

ЛЕКЦИИ

на

МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1923 — 1924 г. СОФИЯ — III ГОДИНА.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София.

РАЗУМНИЯТЪ ЖИВОТЪ.

1

III година.

1 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 21/X. 1923 г. въ
гр. София.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София.

РАЗУМНИЯТЪ ЖИВОТЪ.

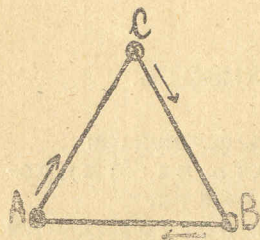
Учителятъ поздрави съ формулата:
„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждро-
стѣта води къмъ Истината.

Ние отговорихме: „Тя постоянно ни
весели“.

Т. м.

Тази вечеръ ще ви говоря върху „разумния животъ“. Съврѣмненната наука опрѣдѣля живота по разни начини. Тя го опрѣдѣля въ неговата проста форма, като потокъ отвжтрѣ навънъ, т. е. отъ центъра къмъ периферията. Окултната наука опрѣдѣля живота като едно условие за проявление на разумното въ свѣта. Затова разумния животъ започва съ проявяване на двѣ прѣходни състояния — състояния на радостъ и скръбъ, но не тъй, както вие ги разбирате. Скръбъта, това е едно отъ великитѣ условия въ живота. Нѣма по-велико благо отъ скръбъта, затова тя прѣдшествува радостѣта.

Тия състояния на скръбъ и радостъ графически може да се изразятъ по слѣдния начинъ: отъ точка А нагорѣ започва едно движение къмъ точка С. Туй движение е възходяще, което изразява възходящото състояние на ума. Отъ точка С къмъ точка В има друго движение надолу, което изразява низходя-

щето състояние на сърцето. Третото движение пъкъ е отъ точка В къмъ точка А — примирителното състояние, което изразява творческото набиране на волевата енергия. Тъй могатъ да се класифициратъ и всичкитѣ съ-

стояния на радость и скръбъ въ живота. Запримѣръ, при възходящето състояние отъ А къмъ С, вие харчите енергия, краката ви отмамльватъ, но понеже цѣлътъ ви е високо нагорѣ, къмъ С, и се приближавате къмъ нея, вие се радвате, защото щомъ стигнете въ точка С, всичкитѣ жертви, които сте направили, ще се възнаградятъ. Дойдете ли въ точка С, започва вече слизането къмъ точка В, т. е. започватъ страданията. Тогава вие казвате: всичко се свършва вече, нѣма наждѣ, ще се слиза надолу. Обаче странитѣ АС и СВ постоянно се движатъ, а сжщеврѣменно постоянно се увеличаватъ и скжсяватъ, вслѣдствие на което вие имате по-гольми и по-малки радости и скръби. За сега се спирамъ само върху тия двѣ състояния: АС и СВ. Другъ пътъ ще ви обясня, какъ се свързватъ двѣтѣ точки А и В и каква роль играятъ въ живота. Понѣкога вие прѣдизвиквате страданията прѣждеврѣменно, а то става всѣкога, когато прѣдизвиквате и радоститѣ прѣждеврѣменно. Слѣ-

дователно, ако вие оставите нѣщата да текатъ по своя Божественъ, естественъ пътъ, по законитѣ, които природата е опрѣдѣлила, страданията и радоститѣ ще идватъ у васъ точно на врѣме, и животътъ ви тогава ще бжде приятенъ и осмисленъ.

Сега, азъ ще ви запитамъ: какъ ще ми обясните философски, отдѣ произлиза желанието въ човѣка да търси радостта? Какво е забѣлжвано при радоститѣ и страданията въ живота? — Всѣка радость за едно сжщество е скръбъ за друго сжщество. И обратно: скръбътъ за едно сжщество е радость за друго сжщество. Коньтъ, върху гърба на който язди нѣкой човѣкъ, страда, но за човѣка това е приятностъ, даже голѣма радость. Значи, радостта за човѣка не е радость и за коня. Но ако коньтъ на този човѣкъ успѣе да избѣга нѣкъждѣ въ гората, той се радва, скача, защото е свободенъ. Въ този случай пъкъ човѣкътъ скръби. Казвамъ: когато ти яздише коня, радваше се, а сега коньтъ се радва — значи състоянията се смѣнятъ. Човѣкътъ казва: отиде ми коньтъ! Какъ ще пжтувамъ пѣшъ? Когато господарьтъ се радва, слугата скръби; когато слугата се радва, господарьтъ скръби. Това не е абсолютенъ законъ, но то е само съотношение на извѣстни сили. При сегашното състояние, въ което се намирате, при този прѣходенъ животъ, който минавате, тъй трѣбва да гледате на нѣщата,

за да може корабътъ ви свободно да плува и да не потъне нѣкждѣ въ морето. За въ бждеще, когато животътъ се устрои другояче, тогава едноврѣменно и господарьтъ ще се радва, и слугата ще се радва.

Още отъ памети - вѣка, отъ незапомнени врѣмена, дѣцата, които се раждатъ, идватъ съ свити ржцѣ на юмрукъ. Какво означава това? Съ това дѣтето казва: азъ идвамъ да владамъ този свѣтъ. То пораста, бори се съ живота, пада, става, докато най-послѣ единъ день умре, разтвори ржцѣтъ си и ги спусне надолу. Какво означаватъ сега разтворенитѣ ржцѣ? Този човѣкъ казва: нищо не можахъ да уловя въ живота си! За въ бждеще дѣцата ще се раждатъ съ отворени ржцѣ, което ще означава: ние сме млади, силни, ще се трудимъ, ще работимъ, за да придобиемъ нѣщо. Възрастнитѣ хора пъкъ, тия, които сж работили въ живота, ще умиратъ съ свити ржцѣ, което ще означава: азъ нося една велика идея съ себе си и не съжалявамъ, че напускамъ този свѣтъ. Живѣхъ съ разбиране на живота и сега зная, дѣ отивамъ. Обаче, за сегашното положение, въ което се намира човѣкътъ, турцитѣ казватъ: „Теле дошълъ, волъ си отишълъ.“

Страданията и съмнѣнията въ васъ, като ученици, ще се усилятъ много, но вие трѣбва да бждете силни, да издържите. Ученицитѣ на окултната школа трѣбва да

бждатъ силни! Въ окултната школа не могатъ да влѣзатъ слаби ученици. Слабитѣ оставатъ вънъ. Тамъ най-първо ще изпитатъ характера ви, да видятъ по любовь ли живѣете, или вършите всичко отъ страхъ. Само благороднитѣ хора живѣятъ по закона на Любовта, по законитѣ на разумния животъ, а страхливитѣ не признаватъ Любовта, тѣ сж жестоки хора. Като влѣзете въ школата, първо ще ви изпитатъ за безстрашие. Днесъ въ България има благоприятни условия за изпити на окултнитѣ ученици.

Ще ви дамъ едно правило: гнѣви се, безъ да си разгнѣвены! Обезвѣрявай се, но не оставай безъ вѣра!

Всинца вие носите бѣклици съ вода, но минете покрай нѣкой човѣкъ, той ви казва, че еди-къдѣ си има хубавъ, чистъ изворъ, и вие веднага изливате водата отъ бѣклицата си и тръгвате да търсите посочения изворъ. Вървите частъ, два, три, петъ, десетъ и едва намирате извора. Не изливайте водата отъ бѣклицата си прѣждеврѣменно! Когато дойдете до хубавия изворъ, тогава я излѣйте! Какво прѣдставлява бѣклицата съ водата? — Това сж вашитѣ знания.

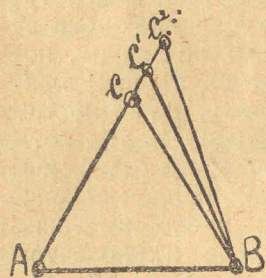
Допуснете сега, че у васъ се заражда желание да знаете всичко. Имате ли ясна прѣдстава, какво значи да знаешъ всичко? Азъ ще ви отговоря отчасти само на този въпросъ. Да знаешъ всичко, значи да можешъ

да опрѣдѣлишъ всички възможности и условия около дадена точка, въ която се намираща за даденъ моментъ. Всѣка точка съдържа известни възможности, въ които ти можешъ да се проявишъ. Тѣзи възможности може да сж 1, 2, 3, 10 или 100, но ако ти можешъ да опрѣдѣлишъ всичкитѣ, значи, че знаешъ всичко. Съврѣменнитѣ хора не искатъ да знаятъ възможноститѣ само на своя животъ, тѣ искатъ да знаятъ възможноститѣ и въ живота на другитѣ, но това нѣма да ги ползува. Вземете, запримеръ, единъ съврѣмененъ химикъ, вѣщъ въ своята материя и го запитайте, знае ли нѣщо положително за елементитѣ, съ които борава? Дѣйствително, той знае тѣхнитѣ свойства, знае законитѣ, на които се подчиняватъ елементитѣ при съединяването единъ съ другъ, но за сжщината на самата материя, за сжщината на скрититѣ сили въ елементитѣ, той знае толкова, колкото и този, който никакъ не е училъ химия. Химикътъ казва, че водородътъ и кислородътъ се съединяватъ и се получава вода, но видѣлъ ли е това нѣщо? — Не го е видѣлъ. Науката твърди това. Философски може да се възрази, че не сжществува никакъвъ водородъ, никакъвъ кислородъ. Това, че водородътъ и кислородътъ образуватъ вода, може да е така, може и да не е така. Образоването на водата може да се обясни и по другъ начинъ. Ние не искаме да разрушимъ сегашнитѣ ви схващания

за живота, сегашнитѣ ви познания въ науката, но казваме, че могатъ да възникнатъ различни възражения въ умоветѣ на хората. Фактъ е, че водата сжществува въ свѣта, знаемъ нейната цѣна, нейната полза, но какъ се е образувала, това е въпросъ на бждещата наука.

Вие още не сте започнали да изучавате истинската наука. Тази наука, която сега изучавате въ университета е само прѣдговоръ, приготвление за онази велика наука на бждещето. Сегашната наука прѣдставлява тухличкитѣ, необходими за строежа на онова велико здание на бждещето. Това знание, което всѣки отъ васъ придобива въ продължение на 60-70 годишенъ животъ, ще се постави въ котлитѣ на бждещата наука. Въ тия котли тя ще вари знанията, придобити отъ всички хора и ще ги събере въ едно малко мускалче, както събиратъ головото масло въ такива малки мускалчета. Малко, но цѣнно е това мускалче! Всѣки ще го носи въ джоба си и ще каже: много работихъ прѣзъ живота си и едва изкарахъ това малко мускалче. И природата, по сжщия начинъ вари въ своитѣ котли нашитѣ опитности, знания, придобивки и изкарва отъ тѣхъ нѣщо малко, но цѣнно. За една душа, която отива на небето, и най-малката игла да ѝ се закачи, е тежка. Съ тази игла тя едва ще достигне до второто небе и тамъ ще спре. Толкова тежка е тя. И най-малката игла отъ този свѣтъ е въ състояние

да ви спре въ вашия път. Слѣдователно, всички желанія въ васъ, които сж въ низходяще състояние, ще ви спратъ и вие ще започнете да слизате надолу. Послѣ ще дойде едно възходяще желаніе, и вие ще се качите нагорѣ. Така постоянно ще се смѣняватъ състоянията ви: вие ще се радвате и ще скърбите, ще се качвате и ще слизате, при което този тригълникъ ще се движи и ще се изправя все по-нагорѣ и по-нагорѣ въ точкитѣ

$C^1 C^2 \dots$ Ще кажете най-послѣ: дѣ е краятъ на този тригълникъ? — Той е безъ начало и безъ край.

И тъй, да се повърнемъ къмъ живота. Животътъ е условие за проявяване на разумното. Ето защо, ние трѣбва да се стремимъ къмъ живота, за да добиемъ разумното, а само разумното може да ни научи, какъ да използваме условията, въ които сме поставени. Сега, всички вие сте млади, нѣкои сж свършили гимназия, нѣкои сж студенти, трети сж свършили вече университета. Всичко това е хубаво за сега, но слѣдъ 50-60-70 години вие ще бждете стари и ще изгубите това вдъхновение, което имате сега. Всичко, което днесъ ви въодушевява, ще се стопи тъй, както

снѣгътъ и ледътъ се стопяватъ. Питамъ ви: на какво ще се базира тогава вашиятъ животъ? Докато свършите наукитѣ си, вие казвате: веднѣжъ да свършимъ университета, че да станемъ учители. Добрѣ, свършите университета, ставате учители, учителствувате 20-30 години и послѣ ви пенсионираатъ. Питамъ ви: какво придобихте отъ всичко това? Задайте си слѣдния философски въпросъ: какво е придобила онази воденица, която е смлѣла 15,000 тона жито? — Нищо не е придобила. Колко камъни сж се изтъркали, докато се смлѣли това жито! По сѣщия начинъ, ако и нашиятъ животъ минава прѣзъ насъ, както водата минава прѣзъ воденичнитѣ колела, какво ни ползува? Това не е животъ, това е едно механическо дѣйствие. Слѣдователно, страданията показватъ, че нашиятъ животъ е неразуменъ — нищо повече. Защо страдаме? Защото сме неразумни. Защо се радваме? Защото поумняваме. Туй е единъ простъ фактъ. Когато нѣкой човѣкъ свърши по музика и може да свири добрѣ, или когато свърши по рисуване и може да рисува добрѣ, не се ли радва? Радва се, защото има нѣщо разумно, съ което може да се прояви. Идиотътъ не може да се радва.

И тъй, вие не питайте, защо идватъ страданията. Щомъ дойдатъ страданията, кажете: ние трѣбва да бждемъ разумни! Вие, обаче, казвате: защо Господъ ми дава тия страдания? Защо природата ми дава тия страдания? — Съ

тия страдания природата иска да ви направи разумни. Тя казва: „Ти не разбирашъ живота, слушай мене, азъ ще те науча!“ Страданието, това е езикътъ на природата. Вие, ученицитъ на окултната школа, така трѣбва да схващате този въпросъ. Всѣки день имате поне по 10 случаи, да провѣрите, че това е вѣрно. Дойде ви нѣкоя неприятность, кажете: азъ трѣбва да бжда разуменъ! Дойде ви нѣкоя несполука, кажете: азъ трѣбва да бжда разуменъ! Казвате ли така, въ васъ ще почне да се явява една вжтрѣшна свѣтлина, едно вжтрѣшно доволство.

Другото положение, което трѣбва да имате прѣдъ видъ е, че животътъ, който сега ви е даденъ, не е произволенъ. Има хиляди разумни сжщества, които се грижатъ за вашия животъ. Всички мисли, чувства, желанія, всички потици, импулси, вдъхновения, които имате за доброто, сж все резултати на тия разумни сили въ живота, които работятъ върху вашия животъ, за да го оползотворите въ права посока. Тѣ никога не ви изнасилватъ, оставятъ ви да дѣйствувате свободно, понеже работятъ разумно. Но когато искатъ да ви покажатъ, че сте прѣгрѣшили, създаватъ ви едчо малко страдание. Когато пъкъ искатъ да ви покажатъ, че сте придобили нѣщо въ това, което сж ви учили, създаватъ ви една малка радостъ. Ако разберете живота по този начинъ, съврѣмнената наука ще ви

ползува въ всѣко отношение. Запримѣрь, ако сте лѣкарь и разбирате живота разумно, вашитъ лѣкарства, вашитъ методи ще дадатъ добри резултати. Другояче, вие скоро ще загрубѣете между болнитъ и ще избегнете тази работа. Незавидно е днесъ положението на лѣкаря при съврѣмненитъ разбирания на живота! Той отиде при единъ боленъ, при другъ боленъ, този пипне, онзи пипне, все дава нѣщо отъ себе си, и всички болни очакватъ да имъ помогне нѣщо. Незавидно е положението и на единъ архитектъ, или на нѣкой агрономъ, или на какъвто и да е ученъ, изобщо. Защо? — Всички тия учени се занимаватъ съ извѣстенъ отраслъ отъ науката, боравятъ съ извѣстни елементи, които седятъ по-низко отъ тѣхъ, и съ това имъ указватъ нѣкакво влияние. Лѣкарьтъ напримѣрь, изучава болезненитъ състояния на човѣшкия организъмъ; агрономътъ изучава условията, при които растатъ растенията; биологътъ изучава състоянията на клѣткитъ въ организмитъ, какъ се развиватъ тѣ и т. н., но всичко това още не е наука. То е прѣдговоръ на онази велика наука, която ще дойде за въ бждеще. Ако съврѣмненитъ хора биха имали тази нова наука, биха прѣустроили живота си.

Вие наблюдавали ли сте, какъ се проявяватъ нѣкои противоположности въ самитъ васъ? Забѣлѣжете, въ единъ окултенъ класъ като този, или въ нѣкое по-висше учебно за-

ведение, между много хубавитѣ работи се явяватъ и нѣкои отрицателни прояви. Запримѣрь, нѣкои ученици не могатъ да се търпятъ помежду си. Вие говорите за моралъ, за любовъ, но дойде ли да проявите вашия моралъ, вашата любовъ, не знаете какъ да ги проявите. Докато не разберете какво нѣщо е самиятъ животъ, не можете да разберете и Любовта, понеже вървите по еволюционенъ пътъ — отдолу нагорѣ. Животътъ е резултатъ на Любовта. Следователно, първо вие трѣбва да разберете резултата, за да можете послѣ да разберете и онзи великъ принципъ — Любовта — отъ която животътъ произтича.

Като се разсждава по този начинъ, съвременнитѣ хора изпадатъ често въ догматизмъ. Всички хора разбиратъ, че трѣбва да се живѣе, но какъ? Казватъ: трѣбва да се осигуримъ! При сегашнитѣ условия животътъ се разбира само като процесъ на ядене и пиене. Ще посѣемъ нивитѣ, ще изоремъ, ще съберемъ зимовището, ще напълнимъ хамбаритѣ, въ всичко, което вършимъ, изучаваме закона на яденето. Запитайте когото и да е: слѣдъ като умрете дѣ ще отидете? Какво има слѣдъ този животъ? Всички казватъ: не знаемъ, да поживѣемъ сега горѣ-долѣ, както Господъ далъ, че за бждещето нѣма какво да мислимъ. Това не е животъ, това е само изучаване закона на яденето. Когато вземемъ втората стѣпка въ живота, тогава животътъ

ще прѣдставлява прѣходна стадия къмъ разумния животъ, ще имаме правилно разбиране за нѣщата и всичко въ живота ни ще се осмисли. Не казвамъ, че не трѣбва да ядете, но яденето считамъ само като условие за живота, а животътъ е условие за проявяване разумното въ свѣта.

Сега, като разсждавате тъй, вие изпадате въ една погрѣшка. Въ какво седи тази погрѣшка? — Вие мислите, че сте единственитѣ фактори въ свѣта и за това казвате, че трѣбва да се грижите за себе си, че трѣбва да се осигурите. Това е една велика погрѣшка. Вие трѣбва да знаете, че въ живота на всѣки едно отъ васъ взиматъ участие, както Божественитѣ, така и ангелскитѣ свѣтове. Значи, разумниятъ животъ взима живо участие въ вашия животъ. И често меланхолията, песимизмътъ, които ви обхващатъ, че нѣма да успѣете, че нѣма да постигнете желанията си, че нѣма да можете да се проявите, това сж заблуждения. Всичко ще се реализира въ вашия животъ, само че ви трѣбва търпѣние и постоянство, а вие бързате.

Друга капитална погрѣшка, която ви спъва е тази, че вие се стараете да разберете външния животъ, безъ да сте разбрали вашия вътрѣшенъ животъ. Щомъ искате да разберете живота първо отвѣчъ, а послѣ отвлѣчъ, азъ ще ви прѣдставя една картина споредъ вашата философия, да видите въ какво поло-

жение се намирате. Допуснете, че вие ми дойдете на гости, и азъ съмъ наготвилъ много вкусно ядене въ една тенджера, но отварямъ капака на тенджерата и ви казвамъ: погледнете отгорѣ яденето и разсждавайте, произнасяйте се за него, но безъ да го вкусите. Ще може ли да кажете нѣщо за него? Не, яденето първо трѣбва да се опита отвжтрѣ и тогава ще имаме вѣрни, положителни заключения за него. Нѣкой човѣкъ страда. Влѣзъ вжтрѣ въ себе си и ти ще разберешъ, защо страда, а не се старай да разберешъ отвнѣ, каква е неговата скръбъ. Нѣкой човѣкъ се радва, а ти искашъ да разберешъ, защо се радва. Влѣзъ вжтрѣ въ себе си и ще разберешъ, защо този човѣкъ се радва. Вие ще кажете: ами какъ може така? Нѣкой човѣкъ скърби или се радва, пъкъ азъ да влѣза въ себе си, за да разбере причината на неговата скръбъ или радостъ. Азъ ще ви обясня, какъ може да стане това и защо е необходимо. Допуснете, че отивате въ дома на нѣкой вашъ приятелъ и на двора още виждате неговото малко момиченце или момченце, че скача, радва се за нѣщо. Вие се запитвате: защо ли това дѣте се радва? Азъ казвамъ: влѣзте въ стаята на това дѣте и ще видите, защо се радва. Като влѣзете въ стаята му, ще видите, че баща му купилъ една хубава кукла, ако то е момиченце, или единъ хубавъ

конь, ако то е момченце. Тази е причината за радостта му — никоя друга!

Отъ тукъ изваждамъ слѣдния окултенъ законъ: за да разберешъ живота на другитѣ хора, трѣбва да влѣзешъ въ себе си, да знаешъ какъ да отваряшъ ключа на свѣтлината и да освѣтявашъ всичкото пространство наоколо. Само така ще разберешъ причината на страданията и радоститѣ въ хората. Свѣтлина трѣбва на всички ви! Човѣкъ разбира другитѣ хора дотолкова, доколкото може да хвърли свѣтлина въ полето, въ което тѣ живѣятъ. Може ли да хвърли свѣтлина, той ще ги разбере; не може ли да хвърли свѣтлина, тѣхниятъ животъ остава непонятенъ за него. И тогава ние казваме: животътъ се разбира само при онази абсолютна вѣра, която човѣкъ трѣбва да има къмъ Бога, Който е цѣль и смисълъ на разумния животъ. Всички същества се стремятъ къмъ Него, защото Той осмисля живота имъ. Отпаднете ли нѣкой пжтъ духомъ, ни най-малко не се обезсърчавайте! Ако животътъ ви се обезсмисли, ако вие се обезсърчите, още този моментъ отправете погледа си, ума си къмъ разумното въ свѣта, и помощта, която ви е необходима, ще дойде. Постѣпите ли така, въ каквото положение и да сте, животътъ ви ще се осмисли.

Разправяше ми една млада майка своята опитность съ нейното 10-годишно дѣтенце.

Единъ денъ то заболява, и при това много сериозно. Отъ силна простуда то изгубва съзнание и температурата му се увеличава до 40 градуса. Майката извиква лѣкарь. Дохожда лѣкарьтъ и като вижда дѣтето въ такова състояние, прѣпоръчва да му се направи студенъ компресъ. Майката започва да приготвява компреса, но въ това врѣме дѣтето се съвзема и едва изговаря: „Не искамъ студенъ компресъ, искамъ топълъ, съ топла вода“ — изказва тия думи и отново се унася, повторно изгубва съзнание. Какво означава това нѣщо? То значи, че разумното, или Божественото въ това дѣте, казва за болестята: топло съ топло се лѣкува. Такъвъ е великиятъ законъ. На любовъ се дѣйствува съ любовъ, и на умраза се дѣйствува съ умраза. Отъ тукъ вадимъ заключението: скръбта съ любовъ не може да се цѣри. Българитѣ иматъ за случая една поговорка: „Клинъ клинъ избива“. Какъ се избива клинътъ? — Клинътъ се избива, когато се разцѣпи цѣлото дърво. Но знаете ли какво нѣщо е разцѣпването? Разцѣпване, отъ което се ражда животъ, разбирамъ, но разцѣпване, което произвежда смъртъ, не разбирамъ. Когато поставите едно зрънце въ земята, тамъ става разцѣпване. Влагата и слънчевата топлина се забиватъ въ зрънцето като клинъ. Въ това зрънце става едно разпукване, едно разцѣпване, и въ него се явява силно желание да расте нагорѣ. Тази силна енергия го отправя

къмъ слънцето. Излѣзе ли на повърхността на почвата, страданията на това зрънце прѣставатъ. Тѣй че всѣко страдание се прѣдшествува отъ единъ силенъ импулсъ къмъ живота, къмъ дадена цѣль. Тази цѣль може да ви е позната, може да не ви е позната, но вие всѣкога трѣбва да давате пжтъ на тия енергии, не трѣбва да ги подпушвате.

И тѣй, нека остане у васъ съществената мисль: животътъ е едно велико условие за проявяване на разумното. Разумното пкъъ осмисля цѣльта, къмъ която се стремимъ. Имате ли това разумно или Божествено начало въ себе си, всичко може да постигнете. Нѣмате ли разумното въ себе си, вие ще страдате, докато го придобиете. Придобиете ли го, пжтътъ ви се отваря веднага. Христосъ е изразилъ тази идея по слѣдния начинъ: „Това е животъ вѣченъ, да познаятъ Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ То подразбира: придобиемъ ли разумното, това е животъ вѣченъ, понеже Богъ е велика Мъдростъ, велика разумность.

Вие трѣбва да знаете, че всичко, което става въ живота е разумно. Като казвамъ, че всичко въ живота е разумно, не подразбирамъ, че всичко, каквото вие вършите, всичко, което вие разбирате е разумно, но казвамъ, че всичко онова, което става въ живата природа и което ни се налага отъжтрѣ по една необходимостъ е разумно. Щомъ е разумно, то е добро. Затова всички трѣбва да бждете смѣ-

ли и рѣшителни, да знаете, че нѣма сила въ свѣта, която може да ви спъне и отклони отъ пѣтя, освѣнъ вие самитѣ.

Сега, въ връзка съ този въпросъ, ще ви запитамъ другъ единъ въпросъ: можете ли да познаете единъ човѣкъ, който самъ себе си не познава? — Може да се познава само разумното. Ако единъ човѣкъ е неразуменъ, какъ ще го познаешъ? Онѣзи отъ васъ, които учатъ философия, нека кажатъ, могатъ ли да познаятъ неразумния човѣкъ! Ако кажатъ, че могатъ да го познаятъ, това е крива философия. Защо? Допуснете, че азъ имамъ една кесия, и вие казвате, че я познавате. Питамъ ви: въ какво седи познаването на кесията? Познаването на една кесия седи въ паритѣ, които тя съдържа. Ако е празна, какво ще ѝ познавате? Но ако отворите тази кесия и прочетете, колко монети съдържа и кажете, че съдържа 100 монети, казвамъ: да, вие сте прави, познавате тази кесия. Тази кесия съществува за паритѣ. Но ако отвори една празна кесия, мога ли да я познавамъ? Слѣдователно, глупавитѣ хора сж празни кесии, а умнитѣ хора сж пълни кесии. Пълната кесия можешъ да я познаешъ, а празната кесия можешъ само да я подритнешъ. Споредъ вашата философия, вие казвате: азъ имамъ нужда отъ една празна кесия, за да си турямъ въ нея пари, когато имамъ. Тогава се заражда онзи срѣдновѣковенъ въпросъ: кое е съществува-

ло по-напрѣдъ, кокошката или яйцето? Кое е съществувало по-напрѣдъ, кесията или паритѣ? Това е единъ дълбокъ въпросъ, който за сега ще оставимъ. За слѣдния пѣтъ ще ви задамъ тема №1. „Произходъ на яйцето и кокошката.“ Тази тема ще я развиете философски, научно обосновано и доказано.

Важната мисль, която ви оставямъ тази вечеръ въ връзка съ другитѣ посторонни мисли е, че животътъ е едно велико условие за проявление на разумното въ свѣта. Радоститѣ, това е пѣтятъ нагорѣ; скърбитѣ, това е пѣтятъ надолу. Слѣдователно, когато разумниятъ животъ се прояви въ свѣта, той носи съ себе си скръбта, като необходимъ указателъ на пѣтя. Затова разумнитѣ същества, когато се радватъ и благуватъ, всѣкога отдѣлятъ половината отъ своето благо и го даватъ на онѣзи, които страдатъ. По такъвъ начинъ тѣ разрѣшаватъ правилно задачитѣ въ живота.

Азъ ви говоря сега върху този въпросъ, защото забѣлѣзвамъ, че често отпадате духомъ. Нѣкой пѣтъ сте въдушевени, подигнати, мислите, че можете да направите всичко, но не се мине много врѣме, виждамъ ви съ оскубани пера и казвате: свърши се съ насъ! Казвамъ: чакайте, не бързайте, сега сж ви изпаднали нѣколко перца, но нѣма да се мине дълго врѣме и перцата ви пакъ ще по-

никнатъ. Слѣдъ 5-6 мѣсеца наново ще можете да си хвъркнете на високо, вашето равновѣсие ще се върне. Когато скърбишъ много, и когато се радвашъ много, и двѣтъ състояния сж приятни. Не се обезсърчавайте! — това е разумното въ свѣта. Тѣй трѣбва да постъпвате като ученици на окултната школа, като ученици на Любовта. Нѣкои мислятъ, че иматъ по-голѣма любовъ отъ другитѣ. Любовта не може да бжде нито по-голѣма, нито по малка.

Всички вие трѣбва да се стремите къмъ здраво разсжждение, а не къмъ обикновеното разсжждение. Щомъ започнешъ да страдашъ много, ще разсждавашъ защо страдашъ, кои сж причинитѣ и т. н. Това ви е необходимо, за да извлѣчете полза отъ тия страдания. Имайте прѣдъ видъ, че когато ви дойде една голѣма радостъ, задъ нея седи една голѣма скръбъ; и когато ви сполети нѣкоя голѣма скръбъ, задъ нея седи една голѣма радостъ. Напримѣръ, нѣкой вашъ чичо умира, и ви оставя едно голѣмо наслѣдство, отъ 10 милиона лева. Вие се зарадвате. Но задъ тази радостъ седятъ голѣми нещастия. Какви нещастия ще ви послѣдватъ напримѣръ? Ами че вие до тогава сте имали вѣра въ Бога, обичали сте своитѣ близни, но слѣдъ като забогатѣете, вие се отдръпвате отъ всички хора, започвате да мислите само за себе си, загубвате вѣра въ ближнитѣ си, ставате краенъ егоистъ. Всичко това носи вашето не-

щастие. Но ако при това си богатство можете да запазите вѣрата си въ Бога и обичята си къмъ ближнитѣ, това богатство ще бжде за васъ едно благо. Ако пъкъ богатството ви донесе едно голѣмо нещастие, то не ви е потрѣбно. Вие ще ми възразите: какъ ще свършимъ университетъ безъ пари? Чудни сте вие! Съ пари ли се свършва университета? Туй, което ви помага да свършите университета, това е вашиятъ умъ, който Богъ ви далъ, а паритѣ въ този случай сж заблуждение за васъ. Ако отидете въ Америка, ще видите, че тамъ има много бѣдни студенти и студентки, които свършватъ университета съ успѣхъ само като ходятъ при нѣкои богати хора и имъ помагатъ: палятъ имъ печки, работятъ въ домоветѣ имъ, каквото намѣрятъ. Нѣкждѣ пъкъ ще срещнете богати американски синове, бацитѣ на които харчатъ по 40-50000 долари годишно, но тѣ не могатъ да свършатъ нищо. Има изключения и за богатскитѣ синове, както и за бѣднитѣ, но искамъ да кажа, че силата не е въ паритѣ. Бѣдни има и между богатитѣ, бѣдни има и между бѣднитѣ. Богатиятъ е бѣденъ, когато е неразуменъ; и бѣдниятъ е бѣденъ, когато има всички условия да бжде разуменъ, а не ги използва. Тогава неговата бѣднотия е още по-голѣма.

Сега, вие трѣбва да се въодушевите съ тия свѣгли идеи, да знаете, че може да си

пробиете път към разумния живот, и този път е положителен. Тогава само ще разберете, че този път ви е предопределен, и затова всичко разумно ще ви съдействува, за да го постигнете, да тръгнете по този предначертан път. Не оставяйте свещения път, който Бог ви е предначертал! Той е пътят на разумното във васъ.

Упражнение. Лъвата ржка се поставя свободно на колъното. Дъсната ржка се изнася настрана хоризонтално, слъдъ това: напредъ, нагоръ, назадъ въ кръгъ, надолу. Туй въртене на ржката се повтаря нколко пъти. Същото нщо се прави и съ лъвата ржка, а послъ и съ двгтъ ржцъ заедно. Ржцгтъ спиратъ хоризонтално и се спущатъ надолу.

Това упражнение ще се прави пръзъ седмицата, при случаи, когато се забъркатъ нщо мислитъ или чувствата ви. Когато се забъркатъ мислитъ ви, ще правите упражнението само съ дъсната ржка, а когато се забъркатъ чувствата ви, ще правите упражнението само съ лъвата ржка.

Упражненията, които ви давамъ съ напълно естествени, тъй както природата действува. Природата вскога се проявява въ човка, безъ огледъ на това, дали той съзнава това нщо, или не. Напримъръ, вървите нкога по пътя и махнете съ ржката си настрана, направите едно движение. Какво означава това движение? — Влзла е въ ума ви нкаква

мисълъ, която ви безпокои, и съ това движение на ржката вие я изпждате навънъ. Това движение изразява единъ волевъ актъ. Понеже сте въ физическия свтъ, ржгтъ ви трбва да се движатъ съзнателно. Ако вие проточите дъсната си ржка налво, всички разумни сили, които направляватъ това движение сж при васъ. Това движение изразява, като че ви даватъ нщо и вие го взимате. Проточите ли ржката си напредъ, ще вземете това, което ви даватъ. Нкога ти кажешъ на нкой свой приятелъ: можешъ ли да ми услужишъ съ една малка сума? Той веднага бръква въ джоба си, изважда пари и ти услужва. Ти взимашъ паритъ и си доволенъ. Това негово движение е смислено. Щомъ движенията ви сж съзнателни, гъ сж приятни. Ако правите несъзнателни движения, вие напразно харчите енергията си. Вско движение трбва да бже осмислено и свещено! Затова всички трбва да се стремите къмъ красивитъ движения. Вско движение, въ една или въ друга посока, трбва да прдизвиква съответствуващи разумни сили, съ които да можете да влзете въ връзка. Само така движенията иматъ смисълъ и полза. Запримъръ, човкъ, който се моли, не може да държи ржгтъ си надолу, той ще вдигне ржгтъ си а, б нагоръ, въ положението на фигурата А. Човкъ, който иска да воюва за възвишеното, за благородното въ

свѣта, сжщо тѣй издига ржцѣтъ си нагорѣ (въ положение А). Растението, което изник-

ва изъ почвата и отива нагорѣ къмъ слънцето, заема сжщото положение. Онзи човѣкъ, обаче, който държи съ двѣтъ си ржцѣ а — в тояга и се готви да воюва въ свѣта за низкитѣ, за обикновенитѣ работи, държи ржцѣтъ си надолу и се намира въ положението В. Това положение прѣдставлява една готова, напрегната стрѣла, която чака само послѣдния моментъ за нападение.

Първото положение А, и второто положение В сж хармонични движения, които сж въ връзка помежду си. Слѣдователно, тия двѣ сжщества, които правятъ движенията А и В, споредъ степента на своето развитие, се намиратъ въ два различни свѣта, вслѣдствие на което и тѣхнитѣ понятия за живота сж съвсѣмъ различни. Но и едното, и другото положение, нагорѣ и надолу, изразяватъ полюси на живота, които трѣбва да се проучаватъ

съзнателно, защото само животътъ ще ви доведе въ връзка съ разумното.

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростѣта води къмъ Истината“.

— Тя постоянно ни весели.

ЖИВИТЪ ТОЧКИ ВЪ ПРИ- РОДАТА И ОСНОВА НА ЗНАНИЕТО.

2 и 3

III година.

2 и 3 лекции на младежкия
окултенъ класъ, държани отъ
Учителя, на 28/X и 4/XI
1923 г. въ гр. София.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София.

ЖИВИТЪ ТОЧКИ ВЪ ПРИРОДАТА.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростъта води къмъ Истината.“

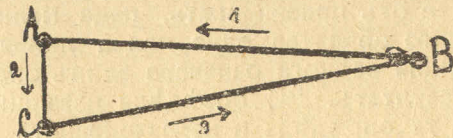
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочетоха се темитъ върху „Произхода на яйцето.“

Ще ви говоря върху „Живитъ точки въ природата.“

Да допуснемъ, че имате живата точка А, която трѣбва да се прояви. Можете ли да

опредѣлите въ дадения случай, въ каква посока ще се подвижи тази точка? Ще кажете: тази точка може да се подвижи, напри- мѣръ, отъ центъра къмъ периферията. Къмъ коя посока ще бжде това движение, на лѣво или на дѣсно? — На лѣво. Значи, центърътъ, отъ който излиза точката А ще бжде точка В, отдѣто точка А ще се движи налѣво и ще стигне на мѣстото, означено съ А. Да допуснемъ, че тукъ живата точка е достигнала крайния прѣдѣлъ на своето движение и

се спира. Какъ мислите сега, тази жива точка тукъ ли ще остане, ще се върне ли назадъ въ точка В, или ще вземе друго нѣкакво направление? Прѣдставете си при това, че и центърътъ В, който сжщо е живъ, се движи въ друга нѣкоя посока и то по-бързо, отколкото точката А. Значи, точката А не може да се върне по сжщата посока въ точка В, но ще направи едно отклонение, ще върви перпендикулярно надолу, по посока АС. Това отклонение се нарича вече падение. Тѣй че, когато нѣкоя жива сила въ природата достигне крайния прѣдѣлъ на своето движение и не може да се върне въ точката, отдѣто е излѣзла, тя всѣкога прави едно отклонение отъ правия пжтъ, пада малко надолу, като образува една малка линия АС. Тази линия всѣкога означава единъ опрѣдѣленъ резултатъ. АС опрѣдѣля извършената работа, тя опрѣдѣля и изразходваната сила. За да може живата точка А да навакса изразходваната сила, какво трѣбва да направи? — Да се върне пакъ въ центъра В, като образува движението СВ. Тия два пжтя, ВА и СВ, които изминава точка А, сж почти равни. Питамъ сега: еднакви качества ли ще има точка А и въ двата случая, т. е. въ момента когато е излѣзла отъ центъра В и въ момента, когато се връща въ точка В? — Ще има известно измѣнение. Какъ бихте опрѣдѣлили математически туй измѣнение?

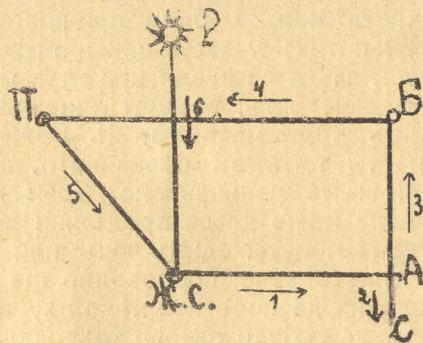
Сега ще пристѣпя къмъ нѣкои психологически процеси, които ставатъ въ васъ, за да може да си ги обяснявате правилно. Напримѣръ, у васъ има единъ потикъ, едно желание А, което иска да се прояви, да излѣзе вънъ отъ центъра В на вашето съзнание. Туй желание А — азътъ въ васъ — излиза отъ В и достига крайния прѣдѣлъ на възможността си да се реализира, слѣдъ което пакъ се връща въ В, но съ нѣкаква придобита опитност. Можете ли да опрѣдѣлите, каква ще бжде придобитата опитност? Щомъ А излиза отъ В, центъра на вашето съзнание, все трѣбва да има нѣкакъвъ потикъ, което показва, че всѣко ваше желание е съзнателно. Вие, напримѣръ, мислите ли, че откакъ влѣзохте сега въ класъ и до този моментъ, сте останали сжщитѣ? — Не, въ този единъ часъ време вие се измѣнихте, извървѣли сте вече пжтя ВА. И сега, въ васъ ще се започне единъ процесъ на връщане. Този процесъ на връщане нѣкой пжтъ може да трае една, двѣ, или повече секунди; нѣкой пжтъ може да трае една, двѣ, или повече минути; нѣкой пжтъ може да трае единъ, два, или повече часа; нѣкой пжтъ — единъ, два, или повече дни; нѣкой пжтъ — една, двѣ, или повече седмици; нѣкой пжтъ — единъ, два, или повече мѣсеци, а нѣкога — една, двѣ, или повече години и т. н. — все сжщиятъ законъ е. По този начинъ мо-

же да се опрѣдѣли математически, слѣдъ колко врѣме една ваша мисль, или едно ваше желание може да се върне назадъ, отдѣто е излѣзло. Запримѣръ, заражда се у васъ силенъ потокъ, силно желание да учите музика, но нѣкои външни обстоятелства спиратъ реализирането на това ви желание, и вие забавяте изучаването на музиката. Желанието ви да учите музика като че ли замира у васъ. Но слѣдъ единъ, два, три, или повече мѣсеци случва се да слушате нѣкъдѣ единъ хубавъ концертъ, връщате се дома си и това желание къмъ музиката отново се възпламенява. Питамъ: какъ е станало това нѣщо, да отидете на концертъ, дѣто вашето желание да се възпламени отново? — Причина за това е вашето подсъзнание. Понеже вашето желание спада къмъ Божествения свѣтъ, вашето подсъзнание е разбрало много скоро, че вие имате нужда отъ музика, и затова започва да приготвява условия, за да се прояви това желание. То ви подтиква къмъ музика, завежда ви на концертъ, безъ да подозирате вие, какъ става всичко това. Слѣдъ това вашето съзнание започва да дѣйствува, докато най-послѣ вие се намѣрите въ благоприятни условия за реализиране на вашето желание. При реализирането на всѣко желание дѣйствуватъ, споредъ мене, едновременно четири процеса. Единиятъ процесъ върви отъ подсъзнанието къмъ съзнанието; другиятъ про-

цесъ върви отъ самосъзнанието къмъ свѣрхсъзнанието, а другитѣ два процеса сж промежуточни — отъ съзнанието къмъ самосъзнанието, и отъ свѣрхсъзнанието къмъ подсъзнанието.

И тъй, когато едно ваше желание не се реализира поради това, че не сте били достатъчно умни, то минава въ свѣрхсъзнанието. Слѣдъ врѣме, висшитѣ, разумнитѣ сжщества, които се занимаватъ съ живота ви, разглеждатъ, кои сж били причинитѣ да се спре този потокъ у васъ, какви прѣпятствия сте имали, за да се реализира това желание, и като ги намѣрятъ, връщатъ желанието ви отново въ подсъзнанието, въ Божествения свѣтъ и отъ тамъ въ съзнанието, за да се пристѣпи къмъ реализиране. Този процесъ на връщане може да се продължи една секунда, една минута, единъ часъ или повече. Подсъзнанието вече доброволно ще ви създаде условия да посѣтите нѣкой хубавъ концертъ, за да събуди отново това желание въ васъ и да се заемете да го реализирате. Ако и този пътъ не го реализирате, то пакъ ще отиде въ свѣрхсъзнанието, ще обиколи сжщия кръгъ, докато единъ день го реализирате. Съ това азъ искамъ да ви наведе на мисълта, че ако извѣстна идея не може да се постигне днесъ, слѣдъ врѣме все ще се създадатъ благоприятни условия за нейното реализиране.

Сега, ще ви запита́мъ: кое е най-любимото изкуство споредъ васъ? (—Музиката). Всички съгласни ли сте съ това? (—И поезията). Добрѣ, да вземемъ тогава музиката (М) и поезията (П) като символи, само да обяснимъ закона. Допуснете, че вие сте живата съзнателна точка (Ж. С.), която има опрѣдѣлена форма и опрѣдѣлено направление. Тази жива съзнателна точка се движи по направле-

ние на стрѣлката 1 и дохожда въ материалния свѣтъ въ точка А. Обаче, поради нѣкои неблагоприятни стечения на обстоятелствата, тази точка Ж.С. не може да върви нагорѣ, къмъ своята цѣль, къмъ своето мѣстоназначение, но прави едно отклонение, пада надолу, въ точка С, по движението на стрѣлката 2, вслѣдствие на което закъснява въ пътя си. При това падане, тя изгубва условия-

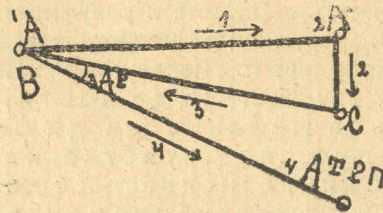
та да стане музикантъ, не може да реализира това си желание, намира се въ пътя АС — пътъ на страдания и казва: азъ изгубихъ всичко, не искамъ да се занимавамъ съ живота. Кажe ли така, желанието се отправя къмъ свѣрхсъзнанието, къмъ Божествения центъръ Б, по направлението на стрѣлката 3, и всѣкакъвъ потикъ къмъ музиката видимо спира. Но, изпратена веднѣжъ една твоя мисль, едно твое желание къмъ Божественото съзнание, Богъ не е отъ тѣзи същества, което да не ви чува. Висшето Божествено съзнание Б почва да работи, разглежда причинитѣ за твоитѣ несполуки, за нереализирането на твоето желание и ги отстранява. Слѣдъ като твоята мисль, или твоео желание е направило единъ кръгъ, минало по пътя на стрѣлките 1, 2 и 3, движението минава отъ Божествения центъръ къмъ подсъзнанието, т. е. по направлението на стрѣлката 4 въ точка П и тогава подсъзнанието започва да работи, създава благоприятни условия за реализиране на твоето желание, което върви по стрѣлката 5 и отново дохожда въ точка Ж. С. Цѣлото това движение може да се извърши много пъти — 1, 2, 10, 100, 1000 пъти, докато най-послѣ се реализира отъ самитѣ васъ, и вие го виждате реализирано вече по направление на стрѣлката 6 и въ точка Р.

Тѣй че, никое желание въ свѣта не остава въ своитѣ крайни прѣдѣли. Тамъ то се

спира временно, но въ края на краищата ще се реализира. Тъй щото, трѣбва да знаете, че всички добри желания, които имате, ще се реализиратъ. Има другъ единъ законъ, обаче, съ който може да си напакостите. Да кажемъ, че вие искате да станете музикантъ, изпращате вашето желание горѣ въ Божествения свѣтъ, но изгубвате всички благоприятни условия за реализирането му, докато най-послѣ го забравяте съвсѣмъ и казвате веднѣжъ за винаги, че вашето желание е непостижимо. Разумнитѣ същества въ Божествения свѣтъ работятъ за реализирането на вашето желание, отправятъ го въ подсъзнанието ви и то отново буди у васъ това желание, кара ви да търсите начинъ да го постигнете, обаче вие сте започнали вече да се съмнѣвате въ живота и не се спирате върху това си желание. Колкото повече се съмнѣвате, толкова по-късно вашата мисль, или вашето желание ще се яви въ подсъзнанието. Съ съмнѣнието си вие сами ставате спирачка да се реализира вашето желание да станете музикантъ. Може да направите опитъ, за да се убѣдите въ истиността на този законъ. Имате, наприкладъ, една мъчна задача и вие казвате: не мога да рѣша тази задача. Като кажете веднѣжъ така, не мислете повече върху нея, напуснете тази мисль, не я повтаряйте и потретвайте. Легнете си да спите спокойно и не се съмнѣвайте. Не се ли усъм-

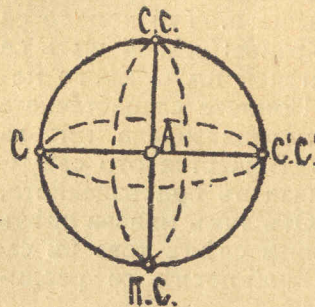
ните, може още срѣдъ нощъ да станете и да си рѣшите задачата. Слѣдователно, всѣкога трѣбва да изхвърляте отъ ума си мисльта, която ви измъчва. Оставете тази мисль за извѣстно време настрана. Кажете ли си веднѣжъ: музикантъ нѣма да стана, свърши се съ мене — спрете се тамъ и започнете да се занимавате съ друго. Не се отчайвайте, не казвайте, че нѣма да станете музикантъ, че ще се самоубиете и т. н. Другъ пжтъ ще ви обясня, какво значи да кажешъ, че ще се самоубиешъ, и какво може да ви постигне отъ изговарянето на тѣзи думи. Въ другия свѣтъ се нуждаятъ отъ такива работници. Като се самоубие нѣкой, въ другия свѣтъ го хващатъ, турятъ го на работа, като му даватъ още по-трудна задача отъ тази, която ималъ на земята, и той трѣбва да я рѣши.

И тъй, всички желания сж постижими. Това е първиятъ законъ въ съзнателния животъ на точка А. При всѣка своя несполука, точка А добива едно ново качество, една малка опитностъ. Ще ви изразя картинно тази своя мисль. Живата точка А излиза отъ центъра В и се движи по направле-

ние на стрѣлката 1, докато стигне своя краенъ прѣдѣлъ въ точка A^T , при което придобива единъ плюсъ. Буквата Т горѣ на А-то означава търпѣнието. Търпѣнието е едно отмѣрено движение на съзнанието, което означава: азъ ще постигна на дѣло това, което желая. Точка А, като не може да постигне своето желание, отъ точка A^T пада надолу, прави едно отклонение до точка С, като върви по направление на стрѣлката 2. Отъ С точка А върви по направление на стрѣлката 3 и се връща въ центъра В, отдѣто е излѣзла първоначално. Каква става сега тази точка? — Тя става разумна A^P , понеже имала търпѣние. И така, имаме тритѣ положения на А: $A - A^T - A^P$. Не може да се яви Р-то прѣди Т-то. Тия букви означаватъ качества. Най-първо трѣбва да придобиешъ търпѣние, а послѣ разумность. Ако точката А се подвижи втори пжтъ навънъ, какво ще придобие? — Своята поезия. Тогава ще имате A^{PT} . Значи, за да придобиешъ поезията, трѣбва първо да придобиешъ търпѣние и разумность. Търпеливиятъ и разумниятъ човѣкъ е всѣкога поетъ. Нетърпеливиятъ, неразумниятъ човѣкъ е всѣкога глупецъ. За да постигнешъ едно свое желание, за да реализирашъ едно свое чувство или една своя мисль, изискватъ се двѣ излизания отъ Божествения центръ и едно влизане. Това е законъ! Вие каз-

вате нѣкога: ние не можахме да реализираме нѣкои наши желания. Питамъ ви: вие излѣзохте ли два пжти отъ Божествения центръ и влѣзохте ли единъ пжтъ? Може да излѣзете цѣла каца сълзи, но безъ двѣ излизания отъ Божествения центръ и едно влизане въ

Него, не можете да постигнете вашитѣ желания. Само по този законъ може да успѣвате. Това значи, че вие се намирате въ центъра А на единъ кръгъ, по окръжността на който се намиратъ слѣднитѣ центрове:

С. С — свѣрхсъзнанието; П. С — подсъзнанието; С — съзнанието; $C^1 C^1$ — самосъзнанието.

Значи, всѣка една мисль, за да се реализира, най-напрѣдъ трѣбва да се качи въ свѣрхсъзнанието, отъ тамъ да слѣзе въ подсъзнанието, послѣ да се върне къмъ съзнанието и най-послѣ да дойде въ самосъзнанието. Този процесъ прѣдставлява цѣла една обиколка. Вашата мисль като направи едно пълно обръщане, ще се реализира. Туй се нарича движение на Божественото живо колело за реализиране на всички човѣшки мисли, желания и

идеи. Азъ ви давамъ тази сжществена мисль, понеже въ живота ви ще проникнатъ хиляди съмнѣния, обезсърчения, та да знаете, че всѣки, който е въ това Божествено колело ще може да реализира всичкитѣ си мисли и желанія. Вашата мисль ще движи това колело, ще го кара да върви напредъ, ще влиза и ще излиза отъ него. Туй колело се движи съ различна бързина: нѣкой пжтъ се движи много бързо, нѣкой пжтъ много медлено, много бавно. Помнете сжществената мисль: всѣка ваша нереализирана мисль отива най-напредъ въ Божественото свърхсъзнание, отъ тамъ слиза въ подсъзнанието, послѣ въ съзнанието. Отъ тукъ минава прѣзъ животинския свѣтъ, влиза слѣдъ това въ самосъзнанието, докато най-послѣ се реализира въ вашия животъ.

Сега, онѣзи отъ васъ, които изучаватъ живата природа, които се занимаватъ съ растенията, какво правятъ, когато забѣлжватъ, че нѣкои дървета сж безплодни, или раждатъ хилави плодове? — Наторяватъ почвата съ торъ. Слѣдователно, когато почвата е бѣдна, тя трѣбва да се натори, за да се реализиратъ нѣкои ваши желанія, мисли, идеи. За да стане това наторяване, непременно трѣбва да имате една несполука. Тогава вашата мисль ще се качи въ свърхсъзнанието, отъ тамъ ще слѣзе въ подсъзнанието да почерпи необходимата за цѣлѣта сила, послѣ въ самосъзна-

нието, дѣто ще се реализира и ще донесе радостѣта, която чакате. Това е единъ законъ, въ който нѣма изключение. И всѣки, който има търпѣние, разумность и поезия може да стане музикантъ. Търпѣнието не е неволя, то е качество на разумния човѣкъ. Само разумниятъ човѣкъ търпи. Той трѣбва да е свободевъ, да не е ограниченъ. Само Богъ е дълготърпеливъ, и Него никой не ограничава. Той самъ си налага извѣстни ограничения. Когато добиемъ туй качество, което Богъ има — дълготърпѣнието — тогава ще дойде разумностьта, поезията и музиката.

И тѣй, Божественото колело трѣбва да се завърти, за да се хармонизирате.

Азъ бихъ желалъ нѣкой отъ васъ да разработи това колело, да го тури въ движение. Когато една мисль е била въ Божественото свърхсъзнание и слѣзе въ подсъзнанието, ще стане едно движение на съзнанието и самосъзнанието, при което тия двѣ точки С и С¹ С¹ ще се събератъ въ точка А, и поезията ще дойде. Но трѣбва да има едно качване въ Божествения свѣтъ, защото всѣка мисль се реализира въ Божествения свѣтъ. Тя се изпитва на земята, а се реализира въ Божествения свѣтъ. Поезията не е земно нѣщо. И музиката не е земно нѣщо. Слѣдователно, отъ двѣтъ страни на този кръгъ, отъ съзнанието и самосъзнанието трѣ-

бва да има едно движение къмъ живата точка А, за да може едно желание, или една мисъл да се реализира веднага.

Тема за слѣдния пжть №2: „Произходъ на колелото.“

Упражнение. Прѣзъ тази седмица, всѣка вечеръ прѣди лѣгане, кой когато си лѣга, ще размишлявате по 5 минути върху: „живото колело“, чрѣзъ което се реализиратъ човѣшкитѣ мисли и желанія. Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжть на Мждростта води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели.

ОСНОВА НА ЗНАНИЕТО.

„Само свѣтлиятъ пжть на Мждростта води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели. Т. м.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Произхода на яйцето и кокошката.“

Прочетоха се и нѣколко отъ темитѣ: „Произходъ на колелото.“

Тема за слѣдния пжть №3: „Отличителнитѣ черти на пчелата.“ Ще помислите върху тази тема. Имайте прѣдъ видъ чистотата на пчелата. Тя има образцова чистота, не търпи въ кошера си нищо нечисто, нищо хилаво. Сжщото нѣщо е и въ моралния свѣтъ. По отношение на чистотата, небето е много възискателно. То постъпва по сжщия начинъ, както и пчелитѣ въ своя кошерь. Тамъ не може да стъпи крака на нѣкой хилавъ, нечистъ човѣкъ. Въ небето нѣма лицепріятие. Тамъ не се чува: „този е нашъ, или този е вашъ.“ Само достойнитѣ, чиститѣ, умнитѣ могатъ да живѣятъ въ такъвъ кошерь.

Да допуснемъ, че имате прѣдъ себе си единъ ученъ човѣкъ, единъ естественикъ, който се занимава специално съ изучаване живота на пчелитѣ. Слѣдъ като се е занимавалъ той цѣлия си животъ съ проучаване тънкости-

тѣ въ живота имъ, питамъ: какво е спечелилъ отъ пчелитѣ? — Огрубѣлъ е, нищо повече. И повечето отъ съврѣменнитѣ естественици, които изучаватъ природата по този начинъ, огрубѣватъ, ставатъ материалисти, не могатъ да извлѣкатъ оная велика мѣдростъ, която се съдържа въ нея. Въ нѣкои отъ съврѣменнитѣ естественици се забѣлѣзва едно израждане, понеже поглеждатъ на въпроситѣ материалистично. Вземете, напримѣръ, пчелата, по своето благородство тя не седи на тази висота, на каквато е човѣкътъ. Нейното благородство е благородство на единъ по-нисшъ животъ, и затова, всички хора, които боравятъ съ една по-нисша материя, естествено е, че тази материя ще имъ въздѣйствува. Тя има свойството да привлича, или да смѣква човѣшкия животъ къмъ себе си. Вслѣдствие на това, всички естественици, съ малки изключения, сж повече материалисти. Не по този начинъ трѣбва да се изучаватъ животнитѣ, насѣкомитѣ, растенията, па дори и минералитѣ! Изучавашъ пчелата, трѣбва да я изучавашъ като една фаза отъ великия животъ на човѣшката душа; изучавашъ мравката, трѣбва да я изучавашъ като една фаза отъ великия животъ на човѣшката душа; изучавашъ растенията, кристалитѣ — по сѣщия начинъ трѣбва да ги изучавашъ — тѣ сж все фази, прѣзъ които човѣшката душа е минала. Това е азбуката, отъ която е на-

редена книгата, означена „миналото на човѣшката душа“. И всѣки човѣкъ трѣбва да чете книгата на своето минало. Когато изучава кристалитѣ, той трѣбва да знае, какви сж били тия кристали въ врѣмето, когато е живѣлъ въ фазата на кристалъ. Като изучава растителното царство, той трѣбва да разглежда пѣтя на своето минало и да изведе отъ този пѣтъ онази велика поука, която животътъ е вложилъ въ него. Само по този начинъ проучавани, естественитѣ науки иматъ смисълъ; само тогава има въ тѣхъ философия; само така тѣ иматъ приложение!

Сега и вие, като ученици въ гимназията, като студенти въ университета, ако бихте изучавали естественитѣ науки, па и всички други науки отъ това гледище, като неразривна стадия отъ вашия животъ, вие бихте имали съвсѣмъ други разбирания за живота и за науката. А сега, азъ често срѣщамъ голѣмо прѣпятствие въ работата си, поради вашитѣ разбирания. Вие, като ученици въ гимназията, като студенти въ университета имате голѣмо мнѣние за себе си, мислите, че знаете много. Вѣрно е това, но азъ ще ви запитамъ: ако вие сте единъ 100-годишенъ дѣдо и ви поканятъ да играете на хорото, ще ви ползуватъ ли нѣщо тия 100 години за случая? Мислите ли, че въ този старъ дѣдо, съ напрѣждане на възрастта, напрѣдва и силата? Каз-

ватъ му: дѣдо, я поиграй малко на хорото! — Не мога, не зная.

Вие ще разсждавате съ мене, за да разберете мисълта ми. Ще вземемъ двѣ величини, първата отъ които означавамъ съ $+A$ (A съ единъ плюсъ). Тя прѣдставя дѣте на 10-годишна възраст. Втората величина означавамъ съ $++A$ (A съ два плюса). Тя прѣдставя 100-годишенъ старецъ, годинитѣ на когото значи сж десетъ пжти повече отъ тия на дѣтето. Имате тогава: $+A - 10$ г. и $++A - 100$ г. И двѣтѣ величини сж двѣ живи сщества, които се движатъ въ една и сжца посока п. Ако придадемъ къмъ $+A$ 20 години, и къмъ $++A$ сжщо 20 години, кой отъ двамата печели? — Първиятъ. Защо? Нали би трѣбвало стариятъ човѣкъ да печели повече, понеже числото 20 се прибавя къмъ по-голѣмо число отъ 10, а именно къмъ 100-тѣ? Стариятъ човѣкъ, обаче, не печели, понеже той е положителенъ. Въ какво седи тази положителностъ? Той живѣе съ идеята, че е богатъ, че е осигуренъ, натрупалъ си е голѣмо богатство, на което уповава; той живѣе още и съ идеята, че е ученъ, че има много опитности отъ живота, увѣренъ е въ себе си и т. н. Но, да живѣешъ съ такива идеи въ живота, който всѣки моментъ носи нѣщо ново въ себе си, значи да загубишъ своята сила, да не печелишъ нищо. Тия сж причинитѣ, за дѣто, като се прибавятъ 20 го-

дини къмъ живота на стареца, той става по-слабъ, а като се прибавятъ тия години къмъ живота на 10-годишното дѣте, то става силенъ човѣкъ. Отъ какво произтича тази разлика? Какъвъ е законътъ, който опрѣдѣля силитѣ? Защо, именно, старецътъ, като расте по умъ, не расте едновременно и по сила? Вие ще кажете, че старцитѣ придобиватъ по-късно силата си. Това е вѣрно 50%, но и въ този процентъ има изключения. По нѣкой пжтъ старецътъ изгубва не само силата си, но и своитѣ свѣтли мисли. Коя е причината за това? Слѣдователно, положителнитѣ сили не печелятъ всѣкога въ свѣта.

Азъ искамъ вие да разбирате добръ нѣщата, да разсждавате правилно. Нѣкой казва: човѣкъ трѣбва да има положителна воля и положителенъ умъ. Вѣрно е това, но тукъ може да се приложи закона за вѣроятноститѣ. Не всѣкога положителната воля печели, и не всѣкога положителниятъ умъ печели. Защо? Старецътъ, който има два плюса, който е дошълъ до 120 годишна възраст и живѣе съ положителни мисли, се движи въ една по-гжста материя, вслѣдствие на което срѣща по-голѣми съпротивления въ живота си, отколкото младиятъ човѣкъ, който живѣе въ една по-рѣдка срѣда, съ по-малки съпротивления. Слѣдователно, ако плюсоветѣ се увеличаватъ, съпротивленията се увеличаватъ, но силата се намалява — така е въ живота на стареца; ако

пъкъ плюсоветѣ се намаляватъ, съпротивления се намаляватъ, но силата се увеличава. Законътъ, който можемъ да извадимъ отъ тукъ е слѣдниятъ: силата въ живота ни ще бжде обратно пропорционална на съпротивленията, които срѣщаме, т. е. голѣма сила — малки съпротивления, малка сила — голѣми съпротивления. И всичко това е въ зависимостъ отъ гжстотата на срѣдата.

Ето защо ние трѣбва да минемъ въ живота си по онзи пжтъ, който има най-малко съпротивления. Много естествено е това! Защо? Вие какъ влизате въ нѣкоя гостилница? Нали първо прѣглеждате колко пари имате въ кесията си, и споредъ срѣдствата си разполагате? Като влѣзете въ единъ магазинъ, нали по сжщия начинъ прѣглеждате кесията си, и споредъ това си купувате по-хубавъ, или по-простъ платъ? Когато ще си правите кжща, или когато ще прѣдприемете нѣкое дълго пжтешествие, по сжщия начинъ ще прѣгледате състоянието на вашата кесия и възможноститѣ, които се съдържатъ въ нея. Трѣбва да знаете, че когато влизате въ материалния свѣтъ, всички тия нѣща трѣбва да се взематъ прѣдъ видъ, а вие често ги забравяте. Въ това отношение младитѣ мязатъ на старитѣ. Знайте, обаче, че при тия пропускания въ живота, вие затъвате повече въ материята, вслѣдствие на което гжстотата

на срѣдата се увеличава, съпротивлението — сжщо, а силата ви се намалява.

Ще ви запитамъ: отдѣ идете, колко години откакъ сте излѣзли отъ дома си? — Не знаемъ. Имате ли писма отъ вашитѣ заминали, отъ баща си, отъ майка си? — Нѣмаме. И вие сега ще ми кажете, както старитѣ: вѣрваме въ Единния Господъ. . . Тази вѣра не ви ползува. Защо? Ако седя въ старята си и вѣрвамъ, че има слънце, а не излизамъ да се грѣя на това слънце, какво ме ползува то? Ако седя въ една изба и изчислявамъ отъ тамъ силата на слънчевата свѣтлина, колко трептения иматъ най-дължитѣ слънчеви вълни, па зная и за всичкитѣ свѣтове, какво ме ползува това? — Нищо. Тия знания до извѣстна степенъ могатъ да ползватъ моя умъ, но изчисленията за слънчевитѣ лжчи ни най-малко не ползватъ моята душа. Слѣдователно, когато ние говоримъ за великитѣ Истини въ живота, трѣбва да сме въ прѣмо съобщение, не косвено, съ лжчитѣ на слънцето, поне да сме подъ благотворното влияние на тия лжчи.

Какво се забѣлзва, обаче, въ живота на младитѣ? — Тѣ остарѣватъ прѣждеврѣменно. Защо? Въ васъ младитѣ се заражда желание да израстете бързо. Вие бързате и си казвате: кога ще израсна голѣмъ, да стана на 21 години? Бързате да станете избиратели, да гласувате. Нѣкои пъкъ бързатъ да

станатъ на 30 години, та дано взематъ нѣкой министерски постъ. Всички бързате. Какво ще спечелите съ вашето бързане? Не е въпросътъ въ бързането, да израснете по-скоро. За растенето вие не трѣбва и да мислите. Кога ще израснете, това не зависи отъ васъ. Много ученици отъ окултната школа се спъватъ именно въ този въпросъ. Щомъ влѣзете въ школата, вие бързате да станете много ученъ, много добъръ. Задачата на школата не е да ви направи добри, нито да ви направи умни и да придобиете много знания. Знаете ли защо това нѣщо не е задача на школата? Каква разлика ще има тогава между богатия, който трупа паритѣ си въ касата и всѣки день ламти за все по-голѣмо и по-голѣмо богатство, и вие, които искате да трупате все повече и повече знания въ главата си като нѣкой банкеръ? Това знание повече ще увеличи тревогитѣ ви. Богатиятъ всѣки день поглежда къмъ паритѣ си, тревожи се, страхува се. И вие, като придобивате повече знания, ще станете по-чувствителенъ, по-амбициозенъ, ще вземете да се мислите за нѣщо голѣмо и нѣма да можете да издържите всичко това? Колко сме смѣшни ние хората на земята! Ние имаме единъ мозъкъ отъ 1.5 кгр. тежестъ, туренъ въ единъ лобъ. При една такава малка материя, при единъ такъвъ ограниченъ умъ,

вие искате да обхванете цѣлата вселена, да турите всичко подъ нозѣтъ си и да кажете: знаете ли кой съмъ азъ? Казвамъ: ти си младиятъ човѣкъ, съ 1.5 кгр. тежестъ въ главата си. Знаете ли какво прѣдставлява мозъка на единъ ангелъ? Мозъкътъ на единъ ангелъ по интензивностъ на своитѣ вибрации и по качество прѣдставлява съвокупностъ отъ мозъцитѣ на цѣлото човѣчество. Знаете ли, какво нѣщо е написано въ мозъка на единъ ангелъ? Ако се намѣришъ прѣдъ единъ ангелъ, какъ ще се почувствуващъ?

Като ме слушате сега, нѣкои отъ васъ може да се обезсърчатъ, но ние говоримъ за насърчение, а не за обезсърчение. Вие трѣбва да разбирате живота сжщественно. Не го ли разбирате така, ще си заминете по сжщия начинъ, както и всички други, млади и стари. Вие ще растете, както онзи стогодишенъ дѣдо. Слѣдователно, като станете на 100 години, ще почнете да прѣповтаряте всички ваши минали глупости, защото старитѣ хора не се занимаватъ съ нищо друго, освѣнъ съ прѣповтаряне колелото на своя животъ, както онзи конь, който прѣкарва колелото въ градината. Стариятъ човѣкъ все ще казва: едно врѣме, като бѣхъ младъ, тъй бѣше, иначе бѣше. Не, никакъвъ смисълъ нѣма въ прѣповтарянето на живота. Вие, и безъ да мислите, безъ да искате по-скоро да израснете, ще растете. Приятното въ живота е да рас-

тешъ, безъ да мислишъ по това; да ставашъ добъръ, безъ да мислишъ, че си станалъ добъръ, но всѣки моментъ да използувашъ благоприятнитѣ условия. Слушалъ съмъ нѣкои млади да казватъ: азъ не съмъ толкова добъръ. Че кога си билъ добъръ? Другъ пжтъ казватъ: азъ съмъ добъръ. Каква е тази ваша логика, тази философия? Ще разсждаватъ правилно! Питамъ ви: какъ опрѣдѣляте вие доброто? Може ли единъ скжпоцѣненъ камъкъ днесъ да е диамантъ, утрѣ да бжде вжгленъ? — Не може. Ако днесъ вие сте добъръ, всѣкога ще сте добъръ. Ако въ даденъ моментъ сте лошъ, всѣкога сте лошъ. Отъ това правило има едно изключение. Вжгленътъ може да се прѣвърне въ диамантъ. Какъ? — Като се подложи на висока температура и голѣмо налѣгане. Значи, когато върху вжглена дѣйствува една разумна сила, той се прѣвърща въ диамантъ. Една разумна сила може да прѣвърне и диаманта въ вжгленъ. Може да стане това нѣщо, но то се отнася до ония диаманти въ физическия свѣтъ. Но що се отнася до човѣшката душа, имайте прѣдъ видъ слѣдното: никоя сила въ свѣта не е въ състояние да прѣвърне душата въ вжгленъ. Тя за вѣчни врѣмена си остава единъ скжпоцѣненъ камъкъ на небесното царство. Тя е излѣзла отъ Божественото дихание. Туй трѣбва да считате като законъ. Чистата душа не може да се опорочи, тя всѣкога си е чиста! Помнете това,

дръжете тази мисль въ себе си, за да не се обезсърчавате! Дойдете до нѣкое противорѣчие, кажете: моята душа е чиста. Ако азъ се опетнихъ, то е външно, не се отнася до душата. Слѣдователно, ще мислите, че погрѣшката ви е въ постжпката, а не че вашата душа е станала по-добра, или по-лоша. Азъ мога да ви кажа, че нѣкой пжтъ сте постжпили разумно, а нѣкой пжтъ неразумно, но то не се отнася до вашата душа.

Когато дойдемъ до вашитѣ разсждения, питамъ: въ какво седи вашата философия? — Тя прѣдставлява развитието на високитѣ човѣшки мисли, тѣхното съзерцание. Питамъ: кои философи сж най-прави въ своитѣ разсждения? Азъ не ги критикувамъ, но казвамъ: вземете който и да е философъ, за когото казвате, че има отлична философия и постройте вашия животъ съобразно неговитѣ теории, да видите какъвъ резултатъ ще имате. Азъ искамъ да разсждавате по сжщество, по смисль. Ако ме запитате: тогава защо ни е философията? Този въпросъ е равносильенъ на въпроса: защо ни е свѣтлината? — На пжтника е нужна свѣтлина, за да му освѣтлява пжтя, по който ходи. Защо ни е знанието? — То е свѣтлина на ума, показва пжтя, по който човѣкъ върви. Защо ни е Любовта? — Да осмисли живота ни. Защо ни е Мждростъта? — Да украси този животъ, да му даде смисль, интензивность. Защо ни е Истината? —

Да ни даде свобода, да прѣобразимъ живота си.

И тъй, знанието, което сега придобивате, трѣбва да го турите като основа на земната наука. Това сж материали, необходими за създаване въ васъ правилни разбирания за нѣщата. Като ви казвамъ това, азъ ни най-малко не подразбирамъ да тръгнете изъ свѣта и да разправяте навсѣкждѣ своитѣ възгледи за нѣщата, като ученици на окултната школа. Не, по тия въпроси вие ще говорите съ най-ученитѣ хора, а съ глупавитѣ хора ще говорите за обикновени работи: за лукъ, за чесънъ и др. Ако спазвате туй правило, ще имате по-малко страдания, т. е. ще казвате, както Христосъ казваше: „Доста е на деня неговото зло.“ То значи: въ свѣта има толкова страдания, нѣма защо и ние да при-туряме повече. Напримѣръ, нѣкой пжтъ може да ви попитатъ: какво мислите за живота, има ли бждещъ животъ? И ти, изведнѣжъ се смущавашъ и почвашъ да доказвашъ философски, че този философъ тъй казалъ, онзи философъ иначе казалъ. Този, като те слуша, казва: голѣмъ глупакъ си ти! Ти веднага се сгушишъ и казвашъ: не ме разбраха. Въпросъ е, кой кого не разбра: дали той не те разбра, или ти не го разбра. Азъ мисля, че ти, който говоришъ, не си разбралъ другия.

Мнозина отъ васъ казватъ: откакъ сме влѣзли като окултни ученици въ школата, оглупѣхме. Естествено е, че човѣкъ ще оглу-

пѣе. Кога? Когато не четете, не учи нищо. Има учени хора, които като излѣзатъ веднѣжъ отъ университета, нищо не четатъ. Какво е казано прѣди 20 години, тѣ знаятъ, но новитѣ теории не знаятъ. Тия учени, които слѣдятъ новитѣ теории, ще кажатъ за тѣхъ: много сте изостанали назадъ. Животътъ е движение, затова, който иска да не остава назадъ, не трѣбва да се спира, а постоянно да се движи.

При това, вие имате да се борите въ свѣта съ редъ мжнотии. Вие минавате за окултни ученици, но още не сте истински идеалисти. Питамъ ви: имате ли идея, и каква е тя? Азъ не искамъ да ви обезсърчавамъ, но ви запитвамъ, за да си уясните, въ какво положение се намирате за сега. Ще ви задамъ сжщия въпросъ въ друга форма: колко пари имашъ въ джоба си? Казвашъ: хиляда лева. Хайде да ги прѣброимъ! Изваждашъ ги, броишъ, излизатъ 100 лв. Какъ тъй? Ами азъ мислихъ, че сж 1000 лв. Провѣрката, обаче, показва, че сж 100 лв. Дѣ е Истината? Мислите ли, че съ такива идеи нѣма да фалирате? — Ще фалирате. Вие ще констатира-те факта тъй, както си е. Имате 100 лева, нито пара повече, точно ще опрѣдѣлите. Нѣма да си правите никакви илюзии. Това не сж мои възражения, това сж сборъ отъ закони, които сжществуватъ въ природата. Природата не търпи абсолютно никакъвъ фалшъ. Забѣлѣжете, при всикчи

търкания, сблъсквания, които съществуватъ въ свѣта, колко умно природата е построила цѣлата вселена! Тя е прѣдвидила всички възможности, които могатъ да се случатъ между една слънчева система и друга. Между Алфа-Центоурисъ, напимѣръ, има 25 биліона мили разстояние, въ което празно пространство може да се наредатъ 3000 слънчеви системи, безъ най-малкитѣ стълкновения помежду имъ. Защо е това пространство? Природата е прѣдвидила всички възможни търкания, които могатъ да се явятъ, и за да се избегнатъ тия катастрофи, тя е оставила празни пространства. Не само между най-големитѣ тѣла, но и между васъ тя е турила извѣстни прѣгради. Защо? — Възъ основа на сжщия законъ — да не ставатъ търкания, които да създадатъ катастрофи. Мислите ли, че между двата пола, мъже и жени, нѣма прѣграда? Знаете ли какви прѣгради има! Но махнете ли тия свещени прѣгради, които природата е турила, очакватъ ви катастрофи, нещастия. Между приятелитѣ сжщо има прѣгради. Когато искашъ да се видишъ съ приятеля си по-отблизо, нѣма да прѣмахвашъ прѣградата, плетѣтъ, който природата е поставила, но ще се качишъ на този плетъ и ще кажешъ: приятелю, ела да се поразговоримъ по-задушевно! Развалите ли тия свещени плетове, ще изгубите вашето щастие. Вие не може да бждете по-умни отъ Бога!

Вие не може да бждете по-умни отъ природата!

Сега, тия недоразумѣния, които изпжватъ между васъ, се дължатъ на различнитѣ ваши схващания, на различието въ вашето развитие. Често, вашето приятно разположение се смѣня съ неприятно. Напимѣръ, вие сте поканени на обѣдъ нѣкъдѣ, опекали сж специално за васъ една кокошка и ви казватъ: отличенъ обѣдъ сме ви приготвили. Вие не знаете, какъвъ е обѣдѣтъ, но се приготвяватъ за единъ богатъ обѣдъ. Седнете на трапезата, пригответе се да ядете, но тъкмо въ този моментъ единъ вашъ приятелъ идва, задига кокошката отъ масата и вмѣсто нея ви слага една чиния съ хубави ябълки и казва: приятелю, азъ взехъ кокошката за себе си, а на тебе оставихъ една чиния съ ябълки. Веднага вашето приятно разположение се смѣня съ неприятно. Понеже бѣхте се приготвили за единъ богатъ обѣдъ, вашето очакване остава незадоволено, вслѣдствие на което въ въ васъ се поражда едно горчиво чувство. Питамъ: има ли нѣкаква неправда въ това, че приятелѣтъ ви взелъ кокошката, а оставилъ за васъ ябълкитѣ? Примири се съ това и кажи: много добръ направи, че взе кокошката, а ми остави ябълкитѣ. Това значи да бждешъ разуменъ, да можешъ да примирявашъ всички противорѣчия въ живота и да останешъ доволенъ, когато той те лишава отъ нѣщо,

Взема ти кокошката, дава ти ябълки. Какъ постъпва неразумниятъ? Той се сърди, недоволенъ е, казва; азъ не искамъ да ямъ ябълки, искамъ кокошка. Тази кокошка бѣше опечена за менъ. Започва тогава по адресъ на приятеля си да изпраща разни приказки. Питамъ: слѣдъ като се разгнѣви, слѣдъ като изпрати по адресъ на приятеля си толкова обидни думи, спечели ли кокошката? — Не. Приятелътъ ти казва: извини ме, донесохъ ябълки вмѣсто кокошката. Ти най-послѣ се смекчишъ и казвашъ: добръ, извинявамъ те. Извинявашъ, но кога? — Слѣдъ като си изхарчилъ толкова излишна енергия! И друго нѣщо може. Слѣдъ като си му простилъ, пакъ да заминешъ на онзи свѣтъ съ мисълта: простихъ му, но все пакъ той изяде кокошката. Значи, ти заминавашъ за онзи свѣтъ съ една неблагодарностъ, че не си изялъ кокошката. Питамъ: какво спечели тогава? Това сж най-голѣмитѣ нещастия, които съврѣменнитѣ ученици прѣтърпѣватъ въ школата. Не, отъ окултния ученикъ се изисква едно важно качество — примирение, но разумно примирение. Примирение съ условията, примирение съ лишенията, изобщо примирение, което да почива на дълбоко разбиране на живота.

Ще ви дамъ примѣръ да видите, колко лесно се примиряватъ американскитѣ студенти съ условията на живота. Много отъ тѣхъ, които нѣматъ срѣдства да слѣдватъ

университетъ, а иматъ силно желание, ще ги видите прѣпасани съ прѣстилки, прислужватъ въ разни гостилници. Като свършатъ обѣда, измиватъ чиниитѣ, нахранватъ се и си излизатъ навънъ, дѣто се срѣщатъ съ другари и заедно съ тѣхъ играятъ на крокейтъ, на футболъ — нѣма никаква разлика между богатитѣ и бѣднитѣ студенти. Тия студенти не се срамуватъ отъ работа, не роптаятъ противъ условията, разумно се примиряватъ съ тѣхъ. И ще ги видите, слѣдъ нѣколко години нѣкои отъ тѣхъ свършили за доктори, други за философи, трети за професори и т. н. Въ България, обаче, другояче ще се изтълкува това нѣщо. Въ Америка всѣки студентъ иска да бжде донѣкждѣ свободенъ, тѣ сж схванали значението на независимостта, на свободата и казватъ: „Азъ мога да изкарамъ прѣхраната си съ честенъ трудъ.“ Тия студенти не прислужватъ само по гостилницитѣ, но ходятъ и по богати хора, палятъ имъ печки, ходятъ на пазаръ и т. н., но слѣдъ 4-5 години сж свободни отъ тия си задължения. Какво заключение можемъ да извлѣчемъ отъ този примѣръ? Нѣкои отъ васъ се намиратъ въ безизходно положение и запитватъ: кога ще свършимъ тази школа? Какво ще ни ползува тя въ живота? Какъ, вие въ окултната школа за печалба ли идвате? Не, трѣбва да знаете, че въ окултната школа вие идвате, за да се научите да живѣете разумно. Като се научите

да живѣте разумно, ще знаете какъ да използвате науката въ всички нейни разклонения, въ всички нейни положителни и отрицателни фази, ще знаете какъ да отстранявате всѣка нейна лоша страна, и какъ да приемате всѣка добра страна. Всѣка наука има своя положителна и отрицателна страна, а окултниятъ ученикъ трѣбва да се научи да живѣе разумно и да използва разумно знанията, които човѣчеството е придобило до сега. Великитѣ Учители на човѣчеството не позволяватъ на ученитѣ да придобиватъ много знания изведнѣжъ, защото, ако при сегашнитѣ условия на живота имъ се дадатъ много излишни знания, тия знания нѣма да принесатъ такива блѣстящи резултати, каквито очакватъ. Защо? Мозъкътъ на съврѣменното човѣчество, неговата нервна система не е тъй нагласена да издържа бързитѣ трептения на тия висши знания. Има известни идеи, които, ако се произнесатъ, на мнозина отъ васъ ще се прѣсѣкатъ краката и ще паднатъ съ лицето си къмъ земята. Това нѣщо се случаваше много хора отъ обикновения животъ, които минаватъ за силни, за смѣли хора, говорятъ много, обаче, щомъ излѣзатъ прѣдъ нѣкой ученъ човѣкъ, или прѣдъ човѣкъ съ знатно положение, като царъ или другъ нѣкакъвъ, обхваща ги страхъ, започватъ да треперятъ, езикътъ имъ се сплита и не могатъ да говорятъ. Защо? — Тѣхниятъ мозъкъ не

може да трепти съответно вибрацитѣ на тия учени, или високо знатни хора, и не може да ги издържа. Между тѣхъ не може да става правилна обмѣна. Ето защо, при сегашното развитие на човѣчеството, всички велики учени хора се криятъ, не се изявяватъ на свѣта, а когато трѣбва да се изявятъ, взиматъ най-проста форма, за да не произведатъ нѣкакво сътресение. Такива факти може да срещнете нѣйдѣ изъ Стария Завѣтъ, напр. Исаия 6 гл., стихове: 5, 6, 7: „Тогазъ рекохъ: Горко ми, защото загинахъ; понеже съмъ човѣкъ съ нечисти устни, и живѣя между люде съ нечисти устни, понеже очитѣ ми видѣха Царя, Господа Саваота. Тогазъ долѣтъ при менъ единъ отъ серафимитѣ, и имаше въ ржката си разпаленъ вжгленъ, който бѣ взелъ съ клѣщи отъ олтаря. И допрѣ го до устата ми и рече: Ето, това се допрѣ до устнитѣ ти; и беззаконието ти се отне, и грѣхътъ ти се очисти.“

Слѣдователно, и до васъ трѣбва да се допрѣ този свещенъ огънь на Любовта, въ която нѣма никаква измѣна, никаква лъжа, но въ която живѣе свещената Истина. И вашитѣ души, като на млади хора, ученици на Великата Школа, трѣбва да бждатъ заквасени съ новия квасъ на Любовта. Вие трѣбва да имате любовъ помежду си. Всички тия съмнѣния, подозрѣния, недоразумѣния, които съществуватъ въ съврѣменното човѣчество, прѣд-

ставяватъ останки отъ едно голѣмо разрушение, и затова трѣбва да се изхвърлятъ навънъ. Имайте прѣдъ видъ, че за всѣки едно-го има условия да се развива, никой не може да му ги вземе, но важното е, че тия условия нѣма да бждатъ всѣкога. Питамъ ви: ако сте близо или подъ нѣкое голѣмо дърво, какво ще ви ползува то? Нѣма ли да ви засѣнчва? За пжтника, който иска да си почине, е добръ, но за едно растение, тази сѣнка на дървото го спира въ неговото растене. Ако ти си растение, и това дърво те отхвърли на $1\frac{1}{2}$ клм. разстояние отъ себе си, прави ли ти нѣкакво зло? — Не, добро ти прави. Туй дърво ти казва: „Слушай, синко, подъ моята сѣнка ти не можешъ да растешъ, но азъ те подхвърлихъ вънъ отъ себе си, подъ дѣйствието на слънчевитѣ лъчи, да растешъ и човѣкъ да станешъ“. Ние не искаме да ви засѣнчваме, искаме всички да бждете свободни. Вие не трѣбва да се спъвате отъ това, кой колко знае, не гледайте на онова голѣмо дърво. Силата на човѣка не е въ голѣмината му. Не казвайте: азъ искамъ да бжда голѣмъ! Колко голѣми искате да бждете, колкото слона ли? Каква голѣма глава, какъвъ голѣмъ хоботъ има той! Човѣшкиятъ умъ стои много по-високо отъ този на слона. Смисълътъ на нѣщата не е въ външната форма. Помнете едно нѣщо: всѣко гърне, като се направи, трѣбва да мине прѣзъ огънь, докато се опече добръ.

И колко пжти трѣбва да мине прѣзъ пещъта! Ако за опичането на едно гърне се изискватъ 250—300 градуса температура, знаете ли колко градуса се изискватъ, за да се опека въшитѣ чувства? — Изисква се най-малко 50,000 градуса топлина. Знаете ли колко градуса се изискватъ, за да се опече едно ваше душевно желание? Най-малко 100 милиона градуса. Тази топлина отъ 100 милиона градуса не е онази топлина, която изгаря, която унищожава, но тя е топлина, която внася оня великъ Божественъ животъ. При тази топлина се образуватъ ония висши трептения въ човѣка, които даватъ потокъ къмъ най-възвишеното и благородното.

Та казвамъ: ако нѣкои отъ васъ се подлагатъ на изпитъ въ живота, трѣбва да знаете, че тия нѣща сж точно опрѣдѣлени. Ние знаемъ тия закони, които опрѣдѣлятъ изпититѣ въ живота. Като зная законитѣ, споредъ тѣхъ азъ зная, какво ще ми се случи всѣки день, но никога не правя опити да го отклоня или избегна. Никога до сега не съмъ прѣпилъ опитъ да измѣня своята сждба. Защо? Ако измѣня своята сждба, ще ми се случатъ нѣща 100 пжти по-лоши. Природата, заедно съ всички възвишени същества, които работятъ съобразно нейнитѣ закони, като сж прѣтили човѣка на земята, тѣ сж изчислили всички възможности, прѣдвидѣли сж всички условия, при които неговиятъ умъ, неговото сър-

це и неговата воля могат да се развиват нормално. Следователно, условията на вашия живот, въ които се намирате, сж най-добри за васъ. По-добъръ животъ отъ този, който имате сега, не може да ви се даде. За въ бждеще може, но при сегашнитѣ условия, при разбиранията, които имате сега, този ви животъ е най-добриятъ. Погрѣшката, която правите въ живота си е, че вие не сте върни на идеитѣ на вашата душа.

Знаете ли какъвъ е свещениятъ трепетъ на душата? Знаете ли колко е нѣжна човѣшката душа? Въ душата нѣма абсолютно никаква грубостъ. Тя е готова да раздѣли послѣдната хапка съ своя приятелъ, съ най-бѣдния човѣкъ. Тя не прави никаква разлика между мравката и себе си. Когато душата отправи единъ свой нѣженъ трепетъ къмъ нѣкое малко същество, то трепва и казва: „Ето една душа, която ме разбира.“ Нѣжността, благостта, които притежава душата, това сж качества на Бога. Единъ погледъ на Бога е въ състояние да измѣни условията ти, да те подигне да растешъ. Неговиятъ погледъ всѣкога носи знание, Мждростъ, свобода, животъ.

И тъй, вие като се въодушевите, като ученици на Великата Школа, нѣма да мечтаете по-скоро да растете и да остарѣвате, но ще се учите, ще прилагате Любовта, ще приемате свѣтлината и ще използвате Божествената свобода.

Азъ желая между всинца ви да се установи една вжтрѣшна хармония, при която класътъ вида може да расте нормално—другояче, ще имате хилави резултати. Този е истинскиятъ пжтъ, по който като вървите, ще придобиете единъ разуменъ животъ, отъ който да бждете доволни и вие, и вашитѣ близни и приятели. И въ Писанието се казва: „На дѣцата е Царството Божие.“ Не се казва, че Царството Божие е на старцитѣ, но на дѣцата, на младитѣ, на ония, които растатъ.

Само върху такава основа може да се добие истинското знание. Само така може да се развивате правилно. Вънъ отъ този принципъ вие ще замязате на старци и слѣдъ 100 години всичко ще изгубите, животътъ ви ще се обезсмисли. Вие, специалниятъ, младежкиятъ класъ, сте класъ, който вѣчно да расте и да се подмладява, и никога да не остарява. Въ скрита форма азъ наричамъ младежкия класъ „класъ на вѣчната младостъ, на Божествената нѣжностъ.“

Азъ бихъ желалъ вие да останете за винаги дѣца, не по умъ, но душитѣ ви да бждатъ дѣтски, или ще употребя единъ свой терминъ: душитѣ ви да бждатъ нѣжни!

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростта води къмъ Истината.

— Тя постоянно ни весели.

ЗАДАЧИ НА ИСТИНСКАТА НАУКА.

4

III година,
4 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 4/XI 1923г.
въ гр. София.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София.

ЗАДАЧИ НА ИСТИНСКАТА НАУКА.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината.“

—Тя постоянно ни весели.“

Размишление.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ вър-
ху темата: „Отличителнитѣ черти на пчелата.“

Прочете се резюме отъ темата: „Произ-
ходъ на колелото.“

Тема за слѣдния пжтъ № 4: „Ролята на
червенитѣ и бѣли кръвни тѣлца въ кръвѣта.“

Тази вечеръ ще ви говоря върху „Зада-
читѣ на истинската наука.“

Когато азъ ви говоря, мнозина отъ васъ
схващатъ отрицателната страна на бесѣдата.
Когато ние посочваме неджитѣ на извѣстенъ
клонъ отъ науката, напримѣръ на медицината—
наука за лѣкуването на човѣка—ни на-мал-
ко нѣмаме прѣдъ видъ да я критикуваме, но
като разглеждаме състоянието на днешното ѣ
развитие, посочваме на възможноститѣ за ней-
ното развитие въ недалечното бъдеще. Пове-
чето лѣкари започватъ да изучаватъ меди-
цината отъ болезненото състояние на орга-
низма. Това, обаче, не е правиятъ пжтъ на
изучаване. Най-първо трѣбва да се разглежда
здравия организъмъ, да има една установена

норма за здравословното състояние на органи-
зма, и отъ тази норма да се опрѣдѣли, кога
човѣкъ е въ болезнено състояние, кога не,
каква е болестѣта, до колко е опасна тя и т.н.

Да допуснемъ, че точка А, като жива
точка, прѣдставлява здравословното състояние
на човѣка. Неговиятъ организъмъ расте и се
развива правилно въ своя животъ и достига
до точка В, дѣто, като пуца корени на дѣя-

А ————— В

А¹ ————— В²

телностъ, срѣща извѣстни спънки, извѣстни
прѣчки за развитието си. Тия прѣчки прѣди-
звикватъ извѣстни пертурбации въ организма.
Тогавъ А се прѣвърща на А¹ (А въ втора сте-
пень) и В — въ В² (В въ втора степенъ.) Пж-
тътъ А¹ В² прѣдставлява пжтя на развитието
на живата точка А при срещнатитѣ спънки,
които създаватъ вжтрѣшнитѣ противорѣчия
въ човѣка. За да се избегнатъ тия пертурба-
ции, които ставатъ въ организма, на помощъ
ще дойде медицината, което показва, че
нейната единствена задача не е само
лѣкуването на организма, но и по-висша отъ
дадената. Вината не е въ самата наука меди-
цина, но въ схващанията, които иматъ свърѣ-

меннитѣ учени за тази наука. Споредъ схващанията си тѣ опрѣдѣлятъ цѣлитѣ ѝ и задачитѣ ѝ.

Нека вземемъ другъ отрасль отъ науката, напримѣръ астрономията. Какъ я изучаватъ съврѣменнитѣ астрономи? Нѣкои отъ тѣхъ изучаватъ пѣтя на планетитѣ, състава имъ, извѣстни отклонения, извѣстни пертурбации, които ставатъ съ тѣхъ, но тѣзи данни, до които тѣ се домогватъ, сж само външни. Единъ истински астрономъ трѣбва да се заеме да изучи вжтрѣшното състояние на планетитѣ, за да се домогне до ония велики Истини, които интересуватъ съврѣменнитѣ учени. Вие ще кажете: много нѣща не знаемъ, защото стоятъ далечъ отъ насъ, а тия, които сж близо, ние знаемъ, проучаваме ги лесно. Но понятието далечъ и близо се опрѣдѣля по отношение бързината, съ която се движимъ. Ако човѣкъ се движи съ бързината на свѣтлината, слънцето е много близо за него, за осемъ минути той е тамъ, но ако се движи съ бързината на човѣка, слънцето въ този случай е много далечъ. Отъ тукъ се явяватъ въ свѣта понятията за постижими и непостижими нѣща. За умния човѣкъ всичко е постижимо въ врѣме и пространство.

Сега, азъ искамъ да схващате нѣщата право, да не бждете партизани на една наука и да се придържате строго въ рамкитѣ на нейнитѣ цѣли и задачи. Съврѣменнитѣ науки не сж кръстени правилно. Тѣхнитѣ имена не

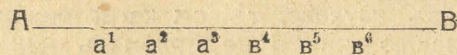
съответствуватъ напълно на задачитѣ, които тѣ прѣдполагатъ, тѣй както и имената на много отъ съврѣменнитѣ хора не отговарятъ на характера имъ. Напримѣръ, вие сте кръстени Иванъ, но не сте доволни отъ това име. Вие искате да се казвате Стефанъ или Георги, но изборътъ не зависи отъ васъ. Баща ви, майка ви, дѣдо ви се събрали и казали: хайде да кръстимъ това дѣте Иванъ!

За въ бждеще ние ще имаме за наукитѣ съвсѣмъ друго схващане, нѣма защо да ги критикуваме. Ние благодаримъ на науката за това, което ни е дала до днесъ въ пѣтя на своето развитие. Често, нѣкои младежи казватъ: науката е доказала това! Веднѣжъ повѣрвали въ науката, тѣ сж категорични въ своитѣ заключения и не приематъ никаква нова мисль. Че какво е доказала науката? Тѣкмо тия въпроси, по които съврѣменнитѣ хора най-много спорятъ, тя не е доказала нищо положително. Ние индивидуализираме науката като нѣкоя личностъ, а въ сжщностъ науката е резултатъ на усилията на човѣшкия духъ. Той е създалъ философията, математиката, естествениитѣ науки и всички други отрасли на науката и самъ ги е кръстилъ. За въ бждеще ще има три отдѣла науки. Единиятъ отдѣлъ ще се занимава съ физическитѣ науки. Вториятъ, духовниятъ отдѣлъ, ще се занимава съ умствениитѣ науки, а третиятъ отдѣлъ ще бжде наука за

„произхода на човѣшкия духъ“, която ще докосне ония области отъ науката, които сега сж непонятни на съврѣменнитѣ учени.

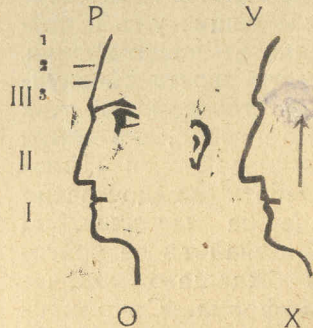
Всички вие трѣбва да използвате съврѣменната наука за ваше добро, за ваше благо. Всичко онова, което е полезно въ науката за вашето развитие, изучавайте, но всичко онова, което е врѣдно за васъ, отхвърляйте настрана. Вие не трѣбва да пълните ума си съ излишенъ багажъ.

За васъ, като ученици на окултната наука, които ще изучавате живота разумно, голѣмъ интересъ трѣбва да прѣдставлява френологията. Ще ви нахвърлямъ нѣколко мисли по нея. Да вземемъ на примѣръ линията АВ,

която да прѣдставлява линията надъ вѣждитѣ въ човѣка. По тази линия на челото, споредъ съврѣменнитѣ френолози, се намиратъ всички наблюдателни способности, а именно въ точкитѣ а¹, а², а³, в⁴, в⁵, в⁶, всѣка отъ които прѣдставлява извѣстенъ центъръ. Какви наблюдателни центрове, на примѣръ, има по тази линия? Като разглеждате единъ прѣдметъ, първо опрѣдѣляте неговата форма, послѣ неговата голѣмина, неговата тежестъ, какво мѣсто заема въ пространството и т. н. Тия и редъ още центрове лежатъ все по тази линия на челото. Тѣ събиратъ само външнитѣ

данни отъ природата. Затова, като изучавате единъ прѣдметъ, вие първо ще изучавате неговата външна страна, тъй както прави единъ естественикъ и ще развивате наблюдателнитѣ си способности. И дѣйствително, въ всички ония хора, които се занимавали 20-30 години съ естественитѣ науки, долната частъ на челото имъ надъ вѣждитѣ се силно издава навънъ, а горната частъ на челото имъ остава малко легнала назадъ. У философитѣ пъкъ, които не се занимаватъ толкова съ изучаване външнитѣ бѣлѣзи на прѣдметитѣ, а повече

разсждаватъ, изучаватъ принципитѣ въ живота, въ тѣхъ се развива горната частъ на челото — разсждѣка, сравнението, въображението — центъра за принципността на нѣщата. Ако ви прѣд-
О X ставя челото съ двѣ линии, горна и долна, естественицитѣ се движатъ по долната линия, а философитѣ — по горната линия.

Сега, ако разгледаме линията ОР, на какво мяза тя? — На стѣпала. Първото стѣпало е устата, второто — носа, третото — челото. Значи, въ живота си човѣкъ се качва

по единъ планински върхъ, който върви нагорѣ и все по-нагорѣ. Колелото се качва, и новъ кржгзоръ, нови способности се разкриватъ. На пръвъ погледъ тази крива линия нѣма никакъвъ смисълъ, но ако ѝ турите око, ухо, тя добива смисълъ.

Разнитѣ отдѣли на съврѣменната наука иматъ тази добра страна, че развиватъ човѣка всестранно. Запримѣрь, дали изучавате физика, химия, анатомия, физиология, ботаника, зоология, философия, богословие или каква и да е друга наука, всѣка отъ тѣхъ засѣга специална областъ отъ вашия умъ и развива съотвѣтни скрити сили въ вашата душа. Тѣй щото, всички науки въ своята съвокупностъ засѣгатъ пълната дѣйствителностъ, т. е. развиватъ всички ония центрове, въ които сж заложени човѣшкитѣ способности. Цѣлото човѣчество днесъ работи за доставяне материали за съграждане на идеалния, на новия човѣкъ. Когато материалитѣ се приготвятъ, ще се съгради и бждещето човѣчество, бждещата човѣшка форма. Съврѣменната култура се ползува отъ материалитѣ, които сж оставени отъ миналата култура, а бждещата ще се ползува отъ материалитѣ на настоящата култура. Като разглеждаме въпроса така, ще дойдемъ до онова дълбоко разбиране, че всичко въ свѣта се ръководи отъ една висша, разумна сила. Тази сила не е единична, тя има колективно проявление.

Всичкиятъ трудъ на тази висша колективна сила е разпрѣдѣленъ въ разни области. Тия нѣща, които на пръвъ погледъ намъ се виждатъ случайни, въ разумната природа сж строго опрѣдѣлени. Ралото, което минава прѣзъ нѣкой мравунякъ и разваля цѣлата имъ архитектурна постройка, за тѣхъ е случайно явление, тѣ не знаятъ, кой е причината за това, но онзи, който оре, знае причината. Той знае, защо я развалилъ. Ако всички философи отъ този мравунякъ се бѣха събрали да разсждаватъ, защо се развали тѣхното гнѣздо, кой имъ го развали и редъ други въпроси, не биха могли да ги разрѣшатъ правилно. Тѣ биха могли да изтълкуватъ туй разрушение по разни начини, но само разумниятъ човѣкъ, който е миналъ съ своето рало отгорѣ върху гнѣздото имъ, може да опрѣдѣли, кои сж причинитѣ за това разрушение. И тѣй, всѣко нѣщо въ живота, което вие не можете да си обясните, има свои разумни причини, които, ако не днесъ, за въ бждеще ще ви станатъ ясни.

Сега, вие трѣбва да бждете послѣдователни въ живота си, а не да бждете дребнави и да казвате: да използваме сегашния животъ, както дойде. Не, вие трѣбва да употребите сегашния животъ, като условие за туряне здрава основа на бждещия животъ. Ти си ученикъ въ училището, баща ти е богатъ, има срѣдства да те издържа, какво трѣбва да пра-

вишъ тогава? Тръбва ли да търгувашъ? Тръбва ли да си приготвявашъ всичко необходимо за учението? Баща ти е приготвилъ и стая, и дрехи, и храна, и учителъ, отъ тебъ се изисква само трудъ и постоянство да се учишъ. Вие, като сте дошли веднъжъ на земята, тръбва да се учите! Ако се усъмните и кажете: ами баща ми може единъ день да умре, нали азъ тръбва да се погрижа за себе си? Не, ние мислимъ по това малко по-другояче. Ние сме съгласни съ Христа, Който казва: „Достатъчно е на деня неговото зло.“ Човѣкъ тръбва да мисли само за днешния день. Днешниятъ день е основа на всички останали дни, и всичкитъ дни отъ миналото сж основа на днешния день. Днешниятъ день съдържа въ себе си възможноститъ на всички бждещи дни, и всички бждещи дни сж вложени въ днешния день. Като схващате нѣщата тъй, вие ще имате вдѣхновение. Ако не гледате философски на живота, вие ще се обезсърчите, ще кажете: не е този пжтътъ на нашия животъ, ние тръбва да намѣримъ другъ пжтъ.

Вие, младитѣ, тръбва да проучите живота на ония млади, които сж били ваши прѣдшественици. Нѣкои хора могатъ да ви казватъ, че вие не сте на правия пжтъ, че вие сте се заблудили и т. н. Може да е така, вие не имъ възразявайте, но вгледайте се само въ тѣхния животъ, да видите, дали тѣ сж намѣрили истинския пжтъ на живота. И тѣ не сж го намѣ-

рили. Ако старитѣ не сж го намѣрили, колко повече младитѣ! Ако старитѣ се лутатъ, колко повече младитѣ ще се лутатъ въ търсене своя пжтъ! Това, обаче, не е лутане. Туй азъ наричамъ „съмнѣние въ самия животъ“, поради което съврѣмненната философия казва, че за да признаемъ нѣщата, тръбва да ги отречемъ. Значи, тръбва да изгубимъ нѣщата, за да ги оцѣнимъ. Какъ ще оцѣнимъ нѣщо като го загубимъ? Ти имашъ единъ приятелъ, и като умре, оцѣнявашъ го, че билъ много добъръ. Каква полза, че си го оцѣнилъ слѣдъ смъртта му? Съврѣмненната философия седи въ това, че всички оцѣняватъ само умрѣлитѣ хора, затова тя е култура на мъртвитѣ. Христа днесъ оцѣняватъ. Хиляди църкви има съградени въ Негово име. Всички Му палятъ свѣщи и кандила, но каквито прѣстѣпления и да се вършатъ днесъ, все въ Негово име се вършатъ! Той все мълчи. . . Затова Христосъ е добъръ, идеаленъ, защото никога не протестира. Ако Христосъ живѣеше днесъ на земята, щѣше да влѣзе въ противорѣчие съ онѣзи, които вѣрватъ въ Него. А сега всички цитиратъ: тъй казалъ Христосъ, иначе казалъ Христосъ. Да, понеже умрѣлъ. Но какво е мислилъ този ученъ човѣкъ, какви сж били Неговитѣ дълбоки възгледи за живота, тѣ не искатъ и да знаятъ. Всички разглеждатъ повърхностно нѣщата.

Сега азъ не искамъ отъ васъ да бждете

гениални, философи. Моята цѣль е вие да имате трезва вѣра. Знаете ли какво значи трезва вѣра? Ще ви дамъ единъ примѣръ, да разберете, какво наричамъ трезва вѣра. Нѣкое дѣте върви по пѣтя, но случи се, падне и започва да плаче. Като види, че нѣма кой да го вдигне, то си става само и продължава пѣтя си. Друго нѣкое дѣте пъкъ, като падне на земята, веднага става, усмихва се и пакъ върви напредъ. Това значи трезва вѣра. Азъ искамъ да бждете като това весело дѣте, като паднете, веднага да станете и да кажете: другъ пѣтъ ще бжда внимателенъ. Повечето отъ васъ мязате на първото дѣте. Като паднете, погледнете назадъ, дали нѣма нѣкой да ви вдигне и послѣ казвате: счупено ми е сърцето! Нищо не значи, че си падналъ, то не е случайностъ. Всѣко падане си има своя добра страна. Ще ви приведа единъ примѣръ, който и другъ пѣтъ съмъ привеждалъ: единъ българинъ, като ходилъ по работа, изкълчилъ крака си, и другарьтъ му го качва на коня, ще го води на чарѣкчия да му поправи крака — това било въ турско врѣме. Коньтъ по едно врѣме се разриталъ, хвърлилъ го въ въздуха, и той падналъ на земята, като си казалъ: „Не стига, че единиятъ ми кракъ е счупенъ, но и другиятъ ще се счупи“. Обаче, когато той станалъ, изкълчениятъ кракъ се намѣстилъ. Че коньтъ ви е хвърлилъ, това не е признакъ, че иска да ви направи зло.

Ако срещнете нѣкое прѣпятствие въ живота си, това прѣпятствие може да ви намѣсти крака, и вие ще се радвате. Въ този случай, науката може да ви хвърли въ противорѣчия, но понѣкога тази наука съ своитѣ теории може да извади отъ васъ много заблуждения и да намѣсти умоветѣ ви. Запримѣръ, защо материализмътъ се яви въ свѣта въ 19 вѣкъ? — За да намѣсти умоветѣ на хората. Всичката онази паяжина въ умоветѣ имъ се очисти. Той дойде въ врѣмето, когато схоластиката бѣше на върха на своето развитие, и трѣбваше да се внесе една по-трезва мисль. Сега пъкъ трѣбва да дойде едно духовно движение, което да изтълкува фактитѣ тъй, както сж въ живата природа.

Казахъ ви, че вие не трѣбва да бждете партизани нито на една наука, нито можете да бждете. Вие не можете да изисквате отъ една наука повече, отколкото е тя. Защо еднѣй си философъ мисли така, той си има право. Тѣй вижда, тѣй мисли — дотамъ е дошълъ. Вие ще си кажете: този философъ за себе си е правъ, 50 на сто пъкъ е правъ по отношение на другитѣ, но азъ зная, че има нѣща, които той не е взелъ предъ видъ.

Вие сте още млади, и затова най-първо гледате, какъ да съградите вашия животъ, какъ да се наредите. Нѣкой пѣтъ вие мислите като старитѣ: какъ ще прѣкарате, какъ ще си намѣрите работа, и често по цѣли нощи

не можете да спите, прѣживѣвате, какъвъ ще бжде животътъ ви слѣдъ 20 години. Азъ ви казвамъ, че слѣдъ 120 години и камиларътъ, и камилата ще си заминатъ отъ пустинята и нѣма повече да минаватъ прѣзъ тамъ.

Не мислете само за днесъ! „Това, което ви е потрѣбно за днесъ, имате достатъчно, а утрѣшниятъ день ще се погрижи самъ за себе си“, казва Христосъ. Умниятъ човѣкъ всѣки день ще намира необходимитъ условия за живота си. Има ги тия условия, тѣ всѣкога се създаватъ.

Всички вие не гледате еднакво на нѣщата, затова може да се роди различие въ възгледитъ ви. Едни отъ васъ гледатъ по-обективно на нѣщата, по-наблюдателни сж; у други пъкъ разсудителнитъ способности сж по-силно развити; у трети — музикалнитъ чувства; у четвърти — въображението; у пети — паметътъ; у шести — рѣчътъ и т. н. Всичко това не е прѣимущество, обаче, нито за еднитъ нито за другитъ, напротивъ, съ всички тия нѣща вие можете да се допълняте и да си хармонирате. Човѣкъ не може да бжде въ всички отношения талантливъ, гениаленъ, все ще има нѣщо, което да му не достига. Ако той бѣше съвършенъ въ цѣлокупността на своето развитие, работитъ щѣха да седятъ другояче.

Ако разглеждате отъ това гледище науката, каква трѣбваше да бжде напримѣръ,

голъмината на лицето спрямо тѣлото? Старитѣ гърци сж опрѣдѣляли, че дължината на лицето трѣбва да съставлява $1/10$ отъ цѣлия ръстъ на човѣка. Челото трѣбва да съставлява $1/3$ отъ лицето. Ние може да запитаме, защо именно лицето трѣбва да съставлява $1/10$ частъ отъ цѣлия ръстъ? Тѣ още не сж обособили това нѣщо, но сж намѣрили, че при туй съотношение именно тия хора сж симетрични, идеални, въ тѣхъ прѣобладаватъ красивитъ форми. Запримѣръ, въ жълтата раса челото долу е широко, а горѣ — тѣсно, има

форма подобна на трапецъ. Когато у бѣлата раса горната частъ на челото е малко по-издадена навънъ, въ сравнение съ тази у жълтата раса, и по-широка, почти правоъгълна. У индивидитъ на бѣлата раса камперовиятъ жгълъ е 80° а у жълтитъ е 75° . Туй показва, че долната частъ на челото имъ е по-издадена, а горната е права, легнала малко назадъ. Вие може да питате, какво отно-

шение може да иматъ тия мѣрки, че у еднитъ камперовиятъ жгълъ е 80° , а у другитъ 75° , или, каква разлика може да има въ интелигентността, ако челото горѣ е по-тѣсно, а долу по-широко, или горѣ по-широко, а долу по-

тѣсно? Простиятъ човѣкъ не може да намѣри нѣщо особено, което да свързва тия съотнoшения; той не може да намѣри и причинитѣ, защо горната част на челото да е по-широка, а долната по-тѣсна, но учениятъ човѣкъ проучава тия нѣща. Забѣлѣзано е, че когато човѣкъ се занимава съ философия, неговото чело отгорѣ се разширява. И между васъ ще забѣлѣжите, че ония, у които горѣ челото не е широко, въ тѣхъ разсудителнитѣ способности сж по-слабо развити. Тия, които разсждаватъ философски, тѣхното чело отгорѣ е широко, тѣ сж работили въ миналото, въ тѣхъ има събудени извѣстни центрове и способности, дѣто се проявяватъ душевнитѣ имъ сили. Въ васъ трѣбва да се събуди силенъ интересъ къмъ разнитѣ области на науката, за да се развиятъ постепенно и различнитѣ центрове.

Ето защо, задачата на окултната наука е да развие вашата висша способностъ, да събуди въ васъ Божественото и вашия висшъ разумъ. Събуди ли се въ васъ Божественото, вие ще имате вече друго разположение къмъ нѣщата и живота. Вашата воля ще бжде мощна, силна, тя ще има единъ новъ елементъ въ себе си, т. е. ще има единъ толкова силенъ потикъ нагорѣ, че при каквито условия и да се намѣри, нейната сила нѣма да се измѣни, нѣма да отпадне.

Когато ние говоримъ за живата разумна природа, нѣкои хора я разбиратъ криво, тѣ

казватъ: Господъ ще промисли за насъ. Азъ съмъ съгласенъ съ това, но въ каквъ случай? Ако синътъ каже, че баща му ще промисли за него, вѣрно е. Наистина баща му ще промисли за стая, за храна, за дрехи, за книги, но той не може да учи за сина си. Слѣдователно, Богъ може да промисли всичко заради насъ, но не може да учи за насъ. Разумнитѣ сжщества могатъ да промислятъ всичко заради насъ, но едно нѣщо не могатъ да направятъ за насъ: тѣ не могатъ да учатъ за насъ. Значи, има една специална работа, за която ние сме тукъ на земята — да учимъ! Всички вие трѣбва да учите безъ друго; вие трѣбва да живѣте, да прѣживѣвате, да дѣйствувате, да упражнявате вашата воля, сърце и умъ. Никой не може да живѣе заради васъ; никой не може да мисли заради васъ; съ чуждъ умъ не може да се мисли, съ чуждо сърце не може да се чувствува, съ чужда воля не може да се дѣйствува. Ще чувствувате съ вашето сърце, ще мислите съ вашия умъ и ще дѣйствувате съ вашата воля!

И тѣй, като ученици на окултната школа, вие ще заложите ума, сърцето и волята си да се учите, и учението трѣбва да е придружено съ единъ вжтрѣшенъ копнежъ, съ любовъ. Имате ли тази любовъ, вие ще се домогнете до онази велика Истина, която е цѣль на вашия животъ. И тогава, който клонъ отъ науката и да изберете, ще ви ползува. Ние не

ви налагаме да изберете този, или онзи клонъ отъ науката. Всѣки отъ васъ е свободенъ да избере, какъвто клонъ иска, но да знаете, че този клонъ трѣбва да бжде помагало за развиване на вашия умъ, сърце и душа.

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пътъ на
Мъдростъта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

ПРѢВРЪЩАНЕ НА ЦВѢТОВЕТЪ

5

III година.

5 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 11/XI 1923 г.
въ гр. София.

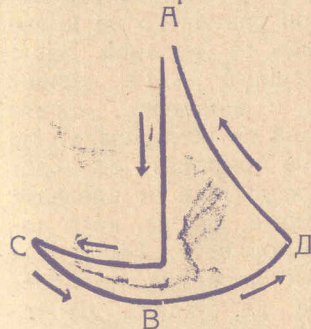
Издание на просвѣтния комитетъ.
София,

Прѣврѣщане на цвѣтоветѣ.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Отличителнитѣ черти на пчелата.“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Ролята на бѣлитѣ и червенитѣ кръвни тѣлца.“

За слѣдния пжтъ тема № 5: „Отличителнитѣ черти на кротостѣта и въздържанието“.

Упражнение. Ще направите едно упражнение съ вдишвания и издишвания, при което мислено ще възприемате бѣлия цвѣтъ. Този цвѣтъ да слиза отгорѣ ви като душѣ. Вдишванията ще ставатъ ритмично и съ движение на ржката — съ показалеца на дѣсната ржка.

Ще броите до четири. Вдигате дѣсната

си ржка нагорѣ и започвате упражнението. При първото броене вдишвате и сваляте ржката си отъ А надолу, до В. При второто броене издишвате и движите ржката си налѣво, отъ В до С. При третото броене вдишвате и движите ржката си надѣсно, отъ С до Д. При четвъртото броене издишвате и движите ржката си нагорѣ, отъ Д до А. При тия движения се образува човѣшкия кракъ. При движението на краката си трѣбва да спазвате сжщитѣ вдишвания и издишвания. Когато организмътъ е нормаленъ, при стѣпването на прѣдъ се вдишва, а при свиването на крака и отдрѣпането му назадъ се издишва. Защо много хора сж неврастеници? — Тѣ издишватъ, когато стѣпватъ, и вдишватъ, когато свиватъ крака си, затова се изморяватъ. Не е тъй, обаче. Законитѣ на природата сж строго опрѣдѣлени. И вие сжщо така не спазвате тия движения на природата, затова, като ходите по екскурзии се уморявате. Никога не трѣбва да правите рѣзки движения, но плавни, хармонични трѣбва да бждатъ движенията ви.

И тъй, при всѣко вдишване и издишване ще мислите едноврѣменно за бѣлия цвѣтъ и за чистотата. Добрѣ е да правите упражненията си на чистъ въздухъ, ако имате дома си градина. Всѣка сутринъ ще правите упражнение и за ритмично ходене (по 5 минути). Съ тѣзи упражнения ще помогнете на

организма си за възстановяване равновѣсието въ нервната си система и прѣмахване дисхармонията, която сжществува въ васъ. Вие може да се запитате: защо именно чрѣзъ движението ще се възстанови хармонията въ организма ни? Всички движения въ природата, положителни и отрицателни, сж строго опрѣдѣлени. Тѣ почиватъ на извѣстни закони, за това въ тѣхъ има дълбокъ смисълъ. Напримѣръ, единъ съврѣмененъ физиологъ, като изучава червениятъ и бѣлитѣ тѣлца въ кръвта, изпуска ги изъ прѣдъ видъ въ извѣстно отношение, като важни фактори въ кръвта, а отъ тамъ и въ човѣшкия организмъ. Съврѣменнитѣ учени не сж изучили още напълно ролята на червениятъ кръвни тѣлца.

Ще ви запитамъ: каква е ролята на червения цвѣтъ, напримѣръ? Окултиститѣ казватъ, че червениятъ цвѣтъ е свързанъ съ чувствата, или съ любовта. Той всѣкога носи животъ. Отъ какво зависи различието въ интензивността на червения цвѣтъ? — Отъ това, въ каква гама е, както и въ музикалнитѣ тонове. Да вземемъ линията А В, която да ни прѣдставлява стълбата, по която се нареждатъ седемьтъ основни цвѣта на свѣтлината. Вълната а означава първия, червения цвѣтъ на свѣтлината въ първата гама. Слѣдъ червения цвѣтъ идватъ по редъ другитѣ цвѣтове на свѣтлината, докато стигнете до седмия, който е виолетовиятъ (g). Съ този цвѣтъ свѣ-

развитие, въ която се учатъ на трудолюбие и самоотричане.

Сега, ако вземемъ човѣшката душа като една голѣма, важна монада А, и всички други малки душички като малки монади, напри- мѣръ всѣка отъ тѣхъ да прѣдставлява мона- да В, тогава, споредъ теорията на Лайбница, питамъ: тази първична монада има ли нужда отъ другитѣ монади около себе си? — Има. Ще задамъ въпроса другояче: дѣсната ржка има ли нужда отъ лѣвата? — Има. И лѣвата ржка има нужда отъ дѣсната, но и съ една ржка човѣкъ може да живѣе. Съ двѣ ржцѣ е по-добрѣ, разбира се. Ржката има ли нуж- да отъ петѣтъ прѣста? — Има. Човѣкъ може да прѣкара живота си и съ единъ прѣстъ, но съ петъ прѣста е по-добрѣ. Всичкитѣ прѣсти на ржката иматъ ли еднаква сила? — Не. Си- лата на палеца е равна на другитѣ четири прѣста, той има единъ плюсъ повече. Пале- цѣтъ е +5, а всѣки отъ останалитѣ прѣсти е -5. Ако се отрѣже палецѣтъ на човѣка, той губи силата си, чувствува, че е изгубилъ нѣ- що много важно, но щомъ се отрѣже кой и да е отъ останалитѣ прѣсти, не се чувствува голѣма загуба. Значи, монадата А има нужда отъ монадата В. Монадата В е форма, чрѣзъ която може да се изрази монадата А. Коя монада е по-висока, А или В? (монадитѣ се различаватъ само по степенъ). — По-висока е монадата А. Законъ е: по-високото всѣ-

кога се изразява чрѣзъ по-низкото, или нисшето всѣкога служи като из- разъ на висшето.

Като казваме, че монадата А е по-висока отъ монадата В, вие ще си кажете: разбира се, че А е по-висока отъ В, тя е първата буква въ азбуката. Не мислете, че първата буква е А, вие не знаете още, коя е първата буква. Български езикъ, па и другитѣ езици започватъ съ буквата А, но това още нищо не значи. У насъ буквата В е трета по редъ, но въ френски, въ английски езикъ тя е вто- ра по редъ, на мѣстото на нашата буква Б. При това, въ английски езикъ буквата А има седемъ произношения: а, о, я, ъе, ж, а останалитѣ двѣ произношения и англичанитѣ не произнасятъ правилно.

Червениятъ цвѣтъ е проявление на единъ висшъ свѣтъ. Той е емблема на Любовта. Той е толкова чистъ и деликатенъ, че ако се докоснете до него, ще внесе въ васъ висши вибрации, висшъ животъ, но колкото повече слиза надолу отъ една гама въ друга, той става все по-гжстъ и по-гжстъ, докато въ физическия свѣтъ този цвѣтъ дѣйствува въз- будително на хората. Червениятъ цвѣтъ не внася нѣщо благородно въ човѣка, напротивъ дразни го и го кара да воюва. Когато човѣкъ се зачерви, той има желание да се прояви. Червениятъ цвѣтъ не носи всѣкога миръ за земята. Като се дигне червеното знаме, трѣб-

ва да се знае, че кръв ще се пролива. Когато червеният цвятъ избива навънъ, не е опасно, но когато има вътрѣшно проявление на червения цвятъ, тогава е опасно. Ако вие сте попаднали въ червения цвятъ а¹ отъ първата гама, вие трѣбва да прѣминете въ а² на третата гама, който цвятъ съответствува на умствения свѣтъ, и така ще се тонирате.

Да разгледаме сега въпроса, какъ може да се прѣвърщатъ цвѣтоветъ отъ едно понисше, въ едно по-висше състояние. Какъ можемъ да прѣвърнемъ червения цвятъ, напри- мѣръ? Вие знаете, че думитѣ „животъ и любовъ“ иматъ червенъ цвятъ. Имате извѣстно неразположение, раздразнени сте, страститѣ ви въ този случай взиматъ надмощие. Какво трѣбва да направите, за да измѣните вашето състояние? Вие изговаряте думата „любовъ“ нѣколко пѣти, за да прѣвърнете тази нисша енергия въ по-висша, но не успѣвате, положението ви не се подобрѣва. Първата буква А е единъ клинъ, който цѣпи, но не може да трансформира. Тогава, вземете любовта въ трета степенъ, въ нейното състояние на „благодѣ“ и я произнесете нѣколко пѣти. Буквата Б поглѣща излишната енергия въ васъ, тя е законъ на растене. Тази дума ще трансформира състоянието ви. Тѣй че, като произнесете нѣколко пѣти думата „любовъ“ и не ви помогне, произнесете думата „благодѣ“ и слѣдете, какъ ще ви се отрази. Пра-

вете опити съ думитѣ, да видите, какво влияние ще укажатъ върху вашия мозъкъ. Азъ ще ви напиша изречението: любовъ и благодѣ сж двѣ сили.

Питамъ ви: вѣрно ли е, че любовта придава сила на човѣка? Напротивъ, любовта прави силния човѣкъ слабъ. Виждашъ, нѣкой човѣкъ дигналъ ржка да те убива, но като го посѣти любовта, той спуща ржката си надолу, и този силниятъ човѣкъ почва да плаче като дѣте. Слѣдователно, въ това отношение любовта не е сила. Тогава, ако кажа, че любовъ и благодѣ сж двѣ качества на човѣка, мисълта ми права ли е? Може ли любовта да бжде качество? Тя съдържа качества въ себе си, но сама по себе си не е качество. Значи, по-право е да кажемъ: любовъ и благодѣ сж двѣ сили. Като произнесемъ това изречение правилно нѣколко пѣти, веднага развивашъ своето сърце и своя умъ, които дѣйствуватъ хармонично въ тебе, ти имашъ вече сила. Тия двѣ думи служатъ на човѣка да събудятъ силитѣ му. Напримѣръ, нѣкой човѣкъ е алченъ за богатство, за слава. Дойде ли въ него любовта, тя въздѣйствува срѣщу тия сили, обуздава ги.

И тѣй, ако вие искате да имате любовъ, за да станете силни, това е криво разбиране. Онзи, който иска да се домогне до любовта, той прѣди всичко трѣбва да е силенъ. Любовта нѣма нищо общо съ слабитѣ хора.

Това е едно противорѣчие, нали? Забѣлжете, дѣцата сж много силни. Всички казватъ, че дѣцата сж слаби. Едно криво заключение. Дѣтето заповѣдва на цѣлата кѣща. Всички треперятъ отъ него. Какъ може, слабиятъ човѣкъ като заплаче, да му помагатъ всички? Туй дѣте не е слабо, силно е. Като чуятъ, че нѣкое дѣте плаче, отъ махлата идатъ хора да видятъ, какво иска. То казва: „Ти ще ми помогнешъ!“ Туй дѣте заставя всички наоколо си да го слушатъ. Казватъ: туй слабото, немощното дѣтенце. Немощно е то по отношение невъзможността си за дадено врѣме да движи своитѣ органи, но вътрѣшно е много силно — по импулсъ, по стремежъ е много силно. Но отпослѣ, като започва да расте, постепенно изгубва своята сила. Въ първо врѣме баща му не го бие, но като поизрасте, като стане на 5 — 6 години, баща му го побийва. Докато си дѣте, всички те обичатъ. Ти имашъ сила, защото любовта дѣйствува върху тебъ. И затова, когато ние говоримъ, че трѣбва да станемъ дѣца, то е за да бждемъ силни. Туй е първата фаза въ живота. Щомъ сме силни, ще дойде и любовта, понеже тя ще има съ какво да се занимава. Любовта трѣбва да има какво да обработва. Тя ще вземе силата, която е у насъ, ще я обработи и ще я тури въ права посока.

Тия опити, които ви давамъ да правите, понѣкога може да излѣзатъ сполучливи, по-

нѣкога не, и нѣкои отъ васъ може да се разколебаятъ. Тѣ сж цѣла наука. Вие трѣбва да постоянствувате въ тѣхъ тѣй, както въ музиката. Азъ ви давамъ само едно общо положение, което вие ще видоизмѣните въ разни вариации, докато най-послѣ постигнете резултатъ. Имате едно неразположение, кажете си: любовъ и благодѣйство сж двѣ сили. Послѣ: любовъ и благодѣйство сж двѣ условия. Ако състоянието ви не се е измѣнило още, кажете си: любовъ и благодѣйство сж двѣ качества и т. н. При изговарянето на тия изрази, наблюдавайте се, да видите, кой отъ тѣхъ е произвелъ върху васъ най-добро влияние въ дадения моментъ. Който изразъ ви укаже най-добро въздѣйствие, той е най-близо до Истината.

Правете и други опити съ цвѣтоветъ, а именно: изговаряйте нѣкои думи и слѣдете, на кой цвѣтъ съотвѣтствува всѣка отъ тѣхъ. Азъ ще ви запитамъ: думата „растене“ на кой цвѣтъ съотвѣтствува споредъ васъ? — На зеления. Скрѣбъ? — На черния. Знание? — На жълтия. Жълтиятъ цвѣтъ съотвѣтствува на Мждростята. Този цвѣтъ не сжществува въ природата, той е само отражение, до сега не се е проявилъ, ние не го знаемъ. Завѣждеще може да се прояви. Цвѣтъ, който се е проявилъ, има сила въ себе си, той е живъ, съзнателенъ цвѣтъ. Като влѣзешъ въ неговата аура, съ него можешъ чудеса да правишъ. Жълтиятъ и червениятъ цвѣтъ за сега

сж само маски, не сж истинскитѣ образи. Задъ всѣки цвѣтъ седи една разумна сила въ все-лената. Напримѣръ, сърцата на всички висши сжщества на Любовта сж свързани съ червения цвѣтъ, който тѣ изпращатъ като струя на земята. Но за да се домогнешъ до сжществената сила, която се крие задъ този цвѣтъ, трѣбва да го прѣвърнешъ 7 пжги. т. е. да го дигнешъ въ 7 по-високи гами. Да обясня мисълта си. Да кажемъ, че имате една картина, намазана съ червена боя, и вие сте малко натжженъ, доближете се до картината и я пипнете. Какъ мислите, тази червена боя ще ви прѣдаде ли нѣщо, ще внесе ли въ васъ нѣкакъвъ животъ? — Не. Вие сте още натжженъ, затова взимате единъ трендафилъ съ розовъ цвѣтъ, помирисвате го, искате да си въздѣйствувате съ него, но и той не ви помага. Дохожда най-послѣ единъ вашъ приятелъ, който ви обича и ви казва: обични приятелю! — щомъ чуete тази дума, вашето скръбно състояние веднага се измѣня. Думата „обичъ“ има розовъ цвѣтъ, тя веднага внася единъ новъ елементъ въ васъ. Тази дума, като е минала прѣзъ душата на вашия приятелъ, произвежда тия висши трептения на червения цвѣтъ, вие ги възприемате и си въздѣйствувате чрѣзъ тѣхъ. Трѣбва да кажешъ „обичамъ ви“, а не „азъ ви обичамъ“. Думата „азъ“ прѣдава материаленъ характеръ на любовта.

И тъй, ефектътъ на цвѣтоветѣ зависи

отъ тѣхнитѣ вибрации. Колкото сж по-висши вибрациитѣ на даденъ цвѣтъ, толкова и резултатътъ е по-добъръ. Правете опити, за да чувствувате вибрациитѣ. Когато сте разгнѣвенъ, когато имате отрицателни мисли, вдълбочете се въ себе си, въ вашата аура, и ще видите въ този поясъ около васъ широки, черни рѣзки. Тогава казвате: колко съмъ черенъ! Човѣкъ може да вижда въ аурата си трептенията на разнитѣ цвѣтове. Висшитѣ трептения, които идватъ отъ висшитѣ свѣтове, влизатъ въ аурата ви и създаватъ една приятна гледка, приятна картина, а тия, които идватъ отъ нисшитѣ свѣтове, създаватъ нисши настроения и придаватъ тъменъ цвѣтъ на аурата ви. Когато сте неразположени, трѣбва да знаете, отдѣ иде това неразположение и въ кой цвѣтъ се намирате. Много пжти вие сте въ дисхармония съ тия висши, живи цвѣтове. Ако сърцето ви не чувствува правилно, вие сте въ дисхармония съ червения цвѣтъ. Ако сте въ дисхармония съ мислитѣ си, жѣлтиятъ цвѣтъ не може да ви изпрати своитѣ висши трептения. Ако черниятъ ви дробъ е разстроенъ, вие не може да възприемете трептенията на зеления цвѣтъ. Много окултни ученици страдатъ по тази причина именно, че не могатъ да се хармониратъ съ цвѣтоветѣ.

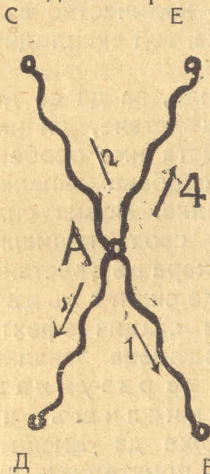
За слѣдния пжтъ ще напишете по една дума, която приблизително да съотвѣтствува на всѣки единъ отъ седемтъ цвѣта. Азъ ис-

камъ да употребите думи извънъ двѣтъ „обичъ и любовь“, които употребихме тукъ. Значи, ще напишете 7 думи. Не се смущавайте, не се безпокойте, дали ще опрѣдѣлите точно цвѣтоветъ на тия думи. Вие трѣбва да бждете като музиканта, който се учи. Има нѣща, които се придобиватъ чрѣзъ постоянни опити и упражнения. Така се добива и музиката. Ти може да разбирашъ музиката теоритически отлично, но практически да не знаешъ нищо. Чрѣзъ постоянно слушане, чрѣзъ постоянни упражнения ти ще можешъ да различавашъ единъ тонъ отъ другъ. Сжщото нѣщо е и по отношение на свѣтлината. Теоритически ти можешъ да знаешъ, да разбирашъ много нѣщо за приложението на свѣтлината, но практически не можешъ да я използвашъ. Ето защо, туй, което знаете, трѣбва да го прѣвърнете, да го асимилирате, да стане плътъ и кръвъ въ васъ, не въ обикновенъ смисълъ, но да се прѣвърне въ тази жива, съзнателна плътъ, която се подчинява на човѣшкия духъ. Туй знание трѣбва да употребите за полза на вашата душа.

Сега ще ви кажа друго изречение: любовь и благость сж двѣ велики добродѣтели за подигане на човѣшката душа. Въ разбирането и прилагането на тия велики добродѣтели е силата на вашата душа.

Тия нѣща, които вие знаете, сж прави,

но сж вторични. За да се прояви едно ваше желание, една ваша мисълъ, или едно ваше чувство, трѣбва да се поляризира. Основната идея, която искамъ да ви дамъ е слѣдната: да кажемъ, че имате една монада А, която иска да се прояви. Тя не се проявява нагорѣ,

но пуца първия си коренъ надолу, и то не по права линия, въ монадата В. Тази монада В, чрѣзъ своята проекция нагорѣ, върща енергията, възприетата отъ монадата А и образува първия клонъ нагорѣ въ монадата С. Въ монадата А се явява отново желание да се прояви, затова пуца втори коренъ надолу, като образува монадата Д. Тази монада Д се проектира нагорѣ и образува монадата

Е. По този начинъ именно расте първата монада А, като пуца единъ коренъ надолу и отъ него единъ клонъ нагорѣ, още единъ коренъ надолу и отъ него единъ клонъ нагорѣ и т. н. Това сж все вторични монади, които работятъ, а въ сжщностъ се проявява монадата А. Азъ ви нахвърлямъ тия мисли за разсждение. Моето желание е да ви дамъ една нова мисълъ, върху която да работите. На всички ви

сж необходими малки запалки. Когато изучавате динамическитѣ свойства на материята, вие ще се научите да боравите правилно съ нея. Напримѣръ, ако запалите динамита на открито и съ обикновена запалка, той гори бързо, изгаря лесно, но безъ експлозия. Запалите ли го въ ограничено количество въздухъ и съ химическа запалка, той експлодирва и е опасенъ.

Слѣдователно, всѣка сила, за да се доведе въ своето нормално дѣйствие, си има своя особена запалка. Истината има особена запалка. Мждростѣта има особена запалка. Любовѣта има особена запалка. Всѣка сила има свой специаленъ огънь, своя специална запалка, която може да я докара въ дѣйствие. И другъ огънь може да доведе силитѣ въ дѣйствие, но нѣма да произведе сжщия ефектъ — изисква се нейната опрѣдѣлена запалка. Единствената запалка за разумната човѣшка душа е да помислишъ, че Богъ е Любовь. Вие може да мислите за баща си, за майка си, за приятелитѣ си, но тѣ сж обикновени запалки. Като помислишъ, че Богъ е Любовь, тази запалка е сила. Отъ тази запалка трѣбва да започнете. Нѣма динамическа сила въ свѣта, която да се противопостави на тази запалка.

И тѣй, ще схващате Бога като Любовь. За Него нѣма да имате никакви философски схващания, нѣма да слушате, какъ Го опис-

ватъ философитѣ. Макаръ че сж философи, нищо не значи, тѣ описватъ нѣща, които не се описватъ, и говорятъ за нѣща, за които не се говори. Ти не можешъ да видишъ Бога, нито да Го опрѣдѣлишъ, какво прѣдставлява, но като дойдешъ въ съприкосновение съ Него, ти ще Го почувствувашъ, защото нѣма друго сжщество, което да има Неговитѣ вибрации. Ако имашъ хубаво разположение на душата си и се приближишъ при Бога, ще усѣтишъ най-нѣжни вибрации, но ако се приближишъ при Бога непригответъ, ще изживѣешъ най-голъми сътресения, най-голъми взривове. Ето защо, когато грѣшнитѣ хора се приближаватъ при Бога, изчезватъ като димъ, а праведниците се радватъ. Затова най-напрѣдъ трѣбва да се нагодимъ къмъ Неговата запалка. Човѣкъ трѣбва да отиде при Бога съ всичкото си смирение, съ съкрушено сърце. Като отиде така при Бога, той ще оживѣе. Пъкъ ако отиде съ всичкото си величие, като нѣкой царъ, нищо нѣма да остане отъ него. Господъ не иска при себе си царе. Царьтъ е емблема на грѣхове. Той не е сигуренъ за живота си, за прѣстола си, затова има армия, която да го брани. Какъвъ царъ е това? Да, разбирамъ царъ, но такъвъ, който е готовъ да заеме всѣко положение въ свѣта. А пъкъ смирениятъ човѣкъ, като отиде при Бога, той носи добродѣлитѣ си съ себе си.

Значи, първата запалка — най-силната,

най-мощната въ съзнателния, самосъзнателния и свърхсъзнателния животъ, това е да се свържешъ съ Бога. Като отидешъ при Бога, трѣбва да станешъ сериозенъ. Всички противорѣчия трѣбва да изчезнатъ отъ душата ти. Душата ти трѣбва да бжде така отворена, че да приемешъ всичко, което е необходимо за тебе. Само така ще можешъ да почувствуващъ Бога! Ти отивашъ при Бога и се съмнѣвашъ, дали ще те приеме, или не — самъ си поставяшъ прѣграда. До сега въ аналитѣ на окултната наука, нѣма случай, смиренъ човѣкъ да е изпжденъ отъ Бога, но горделивцитѣ много често сж изпжждани. Богъ държи горделивцитѣ далечъ отъ себе си, не че не иска да се разговаря съ тѣхъ, но като непригответени да издържатъ Неговитѣ вибрации, въ тѣхъ ставатъ голѣми експлозии, които причиняватъ голѣми пакости. Писанието казва: „Богъ не съизволява въ смъртъта на грѣшника.“ Въ това именно седи Божията Благость.

Та ще дойдете до философската мисль. Азъ наричамъ философска мисль „мисльта на сърцето“. Първо ще почувствуващъ, послѣ ще мислишъ. Първо ще опитащъ ябълкитѣ, послѣ ще имъ направишъ описание. И Любовта първо ще опитате, а слѣдъ това ще говорите за нея. А сега всички говорятъ за Любовта, безъ да сж я опитали. Азъ не казвамъ, че абсолютно не сте я опитали, но това е човѣшката любовъ. А какво казватъ

моетитѣ за човѣшката любовъ? — Че е измѣнчива. Любовъ, която е измѣнчива, каква любовъ е тя?

Сега азъ говоря за Божествената Любовъ, която се проявява въ човѣшката душа.

Размишление.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростьта води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели.

ГНѢВЪ И СТРАХЪ

6

III година,
6 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 18/XI 1923г.
въ гр. София,

Издание на просвѣтния комитетъ.
София,

ГНѢВЪ И СТРАХЪ.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

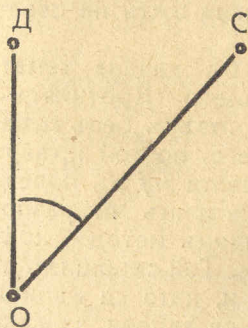
Прочете се резюме върху темата: „Ролѣта на червенитѣ и бѣли кръвни тѣлца.“

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темитѣ: „Отличителнитѣ черти на кротостѣта и въздържанието“ и „Седемѣтъ думи съ съотвѣтнитѣ тѣмъ цвѣтове“.

Тема за слѣдния пжтъ № 6: „Отличителнитѣ черти на смѣлостѣта и твърдостѣта“.

Какъвъ цвѣтъ има думата „гнѣвъ“? При какви условия се ражда гнѣвътъ? — Гнѣвътъ е прѣвѣрната сила въ низходяща степенъ. Той е излишна енергия. Какъ се е създала тази енергия? — Всѣко желание, което срѣща на пжтя си съпротивление, се прѣчупва. Половината отъ неговата енергия се прѣвръща въ една ненормална топлина, която отива въ мозъка, и тази топлина именно образува гнѣва. Гнѣвътъ е, който увеличава температурата въ тѣлото. Той съставлява единъ плюсъ къмъ обикновената температура на организма и дѣйствува разрушително. Азъ говоря за гнѣва въ обикно-

вения животъ, дѣто той прѣдставлява обикновено явление, но когато човѣкъ се занимава съ възвишеното, съ Божественото, тогава гнѣвътъ се изключва. Идеиниятъ животъ изключва всѣкакъвъ гнѣвъ. Гнѣвътъ не е качество на човѣшкия умъ, но той е присадка на чувствата, единъ неджгъ на чувствата. Когато се разгнѣвите, вие може да се оправдаете съ това, че нѣкой ви обидилъ. Да, но вие може да се разгнѣвите и безъ да сж ви казали нѣкоя обидна дума. Просто, вървите по пжтя, нѣкой ви бутне, и вие веднага кипвате. Тукъ вече става подпушване на енергията. Човѣкъ не е разположенъ всѣкога да се гнѣви. Може да направите опитъ. Иди бутни най-гнѣвливия човѣкъ споредъ закона

на Любовта, той ще се усмихне и ще ти каже: бутни ме още веднѣжъ! Отъ тукъ вадимъ слѣдния законъ: когато се срещнатъ двѣ положителни сили, тѣ всѣкога се отблъскватъ и образуватъ гнѣва. Запримѣрь, ако се срещнатъ двама души, крайно честолюбиви, тѣ могатъ лесно да се разгнѣватъ. Допуснете, че точката О прѣдставлява

центъра на мозъка. Линията СО прѣдставлява течението на моралнитѣ сили въ човѣка. Линията ДО прѣдставлява течението на личнитѣ сили, личнитѣ чувства въ човѣка. Когато линията ОД е по-дълга отъ линията ОС, всѣкога се ражда гнѣвътъ. Ако линията ОД се съкрати много, тогава човѣкъ става индиферентенъ, безразличенъ. Всѣка енергия, която организмътъ не може да асимилира правилно, ражда единъ излишекъ. Този излишекъ е гнѣвътъ, който винаги се отбѣлѣзва съ червения цвѣтъ. Има нѣколко признаци при разгнѣвяването: лицето почервенѣва, вѣждитѣ се свиватъ, мускулитѣ около устата трепватъ, ржката се свива въ юмрукъ, и човѣкъ е готовъ да се прояви. Опасната страна на гнѣва е, че човѣкъ може да се отдалечи отъ правия пътъ на своето развитие.

За тази вечеръ ви бѣ дадена темата: кротостта и въздържанието. Кроткиятъ и въздържаниятъ човѣкъ е човѣкъ безъ гнѣвъ. Не че нѣма гнѣвъ въ него, но той прѣвърща гнѣва още отъ основата му въ полезна енергия. Единъ ученъ българинъ ми разправяше резултатитѣ отъ единъ методъ, който приложилъ върху себе си. Той свършилъ два факултета въ странство и, като се върналъ въ България, прѣди де се заложи за каква и да е работа, запиталъ се, дали ще може да се прояви като истински човѣкъ въ живота,

или не. За тази цѣль той избралъ слѣдния методъ: намира единъ хамалинъ и го помолва да му говори най-лошитѣ думи, които пожелае, за което ще му заплати добръ. Започва този хамалинъ да го ругае, да му изрежда най-лошитѣ епитети; а той слушалъ, слушалъ, докато разбралъ най-послѣ, дали ще може да издържа на ударитѣ въ живота, дали ще стане човѣкъ или не и му казва: „Достатъчно вече! И наистина, опитътъ излѣзълъ много сполучливъ. Вие често се натъквате на такива хамали въ живота си, които ви услужватъ безъ пари, но сте недоволни. Този примѣръ, който ви дадохъ е дѣйствителенъ, но това могатъ да направятъ само хора съ морална стабилностъ. Този опитъ не може да го направи всѣки. И дѣйствително, всички велики хора въ свѣта всѣкога сж били подлагани на такава дисциплина. Прослѣдете живота на кой и да е отъ великитѣ хора; ще видите, че всички сж били подлагани на хули, на гонения, носили се най-лоши думи по тѣхенъ адресъ, за да се види, дали ще могатъ да издържатъ. Този, който може да издържи, той е човѣкътъ, на когото може да се възложи нѣкаква мисия. Нѣкои отъ васъ, като ученици на окултната школа, ще минатъ подъ такава дисциплина, затова подигамъ този въпросъ. Не можете да избѣгнете този пътъ. Дали ще минете тази дисциплина като ученици на школата, или

вѣнъ отъ нея, безразлично е, но важното е, че всички ще я минете.

И тъй, първото важно нѣщо за васъ е да владате гнѣва си. Въ този случай самообладанието ви е необходимо. Освѣтѣнъ то ва, вие трѣбва да развивате интуицията си. Тя ви е необходима, за да разбирате човѣшкия характеръ, да разбирате, кои хора сж подобни на васъ, и кои не. Съ тѣзи, които сж подобни на васъ, вие може да живѣете добръ, но отъ тия, съ които не си съотвѣтствувате, трѣбва да се държите на извѣстна дистанция. Като познавате кои хора сж подобни на васъ, може да правите слѣднитѣ опити: когато сте силно разгнѣвени, повикайте нѣкой вашъ приятель, да тури ржката си на задната частъ на главата ви. Ако вие сте подобни помежду си, ако си хармонирате, той ще възприеме вашето разположение, и равновѣсието ви ще се възстанови. Ако пъкъ не си хармонирате, неразположението или гнѣвътъ ви ще се увеличи. Азъ съмъ забѣлѣзалъ, хората отъ политическитѣ кржгове сж силно честолюбиви, и ако се случи нѣкой измежду тѣхъ да каже нѣкоя дума на кого и да е отъ тия видни политически лица, даже съ мекъ езикъ, може да го засегне толкова много, че да произведе цѣла реакция въ него. Често, въ нѣкой държавници, политици, които сж на власть, личнитѣ чувства биватъ тъй силно развити, че

тѣ само за една дума, даже деликатно изказана, сж въ състояние да отворятъ цѣла война.

Сега, всички вие трѣбва да имате единъ опрѣдѣленъ идеалъ за живота; вие трѣбва да знаете, въ какво седи сжщността на този животъ. Кога се уронва престижа на нѣкой човѣкъ? — Престижа на човѣка се уронва, когато нѣкой му каже една лъжа. Когато нѣкой човѣкъ ви говори Истината, каквато езикъ и да държи, този човѣкъ повдига вашия престижъ. Мнозина отъ васъ се боите да кажете Истината. Не, когато говорите Истината, вие трѣбва да бждете смѣли! Когато говорите Истината, не ви трѣбватъ много философии; не мислете, какви ще бждатъ послѣдствията; смѣли бждете! Когато ще изказвате вашитѣ лични мнѣния, бждете крайно прѣдпазливи! Говорите ли Истината, абсолютно не се бойте! Казвайте Истината, тя ще се погрижи за себе си. Ще правите разлика между Истината и вашето убѣждение. Тия разграничения сж потребни при сегашното ви развитие. Ако не ги вземете подъ съображение, нѣма да се мине дълго врѣме, и вие ще се намѣрите въ една задънена улица, която турцитѣ наричатъ „чакмакъ-сокакъ“ — слѣпа улица. Попаднете ли въ такава улица, ще трѣбва да се връщате назадъ. Вие трѣбва да турите въ живота си една здрава основа, върху която да се развива знанието, което сега придобивате. Кое

знание? — Това знание, което ще ви ползува не само прѣз този животъ, но и прѣзъ бждещитѣ вѣкове на вашитѣ сществування. Ако придобиете знание, което ще ви ползува само прѣзъ този животъ, вие ще бъдете една посрѣдствена личностъ въ живота. Такова прѣходно знание е потрѣбно само за забавление, но всѣки отъ васъ трѣбва да има въ живота си една положителна идея, къмъ която вѣчно да се стреми.

Вие може да се натъкнете на другъ единъ отрицателенъ неджгъ въ живота — на страха. Мнозина се страхуватъ отъ гнѣва. Колкото гнѣвътъ е опасенъ въ положителенъ смисълъ, толкова страхътъ е опасенъ въ негативенъ смисълъ. Гнѣвътъ може да ви накара да извършите много прѣстѣпления: да удавите нѣкого, да убиете, да запалите нѣкоя къща и др. Подъ влиянието на страха, обратно: нѣма да направите такива прѣстѣпления, ще бъдете много внимателенъ, но ще се развие въ васъ лъжата, измамата, лицеприятието, подлостта и тѣмъ подобни. Гнѣвътъ е психическо пиянство, той развива смѣлостта и вие мислите, че можете да направите всичко, но щомъ изтрезнѣете, ще си кажете: що ми трѣбваше да се гнѣвя? Що ми трѣбваше да се залавямъ за тия нѣща? Значи, гнѣвътъ не е естествено състояние за човѣка.

И тъй, вие имате тия два неджга въ се-

бе си, и трѣбва да се пазите отъ тѣхъ. Тия неджзи не сж отъ сега, тѣ сж ви съпровождали прѣзъ всичкитѣ ваши сществування. Тѣ сж една полезна нишка за васъ, стига да ги разбирате. — Ако знаете да използвате правилно страха, той ще се прѣвърне въ елементъ на благоразумие. Ако знаете да използвате правилно гнѣва, той ще се прѣвърне въ елементъ на волята — на смѣлостъ. Значи, гнѣвътъ може да се прѣвърне на смѣлостъ, а страхътъ — на благоразумие. При страха се изисква единъ малъкъ плюсъ. На химически езикъ прѣведено, страхътъ е основа, на която трѣбва малко повече киселина, за да се неутрализира.

Гнѣвливиятъ човѣкъ трѣбва да бжде разсждливъ. И страхливиятъ човѣкъ сжщо трѣбва да бжде разсждливъ. Гнѣвливиятъ човѣкъ, щомъ почне да разсждава, става смѣлъ, а страхливиятъ човѣкъ, щомъ почне да разсждава, става благоразуменъ. Първиятъ ще извади ножа си и така ще разрѣши въпроса си, а вториятъ ще вземе перото, ще пише въ вѣстниците и като писателъ ще разрѣши въпроса. Всички писатели, които пишатъ, не сж смѣли хора. Тѣ сж смѣли само съ перото въ кабинета си, а вънъ не сж смѣли. Докато пишатъ още, тѣ сж смѣли, защото не знаятъ, какви ще бждатъ послѣдствията.

Какъвъ е цвѣтътъ на страха? Какъвъ става човѣкъ, като се уплаши? — Той приплѣднѣва, става жълтъ. Значи, страхътъ кара чо-

вѣка да мисли. Щомъ човѣкъ направи една погрѣшка, външно въ него се прѣдизвиква жълтиятъ цвѣтъ. Значи, страхътъ се лѣкува само чрѣзъ жълтия цвѣтъ. Гнѣвътъ съ какво се лѣкува? — Съ розовия цвѣтъ. Това показва, че тъмно-червения цвѣтъ трѣбва да се прѣвѣрне въ розовъ, или въ синъ. Мислете за тия цвѣтове. Тия вибрации ще прѣдизвикатъ у васъ едно успокояване; и вие ще почнете да мислите, да разсжждавате. Кой цвѣтъ изпжква слѣдъ розовия? Въ кого се влюбва розата. Когато човѣкъ се влюби, започва да мисли. Значи, слѣдъ розовия цвѣтъ иде жълтиятъ. Розовиятъ и жълтиятъ цвѣтъ си хармониратъ. Когато вие искате да излѣкувате извѣстенъ неджгъ отъ себе си, прѣкарайте тия два цвѣта прѣзъ ума си, и тѣ ще произведатъ единъ малъкъ благоприятенъ резултатъ. Какво е съотношението между жълтия и синия цвѣтъ споредъ васъ? Кой е прѣобладаващиятъ цвѣтъ сега на земята? — Зелениятъ. Ние сме потопени въ зеления цвѣтъ, прѣзъ него минаваме. Той е цвѣтътъ на човѣшката индивидуалностъ, прави го самостоятеленъ.

Както виждате, вие може да се лѣкувате съ цвѣтоветъ. Когато вашата нервна система, или когато вашиятъ умъ или вашето сърце почнатъ да обѣднѣватъ, въ васъ се заражда съмнѣнието. Щомъ сте обѣднѣли, прѣдставлявайте си едновременно слѣдните три цвѣта: розовъ, жълтъ и зеленъ. Като се съ-

единятъ тия три цвѣта, правятъ едно съединение, което прѣдразполага човѣка да се чувствува като самостоятеленъ индивидъ. И тогава той казва: сега, азъ мога да направя всичко.

Коя дума съответствува на розовия цвѣтъ? Кое прѣдизвиква да се яви външно розовиятъ цвѣтъ? — Радостта. Онзи, който се влюбва, нали се радва най-напрѣдъ? Всѣки прѣдметъ, или всѣко лице, което обичате, прѣдизвиква въ васъ радостъ. Коя дума външно съответствува на жълтия цвѣтъ, или на Мъдростта? По какво се познава мъдриятъ човѣкъ. Вече за влюбения знаете, той се радва. Дѣтето, като получи нѣщо отъ баща си, скача, радва се. Ами мъдриятъ човѣкъ какво качество ще прояви? (— Сериозностъ, замисленостъ, доволство). Не, външната страна на мъдриятъ човѣкъ е работата. Самомъдриятъ човѣкъ работи. Ако е художникъ, взима четката — рисува; ако е поетъ, взима перото — пише. Въ каквото и да е направление, той е дѣятеленъ — работи. Той работи, не се труди. Трудътъ не е качество на мъдритѣ хора, а на обикновенитѣ. Само мъдриятъ човѣкъ работи, и на лицето му се изразява удоволствието. Мъдриятъ човѣкъ работи съ удоволствие. И тъй, любящиятъ човѣкъ се познава по радостта, а мъдриятъ — по работата. Нѣкой казва: какво трѣбва да направя, за да стана мъдъръ? Нѣма да се трудишъ, а ще работишъ. Всѣки

човѣкъ има какво да работи: да изглажда своя характеръ, да чисти лошото отъ своя умъ, отъ своето сърце. Да изглаждашъ извѣстни свои недъзи, или да придобивашъ нѣкои добри качества: това е работа! Ти искашъ да станешъ мждъръ, смѣлъ, разсудливъ, това е благородна работа — ще работишъ.

Туй, което прѣчи на съвършенната наука да намѣри Истината, да посочи истински методи за възпитанието, е това, че въ нея идеи тѣ сж разхвърляни. Въ съвършенната наука нѣма идеи, които да вървятъ тѣй свързани, ржка за ржка. Напротивъ, всичкитѣ ѝ идеи сж разхвърляни. Напримѣръ, идеята „да бждемъ добри“, тя я счита като едно прѣдложение; като единъ орѣхъ, който може да се изяде. Не, за да бждешъ добъръ, ти трѣбва да прѣвърнешъ своята противоположна идея 2-3 пжти, да разорешъ тази земя, да посадишъ въ нея орѣха и да чакашъ плода. Добротата е плодъ. Най-мжчното изкуство е да бждемъ добри. Ти не можешъ да станешъ добъръ изведнѣжъ. Най-първо ще започнешъ съ радостта, и слѣдъ туй ще дойде добродѣтелта. Тя ще се яви като резултатъ на радостта и работата. Природата не обича разхвърляни идеи. Ние сме много логични, но Истината я нѣма въ тази наша логичностъ. Природата пкъ е толкова прецизна, че не търпи никаква лъжа, никаква измама. Не мислете, че като ни търпи, така ще мине. Единъ

день тя ще вземе всичко, каквото имаме, ще го разсипе и нѣма да ни остави нищо. Не си правете илюзии, че тя търпи лъжата. И Писанието казва: „Блаженъ онзи, когото Господъ наказва“. То значи: блаженъ онзи, на когото Господъ показва грѣшкитѣ още отъ начало. Дойде при тебе нѣкой твой приятель, покаже ти нѣкоя погрѣшка — благодари му. Природата го пратила при тебе, той е нейнъ посланикъ. Ако се откажешъ да го приемешъ, единъ день тя сама ще дойде, ще те вземе, безъ всякакви церемонии и хопъ — въ ретортата си вжтрѣ. И отъ тебе само пара ще остане.

Първото нѣщо за васъ: ще се научите всички де обичате Истината. Азъ не ви говоря за абсолютната Истина, но за тази, която е вложена въ живота, която е необходима за създаване характера ви, за създаване устойчивостъ на вашата наука. Вашата наука трѣбва да се циментира, да стане единъ солиденъ елементъ въ живота, за да бжде стимулъ за работа.

Моята цѣль сега ни най-малко не е да ви давамъ нѣкои морални наставления. Азъ изразявамъ само, какъ дѣйствува извѣстенъ законъ въ природата. И безъ да се говори, чрѣзъ страдания хората постепенно ще достигнатъ до сжщитѣ резултати, но който е разуменъ, може да се ползува отъ опитността на другитѣ. Човѣкъ като страда дълго врѣме, добива Истината. Тогава той разбира думитѣ на

ап. Павла: „Винаги се радвайте и постоянно се молете!“

Сега, какъ ще изтълкувате думата радостъ? Прѣдставете си, че радостта е една монада. Какво означава буквата Р, съ която започва думата радостъ? Вие знаете, че въ природата нѣма случайности. Значи, този знакъ не е взетъ случайно. Той може да е взетъ отъ латинската азбука, но го има и въ египетскитѣ иероглифи. Тия знаци съществуватъ и въ природата. Буквата Р прѣдставлява една монада. Буквата А — коренътъ на тази монада, спуснатъ надолу. Слѣдователно, щомъ е коренъ, той е двоякъ въ себе си, едновременно е и сладъкъ, и горчивъ. Като коренъ, той изразява всички ония нѣща, които се явяватъ въ материята. Горчивина и сладостъ съотвѣтствуватъ на двѣтъ състояния скръбъ и радостъ. Тия двѣ противоположности се срѣщатъ при сегашнитѣ състояния на живота. Слѣдъ една голѣма радостъ идва една голѣма скръбъ. Нѣкой приятелъ ви услужи съ 1,000 лева, и вие се радвате. Не се минава много врѣме, той ви казва: я ми върни паритѣ назадъ! Питамъ: кои сж причинитѣ да ви даде паритѣ, и слѣдъ извѣстно врѣме да си ги иска назадъ? Ако вие не му ги върнете назадъ, той казва: „Едно врѣме те мислѣхъ за мой приятелъ, но сега се разочаровахъ. Върни ми назадъ паритѣ!“ Дава ви подсъдъ, осждаатъ ви и ви турятъ въ затвора,

Вие си казвате: какво ми трѣбваше да приемамъ тази услуга: Психологически може да се обясни, кои сж причинитѣ на това нѣщо, но азъ вадя слѣдното заключение: човѣкъ, който дѣйствува по закона на Любовта и Мъдростта, никога нѣма да влѣзе въ затвора за 10,000 лева. Умниятъ човѣкъ затварятъ само за Истината. Той казва: само за Истината мога да живѣя въ затвора — за нищо друго! Позоръ е да лежи човѣкъ въ затвора за 10,000 лева! Да лежа за Истината, да ме биятъ за Истината — разбирамъ, но да ме биятъ за дребно нѣщо, това е срамота! Само за Истината мога да подложя гърба си — нека биятъ! Ти ще мълчишъ. Измѣнишъ ли този законъ, Истината сама ще те накаже. Затова тя казва: „Остави, ти не защищавай себе си! Нѣкой ще каже: „Око за око, зжбъ за зжбъ.“ Не, това е Мойсеевото учение. То нѣма нищо общо съ Истината. Другадъ можемъ да приложимъ това правило „око за око“, но дойде ли до Истината, ще обърнешъ гърба си. Тя казва: ти не се защищавай, азъ ще те защищавамъ. Речешъ ли самъ да се защищавашъ, ти си фалиралъ, ти си пропадналъ вече. Остави Истината да те защищава. Онзи, който днесъ те е ударилъ три пжти, слѣдъ една година ще бжде твой приятелъ. Но кога? — Ако ти прѣмълчишъ заради Истината. Тогава той ще дойде при тебе и ще ти каже: „Извини, азъ направихъ голѣма погрѣшка по отношение къмъ тебе, но

зарадъ това отсега вече съмъ твой приятель“.

Сега, азъ не искамъ да ангажирамъ всичкото ви врѣме за учение на това, което ви говоря. Ще употребите само това врѣме, което не знаете, какъ да употребите, само празното си врѣме. Ето кое е празното врѣме, споредъ менъ. Нѣкой пжтъ сте неразположени, това е празно врѣме, използувайте тогава учението на живата природа. Занимавайте се съ него. Щомъ умътъ ви е заетъ, оставете го на страна. Когато животътъ ви се обезсмисли, когато ви е страхъ отъ нѣщо, когато имате нѣкакво неразположение на духа, пакъ вземете учението на живата природа. Това е правилниятъ начинъ, по който може да възстановите своето равновѣсие, силитъ въ своя организмъ. Обезсърченъ сте отъ живота, мислите, че отъ васъ нищо нѣма да излѣзе, занимавайте се съ учението на живата природа. Занимавайте се съ цвѣтоветъ, съ Любовта, съ Мъдростта, и намѣрите ли нѣщо сжществено за васъ, задръжте го. Азъ мисля, че вие ще намѣрите по 3-4 часа на день такова празно врѣме, което да посвѣтите на новото учение.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мъдростта
води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели,

ТВЪРДОСТЪ, СМѢЛОСТЪ И ИЗПЪЛНИТЕЛНОСТЪ.

7

III година.

7 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 25/XI 1923г.
въ гр. София.

Твърдост, смѣлост и изпълнителност.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мъдростѣта води къмъ Истината.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочетоха се резюмета отъ темитѣ: „Отличителнитѣ черти на кротостѣта и въздържанието“ и „Седемѣтъ думи съ съотвѣтнитѣ цвѣтове“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Отличителнитѣ черти на смѣлостѣта и твърдостѣта.“

За слѣдния пѣтъ тема № 7: „Разлика въ философскитѣ възгледи на Платона и Аристотеля.“

Слѣдъ това ще пишете върху тема № 8: „Разлика между страхъ и съвѣстъ.“

Твърдостѣта, смѣлостѣта и изпълнителностѣта, или тѣй нареченитѣ езекутивни способности на човѣка, спадатъ къмъ една и сѣща категория — тѣ сѣ сили на волята. Графически могатъ да се прѣдставятъ като страни на единъ и сѣщъ тригълникъ:

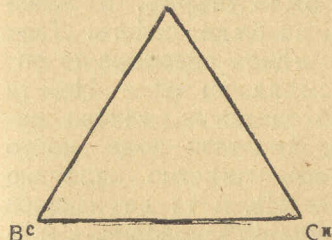
Тия сили първо се проявяватъ въ подсъзнанието, дѣто дѣйствуватъ механически.

Ат

Ат — твърдост.

Вс — смѣлост.

Ск — изпълнителност.

Всѣка една отъ тѣхъ има три проявления. При първото положение твърдостѣта се проявява, когато разумѣтъ въ човѣка не дѣйствува. Въ такъвъ случай човѣкъ е упоритъ, своенравенъ. За такъвъ човѣкъ турцитѣ иматъ слѣдната поговорка: „Циганинѣтъ и чука продава, и чергата продава, но отъ своето не отстъпва.“

При второто положение твърдостѣта се проявява, когато се засегнатъ личнитѣ чувства въ човѣка.

При третото положение твърдостѣта се проявява, когато човѣкъ има убѣждения. Това вече е идейно проявление на твърдостѣта.

Тѣй че първото проявление на твърдостѣта е физическо, несъзнателно. Въ него съзнанието не взима участие. Въ второто проявление чувствата взиматъ участие. Третото проявление е идейно.

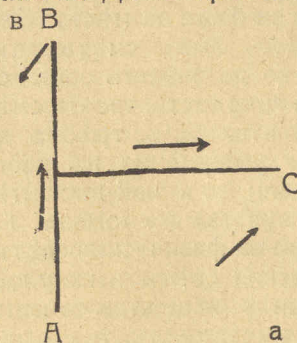
Какво мислите за смѣлия човѣкъ? Смѣлиятъ човѣкъ не е всѣкога изпълнителенъ, той не е и всѣкога твърдъ. И твърдиятъ човѣкъ не е всѣкога смѣлъ. Човѣкъ може да бжде смѣлъ, безъ да бжде твърдъ, а може да бжде твърдъ, безъ да бжде смѣлъ. Тази вода, която слиза отъ нѣкоя височина по опрѣдѣленъ наклонъ, смѣла ли е? — Не, тя слиза отгорѣ по необходимостъ, такова направление ѝ е дадено. Ами тази вода, която се изкачва нагорѣ, подъ извѣстно налѣгане отдолу, смѣла ли е? — Не, и тя се изкачва по необходимостъ на даденитѣ условия. Смѣли сѣж само високоморалнитѣ, идейнитѣ хора. Смѣлиятъ човѣкъ може да бжде кавалеристъ, да нападне съ коня си този или онзи, да ги обере и послѣ да избѣга. Твърдиятъ човѣкъ пъкъ седи въ крѣпостъта обсаденъ, както французитѣ въ Вердюнь, мѣсець, два, три, петъ, осемъ, а може би и повече — издържа. Изпълнителниятъ човѣкъ е човѣкъ съ замисль, има прѣдъ видъ да прѣодолѣе нѣкакви прѣчки. Той е тежката, дългобойната артилерия на човѣшкия характеръ. Тия три сили дѣйствуватъ въ човѣка. Центърътъ на твърдостъта се намира отгорѣ на главата. Тя е стражъ, инспекторъ при първитѣ врата на моралнитѣ чувства. Като дойдешъ при нея, тя казва: я си дай тукъ билетъ! Смѣлостъта пъкъ всѣкога урежда работитѣ. Тя е втората врата на волята. Разру-

шителността е воюващиятъ войникъ, въ нея нѣма никакъвъ моралъ.

Когато проявлението на тия чувства се потиква само отъ ума, човѣкъ става опортюнистъ, гледа да използва всичко, а когато проявлението на тия добродѣтели се диктува отъ моралнитѣ чувства на човѣка, или отъ духовнитѣ му сили, тогава тѣ иматъ идеаленъ изразъ. Бжди смѣлъ, но да знаешъ защо си смѣлъ. Смѣлостъта ти да бжде на мѣсто! Бжди твърдъ, но да знаешъ защо си твърдъ! Бжди изпълнителенъ, но да знаешъ защо си изпълнителенъ! Твоята твърдостъ, твоята смѣлостъ и твоята изпълнителностъ трѣбва да почиватъ на извѣстни убѣждения въ тебе. Тия три сили не сѣж едни отъ най-висшитѣ, отъ най-благороднитѣ чувства въ човѣка. Тѣ иматъ своето мѣсто само на физическия свѣтъ. Който дойде на физическия свѣтъ, има нужда отъ тѣхъ. Когато висшитѣ сѣщества слизатъ на земята, тѣ се въоръжаватъ съ тия оржжия. Когато твърдостъта не се ржководи отъ ума, т. е. когато разсѣдъкътъ не взима участие, тя създава много неприятности на човѣка. Въ него се набиратъ извѣстни енергии, които трѣбва да се трансформиратъ. Твърдостъта е единъ акомолаторъ, въ който се събира или електричество, или магнетизмъ. Има твърди хора, които за нищо не отстъпватъ отъ своето; има твърди хора, които отстъпватъ отъ своето, само когато успѣешъ

да ги убѣдишъ, че не сж прави. Най-послѣ има твърди хора, които отстѣпватъ само при морални аргументи.

Какво бихте отговорили, ако ви се зададе въпросътъ: защо природата е внесла твърдостъта въ човѣка? — Твърдостъта, това е грѣбнакътъ въ човѣка, който не трѣбва да бжде механически и неподвиженъ, а съзнателенъ и подвиженъ. Да се прѣгъва, безъ да се прѣчупва

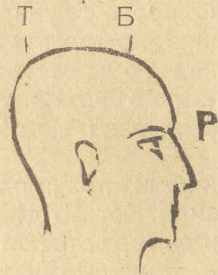
и то подъ влияние на високоморални чувства. Какво движение има твърдостъта? — Нагорѣ по правата линия АВ. Всички твърди хора растатъ нагорѣ. Тогава можемъ да из-

а видимъ заключението, че къситѣ, низкитѣ хора иматъ малко твърдостъ. Значи, твърдостъта помага на растенето. Ами смѣлостъта какво направление има? — Смѣлиятъ човѣкъ върви по направление къмъ С, на широчина. Какво направление има разрушителностъта? — Кржгообразно, по всички посоки (по направление на джигитѣ а в). И дѣйствително, всички убийци гледатъ да хванатъ човѣка, да го удушатъ като му омотаватъ вжето около врата. Когато заобиколятъ нѣкой неприятель, тукъ дѣйствува

разрушителностъта — започватъ своята стратегия, замислятъ отдѣ да го нападнатъ, какъ да го убиятъ и т. н. Разрушителностъта е най-грубата сила, която дѣйствува въ човѣка. Тя е отъ най-низко произхождение. Хора, у които е развито това чувство, всѣкога гледатъ да обѣсятъ нѣкого, да го затворятъ, да го убиятъ. Смѣлиятъ човѣкъ казва нѣкому: ти не трѣбва да бждешъ баба, удари го въ носа, че да те помни. Смѣлиятъ човѣкъ трѣбва да напада и да се оттегля. Твърдиятъ човѣкъ трѣбва да бжде като канара. Всичко, което се удари у него, да отскочи. Слѣдователно, когато твърдостъта дѣйствува въ човѣка, кара го да отстоява правата си. Смѣлиятъ човѣкъ казва: ти не трѣбва да се оставишъ да те яздатъ, трѣбва да се проявишъ.

Наблюдавайте, какви движения прави ржката при проявление на тия сили. Когато дѣйствува разрушителностъта, напримѣръ, ржката се свива на юмрукъ — забива нѣщо. Слѣдете тия движения въ малкитѣ дѣца особено, които се проявяватъ естествено. Какво прави упоритото дѣте? — То застава право като войникъ, изопва всичкитѣ си мускули, не се мърда, стои неподвижно като колъ. Всѣко чувство изобщо, се проявява въ извѣстенъ родъ движения, които сж изразъ, отражение на вжтрѣшностъта въ човѣка. Трѣбва да знаете, че всички тия сили, всички способности въ човѣка хвърлятъ отѣнъкъ върху неговия умъ. Тѣ сж

елементи на мисълта. Ако въ нѣкой човѣкъ твърдостта, смѣлостта и разрушителността иматъ прѣобладаващо влияние надъ другитѣ сили, тѣ ще внесатъ голѣма жлъчъ, отрова въ живота му. Ако този човѣкъ е смѣлъ, ще каже: азъ ще му дамъ да ме разбере! Ако е твърдъ, ще каже: азъ ще отстоя правата си! Човѣкъ трѣбва да възпитава естествено своитѣ чувства, иначе може да се родятъ много неприятности въ умствения и въ моралния животъ. Френологически е доказано, че когато

у нѣкой човѣкъ твърдостта (Т) и благоговѣйното (Б) или религиозното чувства сж силно развити, а расждѣкътъ (Р) е слабо развитъ, имате единъ фанатикъ човѣкъ, когото съ нищо не

можете да убѣдите. Когато една идея влѣзе въ главата му, каквото и да му говорите, нищо не е въ състояние да го отклони отъ нея, тъй си остава. Само смъртта може да реформира този човѣкъ. Когато отстоявате една идея, трѣбва да имате прѣдъ видъ какви сж подбужденията, които ви потикватъ къмъ нея, какво благо може да ви донесе и т. н.

Интересенъ фактъ за наблюдение е влиянието на всички тия сили върху ноктитѣ на

човѣка. Когато твърдостта се развива въ нѣкой човѣкъ, ноктитѣ му ставатъ широки. Наблюдавайте хора съ широки нокти и ще видите, че тѣ сж много издържливи. Хора, които сж страхливи, прѣдпазливи, иматъ малки и завити нокти. Отъ друга страна, доброто, правилното кръвообрѣщение се отразява върху ноктитѣ. За да познаете, дали вашето кръвообрѣщение е правилно, разгледайте, имате ли бѣлъ полукръгъ въ началото на ноктитѣ си. Колкото този полукръгъ е по-голѣмъ, толкова и кръвообрѣщението е по-добро. Изчезва ли този полукръгъ по ноктитѣ, кръвообрѣщението е слабо, трѣбва да дишате дълбоко. Колкото повече се скѣсватъ ноктитѣ, толкова повече разрушителността се проявява. Разрушителнитѣ натури иматъ широки и къси нокти. Скѣсяването на ноктитѣ показва, че умственитѣ способности въ човѣка се спиратъ, а се развиватъ физическитѣ сили, като разрушителността. Хора съ малки, къси и широки нокти сж гнѣвливи и избухливи. Значи, всѣко чувство упражнява извѣстно влияние върху ноктитѣ. Всичко, което става въ васъ, може да се хроникира върху ноктитѣ ви и то само въ продължение на 180 дни, защото въ толкова дни нокътътъ се смѣнява. Той показва, какво е било състоянието ви прѣзъ това врѣме. Ноктитѣ ви трѣбва да бждатъ гладки и хубаво закрѣглени. Щомъ се яви нѣкаква грапавина по тѣхъ, ще знаете, че въ васъ има нѣщо

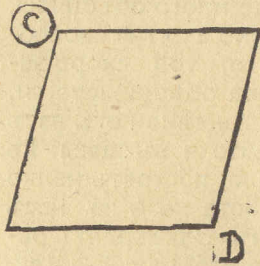
дисхармонично. По ноктитъ си ще изучавате характера си. Тъ сж най-хубавото огледало, въ което, ако се поглеждате всъки день, ще знаете, какво ви липсва. Нѣкой пжтъ нокътътъ ви се пука, ще слѣдите, коя е причината за това. Ще провѣрите, че наистина извѣстни промѣни въ ноктитъ ви сж резултатъ на развитието на извѣстни умствени способности, на извѣстни морални сили въ васъ. Затова, като ученици на окултната школа, състоянието на ноктитъ ви ще бжде за васъ едно пособие, едно помагало при самовъзпитанието ви. Ако не сте готови, вие ще се уплашите отъ живота. Ето защо, човѣкъ не трѣбва да знае много работи. Напримѣръ, погледнешъ нокета си, видишъ нѣщо по него, което показва нѣкакъвъ недостатъкъ въ тебе, и ти се уплашишъ. Защо? — Не знаешъ, какъ да го поправишъ. Затова именно ви сж нужни знания.

Споредъ васъ, какъ можете да се освободите отъ страха? Азъ раздѣлямъ страха на три категории: физически страхъ, страхъ на чувствата и на ума и мораленъ страхъ. Когато човѣкъ е страхливъ морално, все мисли, бои се, дали ще влѣзе въ Царството Божие, или не. Когато е умствено страхливъ, или когато страхътъ е въ чувствата, той се бои, че нѣма да постигне това, което е нужно за неговото умствено и сърдечно развитие. Когато страхътъ е физически, човѣкъ бѣга и отъ сѣнката си. Такъвъ човѣкъ може да се уподоби на

заяка, който взелъ единъ револверъ и казалъ: „Азъ ще покажа на всички, че съмъ смѣлъ!“ Въ това врѣме нѣщо тропнало. Той трепналъ, хвърлилъ револвера настрана и се скрилъ нѣкъдѣ изъ шубръцитѣ. По натура заякътъ е страхливъ. Съзнанието му не работи въ такива случаи. Послѣ се върналъ, пакъ взелъ револвера въ ржка и казалъ: „Азъ ще покажа, че съмъ твърдъ, смѣлъ.“ Пакъ тропнало нѣщо, и той отново захвърля револвера и избѣгва. Човѣкъ може да даде много обѣщания, че ще направи това-онова, но ако тия способности не сж развити въ него, той скоро забравя всичко и не изпълнява обѣщанието си. Сега, напримѣръ, гледамъ, въ нѣкои отъ васъ има сжщата слабостъ, каквата и въ заяка. Тѣ влѣзатъ въ окултната школа, постоятъ малко и послѣ казватъ: тази работа не е за насъ младитѣ, друго ще изберемъ. Захвърлятъ револвера и бѣгатъ. Какво ще избератъ? — Както всички хора. И послѣ какво? — Слѣдъ 40, 50, 60, 80 години ще ви занесатъ на гробищата, дѣто ще видите, че всички философи, всички учени и прости, всички бѣдни и богати, еднакво сж разрѣшили въпроса за живота. Всички иматъ по единъ кръстъ и по една надгробна плоча, на която, ако заминалиятъ е старъ, пише: „Тукъ почива 80-годишенъ старецъ, умрѣлъ въ напрѣднала възраст.“ Ако е младъ, пише: „Тукъ почива единъ младъ и зеленъ човѣкъ, не вкусилъ още отъ благата

на живота.“ Тъй пишатъ животѣ. За окултния ученикъ има нѣща по-сжществени отъ живота, по-сжществени и отъ самата наука. Съврѣмнената наука не е смисълътъ въ живота, тя е само едно срѣдство, за да се дойде до една по-велика цѣль. Апостолъ Павелъ казва: „Отчасти знаемъ, отчасти мждруваме.“

Допуснете, че малкиятъ кржгъ С прѣдставлява единъ живъ индивидъ. Най-напрѣдъ неговото съзнание е въ първа степенъ, още не

е проявено, но замисля да се прояви. Щомъ започва да се проявява, този индивидъ прави извѣстни движения, и неговото съзнание минава въ втора степенъ (C^2). Въ колко направления ще се движи? — Въ двѣ направле-

ния, при което ще образува плоскостъта Д. При това движение, съзнанието C^2 придобило ли е нѣщо? — Придобило е нѣщо, минава въ трета степенъ, става C^3 , но още нѣма блага. Благата ще дойдатъ впоследствие. Съ единъ примѣръ ще направя мисълта си ясна. Прѣдставете си, че тази плоскостъ Д е една изорана нива, посѣта нива. Въ първата фаза, когато съзнанието С е рѣшило да се прояви, тогава е замислило да купи тази нива. Въ втората фаза то я изорава и посѣва, като ми-

нава отъ С въ C^2 — придобива нѣщо. Въ третата фаза посѣтото на нивата започва да никне, да расте, и съзнанието C^2 минава въ C^3 — пакъ придобива нѣщо, но нѣма още плодове. Въ послѣдващитѣ фази на съзнанието С, а именно въ C^4 , C^5 и т. н. ще се видятъ благата. По сжщия начинъ вие може да разпознавате, до каква степенъ на развитие сж дошли извѣстни ваши чувства и способности. Напримѣръ, вие може да опрѣдѣлите, до колко сте религиозенъ. Религиозното чувство, както и всички други чувства не сж еднакво развити въ всички хора. Ако религиозното чувство въ нѣкой човѣкъ прѣдставлява, напримѣръ, една линия, дълга 10 см., въ другъ нѣкой — 9 см., а въ трети — 8 см., мислите ли, че религиознитѣ схващания на тия хора сж еднакви? — Нѣма да бждатъ еднакви, разбира се.

Вие казвате, че умственитѣ способности произлизатъ отъ моралнитѣ, или отъ духовнитѣ чувства въ човѣка. Значи, щомъ въ човѣка се събуди какво и да е чувство, той започва да мисли. Това чувство е единъ потикъ къмъ Бога. Когато човѣкъ се отдѣли отъ Бога, тогава той започва да мисли за Него правилно.

Защо човѣкъ не може да мисли за себе си? Кога ще може да мисли за себе си? — Когато човѣкъ излѣзе отъ своето тѣло, той ще мисли по-добрѣ за себе си, ще се опознае по-добрѣ. Слѣдователно, да мислимъ за нѣкого, ние трѣбва да се отдалечимъ отъ него

на известна дистанция и да го разглеждаме отъ друго положение. Когато говоримъ за Бога, подъ „Богъ“ въ философски смисълъ на думата, разбирамъ мислене. Да върва човѣкъ въ Бога, значи да мисли. Човѣкъ, който мисли, може да върва въ Бога. Човѣкъ, който не мисли, не върва въ Бога. Така идеята за Бога добива смисълъ. Споредъ сегашното философско схващане се счита, че мисълта за Бога, изобщо спѣва и самата мисълъ въ човѣка. И затова казватъ: не трѣбва да се мисли за Бога. Това е материалистично схващане. Нѣкои схващатъ Бога, като едно грамадно същество. Богъ създава всичкитѣ форми, но Той самъ нѣма абсолютно никаква форма. Дѣйствително, ако си представяте Бога като едно грамадно същество, като едно грамадно слънце, вие нѣма да може да Го обхванете, и тогава, разбира се, ще се помрачите и нѣма да можете да мислите. Ако имате такава идея за Бога, тя наистина ще спѣне мисълта ви. Други нѣкои казватъ: Господъ съ менъ ли ще се занимава? Кажешъ ли така, прѣставашъ да мислишъ.

Отъ тази мисълъ ще направимъ слѣдния изводъ: Всички ония велики идеи въ живота, които иматъ грамадна форма, спиратъ процеса на вашето развитие. Идеитѣ, които имате, не трѣбва да включватъ въ себе си грамадни форми. Туй е въ съгласие и съ самата природа. Вземете

единъ желждъ, напимѣръ, каква частъ по тегло прѣдставлява отъ теглото на единъ сто-годишенъ джбъ? Въ този малъкъ желждъ вие може да носите цѣлия джбъ. Може да му се радвате, да го милвате, да го носите въ джоба си, той съдържа всички възможности на джба. Ами ще можете ли да носите въ джоба си единъ грамаденъ джбъ? - Не можете.

Слѣдователно, когато искате да разглеждате известни идеи въ тѣхната сжщина, разглеждайте ги, когато растатъ. А когато искате да разглеждате силата, която съдържатъ въ себе си, разглеждайте ги като сѣмена. Вие можете да си прѣдставите джба като единъ малъкъ желждъ, който постепенно израства и послѣ отново се смалва. Това е послѣдователна редица отъ картини. Вие можете умствено да прѣкарите този желждъ прѣзъ всички процеси на своето развитие въ джбъ, и послѣ пакъ да се върне въ желждъ. Значи, въ свѣта нѣма по-голѣмъ отъ Бога, нѣма и по-малкъ отъ Бога. Богъ се намира въ двѣтѣ крайности: по-голѣмо същество отъ Него нѣма, и по-малко същество отъ Него нѣма. Тогава какъ ще разберете Бога? Идеята за малкитѣ нѣща у васъ е свързана съ нѣщо слабо. Дѣйствително, въ практическия животъ, въ обикновения животъ е така: малкитѣ нѣща сж слаби. Не е тѣй, обаче, въ духовния животъ. Имате една малка запалка, напимѣръ. Понеже е малка, тя е слаба, това е вѣрно,

но я турете тази малка запалка, тази микроскопическа искрица подъ нѣкое взривно вещество, отъ което сте взели цѣлъ тонъ, какво ще произведе тя? Слаба ли е тази запалка сега? — Тукъ тя ще прѣдаде своята енергия на взривното вещество и ще прѣдизвика страшна експлозия, голѣмъ взривъ. Малката искрица въ този случай произвежда много нѣщо, а единъ голѣмъ камъкъ, хвърленъ всрѣдъ това взривно вещество, нищо не причинява. Слѣдователно, малкитѣ, микроскопическитѣ нѣща въ свѣта, сж силни. Тѣй че смисълътъ на живота не е въ великитѣ идеи, но въ малкитѣ, само че трѣбва да видозмѣнимъ тѣхната материя, да я направимъ попластична, по-годна за работа.

Често вие се спирате прѣдъ една велика мисль и казвате: нѣма да се занимавамъ съ тази мисль. Нѣма да се занимавате, разбира се, тя е радий! Мислите ли, че ако имахте 10 гр. радий, бихте седѣли въ тази стая? Мислите ли, че ако въ София имаше 50 гр. радий, софиянци щѣха тѣй-спокойно да стоятъ въ София? Цѣла София щѣше да бжде въ въздуха. Слънчевата свѣтлина сжщо така съдържа радиоактивна сила. Въ пространството има редъ трансформатори, прѣзъ които слънчевата свѣтлина, като минава, прѣтърпѣва извѣстно видоизмѣнение и послѣ пада върху прѣдметитѣ като приятна, благотворна топлина и свѣтлина. Ако слънчевата свѣтлина се въз-

приемаше тѣй, както иде направо отъ слънцето, тя би разтопила всичко, което срещнѣше на пътя си. Не мислете, че слънцето е много снизходително къмъ васъ. Ще ви прѣдамъ на кратко една индуска легенда, да видите, колко е снизходително слънцето. Индуситѣ си прѣдставлявали, че на слънцето живѣли много живи сжщества, всички били момичета, а само слънцето — момче. Тия момичета били негови сестрички, а слънцето само било единствениятъ имъ братъ. Понеже слънцето било най-голѣмиятъ, па и единсвениятъ братъ, обичалъ да бие сестритѣ си. Единъ день майка му, за да избегне тѣзи побои, поставила слънцето да живѣе въ центъра, а сестритѣ му да обикалятъ около него, по периферията. Така се създалъ неговиятъ дискъ, въ форма на окръжностъ. Слънцето изпращало на своитѣ сестри свѣтлина, като трептѣло отъ недоволство, че не може да ги бие, както порано. Значи, то ги биело съ свѣтлината си, а отъ тия трептения, които отправяло къмъ тѣхъ, се ползува днесъ цѣлата земя.

И тѣй, ще знаете, че малкитѣ, микроскопическитѣ идеи въ свѣта сж силни. Тѣхъ ще държите, за да бждете и вие силни.

Сега, ще ви задамъ слѣдния въпросъ: има ли нѣщо по-велико въ живота извънъ Бога, извънъ Любовта, извънъ Мждростѣта и извънъ Истината? — Има. Тогава, кое е най-великото нѣщо извънъ Любовта? — Животътъ.

Той е резултатът на Любовта.

Кое е най-великото нѣщо извънъ Мждростѣта? — Знанието.

Кое е най-великото нѣщо извънъ Истината? — Свободата.

Ще пазите това за себе си. Любовта и животътъ не сж едно и сжщо нѣщо. Въ живота постоянно се извършватъ два процеса: единиятъ е процесъ на разрушение, а другиятъ процесъ на съграждане. Въ Любовта не съществуватъ тия два процеса. Тя е нѣщо чисто, възвишено. Въ нея нѣма диференциране, а въ живота има. Въ такъвъ случай, ако допуснемъ, че Любовта и животътъ сж едно и сжщо нѣщо, не бихме могли да си обяснимъ противорѣчията, които изпжкватъ. Любовта е извънъ живота, а животътъ е само едно частично, врѣменно проявление на Любовта.

Знанието пъкъ е правление само на Мждростѣта. Мждростѣта е нѣщо повече отъ знанието. Тя е абсолютна: въ нея нѣма никакви заблуждения, никакви теории.

Свободата е проявление на Истината, но Истината е абсолютна: въ нея нѣма ограничения, нѣма какво робство. Свободата, сама по себе си, съдържа известни ограничения, защото всѣки стремежъ на човѣка да бжде свободенъ, показва, че той е ограниченъ.

Тогава, азъ ви питамъ: можете ли да живѣете безъ Любовь? — Можемъ. Да, безъ

Любовъ ще имате животъ, но ще страдате. Можете ли да живѣете безъ Мждростѣ? — Можемъ. Да, безъ Мждростѣта ще имате знания, но глупости ще вършите. Можете ли да живѣете безъ Истината? — Можемъ. Да, безъ Истината ще имате свобода, но въ робство ще изпадате.

Слѣдователно, когато вие се индивидуализирате и кажете, че ще живѣете за себе си, вие отричате Любовта, Мждростѣта и Истината. Нѣкой път човѣкъ може да си позволи единъ такъвъ жестъ, но като дойдатъ резултатитѣ, не трѣбва да се сърди. Като страда, да си каже: азъ съмъ причина, че страдамъ, понеже се отказахъ отъ Любовта. Като страда, да си каже: азъ съмъ причина, че дойдоха грѣшкитѣ, глупоститѣ, защото се отказахъ отъ Мждростѣта. Като страда, да си каже: азъ съмъ причина, че дойдоха ограниченията, понеже се отказахъ отъ Истината. Ти си свободенъ, но ако тази твоя свобода трѣбва да защищавашъ съ револверъ и пушка, каква свобода е тя? Ходишъ по улицата, но все се пипашъ, да не те е обралъ нѣкой; оглеждашъ се, да не те прѣслѣдва нѣкой. Това свобода ли е?

И вие, като ученици на окултната школа, ходите по улицата и все се попипвате: дали съмъ на правия пътъ? Ами ако съмъ се заблудилъ? Ами какъвъ ще бжде животътъ ми? Това сж все отрицания. Тия отрицания сж-

ществуватъ въ всички философски системи. Тѣ сж едно прѣходно състояние въ живота. За младитѣ има една опасностъ. Тя е, че могатъ да изпаднатъ въ голѣмъ песимизъмъ. Азъ сравнявамъ младитѣ хора съ гжбитѣ. Тѣ сж леки като гжби и като ги турятъ въ вода, попиватъ я, разширяватъ се, мислятъ, че всичко ще задържатъ, но щомъ излѣзатъ отъ водата, изпущатъ я. Като влѣзете въ водата, мислите, че сте станали голѣмо нѣщо, но като излѣзете отъ нея, стиснатъ ви, и вие оставате пакъ леки, каквито сте били по-рано. Това не е младостъ. Гжбата показва, че човѣкъ може да живѣе съ малко, не трѣбва да има голѣми ламтежи. Малко да е, но чисто. Ако гжбата е много нагласена и съ нея изчистятъ дъската, слѣдъ това не може да се пише на дъската. Гжбата трѣбва да се нагласява малко, не трѣбва да бжде нито съвършено суха, нито съвършено влажна. Младиятъ човѣкъ трѣбва да е пластиченъ. Стариятъ човѣкъ мяза на камъкъ: вари го, печи го, все камъкъ си остава. Съ младия човѣкъ можешъ поне една дъска да изчистишъ. Съ стария човѣкъ можешъ да съградишъ една кѣща, но въ нея хората умиратъ.

Това, което ви говоря, се отнася все до свършивши хора. Азъ не разправамъ на дѣца. Всички вие сте свършили университетъ — голѣмия университетъ сте свършили. Когато Христосъ говори на Никодима и му каза, че

„ако се не роди човѣкъ изново, не може да влѣзе въ Царството Божие“, Никодимъ Го запита: „Какъ е възможно старъ човѣкъ да се роди отново?“ Христосъ му каза: „Ти си учителъ израилевъ, какъ да не знаешъ тия елементарни нѣща?“

Питамъ ви сега: колко правятъ 5×5 ? (—25). Азъ оспорвамъ това и ви казвамъ, че $5 \times 5 = 7$. Азъ мога да ви докажа това нѣщо математически, съ редъ формули, но нѣмамъ време. Този процесъ е вѣренъ въ природата, защото тя има като цѣль на нѣщата крайнитѣ резултати. Въ този случай $5 \times 5 = 7$. Защо? Числата 5 и 2 сж живи сжщества, и двѣтѣ сж основи, а 7 е киселина. Слѣдователно, съ числото 25 вие не можете да направите нищо, защото и двѣтѣ числа, 2 и 5, сж основи, а двѣ основи не даватъ нищо. Въ този случай, ако посѣтете 25 сѣменца, нѣма да получите нищо. Защо именно числото 5 умножено само на себе си дава 25? Това се приема като аксиома, не може да се докаже, но очевидно е, че е така. Тѣзи разсѣждения водятъ къмъ софистика. Числото 7 пъкъ включва въ себе си числата 2 и 5. Какви сж качества на това число?

Сега, да вземемъ слѣднитѣ нѣколко числа:

1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21

До първата линия написваме отъ 1—9. До втората линия написваме отъ 10—18 и т. н. Като съберемъ отдѣлнитѣ цифри на числата слѣдъ първата линия, получаваме пакъ горнитѣ числа отъ 1—9, а именно:

$$\begin{aligned} 10 &= 1 + 0 = 1; & 13 &= 1 + 3 = 4; \\ 11 &= 1 + 1 = 2; & 14 &= 1 + 4 = 5; \\ 12 &= 1 + 2 = 3; & 15 &= 1 + 5 = 6; \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 16 &= 1 + 6 = 7; & 19 &= 1 + 9 = 10 = 1 + 0 = 1; \\ 17 &= 1 + 7 = 8; & 20 &= 2 + 0 = 2; \\ 18 &= 1 + 9 = 10; & 21 &= 2 + 1 = 3. \end{aligned}$$

И тъй, числото 1 е творческа сила, киселина; числото 2 — основа, а числото 3 е резултатъ. Значи, числото 3 въ природата показва завършенъ процесъ. Тригълникътъ е завършенъ процесъ, резултатъ на нѣкоя работа. Числото 1 и 2 сж се съединили, за да дадатъ нѣкакъвъ завършенъ резултатъ. Числата 4, 5 и 6 сж отъ втората категория: 4 е киселина, 5 — основа, 6 — резултатъ. Числата 7, 8 и 9 сж отъ третата категория: 7 е кисе-

лина, 8 — основа, 9 — резултатъ. Тогава, числата 3, 6 и 9 спадатъ къмъ една категория; числата 2, 5 и 8 — къмъ друга категория — основи; 1, 4 и 7 къмъ трета категория — киселини. Както виждате, въ числата има разнообразие. Тѣ сж сили, които сж се трансформирали отъ едно състояние въ друго. Единицата е първото проявление на тия сили; 4-тѣ е второто проявление, а 7-тѣ — третото проявление. Такова трансформиране става и въ човѣшкото съзнание. Материята, прѣзъ която е минавало съзнанието, по-рано е била по-рѣдка, послѣ по-гжста, и колкото е слизало по-надолу, ставала все по-гжста и по-гжста, докато най-послѣ се проявили формитѣ, които днесъ сжществуватъ.

Сега, въ вашия умъ остана една неразрѣшена идея. Красивото въ живота седи въ неразрѣшенитѣ идеи. Непосѣтата нива има бждеща дѣятелностъ, а посѣтата е изтощена вече. Съ разрѣшенитѣ въпроси е свършено вече, а това, съ което има да се занимаваме, то е бждещата основа, то е полето, върху което трѣбва да се работи. Не се смущавайте, когато извѣстни въпроси останатъ неразрѣшени — ще имъ дойде врѣмето.

И тъй, $5 \times 5 = 25 = 7$. Разглеждайте това нѣщо отъ една страна, отъ друга страна, и вижте, може ли да бжде върно и при какви отношения. При извѣстни отношения 5×5 може да е равно на 7, но не при всички условия,

Какво значи въ математиката да умножиш едно число само на себе си? Какъ мислите, може ли да се умножи сѣмето само на себе си? За да се умножи сѣмето, въ този процесъ трѣбва да взематъ участие човѣкътъ, почвата, слънцето, водата, въздухътъ — тѣ сж формули, които иматъ дѣлъ въ работата. Слѣдователно, като казваме $5 \times 5 = 25$, трѣбва да вземемъ прѣдъ видъ и другитѣ елементи, които сж взели участие въ умножението. При какви условия $5 \times 5 = 25$? Питагоровата таблица показва, че 25 се получава при извѣстни условия. Значи, ще вземемъ прѣдъ видъ и разумността на човѣшкия духъ, който взима участие въ това умножение. И тъй, $5 \times 5 = 25$ показва всички условия, които сж дѣйствували въ даденъ моментъ, за да се прѣвърне 5-тъ въ 25. Размишление.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

ПЖТЪТЪ НА УЧЕНИКА.

8

III година.

8 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 1/XII 1923 г.
въ гр. София.

Пътът на ученика.

ОСНОВНАТА ИДЕЯ.

„Само свѣтлиятъ път на
Мъдростта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

Т. М.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Разлика между философскитѣ схващания на Платона и Аристотеля“.

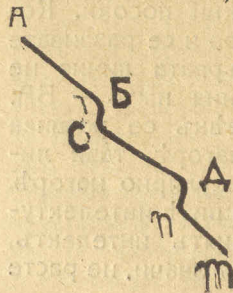
Пречетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Разлика между страхъ и съвѣсть“.

За слѣдния пътъ тема № 9: „Ползата отъ богатството и сиромашията.“

Какъвъ грѣбва да бжде пътът на ученика? Всѣки пътъ се очертава, отбѣлѣзва се по нѣщо. Ако е физически пътъ, той се очертава отъ мѣстата, прѣзъ които минава. Този пътъ може да минава покрай полета, планини, рѣки или други мѣста. Ако този пътъ е мораленъ или умственъ, той се отличава съ една ясна, положителна мисль. Яснитѣ мисли не сж безплодни, а всѣка безплодна мисль, споредъ менъ, безпокои човѣка. Напримѣръ, подъ думата „размножаване“ свърѣменнитѣ хора разбиратъ едно нѣщо, а въ живата природа тази дума има двойко значение. Ако ударите единъ сждъ въ земята, той ще се размножи

на малки парченца, но това не е размножаване въ истинския смисль на думата, това е раздробяване. Когато хората вървятъ по този процесъ, тѣ се израждатъ. Запримѣръ, бащата е много уменъ. Синътъ слиза съ единъ градусъ по-долу отъ бащиния си уровень. Неговиятъ синъ пъкъ слиза съ още единъ градусъ по-долу отъ уровня на баща си и т. н. Срѣщатъ се такива поколѣния въ живота, които постепенно се израждатъ — вървятъ въ низходяща степенъ. Туй не е размножаване, това е раздробяване.

По сжщия законъ на раздробяване, а не по закона на размножаването, вървятъ у васъ нѣкои мисли въ развитието си. Много отъ васъ, ученицитѣ на окултния класъ, слѣдъ като сте слѣдвали въ университета 5 или 10 години, вие чувствувате като че ли нищо не знаете. Ако човѣкъ отъ скромность чувствува, че неговото знание е нищо прѣдъ великото знание въ свѣта, това разбирамъ, то е едно нѣщо. Но да изгубвашъ своята паметъ, да изгубвашъ своя разсждѣкъ, да изгубвашъ смисъла на знанието прѣдъ великото знание, това е процесъ на раздробяване, не е процесъ на свършенство.

Допуснете, че имате точка А, която се движи. Азъ употребявамъ думата „допуснете“, защото докато не допуснете нѣщо въ ума си, не може да се докаже. Тази точка А се движи въ посока къмъ точка Б. Слѣдъ това тя прави едно малко отклонение налѣво, къмъ точка С. Послѣ върви направо къмъ точка Д, слѣдъ което слиза надолу къмъ точка П и пакъ върви направо къмъ точка М. Всички тия движения на точка А прѣдставляватъ единъ изминатъ пѣтъ. Линията АБ прѣдставлява челото на човѣка. Линията ВС прѣдставлява едно малко вглѣбяване, влизане навжтрѣ, или едно малко отклонение между два свѣта. Значи, ВС е неутрална граница между единъ по-висшъ и единъ по-нисшъ свѣтъ. Линията СД прѣдставлява линията на човѣшкия носъ. Линията Дп прѣдставлява слизане отъ човѣшкия носъ надолу, за да се образува линията пп — човѣшката брада.

Природата изразява движението на тия линии въ двѣ противоположни посоки. Когато вие разсждавате здраво и се развивате правилно, движението на първата линия не образува пѣтя АБ, но обратния пѣтъ — БА. Това показва, че щомъ човѣкъ се развива правилно, челото му расте нагорѣ, тази линия ВА се повдига перпендикулярно нагорѣ. Когато пъкъ се развиватъ вашитѣ интелектуални способности, или вашиятъ интелектъ, тогава носътъ расте. Носътъ, значи, не расте

нагорѣ, а надолу. Слѣдователно, имате линията СД. Челото расте нагорѣ въ дѣсно, а носътъ и брадата отиватъ надолу, въ лѣво. Тогава имате отношението 1:2. Добрѣ, ако нашиятъ интелектъ и вашата воля се съединятъ и противодѣйствуватъ на Божествения принципъ въ васъ, въ какво положение ще се намѣрите? — Ще се раздвоите. И наистина, човѣкъ по нѣкой пѣтъ се раздвоява. Тогава какво трѣбва да правите? За да спаси човѣка, природата е разрѣшила този въпросъ. Какъ? Понеже нисшето въ човѣшкия свѣтъ — интелектътъ въ човѣка, и нисшето въ животинския свѣтъ, което изразява брадата въ човѣка, се съединили противъ Божественото, природата ги е раздѣлила, като направила устата — тя раздѣля носа отъ брадата. И затова, когато човѣкъ стане лошъ, първото нѣщо, което трѣбва да направите, за да го поправите е да го нахраните. Може да провѣрите това нѣщо. Ако имате единъ неприятель, който ви мрази, гощавайте го, хранете го, той ще ви стане приятель. Значи, устата въ природата прѣдставлява процесъ на раздвояване, процесъ на раздѣляне на тия двѣ сили, които дѣйствуватъ противъ Божествения принципъ. И тъй, когато вашата воля и вашиятъ интелектъ се съединятъ, трѣбва да ги раздѣлите, т. е. да създадете на ума и на волята си такъвъ обектъ, който да привлече всичката имъ енергия.

Сега всичките нещастия във свѣта се раждатъ отъ известни желанія. Напримѣръ, нѣкой пжтъ се заражда желанието да блеснете прѣдъ свѣта. То е желание да израстете на високо, да станете обемистъ, дебелъ, да пуснете голѣми корени и т. н. Туй е въ реда на нѣщата, то е Божествено желание, но за реализирането му въ физическия свѣтъ дѣйствуватъ противоположни сили - нисши сили. Значи, вие искате да станете едно голѣмо растение, или едно голѣмо дърво, но идватъ голѣми бури. Какво ще стане съ васъ тогава? Ако нѣмате нужното смирение, ще ви изкоренятъ и вие ще бждете или изкъртени или счупени. Слѣдователно, малките трѣвички въ закона на развитието си сж въ по-голѣма безопасностъ, отколкото голѣмитѣ дървета. При това, грамадните дървета въ природата изразходватъ излишна енергия, безъ тя да се оплодотвори. Ние знаемъ, че едно 1000-годишно дърво, за да израсте на 10-15-20 м. широчина въ диаметъръ, е погълнало грамадна енергия въ себе си. Питамъ: ако нѣмаше въ свѣта разумни същества, които биха могли да използватъ тази грамадна енергия, складирана въ тия дървета, какво биха правили тѣ съ нея? И този въпросъ природата е разрѣшила разумно. Всички тия голѣми дървета на миналото, които сж расли безъ смирение, природата ги е събрала и натрупала въ дъното на земята, като образувала отъ тѣхъ каменитѣ

вжглища, които сегашниятъ човѣкъ употребява за гориво. Тя е натрупала тия дървета въ земята, за да се трансформира отпослѣтѣхната енергия въ топлина и свѣтлина. Съ тази топлинна и свѣтлинна енергия, която се получава отъ тия дървета, се подпомага за развитието на човѣшкия умъ и човѣшкото сърце.

Като имате прѣдъ видъ всичко това, вие може да си кажете: какъ, ние дължимъ ли тогава на тия дървета, отъ чиято енергия се ползуваме днесъ? Едно дърво, това е собственостъ на едно разумно същество. Въ такъвъ случай, мислите ли, че ония същества, които сж оставили своите кости, своите тѣла долу въ почвата да се ползватъ отъ тѣхъ, нѣма единъ день да търсятъ тази своя собственостъ? Голѣмото зло въ свѣта днесъ иде именно отъ каменитѣ вжглища. Чисто отъ окултно гледище, много отъ тия същества, които съ хиляди години сж били свързани съ земята, днесъ, при изгарянето на вжглищата, било въ фабриките, въ параходите, въ треновете и другадѣ, се освобождаватъ и създаватъ голѣми злини на свѣта. Защо? Защото нѣкои отъ тия същества, които сж били свързани съ дърветата, вървятъ въ низходяща степенъ на развитие. Отъ тукъ ще извадя една аналогия, а именно: както растенията прѣдставляватъ единъ прѣходенъ етапъ къмъ развитието на човѣка, тъй и човѣкътъ прѣдставлява единъ

прѣходенъ етапъ къмъ развитието на ангелитѣ. Енергията, която ние събираме въ нашитѣ тѣла отъ земята, единъ день ще бжде полезна за други по-висши същества. Тя ще бжде основа за културата на единъ по-висшъ свѣтъ отъ сегашния. Ще кажете: какво отъ това, ще дадемъ енергията си. Злото седи въ това именно, че ако вървите въ низходяща степенъ на своето развитие, вие ще бждете заплетени въ тази материя и нѣма да може да се освободите. Но ако вървите въ възходяща степенъ на своето развитие, ако вървите къмъ Божественото, вие лесно ще се освободите отъ тази материя, въ която сте заплетени. Като оставите тѣлата си на земята, вие ще бждете свободни отъ тѣхъ, и като влѣзете въ ангелския свѣтъ, ще се ползвате отъ благата, които сте оставили на земята.

Та като ученици на окултната школа, вие трѣбва да имате по-дълбоки разбирания за живота. Азъ ви обръщамъ внимание на това, за да не се роди въ васъ страхъ, да се пазите отъ сѣнката си. Не, веднѣжъ сте дошли на земята, вие сте свързани съ нейнитѣ закони и трѣбва да се развивате по Божественъ начинъ, а не по човѣшки. Ще вървите и надолу, ще вървите и нагорѣ, Човѣкъ е дърво, съставено отъ други двѣ дървета. Тия двѣ дървета съставляватъ двѣтѣ главни системи въ човѣка: мозъчната и симпатичната нервна система. Клонѣтъ на мозъчната систе-

ма се разпространяватъ надолу, чакъ до крайнитѣ на тѣлото, а коренитѣ му сж горѣ въ мозъка. Въ това отношение човѣкъ прѣдставлява дърво, насадено въ една саксия. Другото дърво прѣдставлява стомашния мозъкъ, или тъй наречената симпатична нервна система, която се състои отъ редъ вжзлии, ганглии, разположени най-много въ областта на стомаха. Коренитѣ на симпатичната нервна система сж насадени въ ганглиитѣ, т. е. въ стомашния мозъкъ, а клонитѣ ѝ отиватъ нагорѣ. Значи, клонетѣ на тия двѣ дървета се прѣплитатъ. По какво се отличаватъ тия двѣ системи? — По своитѣ резултати. Мозъчната система е носителка на електричество, затова ако тя се развие повече отъ другата, човѣкъ почва да съхне. Щомъ човѣкъ почне да съхне, това показва, че прѣодоляваще влияние въ организма му има мозъчната система. Електричеството отнима всичката влага отъ организма, и затова такъвъ човѣкъ е сухъ, безъ влага, безводенъ е той. Симпатичната нервна система се отличава съ обратни резултати на мозъчната. Тя е носителка на магнетизма въ човѣка. Когато тя е развита въ нѣкой човѣкъ, той надебелява, явява се натрупване на излишна материя, която се обръща послѣ въ тлъстини.

Слѣдователно, тия двѣ системи могатъ да се корегиратъ една друга. Когато човѣкъ затлъстѣе много, какво трѣбва да прави?

— Да упражнява ума си. Всички хора, които не мислят, затлъстяват. Такъв човък става единъ чувственъ обектъ, той само чувствува, но не мисли. Задебелѣшъ ли, мисълта ти не е сериозна, не е дълбока. Силната мисъл е едно сигурно срѣдство противъ затлъстяването. Силна и благородна мисъл е тази, която дава потикъ на човѣка. Благородната мисъл никога не внася отчаяние, никога не внася отрицателни, песимистични мисли въ човѣка. Човѣкъ съ развита мозъчна система е горделивъ, само това му е грѣхътъ, иначе той е твърдъ, самонадѣянъ, рѣшителенъ и нѣкой пжтъ може да жертвува живота си за нищожни работи. Човѣкъ, у когото е развита симпатичната нервна система, има повече грѣхове. Той може да се научи да краде, да лъже, да лицемѣри — той е човѣкъ безъ характеръ, на всичко е способенъ.

Сега наблюдавайте, какъ става растенето у васъ, какъ се развиватъ отдѣлнитѣ ви удове. Нѣкой пжтъ, запримѣрь, носътъ vine расте на дължина, но се разширява. Ако расте на дължина, означава, че му се прѣдава извѣстенъ умственъ колоритъ, но ако се разширява безъ да расте на дължина, прѣдава му се повече чувственъ характеръ. Слѣдователно, широчината на носа винаги трѣбва да съотвѣтствува на дължината му. Правили ли сте измѣрвания въ университета да видите, ако единъ носъ е дълъгъ 6 см., каква широ-

чина му отговаря. (— 35 мм. широчина). Да, 35 мм. е нормата. За единъ 20 годишенъ човѣкъ 3 см. или 30 мм. широчина на носа е малко. Това означава слаба дихателна система, т. е. такъв човѣкъ може да има силенъ интелектъ, но мисълта му не е дълбока, защото дълбоката мисъл винаги поддържа дълбоко дишане. Това дишане не трѣбва да става бързо, но медлено. Азъ не прѣпорѣчвамъ бързото дишане, но медленото, плавното дишане. И когато си лѣгате, и когато ставате, ще си внушавате, че дишате медлено.

Носътъ и челото въ човѣка прѣдставяватъ два отдѣлни свѣта. Носътъ е свѣтътъ на физическия човѣкъ. Той е отъ мъжки полъ, но раздвоенъ. Всички негови пориви сж все къмъ земята. Челото е свѣтътъ на висшия, на горния човѣкъ. Въ него нѣма раздвояване. Той нито е мъжъ, нито е жена. Той е човѣкъ. Въ васъ сега може да се появи мисълта: веднѣжъ родени така, какъ можемъ да си помогнемъ? Вие се лъжете, не сте родени така. Вие си прѣдполагате само, че сте родени, никой отъ васъ още не е роденъ. Вие сте само вѣплотени въ материята, но вѣплотяването не е раждане. Раждането е единъ Божественъ, единъ естественъ процесъ на душата. Вѣплотяването е единъ неестественъ процесъ. Ако нѣкой каже, че е роденъ така, то значи, че той може правилно

да се развива; щомъ е въплотенъ въ материята, той трѣбва да употреби своя висшъ, Божественъ умъ, за да се разплете. Какъ ще се разплете?

По какво се отличава въплотяването? Въплотениятъ въ материята човѣкъ е крайно капризенъ, каквото види по улицата за ядене, все му се яде; прѣзъ дѣто минае, все ще си купи нѣщо и ще дѣвчъ; ще напълни джобовѣтъ си съ орѣхи, лѣшници, ябълки и др. подобни. Ако го питащъ, защо дѣвче постоянно, ще ти отговори: да минава врѣмето по-лесно. Той чете всѣкакви книги безразборно: романи, история, философия, математика, естествениятъ науки и др. — всичко въ него е каша. Ако го запиташъ, какво специално го интересува, било въ нѣкои отъ романитѣ, които чете, или въ нѣкои отъ научнитѣ книги, ще каже: чета, колкото да се прѣкара врѣмето. Какво те интересува въ философията на еди-кого си? — Да видя неговитѣ възгледи. Такъвъ човѣкъ, обаче, нѣма нѣщо опрѣдѣлено, къмъ което да се стреми. Не, не трѣбва да бѣде така. Чета ли нѣкакъвъ романъ, трѣбва да зная, каква е основната идея въ него. Проучвамъ ли нѣкаква философия, трѣбва да зная, каква е основната идея въ тази философия. Слѣдователно, човѣкъ, който се е родилъ, трѣбва да има една основна идея.

Азъ желая всѣки отъ васъ да има една основна идея. За слѣдния пѣтъ развийте те-

мата № 10: „Основната мисль на личния ви животъ.“ Вие ще кажете: това е една свещена идея, тя важи лично за насъ. Азъ бихъ желалъ да имате една свещена идея, бихъ се радвалъ на това. Не казвамъ, че вие нѣмате свещени идеи, но, може би, вие още на сте намѣрили въ себе си тази свещена идея, а желая да я намѣрите. Тѣй, както ви гледамъ, знаете ли на какво ви уподобявамъ? — Вашето положение мога да сравня съ това на България. Напримѣръ, българитѣ сега иматъ много дългове, и всички финансиста се чудятъ, какъ да оправятъ положението на България. Въ България има скрити много богатства — въглища, скъпоцѣнни камъни, злато и др., но не могатъ да ги намѣрятъ, и затова българитѣ си казватъ: хайде да направимъ единъ заемъ, да подобримъ положението си! За заемъ всички мислятъ, но никой не мисли да намѣри въ себе си тази основна идея и да я използва. Тя е богатство, енергия, скрита вътрѣ въ човѣка. Американцитѣ се отличаватъ отъ българитѣ по това, че тѣ иматъ основна идея. Тѣ казватъ: ние ще обработимъ и основно ще използваме богатствата, които се намиратъ въ нашата държава. Ако отидете въ Америка, никѣдъ нѣма да срещнете бѣдна студентка или бѣденъ студентъ, на които богатитѣ американци да даватъ пари подарѣкъ. Ако нѣкой богатъ американецъ иска да помогне на единъ бѣденъ студентъ, ще му каже:

Господине, азъ имамъ прѣдвидена извѣстна работа за тебе. Ако се заемешъ да я свършишъ, ще ти платя добръ. До като я свършишъ, ти си задълженъ по отношение тази работа. Свършишъ ли я, ти си свършено свободенъ. Отлична черта е тази у американците! Тамъ слугинитѣ работятъ осемъ часа дневно. Слѣдъ този осемчасовъ трудъ, тя прѣкратява работата си, облича се хубаво, взима чадъра си и излиза. Господарката дума не ѝ казва. Вечерята се прибере въ своята стая, легне си, свободна е, никой не я безпокои. На другия день пакъ започва работата си. Извънъ работното врѣме тя е свободна да си дѣйствува, както иска. Въ България нѣма такава нѣщо.

Това, което става между българитѣ, говори за безидеенъ животъ. Въ тѣхъ нѣма никаква основна идея. Сега вие сте българи, родени сте въ България, питамъ ви: иматъ ли тѣ нѣкаква литература, или нѣкакви исторически паметници, отъ които да се види, каква е тѣхната основна идея? Тѣ и до сега сж безидейни хора. Не че нѣматъ идеи, много идеи сж имали и иматъ, но основна идея въ тѣхния битъ не сж имали и нѣматъ. Като ви казвамъ това, азъ искамъ да ви прѣдпазя отъ атавизмъ. Атавистически, гледамъ и въ васъ се заражда сжщата характерна черта — да разпрѣсквате енергията си въ всички посоки. Ще се пазите отъ това! Прѣди всичко

трѣбва да знаете, че сте мислещи същества и затова трѣбва да имате една основна идея въ свѣта. Ще прѣбродите цѣлата земя, и отдѣто и да е, ще намѣрите тази основна идея. Като намѣрите тази идея, ще я турите на най-свещеното мѣсто въ себе си, а всички други ваши идеи ще поставите въ съотвѣтно съотношение къмъ нея. И като работите по този начинъ, знанието, което придобивате, ще има полза за васъ. И тогава, като растете и се развивате, нѣма да остарѣвате, но въ васъ ще става едно вътрѣшно разширение.

И тѣй, това, което ви казвамъ, е необходимо за единъ окултенъ класъ. Ако вие не вземете прѣвъ видъ тия мои думи, азъ знамъ, какви ще бждатъ резултатитѣ на една окултна школа, която нѣма основна идея. Всички такива школи се разпадатъ. Не само това, но и вашиятъ животъ ще се разпадне. И за въ бждеще, каквато и работа да вършите, ако нѣмате една основна идея въ себе си, животътъ ви ще се разпадне, и вие нищо нѣма да спечелите. Нашето желание е всички вие да имате успѣхъ въ живота си.

За да намѣрите тази своя основна идея, тѣй ще разпрѣдѣлите врѣмето си, че ще оставите извѣстни часове прѣзъ дня, извѣстни часове прѣзъ нощта, като се пробудите, да отправите една силна струя нагорѣ: ще мислите за Бога, за слънцето, за светиитѣ, за всички велики хора на миналото, за всички

хора на идеитѣ, които и сега живѣятъ. Ще размишлявате прѣзъ което и да е врѣме отъ деня по !-2-5-10 минути, за да се свързвате съ тѣхъ. Това ще бжде единъ процесъ на растене въ васъ. Тѣй ще укрепне и духътъ ви. Вие трѣбва да мислите, че всичко може да направите. Можете да направите всичко, но кога? Когато сте въ връзка съ всички добри хора, които вкупомъ съставляватъ едно Божествено тѣло, и всички си помагатъ. Значи, всичко може да направите заедно съ добритѣ хора по свѣта, а самъ нищо не можете да направите. Ако искате да бждете силенъ, ще си кажете: азъ, добриятъ човѣкъ, и всички добри хора въ свѣта съ менъ, плюсъ Бога съ менъ, Който е надъ насъ, всичко мога да направя. Тѣй седи законътъ. Ако нѣкой каже: азъ мога да направя всичко — това е $\frac{1}{3}$ отъ Истинатата. Ако кажете: азъ и всички добри хора можемъ да направимъ всичко — това е $\frac{2}{3}$ отъ Истината. И ако най-послѣ кажете: азъ, включая всички добри хора и Богъ, можемъ да направимъ всичко — това е $\frac{3}{3}$ отъ Истината. Това е главната идея. Като казвамъ всички добри хора, подразбирамъ изобщо всички добри хора, които живѣятъ по цѣлото земно кълбо — било като живи или заминали за другия свѣтъ — всички съставляватъ едно цѣло съ Бога. Когато работимъ съ тази основна идея, тѣ сж готови да ни помагатъ всѣкога и въ всичко: и въ науката, и въ из-

куствата, и въ живота. Ако имате едно изкуство въ себе си, художникъ сте напимѣръ, и имате тази основна идея, тѣ ще ви помагатъ, и вие ще бждете отличенъ художникъ. Ако сте музикантъ, или писателъ, или философъ, и имате тази основна идея въ себе си, тѣ ще ви помагатъ, ще вдѣхнатъ въ васъ нова култура, нови идеи, и вие ще се проявите като отличенъ музикантъ, писателъ или философъ. Може да сте търговецъ, или какъ въ и да е въ свѣта, имате ли тази основна идея въ себе си, всички ще ви помагатъ, и този малкъ кръгъ на дѣйностъ, въ който се проявявате, ще бжде за васъ благословение.

И тѣй, първото нѣщо, което искамъ отъ васъ, е да се самоопредѣлите въ себе си. Азъ казвамъ: пѣтътъ на ученика е едно строго самоопредѣление. Определителите ли се веднѣжъ въ себе си, нѣма да се изказвате навѣнъ, но ще бждете твърдъ като диамантъ; всички външни условия ще се смекчатъ постепенно, и вие ще си пробиете пѣтъ и сега, и за въ бждеще. Нашето желание не е да се определите само за 5-10-15 години и слѣдъ това да се разкапе у васъ всѣки стремежъ, но сегашното ви самоопредѣление да бжде за въ бждеще единъ великъ етапъ отъ вашитѣ минали стремежи.

При сегашния развой на човѣчеството, въ пѣтя си вие ще срещнете една малка мъчнотия. Азъ я наричамъ малка мъчнотия, по-

неже е кармическа. Затова, за да можете да прѣнесете тази мжнотия, всѣки отъ васъ трѣбва да бжде силенъ, да има единъ мораленъ грѣбнакъ, за да не попадне въ слабостъ и да не се подхлъзне, да не се върне назадъ. Знаете ли въ какво седи подхлъзването на ученика? — Въ непослушанието. Не подразбирамъ послушание на онова, което азъ казвамъ, но послушание на онова великото, Божественото, което говори въ насъ — когато ние не се подчиняваме на ония велики, основни закони, върху които почива животътъ на нашето съзнание. Всѣки отъ васъ се приготвява да стане гражданинъ на Царството Божие, за което трѣбва да има правилни отношения къмъ Бога, къмъ своята душа и къмъ ближния си. Вие не можете да установите тия правилни отношения, докато нѣмате една основна идея въ себе си. Ако нѣмате такава основна идея, вие ще мязате на ония картоиграчи, които всѣка вечеръ се събиратъ да играятъ на скамбилъ, на домино и все се побѣждаватъ. „Азъ“ казва „го побѣдихъ“. Все се побѣждаватъ, и побѣдени оставатъ — губятъ си врѣмето.

Азъ ви навеждамъ на тази велика мисълъ, понеже и вие скоро ще играете на карти — на домино, на скамбилъ и др. Редактирането на единъ вѣстникъ, или на едно списание, напримѣръ, азъ наричамъ игра на домино. Защо? Да редактирашъ единъ

вѣстникъ, значи да започнешъ да мислишъ, какво да готвишъ на тия хора. Ще почнешъ да се нагаждашъ къмъ тѣхъ. Ще мислишъ, какво да имъ наготвишъ днесъ, утрѣ, другиденъ и т. н., дано задоволишъ вкуса имъ. Като ви казвамъ това, не трѣбва да ми се сърдите, азъ не обичамъ илюзиитѣ. Вие трѣбва да знаете нѣщата тѣй, както сж въ дѣйствителностъ. Нѣкъдѣ ледътъ е тънъкъ, а мѣстото дълбоко, и азъ ти казвамъ: не ходи по този ледъ! Той е тънъкъ, ще се счупи, и ти ще потънешъ въ водата. Нѣкой казва: азъ ще напиша една статия, но нека да видя, какви сж нашитѣ хора, какви сж тѣхнитѣ изисквания и т. н. И започва той да приготвяла нѣщо по вкуса имъ. Дойде, обаче, нѣкой отъ провинцията, който челъ тази статия и казва: не ми се харесва тази статия. И започвате вие да се нагаждате по вкуса на вашитѣ читатели, по вкуса на съврѣменнитѣ изисквания на обществото, но на какво ще замяза списанието ви? Другъ пжтъ вие казвате: ние още първиятъ пжтъ ще напишемъ нѣщо силно, ще прокараме Истината. Добрѣ, направете опитъ, и вижте, колко абонати ще имате и въ единия, и въ другия случай. Американцитѣ, които сж толкова практични, и до сега търсятъ начинъ, какъ да издаватъ едно независимо списание. И всѣки день тѣ се приготвяватъ за такова списание, но разгледайте американскитѣ списания, всичко ще

намѣрите въ тѣхъ, но не и дълбока мисль. Ако се прокара въ тѣхнитѣ списания или вѣстници нѣкоя трезва мисль, тя ще бжде дадена или отъ нѣкой индеецъ, или отъ нѣкой изпадналь славянинъ, който търси начинъ за прѣхранване, но самитѣ американци не могатъ да дадатъ нѣщо дълбоко. Тѣ се занимаватъ съ повърхностна мисль и считатъ, че не може да се роди втори Маркъ Твенъ, мислятъ го гениаленъ. Да, гениаленъ е да осмѣе всичко, и то тъй майсторски, че ти като го четешъ, самъ се смѣешъ на себе си. Да осмивашъ нѣщата и да мислишъ, че по този обратенъ пжтъ ще можешъ да морализирашъ хората, това не е възпитание, това не е Божественъ методъ на въздѣйствиe.

За сега, въ свѣта сѣществуватъ два метода, два пжтя, чрѣзъ които се въздѣйствува на хората — единиятъ е чрѣзъ осмиване, другиятъ — чрѣзъ нагаждане къмъ тѣхнитѣ вкусове, но и двата сж врѣменни. Истинскиятъ методъ се отличава отъ тѣхъ. Дѣйствително, ще пишете това, което хората сж годни да разбиратъ, но у всички ви трѣбва да има една основна идея. Да кажемъ, че ще пишете за реформитѣ въ обществото. Вие постарали ли сте се въ себе си да направите една реформа? Знаете ли, какво нѣщо е реформа? Ще кажете: ние, младитѣ, ще съберемъ пари помежду си, и списанието ще почне да излиза.

Мислите ли, че паритѣ ще оправятъ работата? Списание съ пари не се издава — туй трѣбва да го знаете! Въ списанието трѣбва да се вложи животъ, трѣбва да се вложи една Божествена идея. Да издавашъ списание, това е сериозна работа! Не е въпросътъ въ множеството на абонатитѣ. Ако вие, младитѣ, искате да издавате едно списание, то трѣбва да бжде строго идейно, и между васъ трѣбва да има единство и обединение въ идеята. Почнете ли да се раздѣляте, да политиканствувате, менъ тамъ ме нѣма. Азъ обичамъ идейнитѣ работи и за тѣхъ съмъ готовъ да помагамъ, но дойде ли въпросъ до личнитѣ работи — отъ тѣхъ не се интересувамъ.

Азъ желая всички вие да бждете идейни. Само онѣзи отъ васъ, които сж проникнати отъ една Божествена идея, ще останатъ като работници на това дѣло. Азъ не ви правя упрѣкъ, но ви прѣдупрѣждавамъ. Сега носътъ и волята ви се съединили, правятъ заговоръ противъ Божественото въ васъ. Слѣдователно, ако се заемете да издавате едно списание и единъ день се скарате, питамъ ви: каква полза ще имате отъ това списание? Казвате: ще придобия една опитностъ. Ако веднѣжъ се напия и слѣдъ това ме набиятъ, трѣбва ли втори пжтъ пакъ да се напивамъ? Достатъчно е веднѣжъ да ме набиятъ. Защо трѣбва и втори пжтъ да се напивамъ? Защо трѣбва и втори пжтъ да ме биятъ? Ако

въпросътъ е да придобия такава опитностъ, ще отида въ една кръчма, тамъ все ще се намѣрятъ пияни, ще видя, какъ биятъ нѣкого и ще си кажа: лошо е пиянството, придобихъ тази опитностъ. Азъ ви казвамъ тия нѣща, защото не искамъ да се обезсърчавате, прѣдпазвамъ ви отъ обезсърчението.

И тъй, въ всѣка ваша постѣпка трѣбва да вложите нѣщо идейно, за да я осмислите. Въ свѣта има двѣ основни идеи, два метода, по които могатъ да растатъ и да се развиватъ нѣщата. Единиятъ методъ е чисто човѣшки, другиятъ — Божественъ. Вие започвате една работа, която е и човѣшка, и Божествена. Тогава 25 на сто отъ успѣха ѝ е отъ васъ, 50 на сто отъ Бога и 25 на сто отъ живата природа, или както азъ я наричамъ „окръжаващитѣ ви хора.“ Слѣдователно, тѣзи три фактора трѣбва да дѣйствуватъ всѣкога въ съгласие помежду си, за да може каква и да е идея да успѣе. Затова, вие трѣбва да устремите всички ваши сили къмъ една цѣль — да развивате Божественото въ себе си и да му дадете прѣдимство надъ човѣшкото. Азъ бихъ желалъ като се срещнемъ, всѣки да види въ другия една основна Божествена идея, различна отъ неговата. Красиво е, когато хората, които вървятъ въ единъ и сжщъ пътъ се различаватъ въ своитѣ прояви! Единъ изучава, напимѣръ, външната страна на нѣкоя наука, на нѣкой въпросъ, другъ — вжтрѣш-

ната, но нѣма разногласие между тѣхъ. Единъ изучава живата философия, другъ математиката, трети музиката, четвърти изкуствата, пети болезненитѣ състояния на човѣшкия организъмъ и т. н., но виждашъ всички тия хора сж въ съгласие и хармония помежду си, всички сж положителни хора, всички сж хора съ една основна Божествена идея. Всички трѣбва да се стремите къмъ положителното. Малко да е, но чисто!

При това, бихъ желалъ да развиете друго едно качество въ себе си, което липсва въ българитѣ, а всички вие сте българи. Единъ отъ голѣмитѣ недъзи на българитѣ е, че тѣ нѣматъ почитание единъ къмъ другъ. Туй липсва и у васъ. Отъ изслѣдванията, които съмъ направилъ, съмъ заключилъ, че религиозното чувство у българина е слабо развито. Благородното чувство въ човѣка е резултатъ само на религиозното чувство. Понеже въ българина има този недостатъкъ на непочитание на другитѣ, той може атаквистически да се прояви и въ васъ. Единъ българинъ, като отиде въ кръчмата и се напие, може да изнесе и най-интимнитѣ работи, които сж му казани като на приятель. Нѣкои казватъ: какво отъ това, че изказалъ тия работи? Азъ забѣлзвамъ, че сжщото това нѣщо става и между васъ. Има нѣкои работи, които не трѣбва да се изнасятъ. Азъ нѣма да ви кажа защо, но казвамъ, че това е въ ущърбъ на самитѣ васъ.

Ако вие изнесете нѣкои отъ интимнитѣ работи на нѣкой вашъ приятелъ, вие сами ще се спънете въ живота си. Ако великиятъ законъ въ свѣта бѣше такъвъ, да изнасяме всичко, защо природата не е изнесла всичко, защо го държи закрито?

По сѣщия законъ, има много свещени работи, които ние трѣбва да пазимъ. Докато ги пазимъ, има благородство въ насъ; изнесемъ ли ги, ние сами се унижаваме, ние сами се компрометираме. Човѣкъ, който изнася свещенитѣ нѣща, азъ казвамъ, че този човѣкъ протитуира. Има извѣстни свещени работи, до които като дойде да говорите, кажете: приятелю, по този въпросъ нѣма да говоримъ, до тукъ ще спремъ. Напримѣръ, азъ говоря за човѣка, говоря за неговитѣ погрѣшки по отношение неговия умъ, неговото сърце и неговата воля, но дойде ли до човѣшката душа, азъ казвамъ: за душата не говоря. Въ мене има едно качество: когато говоря за човѣшката душа, азъ говоря само за доброто въ нея. Туй, което зная, то е, че Божествената душа нѣма абсолютно нищо лошо. И когато човѣкъ живѣе душевенъ животъ, т. е. когато душата му взима участие въ всички негови мисли, чувства и дѣйствия, такъвъ човѣкъ азъ наричамъ „новороденъ човѣкъ“. Въ Божественото у човѣка нѣма абсолютно нищо лошо, но когато се отнася до човѣка, въплотенъ въ материята, то е другъ въпросъ. И когато нѣ-

кой път азъ правя бѣлѣжки, тѣ се отнасятъ до вашето въплотяване въ материята, такива сж вашитѣ отношения, но когато се говори за вашата душа, въпросътъ седи другояче. Затова, вие трѣбва да имате двѣ мнѣния за себе си. Човѣкъ едновременно е нѣщо човѣшко и нѣщо Божествено. Това е правото положение на нѣщата, затова ще гледате всички да развивате Божественото въ себе си. Въ всинца ви Божественото не е укрепнало. У нѣкои То е много слабо, като малко дѣтенце. И ако вие не се заемете съ вашия разумъ да пазите Божественото отъ животинското, отъ нисшето въ себе си, то ще се осакати и при сегашното си развитие, вие ще се спънете, ще се върнете назадъ най-малко 1000 години отъ живота си.

Азъ ви говоря като на окултни ученици. Ако не бѣхте такива, опасността за васъ щѣше да бѣде по-малка, понеже дѣтето, като знае дѣ седятъ сладкитѣ нѣща, като знае, че има скрити нѣкои работи, отива да ги бърка. Като не знае, не бърка и по-малко опасности има за него. Вие сте научили много работи, за които ще ви държатъ отговорни. Знанието всѣкога прави човѣка отговоренъ. Щомъ ви се разкрие една, каква и да е малка тайна, тази тайна веднага увеличава вашата отговорностъ, и вие сте свързани, вплетени съ нея. Ще кажете: защо е това свързване? Забѣлжате едно нѣщо: цѣлокупниятъ чо-

вѣкъ расте нагорѣ. То е хубавото. Носѣтъ и брадата растатъ надолу. Като разгледате хиромантически линиитѣ на ржката си, какво забѣлѣзвате, какъ расте линията на сърцето? — Налѣво. Накждѣ отива линията на ума? — Надѣсно. Накждѣ отива линията на живота? — Надолу. Значи, имаме пакъ сѣщия законъ: линията на живота отива налѣво, линията на сърцето — налѣво, а линията на ума — надѣсно. Тогава, накждѣ отива линията на сѣдбата? — Надѣсно, нагорѣ. Отъ тукъ, носѣтъ и брадата растатъ надолу, сърцето и животътъ — налѣво, а движението на Божествения умъ върви надѣсно. Отношението или пропорцията между тия величини е 1:2, затова не трѣбва само да мечтаете върху Божественото, но и да се спирате върху него, да работите за развиването му.

Вие ще ме питате: въ какво седи Божественото? Ето въ какво се проявява Божественото. Когато имате единъ приятель, старайте се да откриете една добра черта въ него. Мнозина отъ васъ се оплакватъ, че нѣма кой да ги обича. Азъ ще ви прѣпорѣчамъ едно правило, какво трѣбва да правите, за да ви обичатъ. Всички може да използватъ това правило, то е слѣдното. Имашъ единъ приятель, който искашъ да те обича. Намѣри въ него една отъ най-добритѣ му черти, дръжъ я постоянно въ ума си, и той ще те обикне. Щомъ го критикувашъ въ душата си, той не

може да те обича. Между него и тебе винаги ще има една междина. И тѣй, за да ви обича нѣкой, законътъ е слѣдниятъ: ще намѣрите едно хубаво качество въ този човѣкъ и ще го държите въ ума си. Ако постѣпвате така, нѣма да се намѣри човѣкъ въ свѣта, който да не ви обича. Този човѣкъ, като те срещне, ще каже: има единъ човѣкъ въ свѣта, който държи въ ума си една хубава идея заради менъ. Вънъ отъ това правило, вънъ отъ този законъ не могатъ да сѣществуватъ правилни отношения между хората. Казвате: трѣбва да познаваме човѣшкия характеръ! Приложете това правило и ще познаете човѣка. Приложете това правило за два мѣсеца помежду си, или единъ за другъ само. Срещнете нѣкого, когото не обичате. Постарайте се да намѣрите една добра черта въ неговия характеръ и да го обикнете. Направете този опитъ за два мѣсеца! Отдѣляйте всѣки день — сутринъ 5 минути, на обѣдъ 5 м. и вечеръ 5 м. — за размишление върху добритѣ черти на вашитѣ приятели.

Ще постѣпвате при този опитъ по слѣдния начинъ: като станете сутринъ, най-първо ще се спрете върху себе си, да видите, имате ли една хубава черта, едно отличително качество, по което да се различавате отъ другитѣ, и ще задържите туй качество въ ума си. За това качество ще се обикнете и ще го отправите и къмъ другитѣ. Като направите

този опитъ съ васъ, вие се свързвате съ невидимия свѣтъ. На обѣдъ ще правите този опитъ съ вашия приятелъ, пакъ 5 м. Вечеръ ще правите опита съ вашия ближень. Като правите опититѣ си, ще гледате, може ли възъ основа на туй хубаво качество въ всѣки едного да се съгради нѣщо цѣнно. Може. Отъ опита ви прѣзъ тия два мѣсеца ще видимъ, каква обща идея може да се извади. Прѣзъ тия два мѣсеца и азъ ще отдѣлямъ по 15 минути на день, да намѣря по едно добро качество въ васъ. Не ми е оставало до сега такова свободно врѣме, но сега ще отдѣля малко отъ врѣмето си, ще го посветя само за това, да намѣря доброто въ васъ. И слѣдъ два мѣсеца (до 9 II. 1924 г.) ще формулираме това ново правило. Ще направимъ този опитъ, да видимъ, може ли това правило да работи между българитѣ. Ако работи, добрѣ; ако не работи, ще направимъ втори, трети опитъ, до като най-послѣ това правило проработи.

Вие сте млади, силни и желанието ми е да не хабите напразно силитѣ, които имате сега. Азъ искамъ всички ваши сили и на ума, и на сърцето, и на волята да се използватъ за добро. Азъ искамъ вашиятъ бж-дещъ животъ да бжде съграденъ не на гранитъ, а на една диамантна воля, която да не се разклаща отъ никакъвъ вѣтръ, отъ никакви бури и да имате една основна идея

въ себе си, да вървите въ Божествения пътъ безъ никакво спиране. Туй е, което трѣбва да стане съ всѣки едного отъ васъ.

Азъ ви говоря приятелски, защото искамъ да се развивате, да напреднете въ живота си. По-възрастнитѣ ваши братя и сестри очакватъ да излѣзе нѣщо отъ васъ. Тѣ очакватъ отъ васъ нѣщо, което въ тѣхъ нѣма. Иматъ право да очакватъ. Но вие трѣбва да знаете, че за постигане на възвишеното, на Божественото, на благородното въ човѣка се изискватъ усилия. Вие трѣбва да правите тия усилия. Ето, наскоро дохожда тукъ Марто, отличенъ виолонистъ. Той проявява такава техника, такова знание! Но всичко това е постигнато съ усилие, съ трудъ и постоянство. Днесъ единъ нашъ приятелъ — художникъ, изложи картинитѣ си, въ които личи знание, разбиране на краснитѣ. Но прѣзъ какви мжнотии, прѣзъ какви борби е миналъ той! И всички видни писатели, всички реформатори, въ каквото и да е направление на живота, сж минали все прѣзъ борби. Въ това отношение всички вие може да се ползвате отъ тѣхнитѣ опитности. Азъ искамъ животътъ ви да бжде красивъ, най-първо да сте доволни отъ себе си. Има едно вътрѣшно, морално, Божествено доволство въ човѣка, и азъ желая всички да имате не външни похвали, а това дълбоко, вътрѣшно доволство въ себе си. Когато човѣкъ има това

доволство, той е силен и мощен, не отпада духомъ. Това доволство азъ наричамъ „вжтрѣшна връзка“, която съществува между всички възвишени същества. Сега тази връзка не е скъсана, разслабена е, но азъ желая тя да се уякчи. Напримѣръ, нѣкоя костъ въ вашето тѣло се изкълчи, излѣзе навънъ и послѣ се намѣсти. Веднѣжъ излѣзла тази костъ навънъ, тя е придобила вече навика често да излиза. И наистина, виждате, при най-малката мжнотия въ живота, тя излиза навънъ. Нѣкой път и въ васъ има такива навици, които се проявяватъ атавистически. Не е лесно да се намѣсти една изкълчена костъ въ човѣка! Много ще вика човѣкъ, много ще плаче. Същото нѣщо е и по отношение на вашитѣ мисли и чувства. Докато се намѣстятъ тѣ, много ще плаче човѣкъ. Кога ще ги намѣстваме, нѣма да ви казваме, но ще усѣтите такива болки, които едва ще издържите. Дойдете ли до най-силната болка, всичко ще се намѣсти. Всѣка болка въ свѣта има свой максимумъ на проявление. Дойдете ли до крайния прѣдѣлъ на болестта, тя или ще прѣмине, или ще изгубите съзнание. По-добрѣ е болката да се прѣкраи, отколкото да изгубите съзнанието си. Въпросътъ не е да се прѣмахнатъ мжнотиитѣ, а да се разрѣшатъ. Нѣма отлагане вече. Всички окултни школи, всички окултни ученици съзнаватъ, че всички мжнотии сж дошли до

крайния си прѣдѣлъ и трѣбва да се ликвидира съ тѣхъ. До 1925 година вие трѣбва да ликвидирате съ смѣткитѣ си — нищо повече. Имате на разположение още двѣ години. Не ликвидирате ли съ старото . . . азъ ще замълча. Не че е страшно, но казвамъ, че когато човѣкъ се спира въ своя пътъ, дохожда до онази точка на замръзване, дѣто всѣка умствена, всѣка духовна дѣятелность прѣстава. И тогава човѣкъ започва да живѣе единъ посредственъ животъ, а човѣкътъ не е въ посредствения животъ. Въ тия двѣ години вие ще се стегнете, усилено ще работите, нѣма какво да се плашите. Геройство се иска отъ васъ! На васъ младитѣ казвамъ: подобри врѣмена отъ тия за вашия растежъ не сж наставали, затова ще гледате да ги използвате — ще развивате Божественото.

И тъй, ще се насърчавате! Ще отправяте едни къмъ другъ добри мисли, добри чувства и желанія. Ще дойдатъ и обратнитѣ процеси на ума, на волята — ще се разгнѣвите, ще се съмнѣвате — всичко това, обаче, сж външни промѣни, не сж нѣкакви дълбоки, вжтрѣшни бели. Това не засѣга вашия животъ. Ще гледате същността на нѣщата. Ще бждете като онзи плувецъ, който пори водата съ греблата си и върви напредъ. Вие може да срещнете по-малки или по-голѣми вълни, но като гребете непрѣкъснато съ греблата си, ще достигнете брѣга. Ако оставите

греблата си и кажете: какво ще стане съ насъ, дали ще излѣземъ благополучно на брѣга и т. н. — вълнитѣ могатъ да извиятъ лодката ви и да ви потопятъ въ водата. Не, вие ще държите само греблата си! Вие трѣбва да излѣзете на другия брѣгъ! Другиятъ брѣгъ, това е новата култура.

И азъ ви казвамъ: вашитѣ гребла, вашитѣ лопати сж здрави, трѣбва ви само работа и то постоянна работа. Т. м.

Само свѣтлиятъ пътъ на
Мъдростъта води къмъ Истината.

— Тя постоянно ни весели.

ЕЗИКЪТЪ НА ПРИРОДАТА

9

III година.

9 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 16/XII 1923 г.
въ гр. София.

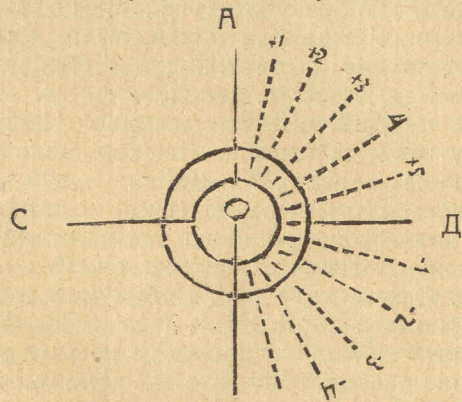
отъ различна гжстота, прѣтърпѣва прѣчупване. Напримѣръ, ако искашъ да облагородишъ нѣкой човѣкъ, ти не трѣбва да му говоришъ съ меки думи, не трѣбва да се проявявашъ по отношение къмъ него мекушавъ. Ако ти си мекушавъ, това ще произведе въ него резултати на червения цвѣтъ. Нѣкои казватъ, че трѣбва да бждемъ къмъ хората меки, въ смисълъ мекушави, отстъпчиви. Направете този опитъ съ едно дѣте и наблюдавайте резултата. Започнете да галите това дѣте и ще видите, че цвѣтътъ на лицето му почва да става розовъ, червенъ. Въ него се набира електричество — една енергия на червения цвѣтъ, и материята става неустойчива. Тази материя е още въ своето първоначално развитие. При най-малкото побутване на тази материя може да стане експлозия. Такова избухване става и въ животнитѣ, а нѣкога даже и въ растенията. Ще кажете: защо това нѣщо не се забѣлѣзва въ растенията? Защото червениятъ цвѣтъ понѣкога е пасивенъ, а нѣкога — активенъ. Вие трѣбва да посѣщавате планинскитѣ мѣстности, за да видите на опитъ, какъ ставатъ даже и най-малкитѣ отклонения на свѣтлината, когато пада при извѣстни условия. Само така ще схванете, че и най- малкитѣ колебания на свѣтлината, и най-малкитѣ свѣтлинни енергии сж вълни съ различни дължини. Щомъ тия вълни срещнатъ извѣстно съпротивление, веднага се прѣ-

чупватъ. Съ този законъ именно — прѣчупването на свѣтлината — се обяснява образуването на скалистия пжтъ, който умѣтъ извървява въ живота.

Свършменнитѣ физици още не сж изучили, при какъвъ жгълъ на прѣчупване на свѣтлината, при какви стълкновения на свѣтлината, се образува червениятъ цвѣтъ; тѣ не сж изучили още при какви жгли, при какви стълкновения на свѣтлината се образува портокаления, жълтия, зеления, синия, виолетовия и другитѣ цвѣтове изобщо. Напримѣръ, ако у васъ се зароди нѣкакво недоволство, явява се червениятъ цвѣтъ, и вие ставате активенъ. Когато пжкъ нѣкой иска да ви обиди, вие, прѣди още да сте чули, какво ще ви каже, отваряте широко очитѣ си и слушате. Слѣдъ като чуete обиднитѣ думи, вие възприемате съотвѣтния цвѣтъ. Послѣ свиете вѣждитѣ си малко и вѣвасъ се започва една вътрѣшна реакция. Ако сте по силенъ отъ този, който ви обидилъ, въ васъ се заражда желание да го биете, но ако сте по-слабъ, заражда се мисълъта, при какви условия да му отмѣстите. Вие не сте изучавали, какви жгли се образуватъ при разтварянето на очитѣ, при тѣхното затваряне и т. н. Всички тия нѣща сж интересни за проучаване.

Когато наблюдавате човѣшкитѣ очи, ще видите, че отъ тѣхъ излиза единъ лжчъ, по посоката на който можете да опрѣдѣлите чо-

вѣшния характеръ. Точка О въ дадената рисунка прѣдставлява зеницата на окото. Да допуснемъ, че правата линия СД опрѣдѣля полето на зрѣнието. Лжчѣтъ, който излиза отъ окото, въ различнитѣ хора има разни посоки и направления, у нѣкои този лжчѣ се намира надъ правата СД, а у нѣкои — подъ

правата СД. Лжчѣтъ става перпендикуляренъ, т. е. върви въ посока ОА, когато човѣкъ се постави въ магнетиченъ сънъ, и то въ четвърта или пета степенъ. Тогава очитѣ се обръщатъ съ зеницата нагорѣ, и ако може да отворите въ това врѣме окото на човѣка, ще видите това му положение и лжча, обрнатъ перпендикулярно къмъ главата. Отъ посоката на този лжчѣ, дали е нагорѣ или

надолу, и отъ жгѣла, който той образува, зависи моралната сила на човѣка. Този жгѣлъ, се мѣни и заема положения $+1, +2, +3, +4 \dots$, надъ линията СД и положения $-1, -2, -3, -4 \dots$, подъ линията СД. Дотогава, докато този лжчѣ е надъ правата СД, този човѣкъ е добъръ въ проявитѣ на своя умъ, своето сърце и своята воля. Щомъ този лжчѣ се завърти и слѣзе подъ линията СД, такъвъ човѣкъ, каквито обѣщания и да дава, не е въ състояние да ги изпълни, той се намира подъ чужди влияния. Каквито рѣшения и да взима за добро, и тѣхъ нѣма да изпълни. Отъ 100 обѣщания, той едва ще изпълни 3-4. Когато пъкъ лжчитѣ сж нагорѣ, такъвъ човѣкъ може да изпълни почти всичкитѣ си обѣщания, а когато лжчѣтъ е перпендикуляренъ, такъвъ човѣкъ изпълнява сто на сто своитѣ обѣщания.

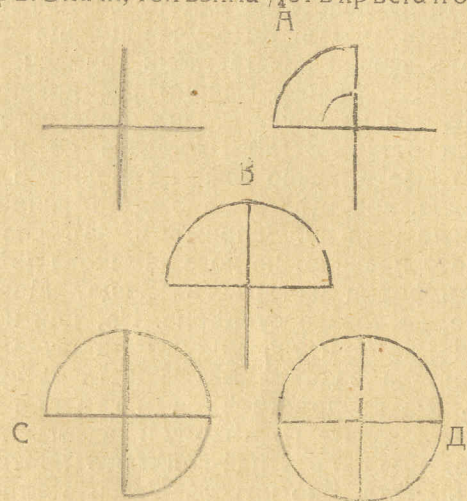
Тия жгли се образуватъ въ мозъчното вещество у човѣка. Тѣ възприематъ и прѣчупватъ свѣтлинната, и отъ тѣхната голѣмина зависятъ краскитѣ. Слѣдователно, разгледанъ отъ това гледище мозъкътъ, е различенъ въ различнитѣ хора. Много отъ съврѣменнитѣ физиолози и лѣкари мислятъ, че всичкитѣ гѣнки на мозъка въ човѣка сж еднакви. Тѣ не сж изучавали жглитѣ на тия гѣнки. Значи, въ мозъка става единъ вжтрѣщенъ процесъ. Жглитѣ изразяватъ само известни гѣнки, чрѣзъ които ние можемъ да

трансформираме известна енергия, да отстраняваме известни цвятъве, други да прѣврѣщаме и да приемаме само онѣзи цвятъве, които помагатъ за развитието ни. Трѣбва да знаете, че свѣтлината е единъ отъ великитѣ фактори не само за умственото развитие на човѣка, но и за характера и дългия му животъ. Вие трѣбва да се наблюдавате, да проучавате въздѣйствието на разнитѣ цвятъве върху васъ. Азъ имамъ голѣма статистика по това, но не мога да ви дамъ нѣкои отъ тия диагнози, понеже сте много страхливи. Нѣкои отъ васъ сте тѣй страхливи, че изпадате въ положението на ония слабодушни студенти по медицина, които, като изучаватъ прѣзъ третата година на своето студентство симптомитѣ на разнитѣ болести, сами заболяватъ. Тѣ прѣживѣватъ тогава всичкитѣ болести. Ако единъ студентъ по медицина заболяе, критическа година за него е третата година на студентството му, когато изучава признацитѣ на болеститѣ. Мине ли тази година, той е вънъ отъ всѣкаква опасностъ. Сжщото нѣщо е и въ окултната наука. Има известни симптоми, които, ако ви се кажатъ, произвеждатъ въ васъ обратни процеси, и вие, намѣсто да се ползвате, изплашвате се.

Като ви говоря за червения цвятъ, вие мислите, че той се събира въ васъ, за да ви създаде зло. Не, той се образува отъ излишъкъ, той е резултатъ на неизползувана енер-

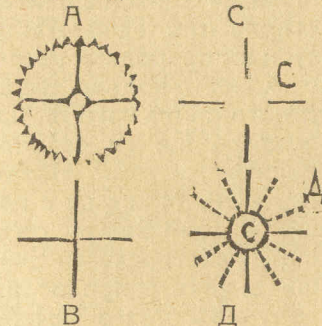
гия. Въ вашия организъмъ се събиратъ много излишни вещества, които вие не използвате, и слѣдъ време тѣ ще ви създадатъ редъ нещастия. Вие сте млади още, затова ще се стремите да дадете на лицето си правиленъ, естественъ изразъ. Като ученици, ще се пазите отъ всички неестествени гримаси, а вие имате много такива. Напримѣръ, кривите се на една или на друга страна, почесвате главата си оттукъ-оттамъ, мърдате се и т. н. Но ако знаете, какво може да ви донесе всѣко движение, вие щѣхте да бждете внимателни въ движенията си. Запримѣръ, азъ спазвамъ слѣдното правило: не мога да закова двѣ дървета въ форма на кръстъ. Защо? Може да кажете, че това е суевѣрие. Не, кой и да е ученикъ, който изучава окултната наука, никога нѣма да закове двѣ дървета на кръстъ. Често, вие съ прѣститѣ си правите единъ кръстъ, подавате го нѣкому и казвате: цѣлуни го! Не, кръстътъ е най-голѣмото противорѣчие въ свѣта. Ако кръстътъ въ известни случаи има нѣкакъвъ смисълъ, то е по особени съображения. Двѣтѣ линии въ кръста иматъ смисълъ дотолкова, доколкото и скалитѣ, облѣчени въ зеленина. Кръстътъ показва едно грѣшно, дисхармонично състояние въ природата. Въ окултната наука кръстътъ е мѣсто на падение, мъчение и страдание. Кръстътъ и редъ други символи прѣдставляватъ езика на природата.

Често, нѣкой казва: азъ съмъ добъръ човѣкъ. Това значи, че той взима само $\frac{1}{4}$ отъ кръста, като образува правия жгълъ А, толкова е неговата добрина. Послѣ казва: азъ станахъ подобъръ. Значи, той взима $\frac{2}{4}$ отъ кръста и образу-

ва изправения жгълъ В. Слѣдъ това казва: азъ станахъ най-добъръ, т. е. взима $\frac{3}{4}$ отъ кръста и образува изпъкналия жгълъ С. И най-послѣ казва: азъ станахъ много добъръ, т. е. взима $\frac{4}{4}$ отъ кръста, като образува пълния жгълъ Д на окръжността. Този човѣкъ още не е абсолютно добъръ, той се е научилъ само да върти това колело. Опасността на това колело

е тамъ, че като е излѣзло злото, което създава мжчението на всички хора въ кръста, слѣдъ него иде другото, специалното зло. Какво е това зло? — Вие го знаете. Всички вие знаете жбчеститѣ колела (А), нали? Ако такова едно колело ви хване съ жбцитѣ си,

какво ще стане съ васъ? Нѣкои хора пишатъ кръста и по другъ начинъ, не както въ рисунка В, а както е прѣдставенъ въ С. Тогава нѣкои хора се въодушевяватъ отъ него, като му турятъ

въ срѣдата единъ малъкъ кръгъ С, а наоколо му лжи — прѣдставятъ си го като светяще слънце (Д). Не, това е единъ опасенъ кръгъ. Това сж енергии, които горятъ. Мислите ли, че вие можете да живѣте въ единъ такъвъ свѣтъ? Днесъ хората се въодушевяватъ отъ звѣздитѣ и като се възхитятъ отъ нѣкого, казватъ, че очитѣ му изпущатъ искри, светещи очи ималъ. Не, опасни сж тия очи, отъ които излизатъ искри. Тия искри не сж лжи, това сж прѣсѣкулки. Отъ очитѣ ви трѣбва да излизатъ дълги, непрѣривни лжи отъ свѣтлина, които да отиватъ до обекта или до

вашия приятел. Тази свѣтлина трѣбва да бжде хармонична, приятна и не само да отива до вашия приятел, но и да се връщѣ—да прави единъ кръгъ. Движението на тази свѣтлина трѣбва да бжде кръгообразно. Нѣкои хора като гледатъ, много бързо си движатъ очитѣ, и погледътъ имъ се хвърля отъ едно мѣсто на друго. Това сж фокуси въ природата, които тя наказва. Тѣ сж едно жбчесто колело. Защо именно вие ще си вдигнете очитѣ нагорѣ, ще погледнете и послѣ веднага ще ги свалите надолу? Кои сж причинитѣ за това? Нѣкой казва: това е навикъ въ мене. Може да е навикъ, но отдѣ е дошълъ той? Вижте онзи пианистъ, който тъй вѣщо, майсторски си движи ржцѣтъ по клавишитѣ, какъ е придобилъ този навикъ? Той се е училъ дълго врѣме, много е свирилъ и най-послѣ е придобилъ този навикъ, това изкуство да свири тъй леко на пианото. Той седи на пианото и не мисли за прѣститѣ, но свири ли, свири. Той казва: азъ не гледамъ въ клавишитѣ, не мисля за прѣститѣ. Да, ти не мислишъ, но твоитѣ прѣсти работятъ по опрѣдѣлени закони. Ти си свирилъ цѣли 10 години усилено и съзнанието ти вече се е прѣдало въ мускулитѣ на ржцѣтъ ти. Ти не мислишъ, но мускулитѣ на ржцѣтъ сж подъ прѣмното управление на съзнанието ти. Нѣкой казва: азъ не зная какво да правя. Не знаешъ какво да правишъ! — Учи се да свиришъ.

Та за всички тия навици, които днесъ имате, не се оправдавайте, че сж прости навици, но трѣбва да знаете, че за да ги придобите, вие сте учили дълго врѣме, свирали сте, докато най-послѣ сж станали несъзнателни. Най-първо вие сте свирали и сте знаели смисъла на вашето свирене, а сега сте го изгубили. И знаете ли какво е станало, като сте изгубили смисъла на вжтрѣшния оригиналъ? Уповавали ли сте се само на вашия умъ, да видите, въ какво състояние ще се намѣрите? Дойде нѣкой, затрие една нота отъ оригинала и вие си казвате: липсва една нота, но коя ли бѣше тя? — Не знаете коя бѣше. Турите друга вмѣсто нея, но изопачавате оригинала. Дойде другъ нѣкой, и той затрие нѣкоя нота. Вие погледнете оригинала и си казвате: не ме лъже паметъта ми, имаше тукъ една нота, липсва тя. Коя ли бѣше? Припомните си ужъ, току турите вмѣсто нея друга нота, но още повече изопачавате оригинала. И слѣдъ врѣме погледнете, вие съвсѣмъ сте изопачили оригинала, т. е. съвсѣмъ сте изопачили характера си и вече коренно се различавате отъ онзи първоначаленъ човѣкъ, отъ онзи първоначаленъ пжтъ, по който сте вървѣли.

Често, азъ ви извеждамъ на лѣтни екскурзии, но лѣтнитѣ екскурзии сж много опасни. Въ какво отношение, именно? — Съ зеленината въ природата. Зелениятъ цвѣтъ прѣдраз-

полага човѣка къмъ фантазиране, а съ това той става мързеливъ. Фантазията въ него работи много. Той като дойде до нѣкой изворъ, фантазията заговаря: ехъ, да има сега тукъ едно агне хубаво опечено, малко винце, че като се наредимъ около този изворъ, той ще шумоли тѣй приятно, а ние ще ядемъ, ще се веселимъ. Нѣкой ще каже: какво има да се мисли за агнето? Какъ тѣй, има какво! Докато се опече това агне, най-напрѣдъ трѣбва да се заколи, послѣ да видишъ, какъ изтича неговага кръвъ: слѣдъ това да го забодешъ на шишъ и да го въртишъ на огъня, да се позачерви. И най-послѣ ще го сложишъ прѣдъ себе си, ще ядешъ и ще си фантазирашъ за това-онова, ще разисквашъ върху разни идеи. Това не се отнася до васъ, но до други нѣкои, които биха се радвали на печеното агне. Мислите ли, обаче, че такава една екскурзия може да донесе благо на човѣка?

Послѣ, минавате покрай нѣкоя гора и си казвате: това мѣсто е много хубаво, то е тъкмо за скриване; като гонятъ нѣкой човѣкъ, тукъ да се скрие. Да, но да гонятъ нѣкой човѣкъ не ще да е за нѣкаква идея. Кой знае какво е направилъ! Може и да е за идея, но това ще бжде на сто случая единъ. Ето защо, на окултнитѣ ученици се прѣпоръчватъ зимнитѣ екскурзии. Когато цѣлото поле е покрито само съ снѣгъ, въ твоя умъ нѣма да се явява мисълъта за никакво агне, за никаква ко-

кошка. Ти ще носишъ въ ума си само една мисль: синьото небе и бѣлия снѣгъ! Може да си кажете отъ врѣме на врѣме: ехъ, да е малко по-топло! Но като погледнете бѣлия цвѣтъ, той ще произведе едно духовно трептение, едно духовно повдигане въ душата ви и вие ще си кажете: не, и тѣй е хубаво—наврѣдъ синьо небе и бѣлъ снѣгъ! Който иска да си влияе добръ, зимнитѣ екскурзии съ снѣгъ сж за прѣдпочитане прѣдъ другитѣ. Отъ чисто окултно гледище, вие може да си правите и умствени екскурзии, за да трансформирате състоянията си. Напримѣръ, вие сте неразположени духовъ, минавате прѣзъ нѣкаква криза, седнете тогава и мислено си направете една хубава зимна екскурзия: отиване, връщане, пжтьтъ, прѣзъ който ще минете, всичко това ще извършите мислено.

Какво нѣщо сж кризитѣ? Тѣ не сж лошо нѣщо, тѣ сж неизбежни въ пжтя на ученика и зависятъ отъ мѣстото, прѣзъ което минава той. Прѣдставете си, че вие вървите по пжтя АВ (рисунокъта на стр. 154). Тукъ климатътъ е умѣренъ, бури не ставатъ, и вие го изминавате безъ какви и да сж кризи. Но вие трѣбва да минете и прѣзъ другия пжтъ — СВ, който е съ крайно промѣнчива природа. Прѣдставете си, че тръгвате отъ С и вървите къмъ В нагорѣ. Лѣтно врѣме е, вие сте облѣчени тънко, не сте взели въ съображение рѣзкитѣ промѣни, които ще срещнете

по пжтя. Колкото се качвате нагорѣ къмъ В, явява се едно силно течение, лапавица, вие почвате да треперите, простудявате се и ви хваща пневмония, отъ която боледувате 3—4 мѣсеца. Като оздравѣте, казвате си: слава Богу, че съ малко се отървахъ. Още веднѣжъ не отивамъ на такава екскурзия.

Всички вие младитѣ трѣбва да знаете, че въ морето, прѣзъ което минавате, ставатъ бури. Отъ първия денъ на първата година, до послѣдния денъ на вашия животъ, прѣзъ цѣлия този кржгъ, ще минавате прѣзъ кризи. Азъ наричамъ тия кризи „морални бури“. На нѣкои хора се случватъ по-малко бури, на нѣкои — повече и по-голѣми. Тия морални кризи сж извънъ вашето естество, не сж свързани съ естеството ви. Тѣ ще дойдатъ, но вие не ги обяснявайте философски, а си кажете: това е морална буря. Дойде ви едно изкушение, кажете си: това е морална буря. Нахлуятъ въ васъ извѣстни лоши мисли, не се смущавайте, кажете: това е морална буря. Ако сте уменъ, ще вземете прѣдпазителни мѣрки, ще влѣзете на завѣтъ въ кораба си, на нѣкое спасително мѣсто. Ако сте изложени нѣкждѣ на открито, ще пострадате. Тѣй щото, ще знаете, това сж кризи, морални бури, които ставатъ и въ природата.

Знайте, обаче, че вжтрѣ въ васъ има извѣстни инструменти, съ които ви прѣдупрѣждаватъ въ това, което има да ви се случи въ

живота. Такъвъ единъ инструментъ, напри- мѣръ, е вашата интуиция. Тя често ви прѣдупрѣждава, казва ви: бждете внимателни, ще ви се случи нѣщо! Внимателни въ какво? Ако сте въ нѣкой градъ, ще пжтувате по краищата, а не по срѣдата, защото ако вървите по срѣдата, може да ви прѣгази нѣкоя кола. Вие трѣбва да развивате интуицията въ себе си! Тя не се проявява като мисълъ въ мозъка, но като едно дълбоко вжтрѣшно чувство, като едно вжтрѣшно пришепване. То не излиза и изъ гортана, но е едно чувство, което излиза нѣкждѣ изъ подъ лъжичката. То ви пришепва тихо и спокойно, казва ви само да бждете внимателни. Въ какво отношение да бждете внимателни? — Да се пазите отъ лоши другари. Вие имате лоши другари, които не ви мислятъ добро. Тѣ искатъ да отвлѣкатъ вниманието ви, за да скжсате връзкитѣ си съ източника на вашия животъ. Това е злото, което тѣ могатъ да ви направятъ. Дѣто и да вървите, прѣзъ море ли минавате или прѣзъ какъвъ и да е пжтъ, едно правило трѣбва да спазвате: за нищо на свѣта не кжсайте връзката, съ която сте слѣзали на земята, и съ която ще се качите горѣ! Докато се държите за нея, може да се завъртите 10 пжти около нея, нищо нѣма да ви стане. Скжса ли се тази връзка, вие сте една перушинка вече, и можете да станете играчка въ ржцѣтъ на сждбата. Кога може да се скжса тази връзка? — Когато съзнанието ви не

е будно.

Сега, като наблюдавате живота, ще заблѣжите, тия хора, които обичатъ да пиятъ, събиратъ се двѣма души заедно, напълнятъ чашките си, дигнатъ ги, прѣкрѣстосатъ ржцѣтъ си, казватъ: хайде, приятелю, азъ ще пия отъ твоята чашка, ти отъ моята! Искатъ да покажатъ, че се обичатъ. Да, това е обичта на огъня, който прѣци, хвърля искри надалечъ. Има извѣстни мѣста въ природата, до които като дойдете, опасно е. Добрѣ, че вие още не разбирате езика на природата. По дърветата, по изворитѣ, по рѣкитѣ, по горитѣ, по всички планински мѣста, навсѣкждѣ изъ природата сж хроникирани всички добродѣтели и всички прѣстѣпления и отвратителни грѣхове, които хората сж вършили отначало и до сега. Нѣкои хора казватъ: да разбираме езика на природата! Нѣма по-ужасно нѣщо отъ това, да ви се отворятъ очитѣ прѣждеврѣменно и да видите, какви лоши работи има написани въ нея. Има и красиви работи написани въ природата, но има и лоши!

Ще ме запитатъ: какъ да познаемъ дѣла написани хубави нѣща изъ природата? Въ всѣки едно отъ васъ има единъ вжтрѣшенъ инстинктъ, който ви подсказва: тукъ спри, прѣзъ тукъ мини, тамъ не минавай! Ще се подчинявате на този инстинктъ. Пжтувате прѣзъ нѣкое планинско мѣсто, казвате си: туй мѣсто не ми се харесва. Защо, какъ, не

философствувайте повече. Не се спирайте тамъ! Ще продължишъ пжтя си, ще обиколишъ тукъ-тамъ, докато туй чувство вжтрѣ ти подскаже: тукъ можешъ да спрешъ. Вие може да кажете: ами защо да не спра тамъ? Ако бихте прочели историята на това мѣсто, вие никога не бихте спрѣли тамъ. Слѣдователно, когато ние пжтуваме при сегашнитѣ условия на земята, при сегашната култура, малко мѣста има, дѣто ние можемъ да се спремъ и свободно да си отпочинемъ. Кое наричамъ „почивка“? Да си починешъ всрѣдъ природата, значи да усѣтишъ въ себе си едно вжтрѣшно облекчение, а въ ума ти да проблесне една велика мисль. Нѣкой пжтъ речешъ да си починешъ, но веднага нахлуватъ въ тебе груби мисли. Това не е почивка.

Единъ отъ важнитѣ въпроси въ тази лекция бѣше въпросътъ за жлитѣ на очитѣ. Най-първо ще се заемете да корегирате очитѣ си. Това ще ви бжде една задача. Какъ ще ги корегирате? Ще вземете едно чисто, ясно огледало и ще наблюдавате посоката на лжча, който излиза отъ очитѣ ви. Накждѣто гледате и както да гледате, съзнанието ви трѣбва да бжде будно. Гледате къмъ земята — съзнанието ви трѣбва да бжде будно. Гледате нагорѣ — съзнанието ви трѣбва да бжде будно. Щомъ отправите погледа си нагорѣ, ще мислите за Бога, за Вѣчното, за Безконечното, за светиитѣ, за всички ученици, които сж минали прѣди васъ, за всички ученици, които се за-

нимаватъ съ наука; ще мислите още за знание, за музика, за поезия — за всичко възвишено въ свѣта. Като погледнете надолу къмъ черната земя, какво означава тя? — Черната земя, това сж грѣховетъ на всички сжщества. Грѣхове има на земята, затова е станала черна. Тя прѣдставлява животъ на сили, на хиляди и милиарди сжщества, които сж живѣли лошъ животъ и затова сж свързани съ нея и не могатъ лесно да се освободятъ. Ние нѣкой път казваме: колко сж хубави тия дръвчета! По нѣкога, въ природата се срѣща едно съвпадение, а именно: жглитъ, които се образуватъ отъ лжчитъ на вашитъ очи, съвпадатъ съ жглитъ на материята въ земята и затова се случва нѣкой човѣкъ да заспи въ гората и повече да не се събуди. Ето защо, въ планински мѣста може да лежите, но да не заспivate. Нѣма да се страхувате, но съзнанието ви трѣбва да бжде свързано съ невидимия свѣтъ. Ще лѣгате и ще ставате, но будни ще бждете, ако искате да сте въ безопасностъ. Ще избирате по възможностъ южнитъ и източнитъ склонове, тѣ сж най-здравословнитъ мѣста. Тамъ има повече събрана енергия отъ синия цвѣтъ. Въ сѣвернитъ склонове пъкъ има повече събрана енергия отъ зеления, портокаления и червения цвѣтове.

Послѣ, ще обърнете внимание на шапкитъ си, на коситъ си. Купувате си шапка, ще гледате, по възможностъ, да е валчеста, да нѣма много гънки, да не е много надипле-

на или начупена. Начупената шапка може да ви донесе много пакости. Когато човѣкъ си начупва шапката, начупва си и характера. Гледамъ, нѣкой поетъ си разчорлилъ коситъ. Нѣма по-лошо нѣщо отъ това. Ще гледате, по възможностъ, коситъ ви да сж прибрани. По нѣкой път тѣ знаятъ по-добръ своя път, отколкото вие да ги нареждате. Тѣй както пада всѣки косъмъ на главата, образува извѣстенъ жгълъ. Тия жгли на космитъ играятъ много важна роль при прѣчупването на свѣтлината. Вие може да считате тия нѣща за много дребнави, но знайте, че животътъ е свързанъ само отъ дребни нѣща. Ако вие искате да си създадете характеръ, трѣбва да знаете, че той се създава отъ тия дребни нѣща въ вашитъ косми. Щомъ космитъ ви не се подчиняватъ на вашата воля, щомъ палецътъ ви не се подчинява на вашата воля, вие трѣбва да се пазите. Всѣко ваше движение трѣбва да бжде подъ контролъ на волята ви. Казвате, заprimѣръ: не зная какво ми стана, но не мога да сгъвамъ прѣста си. Ще го сгъвате, нѣма да го оставите така. Послѣ, казвате: не зная какво става съ моитъ косми, но много сж щръкнали, не мога да ги прибера. Не, ще заповѣдате на космитъ си! Че ако вие не можете да заповѣдате на вашитъ косми, на кого ще заповѣдате тогава? Знаете ли кога щръкватъ космитъ на човѣка? — Когато човѣкъ не може да се контролира. Тогава гнѣвътъ взима надмощие въ него, той става не-

търпеливъ и космитъ му щръкватъ, нахохроватъ се, не искатъ да се подчиняватъ. Щомъ стане тихъ и спокоенъ, щомъ стане търпеливъ, и космитъ му взиматъ своя пжтъ. Забълъзали ли сте какъ изобразяватъ великитъ хора?—Съ гладко причесани коси и съ правъ пжтъ. У нѣкои жени коситъ сж причесани гладко и съ правъ пжтъ. Това е добъръ знакъ. Космитъ трѣбва да падатъ еднакво и отъ едната, и отъ другата страна. Споредъ какъвото жгълъ пада всѣки косъмъ, такова влияние упражнява и върху характера на човѣка. Космитъ иматъ свой произходъ. Нѣкой пжтъ ще ви задамъ тема: „Кога сж се явили космитъ въ свѣта.“ Това е една интересна студия, но доста трудна. Въ рибитъ косми нѣма, а мустаци има само тукъ-тамъ.

Всички тия нѣща, които ви казвамъ, сж потрѣбни за васъ, понеже вие сте още млади. Знаете ли защо ви давамъ тия прѣдпазителни мѣрки? Защото морето, прѣзъ което минавате сега е бурно, и нѣкои отъ васъ ще минатъ прѣзъ кризи: напрѣдъ-назадъ, нагоръ-надолу. Корабътъ нѣма да потъне, но пжтникътъ все-таки може да направи карамболъ.

И тѣй, ще държите връзката съ Бога! Ще внимавате очитъ ви да иматъ нормално състояние, да не правите несъзнателни движения, съ ржцѣтъ си, напримѣръ. Какви трѣбва да бждатъ движенията ви? — Ще правите движения, които да ви сж приятни, сами да сте доволни отъ тѣхъ. Като напра-

вишъ едно естествено движение, съгласно съ законитъ на природата, ти ще почувствуващъ голѣма приятностъ въ себе си. Пъкъ като направишъ едно неестествено движение, ще почувствуващъ, като че те прѣрѣзва нѣщо съ ножъ. Въ погледа на очитъ си и въ обръщенията си къмъ хората, трѣбва да бждете много внимателни. То не е за другитъ, то е необходимо за вашето вжтрѣшно развитие. Като окултни ученици, вие трѣбва да се отличавате!

Нѣкой пжтъ, когато човѣкъ се уплаши, той отваря очитъ си, а когато иска да приеме по-малко външни впечатления, той си затваря очитъ. Понѣкога човѣкъ си държи главата наведена налѣво, другъ пжтъ надѣсно, нѣкога назадъ, или напрѣдъ, но всички тия движения не сж случайни, тѣ сж резултатъ на нѣщо. Това сж все жгли, които показватъ извѣстна дисхармония въ човѣка. Окултниятъ ученикъ не трѣбва да бжде, както казватъ французитъ „конте“. Що е „конте“? — Когато човѣкъ се облѣче, докара, едва стжпва на прѣститѣ си и току поглежда навсѣкждѣ. Но това е изопачаване на характера. Когато вървишъ, движенията ти всѣкога трѣбва да бждатъ въ хармония съ твоята обща мисълъ, съ твоето общо чувство. Подъ „общо“ азъ разбирамъ човѣшкото въ тебе. И волята ти трѣбва да бжде въ хармония съ движенията ти. Туй е езикътъ на природата.

Сега, ще държите будно съзнанието си и ще пазите връзката си съ

Бога! Това ще ви бжде задача за единъ мѣсець (до 16. I. 1924 г.). Ще мислите върху това всѣки день по 15 минути и то като вървите по пѣтя. Ще вървите свободно, съзнанието ви ще бжде будно, безъ да ви забѣлѣжатъ хората. Естествени ще бждете! Може да прѣминавате отъ единия тротоаръ на другия, ще вървите между хората и никой нѣма да ви забѣлѣзва.

Будно съзнание и правилни движения на очитѣ! Споредъ този законъ, направете единъ опитъ, да видите, какъ дѣйствува погледа на очитѣ ви върху другитѣ. Срещнете нѣкоя ваша сестра, погледнете я, като отправите погледа си нагорѣ, къмъ Бога, усмихнете ѝ се вжтрѣшно, слабо, незабѣлѣзано и вижте какъ ще се почувствува тя. Като я погледнете така, тя ще види въ вашия погледъ една мека, нѣжна усмивка и ще се зарадва. Като срещнете нѣкой младъ братъ, погледнете го така, като че го познавате. Тия погледи влияятъ отлично и върху васъ, и върху окръжаващитѣ ви. Нѣкой день може да направите нѣкой несполучливъ опитъ, намѣсто да отправите лѣжа нагорѣ, вие го отправяте надолу. Тогава ще ви глобятъ. Човѣкъ като прави опити, може да направи нѣкоя погрѣшка, но това да не ви смущава.

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мъдростъта води къмъ Истината“.

— Тя постоянно ни весели.

УПЖТВАНІЯ. ОБРАЗИ.

10

III година.

10 лекция на младежкия
окултенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 23/XII 1923 г.
въ гр. София.

УПЖТВАНЯ. ОБРАЗИ.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ работитѣ върху темата: „Ползата отъ богатството и сиромашията.“

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Разлика между нравствения и духовния човѣкъ.“

За слѣдния пжтъ тема № 13: „Произходъ на нравственостѣта.“

Какъ мислите, нравствениятъ човѣкъ може ли да бжде духовенъ? (— Може.) Духовниятъ човѣкъ може ли да бжде нравственъ? (— Може.) Кого поставяте по-горѣ? (— Духовниятъ).

Упражнение. Дѣсната ржка се издига отдолу, върви напредъ, и съ малко свити пръсти се поставя надъ рамото. Полека ржката се изправя, дланѣта се обръща надолу. Силно опнете ржката си! Ржката малко надолу въ лѣво, нагорѣ, надѣсно. Движение въ кръгъ нѣколко пжти. Дѣсната ржка настрани, като прави кръгове надолу, напредъ, нагорѣ и назадъ — нѣколко пжти.

Седнете на мѣстата си и започнете: дѣсната ржка надѣсно, отпредъ предъ гърдитѣ, въ лѣво. Послѣ, пакъ въ дѣсно, подгвѣната при лакета въ видъ на кръгъ. Ржката минава предъ лицето: въ лѣво, напредъ и въ полукръгъ се извива надѣсно. Най-послѣ турете ржцѣтѣ си върху масата.

Изправете тѣлата си!

Лѣвата ржка напредъ, послѣ на лѣво, надѣсно. Лѣвата ржка надѣсно, а дѣсната на лѣво, хубаво опнати. Ржцѣтѣ настрани, послѣ пакъ прѣкрѣстосани — дѣсната отгорѣ. Това ще направите нѣколко пжти. Веднѣжъ дѣсната отгорѣ, веднѣжъ лѣвата отгорѣ.

Прѣститѣ на двѣтѣ ржцѣ се срѣщатъ и се допиратъ предъ лицето хоризонтално, съ дланитѣ надолу. Движение ржцѣтѣ нагорѣ, напредъ, надолу — кръгообразно, все предъ лицето.

Сега ще упражните и дишането при движенията. Когато ржцѣтѣ минаватъ предъ гърдитѣ съ допрѣни прѣсти нагорѣ, послѣ напредъ въ кръгъ, вие ще вдишвате. Надолу и предъ гърдитѣ — ще издишвате.

Ржцѣтѣ се разтварятъ настрани, послѣ пакъ се събиратъ предъ лицето съ допрѣни прѣсти и дланитѣ надолу. Тѣй се движатъ ржцѣтѣ надолу, нагорѣ нѣколко пжти.

Тази вечеръ ще говоря върху: „упжтвания и образи.“ Да допуснемъ, че имате една единица. Какво се подразбира въ математи-

ката подъ думата „единица“? Вие математикитѣ, какво подразбирате подъ думата „единица“? Каква е основната идея? (— Единицата е неизмѣримо число). Какво подразбирате подъ думата „двѣ“? (— Двѣтѣ е поредно число, или двѣ единици. И всички останали числа сж бройни единици). Значи, единицата е мѣрка, съ която се мѣри. — Да допуснемъ, че метърътъ се взима като единица мѣрка. Тази единица дѣли ли се? — Дѣли се. На колко? (— На 10 и на 100 равни части). Всѣка частъ отъ тѣхъ се дѣли на още 10 части. Значи, единъ метъръ има 100 см., 1000 мм. До тукъ ученитѣ спиратъ. Споредъ туй схващане, единицата, съ която се мѣри дадена величина, може ли да се дѣли на по-малки части отъ нея? (— Въ математиката се прави разлика между число и величина. Величинитѣ подлежатъ на измѣрване, а самитѣ числа, понеже се смѣтатъ абстракции, не подлежатъ на измѣрване. Само по себе си, числото се явява като идея и служи като мѣрка за измѣрване на величини. Числото не се мѣри, а величината се мѣри). Тогава, отъ чисто математическо гледище, по какво се отличава най-малката величина въ свѣта? — Че не може да се дѣли. (— Математиката приема за най-малка величина нулата, понеже нѣма никакво измѣрване, или другояче казано, има нулево измѣрване). Разбира се, ако ние се занимаваме съ мъртвитѣ числа, въпросътъ е рѣшенъ, но ако имаме 1-2-3 или повече

пѣсъчни или житни зрънца, въпросътъ седи другояче. Имаме, напримѣръ, едно житно и едно пѣсъчно зрънце. Да кажемъ, че гѣ иматъ почти еднаква тежестъ. Може да попитате, по какво се отличава пѣсъчното отъ житното зърно? — Въ житното зърно има една специална сила, която го увеличава отвѣтрѣ-навънъ. Но като посѣете едно житно зърно, слѣдъ като израсне и върже, новоизраслото житно зърно ще бжде ли по-голѣмо отъ посѣтото? При извѣстни условия може да го накараме да стане и по-голѣмо, и по-малко. Ако вие вземете най-хубавото житно зърно и го поставите въ една прѣкрасна почва, то ще израсте и ще даде по-едъръ, по-голѣмъ плодъ отъ посѣтото. На слѣдната жетва ще се увеличи още повече и т. н. И ако продължаваме така, има възможность да стане голѣмо като кокоше яйце, чрѣзъ подборъ, разбира се. Само разумниятъ човѣкъ може да направи това. Човѣкътъ може да увеличи голѣмината на житното зърно, защото въ него има жива сила, а въ пѣсъчното зърно нѣма такава сила.

Сега, да допуснемъ, че имате единъ кристалъ отъ нѣкаква соль, голѣмъ колкото житното зърно. Този кристалъ се отличава по това, че ако го разтворите въ вода и послѣ изпарите водата на този разтворъ, сольта отново ще кристализира по сѣщия начинъ, както и по-рано. Въпросътъ е сега, отъ единъ кри-

талъ, разтворенъ въ вода, слѣдъ изпаряването на водата, могатъ ли да се получатъ два кристала? Ние нѣма да се произнесемъ, дали може, или не, но ще подложимъ този въпросъ на проучване. Въ житното зърно става размножаване. Нѣкои окултисти считатъ, че и кристалитъ могатъ да се размножаватъ. Тѣ считатъ, че златото не се образува въ природата тъй, както свърѣмненитъ учени твърдятъ. Тѣ казватъ, че златото въ земята расте, развива се и се размножава тъй, както и ябълчното сѣме, и затова зърната на благороднитъ метали тѣ наричатъ „плодове“. Но това е тѣхна особена терминология.

И тъй, за да можете да работите съ известни идеи, вие трѣбва да имате за тѣхъ ясна прѣдстава въ съзнанието си. Знаете ли въ какво седи ясната прѣдстава? Можете да имате ясна прѣдстава за житното зърно само тогава, когато сте боравили съ него, когато е израсло подъ прѣмото ваше ръководство, когато вие сами сте събрали плода му и сте го опитали и веднѣжъ, и дважъ и повече пъти. Още по-ясна прѣдстава за житното зърно ще имате, когато влѣзете въ съобщение съ него. Възможно ли е между човѣка и житното зърно да има разговоръ? — Теоритически е допустимо, но колко хора има днесъ на земята, които могатъ да се разговарятъ съ житното зърно? Ако вие бихте лансирали идеята, че можете да се разговаряте съ ед-

но житно зърно, всички ще считатъ, че имате нѣщо ненормално въ себе си и ще кажатъ: този човѣкъ говори невъзможни работи. Да влѣзешъ въ съобщение съ едно житно зърно, това е невъзможно при известни условия, върно е. Но мислите ли, че вие можете да влѣзете въ общение съ човѣкъ, на когото сърцето е погълнато отъ една непрѣодолима скръбъ? Можете ли да заинтересувате съ нѣщо неговия умъ? Можете ли, въобще, да говорите съ него? Да допуснемъ, че прѣдъ васъ седи единъ гладенъ човѣкъ, въ съзнанието на когото седи само мисълта за ядене — нищо друго не го интересува. Можете ли да говорите на този човѣкъ за красиви работи? Каквото щете да му говорите, той ще мълчи, съ нищо не ще можете да го заинтересувате, освѣнъ съ хлѣба. Съ какво ще можете да заинтересувате жадния? — Съ водата. Съ какво ще можете да заинтересувате онзи, който търси знание? — Съ науката.

Слѣдователно, психологически е доказано, че въ даденъ моментъ душата има такъвъ стремежъ, който може да се задоволи само отъ една основна идея. И тази идея, сама по себе си, е жива. Прослѣдете това нѣщо въ себе си. Всички вие минавате прѣзъ известна криза, не сте разположени духомъ и прѣдставете си, напримѣръ, че нѣкой ви заговори за житното зърно. Какво ще направите? Ще кажете: какво ми трѣбва сега тази

единица — житното зърно? Прави сте, въ този моментъ васъ ви интересуватъ други работи, други единици. Запримѣръ, нѣкой може да го интересуватъ житниѣ зрънца, другъ може да го интересуватъ диамантнитѣ зрънца, трети друго нѣщо, но всѣки човѣкъ си има извѣстна основна идея, която го интересува най-живо. Тя е обектъ на неговия умъ. Отъ тукъ, и всѣка идея въ свѣта, за да бжде реализирана, трѣбва да има обектъ.

Ще поясня мисълта си. Да вземемъ, на-примѣръ, гнѣвътъ. Всѣки гнѣвъ безъ обектъ е врѣденъ за човѣка. Гнѣвътъ ви трѣбва да има обектъ, за да може въ този обектъ да се трансформира. Ако вие се гнѣвите безъ да имате обектъ, значи безъ причина, или безъ да знаете, дали този човѣкъ, на когото се гнѣвите е виновенъ, или не, тогава не се гнѣвете. Като казвамъ да не се гнѣвите, разбирамъ да не се гнѣвите безъ причина, безъ обектъ. Като се гнѣвите, трѣбва да знаете кому се гнѣвите и защо. Всички сте чели комедията отъ Молиера „Скжперникътъ“. Обира го нѣкой. Той вика, сърди се, подозира всички. Питатъ го: кой те обра? — Цѣлиятъ свѣтъ ме обра! Прѣдъ него всички сж виновни. Не, въ дадения моментъ всички не могатъ да бждатъ виновати. Не могатъ да бждатъ виновати нито двама, нито трима, нито четирма или повече. Ако има нѣкой, който ти е причинилъ врѣда, това е само единъ, не сж двама. За-

конътъ е такъвъ. Двама души не могатъ да ти причинятъ нѣкаква врѣда, само единъ може да ти я причини. Отъ чисто окултно гледище, злото въ свѣта може да произтича само отъ единъ принципъ.

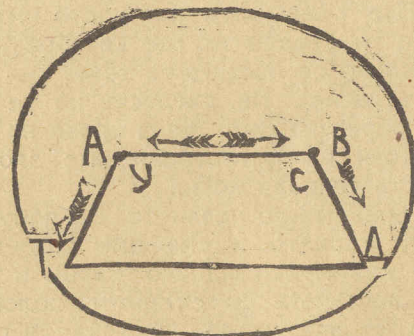
Сега ние говоримъ за злото, но трѣбва да се знае, какво нѣщо е зло. Запримѣръ, вие говорите много пжти за реалностъ, но не знаете, какво нѣщо е реалностъ. Азъ опрѣдѣлихъ тази сутринъ въ бесѣдата си, що е реалностъ. Това, което свързва всички свои части въ едно цѣло и имъ дава просторъ за развиване е реалностъ. Реалността всѣкога присжествува въ своитѣ части. Не присжествува ли въ своитѣ части, тя не е реалностъ. Слѣдователно, ние сме единица или частъ, защото единицата може да има свои части, по-малки единици въ себе си. Метърътъ, на-примѣръ, е една основна мѣрка, основна единица, но тя не е мѣрка на природата. Французитѣ сж изчислили, че метърътъ съставлява една десетомиллионна частъ отъ земния меридианъ, но това изчисление не е вѣрно. Френскитѣ математици трѣбва да направятъ нови изчисления, защото земята се уголѣмява всѣка година. Отъ врѣмето, когато е взета тази мѣрка и до сега, се изминали много години, затова французитѣ трѣбва да реформиратъ метъра, т. е. да направятъ нови изчисления. Значи, метърътъ е една условна мѣрка въ свѣта, но въ природата сжществуватъ

други мърки, други основни единици. За сега, въ свѣта ние си служимъ съ тия изкуствени единици. Тѣ не сж лоши, но съ тѣхъ не можемъ да разрѣшаваме великитѣ задачи на живота.

Слѣдователно, всѣки за себе си има извѣстни задачи, които трѣбва да разрѣши, но има и общи задачи, които трѣбва да разрѣшимъ. Напримѣръ, нѣкога вие сте недоволни, кисели, не знаете причината на това недоволство, и кой какъ влѣзе при васъ, вие кипвате. Това е едно психическо състояние. Защо е то? Вие трѣбва да разберете сжщността на нѣщата. Влѣзе нѣкой при васъ, пита ви: защо не си разположенъ, какво има? Вие казвате: излѣзъ навънъ, не съмъ разположенъ, разбери това! Защо? — То не е твоя работа. И послѣ казвате: той е причина, дойде днесъ при менъ и ме разтревожи повече. Обаче, тъй се случва, тъкмо първия излѣзе, идва вторъ и вие казвате: излѣзъ вънъ, не съмъ разположенъ! Ето какъ ме разтревожи този човѣкъ, Влѣзатъ слѣдъ него трети, четвърти, пети и най-послѣ влѣзе единъ вашъ веселъ приятелъ и ви прѣдаде едно писъмце. Вземате писъмцето и всичкото ви неразположение изчезва. Вие започвате да скачате, да се радвате. Защо? — Този вашъ приятелъ е намѣрилъ най-чувствителното ви мѣсто. То е толкова чувствително, че най-малкото побутване, най-малкото докосване до него е въ състояние

да ви накара да подскочате отъ радостъ.

Ще ме запитате: на какво се дължи неразположението въ човѣка? Неразположението се дължи на скжсване връзката съ Бога, или азъ считамъ неразположението резултатъ

на една „психическа противоположностъ.“ Неразположението, скръбта, недоволството произтичатъ винаги, когато сжществува дисхармония между двѣ съзнания, които сж свързани заедно, а се стремятъ къмъ двѣ противоположни посоки. Вземете напримѣръ, човѣшкиятъ умъ и човѣшкото сърце. Да допуснемъ, че величината А е умътъ, а величината В — сърцето. Щомъ умътъ и сърцето се движатъ въ двѣ противоположни посоки, веднага въ самия човѣкъ, въ неговата душа, въ неговото вътрѣшно естество се явява едно смуще-

ние, едно неразположение. Тогава ти, човѣкътъ, ще се постараяш да склонишъ или твоето сърце, или твоя умъ да измѣнятъ посоката на своето движение. Умътъ се движи въ посока къмъ Т, а сърцето — въ посока къмъ Д. Какъ ще измѣнятъ сега посоката си? Какъ ще примирите вашия умъ и вашето сърце (— Ще съединимъ пѣтищата имъ). Добрѣ, като ги съедините, ще се образува пѣтя ТД. Какво се постига съ това? (— Равновѣсие, съгласие). Не, съгласие не се постига, а се образува само една арена на война. Вие по този начинъ ограничихте злото. Въ този кръгъ се води война.

Да дойдемъ до реалното. Да допуснемъ, че между сърцето и ума има разногласие. Какъ ще примирите вашето сърце и вашия умъ? Прѣдставете си слѣдното положение: отъ една страна умътъ ви иска да се учи, имате силно желание да отидете въ странство да учите. Отъ друга страна майка ви е толкова болна, че никой другъ не може да ви замѣсти, вие трѣбва да останете да я гледате. Какъ ще примирите тази противоположностъ? Трѣбвали да се откажете да отидете въ странство? — Не. Какво трѣбва да направите тогава? (— Да почакаме, докато майка ни оздравѣе). Да, но въпросътъ сега е разрѣшенъ само на половина. Прѣдставете си, че майка ви толкова ви обича, че не ви пуца въ странство. Най-първо тя намира претекстъ болестъ-

та и не ви пуца, но като оздравѣе, пакъ не ви пуца, казва: не, тукъ ще си седишъ. Тамъ можешъ да се разболѣешъ, всичко може да се случи съ тебе. Ако вие я обичате, какъ ще постѣпите? (— Ще я вземемъ съ себе си). Въпросътъ пакъ не е рѣшенъ. Друга мъчнотия се явява сега. Баща ви е живъ, тукъ е на служба и не пуца майка ви въ странство. (— И него ще вземемъ). Да, но той не може по никой начинъ да дойде и казва: какъ, мене самъ ли ще оставите? Той ви пуца да отидете да се учите, а майка ви иска да останете при нея, не ви пуца. Кое е най-умното сега? Да вземете майка си съ себе си, като убѣдите баща си да я пусне, или да убѣдите майка си да остане при баща ви? (— Майката да остане при бащата).

Друго положение. Допуснете, че вие сте единъ момъкъ, или една мома, но толкова слабохарактерни, че можете да пропаднете въ странство. Тогава по-добрѣ за васъ е да дойде и майка ви. Ако баща ви е уменъ човѣкъ, ще я пусне съ васъ. Ако пъкъ вие сте силни натурни, тогава майка ви трѣбва да остане при баща ви. Тогава, кой е връзката между бащата и майката (— Дѣцата). Кой е връзката между сина и бащата? (— Майката). Слѣдователно, въ дадения случай майката е реалното. Бащата не създава кѣщата, майката я създава. Бащата като замине, майката може да подържа кѣщата, но майката като за-

мине, бащата не може да поддържа кжщата. На бащата остава да намъри друга майка. Майка и баща, това сж условни величини.

Прѣдставете си сега другъ въпросъ, който се отнася лично до васъ. Да допуснемъ, че нѣкой иска да си поживѣе, да се повесели, да си поиграе въ този свѣтъ. Низшиятъ умъ въ човѣка изисква това, когато духътъ въ него изисква единъ чистъ, строгъ и възвишенъ животъ — идея има въ него. Умътъ е ученъ, напрімѣръ, но иска да отиде въ странство още да се учи, да опита всичко въ свѣта, да си поиграе. При всички тия условия, духътъ трѣбва ли да остави ума самъ? Какво нѣщо е духътъ — мжжъ или жена, майка или баща? (— Майка). Значи, между духътъ и плътта има борба. Духътъ казва на плътта: безъ мене ти не можешъ да отидешъ въ странство. Ако азъ не дойда, ти съвсѣмъ ще пропаднешъ.

Та вие трѣбва да пазите въ ума си основната идея. Коя основна идея? (— Да слушаме духа, майка си). Основната идея, съ която се започва животътъ, основната идея, съ която се пробужда човѣшкото съзнание и съ която човѣкъ почва да работи върху себе си, е единицата. Единицата е първичната идея, която дава потикъ на ума, на сърцето и на волята. Тази първична мисль трѣбва да пазимъ. Защо? Защото всички хора не измѣрватъ еднакво своя вътрѣшенъ миръ. За

да не изпаднете въ грѣшка, не мислете, че Богъ има еднакви отношения къмъ хората. Богъ, като основна идея, има различни отношения къмъ всички същества, които сж излѣзли отъ Него. Даже къмъ двѣ същества Богъ нѣма еднакви отношения. За всѣко разумно същество Богъ има специално отношение. Това отношение, което Богъ има къмъ едно, е специално. Той не може да има сжщото това отношение къмъ друго. Хората се отличаватъ именно по това специално отношение на тази първична същина, на Бога. Тази първична същина отличава човѣка, тя му дава потикъ, стремежъ да расте, да се развива, и тя е основната идея, за която всички трѣбва да се държите. Изневѣрите ли на тази първична идея, непрѣменно ще навлѣзете въ сѣнка и въ мракъ. Така вие се подхлъзвате. Грѣшките идатъ у хората всѣкога, когато тѣ напуснатъ тази първична идея. Не жертвуйте за нищо първичната си идея! Дръжте се за нея! Ако човѣкъ се държи за първичната си идея, ще бжде смѣлъ и рѣшителенъ.

Нѣкой пжтъ вие сте унили духомъ. Защо? Понеже не се държите за вашата основна идея. Моето говорене тукъ, моитѣ отношения къмъ вашата основна идея цѣлятъ слѣдното: азъ искамъ само да създамъ условия, при които вашата идея ще може да се развива. Обаче, ако вие не сте внимателни къмъ

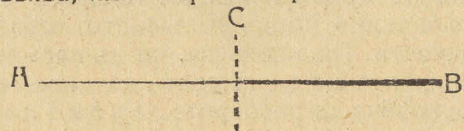
тия условия, които азъ ви създавамъ, може да се дойде до неблагоприятни резултати. Защо? Прѣдставете си, азъ прѣдвиждамъ, че вие искете да си построите къща на нѣкоя могила. Азъ зная, че тамъ ще дойдатъ проливни дъждове, и вашата къща може да пострада. Какво правя? Започвамъ да залѣсявамъ това мѣсто съ растителностъ, за да запазя почвата отъ проливнитѣ дъждове. Прѣдставете си, азъ посадя едно дърво, вие го изкорените навѣнъ. Азъ посадя второ, вие пакъ го изкорените. Питамъ: може ли вашата основна идея да се развива? — Не, ще пострада. Тия наводнения ще разрушатъ цѣлата мѣстностъ, въ която вие живѣте. Това прѣдставлява съврѣмениятъ критически умъ, който нищо не разрѣшава, а само отрича. Ти го попитахъ: хубаво ли е това? Той казва: това е лошо. Е, кое тогава е хубавото въ свѣта? Въ даденъ моментъ, когато трѣбва да се произнесете за нѣщо, не казвайте, че основниятъ законъ е такъвъ. Отъ гледището на тази велика Божествена наука, щомъ намѣрите една погрѣшка въ себе си, не се стремете да намѣрите друга погрѣшка, съ която да оправдавате първата. Всѣка погрѣшка въ васъ, каквато и да е тя, е сѣнка, единица. Азъ означавамъ грѣшкитѣ съ минусъ единица (—1). А на тия нѣща, които сж станали добръ, турямъ отпрѣдъ плюсъ. Азъ означавамъ тия нѣща съ плюсъ единица (+1). Тѣй щото,

намѣрите ли една погрѣшка, не се старайте да намѣрите втора, а ще гледате, отъ какво е произлѣзла тази погрѣшка и каква добродѣтель ѝ съотвѣтствува.

Нѣкои отъ васъ често ми казватъ: обичамъ да се гнѣвя, не мога да се въздържамъ. Какво трѣбва да направя? Гнѣвъ имате всички, и не се въздържате. Сега вие търсите единъ цѣръ, панасия противъ гнева. Значи, кипвате по нѣкой пѣтъ. Не мислете, че кипването е лошо нѣщо. Кипването, това е неустойчивостъ. Това показва, че въ васъ има киселини, които ще ви нахаратъ да кипнете. Найпърво трѣбва да разберете закона на прѣдотхраняване. Вие трѣбва да изолирате всички киселини отъ себе си, да ги турите подъ контролъ на вашата воля, или пѣкъ вашата воля да бжде тѣй будна, че киселинитѣ да сж вънъ отъ васъ. Вие трѣбва да боравите съ тѣхъ, а не тѣ да боравятъ съ васъ. Питамъ ви: какъ лѣкувате вашиятъ гнѣвъ? Вие не го лѣкувате. Вие казвате: чакай да отворя капака, да видя, какво прави онзи приятелъ тамъ. Кой отваря капака? — Грѣхътъ. Вие отворите капака, и гнѣвътъ отново се разгаря. Послѣ пакъ го захлупите. Не, не, това не е лѣкуване на гнѣва. Разгнѣвите се нѣкой пѣтъ и си казвате: азъ никога нѣма да простя на този човѣкъ. Но въ васъ веднага наставя едно омекчаване, едно желание да прѣвърнете туй състояние на гнѣвъ въ нѣкакво

по-висше състояние. Какво трѣбва да направите? Идете да услужите на този човѣкъ въ нѣщо. Това азъ наричамъ лѣкуване на гнѣва.

На какво се дължи гнѣвътъ? Гнѣвътъ е плодъ на едно непостигнато желание. Азъ наричамъ гнѣва, дѣца недоносчета, родени на 5-6 мѣсеца. Въ всички хора въобще се заражда гнѣвъ, когато извѣстна идея или мисъл не се постигне. Тогава човѣкъ или се разгнѣвява, или скърби. Скръбта е само фа-

за на гнѣва. Нѣкой пжтъ гнѣвътъ лѣкува скръбта, нѣкой пжтъ скръбта лѣкува гнѣва. Най-първо, като се разгнѣвишъ, ще прѣвърнешъ гнѣва на скръбъ, а послѣ, математически ще намѣришъ между двѣ скърби една малка радостъ. Между една малка скръбъ А и друга В има скрито едно течение С. Ще намѣрите туй вжтрѣшно течение на радостъ и ще прѣвърнете гнѣва на скръбъ, а скръбта въ радостъ.

Сега вие ще ме попитате: възможно ли е това? Азъ ще ви прѣдставя слѣдния примѣръ: прѣдставете си, че вие имате приятелъ, когото много обичате. Той е много уменъ, добъръ, но иска да ви опита. Вие сте студентъ нѣкъдѣ, и баща ви е изпратилъ 10,000 лева, които туряте въ сандѣка си. Той намира клю-

ча и задига паритѣ ви. Като видите, че паритѣ ви липсватъ, какво ще направите? Най-първо въ васъ ще се яви страхъ, послѣ — скръбъ, най-послѣ — негодувание и гнѣвъ. Тия три нѣща — страхъ, скръбъ и гнѣвъ — изпжкватъ едноврѣменно. Но какво става? Този вашъ приятелъ идва при васъ, и вие му казвате: „Нѣкой е открадналъ паритѣ ми, не зная кой е“. Приятелтъ ви казва: „Азъ ги откраднахъ!“ — А, ти си играешъ съ мене! — Не, азъ ги откраднахъ. — Ами какъ? — Откраднахъ паритѣ ти и ги раздадохъ. Допуснете, че вие констатираете, какво вашиятъ приятелъ дѣйствително е взелъ паритѣ и ги раздалъ. Питамъ: заради вашитѣ 10,000 лева вие ще измѣните ли отношенията си, любовта си къмъ вашия приятелъ? Какъ мислите? (— Нѣма). Добрѣ, ако ги измѣните, вашата постѣпка е -1 , ако не ги измѣните тя е $+1$. Значи, щомъ измѣните на вашия приятелъ, вие имате отрицателна величина, съ която трѣбва да работите. Вие сте изгубили довѣрие въ него. Този вашъ приятелъ идва слѣдъ нѣколко дни, и ви казва: „Извини, азъ съзнахъ своята погрѣшка и ти връщамъ намѣсто 10,000 лева 12,000. Съзнавамъ, не трѣбваше да направя така.“ Какво ще стане въ васъ? Вашето положение ще се подобри, но отношението ви къмъ вашия приятелъ ще се влоши. Т. м.

„Саме свѣтлиятъ пжтъ на Мъдростта води къмъ Истината“.

— Тя гостояно ни весели.

Единицата и вѣчността.

11

III година.

11 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 30. XII. 1923 г.
въ гр. София.

Единицата и вѣчността.

„Само свѣтлиятъ пътъ на
Мъдростѣта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Разлика
между нравствения и духовния човѣкъ“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ
върху темата: „Разлика между митъ и басня.“

Сега отъ ваше гледище, отъ ваше ста-
новище, какъ бихте си обяснили появяването
на морала? Или, какъ бихте си обяснили въз-
никването на отношенията между хората?

Какъ ще си обясните още, отъ какво
произтича разнообразието въ природата? —
Разнообразието е резултатъ отъ различното
размножаване. Тѣзи отъ васъ, които се ин-
тересуватъ отъ чисто окултната химия, или
физика, или биология и т. н., най-първо трѣ-
бва да разгледатъ и проучатъ плодоветѣ, а
именно раннитѣ и къснитѣ плодове. Едни
плодове зрѣятъ прѣзъ мѣсець май, или юни,
каквито сж черешитѣ, вишнитѣ; други пло-
дове зрѣятъ прѣзъ лѣтото, а трети прѣзъ
есеньта. Дрѣнцитѣ, напримѣръ, зрѣятъ прѣзъ
есеньта. Черешитѣ и вишнитѣ цвѣтятъ рано
и узрѣватъ рано. Дрѣнътъ пъкъ обратно: цвѣ-
ти рано, узрѣва късно. Ще ви запитамъ:

защо именно нѣкои отъ тия овощни дървета цвѣтять рано и зрѣять рано, а нѣкои — цвѣтять рано и зрѣять късно? Знаете ли онзи анекдотъ за дрѣна, въ който се разправя слѣдното: дрѣнътъ цвѣнналъ най-рано отъ всичкитѣ дървета, и дяволътъ като го видѣлъ, казалъ: „Понеже азъ прѣвъ видѣхъ дрѣна, той е мой“. Другитѣ дървета като чули това нѣщо, взели да цвѣтять по-късно и затова първо хората ги виждатъ. Дрѣнътъ си мислилъ, че като цвѣнналъ най-рано, и най-рано ще узрѣе. Обаче Господъ казалъ: „Понеже дрѣнътъ цвѣти най-рано, ще узрѣе най-късно“.

Сега, какъвъ законъ можете да извадите отъ примѣра за дрѣна? Законътъ е слѣдния: всички ония условия въ живота, които се показватъ приятни и благонадеждни, нѣматъ всѣкога бързи резултати. Дрѣнътъ цвѣти най-рано, но зрѣнето му не е рано. Такива случаи има и съ ученицитѣ въ училищата. Има ученици, които въ I, II, III и IV класове на гимназията сж отлични, но щомъ дойдатъ до V, VI, VII и VIII класове или съвсѣмъ пропадатъ, или свършватъ като послѣдни ученици. Нѣкои пъкъ обратно: започватъ като слаби ученици, а послѣднитѣ класове свършватъ отлично, като силни. Психологически разгледанъ този въпросъ, коя е причината, че дрѣнътъ цвѣти рано, а зрѣе късно? Коя е подбудителната причина да цвѣти рано? Било е врѣме, ко-

гато дрѣнътъ е цвѣтѣлъ рано и зрѣялъ рано. Първоначално той е билъ тропическо растение и послѣ го прѣнесли въ умѣрения поясъ. Обаче, като го прѣнесли въ умѣрения поясъ, той запазилъ своето първоначално естество, но отъ горчивата опитностъ, която получилъ въ живота си, казалъ: „Не струва да зрѣя тѣй бързо“. Значи, ако нѣкой човѣкъ иска да бжде здравъ, мораленъ, той трѣбва да има характера на дрѣна. Въ обикновения животъ използватъ дрѣнкитѣ за лѣчебно сръдство. Когато стомахътъ ви се разстрои, сварете си дрѣнки, или пъкъ яжте прѣсни дрѣнки, и стомахътъ ви ще се оправя. Черешитѣ пъкъ дѣйствуватъ разслабително върху стомаха. Забѣлѣжете, всички растения, у които вѣнчето на цвѣта е петолистно, дѣйствуватъ разслабително върху човѣшкия стомахъ. Значи, числото петъ е етикетъ, показва нѣкакви свойства.

Разбира се, съ това азъ не искамъ да разглеждамъ медицински въпроси, да се занимавамъ съ лѣчебното дѣйствие на растенията, но искамъ да ви обърна внимание на това, че въ всички растения се изразява една вжтрѣшна страна на живота.

Да се върнемъ пакъ къмъ въпроса за дрѣна. Защо именно той цвѣти рано, а зрѣе късно? Най-послѣ, защо азъ ви задавамъ единъ такъвъ въпросъ, на който не можете да отговорите? Не е грѣхъ, когато човѣкъ

не може да разрѣши единъ въпросъ, защото цѣлятъ животъ е образуванъ все отъ такива неразрѣшени въпроси. И азъ считамъ самиятъ човѣкъ за една неразрѣшена формула. За днесъ едва половината отъ тази формула е разрѣшена, а за въ бждеще, когато се разрѣши цѣлата формула, еволюцията на човѣка ще бжде завършена. Азъ говоря за еволюция, която включва въ себе си всички тѣ форми на своето битие.

Въ всинца ви трѣбва да се развие наблюдението. Не казвамъ да бждете любопитни, но наблюдателни. Любопитството е лоша черта, а при наблюдението ще трѣбва да изваждате моралната страна на явленията и фактитѣ, които наблюдавате. При наблюдението ще схващате, какви сж отношенията между хората. Запримѣрь, срещнешъ двама души, които се обичатъ. Като наблюдавашъ, веднага трѣбва да намѣришъ връзката, която съществува между тѣхъ; веднага трѣбва да разберешъ, коя е причината, дѣто се обичатъ. Ако срещнете приятелитѣ А и В, които се обичатъ, послѣ приятелитѣ A^1 и B^1 и най-послѣ приятелитѣ A^2 и B^2 , мислите ли, че това приятелство и въ тритѣ случаи е едно и сжщо? Мислите ли, че условията и подбудителнитѣ причини на приятелството сж едни и сжщи? Не, именно причинитѣ на тия приятелства не сж едни и сжщи. Азъ съмъ срѣщалъ мнозина, които обичатъ нѣкого само заради си-

нитѣ му очи. А пъкъ този съ синитѣ очи, като срещне другъ съ черни очи, казва: „Като тѣзи черни очи подобни не съмъ виждалъ!“ Значи, той обича този човѣкъ заради чернитѣ му очи. Този, който обича приятеля си заради синитѣ очи, казва: „Нѣщо особено има въ тия сини очи!“ И дѣйствително, има нѣщо особено въ тия сини очи. И въ тия черни очи пакъ има нѣщо особено. Срещнете другъ нѣкой съ черни очи, казвате: този човѣкъ не ми е толкова симпатиченъ. Защо? Нали и той има черни очи? Не, има законъ, споредъ който ти не можешъ да имашъ едновременно двама приятели. Когато кажемъ, че не можешъ да имашъ едновременно двама приятели, ние разбираме една опрѣдѣлена идея. Това означава, че на физическия свѣтъ ти можешъ да имашъ само единъ приятелъ, а не двама, и то по слѣдната проста причина: ако имашъ единъ сждъ, който съдържа 1 л. вода, ти можешъ да налѣешъ въ него само 1 л. вода, нищо повече. Можешъ ли да налѣешъ въ този сждъ 2 л. вода? — Не може по никой начинъ. Значи, единъ литъръ вода, това е единиятъ приятелъ, който можешъ да вмѣстишъ въ сжда — двама не можешъ.

Друго положение. Вие знаете закона за скачениѣ сждове отъ физиката, нали? Питамъ тогава: приятелството на твоя приятелъ, може ли да прѣмине въ другъ нѣкой? — Може. Какъ? — Ти имашъ единъ приятелъ, а

този твой приятел има друг свой приятел. Сега, по закона за скаченикѣ сждове — за прѣминаване на течноститѣ отъ единъ сждъ въ другъ — приятелѣтъ на твоя приятелъ ще бжде едноврѣменно и твой приятелъ. И тогава азъ ви задавамъ слѣдния въпросъ: може ли да имате приятели въ духовния свѣтъ? (— Можемъ). Какви ще бждатъ тѣ? Вие имате и сте имали приятели. Можете ли да ми опишете, по какво се отличава вашиятъ приятелъ? Всѣки човѣкъ се отличава съ една характерна черта, затова и вашиятъ приятелъ, когото обичате, трѣбва да има една отличителна черта, каквато у васъ нѣма. И у васъ трѣбва да има една отличителна черта, каквато у него нѣма. Слѣдователно, туй, което въ тебе нѣма, а въ него има, и туй, което въ него нѣма, а въ тебе има, прави съединението. Отъ тукъ извличаме единъ оригиналенъ законъ въ окултната наука, споредъ който, равнитѣ отношения не могатъ да се събиратъ. Споредъ това единица съ единица не могатъ да се събератъ на едно мѣсто. Това, че хората се събиратъ на едно мѣсто, показва, че тѣ не сж единици. Тѣ сж части на една единица. Днесъ хората казватъ, всѣки за себе си: азъ съмъ една единица. Не, не си единица. Вие видѣхте, че единица съ единица не могатъ да се събератъ. Единицата съ нула, напри-

мѣръ, може да се събере. при което се получава числото 10.

И тѣй, вашиятъ приятелъ, съ когото ще се съберете, или той трѣбва да е нищо, а вие единица, или вие трѣбва да сте нищо, а той единица. И като се съберете двамата, ще образувате една десетица. И ако те срещне нѣкой и ти каже, че ти не струвашъ нищо, кажи му: азъ тъкмо това търся, една единица, която като намѣря, ще я направя 10 пжти по-голѣма. Ако ти си единица, ела при менъ, защото безъ менъ пакъ единица ще си останешъ, а съ менъ ще станешъ 10 пжти по-голѣмъ, отколкото си сега. Тукъ приложението на тази единица е оригинално и смѣшно.

Значи, въпросътъ за единицата въ окултната математика седи така: единица съ единица не се събиратъ. Това, обаче, още не е доказателство, че е така. За да се докаже, трѣбва да се направятъ 1, 2, 3, 4, 10, редъ опити, да се убѣдите, че това не е нѣщо случайно, но е законъ. Едно отъ обясненията на единицата и на нулата, е слѣдното: нищото, или нулата всѣкога показва условията, при които единицата може да се развие. Тя е празното пространство, при което единицата може да осигури своето съществуване. Значи, кржгътъ, нулата, нищото, това сж условията, при които ще се развие разумния животъ. Слѣдователно, и това празно пространство има свое съзнание. Единицата като влѣзе въ съзнани-

ето на това „нищо“, то може да ѝ прѣдаде своето съзнание и да се изяви въ нея. Нищото само по себе си никога не се изявява. Въ окултната наука това нѣщо е вѣрно, и вие ще го опитате. Какъ? Вие може да сте свършили три или четири факултета, но щомъ се заемете да изучавате окултната наука, съ васъ ще се случи нѣщо много интересно и много смѣшно. Най-първо вие ще почнете да обѣднявате, докато дойдете до едно мѣсто, при което ще чувствувате, че сте простъ като „фасулъ“, както българитѣ се изразяватъ. Ще си кажете: откакъ започнахъ да изучавамъ тази наука, опростѣхъ, оглупѣхъ, обезумѣхъ. Но това е една илюзия. Туй празно пространство, което се означава съ нищо, то е Божественото въ човѣка, което най-първо ще те изпразни, ще те изчисти хубаво, и слѣдъ като те изпразни съвсѣмъ, ще започне наново да те изпълва и ще ти даде такива познания, за които ти даже не си и сънувалъ. Мнозина отъ васъ ще минете прѣзъ това пространство и ще кажете: скоро да се махнемъ отъ тукъ, да не седимъ на това мѣсто! Ако седимъ тукъ, скоро ще обезумѣемъ. Да се махнемъ по-скоро! Вѣрно е това, но то е поради туй, че се намирате въ закона на изпразването. Нѣкои се страхуватъ отъ законитѣ на окултната наука, но трѣбва да знаете, че това ще стане въпрѣки вашия страхъ. Природата е взела мѣрки за

всичко. Тя ще ви изпразни по всички правила. Вие може да си говорите, че сте обезумѣли, че сте оглупѣли, тя нѣма да ви обърне никакво внимание. Този законъ работи и вънъ отъ окултната наука, и то много послѣдователно, не само между хората, но и между най-висшитѣ, най-напрѣднатитѣ същества. Когато тия повисши отъ насъ същества поискатъ да слѣзатъ отъ висшитѣ свѣтове, за да изучаватъ вселената, и въ тѣхъ става едно такова изпразване. И нѣкои ангели изпадатъ въ това положение: считатъ се прости, оглупѣли и се чудятъ, че нищо не разбиратъ, но послѣ отново започватъ еволюцията си. И докато достигне своето първоначално положение, знанието у тѣхъ е 10 пѣти повече, по-прѣфинено, по-чисто, отколкото онова, съ което сж слѣзли въ материята.

Сега нѣкой казва: що ми трѣбва да се занимавамъ съ тази наука? Азъ оглупѣхъ, обезумѣхъ, нищо човѣшко не остана въ мене. Добрѣ, ами всички хора, които обезумѣватъ, не остарѣватъ ли? Я вижте онзи старъ дѣдо, всичко забравилъ и започва да говори дѣтински работи. У него се явяватъ дѣтински желанія, капризи и отъ нищо не се интересува. Послѣ, гледашъ го, хваналъ се за тояжката или за бастона си, на него има вѣра. Той му е опората въ материалния свѣтъ. Защо той не уповава на нищо друго? Защо

не уповава на Бога? Защото не е разбралъ закона на „нищото“. И той е станалъ простъ като фасулъ и казва: нѣма какво да правя, ще се смиря. И какво става най-послѣ? — Умира. Като умре, обаче, вижда своето заблуждение. Това състояние на смъртъ прѣдставлява минаване на Божественото съзнание отъ едно състояние въ друго. Всѣкога между два етапа, между двѣ граници А и В на Бо-

С

А ————— В

жественото съзнание се намира една междина С, наречена „долина на смъртъта“. Това значи, че човѣкъ трѣбва да се освободи отъ всички свои лъжливи възгледи за живота. Въ това отношение, смъртъта изчиства праведния човѣкъ, а грѣшниятъ, упоритиятъ човѣкъ го оставя да си носи послѣдствията.

И тъй, вие можете да съберете единицата съ нищото. Въ свѣта сжествува само една единица — тя е Богъ. Въ свѣта сжествува само една вѣчностъ — тя е нищото. Проявлението на цѣлия козмосъ пѣкъ, е проявление на единицата, проявление на вѣчността. Той прѣдставлява частъ отъ цѣлото. Думата „частъ“ обаче, не означава сжщинската идея. Въ такъвъ случай, ние можемъ да се изразимъ другояче, а именно: въ свѣта сжествуватъ идейни форми, които не се създаватъ, не се губятъ, а живѣятъ вѣчно. Въ това отноше-

ние всѣки човѣкъ е една идейна форма на тази първоначална единица.

Това е една опрѣдѣлена идея за васъ младитѣ. Ако речете да я разрѣшите въ пълния ѝ смисълъ, животътъ ви ще се обезсмисли. Можете ли да ми кажете, защо животътъ ви ще се обезсмисли? Единъ богатъ американецъ повикалъ на угощение нѣколко сжщо тъй богати американци. Знаете ли колко му е коствувала тази вечеря? За всѣки гостъ той е изразходвалъ 12,000 долари. Колко долари ще се изхарчатъ, ако на тази вечеря бждатъ поканени 100 души? — 1,200,000 долари. Какво показва това? — Че великитѣ идеи изискватъ изхарчване на голѣма енергия. Човѣкъ, който се заема да разрѣши единъ великъ въпросъ, той се нагърбва съ една много трудна задача. Нѣкой казва: азъ искамъ да разрѣша смисъла на живота. Смисълътъ на живота е разрѣшенъ. Той не може да се разрѣши, както вие мислите за 1, 2 или повече дни, или за година, двѣ, сто или повече. Разрѣшенето му седи извънъ врѣмето и пространството. Никога не се старайте да разрѣшите смисъла на живота! Вървя изъ пѣтя, срѣщамъ единъ човѣкъ, който си счупилъ крака. Смисълътъ на живота въ този моментъ е да му прѣвържа крака. Срѣщамъ нѣкъждѣ единъ ученикъ, който иска да учи, но нѣма книга. Азъ имамъ тази книга, давамъ му я. Въ този

случай смисълът на живота е да му служи съ тази книга. По-нататък из пжтя си виждам една вдовица, която има дѣте, което иска да ходи на училище, да се учи, но нѣма срѣдства. Взимам това дѣте, завеждам го на училище, плащам за него. Ето дѣ е смисълът на живота въ този случай. Слѣдъ туй срѣщамъ единъ музикантъ, който иска да свири, но нѣма кой да го въодушеви и ме замолва: можешъ ли да седнешъ при менъ да ме послушашъ поне половинъ часъ? Сѣдамъ, слушамъ го внимателно. Той свири, вдъхновява се. Въ дадения случай, това е смисълът на живота и за него, и за менъ. Единъ ще свири, другъ ще бжде слушателъ. Първиятъ пжтъ той ще свири, азъ ще го слушамъ; вториятъ пжтъ азъ ще свиря, той ще ме слуша. Ако имате единъ приятелъ, тѣй ще постѣпвате и вие помежду си. Когато единиятъ е активенъ, другиятъ ще бжде пасивенъ — не могатъ и двамата да говорятъ едновременно. Нѣкой пжтъ и двамата говорятъ, но по-добръ е, когато единиятъ говори, а другиятъ слуша. То значи: единиятъ да свири, другиятъ да слуша. Той свири, азъ го слушамъ, давамъ си мнѣнието, казвамъ: много хубаво е това парче. Той се въодушевява, радва се. Тѣй става обмѣна между хората. Обмѣната трѣбва да бжде разумна.

Слѣдователно, красивото въ живота, това е разнообразието. Докато

вие се стремите къмъ Божественото разнообразие, ще имате най-красивитѣ чувства. Станете ли еднообразни, въ васъ ще се яви дисхармония, или въ васъ ще влѣзе грѣхътъ. Красивото въ свѣта е първата стѣпка въ живота.

Друга една грѣшка, отъ която трѣбва да се пазите, е слѣдната: никога не завиждайте, че нѣкой ималъ нѣкакъвъ талантъ повече отъ васъ. Виждашъ нѣкой поетъ или писателъ, който пише хубаво, казвашъ: и азъ искамъ да пиша като него. Не искамъ да пишешъ като него! Виждашъ нѣкой музикантъ, който свири хубаво, казвашъ: и азъ искамъ да свиря като него. Не желай да свиришъ като него! Ти искамъ да бждешъ музикаленъ, но да не изразявашъ музикалността си като него, а посвоему. Нѣкой казва: азъ искамъ да бжда религиозенъ като еди-кого си, да схващамъ Бога като него. Не, бжди религиозенъ, но не пожелавай да изразишъ религиозността си като онзи човѣкъ. Изрази я по начина на своята душа! Като постѣпвате по този начинъ, вие ще имате такава свобода, че нѣма да се влияете отъ съврѣмненното общество. Въ съврѣмненното общество хората се влияятъ единъ отъ другъ, вслѣдствие на това сж обѣднѣли. Какъ се познава, че единъ човѣкъ е обѣднѣлъ? — Щомъ човѣкъ има мрачни мисли, щомъ става песимистъ, той започва да обѣднява. Обѣдняването е единъ мораленъ гупа-

дѣкъ. Почне ли това състояние да ви налѣга, вие ще се повърнете къмъ закона на смиреніето. Смирението е начинъ за тониране въ живота. Ще си кажете: азъ ще се върна къмъ това, което имамъ, него ще разработвамъ. У васъ има много скрити, неразработени сили, дарби и способности, които трѣбва да развиете. Тогава ще бъдете мощни и силни да изпълните всичко, което ви се даде.

Прѣдставете си сега, че при това врѣме, каквото е днесъ вѣнъ, студено, вѣтъръ и дебелъ снѣгъ, бихъ задалъ на 10 души отъ васъ задачата да отидете нѣкоя вечеръ на Черния върхъ и да се върнете. Колцина отъ тия 10 души биха изпълнили задачата успешно? Може да отидатъ нѣкои, но ще се върнатъ по астраленъ начинъ. Ако тази задача ви се даде отъ човѣкъ, който не разбира законитѣ на врѣмето, така ще бжде. При такава врѣме вѣтърътъ ще ви отвѣе по всички правила, и вие ще се лишите отъ живота си. Но ако единъ истински Учителъ ви даде такава задача, всички ще отидете до Черния върхъ и ще се върнете благополучно. Какъ? Най-първо като тръгнете, вѣтъръ ще има наистина, но Учителътъ трѣбва да бжде вжтрѣ въ този вѣтъръ. Ако той не може да влѣзе въ вѣтъра, вѣтърътъ ще бжде много опасенъ. Кое е опасното въ вѣтъра? — Неговата студенина. Въ този вѣтъръ нѣма топлина,

Хората умиратъ ли отъ топлия вѣтъръ? — Не, отъ студения умиратъ. Защо шопитѣ отъ софийско носятъ по два кожуха? Тѣ казватъ: отъ топлого човѣкъ не умира, но отъ студъ умира. Понеже въ софийско врѣмето е много промѣнчиво, шопътъ казва: при тази промѣна на врѣмето трѣбва да нося по два кожуха на гърба си, иначе е опасно. И тази шопска мъдростъ е много вѣрна. Тази шопска мъдростъ, прѣведена на духовенъ езикъ, означава: „Човѣкъ трѣбва да има въ ума си знание и свѣтлина, а въ сърцето си — топлина“. Това сж двата кожуха. Имате ли ги, каквото и да е врѣмето, всичко ще мине добръ.

И тъй, всички тия течения въ природата се дължатъ на извѣстни бури, които ставатъ въ нея. И тѣ сж причина за промѣна въ врѣмето. Единъ великъ Учителъ, напримѣръ, може да измѣни тия течения. Той може да спре студеното течение за 6-7 часа, докато отидете и се върнете отъ опрѣдѣленото мѣсто, и послѣ пакъ да го пусне. Той може да спре бурята, виелицата, но сжщеврѣменно може да направи и друго едно нѣщо, а именно: ще вложи въ васъ повече влага, повече вода. Вие още не сте се занимавали съ живата вода. Христосъ казва: „Изворътъ, който азъ ще ви дамъ, ще бжде живъ изворъ въ душата ви“.

Та има въ живота ви извѣстни положения, съ които трѣбва да се справите. Ако нѣкой пътъ се намирате въ едно тягостно съ-

стояние, това да не ви обезсърчава. При това си състояние вие сте по-близо до Истината, отколкото когато се усещате силен. Апостолъ Павелъ, който е окултистъ, казва: „Когато съмъ слабъ, тогава съмъ силенъ“: Единъ духъ му казва: „Моята сила се познава само въ нищетата“. Когато човѣкъ е слабъ, само тогава въ него може да се прояви духа. Туй е вѣрно и въ училищата. Отъ ония ученици, които се занимаватъ съ математиката, се изисква голѣмо внимание, т. е. концентриране и напрѣжение на мисълта. Кои ученици могатъ да бждатъ добри математици? — Когато могатъ да се концентриратъ. Между всички силови линии на ума има тѣсна връзка, затова отъ единъ математикъ не се изисква само едно механическо рѣшение на задачата, но и разсѣждане, което се добива чрѣзъ концентриране на вниманието. И слабиятъ ученикъ може да бжде силенъ, като концентрира вниманието си. Съ това той ще развие математическитѣ си способности.

Отъ всичко казано до сега, коя мисълъ е най-важна за васъ? (— Че трѣбва да съберемъ единицата съ нищото). Да, това е основната мисълъ за васъ, а всичко друго може и да го забравите. Това е необходимо за вашето развитие. Единицата, това сте вие. Нулата, нищото показва всички разумни същества извънъ физическия свѣтъ. Плюсътъ пѣкъ показва, че човѣкъ може да дойде до

истинския пътъ само чрѣзъ страдания. При сегашнитѣ условия на живота, Истината се прѣдава на човѣшкитѣ умове и сърца само чрѣзъ страданията. Знанието и облагодяването на сърцето не могатъ да дойдатъ безъ страдания. Страданието за сега е само единъ прѣходенъ етапъ. Ако нѣкой мисли, че знанието ще дойде безъ страдание, той е въ лѣво. Тогава именно неговитѣ страдания ще се удесеторятъ. Дойдатъ ли ти страдания, ще кажешъ: страданията ми сж толкова, колкото сж потребни за менъ. Всѣко страдание е знакътъ плюсъ, т. е. едно малко кръстче и изразява едно аритметическо дѣйствие, а именно събирането. Щомъ дойде страданието, ще почнешъ да събирашъ. Какво? — Ще събирашъ $1 + 0$. Нѣкой пътъ този знакъ ще го прѣвърнешъ въ знакъ за умножение ($\times$). Въ математиката си служатъ съ слѣднитѣ четири знака: $+$ — $\times$:. Тѣзи знаци се допълватъ единъ другъ.

Слѣдниятъ пътъ ще бждемъ въ новата година. Вие ще благодарите на старата година, все пакъ научихте една Истина, че единицата трѣбва да се събира съ нулата. Старата година казва: „Макаръ че нищо не ви научихъ, но азъ си заминавамъ, като ви оставямъ поне слѣдната Истина: единица съ единица не се събира, но съ нула се събира и дава числото 10.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мждростъта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ПРОЯВИТЬ ВЪ ПРИРОДАТА

12

III година.

12 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 6. I. 1924 г. въ
гр. София.

Отношения между прояви- тъ въ природата.

„Само свѣтлиятъ пжть на
Мждростъта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

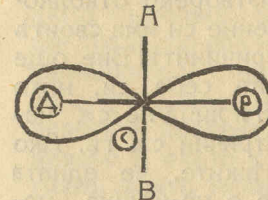
Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Разлика
между митъ и басня“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ вър-
ху темата: „Произходъ на нравственостъта“.

За слѣдния пжть тема № 14: „Разлика
между прилежание и трудолюбие“.

Линията АВ на чертежа прѣдставлява
пжть, изминатъ отъ едно разумно сжщество
— пжть на съзнанието С. Туй съзнание, слѣдъ

като е извървѣло своя
пжть отъ А къмъ В и нѣ-
ма наждѣ повече да се
движи, връща се назадъ
и отъ тамъ поема посо-
ката къмъ точка Д, при
което се образува

единъ правъ жгълъ. Съзнанието се отличава
по това, че щомъ достигне въ движението
си своята крайна точка, започва да образува
около себе си една спирала. Но понеже съ-

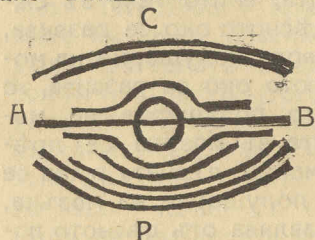
знанието се движи вѣчно, отъ точка Д отива въ противоположна посока до точката Р и образува другъ правъ жгълъ. Понеже въ това си второ движение съзнанието е отслабнало, при точка Р кржгчето е по-малко. Можете ли да си обясните, кои сж причинитѣ, дѣто при едното си движение кржгтъ е поголѣмъ, а при другото — по-малѣкъ? Това е едно положение, което съществува вжтрѣ и въ самата природа. Линията АВ, която изразява пжтя на вашето съзнание е и линията на вашия носъ. Тя означава крайния прѣдѣлъ на човѣшката интелигентность.

Да допуснемъ, че при това отклонение на човѣшкото съзнание въ точка Д, точка Д ни прѣдставлява дѣсното око на човѣка, което е по-разтворено, а точката Р — лѣвото око, което е по-малко разтворено. Можете ли да си обясните, защо дѣсното око на човѣка е повече разтворено отколкото лѣвото? Нали всѣко явление си има своитѣ причини? Обяснете тогава причинитѣ! Вие още не сте се вглеждали нито въ себе си, нито въ другитѣ хора. Човѣшкитѣ лица не сж напълно симетрични — асиметрични сж тѣ. Ако се вгледате, вие ще забѣлѣжите, че едната страна на човѣшкото лице е по-нѣжна, по-мека, сжщо така и едното око има по-мекъ, по-приятенъ погледъ. Ако човѣшката чувствителность се развива съзнателно, кое око ще се развие по-добрѣ? Имайте прѣдъ видъ,

че около очитѣ има двѣ течения: едното течение е отъ положително и отрицателно електричество, което тече въ извѣстна посока, а другото течение е отъ положителенъ и отрицателенъ магнетизъмъ, който тече въ сжщата посока. Когато дѣсното око се развива, то е въ връзка съ лѣвото полушарие на мозъка; когато пъкъ лѣвото око се развива, то е въ връзка съ дѣсното полушарие на мозъка. Значи, движенията въ мозъка се прѣкрѣстосватъ. Затова именно, дѣсната ржка се управлява отъ лѣвото полушарие на мозъка, а лѣвата ржка се управлява отъ дѣсното полушарие на мозъка. Слѣдователно, вашата чувствителность ще се отрази и въ очитѣ ви, било въ дѣсното или въ лѣвото око. Ако желанията и стремежитѣ на вашето съзнание сж повърхностни, тѣ ще се отразятъ не само върху очитѣ ви, но и върху лицето ви. Колкото по-повърхностенъ е стремежътъ на вашето съзнание, толкова кржгтъ на окото ще бжде по-валчестъ. Обаче, колкото повече желанията и стремежитѣ на вашето съзнание се диференциратъ, колкото повече се разклоняватъ и добиватъ извѣстенъ обектъ, толкова повече и окото става елипсовидно. Ако енергията, която минава прѣзъ окото, дѣйствува еднакво навсѣкждѣ, то центърътъ на вашето око ще бжде на една равнодѣйствуваща линия АВ, която ще минава прѣзъ гледища С.

Ако пъкъ вашето съзнание се отклони,

въ каквото и да е направление, въ възходяще или низходяще, около окото ще се образуватъ едни малки линии. Напримѣръ, ако почнете да се привличате къмъ свѣта, т. е. ако външниятъ свѣтъ ви влияе, ще поч-

натъ да се образуватъ отдолу малкитѣ линии Р. Ако направление, къмъ което се движите е възходяще, ще се образуватъ отгорѣ голѣмитѣ линии С. Съ тия противоположни енергии при-

родата си е служила още въ миналото, за да образува долната частъ на окото. На врѣмето си природата е отклонявала човѣшкото съзнание, но понеже днесъ вече е завършила тази си работа, то, ако вие продължавате по сжщия начинъ да слизате въ татерията, това слизане нѣма да се отрази само върху гледеца ви, но и върху цѣлото око, което ще вземе едно положение напълно къмъ центъра на земята. Вслѣдствие на това, много хора ставатъ разногледни. Има ли разногледство въ принципитѣ, ще има разногледство и въ съзнанието. Когато човѣкъ се раздвои въ съзнанието, той има и раздвоенъ погледъ. За такива хора казватъ: тебе гледа, мене вижда. Когато ви погледне единъ човѣкъ, у когото съзнанието е раздвоено, вие изпитвате една

неприятност. Защо? Защото въ погледа му има раздвоение. Той ви гледа съ двѣ различни цѣли. Той като ви гледа, едноврѣменно слуша какво му говорите и мисли, за какво може да ви използва. Ако чувствителността ви е силно развита, и ако можете да схващате лъчитѣ, които се отразяватъ отъ окото, вие щѣхте да заблѣжните въ окото на този човѣкъ двѣ различни течения. Едното течение, т. е. единъ родъ енергия изтича отъ долната частъ на гледеца, а другъ родъ — отъ горната частъ. Въ нагури, които иматъ по-благородни пориви и стремежи, природата е образувала друга една вдлъбнатина. Каква разлика има между горната и долната вдлъбнатини на окото? — Въ долната вдлъбнатина Р има по-голѣмъ просторъ, а въ горната — по-голѣма дълбочина и надвисване на вѣждитѣ. Съ тия вибрации природата е образувала една малка трапчинка долу подъ окото, която украсява човѣшкото лице. Горѣ пъкъ е образувала вѣждитѣ въ човѣка.

И тъй, споредъ васъ, какво показватъ вѣждитѣ? Защо природата ги е турила отгорѣ надъ очитѣ? (За да не влиза потъта въ очитѣ). Това е една отъ службитѣ, едно отъ прѣдначението на вѣждитѣ, но има и друга причина, по която природата е турила вѣждитѣ. Има хора, които почти нѣматъ вѣжди. Вѣждитѣ и клѣпачитѣ на очитѣ сж турени

отъ природата, за да регулиратъ свѣтлината, която влиза въ човѣшкото око.

Отъ всичко това трѣбва да имате прѣдъ видъ слѣдния законъ: вие нѣмате право да злоупотрѣбавате съ силитѣ, които дѣйствуватъ въ васъ. Да не мислите, че можете да употребите тия сили за каквото искате. Не, всѣка сила на съзнанието има свое прѣдназначение. И когато тази енергия върви къмъ своето прѣдназначение, къмъ своята основна идея, къмъ своята цѣль, образува се и тази правилностъ на лицето.

Ще дамъ на всички ви да напишете като тема, какво трѣбва да бжде идеалното чело на човѣка, какви трѣбва да бждатъ линиитѣ му — изобщо външнитѣ му очертания. Като ви говоря за вѣждитѣ, за клѣпачитѣ, за челото на човѣка, не казвамъ, че тѣ опрѣдѣлятъ характера на човѣка, но тѣ сж резултатъ на вжтрѣшната му дѣятелностъ. Ако човѣкъ е веселъ, ще има отворени и изпжкнали очи. Ако е песимистъ и гледа съ мраченъ погледъ на хората и на живота, ще има навжтрѣ хлѣтнаги очи. Това произтича отъ единъ психологически законъ. Колкото повече вниманието на човѣка е съсредоточено къмъ вжтрѣшния животъ, толкова по-малко се хранятъ очитѣ. Свѣтскитѣ хора, които искатъ да видятъ всичко и се радватъ на живота като дѣца, тѣ изпращатъ повече кръвь въ очитѣ си, затова тѣхнитѣ очи сж по-здра-

ви. Хора, които сж много замислени, развлятъ очитѣ си. Имайте прѣдъ видъ, че да мислишъ и да си замисленъ, сж двѣ различни нѣща. Мисленето е съзнателенъ процесъ. Въ него влиза нѣщо възвишено и благородно. Въ замислеността влизатъ нѣкакви елементи на чувствувания: ти мислишъ, че животътъ не върви добръ, че свѣтътъ не е нареденъ правилно и т. н. Това е криво схващане на живота.

И тъй, всичката енергия се очертава на лицето ви. Вие искате да имате красиви очи, нали? И право е, човѣкъ трѣбва да има красиви очи! Красивитѣ очи сж прозорци на съзнанието. Тѣ се опрѣдѣлятъ отъ правилния развой на съзнанието. Направете единъ малтъкъ опитъ, да внесете хармония въ съзнанието си, като не туряте никакво прѣпятствие прѣдъ него. Прѣпятствие е, наприкладъ, ако кажете: азъ не съмъ даровитъ, никаква дарба нѣмамъ и т. н. Вие се самоизмамвате. Въ всѣки човѣкъ има дарби, но условията, при които могатъ да се развиятъ тия дарби, сж различни. Слѣдователно, всички хора не могатъ да се развиватъ при еднакви условия. За развитието на нѣкои хора се изисква по-интенсивна енергия. Заприкладъ, вземете нашия салонъ, може ли да го отоплявате съ една обикновена печка, както отоплявате една малка стая? Обемътъ на салона е голѣмъ, изискватъ се 2 - 3 голѣми печки, за да се ото-

пли добръ. Значи, колкото една способност у човъка е по-висша, толкова по-добри условия изисква. Питамъ: ако морето, по нѣкакъва случайностъ, изхвърли на брѣга една риба, какво трѣбва да прави тя? — Много естествено, тази риба трѣбва наново да се върне въ водата. Ако я оставите вънъ, какво ще стане съ нея? — Смъртъ я очаква. Тамъ на брѣга започва да мърда, да се движи, явява се у нея желание да скочи по права посока и да се върне назадъ въ водата. Мъжнотиитъ въ живота, това сж условията на една риба, която е изхвърлена на брѣга. Нѣкои питатъ: защо хората сж скръбни? — Понеже животътъ е едно велико море, а вие сте риби въ него. Вие си играете въ това море, но нѣкоя вълна ви изхвърли на брѣга, на сушата, и веднага въ васъ се заражда една скръбъ. Вие скачате, мърдате се на брѣга, но успѣете ли отново да влѣзете въ водата, у васъ се заражда една радостъ, че пакъ сте намѣрили вашата срѣда. Но вие трѣбва да излѣзете отъ тази срѣда. Защо? — Понеже вашето съзнание трѣбва да се диференцира, вие трѣбва да проявите вече една по-голяма дѣятелностъ въ живота. Наредъ съ вашитѣ хрилѣ ще почне да се образува дихателна система. Образуването на дихателната система въ човъка е начало на проявяване на съзнателния мозъкъ, начало на мисълта. Това е върно споредъ законитѣ на еволюцията.

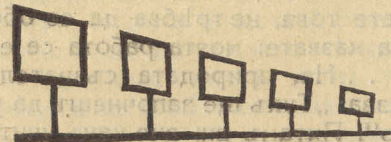
Птицитѣ, напримѣръ, сж произлѣзли отъ рибитѣ.

По сжщия законъ въ духовния свѣтъ човѣшкото съзнание ще прѣминава отъ едно състояние въ друго, т. е. отъ една по-гъста срѣда въ една по рѣдка, каквато, приближително е въздухътъ. Сжщо тъй ще се измѣнятъ и вашитѣ стремежи, вашитѣ схващания за нѣщата. Запримѣръ, нѣкой пжтъ вие се чувствувате остарѣли, че сте излѣзли вече отъ живота и казвате: едно врѣме бѣхъ младъ, но сега нищо не ме интересува въ живота. Мислите ли, че посоката на вашия животъ е правилна? Не, вие сте една риба, изхвърлена на брѣга и казвате: менъ нищо не ме очаква, освѣнъ смъртъта. Казвамъ: ще се върнете отново въ морето. (Ами ако рибата е много далечъ отъ морето?) Азъ наблюдавахъ единъ пжтъ въ Варна, какъ единъ рибаръ ловѣше риба съ една много голѣма мрѣжа. Четирма други рибари стоятъ около него и му помагатъ. Рибарътъ хвърли мрѣжата въ водата, тя се напълни и понеже е тежка, той тегли, а другитѣ, двама отъ едната страна, двама отъ другата страна, му помагатъ да я извлече на брѣга. Тъкмо притеглятъ мрѣжата на разстояние само 10 - ина метра отъ брѣга, поглеждамъ, около 200 - 300 риби изкачатъ вънъ отъ мрѣжата и се прѣхвърлятъ съ едно подскачане отъ 2 - 3 м. разстояние пакъ въ морето. Питамъ го: защо изскачатъ тия риби?

А остави ги, тѣ сж много проклети! Защо сж проклети? — Че не оставатъ въ неговата мрѣжа. Тѣ прѣдчувствуватъ, че той ги води къмъ брѣга, дѣто ги очаква смъртъ, и затова въ тѣхъ се заражда желание да не се завиватъ въ мрѣжата, а да излѣзатъ внѣ отъ нея и, хайде пакъ въ морето! Такива мрѣжи сжществуватъ и въ свѣта. И вие нѣкой пжтъ попадате въ такива мрѣжи. Какво трѣбва да правите, като попаднете въ такава? — Вие имате сили да изкочите изъ мрѣжата арибарьтъ нѣма сила да ви хване. Още повече, вие сте въ своята срѣда и сте господарь на тази срѣда. Излѣзешъ ли, обаче, на брѣга на морето, ти си вече въ ржцѣтъ му, той е господарь. Нѣкои хора казватъ, че има изключение отъ това положение. Изключение има, докато още не си излѣзълъ на брѣга. Пипне ли ви веднѣжъ арибарьтъ съ своята ржка, мжно можешъ да се спасишъ. Въ водата ли си още, докато той те заобикаля съ своята мрѣжа, ти полекичка, както тѣзи 200-300 риби, гледай да измѣнишъ своето състояние.

Сега, скърбитѣ, които ви идватъ въ живота, това сж прѣдпазителни мѣрки срѣщу спѣнитѣ, които природата туря на пжтя ви. На всѣка спѣнка, която срещнете въ живота си, трѣбва да прочетете надписа. Имате едно малко желание, което искате да реализирате, но природата ви поставя една спѣнка срѣщу него, и вие започвате да скър-

бите. Не, прочетете, какъвъ е надписътъ на тази спѣнка! Вие сте трѣгнали за нѣкждѣ, пжтувате. Стигнете до нѣкое мѣсто, срещнете една спѣнка. Вие скърбите, че не можете да продължавате нататъкъ. Природата ви е турила тази спѣнка. Прочетете надписа ѝ! Тя е написала на тази спѣнка: „Не е този пжтътъ“. Какво трѣбва да правя? — Вие трѣбва да се

П. не е т. Т. П. Тв. С.

върнете, да вземете правия пжтъ. Трѣгвате отново по правия пжтъ, но се обезсърчавате, отчайвате. Природата ви е турила друга спѣнка съ надписъ: „Търпѣние“. Това значи: за да продължите пжтя, трѣбва ви търпѣние, да прѣдолжете всички спѣнки и мжнотии. На трето мѣсто друга спѣнка, пакъ не ви пушатъ. Пише: „Прилежание!“ Тамъ ще учите прилежанието. На четвърто мѣсто пише: „Твърдостъ!“ На пето мѣсто: „Смѣлость“ — и т. н. ще ви спиратъ на много мѣста по пжтя. Вие сте екскурзиянти, не мислите, че като сте трѣгнали на прѣдъ, тамъ, по пжтя ще ви посрѣщатъ съ финикови вѣйки. Не, вие ще се катерите нагорѣ, но ще срѣщате

и редъ мжноти и страдания. Герои се изискватъ въ този пжтъ! И по-добрѣ е да ви спънатъ въ началото, отколкото да се качите на високитѣ мѣста и тамъ да чакате. Слѣдователно, спънкитѣ въ природата сж съзнателни сили, които ви спиратъ въ пжтя съ разумна цѣль: да научите и придобиете на това мѣсто нѣкое специално, особено качество. Щомъ знаете това, не трѣбва да се обезсърчавате и да казвате: моята работа се е свършила, ами. . . Не, природата съзнателно ви спъва и казва: „Тукъ ще започнешъ да учишъ търпѣнието!“ Питамъ ви: вие какъ учите търпѣнието? Азъ бихъ желалъ да зная, какъвъ е вашиятъ методъ за изучаване на търпѣнието. Търпѣнието, това е прѣвѣрната неволя. Значи, неволята може да се прѣвѣрне въ търпѣние. Човѣкъ, за да придобие търпѣнието, най-първо трѣбва да прѣмине прѣзъ неволята. Неволята ще му се наложи насила, и той трѣбва да мине прѣзъ нея. Всички твои близки хора ще те ограничатъ, ще те поставятъ почти въ положение на животно, ще те лишатъ отъ всичко и по неволя ще търпишъ. И този законъ на неволята ще те накара да мислишъ. Ти можешъ да минешъ отъ неволята къмъ търпѣнието само чрѣзъ единъ разуменъ животъ. Търпѣнието е качество само на силния, на разумния човѣкъ. Само силниятъ човѣкъ, само героятъ човѣкъ въ свѣта може да бжде тър-

пеливъ. А слабитѣ натури, това сж хората, които носятъ неволята. Та ще различавате тия двѣ състояния. Тамъ, дѣто не можете да търпите, вие сте въ неволята. Затова, разумниятъ животъ въ васъ трѣбва да се образува, да се създаде, за да търпите.

Ще се повърна пакъ къмъ въпроса за очитѣ. Вие нѣкой пжтъ казвате, че имате високъ идеалъ. Добрѣ, наблюдавайте се, да видите, дали не се самоизлѣгвате. Вижте какъ се проявява вашето естество! Вие имате високъ идеалъ, но погледнете нѣкого и бързо свалете погледа си надолу къмъ земята. Човѣкъ никога не трѣбва да гледа къмъ земята. Той не трѣбва тѣй бързо да сваля погледа си надолу. Човѣкъ може да спре погледа си надолу къмъ земята, но само ако има желание да обработва тази земя. Това е другъ

Въпросъ вече. Но ако той съсредоточи ума си къмъ земята, той се намира въ едно пасивно състояние и е на единъ хлъзгавъ пжтъ.

И тѣй, когато погледътъ ти отива къмъ земята въ точка А, ти едновременно ще раздвоишъ съзнанието си тѣй, че въ мисълта си да имашъ единъ полетъ нагорѣ въ точката В. Тия два лжча АО и ВО ще образуватъ единъ остъръ жгълъ отъ около 60 градуса. А линията СО е равнодѣйствива-

щата или плоскостта, полето на зрѣнието, дѣто окото дѣйствува. Значи, ти трѣбва да мислишъ, да отправяшъ съзнанието си къмъ всички разумни същества, които сж минали прѣди тебе и да кажешъ: азъ искамъ съдѣйствието на онѣзи разумни същества, които минаха по този пътъ прѣди мене! И ако вие се спрѣте въ себѣ си и концентрирате вашето съзнание безъ никакво колебание, непрѣменно ще ви дойде едно разрѣшение, едно просвѣтление въ ума по единъ много естественъ начинъ. Нѣма да се мине много врѣме и въ съзнанието ви ще се яви една малка свѣтличка, която ще внесе една нова мисль въ ума ви и мъчнотията ви ще се разрѣши по единъ много правилень начинъ. Ще си кажете: колко проста е била тази работа, пъкъ азъ не съмъ знаялъ! И всички даровити ученици, не само отъ окултнитѣ школи, но и отъ обикновенитѣ училища, знаятъ този законъ за концентриране на вниманието.

Азъ забѣлѣзвамъ, мнозина отъ васъ, като срѣщате мъчнотии, по нѣкой пътъ се колебаете. Въ това колебание човѣкъ може да си причини голѣма вреда. А да си причинява човѣкъ вреда тогава, когато природата работи за негово добро, това е прѣстѣпление отъ страна на самия човѣкъ. Да грѣши човѣкъ противъ себе си, това е прѣстѣпление! Слѣдователно, ще се стремите да уравниваете енергиитѣ, които работятъ въ васъ. Най-пър-

во вие нѣма да мислите, че сте бѣд и, а ще изисквате условия, при които може да се развивате. И Писанието казва: „Ако нѣкой е оскуденъ отъ Мъдрость, да проси, но искрено да проси.“ То значи: като получи това, що проси, да употреби тия закони, които служатъ за неговото развитие.

Правете опити върху това, което ви говоря. Вземете си едно огледалце и наблюдавайте, каква е голѣмината на зеницата ви въ едното и въ другото око. Когато имате едно отлично настроение, или едно отлично чувствование, или една отлична мисль, или едно отлично сжждение, или единъ отличень принципъ въ васъ, наблюдавайте ясно лѣвото си око, послѣ дѣсното и слѣдъ това напишете всичко, което сте схванали. Наблюдавайте очитѣ си, тѣхнитѣ зеници и при случаи, когато имате извѣстно неразположение или колебание въ настроението си, въ вашитѣ чувствования, въ вашитѣ мисли, въ вашитѣ сжждения или въ вашитѣ принципи и слѣдете да видите, каква е разликата между първия и втория случай. Разбира се, това свиване и разширение на зеницата нѣма да бжде много голѣмо. Ако наблюдавате котката, запримѣръ, ще видите, че тя силно разширява гледеца си. Кога става това въ нея? — Най-често когато иска да улови нѣкоя мишка. Отъ тукъ вижте, колко силно е у нея желанието да улови мишката! Такова силно разширение на

гледеца става и у всички нощни птици. Туй показва интензивността на тяхното съзнание само въ една ограничена посока. При такова състояние очитѣ придобиватъ единъ огънь, една лъскавина, подобна на лъскавината на змийското око. Казватъ за нѣкого: този човѣкъ има змийско око. Не че той има змийско око, но трептенията, които излизатъ отъ очитѣ му сж като трептенията, които излизатъ изъ око-то на змията. Ние ги наричаме „користолюбиви“ трептения. Тогава ставатъ бързи трептения, прѣсѣквания въ очитѣ. Вие трѣбва да знаете, че тия енергии сж извънъ вашето естество. Азъ ги наричамъ „бури“ въ природата, които идватъ врѣменно и си заминаватъ. Нѣкой пжтъ вие може да попаднете подъ нѣкои лоши желаня, но не мислете, че това зло произлиза отъ васъ. Нѣкой пжтъ може да попаднете подъ такива бури, които сж отровни. Какво трѣбва да правите тогава? — Ще отправите веднага вашето съзнание, вашия умъ къмъ ония, по-напрѣднали отъ васъ сжщества, които сж минали прѣди васъ този пжтъ, тѣ да ви ржководятъ, за да разрѣшите правилно въпроса си. Разрѣшите ли го правилно, въ васъ ще дойде едно вжтрѣшно успокояване и тогава вашиятъ умственъ растежъ, вашето сърдечно състояние и проявлението на вашата воля ще бждатъ въ едно нормално състояние — въ хармония. Всичко това ви е потрѣбно, за да можете да извършите за-

дължението си по отношение на вашето съзнание. Разширявате ли съзнанието си, вие ще може да извършите правилно своята задача, като човѣкъ.

При сегашнитѣ условия, въ които се намирате, човѣкъ трѣбва да бжде „здравъ“ и въ физическо, и въ духовно отношение. Като казвамъ „здравъ“ разбирамъ, каквито и настрояния и изпитания да ви дойдатъ отвънъ, да отстоявате противъ тяхъ тѣй, както нѣкой корабъ, който пжтува въ морето, отстоява срѣщу напора на всички вълни. Каквито бури и да ви дойдатъ отвънъ, вие трѣбва да ги издържите съ еднакъвъ отпоръ. Вие имате сили, за да издържите буритѣ, които се сипятъ върху ви. Единъ стихъ отъ Писанието казва: „Никой нѣма да получи изпитания по-голѣми отъ тѣзи, които може да понесе“. Всѣко изпитание ще съотвѣтствува точно на ония нужди, които срѣщате въ живота си и на ония сили, съ които разполагате, за да може да го изнесете. Слѣдователно, ще се пазите да не раздвоявате съзнанието си. Съзнанието ви трѣбва да бжде насочено въсѣкога нагорѣ. Знаете ли кога се раздвоява съзнанието? Напримѣръ, нѣкой човѣкъ направи едно добро, а послѣ казва: не трѣбваше да правя това добро. Щомъ съжалева, че направилъ едно добро, неговото съзнание вече се раздвоява и линиитѣ подъ очитѣ му се увеличаватъ. Втори пжтъ напра-

ви нѣкое добро, и пакъ съжالياва, че го направили. Знаете ли какво става най-послѣ съ този човѣкъ? — Коститѣ подъ очитѣ му започватъ да нарастватъ. Знаете ли какво означаватъ тия силно развити кости у нѣкои хора? Наблюдавали ли сте тия издути кости въ нѣкои трѣвопасни и нѣкои месоядни животни? Ония отъ васъ, които сж естественици и могатъ да рисуватъ, за другия пѣть нека нарисуватъ тия издути кости у нѣкои отъ трѣвопаснитѣ и месояднитѣ животни! Слѣдъ това и азъ ще ви дамъ нѣколко скици, които вие ще може да си нарисувате, за да ги проучите.

Ще знаете слѣдното: за направена простѣпка, за направена грѣшка никогане съжالياвайте, но изправяйте се! За направено добро не съжالياвайте, но радвайте се! Това ще поставите като основенъ законъ въ живота си. Тръгнали стевъ пѣтя и сте срещнали нѣкакъвъ неуспѣхъ, не се разкайвайте! Не съжالياвайте, че сте влѣзли въ този пѣтъ! Нѣкои отъ васъ могатъ да кажатъ: не му е врѣмето сега! Не, сега му е врѣмето. Ще кажете: поне по-късно да бѣхъ тръгналъ. Какъ мислишъ, ако бѣше тръгналъ по-късно, нѣмаше ли да срещнешъ тия спънки и мжчнотии? — Пакъ щѣше да ги срещнешъ. Никой не е миналъ по пѣтя безъ мжчнотии. Защо тогава трѣбва да си правите

илюзии, че вие именно ще минете този великъ пѣтъ на живота безъ мжчнотии? Не, ще пѣтувате отъ единъ градъ въ другъ, но въ торбата си ще имате хлѣбъ, едно шишенце съ топла вода, хубави, здрави царвули, най-малко 1 см. дебели, понеже пѣтътъ, по който ще вървите, на нѣкои мѣста е посланъ съ остри камъни. Ако ходите боси, краката ви ще се изпорѣжатъ. Хубаво ще бждете обути! Така трѣбва да бждете приготвени за живота.

Най-послѣ, слѣдъ като вземете всички тия прѣдпазителни мѣрки, ще носите въ себе си разумността, а тази разумность ще се прояви въ Божествения Духъ, Който работи надъ човѣка, за да му посочи пѣтя къмъ Вѣчния Животъ.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мждростъта води къмъ Истината“

— Тя постоянно ни весели.

ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ НА ЕНЕРГИИТЪ.

ПРОИЗХОДЪ НА УМА И СЪРЦЕТО.

13

III година.

13 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 13. I. 1924 г. въ
гр. София.

ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ НА ЕНЕРГИИТЪ. ПРОИЗХОДЪ НА УМА И СЪРЦЕТО.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростъта води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели.
Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Про-
изходъ на нравственостъта“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ
върху темата: „Разлика между прилежание и
трудолюбие“.

За слѣдния пжтъ тема № 15: „Разлика
между економия и пестеливостъ“.

Всѣки животъ, съзнателенъ или несъз-
нателенъ, има своитѣ мжноти, или съ дру-
Н А К ги думи казано — има своитѣ гра-
ници.

На чертежа имате двѣ успо-
редни лини МН и РК и третата ли-
ния между тѣхъ АВ. Коя линия отъ
тритѣ е най-важна? (— Срѣдната).
— Да, тя е линия на движение. Но
защо е крива? (Защото е жива). Дви-
жението произтича отъ живота, но
кривината не произтича отъ живота.
Тогавъ отъ какво произтича кривина-
та на една линия? (— Отъ мжноти-
тѣ и прѣпятствията, които срѣща въ

М В Р пжтя си). Да, вѣрно е, прѣпятствия-
та сж брѣгове, тѣ сж двата свѣта МН и РК.
Тия два свѣта сж разумни, понеже тѣхъ

нитъ брѣгове сж постоянни. Кривата линия пѣкъ АВ, която се образува отъ движението, е единъ свѣтъ, който сега се сформирава. Следователно, щомъ вие сте заставени нѣкой пжтъ да криволичите, и движението ви ще се измѣни. Казватъ за нѣкого: той криволичи. Това се дължи на извѣстни сили, които дѣйствуватъ у васъ. Вие не трѣбва да се плашите отъ тѣзи криви линии.

Сега мнозина казвате: какъвъ ще бжде моятъ животъ? Ами ако срещна нѣкои мжчноти въ живота си? Вашето положение въ дадения случай мяза на това, въ което се намира нѣкой ученикъ или слуга, комуто учителътъ или господарътъ казва да мине прѣзъ гората. Вие казвате: ами ако ме срещне нѣкоя мечка или нѣкой разбойникъ? Да допуснемъ, че сте нѣкой войникъ, когото началникътъ изпраща като съгледателъ на нѣкоя рекогносцировка. Вие казвате: ами ако ме срещне неприятеля и ме убие? Убиятъ, не убиятъ, вие трѣбва да отидете! Мислите ли, че мжчнотиитъ въ живота раждатъ нѣкакво зло? Не, въ мжчнотиитъ нѣма никакво зло. Отъ това мѣсто, дѣто се явяватъ мжчнотиитъ, отъ тамъ започва и всичката наука.

Защо линията АВ се извива въ първия случай къмъ линията МН, а послѣ къмъ линията РК? Какво прѣдполагате? Защо линията АВ се извива тѣй послѣдователно ту къмъ

линията МН, ту къмъ линията РК? Тукъ навѣрно има нѣкаква разумна сила, нѣкакъвъ центъръ, който привлича движението на живота. И тукъ силата на привличането трѣбва да е голѣма. Това нѣщо сжествува въ природата, като приливъ на енергията. Значи,

енергията АВ къмъ линията МН образува единъ приливъ. Въ второто си обръщане, къмъ линията РК образува единъ отливъ. Значи, енергията АВ образува единъ приливъ къмъ линията МН, а единъ отливъ къмъ линията РК. Защо е така? — Понеже по линиитъ МН и РК се намира една разумна сила, която привлича енергията на линията АВ. Тази разумна сила дѣйствува въ точкитъ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Азъ казвамъ: само едно разумно сжщество може да образува точка. Всѣка отъ тия точки не заема никакво пространство, но владѣе пространството.

По сжщия начинъ интелигентността или силата на ума дѣйствува извънъ врѣмето и пространството. Следователно, и умътъ се проявява като една математическа точка, която сама по себе си нѣма никакво измѣрение. Обаче тази точка може да дѣйствува въ пространството така, че да отклони едно цѣло течение отъ своя пжтъ. И цѣлата тази линия

на живота АВ минава между два свѣта (1, 2). Кой сж тия точки, които отдѣлятъ тия два свѣта? (— Умътъ и сърцето). Забѣлѣжете слѣдното нѣщо: разумнитѣ сили, които сж образува-вали човѣшкото сърце, седятъ по-високо отъ силитѣ, които сж образували ума. Въ това отношение човѣшкото сърце е образувано отъ херувимитѣ и серафимитѣ — сжществата на Любовта, които седятъ по-горѣ, отколкото ангелитѣ изобщо. Нѣкой пжтъ думата „ангелъ“ се употрѣбява въ смисълъ на „свѣтло сжщество“, колкото да означи естество-то на тия сжщества. Въ този случай подъ понятието „ангелъ“ влизатъ всички свѣтли сжщества, но когато ги разглеждаме по степенята на тѣхното развитие, сжществата, които сж образували сърцето сж отъ по-висша иерархия отъ тия, които сж образували ума. Обаче въ човѣшкия животъ умътъ заема по-високо мѣсто, отколкото сърцето. Единъ човѣкъ съ умъ навсѣкждѣ въ обществото се зачита повече, отколкото единъ човѣкъ съ сърце, съ чувства. Ако се явятъ прѣдъ тебе двама души слуги, единиятъ, който се ржководи въ постжпкитѣ си отъ своя умъ, а другиятъ отъ своето сърце, ти ще прѣдпочетешъ този, който е уменъ прѣдъ она, който се ржководи отъ своитѣ чувства. Защо? — По простата причина, че умътъ обективно се занимава съ материята. Умътъ се занимава съ външната страна на живота, а понеже ние минаваме

прѣзъ материалния свѣтъ, тия сжщества, които сж го създали, господствуватъ върху материята. И тогава, умътъ като една жива сила, която произтича отъ тѣхъ, може по-добрѣ да ни направлява при сегашнитѣ условия на живота. И дѣйствително, при сегашната стадия на развитие, въ която се намираме, по-добрѣ е да ни направлява умътъ, отколкото сърцето.

Тукъ, въ чертежа, кой е свѣтътъ на сърцето и кой на ума? (— Дѣсната страна е на ума, а лѣвага на сърцето). Коя страна взимате за дѣсна и коя за лѣва? Вземете слѣдното положение: ако слизете отгорѣ надолу, отъ А къмъ В, линията МН ще бжде дѣсна страна. Този законъ, за приливитѣ и отливитѣ, има приложение въ живота, и ако не го прилагате, той ще бжде за васъ единъ непотрѣбенъ багажъ. Щомъ се явятъ въ живота ви нѣкои малки мжчнотии, трѣбва да знаете, защо става това нѣщо. Приливътъ на единия свѣтъ образува отливъ къмъ другия, и отливътъ на единия свѣтъ образува приливъ къмъ другия. Тия течения постоянно се редувагъ: когато въ ума има приливъ, въ сърцето има отливъ; когато пъкъ въ ума има отливъ, въ сърцето има приливъ. Нѣкой пжтъ, напри-мѣръ, вие казвате: затжпѣлъ е умътъ ми нѣщо, не работи никакъ. Не, това не показва, че умътъ ви е затжпѣлъ, но въ това врѣме имашъ приливъ въ сърцето, а въ ума —

отливъ, вслѣдствие на което изпитвате известна празнина. Другъ пжтъ казвате: азъ съмъ интелигентенъ човѣкъ, мога да работя добръ съ ума си, но сърцето ми е слабо развито. Казвамъ: това е, защото имашъ приливъ въ ума, а въ сърцето — отливъ. Зато ва именно въ този случай не си толкова чувствителено. Слѣдователно, когато вашиятъ умъ се развива, вие ще имате отливъ въ сърцето си. Когато пъкъ вашето сърце се развива, вие ще имате отливъ въ ума си. Тѣй се развиватъ умътъ и сърцето. Нѣкой пжтъ се ожесточите въ себе си, ставате твърди и се заканвате, казвате: азъ тѣй ще направя, иначе ще направя. Но като станете на другия дечъ, въ продължение на тия 24 часа, у васъ е настѣпилъ единъ отливъ и казвате: хайде, азъ ще забравя това нѣщо! Не че ще го забравите, но въ вашитѣ чувства е настѣпилъ единъ отливъ.

Сега, наблюдавайте да видите, дали тия нѣща ставатъ въ вашия животъ естествено или неестествено. Когато казвамъ естествено или неестествено, разбирамъ да слѣдите, дали вие се намирате подъ прѣмото влияние на природнитѣ закони, или подъ прѣмото влияние, напримѣръ, на нѣкой вашъ приятель. Човѣкъ върху човѣка трѣбва да влияе, но по законитѣ, които съществуватъ въ природата. Ще ви дамъ единъ примѣръ, да видите, какъ може да се намирате подъ влияние-

то на другитѣ. Допуснете, че при васъ дойде единъ вашъ приятель, рибаръ, който живѣе повече около морето. Той по цѣли дни хвърля мръжата си въ морето, лови риба, съ това се занимава — лодката и мръжата сж неговитѣ инструменти. Вие пъкъ сте земледѣлецъ, живѣете на сушата, но двамата сте приятели, има нѣкаква връзка между васъ. Той ви поканва да ви разходи малко изъ морето съ своята лодка. Вие се съгласявате. Влизате въ лодката и тръгвате. Морето е тихо и спокойно, но като навлѣзете 2—3 клм. въ него, то започва да се вълнува. Вие започвате да повръщате, става ви лошо и въ васъ се заражда страхъ — морето вече започва да ви влияе. Вашиятъ приятель има по-голъмо присѣствие на духа, защото знае законитѣ на морето, а вие, като не знаете тия закони, боите се. Този човѣкъ има самообладание, а вие треперите. Защо? — Той знае да плава, а вие не знаете. Казвате: какво ще стане съ мене? Той е тихъ и спокоенъ, казва ви: „Не бой се, не бой се!“ Той умѣло дирижира тази лодка, а вие сте подъ негово влияние. Постепенно, постепенно утихвате. Е, какво лошо има въ това влияние? Вие, като излѣзете на брѣга, ще се прѣкръстите и ще си кажете: „Слава Богу, че излѣзохъ! Втори пжтъ не влизамъ въ морето“. Вие не трѣбва да прибързвате да се произнасяте за нѣкого: този човѣкъ е подъ влиянието на еди — кого си. Ка-

кво лошо има въ това? Щомъ този човѣкъ е силенъ, смѣлъ, щомъ той има самообладание и познава законитѣ на морето, всѣки трѣбва да бжде подъ неговото влияние, докато прѣмине морето. Единъ день, този рибаръ ще бжде подъ ваше влияние. Той ще дойде у васъ на гости, и тогава вие ще го впрегнете на работа. Ще му дадете или мотика да копае, или рало да оре. Ако копае цѣль день, вечеръта като се върне, ржцѣтъ ще го болятъ и ще каже: „Какво стана съ мене, разболѣхъ се?“ Вие ще му кажете: „Нѣма нищо, всичко ще мине. Измий си краката съ топла вода, хапни си малко гореща чорбича, легни си да прѣнощувашъ и сутринъта като станешъ, ще бждешъ бодъръ и веселъ“. Тѣй ли? Въ този случай рибарѣтъ е подъ влиянието на земледѣльца. Законътъ е таквъ — редуване става. Нѣкой пжтъ вие се намирате подъ влиянието на вашето сърце, а нѣкой пжтъ — подъ влиянието на вашия умъ. Сърцето отъ своя страна има двойко влияние върху човѣка. Когато сърцето, като една сила, е прѣмо свързано съ вашата нисша душа, има едно влияние, а когато е свързано съ висшитѣ сжщества, има друго влияние върху васъ. Азъ наричамъ първото състояние низходяще, а второто — възходяще. Когато ние дѣйствуваме като хора, всѣкога сме егоисти, защото мислимъ само за себе си. Когато чувствата ни сж подъ влиянието на херувимитѣ,

серафимитѣ и други висши сжщества, ние сме въ възходяще състояние. Тогава имаме благородни чувства: да помагаме на бѣдни, на страждущи. Това състояние не е ваше. Тогава вие се намирате подъ влиянието на нѣкой възвишени, благородни сжщества, които ви направляватъ въ живота.

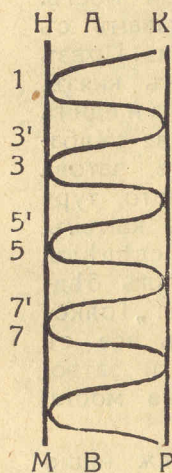
И умътъ, както и сърцето, има двойко влияние върху човѣка: низходяще и възходяще. Обективниятъ умъ въ човѣка указва низходяще влияние. Той ще влѣзе отъ тукъ, отъ тамъ, ще заобиколи, все ще открадне нѣщо. Кражбата е качество на ума. Само умниятъ човѣкъ може да краде, глупавиятъ не може. Само умниятъ човѣкъ може да лъже, глупавиятъ човѣкъ не може. И забѣлжете, въ онзи разказъ отъ Библията, дѣто се прѣдава разговора между човѣка и змията, змията тамъ е прѣдставена като символъ на ума. Змията, това е животътъ, който се заражда между двѣ течения, т. е. между двата свѣта МН и РК. Змията върви и се смѣе. Започва се единъ разговоръ между нея и човѣка. Отъ този разговоръ, у човѣка се събуждатъ амбиции, и той казва: „Азъ трѣбва по другъ начинъ да използвамъ тия условия, при които съмъ поставенъ. Не трѣбва повече да се занимавамъ съ това градинарство.“ Значи, този човѣкъ иска да подобри своето положение. Но въ дадения случай, туй, което е приятно за сърцето, не е приятно за ума; и туй,

което е приятно за ума, не е приятно за сърцето. И затова, човѣкъ, за да примири ума и сърцето си, трѣбва му другъ единъ елементъ — трѣбва му душа! Само човѣкътъ, който има душа, може да примири сърцето съ ума. У хора безъ душа умътъ и сърцето имъ сж въ вѣчна борба. И туй, което хората наричатъ борба между плътта и духа, то не е нищо друго, освѣнъ борба между ума и сърцето. Единъ пжтъ сърцето е отдолу, а умътъ натиска отгорѣ. Втори пжтъ, когато дойде отливъ въ ума, сърцето е горѣ, а умътъ долу. И при тази борба никой не може да надвие. Нѣкой пжтъ мислишъ, че умътъ ти е взелъ господство надъ чувствата, но на другия день виждашъ ума си долу, а сърцето горѣ. Единъ день казвашъ: разбрахъ най-послѣ това нѣщо, разрѣшихъ този въпросъ, но на другия день казвашъ: не, като че никога нѣма да го разрѣша. Единъ день мислишъ, че много знаешъ, на другия день виждашъ, че нищо не знаешъ. Единъ день мислишъ, че си благороденъ, а на другия день мислишъ, че не си благороденъ. И слѣдъ всичко това казвашъ: какво става съ мене, ще полудѣя ли? Не, никакво полудѣване нѣма да стане, но тукъ се сблъсквате съ едно просто явление, което става въ васъ тѣй, както и въ самата природа, и вие трѣбва да го проучавате — нищо повече. Сега вие минавате между

тия два свѣта МН и РК, между които ставатъ приливи и отливи. И когато тия приливи и отливи дойдатъ и въ васъ, тамъ седи красотата на живота — именно въ кривата линия АВ. Тази линия е линията на живота.

И тѣй, не се обезсърчавайте отъ страданията! Страданиято почва съ отливъ, радостта — съ приливъ. Тогава имате: радост — приливъ, скръбъ — отливъ. Значи, единъ пжтъ ще имате скръбъ въ сърцето си, втори пжтъ ще имате скръбъ въ ума си. Единъ пжтъ ще имате радост въ ума си, втори пжтъ ще имате радост въ сърцето — редуватъ се тия състояния. Числата 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, това сж радоститѣ на двата противоположни брѣга на живота, а 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', това сж скърбитѣ или нещастията на двата противоположни брѣга на живота. Ние ги наричаме нещастия за онѣзи, които не разбиратъ законитѣ на живота, а онѣзи, които разбиратъ законитѣ, нещастиято въ живота е щастие за тѣхъ.

Ще ви разправя единъ анекдотъ за единъ

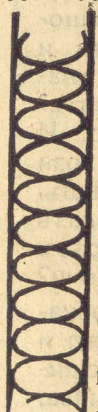
бѣденъ човѣкъ. Този бѣденъ човѣкъ постоянно се оплаквалъ отъ своята сиромашия. Всѣки день той минавалъ прѣзъ единъ мостъ и си казвалъ: „На, като съмъ бѣденъ човѣкъ, все тѣй по крака ще минавамъ този мостъ, но ако бѣхъ богатъ, щѣхъ да минавамъ съ конь“. Това си повтарялъ всѣки день. Прѣзъ сѣщия мостъ често минавалъ единъ князь, който отивалъ въ гората на разходка и единъ день чулъ, какъ този бѣденъ оплаква сѣдбата си. Той рѣшилъ да му помогне, затова единъ день взима една торба съ злато, туря я на срѣдъ пѣтя, близо до единъ камѣкъ, прѣзъ дѣто минавалъ бѣдниятъ, и слѣдѣлъ, да види какво ще стане. Като дошълъ бѣдниятъ човѣкъ до камѣка, рекълъ си: „Толкова години минавамъ по този мостъ все съ отворени очи, чакай този пѣтъ да си затворя очитѣ, да видя, мога ли да мина моста, безъ да се ударя въ камѣка!“

Та казвамъ: страданията не сж нищо друго, освѣнъ онзи мостъ, по който вие минавате съ затворени очи, а на този мостъ, близо до камѣка, седи онази торба съ злато — щастieto, което вие не виждате. Златото, това сж условията, които могатъ да ви доставятъ коньтъ, за когото вие мечтаете. Често хората бѣгатъ отъ своето щастие по този начинъ именно. Вие трѣбва да внимавате, като видите онзи камѣкъ на пѣтя си, заинтересувайте се да узнаете, кой е турилъ то-

зи камѣкъ, защо го е турилъ и т. н. По този случай вие ще видите и торбата съ златото. Нея ще вземете, а камѣкътъ ще отстраните отъ пѣтя си. Бѣдниятъ човѣкъ си какалъ: „Чакай да видя, като си затворя очитѣ, ще мога ли да мина моста съ затворени очи, безъ да се ударя въ камѣка“. И наистина, миналъ безъ да се удари въ камѣка, но и торбата не видѣлъ. Много уменъ човѣкъ е билъ той! И всички съврѣмenni хора иматъ сѣщото желание — да избегнатъ страданията и започватъ да философствуватъ, по кой начинъ да минатъ моста. Какъ ще го минатъ? — Или въ лѣво отъ него, или въ дѣсно. И послѣ казватъ: минахме моста! Да, по този мостъ се минава прѣкрасно, но все пѣщъ. Можете ли сега да използвате този разказъ за ваше добро? Вие какъ ще минете прѣзъ моста, съ затворени или съ отворени очи?

Ще ви запитамъ сега: каква е разликата между материята на висшитѣ сѣщества и човѣка? — Тѣй както се проявяватъ висшитѣ сѣщества, тѣхната материя е устойчива, не се измѣня, както въ човѣка. Запримѣръ, вие съ нищо не можете да измѣните мисълта на единъ ангелъ, съ нищо не можете да го подкупите. Въ човѣка, обаче, вие може да измѣните ума му, а може да измѣните и сърцето му. Като казвамъ, че може да го измѣните, не подразбирамъ, че той се е измѣнилъ, но можете да го подкупите съ нѣ-

що. Подкупътъ всѣкога произтича отъ онова лѣжливо схващане, че можемъ да минемъ по единъ лесенъ пътъ.

Какъ мислите сега, пъленъ ли е животътъ на линията АВ? Има ли нѣщо, което да ѝ недостига? (— Има, ние търсимъ нѣщо). Този чертежъ сега ни прѣдставлява пълния животъ. Кривитѣ АВ и А'В' сж двѣтъ прѣплетени змии въ теософията. Въ окултизма тия прѣплетени змии прѣдставляватъ прѣплетения животъ на сегашното човѣчество, дѣто двата полюса на живота се редуваѣтъ. Когато въ единия полюсъ на живота има приливъ, въ другия ще има отливъ. И обратно. Двата полюса на живота изобщо правилно се редуваѣтъ. Затова, за да има хармония въ единъ класъ, половината отъ ученицитѣ трѣбва да бждатъ радостни, а половината скръбни, да образуватъ тази осморка (8). Подъ „скръбъ“ азъ не разбирамъ да проливате сълзи, защото сълзи могатъ да ви текатъ нѣкой пътъ и отъ вѣтъ-

 Вра. Сълзитѣ по нѣкой пътъ сж изкуствени прояви, случайности, които не трѣбва да внасяте въ живота си.

Какъ изгубвате вие радостта си или доброто си разположение? Ще ви приведа единъ примѣръ. Имате една приятелка, която въ първо врѣме обичате, затова сте радостни, доволь-

ни и казвате за нея: колко е умна тя! Като нея нѣма друга. По едно врѣме любовта ви къмъ нея започва да охлажда, вие ставате индиферентни и казвате: и тя е като мене. И започвате да търсите друга, у която да има приливъ. Слѣдъ години вие отново намирате първата си приятелка, пакъ се сближавате съ нея и казвате: колко поумнѣла! Какъ е възможно това? Едно врѣме тази ваша приятелка бѣше умна, послѣ оглупѣ и слѣдъ 3-4 години пакъ стана умна. Не е станала глупава тя, но имала въ себе си единъ отливъ, а вие като не разбирате закона, казвате, че е оглупѣла. Ето защо, вие трѣбва да си помагате помежду си. Нѣкои отъ васъ сж въ отливъ, други въ приливъ. Като виждате, че нѣкоя ваша сестра е въ отливъ, влѣзте въ положението ѝ и кажете: чакай да изуча какви сж нейнитѣ брѣгове и по какъвъ мостъ се движи! Прѣбродете брѣговетѣ ѝ отъ единия край до другия и вижте, равно ли е мѣстото отъ едната и отъ другата страна. Проходете хубаво тия мѣста! Това значи да се запознаете дълбоко съ човѣшкия животъ. Ако това не можете, изучете поне външната му страна. Всички ученици отъ единъ класъ трѣбва психологически да изучаватъ, както своитѣ приливи и отливи, така и тия въ живата природа. Ще разбирате добритѣ и лошитѣ страни на тия приливи и отливи. Като говоря за добритѣ и лошитѣ страни, азъ разбирамъ ващия

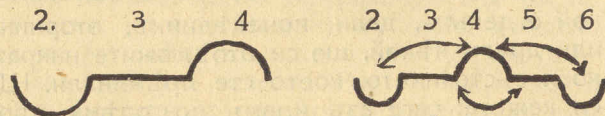
мораленъ животъ. Вие сте млади и сте сжщества само на радости и скърби — движите се между приливи и отливи. Гледамъ нѣкой отъ васъ, той е радостенъ, веселъ. Не се минава и единъ часъ, той плаче, скърби — отиде радостъта му, стана песимистъ. По-рано, въ радостъта си пише поезии, учи, а щомъ дойде скръбъта, напуща и поезия и наука. Слѣдъ нѣколко дни пакъ казва: не, азъ ще уча, ще свърша започнатата си работа. Ако го гледа нѣкой човѣкъ, който не разбира тия нѣща, ще каже: на този момъкъ му хлопа дъската. Не, не му хлопа дъската, но той бърже прѣминава извѣстни течения. Вие не му казвайте нищо, но само изучавайте неговото естество!

Нѣкои отъ васъ, като се подложатъ на опитъ, казватъ: отъ менъ нищо нѣма да стане. Сега именно математически може да се изчисли, какво може да стане. Вие сте хиксъ. Казвате: отъ менъ нищо нѣма да стане. Значи сега ставате X^2 . Азъ казвамъ: сега именно отъ васъ човѣкъ ще стане. Знаете ли защо? Най-силното доказателство, че отъ тебъ човѣкъ ще стане, е когато си казвашъ: „отъ менъ човѣкъ нѣма да стане“. Като си кажете, че отъ вашето сърце нищо нѣма да излѣзе, вие ангажирвате всички ония висши интелигентни сжщества, които сж работили върху сърцето, за неговото създаване, и тѣ казватъ: „Не, вашата работа ще се завърши успѣшно. Ние сме започнали тази работа, и

отъ васъ човѣкъ и половина ще стане.“ Казвате: ама азъ знаа, че отъ менъ нищо нѣма да излѣзе! Не, сега именно отъ тебъ човѣкъ ще стане. И когато нѣкой се обезсърчи, това е най-голѣмото доказателство, че отъ него човѣкъ ще стане. Щомъ се обезсърчите, вземете си единъ малъкъ дневникъ и пишете: днесъ прѣкарахъ най-щастливия день отъ живота си, понеже прѣкарахъ много страдания и не умрѣхъ, а отъ това разбрахъ, че отъ менъ човѣкъ ще стане. Ще си отбѣлжжиге, кой е деньтъ, дали понеделникъ, вторникъ или другъ нѣкой, ще си отбѣлжжиге накратко и състоянието, което сте прѣминали. Ще си кажете: сега азъ имамъ по-голѣма въра въ себе си. По-рано мислихъ, че като ми дойде нѣкое страдание, сърцето ми ще се пукне, а сега видѣхъ, че като дойде страданието, изживѣхъ го, то си отмина безъ да се пукне сърцето ми. Слава Богу, издържахъ всички страдания! Страданията, това сж вжтрѣшни сили, чрѣзъ които работятъ тия висши интелигентни сжщества въ насъ. Ние, по причина на болката, която изживѣваме при страданията, не схващаме тѣхния дълбокъ вжтрѣшенъ смисълъ, а се спираме само върху негативната имъ страна. Когато тия сжщества завършатъ своята работа, въ насъ се явява извѣстна радостъ. Това е законъ абсолютно вѣренъ, който вие сами ще провѣрите.

Тъй щото вие, младитѣ, не трѣбва да се обезсърчавате.

(Опрѣдѣлено ли е врѣмето на тия приливи и отливи въ насъ?) — Различно е, но обикновено играе между числата 2 - 10. Тѣ започватъ съ числото 2, което прѣдставлява единъ отливъ, т. е. скръбъ. Животътъ започва винаги съ скръбъ. Скръбта, т. е. отливътъ означавамъ съ числото 2. Слѣдъ това не настѣпва веднага радостъ, но състояние на рав-

новѣсие, което означавамъ съ числото 3. Слѣдното състояние е приливъ — него означавамъ съ числото 4. Този приливъ ще трае толкова, колкото отливътъ. Послѣ имате числата: 5 — равновѣсие, 6 — отливъ и т. н. Разликата между единъ отливъ и единъ приливъ, както и отъ едно състояние на равновѣсие до друго, е съ двѣ единици: 2, 4, 6; 3, 5 и т. н. Нѣкой пжтъ тия приливи и отливи могатъ да започнатъ и отъ числата 6, 7, 8, или 10, но обикновено се започва отъ числото 2. По нѣкога, между тия числа може да има извѣстно колебание, тия моменти могатъ да се увеличаватъ или намаляватъ. Въ случая, както е на чертежа, при числото 2 имаме отливъ на сърцето, при 3 — физи-

ческия свѣтъ, при 4 — проява на ума, приливъ на ума. Слѣдъ това иде пакъ слизание — равновѣсие, послѣ отливъ и т. н. Слѣдъ всѣки приливъ и отливъ има по единъ промежутъкъ: отливъ въ сърцето, приливъ въ ума; приливъ въ сърцето, отливъ въ ума — тъй непрѣкъснато се редувагъ тия състояния.

Та когато идватъ тѣжнитѣ, скръбнитѣ настроения, вие сами ще провѣрите този законъ и ще се радвате. Ще наблюдавате вашитѣ състояния, безъ да се критикувате. Човѣкъ трѣбва да бжде много справедливъ къмъ себе си. Той не трѣбва да има лъжливи схващания за нѣщата, но да знае, че има още много сжщества, които се интересуватъ отъ неговото сърце. Имате единъ добъръ умъ. Радвайте се за този умъ, но знайте, че и други сжщества се интересуватъ отъ него. Туй е красивото въ живота на всѣки едно, че много сжщества сж ангажирани около него. И вие трѣбва да знаете, че каквото и да стане съ вашето сърце или съ вашия умъ, въ края на краищата, тия висши сжщества ще ви изведатъ на безопасно мѣсто, на единъ добъръ край.

Човѣкъ трѣбва да има абсолютна вѣра въ великия законъ, който дѣйствува разумно въ цѣлата природа.

Нѣкой пжтъ ще ви говоря върху разнитѣ категории енергии въ човѣка, защото има различни умствени енергии, както и различни

сърдечни енергии. Едни отъ тѣхъ сж по-нисши, други — по-висши. Висшитѣ енергии въ човѣка съграждатъ неговия характеръ.

Упражнение: Ще изговорите думитѣ: „сърце, умъ, душа и духъ“. Като изговаряте тия думи, щѣ теглите ржцѣтъ си (прѣститѣ да се докосватъ само) отъ челото до слънчевия вжзелъ (до стомаха), като минаватъ по лицето, по гжрдитѣ, докато стигнатъ до стомаха. Като произнесете думата „сърце“, наблюдавайте, какво ще почувствувате.

Слѣдъ това теглете ржцѣтъ си нагорѣ отъ слънчевия вжзелъ до челото, като произнасяте думата „умъ“, и пакъ наблюдавайте, какво ще почувствувате при произнасянето на тая дума. Опитайте се да схванете разликата между чувствата, които ще изпитате при изговарянето на думата „сърце“ и тия на думата „умъ“, понеже тѣ криятъ различни сили въ себе си. (— При изговаряне на думата „умъ“, като че иде едно хладно течение, а при изговаряне на думата „сърце“ — една нѣжна топлина).

Сега ще изговорите останалитѣ двѣ думи — „душа и духъ“. Прѣститѣ на ржцѣтъ се поставятъ на челото и постепенно се отварятъ широко настрана, като се изговаря думата „душа“. Въ това положение на ржцѣтъ се изговаря думата „духъ“ и постепенно се прибиратъ на челото. Слѣдете какво ще

почувствувате, като изговаряте думитѣ „душа и духъ“.

И тѣй, при тия упражнения имате двѣ течения: едното е надолу и нагорѣ — сърце и умъ, другото е настрана и навжтрѣ — душа и духъ.

Тия упражнения може да правите и мислено, като произнасяте думитѣ въ себе си, безъ да правите движения на ржцѣтъ. Тия думи иматъ сила само като се произнасятъ. Ще си кажете тихо въ себе си думата „сърце“ и мислено ще теглите една линия къмъ сърцето си. Спрете се за малко и си прѣдставете всички ония висши сжщества, които сж създали вашето сърце и работятъ надъ него. Това е единъ капиталъ, който вие имате. Послѣ пакъ произнесете думата „умъ“ и мислено прѣкарайте ржцѣтъ си нагорѣ. Теченията на сърцето и ума сж тѣзи двѣ криви линии, които върватъ между брѣговетѣ МН и РК, които сж двѣ интелигентни сжщества. Ако нѣкой ясновидецъ би погледналъ на тия нѣща, ще види едно широко, вълнообразно течение, много красиво, подобно на свѣтлинитѣ лжчи, които се разливатъ отъ слънцето. То е красота, която не може да се опише. Това течение не е просто, въ него има красиви, сложни съчетания. Ученитѣ хора прѣдставятъ междинитѣ въ свѣтлинитѣ лжчи като еднакви, но въ сжщность тѣ не сж еднакви. Всѣка вълна и всѣка междина се разли-

чаватъ една отъ друга, тѣ не сж подобни. Всѣка вълна има свое особено качество и свое прѣдназначение. По това именно се и различаватъ. Тѣ сж като музикалнитѣ тонове. Вземете за примѣръ долно „до“ и горно „до“ въ октавата. Тѣ сж единъ и сжщи тонъ по име, но вториятъ тонъ „до“ съдържа повече вълни, т. е. повече трептения. Каква е разликата въ трептенията на тия два тона? Математически могатъ да се изчислятъ трептенията на всѣки тонъ. Въ всѣки тонъ се внася нѣщо ново. Значи, всѣка вълна се различава отъ другитѣ по броя на своитѣ трептения, както е и съ всѣки музикаленъ тонъ. Който веднѣжъ е видѣлъ една такава вълна, той никога нѣма да забрави тази свѣтла картина. Затова именно свѣтлината съставя такава богатство въ природата.

Това упражнение ще правите 10 дни наредъ, по 3 пѣти ще изговаряте тия думи, и то точно въ 10 ч. вечерта (до 23. I.). Ако сте нѣкъдѣ на гости, нѣма да правите като турцитѣ, да застанете срѣдъ стаята и тъй да го правите. Вие ще държите на принципа. Дѣто и да вѣ завари това врѣме, даже и гости да има около васъ, ще се спрете въ себе си и тихо, мислено ще направите упражнението. Щомъ сте сами, ще го правите съ движенията на ръцѣтъ — тогава упражнявате и волята си. Тѣй щото, дѣто и да сте, вие може да си направите упражнението, безъ

да подозира нѣкой, че правите нѣщо необикновено. Така ще избегнете едно противорѣчие, което биха могли да внесатъ въ васъ околнитѣ хора. Като мислите за сърцето, ще се свързвате мислено съ херувимитѣ и серафимитѣ, а като мислите за ума, ще се свързвате съ висшитѣ същества на Мъдростѣта. Знаете ли, какъ теософитѣ и окултиститѣ наричатъ тия същества, които сж образуваели ума? — Тѣ ги наричатъ „творци или бащи“ на ума.

И тъй, когато мислите за сърцето, ще се свързвате съ висшитѣ същества на Любовѣта, а когато мислите за ума — съ висшитѣ същества на Мъдростѣта. Това е необходимо за вашето развитие, защото въ тия същества има голѣма хармония. Всички стремежи и идеали въ тѣхъ сж еднакви, само че въ економията на Божествения свѣтъ тѣ заематъ разни длѣжности.

Ще ви дамъ слѣдното правило: като се радвате, да не вкисвате; и като скѣрбите, да се не отчайвате! Защото онзи, който има радостъ, много лесно се вкисва. Знаете ли кога се вкисва човѣкъ? — Щомъ му взематъ радостѣта, той се вкисва, нѣма обектъ вече. Вие имате, за примѣръ, една шапка, едни обувца или дрехи, на които се радвате. Щомъ ви взематъ шапката, обувцата или дрехитѣ, вие веднага сс вкисвате. Затова, като ви взематъ радостѣта, гле-

дайте да не вкисвате. Ако пъкъ вкисвате, гледайте да не прѣкисвате. Когато се обезсърчите пъкъ, гледайте да не се отчайвате! Обезсърчението ще дойде, невъзможно е да не дойде, но гледайте да не се прѣвърне въ отчаяние, защото отчаянието нищо не ползува. Спрете се само до обезсърчението, то ще даде отливъ.

(Само по веднѣжъ на день ли да правимъ упражнението?) Азъ ви го давамъ единъ пжтъ, пъкъ ако нѣкой има голѣмо желание да го направи повече пжти, може, но да го прави усърдно и при концентриране на ума. За наблюдение, за опитъ, но не отъ любопитство, може да го правите и повече пжти, то ще бжде за ваша полза. Знаете ли на какво мязате въ този случай? Прѣдставете си, че азъ ви завеждамъ при единъ хубавъ изворъ да пиете вода, и вие ме питате: колко пжти да пия отъ тази вода? Казвамъ: ако е студено, ще пиете само веднѣжъ прѣзъ деня, ако е топло, може да пиете и 10 пжти прѣзъ деня. Разбирате ли какво значи това? Та казвамъ: ако е много топло у васъ, може да правите упражнението и 10 пжти прѣзъ деня, пъкъ ако е студено, ще го правите само веднѣжъ прѣзъ деня. Разбрахте ли сега закона? Това правило, което ви давамъ е разумно.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мъдростъта води къмъ Истината“.

— Тя постоянно ни весели.

Придобивки на съзнанието.

14

III година,

14 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 20. I. 1923 г.
въ гр. София.

Придобивки на съзнанието.

„Само свѣтлиятъ пжть на
Мждростѣта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Разлика между трудолюбие и прилежание.“

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Разлика между економия и пестеливостъ.“

За слѣдния пжть тема № 16: „Ползата отъ въображението.“

Когато се говори за пестеливи и економисти хора, тия двѣ качества иматъ своитѣ признаци въ човѣка. Френологически, прѣститѣ на пестеливитѣ хора сж дебели и кжси въ основата си. Економистѣ човѣкѣ, значи избранъ човѣкѣ. Пестеливиятъ човѣкѣ всѣкога има, богатъ е той. Въ него има единъ инстинктъ постоянно да събира. Катеричката, запримѣръ, е пестелива. Ако ѣ хвърлите царевица, тя ще ѣ събере, ще си хапне колкото ѣ трѣбва, и останалото ще складира нѣкждѣ. Орѣхи, лѣшници, всичко каквото намѣри, складира. Когато ако турите прѣдъ нѣкоя кокошка царевица, тя ще се наяде и слѣдъ това останалото ще разпрѣсне съ кра-

ката си. Въ нея нѣма пестеливостъ, тя не мисли за утрѣшния день.

Въ економиститѣ хора, обратно: прѣститѣ при основата имъ сж тънки. Економистътъ въ своитѣ дѣйствия не прави тия съображения, каквито пестеливиятъ човѣкъ, който напримѣръ намира голѣмо удоволствие въ пестене пари. Економистътъ ще си направи разчетъ, съ кое и до колко може да разполага и тогава свободно дѣйствува. Економията е качество на ума. Економистътъ може да бжде държавенъ мжжъ, или финансистъ, изобщо уменъ човѣкъ е той. И когато той економисва нѣщо, въ това взима участие и умътъ.

Пестеливостъта е единъ естественъ нагонъ у човѣка. Хора, у които тази склонност е силно развита, могатъ да станатъ толкова пестеливи, че ржцѣтъ имъ да се проточатъ. А какви сж тия хора, у които ржцѣтъ сж проточени? — У всички крадци ржцѣтъ сж проточени, дълги, но и отъ това правило има изключения. Кога? — Когато съвѣстъта у човѣка е развита. Значи, ако пестеливостъта е силно развита въ нѣкой човѣкъ, а съвѣстъта му е слабо развита, тогава пестеливостъта може да се прѣвърне въ едно вжтрѣшно изнудване на духа, и този човѣкъ ще се прояви като крадецъ. Слѣдователно, пестеливостъта е основа на живота, но човѣкъ трѣбва да знае, че туй, което трѣбва да пести, което трѣбва да економисва разумно, то е не-

говата енергия. Стомашната система въ пестеливитѣ хора е отлично развита, тѣ иматъ добръ развито благоутробие. Човѣкъ, у когото стомашната система не е добръ развита, не може да бжде пестеливъ. Пестеливостъта се ражда отъ чувството на любостяжание, а любостяжанието, свързано съ разсудителнитѣ и умственитѣ способности на човѣка, се прѣвърща въ економия, т. е. взима умственъ характеръ. Пестеливостъта значи иде по единъ естественъ поривъ въ човѣка, а економията лежи на умствена основа.

Има много неджзи, отъ които вие, младитѣ, трѣбва да се пазите. Подъ думата „младъ“ разбирамъ човѣкъ, у когото има голѣмо изобилие. Ако това изобилие не се употреби както трѣбва, може да се прѣвърне въ излишество. Излишекътъ пѣкъ образува гниене. Гниенето образува болести, а болеститѣ спвватъ човѣшкия прогресъ, става израждане на хората. Макаръ, че болеститѣ сж една мѣрка въ природата за урегулиране на тия енергии, все пакъ единъ индивидъ може да се спне. Въ човѣка може да се роди едно болезнено състояние, когато се яви дисхармония между неговото физическо тѣло и неговия етеренъ двойникъ, или между неговитѣ сили и неговото астрално тѣло.

У човѣка има двѣ системи. Едната система азъ наричамъ динамическа (С), която

е горѣ въ главата. Другата система е симпатическата нервна система (З), въ която се намиратъ коренитѣ на живота. Ако

разгледате гръбначния стълбъ на човѣка, той прѣдставлява едно цѣло дърво. Тия двѣ системи въ човѣка сж различни. Едната е свързана съ слънцето (С), а другата е свързана съ земята (З). Доброто за васъ не седи само въ това, дали сте свързани съ слънцето, както и лошото не е въ това, дали сте свързани съ земята. Слънцето изобщо указва благотворно влияние върху човѣка. Земята,

като живо същество, и тя си има свой хороскопъ, и тя има свой пжтъ, по който си върви. И нейниятъ пжтъ сега не е тъй гладкъ, както е било по-рано. Земята по нѣкой пжтъ минава прѣзъ извѣстни области въ пространството, които указватъ неблагоприятни влияния върху самата нея. Тогава въ нея ставатъ извѣстни пертурбации. Хората често се заразяватъ отъ тия влияния на земята и отъ това се зараждатъ разнитѣ епидемически болести въ тѣхъ. И отъ тия болести нѣкой пжтъ измиратъ хиляди и милиони хора. За тия явления въ живота, науката, както въ миналото, така и днесъ, има свои теории, които ние за сега ще изоставимъ настрана.

Окултната наука подържа, че влиянията на земята върху хората прѣди милиони години сж били толкова лоши, че човѣчеството е бѣдствувало да загине съвършено, да загуби своя пжтъ. Вслѣдствие на това се е създала мѣсечината. Окултиститѣ казватъ, че въ тѣлото на човѣка има извѣстни органи, дѣто се складиратъ тия нехармонични енергии въ него, които дѣйствуватъ разрушително и сж причина за отливитѣ. Влиянието на мѣсечината въ този случай седи въ това, че тя изтегля всички зловрѣдни сили у човѣка, които го разрушаватъ. Съ това се обяснява, защо нѣкои лунатици, при изпраждането и пълненето на луната, мѣнятъ състоянията си. Наблюдавайте какви състояния имате, когато се пълни мѣсечината и какви, когато се изпразва. Нѣкой пжтъ имате нѣкакво неразположение или нѣкакво мрачно състояние на духа. Забѣлѣзвайте, каква е фазата на луната при това ви състояние. Нали сте интелигентни? Правете научни наблюдения! Вие често казвате: днесъ не съмъ разположенъ. Прослѣдете кждѣ се криятъ причинитѣ на това ви неразположение: дали сж въ самитѣ васъ, дали сж въ окръжаващата ви срѣда или въ самата природа. Като констатируете отдѣ идатъ тия влияния, ще можете и да си помогнете. Ако въ нѣкои отношения самата природа ви противодѣйствува, тя ще ви покаже и изходенъ пжтъ при това положение.

Ако тя ви създаде извѣстна болестъ, сжщеврѣменно ще ви покаже и лѣкове, ще ви покаже и изходни пжтища, които могатъ да ви спасятъ.

Сега, васъ младитѣ, азъ наричамъ „богати“ хора. Тия богати хора мислятъ, че иматъ право да иждивятъ своето богатство въ свѣта тѣй, както намиратъ за добрѣ. Това е вѣрно, тѣ иматъ право да иждивятъ своето богатство, както намиратъ за добрѣ, но ако бѣха умни. А сега се явява въпроса: вие разбирате ли какъ трѣбва да иждивявате вашата енергия? Да допуснемъ, че нѣкой отъ васъ иска да слѣдва въ университетта. Запише се, учи 2—3 семестра и послѣ казва: и безъ учение минава. Зарѣже университета, казва: азъ ще стана учителъ, ще просвѣщавамъ народа! Става учителъ, но слѣдъ 2—3 години зарѣзва и учителството. Послѣ казва: търговецъ ще стана! Зпочне търговията, но слѣдъ 4—5 години и търговията напусне. Хване се слѣдъ това на нѣкакъвъ занаятъ, и него скоро напуска. И най-послѣ хората казватъ, че този човѣкъ е опиталъ всичко, енциклопедистъ е станалъ. Не, тѣзи хора, които опитватъ всичко, нищо нѣ научаватъ. Нѣкои казватъ: да опитаме всичко въ живота! Знаете ли какво нѣщо е да опиташъ всичко? Човѣкъ, който опитва всичко ще замяза на онази циганка, на която дѣтето се разболѣло и казало: „мамо, млѣчице искамъ!“

— Утрѣ, мама, ще купимъ, утрѣ. На другия денъ дѣтето пакъ казва: „мамо, медецъ искамъ!“ — Утрѣ, мама, ще купимъ. Но тя нищо не купувала. Дѣтето искало това — оно ва, но нищо не хапнало, докато най-послѣ умрѣло. Циганката си казала: е, поне отъ всичко си хапна.

Така и съврѣменнитѣ хора, които иждивяватъ всичката си енергия, най-послѣ казватъ: поне научихме нѣщо. Конкретно какво научихте? Запримѣръ, азъ съмъ виждалъ мнозина, слѣдъ като страдатъ, казватъ: азъ научихъ, какво нѣщо е бѣднотията. Но дайте имъ слѣдъ това пари, ще видите, че тѣ не сж научили урока си, пакъ старата пѣсень започватъ. Слѣдователно, при сегашното си развитие, туй знание, което придобивате, трѣбва да е насочено къмъ една опрѣдѣлена посока. Не казвамъ, че трѣбва да бждете едностранчиви, но въ всичкитѣ си работи да имате единство. Напримѣръ, имате склонность къмъ поезия, да пишете нѣщо. Напишете нѣколко строфи, но това, което напишете да остане и слѣдъ васъ. Не е достатъчно да кажешъ нѣщо и слѣдъ това да го забравишъ, но да си го написалъ едноврѣменно и въ ума, и въ сърцето си. Иначе, напишешъ ли нѣщо и го забравишъ, това е изхабяване на енергията ти. Отъ това, което човѣкъ създава най-първо той трѣбва да се ползува. Такъвъ е Божествениятъ законъ. Нѣкои

казватъ: нали трѣбва да живѣемъ за своитѣ близки? Ближенъ е всѣки човѣкъ самъ за себе си. Отъ знанието, което добия, най-първо трѣбва да се ползувамъ азъ, да видя каква полза ще принесе на мене, и слѣдъ като направя първия опитъ и получа добри резултати, тогава ще приложя този опитъ и върху близкитѣ си. Най-първо знанието си трѣбва да приложя върху себе си. Това е логично.

Въ окултната наука най-първо се третира въпроса, какъ да се научи човѣкъ правилно да се концентрира. Всички съврѣмenni общества се концентриратъ. Човѣкъ като учи, пакъ се концентрира, но има закони, които той трѣбва да знае, за да може правилно да се концентрира. Да допуснемъ, че у васъ се развива центъра на фантазията, на въображението, което се намира подъ влиянието на мѣсечината, и вие се заемете да пишете нѣщо. Обаче, слѣдъ като напишете едно стихотворение, мѣсечината така повлияе на въображението ви, че вие се разширите и се надцѣнявате. Мислите си, че можете да бъдете първокласенъ поетъ. Но да създадешъ единъ планъ и да го реализирашъ, това сж двѣ различни фази въ живота. Природата никога не обича да борави съ грандиозни планове. Тя борави само съ малки величини. Тя е направила за хиляди и милиони години тия скали, тия голѣми планини, които виждаме днесъ, но все отъ

малки, микроскопически сжщества. Какво търпѣние има тя! У нѣкои отъ васъ, може би, има желание изведнѣжъ да блеснатъ. Тѣ тръгватъ въ пѣтя, но при първитѣ мжнотии, които срѣщатъ въ живота си, отчайватъ се и започватъ да мислятъ, че ако тръгнатъ въ другъ пѣтъ, животътъ имъ ще стане по-лесенъ.

Въ какво седи лесниятъ животъ? Нека вземемъ примѣри отъ природата. Природата, за примѣръ, е създала човѣшкото тѣло. Но какъ, лесно ли го е създала? — Не, съ усилията на вѣковетѣ. И ние днесъ казваме: човѣшкото тѣло е идеално. Но ако човѣкъ не употребява своята воля, това тѣло само по себе си, не е идеално. То не може само да се държи право. И това, което днесъ поддържа тѣлото право, което го подтиква къмъ движение, къмъ дѣйностъ, това е човѣшката воля. Значи, за всѣко нѣщо се изисква усилие, работа, а не леснина. Въ мозъка на човѣка има едно спирално, едно кржгообразно движение. И когато това движение се извършва правилно, човѣкъ мисли добръ и върви добръ, безъ да залита. Направете единъ опитъ и ще се увѣрите, че е така. Ако вървите по улицата и въ това врѣме ви дойде на умъ нѣщо за нѣкой вашъ противникъ, че е извършилъ нѣкаква пакостъ и почнете мислено да се разправяте съ него, нѣма да изминете и 10 — 20 крачки, вие ще се прѣплетете и ще паднете на земята. Защо? — Прѣ-

кжснали сте това течение въ вашия мозъкъ. Това течение може да се прѣкжсне и по други причини: отъ страхъ, нерѣшителность, подозрѣние и редъ други причини. Подозрѣнието, съмнѣнието сж неджзи, които произтичатъ отъ простия фактъ, че нѣкой вашъ приятель, който ви е общалъ 2 — 3 пжти, че ще ви направи нѣкоя услуга, не изпълни общанието си. Това неизпълнение на общанието ви дава поводъ да се съмнѣвате въ приятеля си, да го подозирате. Прѣдставете си, че този вашъ приятель, когато ви е далъ това общание, въ сжщия часъ е далъ нѣкакво общание още на 10 — 15 души. Питамъ ви: ако вие дадете общание за нѣщо на 10 — 20 души, имате ли най-първо физическа възможность да изпълните тия общания изведнѣжъ? — Нѣмате възможность. Въ това отношение младитѣ сж хора, които едноврѣменно даватъ много общания и не могатъ да ги изпълнятъ. Тѣ страдатъ отъ много идеи. Азъ ги уподобявамъ на ония земледѣлци, които по нѣкой пжтъ постжпватъ много глупаво, а именно: посѣятъ едно голѣмо пространство земя, отъ 2 — 3000 декара, послѣ нѣматъ работници, нѣматъ срѣдства да ожънатъ тия ниви. И като дойде врѣме за жетва, нивитѣ оставатъ неожънати, житото неприбрано и окапва на земята. Човѣкъ може да има отлични мисли, високи идеи, но ако нѣма работни сили, които сж неговитѣ способности, за

да може да ги мобилизира, тѣ оставатъ неразработени, неожънати и неприбрани. Ако пѣкъ нѣкой човѣкъ има достатѣчно работници, т. е. достатѣчно сили, способности въ себе си, той трѣбва да умѣе правилно да ги мобилизира, правилно да ги впрегне на работа. Силитѣ, които сега дѣйствуватъ въ свѣта, както и въ васъ, сж повече отрицателни. По нѣкой пжтъ, напимѣрь, вие се въодушевявате, вѣрвате, че това ще направите, онова ще направите, но защо? Защото баща ви още изпраща пари, вие не уповавате на вашето сърце, на вашия умъ и на вашата воля и да кажете: „Съ трудъ и постоянство азъ мога да изкарвамъ прѣхраната си“! Казвате: менъ не ме е страхъ. Защо? Защото бащата и майката сж задъ гърба ви. Вие сте на една лъжлива почва. Да уповава човѣкъ на себе си, азъ разбирамъ да уповава на онова великото, Божественото, което е вложено въ неговия умъ, сърце и воля. Щомъ уповавате на Божественото, каквато голѣма мжчнотия, или каквото крушение и да ви дойде, вие ще бждете силни да кажете: „Онзи великъ законъ, който направлява свѣта, той ще ме избави, ще ме изведе на спасителния брѣгъ“. Ще те избави, но кога? — Когато ти правилно си свързанъ съ природата. Въ това отношение, онѣзи хора, които не вѣрватъ въ Бога, които сж профани въ тази работа, но изпълняватъ този великъ законъ, иматъ по-добри

резултати, отколкото върующитѣ. Често религиознитѣ хора, като станатъ много чувствителни, се намиратъ прѣдъ една опасностъ, а именно: тѣ добиватъ за себе си едно особено мнѣние, ставатъ особени хора. Срещнахъ единъ пжтъ единъ младъ евангелистъ, който като дошълъ до състоянието на „новораждане“, толкова се въодушевилъ, че започна да се мисли за все silenъ, че никой не може да излѣзе насрѣща му и т. н. Отива една вечеръ самъ на Витоша и казва на дявола: „Ела сега да се поборимъ съ тебе! Азъ мога вече да те бия, нѣма да ти отстъпя“. Обаче, казва той, не се минаха и двѣ години, и дяволътъ ме би.

Тѣй че злото въ свѣта, това сж разумни, интелигентни същества, това сж въплотени дипломати, които дѣйствуватъ съ сили тѣ на природата. Въ нѣкои отношения тѣ дѣйствуватъ прѣмо, а въ нѣкои отношения — умствено, чрѣзъ мисълта. И когато се създаде единъ окултенъ класъ, какъвто е вашиятъ, непременно ще имате противодѣйстващи сили. Вие сте изложени вече като една мѣшанка на бойното поле. Ще кажете: защо е това? — Срѣщу всички организации за добро, за духовенъ подемъ черното братство излиза съ цѣль да внесе смъртъ и разстройство между тѣхъ. Тѣ ще внесатъ една лоша, отрицателна мисль въ одного, въ втори, въ трети и какво ще стане най-послѣ? —

Ще вземете да обръщате внимание на свѣта, ще изгубите въра въ себе си, въ Бога, докато станете играчка въ тѣхни ржцѣ. И съврѣмениятъ християнски свѣтъ въ тсва отношение е станалъ играчка на тия тъмни сили.

Да се повърнемъ къмъ въпроса: какво е влиянието на мѣсечината? — Тя влияе върху въображението. Какъ може да се изпълзува нейното влияние въ положителна смисль? Да допуснемъ, че нѣкой пжтъ изпадне въ извѣстно меланхолично настроение. Приложете тукъ вашето въображение! Прѣдставете си една хубава картина, една хубава перспектива въ живота. Направете слѣдния малъкъ опитъ: боленъ сте, изпаднали сте духомъ, но зимно врѣме е, не можете да излѣзете вънъ да се поразходите. Прѣдставете си мислено, че се изкачвате на единъ планински върхъ, който познавате, ходили сте другъ пжтъ, и прѣживѣйте цѣлата екскурзия въ себе си живо, като че въ този моментъ пжтувате. Изкачете се до върха и пакъ се върнете! Всѣки день може да правите по една такава разходка. Туй усилие на вашия умъ веднага ще тонира мозъка ви. При дисхармония на човѣшкитѣ мисли и чувства, всички способности се замѣгляватъ и се образува единъ вжтрѣшенъ мракъ. Всички краски наоколо ни изчезватъ, и ние се усѣщаме напълно изолирани, като че отдѣлени отъ цѣлия козмосъ. И тогава, всички страдания

като че се струпватъ все на нашия грѣбъ. При това, онѣзи, които вървятъ въ пѣтя на Божественото развитие, ще изхарчатъ повече отъ своята енергия, но това харчене на енергията трѣбва да става разумно.

Да допуснемъ, че между двама отъ васъ, които и да сж тѣ, се създаде едно чувство на сближаване, на приятелство. Вие какъ опрѣдѣляте качествата на едно приятелство или на една дружба? То не е само едно обикновено запознаване. И въ природата сжествува такова чувство на приятелство. Щомъ свържешъ приятелство съ нѣкого, този приятелъ никога не можешъ да го забравишъ. Приятелство, свързано въ младини, остава и за прѣзъ цѣлия животъ. Онѣзи, които иматъ чувството на приятелство развито въ себе си, тѣ иматъ единъ вжтрѣшенъ езикъ, съ който се разговарятъ. Щомъ имашъ единъ приятелъ въ свѣта, ти никога нѣма да се обезсърчишъ, никога нѣма да се отчаешъ. Нѣмашъ ли поне единъ приятелъ, ще дойде и обезсърчението, и отчаянието. Законътъ изключва всѣко обезсърчение, всѣкакво отчаяние между двама приятели. Да имашъ единъ приятелъ и да се обезсърчишъ, това е невъзможно! Двама души старци, поети по на около 80 — 85 годишна възраст, приятели още отъ младини, едва сега се срѣщатъ. Единиятъ идва на гости на другия. И двамата сѣдатъ

до камината и мълчатъ. Слѣдъ като прѣкарали 5 часа въ мълчание, ставатъ, хващатъ се за ръцѣ и единиятъ казва на другия: „Много съмъ благодаренъ за добрия разговоръ, който имахме“. И тѣй, цѣли 5 часа мълчание! — това е единъ вжтрѣшенъ разговоръ на души. Не мислете, че когато мълчите не се разговаряте. Човѣкъ и като мълчи, пакъ се разговаря. Та желателно е и отъ ваша страна, всички да образувате помежду си положителни чувства, да си помагате едни на други. Азъ забѣлзвамъ, мнозина отъ васъ почнаха да заболѣватъ. Това се дължи на немарливостъ по отношение на тѣлото, става голѣмо изхарчване на вашата нервна енергия. Послѣ, у мнозина забѣлзвамъ нервни движения, спазми, нетърпеливостъ и други подобни. Вие трѣбва да контролирате вашитѣ мускули.

За да дойдете до положение да контролирате вашитѣ мускули, вие трѣбва да правите опити за каляване на волята си. Ще правите редъ упражнения за това. Ето какво ще направите: вие ще седите тихъ и спокоенъ и ще извикате нѣкой вашъ приятелъ да забие една игла на нѣкое меко мѣсто, дѣто нѣма на близо артерия или вена, на крака или ръката ви, и ще слѣдите, до колко можете да издържите, безъ да трепнете. Той ще започне да забива полекичка — 1 м. м., 2. м. м., и вие, ако можете да издържате, ще му кажете: още мал-

ко, още малко! Дойде ли момента, когато не можете да издържате, ще му кажете да спре. Иглата, съ която ще правите опита, първо ще я обгорите добръ и послѣ ще я забивате, да видите, до колко можете да издържате тия страдания, причинени отъ убождане на игла. Ако дойде нѣкакво внезапно убождане, лесно се издържа, колкото и голѣмо да е, но когато иглата се забойда малко по малко, по-мжчно се издържа. Така ще опитате силата си. Прѣдставете си, че сте мжченикъ още отъ първитѣ врѣмена на християнството, какъ ще изнасяте тия физически страдания, на които тѣ сж били подлагани? Като се прави опита, ще видите, какъ вашето въображение увеличава болката. Често вие увеличавате малкитѣ мжчнотии въ живота си, но само по тоя начинъ, при такива опити, ще имате едно реално схващане за мжченицитѣ на миналитѣ врѣмена. Всѣка мжчнотия, каквато и да е, отъ какъвто характеръ и да е, ние трѣбва да я схващаме като една сила, която работи вжтрѣ въ насъ.

Азъ ви говоря тия нѣща, за да се създаде една хармонична атмосфера между васъ. Трѣбва да знаете, че добритѣ мисли, добритѣ чувства и желания и добритѣ дѣйствия, образуватъ една прѣкрасна атмосфера за работа и успѣхъ въ живота. Ако между васъ има съгласие и задружностъ, всичко ще можете да направите. Ако, обаче, почнете да

се раздѣляте помежду си на партии и да оставате на особено мнѣние, нищо не можете да постигнете, защото главната цѣль въ живота ви, това е вашето душевно развитие. При всѣка една работа, която можете да извършите на земята, сжщественото, къмъ което трѣбва да се стремите е: развиването на вашия умъ, усиляването на вашето сърце и облагородяването на вашата воля. Нѣкой пжтъ, при нѣкой неуспѣхъ, или при нѣкоя голѣма мжчнотия, ти може да кажешъ: азъ ще полудѣя! Не, ти ще се спрешъ и ще си кажешъ: въ свѣта има разумни закони, които регулиратъ живота. Какъ ще полудѣешъ тогава? Кой може да ти вземе ума? Ти можешъ да полудѣешъ, но при какви условия? — Полудѣватъ всички ония, които водятъ единъ порочень животъ. Полудѣването е допустимо при една разнебитена нервна система, при единъ порочень животъ. Туй да го знаете! Но за единъ човѣкъ, който живѣе чистъ животъ, полудѣването е абсолютно изключено. Заболѣване може да стане, разстройство въ нервната система отъ прѣсилване може да стане, но не и полудѣване. Прѣсилването може да стане отъ двѣ противоположни желания. Нѣкой пжтъ вие можете да прѣкарате прѣзъ нервната си система толкова електричество, че нервитѣ ви да се разслабятъ. Вие трѣбва да знаете, до колко въ даденъ моментъ вашата нервна систе-

ма е въ състояние да издържа известно електричество, до колко е калена тя. Мозъкът въ това отношение е една електрическа батерия. Ако вие изпратите този електрически токъ на мозъка прѣзъ нервната система, може да се осакатите. Затова, вие, като ученици въ този новъ пѣтъ, трѣбва да се учите на самообладание, на контролиране. Често нѣкои отъ васъ започватъ да губятъ паметта си. Това азъ наричамъ „приливъ“, който обяснявамъ съ това, че чувствата въ васъ сж взели надмощие, материята е станала по-гъста. Следователно, за да помогнете на паметта си, ще обърнете тия енергии къмъ ума си.

Сега ще ви задамъ единъ въпросъ: ако човѣкъ не може да обича себе си, т. е. подразбирамъ, ако човѣкъ самъ не цѣни Божественото, което е заложено въ него, може ли другитѣ да го обичатъ?

Ще ви задамъ другъ въпросъ: ако вие сами не можете да си съдѣжите храната, другъ може ли да яде заради васъ? — Не може. То значи: като отидете при единъ вашъ приятелъ, той може да ви приеме най-любезно, да ви сложи богата трапеза, но вие сами ще ядете. Този вашъ приятелъ, това е Любовта, която може да ви даде всички най-добри условия за учене, но заради васъ не може да учи. Вашиятъ приятелъ може да ви даде и всички сръдства за учене, но той

не е въ състояние да ви направи ученъ, способенъ. Ако вие нѣмате воля да се учите, вашиятъ приятелъ не е виновенъ за това, и вие нѣма защо да се обезсърчавате, не трѣбва никому да се сърдите. Той може да ви прѣдаде едно хубаво настроение или едно добро чувство, но вие трѣбва да имате воля сами да учите. Има и друго нѣщо: способниятъ ученикъ може да прѣдаде способността си на нѣкой свой уменъ приятелъ. По сжщия начинъ и лѣността се прѣдава. Забѣлѣжете сжщото нѣщо се проявява и въ училищата. Онѣзи ученици, които дружатъ съ способни другари, всички се учатъ добръ. А тия ученици, които избѣгватъ способнитѣ и мислятъ, че и безъ учене може, тѣ изоставатъ назадъ.

Често, слушамъ нѣкои отъ васъ да казватъ: ние не можемъ да бждемъ толкова добри. Не, вие не трѣбва да мислите така, вие трѣбва да бждете добри, защото доброто е основа въ живота. Не трѣбва да казвате: мога да бжда и по-малко добъръ. — Ако искате да успѣвате въ живота си, не само сега, но и за въ бждеще, вие трѣбва да бждете добри! Тази доброта не зависи отъ васъ. Доброто е вложено въ всички ви, а вие само трѣбва да го признаете и да го приложите въ живота си. Сжщото нѣщо е и по отношение способнитѣ и чувствата ви. Вие нѣма сега да придобивате способно-

сти, имате ги въ васъ. Чувствата сѣщо нѣма сега да ги придобивате. Тѣ сѣ вложени въ васъ. И волята, която ви е потрѣбна, е вложена въ васъ. Туй, което природата е вложила вече въ васъ, нѣма какво да го придобивате, но просто ще развиете тия сили и ще изпълните плана, който ви е прѣдначертанъ. Слѣдователно, при никакви условия нѣма да се отбивате отъ правия пѣтъ. И човѣкъ прѣзъ цѣлия си животъ, отъ младини до дълбока старостъ, винаги трѣбва да учи и винаги трѣбва да има единъ младенчески духъ. Той не трѣбва да казва: моето се свърши, азъ нѣма да уча вече. И на 120 години да станете, азъ желая да запазите онова младенчество, като на 20-годишенъ момъкъ, онзи бистъръ умъ, онзи буденъ духъ, да се интересувате отъ всичко.

Една отъ опасноститѣ, която ще срещнете въ живота си, то е, че ще дойдете до положение, като се срещнете двама души, било отъ външния свѣтъ, било между васъ самитѣ, нѣма да се разбирате и то за нѣкои маловажни работи. Затова, всѣкога ще имате прѣдъ видъ първостепенната, главната мисль, а вторичнитѣ и третичнитѣ ще оставяте на заденъ планъ. Винаги ще имате като начало въ живота си слѣдния максимумъ: никой не може да ви спъне въ вашия пѣтъ! Могатъ да ви задържатъ, могатъ да ви вържатъ, но да ви спъне, или да ограни-

чи нѣкой вашия умъ, вашето сърце и вашата воля, или да ви хипнотизира, да не можете да мислите, да чувствувате и да дѣйствувате — това е невъзможно! Човѣкъ може да бжде вързанъ, 20 години да прѣкара въ затворъ и пакъ да прѣмине въ другия свѣтъ съ една силна и трѣзва мисль. Нищо не може да го ограничи. Такива трѣбва да бждатъ героитѣ на новитѣ врѣмена!

Сега вие ще се натѣкнете на мжнотитѣ въ живота, ще ги опитате. Това трѣбва да знаете! Прѣдставете си, че излѣзете на сцената да декламирате едно стихотворение и ви освиркатъ. Какво ще правите? Вие ще си кажете: втори пѣтъ не излизамъ. Не, кажете си: втори пѣтъ ще излѣза! Излѣзте и втори, и трети пѣтъ, постоянствувайте! Знаете ли какво е направилъ краснорѣчивиятъ американски ораторъ Бичеръ? Той отива въ Англия съ извѣстна мисия, да говори нѣщо, да направи нѣкакви прѣдложения. Въ това врѣме, обаче, англичанитѣ и американцитѣ били въ неприязнени отношения. Излиза той прѣдъ публиката, на която трѣбва да говори. Казва нѣколко думи, но всички ставатъ на крака, дигатъ шумъ, не искатъ да го слушатъ. Той прѣстава да говори, чака ги да поутихнатъ. Щомъ се смиратъ, пакъ започва да говори. Каже нѣколко прѣдложения, но отново шумъ, виковете, не искатъ да го слушатъ. Той пакъ чака да утихнатъ. Щомъ утих-

натъ, отново заговори. Тъй се продължило това английско събрание 3 - 4 часа, докато най-послѣ той ги заставилъ да го слушатъ. Тѣ викатъ, той ги чака, докато най-послѣ се изказалъ. Като се изказалъ, англичанитѣ казали: „Направихме една погрѣшка.“ Това се казва човѣкъ съ характеръ! Ще те освиркатъ, но ти ще бждешъ тихъ и спокоенъ. Всичко ще утихне. Щомъ млъкнатъ, ти пакъ ще кажешъ двѣ прѣдложения. Тѣ викатъ: не говори, слѣзъ долу! Ти пакъ седишъ спокоенъ. Нѣкой отъ васъ ще каже: това е нахалство! Ако слѣза долу, това е страхливостъ. Кое е по-хубаво: да бждешъ нахаленъ или страхливъ? Животътъ е сцена, на която вие сте се качили, и всички хора около васъ казватъ: долу, не искаме да те слушаем! Вие казвате: слушайте, азъ искамъ да ви кажа защо съмъ се качилъ тукъ, защо съмъ изпратенъ. Като се изкажа, азъ самъ ще слѣза, но докато не се изкажа, нѣма да слѣза. Може и 10 пѣти да слѣза, но пакъ ще се кача! Това да знаете!

Азъ съмъ забѣлѣзалъ, у мухитѣ има една отлична черта въ това отношение. Седя въ стаята си и се занимавамъ и току-вижъ нѣкоя муха кацне на носа ми. Азъ работя, тя седи. Азъ правя опити: изпѣдя я, тя пакъ се връща, кацне на сѣщото мѣсто. Казвамъ: его една похвална черта на устойчивостъ, която ученицитѣ трѣбва да придобиятъ. И

слѣдъ това знаете ли какво правя? — Взема малко медецъ на една книга и я примамвамъ съ него. Казвамъ ѝ: разбирамъ какво искашъ отъ мене. Държа книгата къмъ носа си, тя дойде, кацне, погледне къмъ меда. Тогава азъ турямъ книгата на страна и оставямъ и тя да се занимава. Азъ си продължавамъ работата, а тя се занимава съ меда. Казвамъ: ако не бѣше ми кацнала на носа, не бихъ ѝ далъ медъ. При това, ако само веднѣжъ бѣше кацнала, пакъ не бихъ ѝ далъ медъ, но като дойде 20 - 30 пѣти, азъ казвамъ: за твоео постоянство, азъ ще ти дамъ или захарчица или медецъ. Ти заслужавашъ това. И въ природата дѣйствува сѣщиятъ законъ. Когато ние постоянствуваме въ постигането на своята висша цѣль, тя е готова да отвори своитѣ съкровища. Затова всички бждете настойчиви! Паднешъ веднѣжъ, втори, трети, четвърти, десети, двадесети, четиридесети, петдесети, шестдесети, деветдесети, деветдесетъ и деветия пѣтъ — пакъ стани, пакъ настоявай! Онова, което искашъ, на стотния пѣтъ ще сполучишъ.

Сега запримѣръ, вие се заемате да издавате едно списание, нали? Вие трѣбва да имате настойчивостъта на тази муха. Не мислете, че доброто ще ви постигне изведнѣжъ! Може да ви окритикуватъ, нищо отъ това — настойчивостъ се изисква! Само по този

начинъ можете да си пробиее пжтъ. Не мислете, че е лошо, ако срещнете нѣкоя неблагоприятностъ въ живота си! Това е една криза. Най-неблагоприятнитѣ условия, това сж една хубава вжтрѣшна възможностъ за добро. Само така вие ще станете по-умни.

И тъй, между вашата мозъчна система и симпатическата нервна система трѣбва да има хармония. Първата система е на мисълта, а втората на чувствата. Почнатъ ли очитѣ ви да пожълтѣватъ, трѣбва да знаете, че черния ви дробъ иска почивка. Никакво безпокойство, никакво нервирание! Пълно разположение на духа! Ще мислите, че всичкитѣ ви работи сж уредени. Търпѣние, търпѣние, докато всичко се уреди. Природата обича търпеливитѣ, смѣлитѣ, рѣшителнитѣ, настойчивитѣ, разумнитѣ хора — на тѣхъ всѣкога прави отстъпки. Неджзитѣ, това сж обратнитѣ качества въ човѣка, за които не искамъ да говоря.

Упражнени е. Ржцѣтѣ напрѣдъ, прѣститѣ свободни. Медлено ще свивате прѣститѣ си въ юмрукъ. Постепенно отпущайте прѣститѣ си! (Това ще повторите нѣколко пжти). Ржцѣтѣ се прибиратъ прѣдъ гърдитѣ и послѣ настрана, съ прѣсти свити на юмрукъ. Ржцѣтѣ пакъ се прибиратъ прѣдъ гърдитѣ, при което прѣститѣ се отпущатъ. (Това сжщото се прави нѣколко пжти). Ржцѣтѣ прѣдъ гърдитѣ съ свити прѣсти се протягатъ на-

прѣдъ и прѣститѣ се отпущатъ. Ржцѣтѣ прѣдъ гърдитѣ и прѣститѣ се свиватъ. Ржцѣтѣ настрана и прѣститѣ се отпущатъ. Ржцѣтѣ прѣдъ гърдитѣ съ свити прѣсти. Ржцѣтѣ се протягатъ напрѣдъ, а прѣститѣ се отпущатъ, отварятъ.

Като правите това упражнение, прѣдставете си мислено, че прѣдъ васъ седи една голѣма мечка, която вие държите за ушитѣ. Дръжте тъй мечката и считайте, че сте равни по сила на нея. Прѣдставлявайте си, че държите мечката съ лѣвата си ржка за главата, а дѣсната си ржка прѣкарайте отъ горната частъ на главата ѝ по гърба и назадъ. Съ отворена ржка ще я потупате малко, първо по гърба, а послѣ по главата. Слѣдъ това съ двѣтѣ си ржцѣ я дръжте за ушитѣ. Хванете я послѣ съ дѣсната си ржка за главата, а лѣвата прѣкарайте по гърба ѝ. Разтворете ржцѣтѣ си настрана съ отворени прѣсти! Пакъ хванете мечката за главата, потупайте я по странитѣ хубаво!

Второто упражнение, при което си прѣдставяте мечката, се прави много бавно. Това упражнение може да ви се вижда лесно, да галите мечката, но мечката е символъ. Тя е акумулаторъ на извѣстенъ родъ енергия въ природата. Тя е сжщество, пълно съ здраве. Запримѣрь, направете слѣдния опитъ. Ако ви тресе или сте духомъ отпаднали, хванете мислено една голѣма мечка и съ едната си

ржка я дръжте за ухото, а другата пръкарайте по гърба ѝ. Като направите това упражнение, ще почувствувате, като че нѣкаква сила е минала отъ нея въ васъ. Въ този случай мечката може да ви помогне, стига у васъ да не се яви желание да ѝ напакостите. Това упражнение не можете да направите съ вълка, а само съ мечката. Тя е сжщество на чувствата, много се привързва, но сжщеврѣменно е и много отмѣстителна.

Ако вашата симпатична нервна система е разстроена, съ това упражнение вие ще можете донѣкждѣ да си въздѣйствувате, ще се тонирате. Всѣки човѣкъ трѣбва да черпи отъ природата извѣстна енергия, която му липсва. Най-първо отъ васъ трѣбва да изчезне всѣкакъвъ страхъ. Вие само като си прѣдставите мечката тѣй рунтава, голѣма, вие потрепервате. Упражнявайте се, за да наддѣлѣте на страха. Забѣлѣжете друго нѣщо: блѣха, въшка, или какъвъ и да е другъ паразитъ, въ меча кожа не седятъ, бѣгатъ отъ нея.

Та при всички упражнения, които правите, имайте за обектъ едно живо сжщество, както при това упражнение въ ума ви ще седи мечката. Тогава и тя, и вие ще се ползвате. Взимамъ мечката като символъ на енергия.

Онѣзи отъ васъ, които съзнателно направихте упражнението, какво почувствувате? (— Лекота. Спокойствие). Мечката е спокойно, миролюбиво сжщество. Само въ

краенъ случай, когато я раздразните, става лоша. Вие се боите отъ мечката, имате едно извратено понятие за нея. Знаете ли какъ е произлѣзла мечката? Има едно българско прѣдание за прихода на мечката, то е слѣдното: едно врѣме тя била една красива, хубава мома. Майка ѝ умрѣла, та ѝ дошла втора майка, мащеха, която я третирила много злѣ. Всѣка сутринъ я пращала на рѣката да пере едно руно и като се връщала, налагала я. Като дотегнало това на тази мома, тя си казала: „Господъ да ме направи мечка съ рунтава козина, въ гората да живѣя, но при майка ми да ме не праща“. И като си турила това руно, тя станала мечка. Значи, мечката е онази красива мома, която избѣгала отъ втората си майка.

Казвамъ: дълго врѣме ще мине, докато у васъ се създаде едно правилно разбиране за животнитѣ.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Трансформиране на енергиитѣ.

15

III година.
15 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 27. I. 1924 г. въ
гр. София.

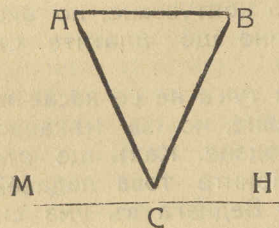
ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ЕНЕРГИИТЪ.

„Само свѣтлиятъ път на
Мъдростта води къмъ Истината.“

— Тя постоянно ни весели.

Т. М.

Въ природата съществува единъ методъ
за прѣвръщане на енергииѣ. Прѣдставете си
една права линия АВ, която да изразява със-

стоянието на покой въ
съзнанието. При това
състояние нѣщата сж
строго опрѣдѣлени, нѣ-
ма никакво безпокой-
ство въ тѣхъ. Обаче,
има редъ външни при-
чини, които могатъ да
се явятъ тѣй, както мо-
же да се яви една ко-

мета въ пространството и да наруши спо-
койствието въ съзнанието. Да кажемъ, че
една такава причина е С. Тя може така да
разтърси съзнанието, че да го доведе до съ-
стояние на падение. При това падане, обаче,
съзнанието все ще опре да нѣкоя плоскостъ,
напримѣръ плоскостъта МН. Разбира се, ко-
гато се чертаятъ тия линии въ геометрията,
тѣ не произвеждатъ никакво болезнено съ-
стояние, но когато човѣкъ пада, то е другъ
въпросъ. Тѣй че, когато само се чертае едно

падане, нищо не се произвежда въ съзнанието на човѣка, но когато той фактически пада, ще усѣти едно психическо, вътрѣшно страдание, едно голѣмо безпокойствие. Нѣкой пжтъ ефектътъ, страхътъ, изживѣнъ при това падане, при това сътресение може да бжде толкова силенъ, че да изгубите съзнанието си. Допуснете, че мѣстото, на което се намирате, е една скала и вие се подхлъзвате и падате. И сега, ако теренътъ, на който паднете е мека прѣстъ, вие ще се избавите само съ едно слабо контузиране, но ако той е скалист мѣсто, вие ще платите съ вашия животъ.

Прѣдставете си, че тукъ не се касае за нѣкакво физическо падане, но за нѣкакво морално или умствено падане. Какъ ще отклоните това падане?

т

— Веднага въ ума си трѣбва да създадете една огъната линия тп, обратна на посоката на падането. Това е единъ начинъ за поляризиране на вашия умъ. Запримѣръ, направете

п

слѣдния опитъ: прѣдставете си, че вие седите на една скала и искате да се хвърлите отъ нея на дълбочина 500 м. надолу. Вие сте увиснали вече въ въздуха, готови да пад-

нете, но сега, по ваша воля, постепенно слизайте надолу. Прѣдставяйте си мислено, че не падате надолу, а тъй съзнателно, по ваша воля слизате бавно, сантиметъръ слѣдъ сантиметъръ. За онзи, който има грамадна воля, или който разбира законитѣ на природата, тия сили дѣйствуватъ въ съгласие съ него. Такъвъ човѣкъ може да поляризира тия сили, т. е. да владѣе всѣка своя клѣтка и по такъвъ начинъ ще може да спре, дѣто иска. Постѣпвате ли по този начинъ, вие ще можете да слѣзете, както искате, но вашето съзнание трѣбва да бжде толкова интензивно, че нито за моментъ да загубите връзка съ живата природа и да помислите, че законитѣ на природата могатъ да дѣйствуватъ и другояче. Щомъ се държите за законитѣ на природата, то е както когато се държите за едно вжже. Ще се спуснете полека по това вжже и тъй ще слизате. По сжщия начинъ може да се качвате и нагорѣ по вжжето. Ако това нѣщо можете да направите по едно вжже, не можете ли да го направите по законитѣ на живата природа? — Можете. Само че въ нея това вжже е невидимо. Ако вжжето е слабо, то ще се скъса, и вие ще паднете. Ето защо вие трѣбва да извършите тази манипулация много спокойно и внимателно.

Сжщиятъ законъ се отнася и до вашето вътрѣшно естество. Докато вашата вѣра е здрава, и докато вашитѣ ржцѣ — волята ви

— сж силни, вие ще можете безопасно да слизате и да се качвате по това вжже, но ако вѣрата и волята ви не сж силни, вие ще паднете. Всички хора, които падатъ, тѣ сж духовно пияни — нищо повече. Когато човѣкъ изгуби своето съзнание, той е въ положение на духовно пиянство. И знаете ли кога хората падатъ? Въ духовния свѣтъ има особени питиета, които, като се пиятъ, прѣдизвикватъ психическо опияняване. Хората започватъ да си въобразяватъ, като турцитѣ, единъ рай на щастие и блаженство, което не заслужаватъ, обаче. А какво нѣщо е незаслуженото? — Всѣко нѣщо, за което не си готовъ, е незаслужено за тебе.

Ще ви дамъ още единъ примѣръ, за да поясна мисълта си. Ако нѣкоя майка даде на своето новородено дѣте твърда храна, то непрѣменно ще умре. Това дѣте се нуждае само отъ рѣдка храна. Слѣдователно, щастieto и блаженството, които вие търсите, още не сж заради васъ. Затова, най-подходящата храна за съврѣмения свѣтъ това сж скѣрбитѣ и страданията. Отъ скѣрбъ и страдание никой не се е развалилъ до сега, но отъ щастие и блаженство половината отъ хората въ свѣта сж се поврѣдили. Това, че се раждатъ такива противоположности въ свѣта, е все отъ тия блага, за които хората, при сегашното си съзнание, не сж готови. Запримѣръ, нѣкои отъ ученицитѣ казватъ:

азъ имамъ извѣстни мжнотии, но не мога да издържа на тѣхъ. Защо нѣма да издържите? Кой сж причинитѣ на това? Това показва, че вие губите вѣра въ себе си. Значи, вие губите вѣра въ вашитѣ ржцѣ, въ вашето вжже. Щомъ изгубите вѣра въ вашето вжже, щомъ изгубите вѣра въ вашитѣ ржцѣ, непрѣменно падането ще дойде. При сегашнитѣ условия на живота ви, успѣхътъ зависи отъ силата на вашето вжже и вашитѣ ржцѣ.

Сега, какво трѣбва да направите, за да може една мжнотия или една тяжесть да седи на повърхността на нѣкоя течность? Да кажемъ, имате 1 кгр. желѣзо съ малкъ обемъ и го хвърлите въ морето. Какво ще стане съ него? — Ще се намѣри на дъното на морето. Какво трѣбва да направите съ това желѣзо, за да го заставите, споредъ законитѣ на физиката, да седи на повърхността на водата? — Обемътъ или плоскостъта му да се увеличи. Ако направите плоскостъта на това парче желѣзо голѣма около 2-3 м., ще потъне ли? — Нѣма да потъне. Защо? Защото измѣства по-голѣмо количество вода и съ толкова по-тегло става по-леко. Въ този случай и съпротивлението на водата е по-голѣмо, отколкото е тяжестьта на желѣзото. Слѣдователно, сжщиятъ законъ ще приложите и при мжнотиитѣ. Когато имате една мжнотия, малка по обемъ, но сбита по материя, вие психически ще разширите обема ѝ, за да олекне

и да не потъва въ вашето съзнание, дѣто би причинила болезнени състояния. Да кажемъ, че имате една малка мжнотия, боли ви прѣстъ и не можете да търпите. За да се излѣкувате или по-право, за да можете да търпите, прѣд-ставете си, че нѣкой ви е забилъ единъ голѣмъ гвоздей въ ржката. Тази по-голѣма болка сега ще измѣсти по-малката. Ако можете да произведете умствено това забиване на гвоздея въ ржката си, въ съзнанието ви ще стане трансформиране на болката. Значи, за да издържите малкитѣ мжнотии въ живота си, ще си прѣдставите, че има по-голѣми отъ тѣхъ.

Прѣдставете си сега другъ случай въ живота. Нѣкой отъ васъ, ученицитѣ, върви по улицата съ нѣколцина свои приятели, изважда кесията си, иска да купи нѣщо, но нѣма нито петъ пари въ нея. Краката му започватъ да треперятъ отъ срамъ, отъ честолюбие и си казва: какъ ще се издамъ сега прѣдъ приятелитѣ си, че нѣмамъ нито петъ пари? Защо ми е този животъ? Терзае се, но мълчи, никому нищо не казва. Прѣдставете си сега друга перспектива. Този ученикъ се намира въ единъ далеченъ градъ, пакъ безъ петъ пари въ джеба си. но нѣма нито единъ познатъ, нито единъ приятелъ. Въ кой отъ двата случая задачата е по-мжчна?—При втория случай, разбира се.

Често у съврѣменнитѣ хора се заражда едно

тягостно състояние, едно неразположение на духа. Запримѣръ, ставате сутринъ, но сте неразположени, гнѣвни, пуснали сте пояса си и казвате: днесъ съмъ неразположенъ, не ме бутайте! Вие не се спирате да разберете, защо сте неразположени. Причината на това неразположение може да е вътрѣшна, може да се крие нѣйдѣ въ подсъзнанието, съзнанието или самосъзнанието. Вие може да сте подпушени въ една отъ тия три области. Какво трѣбва да правите тогава? Ще се вдѣлбочите дълбоко въ себе си и ще се запитате: защо се нервирамъ, защо не мога да търпя? Ще се стремите да си дадете единъ искренъ отговоръ, като прѣдъ Бога, и само така ще прѣмахнете причината, която ви дразни, безпокои.

Сега ще ви изнеса два психологически противоположни момента. Прѣдставете си, че нѣкое лице ви е обидило крѣвно, и вие казвате: азъ никога не мога да простя на това лице. Обаче, вие, като ученикъ, имате нужда отъ 10,000 лева, търсите нѣкой да ви помогне, да ви услужи съ тия пари. Отивате при единъ вашъ приятелъ, искате да ви помогне, но той казва: нѣмамъ, много съжалявамъ. Отивате при втори, трети, всички си повдигатъ раменѣтъ, казватъ: нѣмаме. Всѣки казва: бихъ желалъ да ти помогна, но... Да кажемъ, че лицето, което ви е обидило, е единственото, което може да ви услужи, готово е да ви даде 10,000 лева. Този човѣкъ казва: нека дойде при мене, азъ

ще му услужа. Вие казвате: не, не отивамъ при него! Вие се намирате прѣдъ една дилема. Какъ ще постѣпите? Вашата честъ е ангажирана съ тия 10,000 лева — една неприятностъ. Отъ друга страна, трѣбва да отидете при лицето, което ви е нанесло обидата — втора неприятностъ. Коя отъ двѣтъ ще изберете? Като дойде по-голѣмата мжнотия, вие ще забравите вашата обида. Нуждата отъ 10,000 лева ще заличи обидата ви, и вие ще кажете: хайде, азъ ще му простя, ще забравя обидата. Туй става въ живота. Това е единъ остень, който природата употребява противъ своенравнитѣ хора. Тя ни впрегне въ хомота и казва: „Право въ браздата ще карашъ!“ Вземете остена, мушне те съ него, и ти трѣгвашъ право въ браздата — нищо повече.

Ще ви задамъ въпроса: въ какво седи достоинството на човѣка? Какъ бихте отговорили на този въпросъ? Достоинството на единъ слуга седи въ това — да изпълнява добръ работата, която му е дадена. Достоинството на единъ ученикъ седи въ това — да учи уроцитѣ си добръ. Достоинството на единъ проповѣдникъ седи въ това — да проповѣдва добръ. Достоинството на единъ писателъ седи въ това — да пише по възможностъ най-хубави нѣща. Достоинството на единъ лѣкаръ седи въ това — да лѣкува споредъ най-добритѣ методи. Питамъ: ами вашето достоинство, като ученици, въ какво седи? — Въ при-

ложението на окултнитѣ закони въ живота си. Ако не приложите тия правила въ живота си, всичко е безполезно. Ако е за знания, вие имате такива. Вие имате знания и по физика, и по химия, и по астрономия, и по история, по всички науки изобщо, но едно нѣщо ви липсва: не знаете какъ да прилагате окултнитѣ закони при разнитѣ условия на живота. Слѣдователно, щомъ ви дойде нѣкоя мжнотия въ живота, каквато и да е тя, кажете си: азъ зная, има духовенъ пѣтъ, има възможностъ за разрѣшение на тази задача, тя не е една отъ най-голѣмитѣ, напротивъ, тя е една отъ най-малкитѣ мжнотии за менъ. И дѣйствително така е. Най-голѣмитѣ мжнотии въ живота се даватъ на най-великитѣ хора, а вие още не минавате за велики хора. Тѣй щото, вашитѣ мжнотии сѣдни отъ най-малкитѣ въ свѣта и като тѣй, вие можете да се справяте съ тѣхъ.

Чувамъ нѣкои отъ васъ да казватъ: азъ искамъ да бжда добъръ! Вие можете да бждете добри моментално. За да бжде човѣкъ добъръ, не се изисква нито единъ часъ врѣме, а даже и нито една минута, то е извънъ врѣмето и пространството. Всички хора, които ставатъ добри, тѣ ставатъ такива въ единъ моментъ. То е състояние на съзнанието, което зависи отъ интензивността на неговата свѣтлина. Проблемне ли веднѣжъ свѣтлината въ съзнанието, всички утайки отъ него моментално

изчезватъ. И въ Писанието се казва: „Човѣкъ може да се новороди“. За този моментъ на съзнанието именно се говори. Той е единъ кратковрѣмененъ моментъ: изведнѣжъ може да станете добри, и изведнѣжъ можете да станете лоши.

Прѣдставете си сега, че имате едно прѣ-красно разположение на духа, но иде при васъ една ваша другарка, къмъ която не храните добри чувства. Какво ще направите? Ще си кажете: днесъ ли намѣри да дойде? И слѣдъ като тя се отдалечи отъ васъ, вие изгубвате всичкото разположение на духа си. Защо? Отдѣ знае тази ваша другарка, че вие сте неразположени къмъ нея? Знаете ли онзи анекдотъ за Диогена, въ който се разправя подобно нѣщо? Диогенъ като билъ на 82 годишна възраст, единъ день рѣшава да се отдалечи на самота нѣкъждѣ, като си казва: „Толкова години прѣкарахъ между хората, работихъ и се занимавахъ все съ тѣхъ, този день ще посветя само за себе си“. Отдалечава се отъ хората, сѣда на сѣнка подъ една круша и почва да си мечтае: „Колко прѣкара-сенъ е животътъ, колко хубаво е всичко това, което вѣковетъ сж създали!“ Но ето, къмъ обѣдъ идва единъ селянинъ при него за нѣкакъвъ съвѣтъ. Диогенъ като го видѣлъ, пона-мръщилъ се малко, далъ му съвѣтъ, какъвто трѣбвало и послѣ си казалъ: „Ей, Диогене, ти прѣпоръчвашъ на хората търпѣние и спокой-

ствие, а самъ, въ този случай, не издържа. Ти се отдѣли тукъ подъ крушата на сѣнка, за да бждешъ въ самота, но какво е виновенъ този селянинъ, отдѣ знае той, че не искашъ днесъ гости? Искашъ ли, като се сърдишъ така, да изгубишъ това, което си спечелилъ прѣзъ тия 82 години? Не, ти не трѣбва да се сърдишъ на хората, когато идватъ при тебе“.

Сега азъ ви питамъ: вие имате ли право да се сърдите на вашитѣ мжнотии? — Нѣма-те право. Мжнотиитѣ, това сж гости, това сж селянитѣ, които ви намиратъ и когато сте седнали подъ крушата на сѣнка. Мжнотиитѣ сж живи. Нѣкоя мжнотия ви вижда, че седи-те подъ крушата на сѣнка, отправя се къмъ васъ, като този селянинъ, и си казва: „Този човѣкъ тамъ е философъ, нѣма работа. Азъ ще отида при него да разрѣши мжнотията ми“. А вие кипвате и казвате: днесъ ли намѣри този човѣкъ да дойде при менъ? Тъкмо имахъ едно поетическо, вдѣхновено разполо-жение, щѣхъ да открия нѣщо, но работата ми се развали. Не, вие не трѣбва да разсѣжда-те така. Тия рѣзки енергии, тия рѣзки прояви, които имате по нѣкой пжтъ, ви каратъ да ка-звате: азъ ще пропадна въ тази работа, не мога да устоя, този пжтъ не е за менъ, той е за по-способнитѣ, за по-умнитѣ, азъ имамъ толкова слабости! И вие започвате да си прави-те извѣстни уговорки. Не, кажете си право-то; азъ искамъ да слѣдвамъ този пжтъ, или

не искамъ да слѣдвамъ. Искрени трѣбва да бждете къмъ себе си! Защото вие трѣбва да знаете, че причината не е вънъ отъ васъ, тя е вътрѣ въ васъ. Азъ говоря това нѣщо на васъ ученицитѣ, които искате да използвате живота си разумно. Трѣбва да знаете, че щастieto, което търсите, се намира най-първо въ вашия умъ; послѣ — въ вашето сърце, а слѣдъ това и въ вашата воля. Отъ хармоничното съчетание на тия три сили въ живота ви, зависи и вашето щастие.

Сега, азъ не говоря за тжгитѣ, за скърбитѣ, които вие изживѣвате. Често нѣкои отъ васъ изпадатъ въ меланхолични състояния и ви дохожда мисълта да се самоубиете, да се отровите или да се хвърлите отъ нѣкоя скала висока около 500 м. Щомъ имате такова желание да се хвърлите отъ скалата и да умрете, направете това нѣщо съзнателно. Какъ? Качете се на единъ камъкъ 3 м. високъ и скочете отъ него. Послѣ на другъ, по-голѣмъ, именно около 5 м. И тъй, качвайте се послѣдователно на все по-голѣмъ и по-голѣмъ камъкъ, докато достигнете до камъкъ съ височина 10 м. и опитайте се да скочите отъ тамъ. Наблюдавайте, какво ще прѣживѣте при този опитъ. При този опитъ вие ще кажете: азъ разрѣшихъ вече въпроса, нѣма какво да се самоубивамъ. А така, вие дѣйствувате много бързо. Дойдете до нѣкоя спънка въ живота си и току изведнѣжъ кажете:

азъ ще се самоубия! Да се самоубиешъ, това е най-голѣмиятъ опитъ, къмъ който ще пристъпишъ. Първо ти ще направишъ най-малкия опитъ и постепенно ще вървишъ къмъ по-голѣмитѣ. Другъ нѣкой казва: азъ искамъ да се самоубия, ще си тегля единъ куршумъ. Казвамъ: почакай, направи по-малкия опитъ! Вземи една игла, бодни я 1 см. въ кожата си и вижъ, ще те боли ли. Слѣдъ това бодни я 2 см. и пакъ слѣди, какво ще усѣтишъ и какъ ще вземешъ да разсждавашъ. Опити трѣбва да правите! Дойде ли ви нѣкоя мисълъ за самоубийство, вземете една игла и ще видите, че още прѣди да я забиете нѣйдѣ въ тѣлото си, всички мрачни мисли и желания за самоубийство ще изчезнатъ, и вие ще си кажете: не, не трѣбва да се самоубивамъ, животътъ е сериозно нѣщо!

Слѣдователно, дойде ли нѣкоя отрицателна мисълъ у васъ, не се старайте да я изпждите отъ себе си, поразгледайте я, поразговаряйте се съ нея, попитайте я, какъ дойде при менъ? Нѣмашъ ли баща, майка, роднини? Интересуватъ ли се въ вашия свѣтъ отъ менъ? Кой ти даде моя адресъ? Този разговоръ е единъ отъ методитѣ за прѣвърщане на енергиитѣ. Като се поразговорите съ тази отрицателна мисълъ, ще почувствувате едно постепенно вътрѣшно утихване въ себе си, докато най-послѣ й кажете: азъ измѣнямъ своето мнѣние за тебъ. Всички те прѣд-

ставяха лоша като менъ, но сега виждамъ, че си толкова нещастна, колкото и азъ съмъ нещастенъ. И тази отрицателна мисълъ ще ви отговори: понеже и ти си нещастенъ като менъ, никаква пакостъ нѣма да ти направи. Всичко това подразбира, че всѣка енергия въ човѣшкия умъ трѣбва да се прѣвърне и да ѝ се даде мѣсто да се роди и живѣе. Това е, за което се казва на едно мѣсто въ Писанието: „Не противи се злomu!“ Дойде въ васъ лоша мисълъ, дайте ѝ мѣсто! Дойде добра мисълъ, дайте ѝ мѣсто!

Прѣвърщането на духовнитѣ енергии става по сѣщия начинъ, както и физическитѣ енергии. За да прѣвърните извѣстна физическа енергия отъ едно състояние въ друго, зада ѝ дадете по-голѣма интензивностъ, какво правите? Първото срѣдство, което употребявате е огъньтъ. Сѣщото нѣщо е и въ духовния свѣтъ.

За сега, отъ всинца ви се изисква повече животъ, защото той носи въ себе си топлина. Много отъ съврѣменнитѣ хора умиратъ отъ малко животъ, отъ малко топлина. Подъ думата „животъ“ разбирамъ единъ съзнателенъ животъ, а не едно просто вегетиране. При съзнателния животъ посоката на движението ни трѣбва да е строго опрѣдѣлена. Животъ безъ обектъ не е животъ. Обектъ трѣбва да имате! Щомъ разбирате какъ да трансформирате вашитѣ мрачни, отрицателни мисли, вие

ще можете да помагате и на себе си, и на другитѣ. Минешъ покрай твоя сестра, ученичка, гледашъ я нѣщо нераположена, но си казвашъ: какво се е нацупила тази сестра, какво е проточила носътъ си, защо не търпи? Да, но утрѣ ти се нацупишъ, твоятъ носъ се проточва. Това нацупване ходи на гости у всички. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не се е нацупвалъ. Всички съврѣменни хора, отъ дѣтинството си до края на живота си, все сж се цупили. Дълги години ще минатъ, докато хората отвикнатъ отъ това цупене. Азъ съмъ виждалъ учени, философи хора, които сжщо се цупятъ. То е едно особено хипнотическо състояние; слѣдъ което послѣ сами се чудятъ на себе си, какъ се подаватъ на такива разположения. Тия нѣща сж ясни за менъ, трѣбва да бждатъ вече ясни и на васъ. И когато човѣкъ се обхване отъ това хипнотическо състояние, не знае какво прави — въпрѣки волята си върши всичко, каквото му диктува това състояние. Това става всѣкога, когато човѣкъ изгуби съзнанието си. Щомъ съзнанието му се върне, той ще разбере нѣщата. Колкото и да сте силенъ, колкото силно и да плувате, влѣзете ли въ това течение, то ще ви отнесе. Ако влѣзете въ морето и вълнитѣ сж много силни, лодката ви може да се обърне. Ето защо човѣкъ трѣбва да има правилно разбиране за ония сили, съ които ще има да се бори.

Всички мънотии, които срѣщате въ живота си, сж опрѣдѣлени точно за васъ. Има, обаче, такива мънотии, които се натѣкватъ на пѣтя ви и вие ги поемате, но тѣ не сж ваши, не сж опрѣдѣлени за васъ, вие сами ги прѣдизвиквате. (Какъ ще познаемъ кои мънотии сж опрѣдѣлени за насъ?) — Тази мънотия, която е опрѣдѣлена за васъ, вие сами ще можете да я дигнете отъ земята, ще я турите на гърба си и ще продължавате пѣтя си. А за тази мънотия, която не е ваша, ще се мъчите день, два, три и повече, да я вдигнете и пакъ нѣма да успѣете. Затова оставете тая мънотия настрана и сивървете по пѣтя. Мнозина отъ васъ, запримѣрь, сѣдятъ, размишляватъ и си казватъ: какъ ще се оправи съврѣмненото общество? Тази мисълъ не е за васъ. Тя е една мънотия, която не се отнася нито за младитѣ, нито даже и за религиознитѣ хора. Мнозина сж си задавали този въпросъ, правила сж опити да го разрѣшатъ, но всичко безуспѣшно. Тази мънотия чака своя герой. Кой е той? — Този, който ще може да дигне тази мънотия. Когато дойде този герой, ще дигне тази мънотия на гърба си и ще трѣгне напредъ. Така, ще знаете: туй, което вие може да вдигнете, туй, което вие сами можете да носите, то е заради васъ. Въ този свѣтъ всѣки взима по една торба, носи я и казва: тази торба е моята. И като ме запитватъ нѣкои хора, какъ ще се

оправи свѣта, азъ ще имъ отговоря: когато всички хора вдигнатъ своитѣ торби съ мънотии, свѣтътъ ще се оправи. Това разумно носене на торбитѣ съ своитѣ мънотии азъ наричамъ „трансформиране на енергиитѣ.“ И най-красивото нѣщо въ живота ви, въ даденъ моментъ, е да можете да трансформирате едно ваше състояние. Напримѣрь, вие сте недоволни нѣщо. Какъ ще трансформирате това ваше недоволство? Прѣдстазете си, че сте двѣ личности, че у васъ живѣятъ едноврѣменно двѣ Ганки, запримѣрь. Едната Ганка е недоволната, а другата не е. Нека втората Ганка каже на първата: „Ти си се нѣщо поразсърдила, но чакай, азъ ще ти изпѣя нѣщо!“ Като ѝ изпѣе една, двѣ, три пѣсни, нека я попита послѣ: сега доволна ли си отъ мене? Тя ще ѝ каже: какво си се развеселила, разсмѣла, бжди малко по-сериозна, не ти прилича да се държишъ така. Първата Ганка е още сериозна, недоволна и си казва: азъ трѣбва да бжда сериозна, защото и животътъ е сериозенъ, строгъ. Втората Ганка ще си каже: азъ пѣкъ не мога да бжда сериозна, ще се посмѣя, ще се повеселя и ще взема половината отъ твоитѣ страдания. Нека слѣдъ това тази весела Ганка да цитира единъ стихъ отъ Писанието на сърдитата Ганка, или да ѝ прочете едно стихотворение и да ѝ каже слѣдъ това: слушай, Ганке, ти си добра моя сестричка, азъ те обичамъ, хайде да си попѣемъ заедно

Тогава тази сърдитата Ганка ще каже: „Така ли е, много добръ, азъ ей сега ще се развеся.“ Ако нѣкой слуша отвѣнъ, че се разговаряшъ съ себе си, ще каже: на този човѣкъ дѣската му трѣбва да е мръднала. Ами не е ли мръднала дѣската на онзи човѣкъ, който е много сериозенъ? Какво означава мръдването на нѣкоя дѣска? Чудни сж хората, когато говорятъ за мръждане на дѣски! Че това не е нѣкаква философия! Ако вие затворите въ единъ сандѣкъ нѣкой умрѣлъ човѣкъ, той ще мърда ли? — Нѣма да мърда. Ако пъкъ затворите единъ живъ човѣкъ въ този сандѣкъ, ще мърда ли? — Ще мърда. Тогава, кое отъ двѣтѣ нѣща е по-добро? — Да мърда човѣкъ, разбира се. Значи, като кажемъ, че нѣкому мръднала дѣската, подразбирамъ, че вътрѣ има живъ човѣкъ. Ето истинското разсѣждане по този въпросъ! Щомъ ти мръдне дѣската, кажи си: Ганке, азъ се много радвамъ, че ти е мръднала дѣската. Това показва, че си жива. Съвременнитѣ хора сж изопачили едно истинско положение въ живота и казватъ: дѣската на този човѣкъ е мръднала. Мърда ли ти дѣската, радвай се, живъ си. Не ти ли мърда дѣската, тогава да се опасявашъ. Хората считатъ, че нѣкой човѣкъ е положителенъ, че нѣкоя работа е сигурна, когато дѣските не се мърдатъ.

Използвайте всички ваши състояния като живи уроци, като живи опити. Дойдешъ

въ едно интензивно състояние, възбудишъ се, кажи си: колко съмъ енергиченъ днесъ, мога да върша работа! Ученичка си, разгнѣвила си се нѣщо, вземи метлата и си кажи: брава, Ганке, колко си спретната, какъ хубаво метешъ, много те харесвамъ, като тебе нѣма друга. Ела ми и втори пътъ на гости! Това е практически начинъ за трансформиране на енергията. По този начинъ вие ще можете да учите по-добръ, защото еднообразието убива човѣка. Ако човѣкъ съсрѣдоточава ума си все къмъ една и сжща посока, мозъчната му енергия отслабва и остава въ застои, а природата не обича еднообразието.

И тъй, съ веселото си разположение, вие, безъ да знаете, ще прѣнесете дѣятелността си нагорѣ, къмъ вашитѣ духовни центрове. Веселостта е качество отъ духовенъ характеръ. Само високо-духовнитѣ хора, само разумнитѣ хора могатъ да бждатъ весели. Въ Писанието се казва: „Да се весели Господъ въ своитѣ дѣла“. И Господъ се весели, затова азъ ви прѣпорѣчвамъ веселостта като едно отъ най-ефикаснитѣ срѣдства за лѣкуване на много ваши неджзи. Неджзитѣ ви ще дойдатъ, ще се проявятъ, а съ веселостта си не само ще се лѣкувате, но ще дадете единъ тласкъ на ума, сърцето и волята си къмъ по-интенсивна дѣятелност. Затова ви давамъ веселостта на Ганка за примѣръ. Въ дадения случай Ганка е образецъ, коефициентъ за всички

други. Не всички хора, обаче, сж весели. Нѣкои хора сж весели по естество, затова могат лесно да се лѣкуватъ. У други центрътъ на веселието е много слабо развитъ, тѣ сж песимистични по натура и затова виждатъ само мрачното въ живота. Не, въ живота има толкова много хубости, красоти и блага, които той трѣбва да види.

Та ще трансформирате мжчнотиитѣ, които идватъ въ живота ви. Нѣма да гледате на мрачната, на тъмната страна въ живота. Често нѣкои отъ васъ казватъ: може да се поврѣдѣ отъ много учене. Окултната история не помни нито единъ случай записанъ въ нейнитѣ аналии, дѣто нѣкой човѣкъ да е полудѣлъ отъ много учене. Хората не полудѣватъ отъ много учение, но това, което разваля живота на хората, сж безполезнитѣ тревоги, не обаче и онази чиста, ясна мисль. Чистата мисль уякчава мозъка, уякчава цѣлата нервна система, затова азъ бихъ ви прѣпоръчалъ: ми с лете интензивно, но не се тревожете! Не говоря за мисль свързана съ страхъ. Такава мисль съдържа отрова въ себе си.

Слѣдователно, щомъ имате една малка спънка въ живота си, създайте мислено на мѣстото ѝ по-голям! По това азъ ще ви дамъ редъ упражнения за каляване на волята ви. Какво разбирате подъ думата „калена воля“? Калено желѣзо, запримѣръ, е това, което първоначално е било меко и послѣ чрѣзъ

нагрѣване на огънь и потапяне въ студена вода изведнѣжъ се втвърдява. Значи, рѣзки-тѣ промѣни прѣврѣщатъ мекото желѣзо въ твърдо. Огънятъ най-първо го стопява, смекчава, а послѣ втвърдява. По аналогия на това, ние разсждаваме така: всички тѣла изобщо, както и всички меки тѣла специално, съдържатъ въ себе си скрита топлина. Това показва, че тѣ сж минали прѣзъ огъня, но не и прѣзъ водата. Добрѣ, желѣзото, което е калено и притежава голѣма твърдостъ, съ какво ще можемъ да му прѣдадемъ и друго качество, а именно: — да бжде пакъ калено, но да е гъвкаво, да не се чупи. Тогава казвамъ: ако въ човѣшката воля се вложи повече електрическа енергия, тя става силна, но крѣпка. Такава воля, макаръ че не е слаба, но като дойдатъ срѣщу нея повече мжчнотии и съ по-голям сила, отколкото тя може да издържи, счупва се. Ето защо, на човѣшката воля трѣбва да се придаде единъ важенъ елементъ — мекота. Азъ считамъ мекотата въ човѣшката воля за едно отъ качества на разумния животъ. Само разумниятъ човѣкъ може да бжде мекъ — той съдържа повече магнетизъмъ въ себе си.

Какъв методъ ще прилагате срѣщу мжчнотиитѣ въ живота? Допуснете, че имате една отвѣсна гладка площ, която се бомбардира отъ неприятеля. Въ това положение тя ще прѣтърпи голѣми поврѣди. Ако сжщата

площ е въ хоризонтално положение и сжщо така гранатитѣ я обстрѣлватъ, и въ това положение тя ще прѣтърпи голѣми поврѣди. Но ако направимъ тази площ корубеста, гранатитѣ ще падатъ наклонно върху нея и нѣма да прѣдизвикватъ такива поврѣди. Въ такова състояние трѣбва да бждемъ и ние, за да се справяме разумно съ мжнотиитѣ въ живота. Какво означава корубестото състояние? — То означава магнетичното състояние у човѣка. Ето защо ние трѣбва да направимъ плоскостта на нашето съзнание корубеста, за да може противодѣйствуващата сила, обстрѣлванията, да не му причинятъ никаква врѣда. Лжчѣтъ на падането не трѣбва да образува правъ жгълъ съ плоскостта. Вие трѣбва да проучавате този законъ добрѣ. Щомъ срещнете една мжнотия, която се отправя върху площта на вашето съзнание и образува съ него жгълъ равенъ на 90 градуса или правъ жгълъ, вие ще се справите много мжно съ нея, тя ще произведе въ васъ взривъ, експлозия. При тия условия тази мжнотия прѣдставлява една психическа бомба. За да избегнете тия експлозии, вие така трѣбва да огъвате площта на вашето съзнание, че съ посоката, отъ която иде мжнотията да се образува жгълъ, равенъ на 30—35 градуса. Само по този начинъ може да се образува едно отклонение, едно отблъскване на силитѣ, които биха причинили тѣзи

голѣми поврѣди. Това може да направи всѣки отъ васъ. Вземете слѣдния простъ примѣръ, който се случаваше често между ученицитѣ: вие дължите на нѣкой вашъ приятел пари, които нѣколко пжти сте обѣщавали да ги върнете, но не устоявате на обѣщанието си. Най-послѣ той рѣшава да ви набие и единъ день влиза въ стаята ви. Какво ще направите въ този моментъ?— Ще посрещнете този вашъ приятел и ще му кажете: приятелю, не се безпокой, азъ ще ти върна паритѣ заедно съ припадащитѣ имъ се лихви и съ всички други загуби, които съмъ ти причинилъ. Кажете ли така, въпросътъ веднага се изглажда, и приятельтъ ви е 50 на сто обезоръженъ.

И тъй, да се справи човѣкъ съ себе си, да се справи съ силитѣ, които сж вложени въ него, това е най-трудното нѣщо въ свѣта, то е дълбока наука. Та първото важно нѣщо е да проучавате естеството си съ вложениитѣ въ него сили още отъ миналитѣ си сжществувания.

Всичко това, което ви говорихъ за мжнотиитѣ, трѣбва да прилагате разумно.

Прочете се резюме отъ темата: „Економия и пестеливостъ“. Френологически разгледанъ човѣкътъ, когато у него любостяжанието е силно развито, че минава границата, и когато обичьта къмъ живота е сжщо силно развита, заражда се въ него чувството на

пестеливостъ, т. е. голѣма любовъ къмъ паритѣ, и този човѣкъ започва да пести. А онзи човѣкъ, който економисва, всѣкога има прѣдвидъ да употреби економисаното за нѣкаква по-висша цѣль. Напримѣръ, той ще економиса пари отъ облѣклото си, отъ други нѣкои нужди, за да може да си купи книги. Само разумниятъ човѣкъ може да економисва. Той е сжщеврѣменно и пестеливъ, но тази пестеливостъ е подъ контрола на ума. Въ разумния човѣкъ чувството на пестеливостъ не е силно развито. Той пести пари за доставяне необходимитѣ срѣдства за неговото саморазвитие и самоосъвършенствуване. Пестеливиятъ човѣкъ пѣкъ пести пари за самото богатство. Има нѣкои стари баби, на които като дадешъ пари ще ги вързватъ въ 9 вжзела, спестяватъ ги. Прѣди години дойде при мене единъ човѣкъ, извади една голѣма кесия и почна да я развърта, много навита бѣше тя. Слѣдъ туй отвори устата ѝ, бръкна вжтрѣ, извади друга една кесия. Гледамъ го, отвори и нейната уста, бръкна вжтрѣ, извади още една по-малка кесия, много хубаво направена. Отвори и нея, бръкна вжтрѣ и ржката му започна да трепери. Извади една монета и пакъ започна да завърта кесията. Този човѣкъ отвѣнъ още се познава, че е пестеливъ. Като скрива паритѣ си въ три кесии и ги държи въ пазвата си, счита, че това е едно сигурно срѣдство да ги запази. И дѣто мръд-

не, скоро ржката си около паритѣ, никой не може да го обере. Економистътъ все економисва и все не му достигатъ срѣдства, той не е богатъ човѣкъ, даже и дългове има. И забѣлжжете, съврѣменнитѣ европейски народи, които се занимаватъ съ пари, потънали сж въ дългове. И България сжщо, съ пари се занимава, все економисва, а до уши е потънала въ дългове. Българитѣ не сж пестеливи. Въ тѣхъ има развито чувството на економия, но не разумна економия.

За слѣдующия пжтъ ще пишете върху тема № 17: „Произходъ на глаголнитѣ форми“. Не се плашете отъ тази тема, тя ви се дава като задача, ще мислите върху това, какъ се появилъ глаголътъ, и по какъвъ пжтъ е миналъ, докато стигне до тия форми, въ които го срѣщаме. Върху тозъ въпросъ може да напишете цѣла теза, но вие ще пишате малко. Тази тема е доста трудна. Човѣкъ ли е създадалъ глаголитѣ, или тѣ сж сжществували прѣди това? (— Тѣ сж сжществували прѣди човѣка). Писанието казва: „Прѣди да е говорилъ човѣкъ, Господъ е говорилъ“. Значи, човѣшкитѣ глаголи сж произлѣзли отъ Божественитѣ. Човѣшкиятъ глаголъ е само едно трансформиране на Божествения. По аналогия на горния въпросъ, ще ви запитамъ: окото ли се е създадо по-рано, или зрѣнието? (— Зрѣнието е сжществувало по-рано отъ окото). Значи, зрѣнието е създадо окото,

Между съвременнитѣ учени има споръ, какъ се е появило око̀то. (— Има червеи безъ очи, които виждатъ, обаче, свѣтлината). Това показва, че зрѣнието е съществувало по-рано отъ око̀то и послѣ се е създа̀лъ органа на зрѣнието. Тогава, споредъ васъ, какъ ще класифицирате глаголнитѣ форми, къмъ коя областъ принадлежатъ, дали къмъ областъта на ума, сърцето, ду̀щата или духа? (— Къмъ областъта на духа). Значи, разумното въ човѣка говори.

Г. м.

„Само свѣтлиятъ пътъ на
Мъдростъта води къмъ Истината.“
— Тя постоянно ни весели.

Елементи въ геометрията.

16

III година.

16 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 3. II, 1924 г. въ
гр. София.

ЕЛЕМЕНТИ ВЪ ГЕОМЕТРИЯТА.

„Само свѣтлиятъ пжть на
Мждростъта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ „Ползата
отъ въображението“.

За слѣдния пжть ще пишете върху тема
№ 18: „Основнитѣ елементи въ геометрията“.
Този въпросъ е малко философски. Ако ви
попитатъ, кои сж елементитѣ въ химията, зна-
ете ги, нали?

Азъ бихъ желалъ, всѣки единъ отъ васъ
да си извади на единъ списъкъ всички теми,
задавани до сега въ продължение на тритѣ
години, като си отбѣлѣжи и датата на всѣка
тема, за да се види реда, по който вървятъ.
Тия теми влизатъ като камъни въ градежа
на едно здание. Така и всѣки прѣдметъ, вър-
ху който се спира вашия умъ, ще ви прине-
се въ дадения случай, или полза или врѣда.
Вие трѣбва да мислите, но не можете да прѣ-
небрѣгвате законитѣ на мисълта. Ако не
вървите по нейнитѣ закони, ще мислите не-
правилно, т. е. въ мисълта си ще вървите
по кривъ пжть. Има само два начина на мис-

лене: единият начинъ е мислене въ тъмнина, другият начинъ е мислене въ бѣлата свѣтлина, т. е. въ свѣтлината изобщо. Присегашнитѣ условия на живота, вие не можете да бждете неутрални. И всѣки, който казва, че може да бжде неутраленъ, той трѣбва да бжде божество. Даже и божествата не могат да бждатъ неутрални. Тѣй че всѣки, който мисли, ще има едното или другото положение, или и двѣтъ, не въ единъ и сжщъ моментъ, но ще се смѣняватъ.

Сега, нѣкой може да каже: нашитѣ умо-ве не могатъ ли да бждатъ заняти съ нѣкои по-важни въпроси? Защо не, можете да се занимавате съ каквито искате въпроси, но много посторонни мисли ще дойдатъ въ ума ви и безъ да ги искате. Въ ума ви ще дойдатъ всѣкакви посторонни теми, но ще се учите да дисциплинирате ума си, затова именно сте ученици. Да дисциплинирате ума си, това е най-голѣмото изкуство. Недисциплинираниятъ умъ може да се уподоби на единъ дивъ конь, който прѣскача всички прѣгради, колкото голѣми и да сж тѣ, баири и планини той прѣскача. За да го укротишъ, трѣбва да му туришъ голѣмъ гемъ. Нѣкой пжтъ, като се разбушува, виждашъ го, и тебе взелъ, и гемътъ взелъ, прѣскочилъ планината, а ти се озѣрташъ натукъ-натамъ, търсишъ го. Затова ще се заемете да работите върху ума си, да го дисциплинирате.

Дисциплинираниятъ умъ е велика сила въ природата. Който дисциплинира ума си, създава въ себе си и характеръ. Че минаватъ въ ума ви лоши мисли покрай добритѣ, не трѣбва да се смушавате за това. Считайте туй нѣщо като едно необходимо явление. Вие не може да измѣнявате реда на нѣщата. И злото и доброто ще дойдатъ. Тѣ сжществуватъ въ свѣта. Защо и за какво, вие не можете да знаете, но едно нѣщо трѣбва да знаете, че не можете да измѣните отношенията на доброто и злото къмъ васъ. За да измѣните тия отношения, трѣбва да разбирате законитѣ на вашия умъ. Като почнете да се справяте съ ума си, и то по единъ най-разуменъ начинъ, ще разбирате и отношенията на доброто и злото къмъ васъ. За сега вие мислите, че сте много силни и ще можете да турите на ума си една голѣма спирачка. Но знаете ли каква катастрофа може да стане съ васъ, ако турите на ума си една голѣма спирачка? Много малка спирачка ще му турите.

Отъ друга страна, вие трѣбва да изучавате и законитѣ на вашето сърце. Нѣкои се оплакватъ отъ ума си, други отъ сърцето си, а трети отъ волята си. Нѣма какво да се оплакватъ отъ ума, сърцето или волята си, тѣ сж много добри. Умътъ ви е много добъръ, сърцето ви е много добро и волята ви е много добра. И умътъ ви, и сърцето ви, и во-

лята ви сж на мѣстата си, но единственото нѣщо, което ви спѣва е това, че сте забравили правилата, по които се движат вашия умъ, вашето сърце и вашата воля. Та ще знаете: най-главното за ученицитѣ отъ всички окултни школи е да дисциплиниратъ ума си. Тамъ ученицитѣ употребяватъ най-малко по 10 — 15 — 20 години за дисциплиниране на ума си. Запримѣръ, ако бихте могли да се дисциплинирате, както сте сега въ този класъ, вие бихте дошли до състояние, да седите тихо и спокойно, да не ви смущава нищо наоколо, като че сте сами. Гледамъ отъ нѣколко дни насамъ е дошло отъ нѣкое село едно младо момиче, но знаете ли какъ умѣе да се концентрира? Умътъ ѝ е тихъ и спокоенъ, мисълта върви правилно, хармонично. Казвамъ: ако вие още днесъ бихте имали това концентриране, знаете ли каква сила би прѣдставлявало това нѣщо за васъ? И вие нѣкога сте имали способността да се концентрирате и послѣ сте я загубили. Сега отново трѣбва да я възстановите.

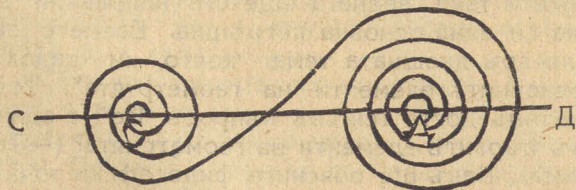
Сега вие мислите, че сте станали много лоши, а по-рано сте били по-добри. Обратно е: едно врѣме бѣхте по-лоши, а сега сте по-добри. По-рано сте имали по-малко свѣтлина, та не се виждахте. Сега, понеже имате повече свѣтлина, виждате какви сте. Значи, дали сте добри или лоши, това зависи отъ свѣтлината, която имате. Има наистина една разли-

ка между това, което бѣхте по-рано и това, което сте сега. Тази разлика седи въ слѣдното: едно врѣме имавте по-малко разноси въ ядене и пиене, имавте по-малко отношения съ хората, имавте по-малко изкушения и изпити, а сега имате повече отношения съ хората, повече изкушения, изобщо повече сте изложени. Ще ви дамъ слѣдния примѣръ: вземете единъ ученъ човѣкъ, който постоянно говори за моралъ и вижте, какъ старателно смекчава своитѣ грѣшки. Той счупи нѣкоя чаша, запримѣръ и веднага въ него се явява мисълта, какъ да се оправдае, какъ да смекчи погрѣшката си. Какво грѣбва да направи? Ако въ този човѣкъ има повече свѣтлина, той ще констатира факта тъй, както си е, безъ да търси причини за оправдание. Често и вие постѣпвате така. Нѣкой пѣтъ правите и други погрѣшки. Даде ви се нѣкоя тема и вие казвате: тази тема е маловажна. Щомъ кажете така, веднага още сте направили въ ума си една основна погрѣшка. Вземете за примѣръ днешната тема, която ви дадохъ: „основнитѣ елементи на геометрѣята“. Това е единъ доста тежкъ въпросъ. Кой е единъ отъ първитѣ елементи на геометрѣята? (— Точката). Какъ ще обясните философски точката, като единъ важенъ геометрически елементъ? Геометрическитѣ точки заематъ ли мѣсто? (— Не). Какъ се е образувала правата линия? (— Отъ движението на точката).

Питамъ ви тогава: щомъ точката не заема никакво пространство, какъ се е образувала правата линия? Какъ може, вображаемитѣ точки, които не заематъ никакво пространство, да образуватъ веществени точки, които заематъ пространство? Тукъ вече се натъкваме на схоластическата философия, при която може да се философствува, безъ да се дойде до едно крайно заключение.

И тъй, точката е първиятъ елементъ въ геометрията. Кой е вториятъ елементъ? — (Линията). Третиятъ елементъ? — (Плоскостта). Четвъртиятъ елементъ? — (Тѣлото). Петиятъ елементъ? — (Нѣма повече отъ четири). Сега вие ще размишлявате по-нататъкъ. Ще разгледате понятието „елементъ“ тъй, както влиза въ геометрията, като нѣщо, върху което почива геометрията.

Какво прѣдставлява тази крива линия

на чертежа? — (Парабола.) Тази крива линия се образува, когато държите палецътъ и по-

казалецътъ си разтворени. Кажете ми тогава, каква е разликата между параболата и хипербола? (Хиперболата има два клона, параболата — единъ). Добръ, ако едно тѣло тръгне отъ центъра на кривата линия на палеца и се движи по нея, отдѣ ще се върне пакъ въ сжщата точка? Напримѣръ, ако това тѣло тръгне отъ точка С ще стигне въ точка Д. Каква е била материята при точка С, по-гъста или по-рѣдка, когато е започнало това движение? Какви сж били силитѣ, които сж дѣйствували при точка С? Слѣдили ли сте, какъ се извършва процеса на мисълта въ нашия умъ? Най-първо извѣстна идея седи въ ума ви неопрѣдѣлена, т. е. границитѣ ѝ сж слабо очертани, но колкото повече мислите, тази идея все повече и повече се опрѣдѣля, докато най-послѣ се материализира вънъ отъ васъ. Вземете напримѣръ нѣкой изобрѣтателъ. Въ ума му най-първо се явява извѣстна идея въ проектъ, всички колелета, всички части на машината дѣйствуватъ, движатъ се първо въ ума му и слѣдъ това той търси начинъ, какъ да реализира тази идея навънъ. Когато извѣстна идея, която се е зародила въ ума ви, се проектира на физическия свѣтъ, но не може да се реализира, тя се връща назадъ. И много хора страдатъ отъ нереализирани идеи. Всичката опасностъ седи въ това, че тази енергия се повръща къмъ своя източникъ. (Врѣдно ли се отразява това повръщане на

енергията към своя източникъ?) — Въ повечето случаи се отразява вѣдно. Напримѣръ, нѣкой иска да свърши университетъ, но ако не успѣе, въ него се заражда една тѣга, че не е могълъ да реализира своята идея. Затова именно всички благородни идеи трѣбва да се реализиратъ, не въ своитѣ крайни прѣдѣли, но въ човѣшкото съзнание, за да дадатъ потикъ или да отворятъ мѣсто на една нова дѣятелностъ. При новото положение, въ което се намирате сега, у васъ, намѣсто да се развива ума ви, интелигентността ви, развива се чувствителността ви, и то не чувството на милосердие, а личнитѣ чувства, честолюбието — силно се възбужда въ васъ енергията на задната частъ на главата ви. Всѣки отъ васъ мисли, че той е най-важната личностъ въ свѣта, че той е нѣкакво божество. Всички хора мислятъ така, никой не иска да признае Истината. Така е не само съ хората, но и съ животнитѣ. Вземете едно куче, бутнете го само по опашката, и то казва: господине, какъ си позволявашъ да ме буташъ? Ти не трѣбва да буташъ опашката ми! Тукъ именно, вие, като ученици, трѣбва да бждете много внимателни. Ако не сте внимателни, ще пострадате.

И сега, вие, като ученици на окултната школа, изучавате вътрѣшната страна на живота, въ която влизатъ всички сегашни науки. Като изучавате науката за живота, трѣбва да

знаете, че ако вие не сте деликатни спрямо другитѣ хора, и тѣ ще бждатъ съ сжщото поведение по отношение къмъ васъ. Ако вие обичате да критикувате, и васъ ще критикуватъ. Казвате: нищо, нека търпи, той трѣбва да си знае погрѣшката. Добрѣ, но утрѣ и за васъ ще кажатъ нѣщо. Вие веднага ще кажете: какъ тѣй, защо той си позволява да говори по мой адресъ така? Ами ти какъ си позволявашъ? Ако ти говоришъ за другитѣ, трѣбва да имашъ мжжество, като говорятъ за тебе, да кажешъ: нека говорятъ, ще нося всичко! И ти трѣбва да изтърпишъ погрѣшката си. Ако единъ фактъ е правъ, защо да не го признаешъ? Казвате за нѣкого: ти си нетърпеливъ, ти си грубъ въ обходата си, ти не си милосерденъ, не приемашъ никого въ къщата си и т. н. Всичко това не е ли фактъ? Ако е вѣрно, признай го и радвай се, че имашъ работа върху себе си. Ама, възразява той, азъ не съмъ толкова лошъ. То е другъ въпросъ. Туй, което е вѣрно, всѣки отъ васъ трѣбва да бжде доблестенъ да признае като фактъ дотолкова, доколкото е вѣренъ, а именно 75 на сто, 50 на сто или 25 на сто. Ако пъкъ нѣкой фактъ е абсолютно невѣренъ, ще кажешъ: добрѣ, ще си помисля върху това.

Азъ не съмъ за този методъ при възпитанието, да се критикуватъ, да си търсите погрѣшкитѣ едни други, но всѣки за себе си да има будно съзнание. Нѣкои хора кипватъ

много скоро. Че кипватъ, това е много хубаво, защото иначе щѣше да бжде за тѣхъ по-лошо. Но като кипнатъ, трѣбва да знаятъ, кждѣ да пратятъ тази енергия. Човѣшкиятъ организъмъ си има свой отдушникъ, капакъ, прѣзъ който може тази енергия да се изпрати навънъ. Всѣки отъ васъ ще отвори отдушника на сърцето, на ума и на волята си, за да може тази енергия при кипването да излиза прѣзъ тѣхъ, тамъ да се вдига шумъ. Нѣкой човѣкъ влѣзе въ дома си, започне да вика, да дига ржцѣ, да скача и казва: азъ ще направя туй, онуй, хубаво да знаете! И послѣ, седне на стола си и започва да работи. Много учени хора се лѣкуватъ отъ гнѣва си съ работа. Напримѣръ нѣкой ученъ е онеправданъ отъ нѣкого въ критиката си, и той се разгнѣви, но веднага взима брадвата, нацѣпва нѣколко дърва и се успокоява. Или, взима перото, пише, пише, докато се укроти. Добрѣ е и ние да имаме една градина на разположение, или едно лозе, та който се обиди или докачи отъ нѣкого, да вземе мотиката и хайде на работа. Тѣй ще се редувае единъ слѣдъ другъ. Ще кажете: смѣшно е това нѣщо. Да, смѣшно е, но приятно. Да отидешъ на лозето, да му копаешъ и говоришъ, е хубаво, приятно нѣщо. Само по този начинъ ние ще намѣримъ истинския пѣтъ на възпитанието.

Въ живота си всички хора с р ъ щ а т ъ

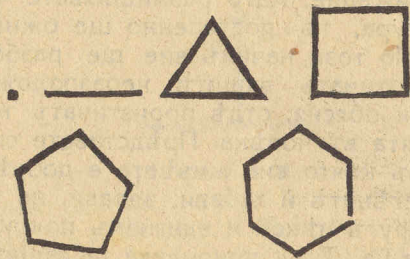
мжчнотии. Не мислете, че е лесно да се възпита човѣкъ. У човѣка има нѣщо необузвано. Нѣкой пѣтъ се разгнѣвишъ срѣщу нѣкого, но послѣ казвашъ: не, азъ вече нѣма да му говоря нищо! Размислишъ се малко, казвашъ: какъ да не му говоря? Защо да мисли той, че азъ съмъ такъвъ-онакъвъ? Ще му говоря! Разсждавашъ, разсждавашъ, докато се успокоишъ. Че е кипналъ нѣкой човѣкъ, не е лошо. Това сж сили, които работятъ вжтрѣ въ човѣка. Азъ бихъ писалъ бѣлѣжка 7 на този човѣкъ, който кипва. И за работа бихъ приелъ такива коне, които ритатъ и хапятъ, но които и работа вършатъ. Такъвъ конъ рита, хапе, но като го впрегнешъ въ каруцата, тегли я. Отлична работа върши той! Казватъ: много рита този конъ. Да, такъвъ конъ желая, той върши работа. А конъ, който е много кротъкъ отвънъ, който не рита, не хапи, като го впрегнешъ въ каруцата, не тегли, работа не върши. По-хубаво да имаме въ себе си една сила, която ще ни кара да работимъ, отколкото да нѣмаме нищо. Не се оплаквайте отъ злото, което е въ васъ. То е една велика сила, едно велико благо. Азъ взимамъ злото въ много широкъ смисълъ. Кипването, гнѣвътъ, всички отрицателни качества въ васъ сж едно богатство, единъ специаленъ торъ, който трѣбва да знаете, дѣ и какъ да турите. За въ бждеще той ще ви донесе извѣстни блага, но

трѣбва да знаете, какъ да се справите съ него.

Вие, като влизате въ училището, нѣкои отъ васъ мислятъ, че въ този пѣтъ нѣма да срещнатъ никакви изкушения. Не, свѣтътъ нѣма да ви посрещне съ вѣнци, нито на рѣцѣ ще ви държи. Единъ день може да дойде това нѣщо, но за сега не е така. Слѣдователно, този пѣтъ, който сега минавате е още тѣсниятъ пѣтъ. Вие трѣбва да знаете, че ще срещнете редъ мжноти и въ физическия свѣтъ, и въ науката, и въ вашата собствена етика. При това, колкото повече знаете, толкова повече ще се увеличаватъ мжнотиитѣ и страданията ви. Но кое е по-хубаво: да знае човѣкъ и да страда, или да не знаете и пакъ да страдате? (— Да знае, разбира се).

Ще ви дамъ едно упражнение, което трѣбва да правите въ продължение на 7 дни (отъ 3. II — 10. II). Упражнението се състои въ слѣдното: да кажемъ, че пѣрвиятъ день, понеделникъ, имате едно неразположение на духа. Напишете си веднага една точка, слѣдъ това една права линия и до нея трижълникъ. Забѣлѣжете си въ тетрадката, какво е врѣмето вънъ. Ще наблюдавате сжщо така, какви сж състоянията, които ви измѣнятъ. Вториятъ день, вторникъ, до трижълника, на сжщия листъ, ще напишете единъ квадратъ. По сжщия начинъ ще отбѣлѣжите врѣмето и състоянието си. Третиятъ день, срѣда, ще напишете на тетрадката или на листа си

до четирижълника единъ петожълникъ. Петожълникътъ може да има форма на кжщичка, но още по-добрѣ е да бжде единъ правиленъ геометрически петожълникъ. Четвъртиятъ день — четвъртъкъ — шестожълникъ. Петиятъ день — петъкъ — седможълникъ. Шестиятъ день — сжбота — осможълникъ. Седмиятъ день — недѣля — деветожълникъ. Така, въ продължение на тия седемъ дни ще имате слѣднитѣ фигури:

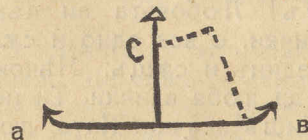
Вие трѣбва да знаете всички тия фигури. Тѣ сж символи, които изразяватъ живи сили въ природата. Тя познава тия символи. Най-първо вие ще прѣдизвикате умствено тия фигури, а послѣ ще ги начертаете на книга, но много правилно, чисто, красиво. Която фигура напишете прѣзь деня, нея ще държите прѣзь цѣлия день въ ума си. Каквото разположение и да имате, добро или лошо,

всѣка сутринъ ще написвате опрѣдѣлената фигура. Геометрията упражнява отлично влияние върху човѣка. Затова, когато човѣкъ е неразположенъ духомъ, нека се занимава съ геометрия, или да рѣшава задачи по математика. Математиката, обаче, е по-отвлѣчена. По-лесно е да започнете съ геометрията, а да свършите съ математиката.

И тъй, като пишете точката, ще я проектирате въ ума си, ще размишлявате върху смисъла ѝ. Линията пъкъ изразява точка въ движение. Като размишлявате върху всѣка фигура, тѣ постепенно ще оживѣятъ въ васъ. По този начинъ вие ще разберете, отдѣ произтичатъ вашитѣ неразположения. Азъ ще ви обясня, отдѣ произтичатъ неразположенията въ човѣка. Прѣдставете си, че кжщата, въ която вие живѣте е добръ направена, стѣнитѣ ѝ хубави, здрави, но дойда азъ или другъ нѣкой и вдигнемъ покрива на вашата кжща. Тукъ природата на вашата кжща се видоизмѣня, отгорѣ ѝ остава равнище. Какъ мислите, какво ще стане съ васъ, ще бждете ли спокойни въ кжщата си? Мислите ли, че дъждътъ ще се церемони съ васъ? Не, дрехитѣ ви, всичко въ кжщата ви ще бжде изложено на дъжда, ще бжде въ опасност. Тогава отношенията на нѣщата въ васъ се измѣнятъ; измѣнятъ се и вашитѣ чувства. Това нѣщо става и въ вашия умъ. Често вие вдигате покрива на ума си, вашия три-

жгълникъ отгорѣ, и остава само четирижгълника, една отворена плоскостъ, при която се нарушава равновѣсието на ума ви. Какво трѣбва да правите? Казвамъ: турете трижгълника, покрива на вашата кжща, отгорѣ на четирижгълника, покрийте го съ керемиди, замажете стѣнитѣ, направете вратитѣ здраво и тогава можете да бждете спокойни духомъ. Това не е ли философия?

На чертежа е прѣдставена само основа-

та отъ трижгълника на една кжща (ав). Този трижгълникъ, макаръ и въ този видъ, е турень въ дѣйствие. Той прѣдставлява една лодка, която се движи по водата. Прѣтътъ С прѣдставлява мачтата, на която сж опнати платната А. Ако махнете срѣдния прѣтъ, т. е. мачтата на вашата лодка, какво ще стане съ нея? — Тя ще седи въ водата, безъ да се движи. Мачтата прѣдставлява една сила, която може да кара лодката. Снемете ли я, вашата лодка остава на произвола на сждбата. Слѣдъ всичко това казвате: защо ми дойдох тия неприятности? Казвамъ: защото вие хвърлихте мачтата въ водата. Какво да правя тогава? — Като излѣзете на суша, ще ту-

рите отново мачтата на лодката си. Лодката прѣдставлява сърцето ви. Мачтата С, това е единъ обектъ на Любовта.

Често вие казвате: азъ не искамъ да любя, всички хора сж лоши. Щомъ кажете, че всички хора сж лоши, това подразбира, че вие хвърляте този дирекъ въ водата, и вашата лодка остава безъ обектъ. Какво трѣбва да правя? — Ще турите дървото на мѣстото си. Животътъ ви трѣбва да има обектъ! Любовта ви къмъ едного или къмъ всички, е все едно и сжщо нѣщо. Законътъ е единъ и сжщъ. Нѣкои казватъ: азъ не мога да любя всички. Ти не си длъженъ да любишъ всички. Като любишъ едного, чрѣзъ него можешъ да любишъ всички. Ето какъ стоятъ тия положения въ умствения свѣтъ. Щомъ сърцето изгуби своя обектъ, то загубва трижгълника си отгорѣ. Слѣдователно, казвамъ: дръжте кормилото на вашата лодка срѣщу вѣтъра, който прѣдставлява вашитѣ желанія. Поставете ли се по този законъ на движение, прѣспокойно може да излѣзете на брѣга, къмъ който се стремите. И тогава азъ ще ви питамъ: какъ е покривътъ на вашата кжща? Или какъ стои вашия петогълникъ? Ще ви питамъ още: директъ на вашата лодка седи ли? Имате ли хубавъ куминъ на парахода си? Отговорени ли сж отдушниците ви? Имате ли достатъчно вода, вжглища и т. н.? И слѣдъ

всичко това, когато бждете доста силни, когато придобиете нужното самообладание, вие ще бждете въ състояние да се занимавате и съ свѣрвменната, и съ окултната наука. Ако не станете силни, богатството, което придобиете отъ тази наука, нѣма да ви ползува лично васъ, а ще ви причини по-голъми страдания. Не казвамъ, че страданията сж нѣщо лошо или безполезно, но казвамъ, че може да се мине и съ по-малко страдания въ този свѣтъ.

Сега, като махнете трижгълника на вашата кжща, какво ще правите само съ квадрата отъ нея? Човѣкъ, който продаде кжщата си, трѣбва да си купи една зеленчукова градина, която да обработва, за да придобие новъ капиталъ. Тогава вече той не се нуждае отъ трижгълникъ, но трѣбва да обработва градина. Въ този случай по-добръ кжщата му да седи на мѣстото си.

Ако искашъ да имашъ кжща, трѣбва да любишъ! Ако не искашъ да любишъ, ще имашъ градина. Ти можешъ да не любишъ, но тогава мотика ще имашъ и цѣлиятъ день ще се разправяшъ съ земята, ще отглеждашъ краставици, зеле и други зеленчуци. Една краставица може ли да те смущава и да се смущавашъ отъ нея? Не, ти можешъ да я наглеждашъ, да я седишъ, тя нѣма да ти каже нито една обидна дума, нѣма да се бунтува противъ тебе. Ти нѣма защо да я

обичашъ; и тя нѣма защо да те обича.

Та въ свѣта има разни занятия, а въ окултната школа има разни методи. Съ нѣкои отъ тия методи ти можешъ да прѣвърнешъ една по-нисша енергия въ по-висша. И трѣбва енергиитѣ да се прѣвърщатъ! Имашъ нѣкакво неразположение на духа. Ти можешъ да прѣвърнешъ това неразположение въ 5 — 10 — 15 — 20 минути. Какъ? — Иди покопай малко въ градината! Слѣдователно, ти ще станешъ за нѣколко минути градинаръ и като копаешъ, ще се съсрѣдоточишъ тѣй интензивно, че ще прѣвърнешъ неразположението си въ добро разположение. Мисълта ти трѣбва да бжде тѣй интензивна, че да се изпотишъ. Нѣкой пжтъ може като седишъ, да се съсрѣдоточишъ тѣй интензивно, че да потече отъ челото ти потъ.

Всички тия методи, които сега ви давамъ, за въ бждеще ще ви бждатъ потрѣбни. Когато нѣкой човѣкъ е боленъ или неразположенъ духомъ, той може да се лѣкува чрѣзъ трансформиране на енергиитѣ. Той може да си служи съ тия линии, съ тия геометрически фигури, и по този начинъ ще прѣкара мозъчните енергии въ бѣлитѣ си дробове. Това трансформиране на енергиитѣ трѣбва да ставъ правилно. Геометрическитѣ форми сж съединителната нишка, чрѣзъ която могатъ да се трансформиратъ енергиитѣ. Разбира се, трудно е да се постигне това нѣ-

що изведнѣжъ. Много опити трѣбва да се правятъ! Практическо приложение трѣбва! Направете 5 — 10 опити, за да се убѣдите въ истинността на моитѣ думи. Когато направите единъ сполучливъ опитъ, не спирайте, продължавайте, направете, 10 — 15 — 20 — 50 — 90 — 99 опити, за да имате едно положително знание, което изключва всички съмнѣния.

Упражнението, което ви дадохъ за една седмица, искамъ да го направите много хубаво. Ще си вземете единъ хубавъ листъ и ще начертаете фигуритѣ много правилно, чисто, съ пергелъ и съ личия. Ако се начертаятъ тѣй, само да мине, това не е геометрия, то е привидна геометрия. Законитѣ на геометрията не позволяватъ неточностъ, неправилностъ.

Упражнение. I. Ржцѣтѣ се изнасятъ напрѣдъ, съ трептении на киткитѣ. Послѣ се разтварятъ настрана, пакъ съ трептении на киткитѣ. (Ржцѣтѣ въ лактитѣ не съвсѣмъ обтегнати). Ржцѣтѣ пакъ напрѣдъ и настрана, съ движение като хвъркане. Издигатъ се малко нагорѣ, послѣ пакъ надолу, съ сжщото движение, като хвъркане. Ржцѣтѣ напрѣдъ и съединени прѣдъ гърдитѣ. Слѣдъ това пакъ нагорѣ, надолу и прѣдъ гърдитѣ. Трептенията се усилватъ все повече и повече. Ржцѣтѣ пакъ нагорѣ, послѣ надолу, прави напрѣдъ, съ движение само на

киткитѣ и то много бързо. Движението на киткитѣ се усилва все повече и повече, послѣ се намалява и пакъ усилва. Киткитѣ се движатъ само нагорѣ и надолу. Ржцѣтъ на- страна, съ движение само на киткитѣ нагорѣ и надолу.

На какво уподобявате това движение? (— Както пчелитѣ провѣтряватъ кошера си).

Упражнение II. Ржцѣтъ съ малко прѣвити лакти се движатъ отпрѣдъ — едната нагорѣ, другата надолу, като вѣзни. Движението се усилва. Дѣсната ржка надолу, лѣвата нагорѣ. Най-напрѣдъ полека, послѣ движението се все повече усилва. Движи се само китката отъ двѣтъ страни на главата. Движенията постепенно се намаляватъ, отслабватъ. Усѣщате ли около прѣститѣ си едно движение, като че електричество минава? Движение на ржцѣтъ отпрѣдъ гърдитѣ, нагорѣ, настрани и надолу. Кржгообразни движения много пжти. (Бавно). Послѣ обратното: отпрѣдъ гърдитѣ, надолу, настрани, нагорѣ и прѣдъ гърдитѣ. Пакъ кржгообразни движения. (Много пжти). Ржцѣтъ прѣдъ лицето съ бързо махане пакъ въ видъ на кржгове. Ржцѣтъ напрѣдъ.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
М ждростъта води къмъ Истината“!
— Тя постоянно ни весели!

СЛОЖНИ ДВИЖЕНИЯ НА СЪЗНАНИЕТО. СВѢТЛА ТОЧКА ВЪ СЪЗНАНИЕТО.

17

III година.

17 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 10. II. 1924 г.
въ гр. София.

СЛОЖНИ ДВИЖЕНИЯ НА СЪЗНАНИЕТО. СВЪТЛА ТОЧКА ВЪ СЪЗНАНИЕТО.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростѣта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Произходъ на глаголнитѣ форми“.

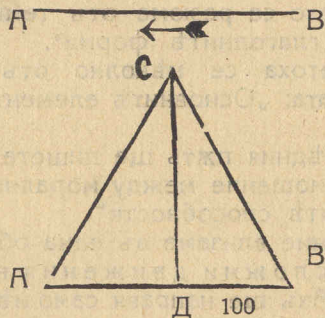
Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ
върху темата: „Основнитѣ елементи въ геометрията“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема
№ 19: „Отношение между моралнитѣ чувства
и умственитѣ способности“.

Сега ние влизаме въ една областъ, тъй
наречена „сложни движения на съзнанието“. Азъ ще направя само нѣколко малки бѣлѣжки, върху които вие ще може да мислите, да разсждавате. Нашата цѣль е да ви направимъ философи, да ви подтикнемъ да мислите. Философията седи въ това, дали човѣкъ може да мисли. Научи ли се човѣкъ да мисли правилно, другата философия ще дойде сама по себе си. Човѣшкото съзнание може да се проектира извънъ индивида, т. е. съзнанието на една душа може да се проектира и да пусне корени въ друга душа. Разбира се, това се отнася до висшето, до Боже-

ственото съзнание. Когато ние казваме, че Божественото живѣе въ човѣка, подразбираме, че има едно специално мѣсто, дѣто Божественото съзнание е локализирано. У човѣка има една особена любовъ, едно особено съзнание — да съзнава само Бога и то като едно цѣло вжтрѣ въ себе си.

Да кажемъ, че дадена математическа точка А прѣдставлява нашето съзнание въ дѣй-

ствие. Това съзнание дѣйствува извънъ пространството, т. е. не фигурира на физическия свѣтъ. То върви по една права линия и се самоопредѣля въ точка В. Този изминатъ пѣтъ АВ прѣдставлява едно разширение на съзнанието. Щомъ съзнанието А достигне своя краенъ прѣдѣлъ на разширение, човѣкъ започва да чувства, че остарѣва, че нѣма повече нажждѣ да се движи. Когато съзна-

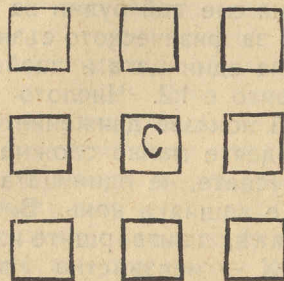
нието е въ точка А, човѣкъ се чувствува младъ, свѣжъ, бодъръ, философствува. Но щомъ дойде до срѣдата на своя пѣтъ, въ точка Д, т. е. слѣдъ като е изминалъ пѣтъ АД, той е на зрѣла възраст и казва: азъ съмъ вече на зрѣла възраст. Отъ тукъ съзнанието върви въ двѣ посоки: едната е продължение на първата къмъ точка В, а другата отива по наклонъ нагорѣ, къмъ точка С. Човѣкътъ, обаче, не съзнава второто движение, което е единъ потикъ нагорѣ, въ посока АС, а съзнава само праволинейното движение.

Когато човѣкъ е най-силенъ, когато е въ разцвѣта на силитѣ си, тогава той е и въ разцвѣта на съзнанието си, и се намира на равнодѣйствуващата линия. Но той като не разбира закона на движението, което продължава къмъ В, сжщеврѣменно усѣща едно слизание. Точката С, обаче, не е извѣстна за него. Запримѣрь, човѣкъ съзнава, че се е родилъ и че ще умре, съзнава, че отъ А ще отиде къмъ В. Отдѣ знае това? Защото майка му е отишла отъ А къмъ В; баща му сжщо е отишълъ отъ А къмъ В. Той съзнава всичко това, но какво има извънъ А, той не знае. Какво има въ онзи свѣтъ, сжщо той не знае. Онзи свѣтъ е горѣ, при точка С. Човѣкъ не съзнава това движение къмъ точка С, защото то прѣдставлява духовенъ елементъ. Когато се говори въ окултната наука, че

трѣбва да събудимъ Божественото въ себе си, подразбира се именно това движение на съзнанието, къмъ С. Самиятъ човѣкъ не съзнава това движение, не съзнава Божествения елементъ. Слѣдователно, вие може математически да си направите една пропорция. Тригълникътъ ABC е равностраненъ. Ако разстоянието отъ А до В е 100 клм., а същевременно има едно движение отъ А къмъ С и отъ С къмъ В, тогава какво ще бѣде разстоянието на втория пътъ, а именно отъ А до С? Сега вие ще изпаднете въ едно заблуждение. Въ геометрията това разстояние е равно на разстоянието АВ, защото това сж страни въ единъ равностраненъ тригълникъ, но когато разсждавате за Божествения животъ, за плоскостъ и кубове, въпросътъ не е така, тукъ разстоянието AC ще бѣде два пъти по-голѣмо отъ АВ. Запримѣръ, въ обикновената геометрия опрѣдѣляте посокитѣ съ думитѣ „нагорѣ“ и „надолу“, но като влѣзете въ духовния свѣтъ, дѣто ще изучавате сжщността на нѣщата, нѣма да употребявате думитѣ „нагорѣ“ и „надолу“ — тамъ отношенията сж други.

Прѣдставете си, че С тукъ прѣдставлява единъ централенъ кубъ. Тогава всички други прѣдмети, всички други кубове ще се разглеждатъ по отношение положението на този централенъ кубъ, т. е. ще гледате въ какво съотношение се намиратъ спрѣмо централния

кубъ С, дали сж въ лѣво или въ дѣсно отъ него. То значи: всички нѣща може да се разглеждатъ по отношение една централна идея, дали сж „влѣво“ или „на-

дѣсно“ отъ нея, но посокитѣ „нагорѣ“ и „надолу“ въ пространството не сжществуватъ. Започнете ли да разглеждате нѣщата отъ тази посока „нагорѣ“ или „надолу“, ще изпаднете въ грѣшка. Казвате: „нагорѣ“ и „надолу“. Питамъ ви: кждѣ нагорѣ, къмъ нашата глава? Кждѣ надолу, къмъ нашия стомахъ? Тогава казвате: къмъ Бога! Значи, Богъ е глава за насъ. Слѣдователно, като кажемъ „къмъ Бога“, подразбираме единъ по-обширенъ организъмъ, отколкото е нашиятъ. И ние съставляваме единъ удѣ, една малка частъ отъ този организъмъ. Като казваме „къмъ Бога“, ние само опрѣдѣляме нашето отношение къмъ по-обширния организъмъ.

Слѣдователно, Божественото съзнание се движи два пжти по-бързо, отколкото човѣшкото съзнание, но намъ се чини, че пжтътъ, който изминава то е два пжти по-дълъгъ, защото не сме тъй будни за него, както сме будни за физическото съзнание. Тукъ имате закона за единицата и двойката, отношението на които е 1:2. Числото „двѣ“ въ дадения случай показва движението на единицата. Тази идея е малко сложна, но ще ви я обясня. Допуснете, че единицата сте вие, а двѣтъ, това е вашиятъ конь. Вие имате да пжтувате нѣкждѣ, да извършите извѣстна работа, която е X — неизвѣстна. Извършването на тази работа ще зависи отъ бързината на вашия конь, отъ способността на движението му. Въ дадения случай човѣшкото съзнание е само органъ — носителъ на Божественото съзнание.

Значи, въ съзнанието на човѣка едновременно има двѣ течения, които трѣбва да се доловятъ. Всѣки отъ васъ може да наблюдава тия течения. Запримѣрь, минавате покрай нѣкоя градина, погледнете къмъ плодовете ѝ, искате да си откъсните отъ тѣхъ. Едновременно съ появяването на тази мисълъ се явява и друга мисълъ — нѣщо дълбоко въ васъ ви казва: не, ти не трѣбва да взимашъ отъ тия плодове. Отдѣ се ражда послѣдната мисълъ въ васъ? — Тя иде отъ Божественото съзнание. Вие казвате: ама азъ съмъ

гладенъ! Че вие още не знаете, дали този плодъ не е отровенъ. Дървото може да е хубаво, но ако вие изядете този плодъ, вашиятъ животъ може да се спре въ развитието си, затова Божественото съзнание ви казва: нѣма да ядешъ този плодъ! Божественото съзнание нѣма да ти обяснява, защо и за какво нѣма да ядешъ този плодъ. То никога не обяснява, само казва: не, недѣй! — нищо повече. То казва: това или онова нѣма да правишъ. Всичката погрѣшка на съвременнитѣ моралисти или религиозни хора е въ това, че тѣ запитватъ: защо да не правя това или онова? Божественото никога не отговаря. То казва: не! Ако ти се подчинишъ на това, което Божественото съзнание ти подсказва, слѣдъ врѣме, въ твоитѣ старини, туй Висше съзнание ще дойде да ти обясни всичко. Това е, което съвременнитѣ философи наричатъ висшето „азъ“ въ човѣка.

И тъй, въ човѣка има двѣ съзнания: нисше и висше съзнание. Божественото е висшето съзнание и като дойде То, ще ти обясни нѣщата, защото То черпи знанията си отъ единъ по-висшъ източникъ. Туй съзнание ще хвърли свѣтлина върху всички философски въпроси, които занимаватъ ума ви. И философи и учени страдатъ отъ единъ дефектъ, че искатъ въ даденъ случай да разбератъ всичко, а това е невъзможно. По никой начинъ не може това! Красотата въ живота, красотата въ нау-

ката не седи въ много знания. Истинската красота е въ знанието на доброто. Красотата въ науката, въ природата, въ живота седи въ онѣзи микроскопически хубости и добрини, които едва долавяме. Туй, което никой не може да види, на него да се радваме. Слѣдователно, радвай се на тия малки, микроскопически точки, които никой не може да ти отнеме.

Сега всички хора мислятъ за грандиозното, за великото, но то никога не иде! Най-великитѣ нѣща въ свѣта се даватъ все въ микроскопически величини. Нѣкои хора искатъ да блеснатъ изведнѣжъ, въ единъ моментъ да станатъ чисти и святи. Не, това е заблуждение. Азъ искамъ да ви обърна внимание върху това, кждѣ да гледате и какъ да гледате. Вие трѣбва да гледате „себе си“, но ако ви кажа само толкова, ще се намѣрите въ чудо, защото „себе си“, това прѣдставлява за васъ още една неопрѣдѣлена величина. Ако гледате на „себе си“ тѣй, както сега разбирате това, въ дълбочината на вашата душа ще забѣлжите една едва уловима свѣтла точка. И вашиятъ идеалъ седи именно въ тази точка. Онзи, който не разбира това, търси своя идеалъ вънъ отъ тази точка. Силата на свѣтлината ѝ е една и сжща, тя никога нито се увеличава, нито се намалява. Нейниятъ цвѣтъ е приятенъ. Въ тази точка нѣкой пжтъ се явяватъ грамадни

огньовете — тукъ пламне единъ огънь, тамъ пламне другъ огънь, но въ нѣколко часа всичко изгасва — като че се създаватъ нѣкакви свѣтове.

Нѣкой пжтъ тия голѣми огньовете, които се образуватъ около вашето Божествено съзнание ви заблуждаватъ. Опитниятъ окултенъ ученикъ внимава само въ тази точка, а тия огньовете не го интересуватъ. Когато нѣкой ангелъ трѣгне отъ Божествения свѣтъ за земята, отъ тамъ земята се вижда като една много малка точка. Този ангелъ вижда наоколо си милиони още голѣми слънца, но той не се самозаблуждава отъ тѣхъ, той държи тази малка свѣтла точка и по нея се ръководи да дойде на земята. Обаче хората на земята не правятъ тѣй. Законътъ е измѣненъ отъ тѣхъ. Тѣ като трѣгнатъ по пжтя за Божествения свѣтъ и видятъ нѣкое голѣмо слънце, казватъ: „Тукъ е животътъ“. Послѣ, видятъ друго нѣкое слънце и казватъ: „Тамъ е животътъ“. Ходятъ натукъ-натамъ, мятатъ се, докато животътъ изтече и казватъ: „Нищо не можахме да направимъ“. Тѣй е, тия слънца сж много голѣми, непостижими сж. Тѣ прѣдставляватъ това, което въ обикновения животъ наричатъ „непостижимитѣ идеали“.

И тѣй, отъ сега вече ще гледате въ себе си, нѣма какво да се смущавате, да правите разлика между вашето съзнание и Божественото съзнание. Ще направите единъ

малък опитъ, да знаете, какъ да различавате тия съзнания. Въ човѣшкото съзнание има едно малко колебание, което можете да провѣрите на опитъ. Това колебание може да си прѣдставите като една вълнообразна линия. Вълнитѣ показватъ постояннитѣ колебания въ човѣшкото съзнание. Затова именно човѣкъ е всѣкога недоволенъ отъ себе си. Обаче при това постоянно движение въ себе си, човѣкъ усѣща и другото, висшето съзнание въ себе си, което всѣкога е тихо и спокойно. И когато човѣкъ е развълнуванъ, обезсърченъ, тази малка свѣтлинка — Божественото съзнание — казва на човѣшкото съзнание: не бой се, всичко ще се свърши добрѣ! Ти се спирашъ, но то казва: не бой се! Ти философствувашъ, питашъ: какъ ще се свърши тази работа? — Добрѣ ще се свърши. Само толкова казва Божественото съзнание, но ти чувствувашъ дълбоко въ себе си едно спокойствие. И най-послѣ, като се свърши работата добрѣ, Божественото съзнание казва: „Видѣ ли, нали ти казахъ, че ще се свърши добрѣ?“ Божественото съзнание никога не казва, че отъ тебе човѣкъ нѣма да стане. Това е човѣшкото съзнание, което се раздвоява и казва: отъ тебе човѣкъ нѣма да стане! Божественото съзнание казва: ти ще станешъ човѣкъ! Но какъ? — Като държишъ постоянно въ ума си съзнанието АС, т. е. движение нагорѣ къмъ С.

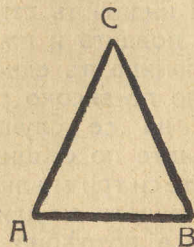
Сега азъ ви навеждамъ на една реална философия, която външно изглежда малко отвлѣчена, но въ нея има едно микроскопическо приложение. И всѣки учителъ, който ви каже, че може да имате нѣкакви грандиозни резултати, не ви казва истината. Истинскиятъ учителъ ще ви покаже малката свѣтлинка. И ако вие сте доблестенъ, ако имате характеръ, ако имате воля да се движите, ще вървите по линията на тази малка свѣтлинка въ вашето съзнание. Като се движите по тази линия, ще се намѣрите въ възможноститѣ на другъ единъ свѣтъ. Мнозина отъ светиитѣ, мнозина отшielници въ Индия, много учени хора сж изгубили своя животъ въ търсене на Божественото съзнание. Напразно сж изгубили живота си. Тѣ трѣбвало да търсятъ малката свѣтлинка въ себе си, която би имъ допринесла много по-голъма радостъ, отколкото всичкитѣ радости, които сж имали до това врѣме. И ако вие съберете всичкитѣ радости, които сте имали до сега, половината отъ тѣхъ даже не може да се сравнятъ съ тази малка радостъ, която може да ви достави малката свѣтлинка въ съзнанието. Въ тази свѣтлинка вие имате вече нѣщо реално. Къмъ нея ще погледнете въ най-голъмитѣ бури на живота си. Тя ще ви допринесе нѣщо повече, отколкото всичкитѣ други блага, които сте имали. Свети ли тази малка свѣтлинка въ вашето съзнание,

свети ли този фаръ, морето може да се вълнува, колкото ще, но вие бждете увърени, че нищо не е въ състояние да ви извади отъ този пътъ. Загасне ли тази малка свѣтлинка, изгубите ли този фаръ, тогава можете да попаднете въ една погрѣшка. Това е не защото сте изоставени, но понеже хората често взиматъ противоположна посока на Божественото съзнание, вслѣдствие на което изгубватъ тази малка свѣтлинка и не знаятъ накѣдъ се движатъ. И сега, единственото нѣщо, което ви остава, е да се ориентирате, накѣдъ се движи това Божествено съзнание и да влѣзете въ посоката на неговото движение. Вие едновременно ще се движите въ двѣ посоки, т. е. ще реализирате два живота: отъ една страна ще развивате човѣшкото съзнание, а отъ друга страна ще се стремите да се движите къмъ Бога.

Ако бихъ ви запиталъ, какво значи стремехъ къмъ „себе си“, какъ бихте го опрѣдѣлили? Виждате, колко е мжно да се разясни тази проста истина! Не само че е мжно да се разясни, но мжно е и да се разбере. Защото онова, което се изяснява, нѣкой пътъ остава неразбрано. Трудно е да се прѣдадатъ тѣзи обяснения на единъ човѣшки езикъ.

И тъй, въ съзнанието ви има двѣ движения: едно е отъ А къмъ В, а другото отъ А къмъ С. Или, можемъ да опрѣдѣлимъ

посокиѣ на тия движения съ АСВ и АВС. Нѣкои прѣдставятъ тия движения по слѣд-

ния начинъ: щомъ се движи А къмъ В, имате вече правата линия АВ. Послѣ пъкъ А се движи къмъ С, и В се движи къмъ С, при което се образува тригълника АСВ. Значи, тукъ едновременно има два пътя.

Сега, бихъ желалъ единъ отъ ученицитѣ да каже основната идея отъ всичко казано до тукъ. Какво разбрахте отъ всичко казано? Каква нова свѣтлина се внесе въ ума ви? (— Че насоката на цѣлия ни животъ зависи отъ малката свѣтла точица). Да, и още това, че съзнанието има двойко движение. Трѣбва да знаете, че щомъ срещнете съпротивление, то е, понеже материята, въ която живѣете е гжста. Затова, трѣбва да знаете, че при движението АСВ на вашето съзнание, т. е. при движението си къмъ Божественото, се намиратъ всички благоприятни условия за васъ,

Туй движение АСВ приготвява правия път на вашето съзнание, което може да излезе от тази гжста материя. То е, което ще ви подигне. И когато нѣкой индивидъ стигне точката С нагорѣ, той се повдига и пътятъ се измѣня. Тогава той се намира въ едно по-високо поле, или при едно по-високо разбиране. Нѣкой пътъ може да се случи обратното — пакъ да се върнете по сжщия пътъ.

Прѣдставяйте си трижгълника АСВ! Носете всѣкога въ съзнанието си движението АС нагорѣ, защото то е потрѣбно за вашитѣ философски разбирания. То е единъ методъ въ школата. Нѣкой окултисти даватъ друго опрѣдѣление за странитѣ на трижгълника, като казватъ, че АС прѣдставлява пътя на сърцето, СВ — пътя на ума, а АВ — пътя на тѣлото. Това е едно замаскиране на въпроситѣ. Споредъ тѣхъ умътъ и сърцето се стремятъ да организиратъ тѣлото. Не е така. Линията АС прѣдставлява движението на Божественото съзнание. Но нѣкой пътъ това движение въ своята възходяща линия минава прѣзъ ума. Нѣкой пътъ процесътъ е обратенъ: при възкачването си, Божественото съзнание минава прѣзъ ума, а при слизането си — прѣзъ сърцето. Значи, и едното, и другото става. Напримрѣ, движението на Божественото съзнание у мъжа и жената не върви въ една и сжща посока. Движението на Божественото съзнание у мъжа започва отъ А, т. е. отъ

дѣсно и върви къмъ лѣво. Но ще имате прѣдъ видъ едно нѣщо: въ Бога има само една страна, тамъ нѣма лѣва и дѣсна страна. Абсолютното има само една страна.

Слѣдователно, въ дадения случай С показва само посоката къмъ Божественото. Да кажемъ, че А тръгва отдѣсно и върви нагорѣ, къмъ Божественото С. Но като дойде до тази точка, то казва: азъ не мога да отида до Бога, но да се върна поне назадъ. И не се минава много врѣме, слиза въ В. Тѣй се опрѣдѣля неговиятъ животъ. Това е не защото не може да отиде нагорѣ, но защото не може да се задържи въ тази точка С. И теософитѣ казватъ, че слѣдъ като умре човѣкъ, душата му минава първо прѣзъ астралния свѣтъ, послѣ прѣзъ менталния и най-послѣ въ причинния. Понеже не може да отиде по-нататкъ отъ причинния свѣтъ, спира се тукъ извѣстно врѣме да размишлява върху причинитѣ и послѣдствията на нѣщата въ живота. Въ него се заражда желанието да се върне отново на земята. За този цикълъ на душата говорятъ теософитѣ.

Отъ всичко това, което ви говорихъ, искамъ да остане една обща идея у васъ, защото ако се спрете върху подробноститѣ, тѣ ще ви спънатъ. Линията АС прѣдставлява едно движение нагорѣ, къмъ Божественото, но щомъ човѣкъ не може да го реализира, той се връща къмъ В и чувствува, че е оста-

рълъ. Движението на съзнанието у жената е обратно на това у мъжа. Мъжътъ, принципътъ на мъдростта и жената, принципътъ на любовта се срѣщатъ въ Божественото съзнание. Въ точкитѣ А и В нѣма никаква любовъ, тѣ сж мѣста на движение. Въ тѣхъ се изразява обикновения животъ.

Правата линия прѣдставлява живота на индивида. Значи, той владѣе само правата линия. Добрѣ, да направимъ сега единъ психологически анализъ на геометрията, т. е. да я прѣведемъ като живи сили на съзнанието. Отъ това гледище правата линия прѣдставлява всички възможности на точката, додѣто може да достигне тя въ своето праволинейно движение. Ако правата линия показва възможноститѣ на точката, и тази точка е достигнала отъ А до В, питамъ: коя е причината, която измѣства точката отъ нейното праволинейно движение и я отправя къмъ втората посока С? — Това е Божествениятъ елементъ въ съзнанието, който измѣства движението на човѣка.

Какво прѣдставлява плоскостта? — Плоскостта всѣкога показва възможноститѣ между двѣ души, които се съединяватъ. И наистина, какво могатъ да направятъ двама души? — Тѣ могатъ да направятъ само една плоскостъ. Единъ човѣкъ може да направи само една линия. Двама души могатъ да образуватъ само една плоскостъ. Слѣдова-

телно, отъ чисто психологическо гледище, това сж възможности и условия на силитѣ, които дѣйствуватъ за и противъ при създаване на човѣшкия организъмъ, както и при растенето и развитието на човѣшкия духъ. Важно за васъ сега е да можете да наблюдавате и да провѣрите, дали това нѣщо е вѣрно, или не.

Азъ бихъ желалъ вие да опитате тази теория. Това, което ви казвамъ, теоритически е вѣрно, но практически, мнозина отъ васъ нѣмате тази опитностъ. Имате ли опитността отъ това движение? Най-първо, какъ ще намѣрите въ себе си тази малка свѣтла точица? Ако мислите, че ще я намѣрите чрѣзъ концентриране на мисълта си, лъжете се. Затова, ще се поставите въ едно състояние на вжтрѣшно затишие и вжтрѣшенъ миръ, като считате, че всичко наоколо ви е въ пълень редъ и порядъкъ. Само по този начинъ ще можете да забѣлѣжите тази малка точица, тази малка свѣтлинка въ себе си. Вие ще намѣрите тази точица само въ най-голѣмитѣ бури на вашия животъ, когато всичко наоколо ви е въ пълень мракъ и считате, че сте свършено самъ, изоставенъ на произвола на сждбата. Само тогава ще блесне въ съзнанието ви, тази едва мъжделяюща точица. И единственото нѣщо, за което може да се държите въ този моментъ, е свѣтлината на тази малка точица въ хоризонта на вашето

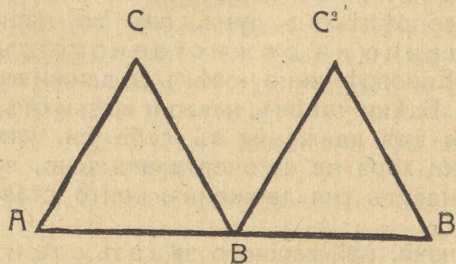
съзнание. Вие сте въ развълнувано море. Къмъ тази свѣтла точка ще се стремите, тя ще бже вашиятъ фаръ. Тази опитностъ може да имате всички. Тѣй ще имате една база въ живота си, ще знаете, че има нѣщо Божествено въ човѣка. И при всички вѣтрѣшни страдания и несгоди въ живота си, намѣрите ли тази малка свѣтлинка, тя ще бже една радостъ за васъ. Вие ще знаете, че при този фаръ нѣкъдѣ има брѣгъ, има суша, дѣто ще можете да живѣте, т. е. има възможностъ за растене и развиване на вашия животъ. А това е достатъчно.

Когато дойдете до разочорование, какъ ще разрѣшите въпроса? Азъ искамъ да ви прѣдамъ една наука, отъ която да може да се ползвате въ всички случаи на живота си. Азъ искамъ да прѣведа окултната наука, защото тя е много отвлѣчена, а искамъ да се ползвате отъ нея още въ сегашния си животъ. Вие имате извѣстни разочарования въ вашия животъ — това е пѣтьтъ ви по АВ. Но трѣбва да знаете, че същеврѣменно имате и друго едно движение на съзнанието си отъ А къмъ С, отдѣто ще дойдатъ благата на живота. Тия блага ще дойдатъ, когато и да е, никой не може да ви ги вземе. И ако сте вѣрни на този Божественъ принципъ, непрѣменно движението АС ще ви извади отъ всички противорѣчия, въ които може да се намѣрите. Дали вие вѣрвате или не вѣрвате,

то е другъ въпросъ, но ако вие имате достатъчно търпѣние да издържите на всички мъчнотии, непрѣменно това Божествено съзнание, или движението на туй съзнание ще ви изведе на добъръ край. Движението на Божественото съзнание наричатъ въ духовнитѣ науки — Божественъ Промисълъ. Но то е една неопрѣдѣлена дума, азъ го наричамъ „движение на Божественото съзнание“. Едноврѣменно човѣкъ се движи въ двѣ посоки. Всѣки човѣкъ, както и всѣки отъ васъ, има тия двѣ движения въ себе си, само че у всички хора не се очертаватъ ясно, всички не съзнаватъ тия движения, които ставатъ у тѣхъ.

Значи, най-важното за васъ е тази свѣтла точка на съзнанието. Тя е най-важното нѣщо въ живота ви. Тя е една постоянна свѣтлина, която мъжделѣ слабо, но всѣкога свѣти. Тя е най-красивата свѣтлина, която вие може да имате въ себе си. Когато сте щастливи, когато сте радостни, тя почти не се вижда, но щомъ животътъ ви стане мъченъ, щомъ дойдатъ най-голѣмитѣ нещастия, страдания, отчаяния — тя се вижда. И затова, за да я видите, нѣкой пѣтъ Божественото съзнание образува, като въ театъра, прѣчки — затваря ви, ограничава ви, като ви насочва да мислите на друго мѣсто и казва: има нѣщо по-важно въ вашия животъ, отколкото движението АВ. Вие се раздвоите, казвате:

като АВ нѣма нищо друго. Не, казва то, има нѣщо по-важно отъ АВ — то е АСВ. Но онзи, който не разбира този законъ страда. Въ живота на човѣка има възлизане, има и слизане — то е единъ процесъ. Ние туряме тия два тригълника единъ до другъ. Защо?

Който разбира закона, трѣгва отъ А къмъ С. Послѣ, слиза надолу къмъ В, но веднага продължава пѣтя си нагорѣ къмъ С'. Тия тригълници АСВ и АС'В сж свързани, или може да кажемъ, че като дойде ученикътъ до В, той пакъ възлиза нагорѣ и т. н. Тия тригълници прѣдставляватъ макрокосмоса. Тамъ тригълниците сж въплотени, а тукъ ни прѣдставляватъ движение нагорѣ и надолу. Движението надолу е слизането на Духа въ материята, а нагорѣ — възлизането на Духа къмъ Божественото съзнание. Значи, движението върви въ първия тригълникъ къмъ АС и послѣ къмъ СВ. Който разбира закони-

тъ, ще продължи да се движи въ втория тригълникъ къмъ ВС', послѣ къмъ СВ. Слѣдъ това ще мине въ трети тригълникъ и т. н. Пъкъ онзи, който не разбира законитѣ, той все ще се движи въ първия тригълникъ и най-послѣ ще каже, че животътъ е безсмисленъ. Такъвъ човѣкъ за години или за цѣлъ редъ сжществувания ще си остане само материалистъ. Ще каже: животътъ не е нищо друго, освѣнъ материя. Да, споредъ материалистическото схващане на живота, той не е нищо друго, освѣнъ материя, движение само по права линия. Да бждешъ материалистъ, значи да съзнавашъ само възможноститѣ на точката, която се движи въ права посока. Материалистътъ казва: „Човѣкъ се ражда, остарѣва и умира, всичко се свършва съ него“. Това е движение по една права линия. Споредъ тази философия, човѣкъ се движи въ пространството като единъ мѣхуръ, който като се пукне, всичко се свършва съ него. По-нататкъ нѣма никакво движение.

Упражнение. Станете прави! Движение на двѣтѣ рѣцѣ въ кръгове — единъ пѣтъ отвлѣтъ, нагорѣ, навънъ, назадъ (нѣколко пѣти). Втори пѣтъ — отвънъ, навѣтрѣ и надолу. Трети пѣтъ — отзадъ, нагорѣ, надъ гърдитѣ, настрани, прѣдъ гърдитѣ, въ кръгъ настранѣ, напредъ (нѣколко пѣти).

Дѣсната рѣка настрана, лѣвата прѣдъ гърдитѣ, послѣ лѣвата настрана, а дѣсната

прѣдъ гърдитъ. Това смѣняване става много бързо, послѣ бавно.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пжть на
Мждростта води къмъ Истината“.

— Тя постоянно ни весели,

МОРАЛНИ ЧУВСТВА.

18

III година.

18 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 17. II. 1924 г. въ
гр. София.

МОРАЛНИ ЧУВСТВА.

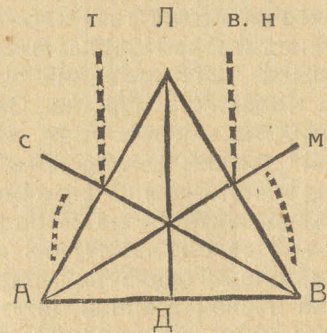
„Самосвѣтлиятъ пѣтъ на
Мъдростѣта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Основ-
нитѣ елементи на геометрията“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ вър-
ху темата: „Отношението между моралнитѣ
чувства и умственитѣ способности“.

Вие говорите за много морални чувства.
Колко сж тѣ на брой? (— Едно). Кое е то?
(— Чувството къмъ Бога). Друго? (— Съвѣсть-

та). Ако чувството къмъ Бога е само едно,
човѣкъ ще мяза на единъ тригълникъ, на

върха на който ще седи неговата глава, т. е. неговият умъ.

Моралните чувства сж: съвѣсть (с), милосердие (м), вѣра (в), надежда (н), твърдосъ (т), и любовъ къмъ Бога (л) Вие може да наблюдавате, какъвъ е центърътъ на милосердието у всички милосердни хора. Чувството на милосердието се намира отгорѣ на човѣшката глава. То се опрѣдѣля отъ голѣмината на жгъла ВАМ. Този жгълъ сжщеврѣменно опрѣдѣля и умственитѣ способности на човѣка. Всички хора не сж еднакво милосердни. Колкото жгълътъ ВАМ сестѣснява, става по-малъкъ, толкова повече се намалява и милосердието. Линията АВ показва основата на мозъка, т. е. ако прѣкарате една права линия прѣзъ ушитѣ, тя ще мине прѣзъ плоскостъта АВ и ще я прѣсече. Височината на тази плоскостъ опрѣдѣля моралността на човѣка. Височината на перпендикуляра ДЛ опрѣдѣля силата и качества на моралните чувства. Съврѣменнитѣ психолози, пъкъ и вие дори, когато опрѣдѣляте, кой човѣкъ е мораленъ, и кой не, ще имате прѣдвидъ тази височина именно. Степенъта на развитието на моралните чувства сжщо тъй се опрѣдѣля отъ голѣмината на различни жгли. Това е тъй, защото всѣко нѣщо си има и свои външни признаци. Ние казваме: този или онзи човѣкъ е красивъ. По какво се опрѣдѣля красотата на човѣка? — Има признаци, по които се опрѣдѣля. Ние

казваме, че нѣкой човѣкъ е уменъ, или че е интелигентенъ типъ. По какво познаваме това? — Пакъ си има външни признаци. Наблюдавайте нѣкои умни котенца, ще видите, че срѣдната частъ на челото имъ е много издадена. Отъ тази издаденостъ на челото имъ вие ще сждите за тѣхната интелигентностъ. Тази интелигентностъ се изразява въ особена досѣтливостъ. Азъ говоря за интелигентността у коткитѣ, и затова сравнявамъ интелигентността на коткитѣ една съ друга, не говоря за интелигентността на котката въ сравнение съ тази на човѣка. У нѣкои котки, обаче, съзнанието имъ е развито почти колкото у човѣка.

Сега съврѣменнитѣ психолози се натѣкватъ на единъ труденъ въпросъ. Той е слѣдниятъ: защо всички хора не сж еднакво морално силни? Или защо всички хора не сж еднакво умствено развити? — По простата причина, че на умния човѣкъ органитъ сж развити повече, отколкото въ глупавия. Слѣдователно, чрѣзъ органитъ ще се прояви и човѣка. Всѣко морално чувство си има свои органи. Споредъ степенъта на развитието на тия органи, може да се прояви едно или друго отъ моралните чувства. Моралните чувства не спадатъ къмъ областъта на егоистичните чувства. Въ областъта АСВ, която прѣдставлява една пирамида, спадатъ личнитѣ чувства на човѣка. Ако прѣвърнемъ трижгълъ

ниците ВАС, ВАМ, АЛЪ въ пирамиди, ние ще можемъ да опрѣдѣлимъ проявата на тия органи. Ако се съмнѣвате въ това, правете наблюдения. Вземете двама души между васъ, единиятъ по-милосерденъ, а другиятъ - не, ще видите, че въ устройството на тѣхнитѣ глави има едно различие. Главата на милосердния човѣкъ се различава отъ главата на немилосердния. Главата на съвѣстния човѣкъ се различава отъ главата на несъвѣстния. Всичкитѣ органи въ главата на човѣка се различаватъ по устройството си. Онзи човѣкъ пѣкъ, който има силно развито чувство къмъ Бога, любовъ къмъ Бога, то дава подема нагорѣ. Туй чувство, колкото и да е благородно, ако не е въ хармония съ другитѣ умствени чувства, нѣкой път ражда фанатизма. Човѣкъ може да бжде фанатикъ, когато това чувство е силно развито въ него, безъ да е въ съгласие съ интелекта. Той вѣрва слѣпо. Любовта може да бжде слѣпа, понеже нѣма директива отъ ума, а когато чувството е свързано съ човѣшкия умъ, тогава е развито правилно и дава една отъ най-хубавитѣ черти на човѣшкия характеръ. Само такъвъ човѣкъ може да бжде нѣженъ, крайно досѣтливъ и учтивъ. Само единъ набоженъ човѣкъ, не така привидно, но когато неговото сърце е засегнато отъ благородното въ свѣта, може да бжде крайно учтивъ и досѣтливъ спрямо окръжаващитѣ го. Нѣма по-хубаво нѣщо отъ то-

ва, когато моралнитѣ чувства — съвѣсть, милосердие, вѣра, надежда, твърдостъ, чувство къмъ Бога — сж напълно развити въ човѣка. Тогава човѣкъ никога не изпада въ меланхолия. Той е смѣлъ и рѣшителенъ, побѣждава всички мжнотии. Често, когато се явяватъ у васъ меланхолични настроения, тѣ показватъ, че нѣкои отъ тия чувства сж слабо развити. Когато милосердието е слабо развито, човѣкъ става скжперникъ. Когато съвѣстѣта е слабо развита, човѣкъ обича да полтвва. Когато твърдостѣта е слабо развита, каквото вѣтъръ и да повѣе, той се огъва; каквото и да ти кажатъ, ти го направляшъ. Когато нѣмашъ любовъ къмъ Бога, такъвъ човѣкъ е тѣло безъ глава.

Ако лишите човѣка отъ моралнитѣ чувства, той ще заприлича на животно. Той не знае, какво нѣщо е право. Правото се ражда отъ съвѣстѣта. Човѣкъ безъ морални чувства, нѣма мораленъ устой. Само у човѣкъ, който има воля, може да има мораленъ устой; у животнитѣ нѣма воля, нѣма и устой. У тѣхъ има само единъ нагонъ, който се дължи на желанията. Едно животно може да е смѣло, само когато е гладно. Щомъ се задоволи глада въ него, смѣлостѣта му се прѣмахва. Умътъ на животнитѣ не е така буденъ, както умътъ на човѣка. Животнитѣ прѣкарватъ повече отъ живота си въ сѣнно състояние. Овцата като се наяде, легне да спи. Защо?

Защото нѣма какво да прави, тя не може да мисли. Никакви философски мисли не я занимаватъ. Нѣкой пжтъ се стресне, събуди се и послѣ пакъ заспи. Докато има опасностъ за нея, докато усѣща гладъ, или нѣщо друго, тя е будна, но послѣ пакъ заспива. У човѣка не е тъй.

Слѣдователно, ще помните, че моралнитѣ чувства опрѣдѣлятъ характера на човѣка, т. е. човѣкътъ е човѣкъ по причина на своитѣ морални чувства. Огнемете отъ него съвѣстѣта, милосердието, вѣрѣта, надеждата, твърдостѣта и любовѣта къмъ Бога, и вие ще го повърнете съ милиони години назадъ. Той ще бже по-долень и отъ най-долната маймуна, въ нѣкои отношения. И у маймунитѣ има развити нѣкои морални чувства. Забѣлжете, маймунитѣ сж пълни вегетарианци, плодоядци. По никой начинъ не можете да накарате една маймуна да яде месо.

Сега като проучавате обективно умственитѣ способности и моралнитѣ чувства въ човѣка, питате се: какви други чувства биха могли да се проявятъ? Вие ще си кажете: човѣкъ трѣбва да бже благородень, Добрѣ, но въ какво седи благородството? Нека напише нѣкой отъ васъ, какво нѣщо е благородството. Нека нѣкой поетъ напише нѣщо върху темата: „Благородниятъ човѣкъ“. Какво бихте написали? Много работи може да напишете. Изобщо, много красиви нѣща

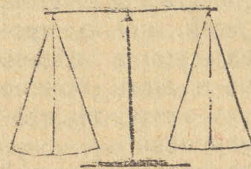
можете да придадете въ характера на благородния човѣкъ: съвѣсть, твърдостъ, любовъ, редъ интелектуални способности, разумностъ въ обходата, правилно разрѣшаване всички въпроси, щедростъ, лесно спогаждане съ хората и т. н. Какъ бихте охарактеризирали благородството въ човѣка — способностъ ли е; какво е то? Това е единъ философски въпросъ, не се срамувайте да се изкажете. Какво нѣщо е споредъ васъ благородството? Не само вие, но доста философи биха се спрѣли на този въпросъ, какъ да опрѣдѣлятъ моралнитѣ чувства въ човѣка. Това, което опрѣдѣлятъ, трѣбва да е вѣрно, да е въ съгласие съ туй, което става въ природата.

Тогава, споредъ васъ, кждѣ ще отнесе-те благородството — къмъ моралнитѣ чувства, или къмъ умственитѣ способности на човѣка? Вижете, у благородния човѣкъ има и личень елементъ. Когато кажете, че нѣкой човѣкъ е благородень, това подразбира, че този човѣкъ винаги съзнава своето високо произхождение. Съзнанието пъкъ за високо произхождение, всѣкога включва частъ отъ личнитѣ чувства. Благородството върви по кръвъ. За такъвъ човѣкъ казватъ, че е родень благородникъ. У него кръвьта е чиста. Нѣкои благородни хора иматъ царско произхождение. Често отдаватъ благородството на човѣка на кръвьта. Казватъ: този човѣкъ има благородна кръвъ.

Ако бихъ ви задалъ темата: „Разлика между моралнитѣ, личнитѣ и егоистичнитѣ или себични чувства“, какво бихте писали? Какъ ще ги опрѣдѣлите? Сега азъ искамъ вие да изучавате въпроса коренно. Ако вие не можете да познавате себе си коренно, всичко друго ще бѣде безполезно изучаване. Прѣдставете си, че вие посѣщавате единъ вашъ приятель, и той ви посрѣща много студено. Много пжти може да ви е посрѣщалъ радостно и засмѣно, а сега вие отивате, той е сериозенъ. Вие излѣзете отъ дома му и се докачите. Туй докачение на какво чувство се дължи. (— На лично чувство). Защо се докачате въ дадения случай? (— На шето лично чувство е засегнато). Не, ние не разглеждаме въпроса лично, ние разглеждаме само проявата на нѣщата. Всѣки отъ васъ чувствува това. То е едно общо явление и се прѣдава на всички ви. Това сж нѣща, които се случватъ всѣки день. Вие се докачате отъ този вашъ приятель, излѣзете навънъ и казвате: азъ втори пжтъ нѣма да стѣпя тамъ! Питамъ ви сега: защо се докачате? Какъвъ е обектътъ на това докачение? (— Защото не ни е угодно въ нѣщо).

Сега ще ви приведа другъ примѣръ. Допуснете, че азъ всѣка сутринъ излизамъ да посрѣщамъ слънцето. Всѣка сутринъ то е засмѣно, азъ го поздравя, и то ме поздравя. Тѣй си мисля азъ. Обаче, една сутринъ като

отивамъ пакъ да го посрещна, гледамъ, вртмето е мрачно, хоризонтътъ начумеренъ, покритъ съ облаци, и слънцето не се показва. Азъ обърна гърбаси, казвамъ: такова облачно врѣме! — втори пжтъ нѣма да излизамъ да посрѣщамъ слънцето. Питамъ: слънцето виновно ли е? На що се дължи това помрачение? Защо слънцето се крие задъ облацитѣ? Защо не излѣзе да ги разпрѣсне, да се засмѣе насрѣща ми? И тогава казвамъ: азъ втори пжтъ нѣма да излизамъ да нарушавамъ моето благородство! Питамъ: при това явление, има ли нѣкакъвъ сговоръ между облацитѣ и слънцето? Виновно ли е слънцето? (— Не). Е, защо му се сърдите тогава? (— Защото ние сме виновни). Не, нѣ сме и ние виновни, но ние правимъ едно погрѣшно заключение. И знаете ли на какво се дължи това погрѣшно заключение?

Прѣдставете си, че а в сж едни вѣзни, а С е подпорната имъ точка. Но тѣзи вѣзни не функциониратъ правилно, рѣждявали сж малко. На едната страна на вѣзнитѣ туряте теглилитѣ, а на другата—прѣдмета, който ще теглите. Вие сте купили отъ нѣкъдѣ по-

ловинъ килограмъ нѣкаква стока, но на дру-

гата страна туряте единъ килограмъ теглилки, грамове, за да се уравниятъ възнитѣ. Защо е това така? — Нѣкѣдѣ въ възнитѣ има нѣкакво съпротивление. Тогава вие правите смѣтка по грамоветѣ. Но ако този човѣкъ, който ти е продалъ нѣщо отъ стоката си, отиде да прѣтегли същото нѣщо на друго мѣсто, какво ще намѣри? — Или ви е далъ повече, или ви е далъ по-малко. Ако ви е далъ по-малко, отколкото сж грамоветѣ на другата страна на възнитѣ, вие ще кажете: този човѣкъ е безчестенъ. Но ако слѣдъ като прѣтеглите, видите, че сте взели повече, ще кажете: този човѣкъ е много щедъръ, много благороденъ човѣкъ. Това безчестие произтича отъ една погрѣшка, както и това благородство произтича отъ една погрѣшка. Значи, докато азъ давахъ несъзнателно повече, бѣхъ благороденъ човѣкъ, но когато давамъ пакъ несъзнателно, но по-малко, азъ съмъ безчестенъ човѣкъ. Питамъ: между тия двѣ явления има ли извѣстна връзка? — Има. Връзката седи въ това, че този, който продава, трѣбва да провѣрѣва своитѣ възни. Самъ той не е виновенъ, че е далъ повече или по-малко. Вината седи въ неговитѣ възни. Тѣ трѣбва да бждатъ изправни!

Кое у човѣка прѣдставляватъ възнитѣ? (— Съвѣстѣта. Моралнитѣ чувства). Съгласявате ли се, че моралнитѣ чувства сж възнитѣ? Ако нѣкой би ви казалъ, че моралнитѣ

чувства сж грамоветѣ, които се турятъ въ възнитѣ, тогава има ли нѣкаква връзка между човѣка и тия негови чувства? Едно морално чувство се различава по това, че то разрѣшава въпроса вънъ отъ самия човѣкъ. Запримѣрь, правото и съвѣстѣта не разрѣшаватъ единъ въпросъ въ смисълъ, дали той е въ моя полза, или не; дали това е право, или криво за тебе. То само казва: това не е право — нищо повече! Милосердието разрѣшава въпроса вънъ отъ личния животъ. Човѣкъ трѣбва да бжде милосерденъ, вънъ отъ условията, независимо отъ това, дали е бѣденъ, или не. Милосердието казва: ти си длъженъ да направишъ това нѣщо. Не че си длъженъ, но то изисква. Казва: ти трѣбва да го направишъ. И прѣдъ едно милосердно чувство ти не можешъ да прѣдставишъ никакво извинение. Моралнитѣ чувства не приематъ никакви извинения, когато личнитѣ чувства приематъ извинения. Въ моралнитѣ чувства много рѣдко се срѣщатъ изключения. Тамъ ти съ нищо не можешъ да се оправдаешъ. Нѣма изключение у тѣхъ. Слѣдователно, споредъ изключенията, които съществуватъ въ васъ, колкото повече изключения имате, толкова моралнитѣ чувства сж по-слаби. Колкото изключенията сж по-малко, толкова моралнитѣ чувства сж по-силни. Има случаи, при които вашиятъ приятель прѣзъ цѣлия си животъ не

може да ви се разсърди. Ако вие отивате при вашия приятел съ пълни ръцѣ, той никога нѣма да ви се разсърди. Но единъ день, той не ви посреща привѣтливо, то е, защото вие сте отишли при него съ празни ръцѣ — нищо повече!

Допуснете слѣдующето нѣщо. Ако моралнитѣ чувства на вашия приятел не сж достатъчно силни да асимилиратъ противорѣчията, които сжществуватъ въ дадения моментъ, той ще се откаже да ви приеме. Той, още като ви види отдалечъ, ще усѣти едно възпиране отвѣтрѣ, не е готовъ да ви приеме. Казано на наученъ езикъ: неговитѣ морални чувства не сж въ състояние да издържатъ противорѣчията, които се явяватъ въ този случай. Ще ви приведа другъ единъ примѣръ. Иде единъ вашъ приятелъ при васъ, иска 50,000 лева, но вие сте бѣднякъ, не можете да му услужите. Той, обаче, иска съ такава настойчивостъ, казва ви: или ще ми намѣришъ 50,000 лева, или азъ ще се самоубия. Вие чувствувате тази мисль въ себе си, прѣди той да е дошълъ при васъ. Казвате: азъ не мога по никой начинъ да направя тази услуга — и се отказвате да го приемете.

Сега, у васъ въ другъ случай може да се появи слѣдующето противорѣчие. Да допуснемъ, че нѣкой вашъ приятелъ се дави въ водата. Вие не знаете да плувате, но се хвърляте въ водата да го спасявате. Той се

хване за васъ и ви повлича въ водата. Питамъ: умно ли е, морално ли е да спасявашъ нѣкого, когато не знаешъ какъ да го спасишъ? (— Не е умно). Тогава какво трѣбва да направите? — Въ дадения случай, ще повикате нѣкого, който може да му помогне, защото когато се давятъ двама души, това показва, че между тѣхъ има любовъ, обаче и злото между тѣхъ става двойно. Слѣдователно, всѣка постѣпка, която вие извършвате въ свѣта, трѣбва да бже разумно обоснована. Всички морални постѣпки трѣбва да бждатъ разумни.

За слѣдующия пътъ бихъ желалъ нѣкой отъ васъ да нарисува единъ мораленъ типъ. Цѣлиятъ класъ трѣбва да се съгласите въ това, какъвъ да бже този образъ. Може да го вземете отдѣто и да е, но мораленъ типъ искамъ отъ васъ. Ще се съгласите върху нѣго цѣлия класъ. Може да го извадите измежду васъ, но по-хубаво е да вземете този образъ отъ вѣншия свѣтъ, за да не става помежду ви нѣкакво състезание. Азъ искамъ мораленъ типъ въ широкъ смисль на думата, а не нѣкой фанатикъ, не нѣкой ограниченъ чозѣкъ. Мораленъ чозѣкъ разбирамъ онзи, който има единъ закрѣгленъ мироглѣдъ и въ мисловия, и въ чувствения, и въ физическия, и въ духовния, и въ Божественния свѣтъ — да има горѣ-долу единъ закрѣгленъ мироглѣдъ. Не само да има единъ

мирогледъ, но той трѣбва да постѣпва съобразно този мирогледъ, да е всѣкога готовъ да жертвува. За слѣдния пѣтъ ще ми донесете единъ мораленъ типъ, а послѣ ще ми донесете единъ духовенъ типъ, да видимъ какъ ще ги разграничите. И слѣдъ това ще направимъ разлика между моралния и духовния типъ. Запримѣръ, светията е единъ духовенъ човѣкъ, а благородникътъ спада къмъ моралнитѣ типове. Всички тѣ благородни хора спадатъ къмъ моралнитѣ типове, а всички светии спадатъ къмъ духовнитѣ типове.

Вие трѣбва да изучавате себе си строго, безъ да се тревожите. Защото въ живота ще се натъкнете на много мъчности. Въ миналото се натъквахте, пазете се и сега да не се натъкнете на нежелателни мъчности. Сега може да кажете: за въ бъдеще да стане това. Не, много въпроси сж на дневенъ редъ. Сега може да ги разрѣшите правилно и да се ползвате отъ тѣхното разрѣшение. Българитѣ сж заблѣзали, че млѣкото на нѣкои крави често е горчиво. И знаете ли защо горчи млѣкото имъ? Когато нѣкои крави сж яли пелинъ, той минава въ млѣкото имъ и затова то горчи. Често личнитѣ чувства у човѣка проникватъ въ моралнитѣ и тогава се образува една горчивина. Освѣнъ това, въ човѣка има събудени и по-нисши отъ личнитѣ чувства — себичнитѣ чувства. И когато тѣхнитѣ сокове проникватъ въ моралнитѣ чувства,

образува се тази горчивина. И българитѣ пазятъ кравитѣ да не ядатъ пелинъ, за да не се вгорчава млѣкото имъ.

Развиването на моралнитѣ чувства е необходимо за всѣки едного отъ васъ. Само при моралнитѣ чувства вие може да бъдете физически здрави. Моралнитѣ чувства даватъ просторъ, широчина на човѣшкия духъ. Тѣ внасятъ още и разширение на кръвоноснитѣ съдове, т. е. дишането е свободно, а кръвообръщението правилно — нѣманикакво стѣснение въ човѣка. Много отъ болеститѣ се явяватъ отъ неправилното развитие на моралнитѣ чувства. И затова всички ще се стремите да изправите недѣжитѣ си. Азъ ще ви посоча всички тия недѣжи, ще ви дамъ и методи, какъ да се освободите отъ тѣхъ. Вие, младитѣ, имате много надѣжи, но знайте, че природата не се шегува. Нѣкои нѣща ги правите по незнание, обаче природата еднакво налага, независимо отъ това, дали знаешъ, или не знаешъ. И който знае, и който не знае, за нея е безразлично. Само че, ако те хване и те наложи, ти като знаешъ погрѣшката си, ще знаешъ защо те бие. А ако не знаешъ и тя те налага, ти не можешъ да разберешъ, защо те бие. Природата никога не казва защо бие. Тя е мълчалива. Ти се чудишъ защо те бие, питашъ я; но тя казва: не зная. Или по-право нищо не казва. Тя спазва слѣдния законъ: за всѣко едно прѣстѣпление тя знае

точно математически, колко удара да ти удари. И ти ще броишъ, колко удара ти е дала, и споредъ тия удари ще опрѣдѣлишъ точно, каква ти е погрѣшката. Ти трѣбва да броишъ. Ако те заболи много и забравишъ да броишъ, още много пжти ще бждешъ битъ. Пъкъ, като те удари, и ти броишъ едно, послѣ те удари още веднѣжъ — двѣ, слѣдъ това още веднѣжъ — три, тя знае вече, че ти разбирашъ закона. Тогава тя казва: „Умно дѣте е това“. Четири — ти пакъ броишъ. Тогава тя свършва. Числото четири означава, че си прѣстѣпилъ закона на справедливостта, на съвѣстѣта. Природата ще ти даде четири удара, но хубаво ще те заболи. Ако ти удари петъ удара, значи нарушилъ си човѣшкото, обидилъ си нѣкой човѣкъ, брата си, накърнилъ си неговитѣ лични чувства. Значи, ти ще изправишъ своето поведение. Тя си има образи.

Това е само за обяснение. При разнитѣ погрѣшки, които правимъ въ свѣта, заразяватъ се извѣстни органи у васъ. Направишъ ли една погрѣшка, ще почувствуващъ болка или въ стомаха, или въ сърцето, или въ бѣлитѣ дробове, или въ краката, или въ лакета, или въ червата, или въ прѣститѣ, или въ грѣбначния стълбъ, или въ черния дробъ. . . Локализирането на болеститѣ въ разнитѣ мѣста, показва каква погрѣшка си направилъ. Особена медицинѣта изучава природата. И особена педагогѣята,

И тъй, ще приложите морала. Не само да философствувате, но ще гледате да се ползвате, да можете по-лесно да изправяте погрѣшкитѣ, които сега имате. Защото, ако не ги изправите, другъ ще ги изправи, но всѣкога по-добрѣ е човѣкъ самъ да изправя погрѣшкитѣ си. То е най-хубавото. И всички дарби, всички човѣшки способности, талантитѣ у човѣка — писателството, поезията, изкуството — всичко това зависи отъ онова морално спокойствие, което ние имаме, отъ онази вжтрѣшна самоувѣреностъ, да постѣпваме съобразно великитѣ закони въ природата. Само тогава можемъ да бждемъ силни. Всѣка наша постѣпка трѣбва да се опрѣдѣли строго. А цѣльта е тази — всички да бждете силни. Защото, ако не сте силни въ морално отношение, въ какво ще седи разликата между васъ и другитѣ хора отъвнѣ? Запримѣрь, ако вие излѣзете въ обществото и тамъ могатъ да ви подкупятъ съ пари, да направите едно прѣстѣпление, каква полза, че сте слушали това? Страданията ви ще се увеличатъ. Ще кажете: ние не се нуждаемъ отъ тия подкупи. Да, но вие трѣбва да бждете силни, съ нищо да не могатъ да ви подкупятъ, а не само да говорите. Вие трѣбва да бждете готови да услужите комуто и да е. То е хубавото. Това трѣбва да развивате у васъ. Туй е задачата на сегашния ви животъ. Всичко друго, което научите на зе-

мята, е само единъ врѣмененъ багажъ, а това, което спечелите съ усилието на вашата воля, то ще ви остане, то ще ви придружава и за въ бждеще. Че сте чели Шекспира, Платона, Канта — всички тия работи ще ги забравите, а това, което сте прѣживѣли, вашето справедливо постѣпване въ даденъ моментъ, изучаването на единъ живъ урокъ въ природата — то ще бжде съ васъ. Само знанието на природата е мѣродавно. И това, което научимъ отъ нея, никога нѣма да забравимъ. Като влѣземъ въ другия свѣтъ, пакъ ще го знаемъ. Павелъ казва: „Отчасти знаемъ, отчасти мѣдруваме, а когато дойде свършеното, т. е. Божественото, това, което е отчасти, ще изчезне“. Пакъ казва на друго мѣсто: „Като бѣхъ дѣте, мѣдрувахъ като дѣте, а като възмѣжахъ, напуснахъ това, което е дѣтинско“.

Сега, разбрахте каква ще бжде задачата ви за втория пѣтъ — да прѣдставите една рисунка на единъ мораленъ човѣкъ.

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мѣдростъта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

МОРАЛНИЯТЪ ТИПЪ.

19

III година.

20 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 24. II. 1924 г.
въ гр. София.

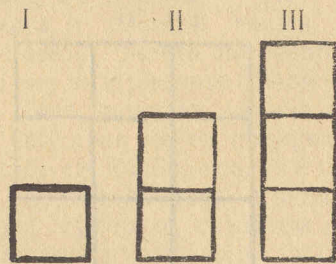
МОРАЛНИЯТЪ ТИПЪ.

„Само свѣтлиятъ пътъ на
Мъдростъта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели!

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Отноше-
нието между моралнитѣ чувства и умственитѣ
способности“.

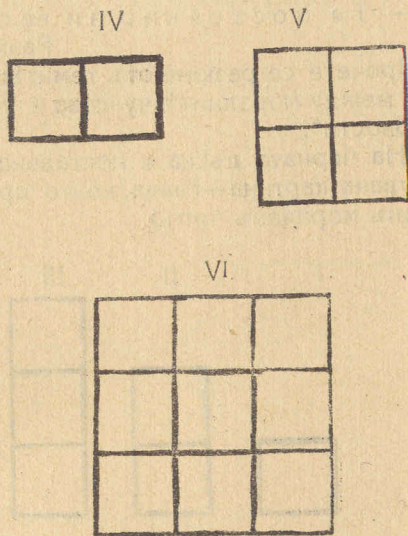
(На черната дъска е поставена една на-
нарисувана картина—глава, която прѣдставля-
ва единъ мораленъ типъ).

Всички съгласни ли сте съ този образъ
въ картината? По какво се отличава морал-
ниятъ типъ? Кои сж външнитѣ черти? Какъ
познавате, дали нѣкой човѣкъ е мораленъ,
или не? Все-таки трѣбва да имате една мѣр-
ка, колкото ѝ да е малка.

Всички трѣбва да си служите съ ония методи, съ които природата си служи.

Това отверстие (I) е единъ прозорецъ. Този прозорецъ е въ зависимостъ отъ стаята, въ която е поставенъ. Ако този прозорецъ

се продължи два пѣти (II), колко повече свѣтлина ще влѣзе? (— Два пѣти повече.) Ако се продължи три пѣти? (III) (— Три пѣти повече) и т. н. Сега, ако ние разширимъ

този прозорецъ, а не бутаме неговата височина (IV), колко свѣтлина ще влѣзе? Послѣ, ако го увеличимъ и на ширина и на височина (V), колко свѣтлина ще влѣзе? (— Въ квадратъ повече). Ако го увеличимъ и на широчина, и на височина три пѣти? (VI). (— Въ кубъ повече). Количеството на свѣтлината зависи още и отъ това, дали свѣтлината влиза направо въ прозореца или чрѣзъ отражение. Да допуснемъ, че вие прѣкарате свѣтлина въ прозореца чрѣзъ отражение, чрѣзъ нѣкое огледало. Какъ мислите, тази свѣтлина дали ще има сжщия ефектъ, както когато влиза направо въ стаята? — Не. По сжщия начинъ нѣкога и вашитѣ мисли и идеи не сж здравословни. Знаете ли защо? Защото нѣкой пѣтъ вие възприемате нѣкои идеи чрѣзъ отражение. Това показва, че вие сте на сѣверъ. Тази свѣтлина не ви ползува, тя носи смъртъ въ себе си. Разбира се, тя е по-полезна, отколкото, ако живѣете въ нѣкоя изба, но все-таки тази сѣверна свѣтлина ще окаже извѣстно влияние върху васъ. Тѣй щото, вие може да бѣдете обърнати съ вашия умъ или къмъ югъ, или къмъ сѣверъ, или къмъ изтокъ, или къмъ западъ. Има и едно пето положение на ума: нагорѣ.

Въ всѣки даденъ моментъ вие трѣбва да разбирате, каква е посоката на вашия умъ. Вие трѣбва да разбирате не само посоката на вашия умъ, но едноврѣменно и посоката

на вашето сърце — наждѣ се движатъ вашитѣ чувства. Чувствата сж сжщо тѣй сили въ природата. Най-първо трѣбва да разгледате умствения и чувствения свѣтъ, като движение на живи сили въ природата. Въ потѣнкости нѣма да се спирате. Проучавайте закона на тия сили, при какви условия се разеиватъ чувствата. Запримѣрь, азъ мога да повдигна между двама ви ревностъ. Даже и между тия, които сж най-благородни, и между тѣхъ може да се повдигне ревностъ. Ревностъ може да се повдигне и между сестриче и братче. Майката може да повдигне цѣлъ скандалъ, ако направи на братчето по-хубави дрехи, а на сестричето по-лоши. Ако майката не внимава, непрѣменно ще се породи ревностъ. Ако вие не разбирате законитѣ въ свѣта, около васъ постоянно ще се създаватъ условия за ревностъ. Разбира се, майката ни най-малко нѣма да създаде умишлено единъ споръ, или една разпря между дѣцата. Нѣкой пѣтъ тя е повече привързана къмъ момченцето, отколкото къмъ момиченцето и отъ това изниква ревността. Така е, момченцата сж повече обичани. Туй е раздвояване въ чувствата. Като се роди момче, считатъ го за благословение. Има други случаи, когато момичето е „добръ дошло“. Когато сж дошли 4-5 братя, тогава и брагята посрѣщатъ момичето съ радостъ и казватъ: да имаме едно сестриче! Бащата, ако има 2 сина, не мисли за тѣхъ, какъ

ще ги нареди, но ако има 2 дѣщери, почва да мисли.

Сега вие не трѣбва да давате личенъ характеръ на вашитѣ чувства. Вие ще ги изучавате като сили, като движения въ природата. Защото, щомъ влѣзе тази сила въ тѣлото ви, тя ще произведе едно или друго влияние. Слѣдователно, силата и посоката на вашия умъ ще се опрѣдѣли отъ степенъта на вашитѣ чувства. Ако въ чувствата си сте развълнувани, вашиятъ умъ не може да мисли спокойно. Непрѣменно чувствата ви трѣбва да бждатъ интензивни, но спокойни, т. е. да има хармония между тѣхъ. Не разбирамъ да се удовлетствувате, то е външната страна на сърцето, но да дадете потикъ на вашето сърце къмъ работа. Има чувства, които лишаватъ човѣка отъ работа, създаватъ лѣнностъ въ него. Такива чувства се зараждатъ у богатитѣ хора. Дѣщерята и синѣтъ казватъ: баща ни е богатъ, ние можемъ и безъ учение и безъ знание. У тѣхъ знанието е по-върхностно.

Знаете ли сега наждѣ е обърнатъ вашиятъ прозорецъ? На югъ, на сѣверъ, на изтокъ, или на западъ? Лжчитѣ на свѣтлината иматъ различно влияние. Тѣ се различаватъ по това, отдѣ идватъ, дали отъ югъ, отъ сѣверъ, отъ изтокъ или отъ западъ. Различаватъ се по теченията въ тѣхъ: има едно електрическо течение и едно магнетическо,

което върви отъ изтокъ къмъ западъ; има друго едно течение, пакъ електрическо и магнетическо, което иде отъ сѣверъ къмъ югъ, на което има и обратно течение. Тия двѣ течения се прѣкрѣстосватъ. Ако нѣкой пѣтъ вие попаднете на течението отъ изтокъ къмъ западъ, и приемете тази свѣтлина, вие ще придобиете по-голѣма сухота. Астролозите казватъ тогава, че върху васъ идва повече влиянието на сатурна. Тогава вие ще обичате свѣтлината, но ще станете много вискателни, ще гледате да намѣрите погрѣшка въ този, въ онзи. Ако пъкъ приемете свѣтлината отъ сѣверъ, ще обичате Истината, но ще станете чрѣзмѣрно студени и хладнокрѣвни, тъй че нѣма да се интересувате за страданията на хората. Ако вие възприемете свѣтлината отъ югъ, у васъ ще се роди една топлота и разширение, но има друга една опасностъ — ще станете мекушавъ и гѣвкавъ. За такъвъ човѣкъ турците казватъ: той може да се спогоди съ всички хора. Дѣто и да иде, той може да прѣкара добръ. Всичко прави, на всички угажда: и месо яде, и винце пие, и леща яде—навсѣкждѣ се бута. Такъвъ човѣкъ ще изпадне въ положението на Настрадаинъ-Ходжа, който си направилъ една пещъ, но дохожда нѣкой и му казва: „Защо си я обърналъ къмъ изтокъ?“ — Ами какждѣ? „Къмъ западъ, по-хубаво гори“. Обърналъ я той на западъ. Идва другъ: „Онзи, който ти

каза да я обърнешъ къмъ западъ, толкова разбира той, не знае ли, че къмъ сѣверъ гори по-хубаво? Обърналъ я Настрадаинъ-Ходжа на сѣверъ. Трети идва и му казва да я обърве на югъ. Обръща я на югъ. Най-послѣ, за да угоди на всички, взима една кола съ четири колелета и направя върху нея пещъта. Дойде нѣкой, той го пита: „Какждѣ искашъ да бжде обърната пещъта?“ — На сѣверъ. Обръща колата на сѣверъ. Дойде другъ, пита го: „Какждѣ искашъ да бжде обърната пещъта?“ — На западъ. Обръща я на западъ. Каквото положение искатъ, това прави и на всички угажда.

Често, характерътъ у нѣкои хора е такъвъ, като пещъта на Настрадаинъ-Ходжа — на колелета. Този човѣкъ вие наричате уменъ. Когато моралниятъ характеръ вземе такъвъ изразъ, човѣкъ се демагнетизирва, колкото и да е силенъ. Ако вие турите на едно растение торъ повече отколкото може да асимилира, туй растение прѣгаря, изсѣхва. Лошитѣ влияния на хората нѣкой пѣтъ може да ни подпушатъ. Никой въ свѣта не е толкова силенъ, щото въ всички моменти да може да отбие злото. Затуй именно, още въ тази възрастъ, въ която сте, трѣбва да проучавате силитѣ въ природата. Въ природата има разрушителни сили, които дѣйствуватъ и върху сърцето, и върху ума. Много ваши желанія иматъ характеръ на бомба. Много ваши ми-

сли могат да иматъ сжция разрушителенъ характеръ. Ако вие бутате такова едно желание, ще бждете тъй внимателни, както единъ техникъ бута една бомба. Тя съдържа пироксилинъ, не трѣбва да я бутате. Който е взелъ тази бомба, да я изнесе надалечъ, на два километра, и тамъ да я остави. Заминете си, не човъркайте това желание! Имате нѣкоя лоша мисълъ, не я човъркайте! Това, което казва Христосъ „не противи се злomu“, подразбира: не изслѣдвай, не човъркай злото! Вие трѣбва да имате всичкото знание, за да можете да боравите съ всѣко зло. Не само вие, но и много окултисти, които се занимаватъ съ тази опасна областъ, пострадватъ. Затова, обръщамъ ви внимание на моралната страна. Човѣкъ трѣбва да стане морално силенъ, духовно силенъ. Любовта трѣбва да бжде единъ отъ главнитѣ елементи въ неговата душа. Любовта трѣбва да бжде силна, за да могатъ всички други елементи да се хармониратъ съ нея. Защото по нѣкой път може да се зароди въ душата ви едно вжтрѣшно разколебаване, раздвояване, съмнѣние, недоволство. Тѣ ще дойдатъ, но тогава вие ще си създадете работа — ще работите. Тѣ сами по себе си ще дойдатъ, и при най-големитѣ мъчности, и при най-благоприятнитѣ условия. Правени сж такива опити. И съ васъ може да направятъ това, да ви поставятъ въ една стая съ всички удобства,

при все това, пакъ ще се яви у васъ едно малко недоволство. Вие трѣбва да знаете, какъ да се справите съ това недоволство. И ако нѣма кой да ви ръководи и упѣтва, въ васъ веднага ще се яви песимизмъ.

Слѣдователно, въ такива моменти, при едно недоволство отъ живота, вие трѣбва да имате свѣтлина. Вие трѣбва да имате едно упѣтване, да знаете, какъ да използвате тия отрицателни сили. Защото отрицателнитѣ сили въ природата могатъ да бждатъ и за ваше добро. Трѣбва да знаете, че външниятъ свѣтъ нѣма да ви посрещне съ вѣнци. Никога не посрещатъ тъй. Ако вие пуснете вашата кокошка всрѣдъ София, какъ ще я посрещнатъ? Мислите ли, че тя ще се върне въ вашия курникъ? — Не, тя ще влѣзе въ нѣкоя тенджера, ще я сварятъ и всичко ще свърши съ нея. Мислите ли, че ако пуснете нѣкой вашъ волъ или конь всрѣдъ София, ще се върне той при васъ? — Не, ще изчезне нѣкъдѣ. Не само животнитѣ изчезватъ, но и хората изчезватъ. Не мислете, че вие сте свободни. Не сте свободни. Мислите ли, че сте свободни, това е една илюзия. Вие казвате: ние можемъ да направимъ всичко. Тогава, задайте си задачата, да можете да побѣдите тия малки мъчности въ живота, които сега се създаватъ. Запримѣрь, дойде у васъ едно малко съмнѣние. Какви сж вашитѣ начини за побѣждаване на съмнѣнието?

Да кажемъ, вие отричате всички пжтища, казвате: бждещъ животъ нѣма, правда нѣма, хората сж безчестни. . Или пъкъ, вие се обидите, разсърдите се нѣщо. Питамъ: въ такъвъ случай, какво трѣбва да правите? Задайте си въпроса: откъдѣ черпя азъ тия знания, че хората сж лоши, че нѣма правда въ свѣта и т. н.? Каква е моята мѣрка? Имамъ ли основание въ това? За да кажете, че всички хора сж лоши, трѣбва да имате една мѣрка. Коя е тази мѣрка, съ която мѣрите, че всичко считате илюзия? Ако всичко е илюзия, значи, имате една мѣрка, съ която мѣрите нѣщата. Коя е тази мѣрка? Вие туряте за мѣрка себе си. Съ това искате да кажете: азъ съмъ единствениятъ добъръ човѣкъ, освѣнъ мене нѣма другъ. Да, вие сте прави, но до васъ има другъ господинъ, който мисли сжщо като васъ. И той казва: азъ съмъ най-добриятъ човѣкъ. Единъ день вие двамата се разберете. Най-първо допускате, че освѣнъ васъ другъ добъръ човѣкъ нѣма, но като намѣрите другъ човѣкъ, който мисли точно като васъ, казвате: значи, имало и другъ добъръ човѣкъ. Послѣ намирате втори, трети, четвърти и т. н. Питамъ: ако вашата мѣрка е вѣрна, на какво основание допускате, че и тѣ сж добри? Щомъ има едно изключение, могатъ да влѣзатъ и много други изключения. Изключенията въ разсжденията на хората показватъ, че хората не сж прави.

Но да се повърнемъ сега къмъ моралния типъ на картината. Вие приемате този типъ за мораленъ, нали? Но тъй, както е нарисуванъ, въ него има едно разочарование. Въ устата му има едно недоволство отъ живота. Послѣ, брадата трѣбва ли да бжде така права? На брадата всѣкога трѣбва да има една малка вдлъбнатина, която показва устойчивостъ на чувствата, издържане въ живота. Тази вдлъбнатина прѣдставлява долина — дѣто има растителностъ. Тя е мѣсто на извори. Слѣдователно, ако устнитѣ сж тънки, това показва, че гънкитѣ, прѣзъ които идатъ воднитѣ източници, сж малки. У такъвъ човѣкъ водитѣ текатъ само тогава, когато вали дъждъ, а прѣзъ лѣтото всички рѣки прѣсъхватъ. Затова у хора съ тънки устни, изворитѣ прѣсъхватъ лѣтно врѣме. Такива хора и да искатъ много нѣщо да сторятъ, не могатъ. Нѣкои пъкъ казватъ: защо устнитѣ ми сж толкова дебели? — недоволни сж отъ това. Дѣйствително, дебелитѣ устни сж донѣкъдѣ опасни, защото като започнатъ да се топятъ снѣговетѣ, ставатъ голѣми порои. Такива хора ние наричаме афектирани, не можемъ да ги спремъ отъ любовъ. Това не е любовъ, то е напливъ на тази природна енергия. Любовта е нѣщо разумно, тя е една фина сила, тя е благородство, а това, което вие наричате любовъ, то е хала — всичко отнася, тя гори и разрушава. Ние смѣсваме тази гжста материя,

тая интензивна сила съ Любовта, [и вслѣдствие на това, тази гъста материя ни поляризира, прави ни недоволни.

У единъ мораленъ типъ, лжчътъ, който излиза отъ око̀то, не трѣбва да бѣде въ хоризонтално положение. съ плоскостта на зрѣнието, но трѣбва да образува единъ малкъ наклонъ нагорѣ, да има възходяща посока. Моралниятъ типъ сжщеврѣменно е и интелектуаленъ типъ, има отличенъ умъ. Човѣкъ, който нѣма отличенъ умъ, не може да бѣде мораленъ. Има изключение, но всѣкога моралниятъ, или духовниятъ човѣкъ има отличенъ умъ, който умъ се различава отъ ума на другитѣ хора. Послѣ, колкото височината отъ ухото до края (темето) на главата е по-голѣма, толкова повече е въ полза на моралния типъ. Има изключение, но тази височина показва интензивност на моралнитѣ чувства. Слѣдователно, важни сж дължинитѣ на двѣтѣ линии: отъ око̀то до ухото (I), и отъ темето до ухото (II). Първата линия (I) опрѣдѣля силата на ума, а втората (II) опрѣдѣля интензивността на моралнитѣ чувства. Това е общо казано, въ него има редъ изключения, които може да се коригиратъ. Споредъ васъ, какъвъ трѣбва да бѣде носътъ на моралния човѣкъ? Челюститѣ на моралния типъ не трѣбва да бѣдатъ много издадени навънъ, че да образуватъ една крива линия. Пъкъ и лицето не трѣбва да е много сплескано. Такива типове

сж повече пасивни, а моралниятъ човѣкъ е умствено и духовно чрѣзмѣрно активенъ, той е готовъ на всѣка услуга, той не е индиферентенъ, той е уменъ, знае да направи всѣко нѣщо точно на врѣмето си. Ако лицето му не е добръ устроено, ако скулитѣ, изпъкналоститѣ подъ очитѣ му сж много издадени, както у китайцитѣ, тогава бузитѣ хлѣтватъ навжтрѣ. Тая частъ на бузитѣ е свързана съ стомашната система. Това показва разстройство въ стомаха. Широчината на скулитѣ и лицето, въобще, не трѣбва да е много малка. За тази широчина има извѣстна пропорция. Тя дава устойчивост на характера. Хора съ тѣсни лица сж устойчиви, а тия съ много широкитѣ лица сж много консервативни, не сж прогресивни. Такъвъ човѣкъ докато се установи на нѣщо и докато трѣгне, трѣбва да се впрегнатъ 9 чифта биволи. Разбира се, има и изключения. Ако при такива скули челото е построено, както у монголцитѣ, иматѣ единъ консервативенъ типъ. Бѣлата раса се отличава отъ монголската въ умствено отношение. Челото на бѣлата раса е добръ построено, то е почти еднакво широко и въ горната, и въ долната си частъ. У монголската раса, тази частъ на лицето, при скулитѣ е по-широка, отколкото челото. Ако странитѣ, скулитѣ на лицето сж издадени, това показва чувствената страна на човѣка. Скулитѣ показватъ, какви сж неговитѣ чув-

ства, запасътъ, съ който той разполага. Отъ носа надолу, долната частъ на лицето изразява волевия човѣкъ. Носътъ прѣдставлява духовния човѣкъ. Отъ челото на човѣка пѣкъ сѣдимъ за неговия умственъ калибъръ, какъ е развитъ той умствено. Долната частъ, брадата, показва, какъ е развита волята у човѣка.

Вие трѣбва да нарисувате този типъ еп face, а не профилъ. Въ единъ мораленъ типъ като се раздѣли лицето на три части — чело, носъ и брада — тѣ трѣбва да иматъ еднакви размѣри. Тия три линии трѣбва да бждатъ еднакви! Защото, ако челото е по-голѣмо, да кажемъ, че е 7 см., носътъ — 6 см., а брадата — 4 см., имате единъ неустойчивъ типъ. Той мисли хубаво, чувствува хубаво, но щомъ дойде до приложение, нѣма го. У нѣкой индивиди може да имате обратното — чело 4 см., носътъ — 6 см., а брадата — 7 см., значи тукъ прѣобладава влиянието на волята. Този човѣкъ малко мисли, но много върши. И той като се добере до нѣкоя идея, права или крива, ще я приложи въ живота си. Той казва: не ни трѣбва много философия въ живота, но трѣбва да се прилага!

Та ще работите върху себе си. Нѣкои отъ васъ ще работятъ върху челото си, нѣкои върху носа си, а други върху брадата си, върху волята. Нѣкой казва: азъ възпитахъ волята си. За да възпитахъ волята, трѣбва да

работишъ надъ долната частъ на лицето си. Ако въ 2 години продължишъ линията на брадата си съ 1 мм., ти имашъ воля. Послѣ, ако можешъ да измѣнишъ носа и скулитѣ си съ 1 — 2 мм., и това е пакъ воля. А това дѣто казвате: азъ мисля, че съмъ се поправилъ — то сж празни работи.

Сега, наблюдавайте себе си. Най-първо гледайте да измѣните вашия носъ. Запримѣръ, носътъ на нѣкои при ноздритѣ е тѣсенъ. Това показва, че дишането у васъ е слабо — ще образувате по-силно дишане, ще разширите носа си съ 1 — 2 мм. Успѣете ли въ това, то е вече едно подобрѣние, крачка на прѣдъ. Дължината се поправя по-мѣчно, но ширината — по-лесно. Щомъ можете да измѣните носа си съ 2 мм., това показва, че и вашата дихателна система е подобрена. Послѣ можете да придобие и дължина на носа си съ 1 мм. Като го продължите толкова, доста умственъ багажъ сте придобили. Когато пѣкъ развитието на дължината и широчината на носа се спре, тогава ще почнете да моделирате носа си. Тѣй че, вие може да видоизмѣните всѣка частъ отъ лицето си. Нѣкои отъ васъ страдатъ отъ меланхолия. Забѣлѣжете, у всички меланхолични типове носътъ започва да се извива навжтрѣ. Значи, песимистичнитѣ състояния почватъ да извиватъ носа. Щомъ вашиятъ носъ почне да се изкривява, вие трѣбва да спрете това изкри-

вяване. Какъ? — Ще промѣните мислитѣ си. Не се обезсърчавайте! Добиеете ли едно мрачно настроение, изхвърлете тѣзи мрачни мисли! Никой не е роденъ песимистъ. На песимиста липсва надежда. Изхвърлете онази материя, която спира развитието на вашата надежда. Разработете вашето зрѣние, и приятнитѣ състояния веднага ще дойдатъ. Не се водете по настроенията си. Какъ опрѣдѣлихъ азъ настроенията? — Настроението е вѣтропоказателъ; чувството — кладенецъ, изворъ; мисълта — рѣка; разумността — градина съ плодове, а принципътъ — школата.

Имайте прѣдвидъ, че това е една доста трудна работа — да работи човѣкъ като художникъ върху своето лице. Човѣкъ трѣбва да работи и да не се тревожи. Всѣка тревога дава единъ особенъ отпечатъкъ върху лицето на човѣка. Природата не обича хора, които се тревожатъ само. Тя не обича своенравнитѣ дѣца. Ако ти се спрешъ въ една мъжнотия, тя ще ти посочи начинъ, какъ да се справишъ. У нея има достатъчно воля да ти покаже начина, но тя иска ти самъ да си разрѣшишъ задачата. Тя може да те чака година, 2, 3, 4, 10, 100, 1000 години, но ще те остави самъ да разрѣшишъ задачата си, тя нѣма да ти я разрѣши. Туй, което е твой дѣлъ, нито единъ косъмъ отъ него нѣма да засегне. И когато разрѣшишъ задачата си, тя ще вземе втората стѣпка, ще

ти даде нова свѣтлина. Упорствуваешъ ли ти, и тя упорствува. Както ти постѣлвашъ, така и тя постѣлва: щомъ ти мълчишъ, и тя мълчи; ти не работишъ, и тя не работи. Тя има другъ единъ методъ: всички ония, които не искатъ да работятъ споредъ нейнитѣ закони, тя имъ създава работа. Каква работа? — Не имъ дава богатство, но сиромашия имъ дава и ги кара да работятъ. Послѣ ще имъ даде единъ такъвъ ненаситенъ стомахъ, че да искатъ да ядатъ много, а да нѣматъ възможность. У тебе ще има желание да ядешъ, и тя ще те накара да ходишъ отъ врата на врата, да работишъ, за да ядешъ. У нея има всичкото изкуство. И въ туй отношение, вие трѣбва да се ползвате по нѣкой пѣть отъ свѣтскитѣ хора.

Азъ забѣлѣзвамъ, нѣкои не разбиратъ окултнитѣ закони. Тѣ се проявяватъ отрицателно, съ много отрицателни черти. Ще ви приведа единъ добъръ примѣръ. Прѣди години азъ срещнахъ единъ човѣкъ, който ми разправи слѣдното: „Вложихъ 8,000 лева въ една бакалница, но пропадна бакалинътъ, исчезнаха и паритѣ. Нѣма нищо, пакъ ще спечеля тия пари“. Идѣйствително, срѣщамъ го слѣдъ двѣ години и ми казва: „Спечелихъ паритѣ пакъ“. Другъ нѣкой би казалъ: „Отидоха ми паритѣ!“ А той казва: „Тия пари не сж били мои, да сж халалъ, човѣщина е. Добъръ е Господъ, вмѣсто да дойде на главата ми нѣщо лошо, нека

върви на паритѣ, азъ ще спечеля пакъ“. И този човѣкъ е веселъ и разположенъ.

Така постъпвайте и вие! Като ви дойде нѣкоя мжнотия, или като изгубите нѣщо, кажете си: „Добъръ е Господъ, ще спечеля пакъ!“ А вие се спирате и казвате: защо да бжде тъй? Въ природата има единъ методъ, тя ти казва: дръжъ задачата, ще научишъ и разберешъ, защо е тъй. Тя като ти даде нѣкоя задача, не ти я обяснява, докато всичко не мине. Ако разрѣшишъ една задача, тя дава втора, трета, четвърта. За всички велики умове е било тъй — когото и да срещне природата, все задачи дава. Вие мислите, че като разрѣшите една задача, друга нѣма да има. Колко други по-сериозни задачи имал! Сега вие се намирате прѣдъ едни мжнотии, слѣдъ врѣме тия мжнотии, ще ви се видятъ дѣтски, и прѣдъ васъ ще се явятъ задачи още по-трудни и по-мжчни. И като разрѣшите и тѣхъ, тогава ще си зададете другъ въпросъ: какъвъ е смисълътъ на живота? — Въ дадения случай, смисълътъ на живота е да разрѣшите вашата задача — нищо повече! Азъ ще ви запитамъ сега: какъвъ е смисълътъ на едно легло? — Да си легнете, да си починете. Какви трѣбва да бждатъ качества на леглото? — Да бжде мекичко. Ще кажете: да има пружина, че като стана сутринъ гърбътъ да не ме боли, но да съмъ си отпочиналъ хубаво. Послѣ, стаята ми трѣбва

да има достатъчно чистъ въздухъ, да има изобилно свѣтлина, да нѣма миризми. Ще кажете: не може ли безъ спане? Какъвъ е смисълътъ на спането? При сегашнитѣ условия спането е потрѣбно. Ще дойде врѣме, когато ще може и безъ спане, но сега спането е потрѣбно, за да се набавятъ изгубенитѣ сили. Въ този животъ се харчи повече и затова е необходимо да спите 7 — 8 часа, за да може тѣлото въ това врѣме да си набави тази енергия. Нѣкой пжтъ настъпва една криза въ жовота ви. Защо? — За да си починете. Вие наричате тази криза загуба. Казвате: азъ загубихъ. Вие по нѣкога мислите, че не чувствувате. Що е чувствуването? — Вие като чувствувате, харчите, правите угощение. Затова и чувствата се нуждаятъ отъ почивка. Може да настане друга криза, да започнете да мислите, че никой не ви обича, че никой не ви разбира. То е една илюзия на вашия умъ. Ако вашата ржка е станала толкова безчувствена, че като я похване нѣкой, вие не усѣщате нищо, кой е виноватъ, азъ или вие? — Вие сте виновати. Но ако вашата ржка е толкова чувствителна, че още отъ далечъ усѣщате допиране, азъ ли съмъ виноватъ? Казвате: ама допре се до ржката ми. Не, не съмъ се допрѣлъ, но сте схванали допирането на моята мисль. Значи, вие сте станали толкова чувствителни, че казвате: азъ не мога да търпя хората. Нѣкои казватъ: ние не можемъ

да търпимъ това общество. И тогава вашиятъ астраленъ двойникъ може да излѣзе половинъ-единъ метъръ внѣ отъ васъ и ще се намѣрите при едно отъ незавиднитѣ положения. При сегашното състояние на вашето разитие, двойникътъ не трѣбва да излиза повече отъ единъ, даже половинъ см. внѣ отъ тѣлото, защото срѣдата, въ която живѣете е груба. Този двойникъ е чрѣзмѣрно чувствителенъ и трѣбва да бѣде близко до тѣлото. А пъкъ колкото хората ставатъ по-духовни, тѣхнитѣ духовни тѣла започватъ да излизатъ отъ тѣлото имъ навнѣ и тогава тѣхната дѣятелностъ се разширява. За да се развива вашата дѣятелностъ, вие трѣбва да разбирате законитѣ на вашето тѣло.

Сега, допуснете, че вашето тѣло се разшири, 10 — 20 души ви обикнатъ, искатъ да дойдатъ близо при васъ. Вие започвате да ги пждите, казвате имъ да се махнатъ. Какъ мислите, нѣма ли да си създадете редъ неприятности? — Ще си създадете. Всѣки човѣкъ, който дойде до васъ, има нужда отъ нѣщо. За него, вие сте единъ изворъ. Задоволете неговата нужда, дайте му да си напълни своето шише! Нѣма да взимате това въ букваленъ смисълъ, то е единъ символъ само. Съ това искамъ да кажа: дайте на всѣки одного по една успокоителна мисълъ! Спрете се въ себе си и кажете комуто и да е по една интензивна мисълъ, пожелайте де-

брото всѣкому! Щомъ пожелаете една добра мисълъ нѣкому, вие можете да попаднете въ друга погрѣшка, да се спрете и да си кажете: дали моята мисълъ отиде на мѣстото, дѣто я изпратихъ? Щомъ се концентрирашъ и изпратишъ мисълта си, повече не се безпокой, тя ще отиде на мѣстото си. Но ако ти се спрешъ и си кажешъ: дали отиде, или не, тя ще се спре и ще почне да витае изъ пространството. Има хиляди такива мисли. Въздухътъ е пълненъ съ тѣхъ—навсѣкждѣ се срѣщатъ добри мисли, които не сж отишли на своето прѣдназначение. Тѣ сж писани и пратени, но ардесътъ имъ е кривъ, че седятъ на пощата. Има Божествени пощи, въ които слѣдъ години вие ще намѣрите своитѣ писма. Тѣ чакатъ тамъ съ години, докато отидатъ на своето мѣстоназначение.

Втори пътъ като дойдете, ще поправите вашия мораленъ типъ. Какво ще му придадете, я ми кажете! Ето какво се забѣлѣзва въ лицето на моралния типъ: дали той е сериозенъ, загриженъ или засмѣнъ, при всички условия, на лицето му има извѣстни черти, които не се мѣнятъ. Основа има въ лицето на такъвъ човѣкъ. Хора, у които моралнитѣ чувства не сж развити, прѣди да се засмѣятъ, може да сж приятни, но щомъ се засмѣятъ, въ лицето имъ прозира нѣщо отвратително. Въ лицето на моралния типъ има нѣщо устойчиво, около което всичко се групира. Послѣ,

вие трѣбва да проучавате моралния типъ отъ чисто физиогномическо гледище. Въ неговото лице има 2-3 гънки, които сж особено сложени. Прочетете въ физиогномията и вижте, кои гънки сж най-хубавитѣ. Азъ не искамъ да ви говоря за всички линии, защото при изучаването на физиогномията, има една опасностъ за васъ. Тя седи въ слѣдното нѣщо. Ако азъ ви говоря за паталогическитѣ черти на лицето, всѣки като се върне въ кѣщи, ще ги търси по лицето си и кого катъ види, ще казва: „И той е отъ тѣхъ“. Лошото винаги се запечатва по-лесно. Вие ще виждате навсѣкждѣ само болни хора, затова е опасно да ви се показватъ отрицателнитѣ черти.

Друго нѣщо трѣбва да имате прѣдвидъ: за да бжде една черта върна, тя трѣбва да присжтствува едноврѣменно на тримѣста: на черепа, на лицето и на ржката. Слѣдъ това, тя трѣбва да присжтствува на челото, на горната частъ на лицето, на скулитѣ и на брадата. Най-малко трѣбва да има единъ общъ признакъ на лицето, и послѣ на специалнитѣ части. Нѣкой пжтъ извѣстенъ признакъ сжествува само на челото, тогава той е само въ потенциално състояние, сжествува като възможностъ. Нѣкой пжтъ се срѣща на брадата — то е по отношение на волята. Но когато единъ неджгъ сжествува едноврѣменно на главата, на лицето и на ржката, този човѣкъ е грѣшилъ въ минало-

то по умъ, по сърце и по воля, той е една бомба, трѣбза да го барате съ щипци, или никакъ да го не закачате. За сега вие сте въ процеса на вашето развитие, който още продължава и отъ сега трѣбва да работите върху себе си. Човѣкътъ докато е още въ утробата на майка си, нѣма възможностъ да работи, тогава майката работи, майката го моделира, той не е свободенъ. Но щомъ се родите, вие може да станете майка на себе си и ще работите, както искате. Вие може да кажете: това зависи отъ обществото. Не, всѣки отъ васъ може да извая отъ себе си такъвъ човѣкъ, какъвто иска, но за това се изисква свѣтълъ умъ, благородно сърце и силна воля. Имате ли всичко това, може да направите, каквото искате, но ще изучавате законитѣ на природата. Прѣди да направите туй нѣщо, ще имате голѣми мжчнотии, но мжчнотиитѣ не сж лошъ признакъ. Това сж плюсове за васъ. Онзи човѣкъ, който има мжчнотии, спрѣмо него природата е по-благосклонна, отколкото спрѣмо човѣкъ, който нѣма мжчнотии. Такъвъ е великиятъ законъ. (— Има ли прѣдѣлъ на развитие?) — Прѣдѣлъ на развитието нѣма. Прѣдѣлтѣ ние сами си поставяме, по закона на внушението и наслѣдственостъта. Човѣкъ като стане на 40-50-60 години, започва да казва: остарѣхъ вече! Той самъ си внушава, и другитѣ му внушаватъ. По този начинъ той възприема мислитѣ на всички стари хора и

се солидаризира съ тях. Не, ти трѣбва да се издигнешъ надъ всички стари хора, да кажешъ: азъ нѣма да остарѣя! Тѣ казватъ: остарѣхме ние вече и сега трѣбва да умремъ. Умирането е единъ процесъ въ закона на прѣраждането, за да почне дѣятелността отново. Това е единъ врѣмененъ методъ въ природата. За въ бждеще ще приложимъ по-хубави методи отъ сегашнитѣ, но трѣбва да работите. Всѣки отъ васъ трѣбва да работи!

Т. М.

„Само свѣтлиятъ пѣтъ на
Мъдростъта води къмъ Истината“,
— Тя постоянно ни весели!

МОРАЛЕНЪ СТРЕМЕЖЪ И МОРАЛЕНЪ
УСТОЙ. ЗНАЧЕНИЕ НА ДРОБИТЪ.

20

III година,
20 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя, на 2. III. 1924 г.
въ гр. София.

МОРАЛЕНЪ СТРЕМЕЖЪ И МОРАЛЕНЪ УСТОЙ. ЗНАЧЕНИЕ НА ДРОБИТЪ.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мждростъта води къмъ Истината“.
— Тя постоянно ни весели.

Т.М.

Прочете се резюме отъ темитѣ „Отли-
чителнитѣ качества на моралния човѣкъ.“

(На черната дъска е поставена втора
картина — моралния човѣкъ).

Имате ли ясна прѣдстава поне за една
отъ отличителнитѣ черти на моралния човѣкъ?
(—Трѣбва да има ясно установенъ погледъ). А
този погледъ тукъ е погледъ на единъ меч-
тателенъ човѣкъ. Харесва ли ви се този типъ
на всички? Какво впечатление ви прави? Кой
погледъ наричате вие установенъ? (— Който
има само една мисълъ въ себе си, и то Бо-
жествена). Погледътъ може ли да се конста-
тира отвънъ? Погледътъ на очитѣ може да е
установенъ, но вие не виждате, дали умътъ
не е раздвоенъ. Това сж субективни, отвлѣче-
ни нѣща. Това вие не го виждате, тѣ сж
прѣдположения. (Нали всичко се изразява въ
погледа?) Има хора толкова изкусни, че мо-
гатъ да ви заблудятъ съ погледа си, безъ
да подозирате. Запримѣрь, единъ актьоръ,

който иска да ви прѣдстави единъ мораленъ типъ, той дълго врѣме го наблюдава, проучава и най-послѣ ви се прѣдставя мораленъ човѣкъ, безъ да е въ сжщностъ такъвъ. Всички типове иматъ извѣстно изражение, извѣстно движение на очитѣ, и актиоритѣ, за да ги прѣдставятъ на сцената, изучаватъ всички потѣнкости въ тѣхъ. Ако нѣкой актиоръ иска да прѣдстави умирающъ човѣкъ, той проучава ролята на умирающия точно тѣй, както е въ живота. Ако пъкъ иска да прѣдстави нѣкой скжперникъ, или нѣкой честенъ типъ, той го проучава изтънко.

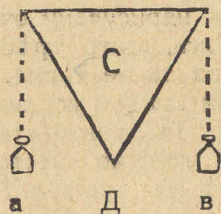
Сега, опасната страна при изучаване на човѣшкия характеръ е сжщата, каквато при изучаване ония органически, паталогически случаи, каквито срѣщаме въ физиогномията. Когато човѣкъ пипа нѣщо заразително, може да се зарази, затова трѣбва да вземе всички прѣдпазителни мѣрки. Вие проучавате единъ мораленъ типъ и казвате: чакай да видя, дали имамъ тия черти? Търсите ги, търсите ги, докато най-послѣ си кажете: нѣмамъ ги. Така дохожда заразата въ обратенъ смисълъ и казвате: азъ не съмъ мораленъ човѣкъ. Не че не сте мораленъ човѣкъ, но още не сте изработили този типъ. Има типове изработени, има и типове въ проекция.

Вие трѣбва да правите разлика между мораленъ стремежъ и мораленъ устой. Запримѣръ, тукъ на картината прѣобладава по-

вече другъ елементъ, а именно умствения елементъ. Тѣй, както е нарисувано тукъ челото, имаме човѣкъ съ силно въображение. Брадата е заострена — схватливъ човѣкъ. Както сж нарисувани очитѣ, показватъ чувственъ човѣкъ, който трѣбва да употребява голѣма воля, за да не кипне. Азъ го виждамъ, той прави голѣмо усилие надъ себе си, за да не кипне. Тѣй както сте го нарисували, у него има и голѣмо честолюбие, скрито задъ моралнитѣ му чувства. Послѣ, този образъ прѣдставя младъ човѣкъ, най-много 22-25 години. Единъ мораленъ типъ трѣбва да има най-малко 33 години. Отъ чисто окултно гледище, тѣлата, чрѣзъ които той функционира, трѣбва да бждатъ сформирувани. Този образъ тукъ е едва въ своето умствено тѣло, причинното тѣло още не е засегнато.

Прѣдставете си, че този тригълникъ въ чертежа се държи само въ точка Д. Има ли мораленъ устой въ него? (— Нѣма). При какви условия може да устой? (Ако се поставятъ отъ двѣтѣ му страни извѣстни тяжести). Да, ако се поставятъ тяжеститѣ а, б, той ще може да устой. И тукъ, при брадата на човѣка може да се приложи сжщия законъ. Ако долната частъ на брадата е чрѣзмѣрно остра, носътъ има да се бори съ много прѣпятствия въ живота. Да допуснемъ, че този тригълникъ е живъ и се намира въ такова равновѣсие, не пада. Това равновѣсие прѣд-

ставява ли една сигурност? Благодарение на двѣтѣ тяжести а и б, този трижълникъ се прикрѣпва, за да не падне. Тѣзи тяжести днесъ

може да прѣдставляватъ неговата сила, неговото богатство, съ които той е много устойчивъ, но единъ день той остарѣва, изгубва своето богатство, своята сила. Тогава? Този трижълникъ може ли да устои? (— Не). Значи, волята ще се поколебае.

Послѣ, тази вдлѣбнатина подѣ долната устна въ картината е много голѣма. И носътъ, както е нарисуванъ, съотвѣтствува на единъ хапливъ конь. Тѣзи двѣ черти съотвѣтствуватъ на единъ хапливъ характеръ. Конете, които обичатъ да хапятъ, иматъ тия черти. И хора, които обичатъ да хапятъ, да говорятъ безразборно, у тѣхъ се образуватъ тѣзи черти. У единъ мораленъ типъ вѣждитѣ не могатъ да бждатъ тѣй дълги и извити надолу. Вѣждитѣ не трѣбва да слизатъ много надолу, къмъ ухото. Челото пъкъ,

както е нарисувано, широко, открито, съотвѣтствува на единъ честенъ и откровенъ типъ. То е чело на единъ справедливъ човѣкъ. Но това още не показва, че такъвъ човѣкъ въ живота си има мораленъ устой. Това не е типъ, който може при всички условия на живота да устои, да се не поколебае. До извѣстното врѣме той може да издържа, но не при всички условия. Това сж все впечатления отъ даденитѣ геометрически линии. Като се изчислятъ тѣй, както сж поставени, такива ще бждатъ и резултатитѣ. Ушитѣ у моралния типъ трѣбва да иматъ почти сжщата дължина, каквато иматъ носа и вѣждитѣ. Тукъ въобще, както сж построени вѣждитѣ, показватъ, че този типъ до извѣстното врѣме ще има подема, но прѣзъ извѣстенъ периодъ отъ живота му тия енергии ще се спуснатъ надолу. Тия спуснати надолу вѣжди сж признакъ на остарѣване. Значи, слѣдъ извѣстно число години, къмъ 35 — 45 година въ такъвъ човѣкъ настава една рѣзка промѣна въ мислитѣ и стремежитѣ му. Това ще дойде не по волята на индивида. Ако вѣждитѣ отиватъ нагорѣ, какво означаватъ?

Какъ намирате устнитѣ, еднакво дебели ли сж? Долната е по-дебела, което показва, че въ този характеръ, при извѣстни случаи има по-голяма пасивностъ, отколкото активностъ. А въ моралния типъ, или можемъ да кажемъ въ идеалния типъ, ние прѣдполагаме, че

енергиитѣ сж еднакво балансирани и въ всички моменти на живота дѣйствуватъ равномерно. Смѣната на пасивность и активность става равномерно. А тукъ, въ нѣкое отношение, този типъ ще е повече пасивенъ, а по-малко активенъ. При строежа на човѣшкия носъ, цѣлиятъ мозъкъ, въобще всички центрове на мозъка взиматъ участие; и дробоветѣ сжщо взиматъ участие. Когато дишането е правилно, и носътъ е правилно устроенъ. Ако надеждата е слабо развита, и въ човѣка започва да се развива едно песимистично чувство, носътъ почва да се измѣнява, да се заостря — чувствата въ човѣка се измѣнятъ. Такъвъ човѣкъ става хищникъ спрѣмо себе си — постоянно се самоосжжда, натяква си. Това настроение може да бжде най-първо спрѣмо себе си, а послѣ може да мине и спрѣмо другитѣ — безразлично е, причинитѣ сж едни и сжщи. На този образъ липсватъ двѣ основни черти отъ странитѣ на носа, които едвамъ се забѣлзватъ. Сжщо така липсватъ и линиитѣ на челото. Ако се разгледа черепа на човѣкъ, който се е поминалъ, то е другъ въпросъ; но даже и въ този случай, при черепа пакъ има гънки. Черепътъ и коститѣ на интелектуалнитѣ типове се различаватъ отъ тия на неинтелектуалнитѣ. Черепитѣ на моралнитѣ типове се различаватъ отъ тѣзи на неморалнитѣ. Разгледани подъ увеличително стѣкло,

тѣ се различаватъ.

Тѣй щото, има извѣстни черти, които се отпечатватъ върху черепа. Докато човѣкъ се развива, което става и въ напрѣднала възраст, черепътъ му постоянно се измѣня. Въ стари години расте повече горната частъ на главата; отъ 30 — 40 — 50 — 60 години се развива челото, отъ тамъ насетнѣ се развиватъ моралнитѣ чувства, и то ако човѣкъ се развива правилно. Не се ли развива правилно, на старини човѣкъ може да се вдѣтени и въ него се създаватъ извѣстни капризи, той започва да прѣповтаря всичко, което е обичалъ и знаялъ въ ранната си възраст и не научава нищо ново. Ако искате да изработите отъ себе си идеенъ типъ, трѣбва да се пазите да не би краятъ на носа ви да се заостри много, да стане много тънъкъ. Знайте, че идеитѣ упражняватъ влияние върху цѣлия организъмъ, а всѣка идея специално упражнява влияние не само върху стъзнанието на духовния човѣкъ, но и върху разнитѣ му органи. Ако вие ставате крайни песимисти и недоволни отъ живота, като дойдете до крайния прѣдѣлъ, долната частъ на носа ви ще се продължи, ще стане тънка и заострена, като човка. За прѣдпочитане е единъ широкъ носъ, отколкото тѣсенъ. Знаете ли защо? За прѣдпочитане е една широка рѣка, по която може да се плува, отколкото една малка бара, която и мравитѣ могатъ да прѣминатъ.

Послѣ, ако чувствата се изопачатъ, очитѣ почватъ да потъватъ и да се вглѣбватъ навтрѣ. Ако човѣкъ почне да огрубѣва, очитѣ му почватъ да изпжкватъ. То става, когато се образува активна грубостъ. Изпжкналитѣ очи показватъ и нѣкои добри черти. Такива хора сж много разговорчиви. Жабата има много изпжкнали очи и затова цѣли четири мѣсеца се разговаря въ блатото — и денемъ и нощемъ, не млѣква. Това е разговоръ у тѣхъ. Огъ чисто френологическо гледище, центърътъ на рѣчта у жабитѣ е силно развитъ, и очитѣ имъ сж съвсѣмъ изпжкнали навънъ.

Сега всички трѣбва да имате въ себе си по единъ идеаленъ типъ, къмъ който да се стремите. Тѣ може да се различаватъ, но всѣки трѣбва да има въ себе си единъ идеаленъ типъ и да работи за реализирането на този типъ. Ако ви се зададе въпроса, коя е най-важната работа, съ която човѣкъ трѣбва да се занимава въ сегашния си животъ, какъ бихте отговорили? — Онази основна работа, която да прѣдставлява най-високия върхъ на неговия животъ, а всичко друго да се централизира около нея. Коя ще бжде тази основна работа? (— Да учи).

Едно малко разсжждение. Да допуснемъ, че имате едно дърво, тънко и високо, като тополя. Ако ви попитатъ, кои сж причинитѣ да бжде това дърво тънко и високо, какъ

бихте обяснили? Идете въ боровитѣ гори, въ буковитѣ, или въ други нѣкои, дѣто дърветата сж наблизко, ще забѣлѣжите въ тѣхъ едно състезание да растатъ на високо. Защо? Окръжаващитѣ ги условия сж стѣснителни и затова въ тѣхъ има стремежъ и желание да се надпрѣварватъ едни други. Слѣдъ като излѣзатъ на високо, тѣ свободно възприематъ слънчевитѣ лъчи и послѣ вече у тѣхъ се поражда желание да се разпростратъ на широко. Слѣдователно, ако дървото е тънко, значи окръжаващитѣ го условия за него сж били стѣснителни. Обратно: ако дървото е дебело, ще направимъ заключение, че това дърво, отъ редъ поколѣния, е расло само. У него е нѣмало стремежъ да расте нагорѣ, понеже никой не му е прѣчилъ да възприема направо слънчевитѣ лъчи. Но като е нѣмало кой да го защищава отъ буритѣ и вѣтроветѣ, то е станало дебело, та да може да отстоява срѣщу тѣхъ. По нѣкой пжтъ човѣшкиятъ умъ е идеаленъ, расте идеално нагорѣ, като нѣкоя тополя, но ако остане самъ, вѣтроветѣ може да го прѣчупятъ. Тогава въ него трѣбва да се създаде мораленъ устой. Нѣкои хора, които сж дѣйствували самостоятелно, които не сж имали никаква подкрѣпа отвънъ, тѣхниятъ характеръ придобива по-голъма дебелина, такава, каквато има джбътъ или друго нѣкое растение.

Въ гимназията вие сте изучавали дресбитѣ,

нали? Азъ ще взема дробитѣ. $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{4}{5}$. Какво показва дробъта $\frac{1}{5}$? — Тя показва, че едно цѣло число е раздѣлено на 5 равни части и отъ тия 5 части е взета само една). Прѣдставете си сега, че 5 е едно живо число. Допуснете, че това сж 5 чувства. Азъ взимамъ, значи $\frac{1}{5}$ отъ чувствата. Кое чувство е то? Съ кое чувство човѣкъ е започналъ най-първо? (— Съ осезанието). Тогава, какъвъ ще бжде неговиятъ животъ? — Ще прилича на живота на единъ микробъ, който само се движи въ водата и има много простъ животъ. Кое чувство прѣдставлява дробъта $\frac{2}{5}$? Кое чувство иде слѣдъ осезанието? (— Вкусътъ, послѣ мирисътъ и най-послѣ слуха и зрѣнието). Тогава, съ $\frac{2}{5}$ се изразява вкуса; съ $\frac{3}{5}$ — мириса; съ $\frac{4}{5}$ — слуха и съ $\frac{5}{5}$ — зрѣнието. Числительтъ четири въ дробъта $\frac{4}{5}$ показва условията, при които едно сжщество може да живѣе само; или още $\frac{4}{5}$ показва, че това сжщество може да реализира $\frac{4}{5}$ отъ условията, а $\frac{1}{5}$ оставатъ нереализирани. И най-послѣ можемъ да туримъ $\frac{5}{5} = 1$, нали? Но трѣбва да знаете, че човѣкъ при сегашнитѣ условия на земята никога не може да реализира цѣлото, т. е. не може да постигне своя идеалъ. Идеалътъ е цѣлото. Той, обаче, не може да се постигне, затова прѣзъ цѣлия си животъ ние се занимаваме само съ прости дроби. Въ умствено отношение, въ морално отношение нашитѣ стремежи сж все прости дроби. И на-

шитѣ постигнати резултати сж пакъ прости дроби. Да допуснемъ, че съ вашето знание вие сте достигнали въ живота си само $\frac{1}{5}$ резултатъ. Какво разбирате отъ това? Човѣкъ, който има $\frac{1}{5}$ резултатъ, това показва, че той живѣе изключително единъ материаленъ животъ, нищо повече! Какво означава $\frac{2}{5}$ резултатъ? — У такъвъ човѣкъ е събудено извѣстно обществено чувство, около него вече има друго нѣкое лице, съ което той има взимане — даване. Човѣкъ съ $\frac{4}{5}$ резултатъ ще бжде свещеникъ и тамъ ще спре. Сегашнитѣ хора, като дойдатъ до $\frac{4}{5}$ резултатъ, казватъ: при сегашнитѣ условия повече не може да се постигне. Прѣдставете си сега, че тия дроби сж съ различни числители и различни знаменатели, на примѣръ дробитѣ $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{6}$, $\frac{3}{7}$, $\frac{4}{8}$ и т. н. Какво прѣдставляватъ такива дроби? — Това сж условия, при които трѣбва да живѣете.

Сега, вие знаете вече правилото, по което се работи при събиране и изваждане на дробитѣ. (— Трѣбва да ги приведемъ къмъ общъ знаменателъ). На какво можете да уподобите привеждането къмъ общъ знаменателъ? — Опростотворяване на живота. А опростотворяването на живота се познава по придобиване на едно благо. Въ живота математика, щомъ приведешъ всички сили къмъ еднакъвъ знаменателъ, ти усѣщашъ едно равновѣсие въ себе си, едно успокояване, че ще свършишъ тази работа добръ. Допуснете, че

искате да свършите гимназия. Първата, втората, третата година мислите, че ще свършите, но като дойдете до петата година, казвате: стига ми толкова знание, и започвате да се разколебавате. Послѣ отново се повръщате. Въ васъ се явява една вътрѣшна борба. Мислите ли, че имате еднакъвъ знаменателъ? — Не. Значи, идеята да свършите гимназия, при каквито условия и да сте, трѣбва да бѣде непрѣодолима. Тѣй е и въ морално отношение. Искате да добиете една морална черта, каквото и да стане, при каквито условия и да сте, вие трѣбва да я придобиете въ себе си. Да кажемъ, дадете нѣкому дума за нѣщо, трѣбва да устоите на тази дума. Азъ не разбирамъ тия обикновено дадени думи, но подразбирамъ такава дадена дума, която има извѣстна морална валидность въ себе си.

Кажете ми сега, какъвъ ще бѣде знаменателътъ на дробитѣ: $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{6}$, $\frac{3}{7}$, и $\frac{4}{8}$? — Общиятъ имъ знаменателъ ще бѣде 840. Като съберемъ числата $8+4$ 12. Числото 12 показва, че условията се подобряватъ. Обаче, ако знаменателътъ е 15, въ това число има една опасностъ. То е число на илюзиитѣ. Тогава имате дробта $\frac{12}{15}$. Живата природа всѣкога помага на разумнитѣ същества чрѣзъ числата. Запримѣрь, ти искашъ да свършишъ нѣкоя работа. Опредѣляшъ си понеделникъ, или вторникъ, но природата ще ти постави чрѣзъ нѣкое число едно прѣпятствие, да не

започвашъ тази работа въ понеделникъ. Прѣди нѣколко дни дойде при менъ единъ господинъ, да ме пита, може ли да пжтува въ понеделникъ. Казвамъ му: недѣй! Азъ не му обяснявамъ защо, казвамъ му само: не пжтувай въ понеделникъ, трѣгни въ вторникъ! Послѣ той разбра, защо не трѣбваше да пжтува въ понеделникъ. Съ влака, съ който той смѣташе да пжтува, станало нѣкаква катастрофа. И онзи, който разбира законъ, ще направи своитѣ математически изчисления и ще каже: днесъ азъ не мърдамъ крака си, ако ще би и на 10 мѣста да ме чакатъ. Съ единъ день работата нѣма да закѣснѣе. Трѣгни точно, когато ти е опредѣлено. Ние казваме: азъ утрѣ ще дойда у васъ. Ти изчисли ли го? — Не. Отдѣ знаешъ, може би, утрѣ не ще можешъ да отидешъ? Не общавай, за да не се извинявашъ послѣ. Спри се, не бързай! Вижъ, дали утрѣ можешъ да направишъ това нѣщо, може би тогава съвсѣмъ да не е день, въ който ти можешъ да отидешъ на едно или друго мѣсто.

Всички трѣбва да внимаваме, когато работите съ живата природа. Тя обича нейнитѣ дѣца да бждатъ разумни, да я слушатъ. Не я ли слушате, тя ще ви подрѣпне ухото. И тогава, вие може да пжтувате съ трена, но ще стане катастрофа. Тя ще те изхвърли изъ нѣкой вагонъ, и ти можешъ да се отървешъ или съ натѣргено ребро, или съ друга

нѣкоя малка поврѣда. Но ако я слушашъ, нѣма да изхвъркнешъ изъ прозореца навънъ. Значи, когато ние говоримъ за разумния животъ, разбираме, че всичко въ природата е точно опрѣдѣлено. Днитѣ, въ които трѣбва да работимъ, сж опрѣдѣлени. Нѣкои дни сж приятно съчетани. Така е и въ училището. Мнозина отъ васъ не могатъ да свършатъ правилно, понеже не сж отишли точно на врѣме. Нѣкой пжтъ сж тръгнали по-рано, а нѣкой пжтъ по-късно, вслѣдствие на това се раждатъ извѣстни мъчнотии. Всички трѣбва да бждете разумни, да прѣодолѣте мъчнотиитѣ. Тия нѣща нѣма да ви дойдатъ на готово, изисква се дълго проучаване, изисква се и една безпримѣрна вѣра. Разбирате ли какво значи безпримѣрна вѣра?

Ще направя една малка забѣлжка: въ материалния свѣтъ вие можете да съчетаете числата 9 и 4, но въ духовния свѣтъ не можете да ги съчетаете. Тамъ такова съчетание не може да сществува. Законътъ е таквъ. Защо? Ще ви кажа. Синътъ може ли да бжде по-голѣмъ отъ бащата? — Не може. Числото 9 е синътъ, 4 е бащата. Тогава числото 94 е за физическия свѣтъ, а 49 е за духовния свѣтъ. Въ духовния свѣтъ има едно движение отъ 4 къмъ 9. Отъ сумата и на двѣтъ числа 49 и 94 имате 13. Разбира се, ако имате 94 лева и 49 лева, едно и сжщо ли е? — Не. Но азъ ви казвамъ, че числото

49 е по-голѣмо отъ 94. Ще кажете: какъ е възможно това? Че то е много проста работа! Числото 94 е въ книжни пари, а 49 е въ златни пари. Въ всѣко число има една вътрѣшна възможностъ. Външността на числото 94 показва, че то е по-голѣмо отъ 49. Дѣйствително, неговиятъ обемъ е по-голѣмъ, но съдържанието на 49 е по-хубаво, отколкото това на 94. Нѣкой отъ васъ може да каже: но и 94 да бжде злато. Не може. Въ този случай не може да бжде злато, понеже 9 е единъ краенъ резултатъ. То показва, че въ природата не може вече да сществува никаква дѣятелностъ. Това е единъ процесъ само за ликвидирание. Слѣдователно, при числото 94, 9 - тѣ показва, че това число не може повече да расте, т. е. на физическия свѣтъ то може да расте, но само условно.

T. M.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на
Мѣдростъта води къмъ Истината“.
Тя постоянно ни весели.

ЗА СВОБОДАТА.

21

III година.

21 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 9. III. 1924 г.
въ гр. София.

ЗА СВОБОДАТА.

„Само свѣтлиятъ пътъ на Мж-
дростъта води къмъ Истината!“

— Тя постоянно ни весели!

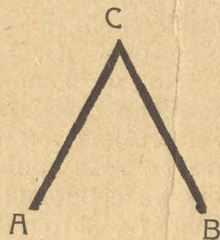
Какво нѣщо е свободата? Много хубави
нѣща сж писани за свободата, но въпрѣки
това хората сж умирали безъ свобода.

Законътъ на свободата се опрѣдѣля
отъ два велики принципа. Човѣкъ не може
да добие свобода, ако не е възлюбилъ Исти-
ната, ако не я придобилъ. Истината трѣ-
бва да бжде главната цѣль въ живота на чо-
вѣка, къмъ нея той трѣбва да се стреми. На-
мѣрите ли този принципъ въ себе си, вие
ще бждете свободни.

Ако ти, като търсишъ Истината, прѣд-
ставлявашъ самъ за себе си цѣль въ живо-
та си, защо ти сж хората? Фактъ е, обаче, че
човѣкъ не живѣе само за себе си. Всѣки чо-
вѣкъ е разхвърлянъ между окръжаващитѣ
го хора. И какви ли прѣплитания не ставатъ!
Милиони жички се образуватъ отъ тия прѣ-
плитания. Тия жички сж много еластични, не
се кжсатъ, но само се прѣплитатъ.

Реализирането смисъла на живота е
Истината. Трѣбва да бждете свободни отъ
всички заблуждения. Ако мислите, че всичко

можете да направите, вие пакъ се заблуждавате. И ако мислите, че нищо не можете да направите, вие пакъ се заблуждавате. Вие казвате: нѣма човѣкъ, който може да ме разбере. Значи, този човѣкъ или не се е родилъ още, или не сте го срещнали. Трѣбва да намѣрите вашата сродна душа или горѣ на небето, или долу на земята. Това съставя смисъла на сегашното ви идване. Вие сте „А“, сродната ви душа е „В“. Ще дойдете заедно до точката „С“, най-високата точка на вашия животъ, и вие ще бждете свободни. Вие желаете нѣщата, докато ги нѣмате. Завладате ли ги, имате вече други желания. Слѣдователно, нѣщата, които търсите, трѣбва да бждатъ вѣчни—извънъ врѣмето и пространството.

Често запитвате: защо сж мжчнотиитѣ въ свѣта? — Мжчнотиитѣ уякчаватъ човѣка. Страданията пкъ го облагородяватъ. Това е законъ.

Туй, което спѣва сегашната младежъ е, че тѣ сж изгубили посоката на своя животъ, станали сж много прѣплитания. Всѣки отъ васъ моментно, т.е. врѣменно поне, трѣбва да остане самъ, за да разрѣши извѣстна задача.

И мжчнотиитѣ, това сж тъкмо тия моменти, когато ние оставаме сами, за да разрѣшимъ важни въпроси, изостанали отъ памети-вѣка. Та когато и вие останете сами, това е най-важниятъ моментъ за разрѣшаване извѣстна задача. Слѣдъ това ще дойдатъ всичкитѣ ви приятели. Срамно е ученикътъ да се обезсърдчава!

Вие трѣбва да прѣдпочитате смъртъта прѣдъ робството. Трѣбва да прѣдставлявате примѣръ на юначество. Ама че щѣли да ви затворятъ, че щѣли да ви биятъ — издържайте, не се плашете! Тихо и спокойно застанете — това е свобода. Безъ страхъ! — това правило трѣбва да приложите. Страхътъ ражда лъжата, а лъжата —лицемѣрието. Като ученици, всички трѣбва да бждете безъ лъжа, а да живѣете безъ лъжа, това значи да живѣете безъ страхъ. Никога не унижавайте другитѣ прѣдъ себе си, защото ще унижите сами себе си.

Отъ всичко това, което съмъ ви говорилъ приложете поне една стотна частъ! Тогава ще пристѣпя по-нататъкъ, ще навлѣземъ въ друга областъ, дѣто работятъ живитѣ сили на природата.

Вашето съзнание трѣбва да бжде толкова будно, че да не причинявате никакви страдания на окръжаващитѣ ви. Това е благородство! Ако азъ съмъ приятель нѣкому въ едно отношение, трѣбва да му съмъ прия-

тель въ всички отношения. Ако съмъ неприятель въ едно отношение, неприятель съмъ въ всички отношения. Щомъ обичамъ Бога, трѣбва да обичамъ всички, които Богъ обича. Ученикътъ трѣбва абсолютно да изпълнява Божия законъ! Това запишете само съ кръвта на вашето съзнание. Това е една свѣтла страница въ вашитѣ лекции дотукъ.

Отъ днесъ обръщамъ новъ листъ.

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростъта води къмъ Истината!

— Тя постоянно ни весели!

ДВИЖЕНИЕ НА ЕНЕРГИИТЪ. ЗАКОНЪ ЗА ПОЛЯРИЗИРАНЕ.

22

III година,
22 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 16. III. 1924 г. въ
гр. София.

ДВИЖЕНИЕ НА ЕНЕРГИИТЪ. ЗАКОНЪ ЗА ПОЛЯРИЗИРАНЕ.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мж-
дростъта водикъмъ Истината!“

—Тя постоянно ни весели!

Размишление.

Станете прави и се разрежете малко!
Ще направимъ едно упражнение съ ржцѣтъ.
Ще държите въ ума си думата „Любовъ“.
Любовта е проекция навънъ.

Послѣ ще държите въ ума си думитѣ
„радостъ и веселие“.

Движенията на ржцѣтъ упражняватъ
извѣстно влияние върху всички ваши органи
и върху вашата воля. Ако движите рж-
ката си съзнателно, може да упражни-
те влияние върху силата на волята си. Да
кажемъ, че нѣкой пжтъ сте развълнувани.
Направете слѣдното движение на ржцѣтъ си:
турете ржцѣтъ си прѣдъ гърдитѣ, а послѣ
настрана, като правите съ киткитѣ леки треп-
тения. Слѣдъ това поставете ржцѣтъ си прѣдъ
устата. Като направите това упражнение 3-4
пжти и мислите върху тритѣ думи, неразпо-
ложението ви ще мине. Това е едно психоло-
гическо лѣкуване, едно психологическо про-
вѣтряване въ човѣка. Неразположенията ще

прѣдизвикате проявление на разумното въ васъ. Благороднитѣ обноски, това е най-хубавото и най-красивото, което вие можете да създадете въ училището. То ще ви даде потокъ за разумно развиване, защото неразумнитѣ прояви на човѣка спъватъ неговия умъ. Човѣкъ може да е много талантливъ въ началото, но въ края на краищата, неразумнитѣ прояви ще го спънатъ. Тѣ сж като малкитѣ червейчета, които влизатъ въ коренитѣ, прѣгризватъ ги, и цѣлото дърво изсъхва. Следователно, вие трѣбва да контролирате всѣки лошъ навикъ въ себе си, не всички навици изведнѣжъ, но единъ по единъ. Хвани единъ отъ тия навици съ щипцитѣ си, ще го спиртосашъ ли, въ нѣкое шишенце ли ще го туришъ, но наблюдавай го и вижъ, при какви случаи се проявява. Изучавайте вашитѣ лоши и добри навици, и вижте, при какви условия се проявяватъ разумнитѣ навици.

Разбира се, ако вие бѣхте въ отношенията си задушежни, свършено организирани, или ако прѣдставлявахте едно пияно свършено нагласено, авторътъ на Божественния свѣтъ би свирилъ много хубаво на него. Но сега васъ ви нагласяватъ, турятъ ви като жици на това пияно, и всѣки образува единъ особенъ тонъ. Акордьорътъ ще дойде и ще ви нагласи. Ако ти се подчинишъ на Божественния законъ, ще станешъ единъ Божественъ

тонъ, и всички останали клавиши ще работятъ за твоето повдигане. Туй наричамъ разумностъ на сърцето. Когато нѣкой отъ васъ падне духомъ, не отивайте да го утѣшавате палеативно, но влѣзте дълбоко въ душата му и узнайте неговитѣ страдания. Ако вие можете да влѣзете въ положението на нѣкого, безъ да му говорите и можете да му помогнете и да облекчите неговитѣ страдания, добръ. Нѣкой пжтъ вие може да му говорите много красиви думи и да го оскърбите повече. Има хора, на които колкото повече говоришъ, по-лоши ставатъ, а понѣкога, когато ние мълчимъ, тѣ повече се утѣшаватъ.

Сега отъ васъ се изискватъ добри навици. Безъ тѣхъ никакъвъ моралъ не може да се подкрѣпя. Човѣкъ трѣбва да бжде смѣлъ, да владѣе страха, да не трепва, да бжде безстрашенъ човѣкъ. Прѣдставете си, че пжтувате въ гората, и между камънитѣ нѣкждѣ виждате една малка змия и хуквате да бѣгате. Тя не иде къмъ васъ, но вие бѣгате. Щомъ бѣгате вие, и тя почва да бѣга къмъ васъ. Не, човѣкъ не трѣбва да се стрѣска отъ нищо. Ще се спрете, ще вземете една разумна позиция и ще повикате вашето разумно сърце. То казва, че въ свѣта има разумностъ и всички добри прояви сж разумни, а всички лоши прояви на човѣка сж извънъ природнитѣ закони. Всички разумни прояви сж съобразно природнитѣ закони. За тѣхъ

ги управляватъ, тѣ ставатъ спънка въ живота ви. Сами по себе си тѣ сж извършили една прѣкрасна работа. И споредъ закона на нашето съзнание, тази сила, която е свършила своята работа, трѣбва да слѣзе понизко отъ естеството си и да подеме другитѣ части. Защото всичката материя на тѣлото ни не е още диференцирана; въ него има множество още клѣтки, които трѣбва да се повдигнатъ. Запримѣръ, човѣкътъ сега се е поляриизиралъ. Енергиитѣ въ него вървятъ къмъ два полюса. Въ това отношение, ако разгледате човѣка, ще видите, че той е раздвоенъ.

Всички висши енергии въ него работятъ по направление отъ В къмъ А, а всички низши енергии работятъ по направление отъ В къмъ С — поляризиране става. Изобщо, подиръ обѣдъ човѣкъ живѣе отъ В до С и тогава е неразположенъ, а сутринъ въобще, той е радостенъ, разположенъ, отива отъ В къмъ А.

Първоначално, нѣкои отъ висшитѣ

енергии, които сж работили и сж свършили своята работа горѣ въ мозъка, трѣбва да слѣзатъ въ по-низшитѣ царства на човѣшкото битие. Сега е епохата, когато човѣшкиятъ егоизъмъ играе най-важна роль. Той е единъ господарь въ свѣта, но трѣбва вече да отстѣпи мѣсто на нѣщо по-възвишено и благородно. Въ човѣка сега се създава единъ центъръ, който се намира още по-високо отъ А, и прѣдъ този центъръ, енергията на личния егоизъмъ трѣбва да отстѣпи. Този центъръ хората наричатъ алтруизъмъ, разумъ. Значи, егоизмътъ трѣбва да отстѣпи мѣсто на Божествения разумъ у човѣка. Когато ние говоримъ за разумния животъ, трѣбва да знаемъ, че той ще осмисли пжтя ни и ще донесе великото щастие. Егоизмътъ въ миналото е свършилъ една прѣкрасна работа, но той не може да направи човѣка щастливъ. Не че у него нѣма желание да направи човѣка щастливъ, но той не разбира законитѣ на човѣшкото щастие. Той дава на човѣка толкова, колкото знае. Егоизмътъ ще ти каже така: ти трѣбва да подчинишъ другитѣ хора подъ краката си, ти трѣбва да ги заплашишъ съ сила, съ власть. Много хубаво, но този егоизъмъ, както говори на тебе, така говори и на подобнитѣ ти. И тогава се заражда въ човѣка една вътрѣшна борба. Това значи зло. Туй отчасти е така, но този вътрѣшенъ принципъ на Божественото начало

въ разумния животъ казва, че животътъ има и друго разрѣшение. Било е врѣме, когато егоизмътъ е билъ необходимъ, но той е миналъ въ една нова областъ, дѣто методитѣ на човѣшкия егоизъмъ не намиратъ приложение.

Сега азъ говоря на ония ученици, у които се е пробудило Божественото съзнание и които се намиратъ въ стѣлкновение съ себе си. Тѣ трѣбва да влѣзатъ въ едно ново направление. Вие не ще можете свършено да унищожите вашия егоизъмъ. Той пакъ ще остане, само че ще му кажете: ти ще отстъпишъ мѣстото си на Божествения разумъ, ще се подчинишъ на Него, ще Го слушашъ. И когато човѣшкиятъ егоизъмъ разбере това нѣщо, ще разбере и Божественото, защото той е една разумна сила. Той ще Му се подчини и ще стане единъ отъ добритѣ Негови слуги. При сегашния животъ всички спънки произхождатъ все отъ личнитѣ чувства. Можемъ да кажемъ, че 99 на сто отъ всички спънки на човѣшкия животъ произтичатъ все отъ личнитѣ чувства, а само едно на сто отъ спънкитѣ произтичатъ отъ другитѣ чувства въ човѣка.

Свърѣменнитѣ хора говорятъ, че у човѣка сѣществува зло, и затова нѣкои се стремятъ да изкоренятъ отъ себе си това зло. По какъвъ начинъ могатъ да го изкоренятъ? — Злото седи само въ постѣ-

пкитѣ на хората. Ето защо, всѣка лоша постѣпка може да се прѣмахне, но онази сила, която е извършила прѣстѣплението, е нужна. Ще обясня това нѣщо. Да допуснемъ, че вие взимате едно малко вжгленче и съ него запалите една кѣща. Послѣ, като съзнаете злото, което сте направили, казвате: за да нѣмамъ подобни изкушения, ще унищожа огъня. Питамъ ви: можете ли да унищожите огъня? Лошото дѣяние е отъ огъня, наистина, но самиятъ огънь вие не можете да унищожите.

Другъ случай: да допуснемъ, че вие имате нужда отъ хлѣбъ, гладни сте и, за да си го доставите, вие извършвате нѣкакво прѣстѣпление, съ което се подхлѣзвате. Слѣдъ това казвате: азъ ще унищожа глада, нѣма повече да ямъ. Мислите ли, че вие можете да унищожите по този начинъ вашия гладъ? — Не. Питамъ ви сега: ако трѣбва човѣкъ да задоволи своя гладъ, необходимо ли е той да краде? Кражбата произлиза отъ неразбиране на Божествения законъ. Неразбирането е по причина на това, че прѣди хиляди и милиони годинъ, когато хората на земята сж били малко на брой, всѣки е могълъ да се качи на кое да е дърво и да яде свободно отъ плода му. А сега, понеже хората въ свѣта се увеличили, и свѣтътъ се организира, всѣки си туря бодливи телове около оградата и казва: кой ти дава право да вли-

зашъ въ градината ми и да крадешъ? Едно врѣме ти имаше право да правишъ това, но сега нѣмашъ право да се качвашъ горѣ на дървото ми. Това сж наши порядки, които създаватъ мжчноти. [Ние сме създали такива порядки въ своята мисълъ, въ своитѣ желанія. Ние сме създали хиляди такива разпореждания, отъ които сами страдаме. И първото нѣщо, което ви се налага, като на разумни същества, е да прѣмахнете всичкитѣ бодливи телове, които имате около градината си. Вжтрѣ въ себе си вие нѣма какво да се пазите. Онзи човѣкъ, който на й-много се бори противъ злото, най-много грѣши. Това е законъ който ще имате като правило въ живота си. Почне ли човѣкъ да се бори съ злото, той се цапа. Не трѣбва да се борите съ злото. Мислете за Любовта, за доброто, за Истината! Приложете ги, и тѣ ще ви помогнатъ. Никога не се борете съ злото, но турете вмѣсто него доброто и вижте, какъ ще постѣпи то! Не смѣсвайте вашитѣ погрѣшки съ ония разумни сили, които работятъ въ живота. Нѣкой пжтъ и Господъ може да ви изпита. Той може да ви тури въ специални условия и да ви наблюдава, дали разбирате законитѣ Му, или не. Всѣки, който се бори съ Бога, ще падне на гърба си.

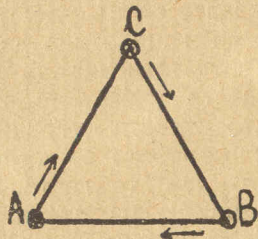
Вие, младитѣ, трѣбва да си изработите за въ бждеще извѣстни възгледи за живота.

Не само да ги изработите, но отчасти и да ги приложите, да видите, че тия ваши възгледи иматъ извѣстно практическо приложение. Запримѣрь, вие рѣшавате да се отнасяте кротко, меко съ хората, но излизате вънъ въ обществото и виждате, че не можете да приложите рѣшението си. Защо? Мислите ли, като кажете, че отъ днесъ ще постѣпвате кротко, меко, та ще можете да постѣпвате така? Азъ ще ви дамъ едно изяснение. Прѣдставете си, че вие сте намислили да посѣтите нѣкои бѣдни хора, да имъ дадете утѣха, и при това знаете, че тѣ сж гладни. Казвате си въ ума: утрѣ ще напълня торбата си и ще отида да ги посѣтя. Обаче, като турите тази мисълъ въ ума си, вие си прѣдставяте вече, че вашата торба е пълна и, като станете сутринта, безъ да провѣрите, дали торбата ви дѣйствително е пълна, взимате я и трѣгвате, като си казвате: азъ рѣшихъ да отида при тия хора съ пълна торба и, наистина, отивамъ вече. Обаче, като отидете при тия бѣдни хора, поглеждате торбата си и я намирате празна. Веднага започвате да си мислите, кой ли е извадилъ хлѣба отъ торбата. Та вие никакъвъ хлѣбъ не сте туряли! Първото нѣщо: всѣки, който отива да прави добро, трѣбва да носи пълна торба съ хлѣбъ. Слѣдователно, не говорете нищо за онази мисълъ, която искате да реализирате. Не казвайте: азъ утрѣ ще бжда

добър! Какъ ще бъдете добри? Въ какво седи доброта на човѣка? Най-мжнниятъ въпросъ въ свѣта е човѣкъ да бъде добъръ. (—Не зависи ли това отъ него?) — Не зависи. Онзи, който разбира законитѣ, трѣбва да свърже хората съ живата природа.

Сега, да ви изясня тѣзи закони. Забѣлзвамъ, че у васъ нѣма достатъчно концентриране на ума. Когато прѣдставя нѣкои работи съ чъртежъ, вамъ се виждатъ много лесни. Да, всички работи сж лесни въ проекция, но когато дѣйде да се приложатъ, тогава се виждатъ мжчни. Запримѣръ, вземете образуването

на единъ тригълникъ АВС. Да допуснемъ, че линиитѣ му се движатъ. Вие може да кажете, че посоката на това движение е отъ лѣво къмъ дѣсно. Да, това е едно движение, но едноврѣменно има и второ едно движение

— отъ дѣсно къмъ лѣво. Когато А се движи къмъ В, едноврѣменно и В се движи къмъ А. По сжщия начинъ, когато В се движи къмъ С, едноврѣменно и С се движи къмъ В. Тия движения се срѣщатъ и у човѣка, но не въ една и сжща посока. Законъ е: щомъ се проектира у васъ една добра мисль, непрѣменно ще се проектира и едно обратно дви-

жение. Това ви се вижда като едно противорѣчие въ живота, но то сжществува въ природата. Посѣйте едно житно зърно, или една ябълчна сѣмка и ще видите, че едноврѣменно въ половината отъ сѣмката се заражда едно желание, единъ стремежъ нагорѣ къмъ слънцето, а въ другата половина — друго желание, другъ стремежъ — надолу. Това става едноврѣменно. Това сж двѣ противоположни движения — нагорѣ и надолу. И соковетѣ, които текатъ въ коренитѣ и въ клонищата, се движатъ въ разни посоки. Течението отъ коренитѣ отива къмъ клонищата, а течението отъ клонищата отива къмъ коренитѣ. Така става едно прѣкрѣстосване на тия енергии. Сжщото става и у васъ: щомъ се зароди у васъ една добра мисль, тази мисль иска да се сгъсти, да си създаде почва; слѣдователно, заражда се едно обратно движение. И онзи, който не разбира закона за възможността да се реализира една мисль, ако не внимава, може да си създаде извѣстни неприятности.

Такива противорѣчия сжществуватъ у всички ви. Нѣкой пжтъ азъ виждамъ лицата ви помрачени. Какъ тъй? — Криво ви е нѣщо. Търсите да намѣрите нѣкого виноватъ и казвате: азъ не трѣбва да бъда толкова глупавъ, ще му дамъ да разбере! Какво ще му дадешъ да разбере? Почерняването на лицето показва една волева сила — течение на енер-

гиитѣ къмъ центъра на земята. Значи, въ този моментъ липсва свѣтлина въ човѣка. Лицето ви е тъмно, очитѣ ви сж тъмни, погледътъ обърнатъ надолу. Който и да дойде при васъ, вие казвате: оставете ме, азъ искамъ да бжда самъ. Но слѣдъ 1-2 часа, а може би и слѣдъ единъ день, дойде ви друго настроение, вие вече излизате съ сияеще лице и си казвате: азъ прѣминахъ тази борба. Мислите, че сте горѣ на небето. Лицето ви е свѣтло, весело, казвате: свърши се тази борба! Да, тя се е свършила за малко. Нѣма да се минатъ и 12 часа, пакъ ще дойде мрачното настроение. Послѣ пакъ ще се качите горѣ—движете се като махало. Искатъ, не искате, това ще дойде. Такива прѣживѣвания сж имали всички велики хора, и мжже, и жени, и дѣца — даже и въ животнитѣ ги има. Азъ съмъ слѣдилъ кучетата, коткитѣ, воловетѣ — и у тѣхъ става поляризиране. Сутринъ вольтъ е разположенъ, погледътъ му е усмихнатъ, веселъ. Господарътъ му се приближава до него, той поближе ржката му. Иди слѣдъ обѣдъ при не о, той вече е неразположенъ, казва: не ме бутай, азъ съмъ неразположенъ. Ако е конь, ще те ритне, ще те ухапе. Въ всички животни изобщо има такова поляризиране на енергиитѣ. Нѣкой пжтъ този конь може да е впрегнатъ, но все пакъ си проявява нрава. Запримѣрь, прѣди години срѣщамъ единъ полковникъ съ своя вѣстовой, отиватъ съ

файтонъ къмъ семинарията, но коньтъ е въ таква неразположение на духа, че не иска да върви. Най-послѣ полковникътъ и вѣстовоятъ слизатъ, потупватъ го малко по гърба, помилватъ го, и той тръгва. Качва се отново вѣстовоятъ, качва се и полковникътъ, коньтъ пакъ спира. Пакъ слизатъ. Галятъ го, милватъ го, тръгва. Качва се вѣстовоятъ, коньтъ върви; качва се полковникътъ, коньтъ спира. И най-послѣ полковникътъ рѣшава да върви пѣшъ. Коньтъ му казва: „Днесъ ти ще вървишъ пѣшъ, не искамъ да те возя, нищо повече!“ Казватъ: лошъ нравъ има този конь. Това е поляризиране. Коньтъ казва на полковника: „Днесъ ти нѣма да се качвашъ на файтона. Войника ти ще нося, но тебе не искамъ да нося.“ Това поляризиране на енергиитѣ азъ наричамъ „губене на равновѣсие.“ Това състояние дохожда всѣкога, слѣдъ като се усъмнишъ. Ти се чувствуващъ изоставенъ, като че всички сж се обърнали противъ тебе. Казвашъ: азъ съмъ нещастенъ. Чувствуващъ, че това нѣмашъ, онова нѣмашъ, изпадашъ въ редъ илюзии, въ които нѣма нито сѣнка отъ вѣроятностъ. И послѣ, като минатъ нѣколко часа, казвашъ: Господъ поне е съ мене. И виждашъ вече, че всички хора сж много добрѣ разположени къмъ тебъ. Не, и едното състояние не е вѣрно, и другото не е вѣрно. Хората сж такива, каквито сж били и по-рано.

Сега ще наблюдавате нѣщата и ще се ползвате отъ тѣхъ. Ако вие не можете да приложите тия закони, които ви давамъ, всичко това ще дойде върху васъ. И бжещата ви работа и като учители, и като професори, и като лѣкари, или каквито и да е, ще зависи отъ това вътрѣшно разбиране на законитѣ. Вие трѣбва да разбирате естеството на човѣка, та като го видите, да знаете, какъ да му помогнете. Сега азъ се спирамъ само върху простото проявление на тия сили. Всѣкога отъ това поляризиране се образуватъ много нещастия. Азъ не искамъ да говоря върху отрицателнитѣ сили на природата, но ако вие имате едно отрицателно настроение, ще си отидете съ мисълта, че злото въ свѣта е силно. Злото е силно по причина на това, че вие го обичате — нищо повече. Обичята къмъ злото му дава сила. Злото черпи сили отъ любовта. Ако ние нѣмаме любовъ къмъ извѣстна постѣпка, тя не може да съществува. Тази постѣпка е силна, понеже ние я обичаме. Ти мразишъ нѣкого, защото го обичашъ и обратно: ти го обичашъ, защото го мразишъ. Ти искашъ да го заставишъ да те обича и казвашъ: азъ те обичамъ, и ти трѣбва да ме обичашъ; ако не ме обичашъ, азъ ще те накарамъ да ме обичашъ. Туй насилие е зло. Другиятъ индивидъ ще изхвърли отъ себе си тази енергия. Ако е човѣкъ, около него се образува особена аура,

която създава извѣстна дисхармония между тѣзи двѣ лица.

Ако си прѣдставимъ човѣка въ видъ на тригълникъ, линиитѣ на този тригълникъ се начупватъ, и около човѣшкото тѣло се образува нѣщо въ видъ на ръжда, или въ видъ на скрѣжъ. Ако човѣкъ е здравъ, тия линии вървятъ успоредно и изтичатъ като лжчитѣ на слънцето — много сж красиви. Щомъ, обаче, се появи дисхармония въ човѣка, тия линии се начупватъ ситно, на прахъ, като ръжда, и тогава се зараждатъ разнитѣ болести. Нѣкой пжтъ тия линии се начупватъ въ гърдитѣ — заражда се охтика; нѣкой пжтъ въ мозъка — мръдва дѣската на човѣка; нѣкой пжтъ въ сърцето — получава се ударъ и т. н. Затова на човѣка трѣбва да се създадатъ голѣми мъчнотии, за да може този скрѣжъ, тази ръждива кора да се разсипе. Затова именно идатъ голѣмитѣ страдания въ свѣта. Като се разчупи това яйце, пакъ ще дойде свѣтлината въ съзнанието на човѣка, и той ще се намѣри въ своето нормално състояние. Неразположенъ си духомъ, иди до Витоша, постой тамъ 4 — 5 часа и се върни! Твоето състояние веднага ще се прѣвърне. Ти ще се поляризирашъ въ възходяща степенъ и ще започнешъ да мислишъ, че можешъ да направишъ всичко. Да, ти можешъ да направишъ всичко това, което е въ твоята власть.

Сега, между васъ трѣбва да се създаде тази хармония, понеже бждещата работа, която мислите да вършите, зависи отъ това взаимно разбиране помежду ви. Иначе, около васъ може да се набере такава отрицателна енергия, която ще направи аурата ви непривлѣкателна. Тѣзи, у които има много такива прѣчупвания, отблъскватъ хората отъ себе си; а у тѣзи хора, които живѣятъ съобразно Божиитѣ закони, има една магнетическа сила, т. е. Божествената сила дѣйствува у тѣхъ, и тѣ сж по-привлѣкателни.

Та първото нѣщо: вие ще гледате всѣкога да тълкувате нѣщата въ добъръ смисълъ. Всички сили въ природата по сѣщество сж добри. Злото е само въ тѣхното приложение — нищо повече! Значи, вие сте приложили извѣстни Божествени мисли и желания, но природата, за да ви научи единъ урокъ, усилюва тия желания у васъ, вслѣдствие на което идватъ тия вътрѣшни страдания. Отъ тия страдания вие изваждате една поука и казвате, че даденъ законъ е вѣренъ. И като научите този законъ, ще можете да живѣете, дѣто поискате. Вие искате да живѣете на земята, да бждете здрави, да имате приятели, да устроите вашето бждеще, да бждете полезни на вашитѣ ближни, но по какъвъ начинъ ще постигнете всичко това? Знание ви трѣбва, разумность трѣбва да имате. Ако живѣете, както сегашнитѣ хора, ще имате

единъ животъ подобенъ на тѣхния, и слѣдъ 20 — 30 години ще кажете: не струва да се живѣе, животътъ е илюзия, всичко е измама и т. н. Това е най-голѣмото нещастие, което може да ви сполети.

Моето желание е да приложите поне отчасти това, което ви говоря. То ви е потрѣбно, защото най-малко съ 50 на сто ще намалите мжнотиитѣ, които сега ви се създаватъ отъ миналото. Азъ забѣлѣзвамъ, мнозина отъ васъ започватъ да заболѣватъ. Защо? Азъ зная, въ васъ има ди-хармония, набиране на излишна енергия и подпушване. Дойде ли такова нѣщо, ще духате. Дайте мѣсто на всичко, което дойде. Пуснете го, но по възможность винаги си казвайте: всичко въ свѣта работи за добро. Правете малки опити съ себе си! Има извѣстни задачи, които нѣма да разрѣшите лесно. Не мислете, че тия формули, които ви давамъ, сж лесни за приложение. Съ формулата, която ви дадохъ тази вечеръ: движение на ржцѣтѣ прѣдъ гърдитѣ, настрани, сжщеврѣменно леко издухване, трептение на ржцѣтѣ и произнасяне на думитѣ любовь, радость и веселие, може да разрѣшите 30 на сто отъ мжнотиитѣ въ живота си, но при изпълнението имъ има голѣма отговорность. Тѣ сж и за по-голѣми мжнотии. А това упражнение нѣма да ви коштува нищо. Колко врѣме ще ви отнеме правенето на добро?

— Добро всѣкога може да правите, при това резултатитѣ му сж винаги добри. Сутринъ, като направите упражнението, ще имате 30 на сто подобрене, на обѣдъ — 30 на сто, и вечеръ — 30 на сто, всичко 90 на сто. Оставатъ само 10 на сто отъ мъжнотиитѣ ви. Като имате единъ резултатъ отъ 90 на сто, това е достатъчно, но изисква се повече работа. Вие може да кажете: и безъ тия упражнения може. Може, нима хората не умиратъ безъ упражнения? — Умиратъ. Нѣкой ще каже: безъ наука може. — Може и безъ наука, не е лошо, но по-хубаво е човѣкъ да живѣе единъ съзнателенъ животъ и да участвува въ великата Любовь на природата, въ радоститѣ на природата и въ веселието на природата и да знае, защо е дошълъ на земята.

Какъ разбрахте сега закона за поляризирането? Всѣка мисль, колкото и да е добра, щомъ се проектира въ васъ, ще хвърли сѣнка. Вие трѣбва да знаете, че се намирате въ срѣда отъ една гѣста материя. Слѣдователно, дѣто и да проектирате вашата енергия, все ще се образува търкане. Туй търкане е свързано съ васъ. Каквато и да е вашата мисль, все ще произведе обратна реакция. И законътъ е обратенъ: ако намислите нѣщо лошо, тази лоша мисль ще роди нѣщо обратно въ васъ, ще роди една добра мисль. Силитѣ въ природата всѣкога се балансиратъ. Ако започнете от-

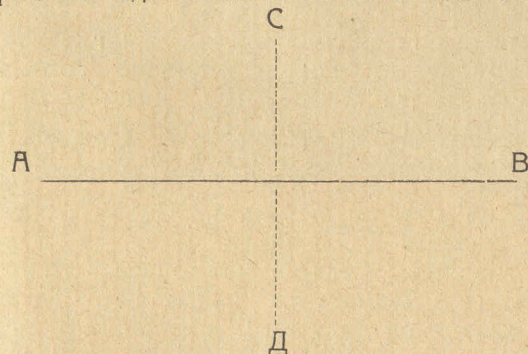
горѣ-надолу или отдолу-нагорѣ, всѣкога тия сили се балансиратъ. Ако започнете съ положителното, послѣ ще се прояви отрицателното; ако пъкъ започнете съ отрицателното, първо ще се прояви то, а послѣ положителното. Ако започнете съ Божественото, пакъ сжщото нѣщо: първо ще се яви Божественото, а послѣ човѣшкото. И обратното. Тѣй щото, когато сте въ неразположение на духа, вижте, каква мисль ще се яви отъ туй неразположение. Запримѣръ, неразположенъ сте, но дойде ви на умъ да посѣтите единъ вашъ приятелъ и го посѣщавате. Нѣкой вашъ приятелъ е далечъ, въ Варна, но ви дойде на умъ за него, цѣли 5 години не сте го виждали. Имате ли условия да го посѣтите, не се бавете, идете въ Варна, направете една разходка и ще добиете една отлична опитностъ. Замислите ли това нѣщо, веднага ще дойде едно изкушение, ще си кажете: ама азъ ще похарча толкова пари! Не жалете паритѣ, нито врѣмето, защото, врѣмето и паритѣ сж дадени за човѣка, а доброто, което ще направите, струва повече, отколкото врѣмето и паритѣ. Щомъ ви дойде въ ума една положителна мисль, изпълнете я.

Пъкъ ако дойде въ ума ви една отрицателна мисль, законътъ е обратенъ. Да кажемъ, нѣкой день ви дойде на умъ, че имате да взимате пари и веднага рѣшавате да отидете да си искате паритѣ, или да дадете

този човѣкъ подѣ сѣдѣ. Дойде ли ви такава мисль, не отивайте, стойте си въ кѣщи, не мърдайте крака си. Задрѣжте тази мисль въ себе си, безѣ да я реализирате, день, два, докато ви дойде едно прѣкрасно настроение. Иначе, отидете ли веднага, непрѣменно ще забъркате такава каша, че съ години нѣма да може да я оправите. Законѣ е това. Не си мърдай крака, стой цѣль день въ кѣщи, докато се възстанови твоето равновѣсие. На другия день, като ти дойде едно прѣкрасно настроение, иди при този свой приятель, отѣ когото имашѣ да взимашѣ пари, и му кажи: приятелю, не се безпокой, работата лесно ще се уреди. Това сѣ правила, които трѣбва да спазвате прѣди всичко по отношение на себе си. Ако не ги спазвате, въ края на краищата вие пакѣ ще ги научите, но по-мѣчно.

Умнитѣ хора се учатѣ отѣ опитността на другитѣ, а тия, които не сѣ поумнѣли, се учатѣ отѣ своята опитность. Затова по-добрѣ, ползвайте се отѣ опитността единѣ на другѣ. Така трѣбва да бѣде за ученицитѣ, които се учатѣ въ единѣ окултенѣ класѣ. Прѣимуществомъ за ученици, които се учатѣ заедно, е въ това, да се ползватѣ взаимно отѣ своитѣ опитности. Ако тукѣ не можете да се ползвате, тогава учението ви заедно е безпрѣдметно. Като се наблюдавате, ще видите, че нѣкой е по-опитенѣ въ живота, другѣ е по-търпеливѣ, трети е по-силенѣ

въ извѣстна областѣ, по-уменѣ, по-съобразителенѣ и т. н. Нѣкой има прозорливость, нѣкой е милостивѣ, нѣкой е смѣль, рѣшителенѣ. Че това сѣ подбудителни причини. Всѣки може да ти даде една инжекция, да ти послужи като една подбудителна причина къмѣ добро. Ако живѣешѣ самѣ, нѣма да имашѣ тия добри влияния. Тази е добрата страна на единѣ класѣ. Нѣкой казва: азѣ

откато влѣзохѣ въ този класѣ, огрубѣхѣ. Не, тогава ти не си разбралѣ смисъла на класа. Въ единѣ класѣ има разнообразни елементи, но това разнообразие е хубаво. Има единѣ законѣ, по който може да си избирате приятели. Нѣкой день ще ви посоча, какѣ трѣбва да се нареждате. Има нѣкои отѣ васѣ, които, ако събера на едно мѣсто, непрѣменно ще се скаратѣ.

Азъ изяснявамъ това нѣщо тъй: ако съберемъ лицата А и В, тѣ не ще могатъ да се търлятъ. Ще кажете: да ги примиримъ! Не можете да ги примирите по никой начинъ. Огрицателни сили дѣйствуватъ у тѣхъ. Лицата А и В сж отрицателни хора и могатъ да вършатъ отлична работа, но какво трѣбва да ги направимъ? Какво имъ липсва? — Липсва имъ трето едно лице. Това лице е С. Прѣзъ него ще прѣкарате А и В. Тамъ и двамата ще се срещнатъ и ще се погледнатъ, но С трѣбва да седи непрѣменно горѣ въ центъра. Тогава А казва на С: кажи на В, че азъ не го обичамъ, той има такива и такива неджзи. Но С е уменъ, казва на В: А казва, че те много обича. Обаче В казва: азъ зная, че той не говори истината. Послѣ С казва на А: знаешъ ли, В казва, че ти си отличенъ човѣкъ. Сега С наблюдава отгорѣ, вижда, че и двамата сж недоволни. Тогава С се проектира долу въ Д и изпраца В въ Д. Въ Д се събиратъ Д и В заедно; събиратъ се сжщо С и А и се съгласяватъ помежду си. Имате слѣдъ това линията СД, т. е. силата, която примирява противорѣчията. Значи, тия енергии, които сж по-интенсивни, трѣбва да минатъ прѣзъ една по-мека срѣда, за да се смекчатъ. Азъ наричамъ СД „смекчаващи условия“ въ живота. Така напримѣръ, сърцето е една срѣда, смекчаваща човѣшки-тѣ мисли. Чувствата на душата пѣкъ сж срѣ-

да, смекчаваща силитѣ на човѣшкия духъ. И затова, когато искатъ да кажатъ, че нѣкой човѣкъ е грубъ, казватъ: този човѣкъ е безъ сърце и безъ душа, не казватъ, че е безъ умъ. Той може да е уменъ и силенъ, но въ него нѣма сърце, нѣма и душа. Той е човѣкъ, съ когото не може да се живѣе. Но СД може да живѣе съ този, съ когото никой не може да живѣе. Това не подразбира, че А и В нѣматъ тия меки чувства, но тѣ се намиратъ въ едно състояние на зародишъ. Мекитѣ сили въ природата се намиратъ въ зародишно състояние у всѣкиго. Слѣдователно, силитѣ СД сж положителни, възходящи сили въ природата, тѣ могатъ да примирятъ всичко, а силитѣ А и В могатъ да направятъ едно отклонение. Въ тия сили трѣбва да стане едно прѣчупване.

Ето защо, въ природата често трѣбва да става прѣкрѣстосване. Това азъ обяснявамъ така: ако нѣкой отъ васъ има продълговато лице, той е мжжъ, има мотивенъ темпераментъ, затова трѣбва да дружи съ човѣкъ, който има валчесто лице, т. е. човѣкъ съ по-мекъ характеръ. Продълговатитѣ лица сж активни, обаче валчеститѣ лица може да сж натрупани съ груба, болезнена материя. Въ пълнитѣ, валчести конструкции прѣобладаватъ кривитѣ линии, а у продълговатитѣ — правилитѣ линии. Всички тия линии сж силови линии на енергиитѣ. Нѣкои смѣтатъ, че лицето трѣб-

ва да бжде валчесто, пълно. Не, не трябва да бжде пълно, но линиите на лицето не трябва да бждат и много вдлъбнати, нито очите много потънали навътръ. Това е пакъ една положителна сила. Щомъ очите на човъка потънатъ много дълбоко, това показва, че сърцето на този човъкъ се е изхабило. Затова, ще се стремите всъкога да мислите добро. Не мислете зло за никого и за нищо. Запримър, седите и казвате: това е лошо, онова е лошо, безъ да знаете, че това зло се отвърща и огрубява самите васъ. Не, ако мислите за пороците, които има единъ човъкъ, трябва да знаете, че тѣ съществуватъ у всички хора. Тия лоши мисли, желания, стремежи, минаватъ прѣзъ всѣки човъкъ. Даже най-кроткия човъкъ може да възбудимъ, да се разгнѣви. Имаме единъ великъ характеръ, като Христа, но при единъ моментъ Го виждаме, че взима камшика и изпъжда всички изъ храма навънъ. Това е една енергия, която се изразява по такъвъ начинъ именно. Питамъ: отъ чисто окултно гледище, Христосъ не можа ли да внуши на тия хора да излѣзатъ вънъ и безъ този камшикъ? — Можа. Защо тогава Христосъ употреби този камшикъ? Какво казва Писанието, Христосъ удари ли нѣкого съ този камшикъ, или само тѣй го вдигна? Нѣкои считатъ, че Христосъ е направилъ това отъ слабостъ. Не. Христосъ постъпи така не отъ слабостъ, но това е

единъ методъ. По този начинъ Христосъ имъ каза: „Ако вие не изпълните волята Божия, отъ единия край до другия, все ще ги биятъ“. И около кого отъ васъ не се е увивалъ този камшикъ и то по всички правила? Въ всѣка къща все има по единъ такъвъ камшикъ. Камшикътъ е символъ. Икогато този камшикъ се увие около васъ, плачъ и ревъ ще има, но който не разбира закона, ще каже: какъ, Христосъ да вземе камшика и да го приложи? Христосъ казва: „Ако вие правите храма Божий тържище, ще има плачъ, а не миръ въ дома ви.“ Какво значи това, че около васъ се увива камшика? — Камшикътъ, това сж страданията, съ които се означава, че вие не изпълнявате волята Божия. Камшикътъ е символъ само на дълбоки, сърдечни и умствени страдания, които човъкъ прѣживява. Всѣки трябва да разбере Божия законъ и да Го изпълни.

Божиятъ Духъ отъ хиляди години е работилъ върху насъ и ни е далъ единъ организъмъ съ крака, ръце, мозъкъ, сърце и т. н. Ако ние при сегашния животъ не можемъ да контролираме нашия организъмъ, съ неговите сили — този мозъкъ, това сърце, тия нерви, артерии и всички клетъци въ него, какво очакваме тогава? Вие ставате сутринъ и нищо не мислите за вашето тѣло. Направете една молитва за него. Изпратете вашата мисль къмъ тѣлото си. Помислете за всички ваши

клѣтки, които влизатъ въ мозъка, въ стомаха ви. Помислете за всички живи същества, които работятъ въ него, и имъ изпратете, както прави единъ добъръ господарь съ слугитѣ си, една мисль, едно благословение. Насърдчете ги, дайте имъ сили, и тѣ ще се зарадватъ. А вие ставате сутринь, и нищо не мислите за тия работници. Мислите за голѣми работи, но всичкитѣ голѣми работи зависятъ отъ тия малки същества. Ами знаете ли, какво ще стане, като се откажатъ да работятъ клѣткитѣ на стомаха, на сърцето, на мозъка и кажатъ: нѣма да работимъ повече! Сърцето започва слабо да тупа, и ние казваме: сърцето спира! Не, изпратете една насърчителна вълна къмъ тия клѣтки! Говорете имъ, тѣ всичко разбиратъ. Има единъ Божественъ законъ, който ги управлява. Насърдчете ги, тѣ сж съзнателни същества! Бждете разумни, внимателни къмъ тѣхъ, говорете имъ като единъ добъръ господарь. Уморите ли се, спрете. Кракътъ ви заболи, запримѣрь, спрете се, снемете чорапа си, поразтъркайте малко крака, помислете поотдѣлно за всѣка клѣтка и ще видите, че нѣма да мине и половинъ часъ, и болката на вашия кракъ ще прѣмине.

Сегашнитѣ хора не мислятъ, че въ клѣткитѣ има съзнание. Не, въ тѣхъ по нѣкой аспектъ има такава интелигентность, каквато хората не прѣдполагатъ. Здравето ви, способ-

ността ви зависятъ именно отъ вашитѣ клѣтки. Ето защо, всѣка сутринь пращайте по една добра вълна къмъ всички ваши клѣтки. Вечерь, прѣди лѣгане, пакъ имъ пратете по една добра мисль и си легнете. Като станете сутринь, ще усѣтите едно особено приятно разположение. Ами че тия клѣтки сж ваши слуги! Тѣ ще кажатъ: нашиятъ господарь е направилъ една реформа въ нашия животъ, нека му слугуваме добръ! Съвременната окултна наука доказва това нѣщо. Помислятъ ли хората по този начинъ, ще продължатъ живота си съ колкото години искатъ: то съ 10, 15, 20, 100, 150, 200 години. Ще кажете: кой има врѣме да се занимава всѣка сутринь съ тия малки клѣтчици, да имъ праща добри мисли? Най-първо ще мислите за тѣхъ. Писанието казва: „Ние сме храмъ, и въ Богъ живѣе въ насъ, и всичко въ насъ е живо“.

Слѣдователно, къмъ всичко трѣбва да гледаме съ едно благоговение и да се радваме, че Богъ ни е поставилъ въ това тѣло; да се радваме, че всички тия малки душички, всички тия малки клѣтки слѣдъ милиони години ще станатъ отдѣлни, голѣми хора като насъ. Като ги срещнете, тѣ ще кажатъ: „Азъ те познавамъ“. — Отдѣ? — Едно врѣме живѣхъ въ тебъ. Дѣ? — Въ главата ти, и съмъ от много добръ запознатъ съ реда и порядъката тамъ. Друга клѣтка ще каже: „Едно врѣме

живѣхъ въ сърцето ти и зная, какво чувствувашъ“. Трета клѣтка ще каже: „Азъ пъкъ бѣхъ въ стомаха ти“. Всички клѣтки ще помнятъ, коя дѣ е била и ще носятъ своето звание.

Сега, и вие въ този класъ сте такива малки клѣтки. И както всички клѣтки на единъ организъмъ съставятъ едно цѣло, така и вие въ този класъ, па и милиони още хора, съставлявате такива клѣтки въ организма на едно по-разумно същество. И нѣкой пжтъ, като станете сутринъ, възприемате отнѣкъждѣ една добра мисль. Отдѣ иде тя? — Туй същество изпраща своето благословение до васъ, като ви казва: „Миръ на васъ! Азъ ще ви помогна“. Защо? Защото ти си въ неговия организъмъ. И ти се насърдиши, разположиши се. Ти си осигуренъ, защото живѣешъ въ едно тѣло, което се управлява отъ единъ разуменъ духъ. Тѣй че, всички сме осигурени въ свѣта. Не мислете, че нѣма сигурность. Дотогава, докато вие живѣете разумно и се подчинявате на Божия законъ, вашиятъ животъ е осигуренъ.

Сега разбрахте упражнението, нали? Ще го правите 10 дни наредъ, всѣка сутринъ, всѣки обѣдъ и всѣка вечеръ и ще си отбѣлѣзвате, какви резултати ще имате: дали като го направите, веднага ще настѣпи промѣна въ състоянсето ви, или слѣдъ нѣколко врѣме. Интересни ще бждатъ наблюденията

ви. Сжщо тѣй ще проучватъ и закона за поляризирането. Той е цѣла наука.

Т. м.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мждростъта води къмъ Истината!“

— Тя постоянно ни весели!

МОЩНИТЪ СИЛИ НА РАЗУМНАТА ВОЛЯ.

23

III година.

23 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 23. III. 1924 г.
въ гр. София.

МОЩНИТЪ СИЛИ НА РАЗУМНАТА ВОЛЯ.

Сега ще ви дамъ друга една формула,
която ще произнесете всички заедно.

„Богъ на Любовта не е Богъ на
мъртвитъ, а Богъ на живитъ.“

Т. м.

Да кажемъ, че имаме една връзка. Какво
прѣдставлява тази връзка? — Връзки сжше-
ствуватъ само въ физическия свѣтъ. Но кога-
то една връзка не е направена по всички
правила на законитъ, които сжществуватъ въ
дѣйстващитъ сили на физическия свѣтъ,
появява се дисхармония, която създава экс-
плозии. Какво се произвежда при освобож-
даването на извѣстни елементи отъ дадени
съединения? — Експлозии. Човѣшкото тѣло,
само по себе си, е една природна батерия и
то не отъ проститъ, но отъ сложнитъ батерии.
Въ тази батерия се намиратъ всички видове
енергии. По нѣкой пжтъ вие мислите, че сте
ангели, нали? Но прѣди всичко ангелитъ се
отличаватъ съ възвишенъ умъ. Ние нѣмаме
дума, съ която да опрѣдѣлимъ, какъвъ е тѣх-
ниятъ умъ. Умътъ на ангелитъ се отличава
по това, че въ даденъ моментъ той контро-
лира всички сили и ги направлява, безъ да
изпуска нѣщо изъ прѣдъ видъ, когато въ

отношенията на хората много нѣща се прѣнебрѣгватъ.

Животътъ, който се проявява, не се използва правилно: въ всѣки организъмъ оставатъ излишни сили. Всѣка фаза на живота носи съ себе си тия динамически сили, които или съграждатъ, или разрушаватъ. Заблуждението на съврѣменнитѣ хора седи въ това, че тѣ мислятъ, какво всички сили въ свѣта сж само съграждащи. Не е така. Фактитѣ въ свѣта показватъ, че за сега силитѣ, които разрушаватъ, сж по-силни, по-мощни, отколкото онѣзи, които съграждатъ. И вслѣдствие на това, въ вашия животъ има повече скърби, отколкото радости; повече разочарования, отколкото очарования. Даже, колкото и да сте млади, все имате едно разочарование, и нѣкой пѣтъ казвате: не струва да се живѣе! Искате да вземете едно вѣже, да направите една примка и да я турите на врата си. Разбира се, онзи, който вземе това вѣже, ще си намѣри и дърво, на което да се обѣси. Знаете ли, какъвъ е произходътъ на бѣсенето? Защо трѣбва хората да турятъ вѣже на шията си? Има нѣколко вида смъртъ за човѣка: или ще се обѣси, или ще вземе отрова, или ще се мушне съ ножъ, или ще се хвърли отъ нѣкоя голѣма скала, или ще се удави и т. н. Отдѣ произтичатъ тия стремежи у разнитѣ хора? Ще кажете: този човѣкъ не е нормаленъ. Не е нормаленъ

ли? Ами какъ му стига ума на този анормаленъ да вземе вѣже и да се обѣси, или да вземе ножъ да се промуши, или да се удави, или да се хвърли отъ нѣкоя скала, или да се хвърли въ огъня да изгори и т. н? Кой начинъ ще избере, това се опрѣдѣля отъ енергиитѣ, които прѣобладаватъ въ него. Ако въ него прѣобладаватъ огненитѣ енергии, тѣ ще го накаратъ да се хвърли въ огъня да изгори. Това е мое обяснение. Ако енергиитѣ на водата прѣобладаватъ, тогава тѣ ще го накаратъ да се хвърли въ водата, Ако енергиитѣ на сцѣплението прѣобладаватъ, той ще вземе вѣже да се обѣси; той иска да виси, да не падне на земята. Този човѣкъ, като умира, иска да запази тѣлото си цѣло. И въ този случай той е пакъ търговецъ — обѣсва тѣлото си и пакъ като че го спасява, не иска да се хвърли въ огъня. Други хора пѣкъ се хвърлятъ отъ нѣкоя скала. Това сж редъ психологически моменти у хората.

Защо сега говоримъ за тия случаи? Полезно е да се говори, защото и въ вашия животъ по нѣкой пѣтъ ще се роди мисълта да отидете на нѣкоя скала и да се хвърлите оттамъ. Който иска да се хвърли отъ нѣкоя скала, висока около 500 метра, казва: като се хвърля отъ тази скала, всички вѣстници ще пишатъ за мене. Какво геройство има въ това, да се хвърли човѣкъ отъ една

такава скала? — Шестлавие има тукъ. Хора, които се хвърлят отъ канаритъ, сж много шестлавни. Тъзи пъкъ, които се хвърлят въ водата, сж скрити натури, обичатъ да полъгватъ, Тъ искатъ никой да не ги знае, затова скриватъ тѣлото си въ водата, но водата послѣ пакъ изкарва тѣлото имъ навънъ. Онѣзи пъкъ, които се хвърлятъ въ огъня, тѣ сж голѣми майстори, хитри хора сж. Тѣ казватъ: да изгори тѣлото ми, поменъ да не остане отъ него! Да нѣмамъ вече никакво взимане-даване. Азъ бихъ желалъ нѣкой, който е горѣлъ въ огъня и послѣ сж го извадили, да опише своето психологическо състояние — какви сж били неговитѣ прѣживявания. Послѣ, да опише, въ момента, когато се хвърлялъ въ огъня, какви сж били сжщинскитѣ мисли, които е прѣживѣлъ. Много интересни сж тия прѣживявания. Сжщо така е интересно, когато нѣкой се хвърли отъ високо, да му сложатъ, безъ той да знае, една прѣграда и едва се хвърли, да се спре на 20 метра. Такъвъ човѣкъ може добръ да опише своитѣ прѣживявания.

Азъ зная такъвъ единъ случай съ една мома отъ Шуменско. Тамъ има високи канари около 150 — 200 метра. Тази мома била родомъ отъ Каспичанъ. Тя се хвърлила отъ една такава скала, но роклята ѝ се закачила за два камъка, и тя увисва. Оттамъ хората я спасяватъ. Роклята била здрава,

тъкана, а не като вашитѣ рокли, слаби, затова я одържала. Като се закачила, цѣлъ день висѣла съ главата си надолу. И послѣ тя разправяше своето прѣживяване, какво нѣщо е да се хвърли човѣкъ отъ скала. Втори пѣтъ тя вече никога не помислила за хвърляне отъ скала. Казва: азъ разбрахъ, какво нѣщо е да се хвърли човѣкъ отъ канара.

Та това сж сили, които се натрупватъ въ васъ, и вие трѣбва да изучавате законитѣ, по които да разпрѣдѣляте тия сили, да не оставатъ въ васъ излишни енергии. Когато вие придобивате знания само отъ шестлавие, всѣкога личнитѣ чувства у васъ сж подбудителниятъ мотивъ къмъ това знание. Този мотивъ е отличенъ, той е едно благословение, ако вие вървите по естественъ пѣтъ, но ако по този начинъ вие усилите дѣятелността на вашитѣ лични чувства, ще остане единъ плюсъ, единъ излишъкъ, който ще внесе едно горчиво чувство въ душата ви. Слѣдъ като добиете знанието, вие ще останете недоволни и ще мязате на онзи студентъ, който, като свършилъ университета, взелъ диплома си, зарадвалъ се, че свършилъ и казалъ на майка си: свършихъ вече. Майката мислила, че синътъ ѝ е много радостенъ, но вечеръта той се самоубилъ. Онѣзи хора, които се самоубиватъ, не сж герои. Това сж хора, които не искатъ да из-

платятъ своята данъ честно и почтено. Тѣ бѣ-
гатъ отъ живота. Но природата ще ги хва-
не за ухото, ще ги докара въ свѣта при
още по-тежки условия. Ако и трети пжтъ
ги хване така, ще имъ тури още по-тежки
букаи, докато най-послѣ ги накара да пла-
тятъ, каквото дължатъ, по всички правила
на кармическия законъ. Вие може да се уби-
вате 1, 2, 3, 10, 100 пжти — нищо нѣма да
спечелите. Това не е геройство. Ако нѣкой
иска да опита това, азъ бихъ го посвѣтвалъ
да облѣче една здрава рокля, като на онази
мома отъ Каспичанъ, та, като се хвърли, да
се закачи на нея. Само така ще имате една
отлична опитностъ. Тѣй както върви съврѣ-
мениятъ свѣтъ, у всички млади хора въ Аме-
рика, въ Англия, въ Франция и на всѣкъдѣ
другдѣ, се заражда едно усилено стремле-
ние къмъ самоубийство. У младитѣ има едно
желание да се самоубиватъ, или най-малко
да се дуелиратъ. Сега е на мода мжже съ
мжже, жени съ жени да се дуелиратъ.

Като не разбирате още добръ законѣ-
тъ, вие може по нѣкога да си чертаете
планове, че въ окултната наука ще добиете
такава голѣма сила: това ще направите, онова
ще направите и т. н. Но всѣка сила носи
слѣдъ себе си и отговорностъ. Онзи голѣмъ
търговецъ, който има единъ милионъ или 10
милиона лева и ги туря въ обръщение, ще
има повече работа, отколкото другъ нѣкой,

който разполага съ малко капиталъ. Той ще
има повече блага, но ще има и по-голѣма
отговорностъ, повече неприятности. Плюсътъ
и минусътъ вървятъ въ природата заедно.
Ако азъ напиша числото 5 и туря прѣдъ не-
го единъ минусъ, какво е това число? (—От-
рицателно). Ако пъкъ туря минуса слѣдъ
5—тѣ, какво означава това? (—Това показва,
че отъ 5—тѣ ще вадимъ нѣщо).

Допуснете сега, че имате една топка,
съ ластикъ, която може да се тегли надолу
и нагорѣ. Какви резултати ще произведе тя,
ако се тегли надолу? Нали дѣцата иматъ та-
кова топки съ ластикъ? Ако топката отива
надолу, ластикътъ се разтѣга. Но щомъ ла-
стикътъ се свие, топката се връща нагорѣ,
въ своето първоначално състояние. Допуснете,
че едно съзнателно сжщество
тегли тази топка надолу, а другъ сж-
щество влияе на тази топка отгорѣ. Ако
единиятъ тегли нагорѣ, а другиятъ—надолу,
каково ще стане съ нея? (— Ако и двамата
теглятъ съ равни сили, тя ще остане на срѣ-
дата). Често физическитѣ сили у
човѣка взиматъ надмощие надъ духовнитѣ,
и ако не се задоволятъ, у човѣка се явя-
ва едно вътрѣшно недоволство. Това вътрѣ-
шно недоволство ще докара у него раздраз-
нение, гнѣвъ, отмъщение и т. н. И въ ум-
ствения свѣтъ ставатъ подобни процеси.
Това се дължи на двѣтѣ съзнания въ човѣ-

ка. Едното азъ наричамъ „висше“ съзнание на умствения свѣтъ, а другото „низше“ съзнание. Низшето съзнание произвежда въ физическия свѣтъ извѣстни резултати, които ние наричаме низши прояви. Тѣ произвеждатъ убийства, кражби и всички видове пороци. Другото влияние на висшето съзнание е възходяще. То произвежда туй, което съгражда, което гради на земята. Слѣдователно, низшитѣ енергии въ умствения свѣтъ произвеждатъ и низши прояви въ физическия свѣтъ.

Сега, ако вашиятъ умъ е ангажиранъ, ако долната частъ на мозъка ви е ангажирана съ наблюдения и се интересувате отъ нѣща близки за вашия животъ, вие ще бждете доволни, но ако ви се случи катастрофа, която вие не можете да си обясните, веднага у васъ ще се яви чувството на отчаяние. Ще изскъна мисълта си. Ако вие живѣете въ третия етажъ на една кжща и ви кажа: хвърлете се отъ прозореца! Какъ ще направя това? Запалвамъ кжщата. Вие, като нѣма откъдъ да излѣзете, какво ще направите? — Ще се хвърлите отъ прозореца и оттаткъ ще минете. Защо сега ще се хвърлите отъ прозореца? По-рано не бѣше разумно да се хвърляте отъ прозореца, а сега е разумно. Защо? Защото виждаме по-голѣма опасностъ. Да, но по-малката опасностъ е за прѣдпочитане прѣдъ по-голѣмата. Приложете сега закона! Забѣлжете: малкото

нешастие е за прѣдпочитане прѣдъ голѣмото. Ако въ живота ви е дошло едно малко страдание, не се сърдете, защото ще дойде по-голѣмо. Малкото страдание е да се хвърлите прѣзъ прозореца, а голѣмото страдание е да изгорите съвършено. Вие можете да се хвърлите отъ третия етажъ, но ще минете съ малко контузуване. Ако паднете на прѣститѣ си, ще минете безъ всѣкакво контузуване. И тѣй, не избѣгвайте страданията въ живота си! Единъ свѣтъ отъ мене: не избѣгвайте естественитѣ страдания! Запримѣръ, излѣзе ви единъ малкъ цирей на ржката, не го разтривайте да се върне назадъ, но му спомогнете да набере, да се увеличи и като набере, пробийте го!

Страхътъ всѣкога ражда по-голѣмо зло. Ако заболѣете, не казвайте: тази болестъ да я нѣма! Не, усилете вашата воля, кажете си: азъ съмъ по-силенъ отъ болестъта. Какъ? Азъ съмъ привеждалъ често слѣдния примѣръ. Лѣкаритѣ казали на една болна жена, че ще умре, но тя си казала: „Не, азъ нѣма да умра, ще живѣя!“ И наистина, тя станала отъ леглото и не умрѣла. Въ даденъ случай човѣкъ може да бже по-силенъ отъ смъртъта. Нѣма сила въ свѣта, по-силна отъ човѣшката воля. Васъ сж ви казвали, че човѣкъ при извѣстни условия е слабъ. Не, по-голѣма сила отъ човѣшката воля нѣма. Азъ разбирамъ разумно употрѣбената воля, Затова имай-

те доблестъта на тази жена. Не се страхувайте, нито се съмнявайте въ Бога. Щомъ се усъмнишъ въ Бога, въ разумното начало, ти не си вече човѣкъ. Че Богъ е тилъ за насъ въ свѣта! Докато тази лампа свѣти, азъ зная, че и слънцето свѣти. Когато лампитѣ и всичкиятъ огънь по земята изгасне, това показва, че и слънцето изгасва. Но докато съществува единъ огънь на земята, дѣто и да е той, това показва, че и слънцето грѣе, безъ разлика на това, дали ние го виждаме, или не. Това не е важно. Тѣй щото, нито единъ отъ васъ не трѣбва да губи вѣрата си въ Бога. Само така вие ще чувствувате сила вътрѣ въ себе си, че сте по-горѣ отъ всѣка мжчнотия. Всѣка задача, или всѣки изпитъ, колкото и да е мжченъ, вие сте въ състояние съ трудъ и постоянство да го прѣодолѣете.

Ще ви приведа единъ примѣръ за Мохамеда. Когато той се отчаялъ отъ дѣлото си, избѣгалъ и се скрилъ въ една пещера, слѣдъ дълбоки размишления, най-послѣ той намислилъ да напусне идеята си. Въ това врѣме забѣлѣзалъ, че една мравка се спрѣла съ своя голѣмъ товаръ прѣдъ една малка височинка: дойде донѣкъждѣ, изпусне товара, върне се пакъ да го вземе, пакъ го изпусне и т. н. И почналъ той да брои, колко пжти тази мравка изпущала товара и се връщала отново да го вземе: 1, 2, 3, 4, 5, 10, 20, 70 пж-

ти тази мравка взимала товара си, но той все падалъ. Цѣли 99 пжти се повторило това, докато на стотния пжтъ тя прѣнесла товара си. Тогава той си казалъ: ако въ тази мравка има такова постоянство на волята, да прѣнесе товара си прѣзъ тази височинка, защо азъ да не послѣдвамъ нейния примѣръ? Една мравка спасява неговото положение. Питамъ ви: ще бждете ли вие по-слаби отъ тази мравка? Нѣкой отъ васъ се обезсърди. Питамъ го: ти мислишъ ли, че си много интелигентенъ? Я вижъ онази мравка, която 99 пжти вдига своя товаръ, а ти още на десетия пжтъ се обезсърдчавашъ! Казвамъ: мравката седи по-горѣ отъ тебе, поне въ това отношение. Ето единъ примѣръ, който показва, че мравкитѣ въ своята култура сж много интелигентни. Въ една мравка има голѣмо постоянство и голѣма интелигентность. Азъ съмъ правилъ редъ наблюдения върху нейната интелигентность. Единъ день седа на една пейка, гледамъ — единъ паякъ си направилъ мрѣжа и дебне. Азъ го наблюдавамъ, По едно врѣме дойде една мравка, и паякътъ веднага я хвана и внесе въ паяжината си. слѣдъ малко забѣлѣзвамъ една голѣма мравя тича, обикаля около мрѣжата. Дойде до първата нишка, потегли я и я скжса. Отиде при втората нишка и нея скжса; дойде до третата, и нея скжса. Тѣй обиколи всичкитѣ нишки, скжса цѣлата мрѣжа и се вмъкна вътрѣ. Гле-

дамъ, паякътъ излѣзе изъ дупката, а тя изнесе първата мравка, жертвата му. Цѣли 20 минути наблюдавахъ тази картина. Казвамъ: интелигентностъ има въ тази мравка!

Сега, ако нѣкой отъ васъ се е вмѣкналъ въ мрѣжата на дявола, скжсайте мрѣжата му, вмѣкнете се въ нея, и той ще избѣга прѣзъ дупката. Нѣкои казватъ: дяволътъ е много силенъ. Да, но той е много страхливъ. Той е силенъ само въ мрѣжата си. Скжсашъ ли му мрѣжата, нѣма го, слабъ е вече. Тази мрѣжа е заблуждението, въ което вие седите. Дяволътъ ви казва: ти си много слабо същество, ти си роденъ така, такива сж условията на живота, нѣма смисълъ да живѣешъ, отъ тебе има по-учени, по-силни, ти си бѣденъ човѣкъ, тегли си единъ куршумъ или вземи отрова и т. н. Не, ти ще му кажешъ: азъ не съмъ най-слабиятъ. Азъ не съмъ по-слабъ отъ тази мравка, която скжса нишките на паяка. Азъ не съмъ по-слабъ отъ онази мравка, която се връща 9 пъти за товара си, докато най-послѣ го изнесе. Азъ съмъ толкова сръченъ поне, колкото и тя. Ето ви единъ моралъ отъ низшето царство. Само при такива условия вие можете да си пробие-те пжтъ въ Божествения животъ.

Нѣкои отъ васъ искатъ да имъ помагатъ. Нали въ всѣка армия най-напрѣдъ върви една малка частъ, а всички други сж тилъ слѣдъ нея? Първата частъ, която върви на-

прѣдъ да пробива пжтъ, ще бждешъ ти. Нѣкой казва: азъ искамъ да бжда генералъ. Хубаво, тогава ти върви напрѣдъ, азъ ще вървя слѣдъ тебе. Ти имашъ единъ хубавъ ножъ, извади го! Ти напрѣдъ, азъ подирѣ ти. Казвашъ: не, не искамъ да вървя напрѣдъ. Нали искашъ да станешъ генералъ, да получаваши 10,000 левчета? Казватъ: тѣ сж мъртви левове, не сж живи. Ами защо трѣбва човѣкъ да се плаши отъ лева? Тѣзи левове не сж отъ онѣзи голѣмитѣ, които живѣятъ по горитѣ. Това сж малки сребърни левчета. При това, ще извадишъ ножа и ще кажешъ: азъ ви заповѣдвамъ, сега да изпълните моята воля! И знаете ли, какво ще стане?—Вашата полиция ще се плати непременно. На смѣлитѣ хора, на хората безъ страхъ, винаги се помага. Отъ невидимия свѣтъ като видятъ, че си много смѣлъ, рѣшителенъ, като видятъ единъ герой прѣдъ себе си, тѣ казватъ: ние ще му помогнемъ, ще го кредитираме. Щомъ нѣкой е страхливъ, тѣ не искатъ и да знаятъ за него. Въ Америка единъ бѣднякъ, но герой човѣкъ, се качва на едно здание отъ 35 етажа, да тури на върха му едно знаме. Събиратъ се наоколо хора да го гледатъ. Качва се той по една скеля, туря знамето и като слиза, единъ американецъ му дава 20,000 долара възнаграждение. Но на кого се дава такова възнаграждение? — На смѣлия. Сжщиятъ законъ е и въ духовния свѣтъ. Когато вие

сте смѣли и рѣшителни при нѣкоя мжнотия; непременно ще се яви нѣкой, който ще ви послужи. Но плашите ли се, ще кажатъ: оставете този страхливецъ да си върви, той не заслужава никаква помощ! Такъвъ е великиятъ окултенъ законъ. Ще кажете: ние не можемъ да бждемъ смѣли. Тамъ е лъжата — всички сте смѣли. Смѣлостта на човѣка не седи въ свиването на устата. Не, смѣлиятъ човѣкъ е тихъ и спокоенъ, както хубавото врѣме може да бжде тихо и спокойно. Даже и най-нѣжниятъ, най-тихитъ и спокойни хора, могатъ да бждатъ и най-смѣли. И едно дѣте може да бжде смѣло и силно. То може тихо и спокойно да посрѣща мжнотиитъ. И много пжти то стои по-горѣ отъ единъ голѣмъ герой.

Тихи и спокойни трѣбва да бждете и вие, като сжщеврѣменно впрегнете ума си на работа. Нѣма мжнотия по-силна отъ моята воля. Може да попитате, нѣма ли изключѣние? — Нѣма. Азъ ви казахъ: човѣшката душа е плодъ на Божията Любовъ. Туй, което е родено отъ Любовта, е надъ всичко отгорѣ. Този човѣкъ, който не схваща това, заслужава да бжде робъ, а който разбира това, той е свободенъ. Слѣдователно, свободата седи въ това, да си кажете, че вашата воля стои по-горѣ отъ всички мжнотии въ свѣта. Азъ нѣма да ви освободя отъ мжнотиитъ; природата сжщо

тѣй нѣма да ви освободи отъ мжнотии, отъ страдания, защото тѣ сж нарочно създадени, да усилятъ вашата воля. Щомъ произнасяте формулата, която ви казахъ въ началото, тя казва: върви напредъ, азъ ще те подкрѣпямъ! И тя застава като тилъ задъ васъ, пази ви.

Сега, да не мислите, че това е само насърчение. Не, това сж закони, които употребяватъ всички окултни ученици. И вие трѣбва да ги употребите, когато дойдете до изпитанията. Мнозина отъ васъ ще дойдатъ до изпитанията. Вие ще кажете: изпитанията ще ни дойдатъ, понеже влѣзохме въ този пжтъ. Не мислете така! И безъ да сте влѣзли въ този пжтъ, тѣ пакъ ще дойдатъ. Питамъ: какъ ще обясните страданията на онзи заекъ въ гората, когато нѣкой вдигне пушката отгорѣ му? Защо му е дошло това страдание? Защото е влѣзълъ въ окултната школа ли? Ами онзи волъ, когото колятъ, защо страда? Защото е въ школата ли? Ами защо колятъ онази кокошка? Защото е ученичка въ окултната школа ли? Смѣшни сж нѣкои, като казватъ, че страданията имъ идватъ, защото сж влѣзли въ този пжтъ. Не, тия страдания дойдоха, защото не бѣхте въ пжтя. Тѣ сж резултатъ на това, че не сте били въ истинския пжтъ. И ако за въ бждеще вървите правилно, всички тия аномалности ще изчезнатъ.

Болеститѣ, прѣпятствията, сиромашията и т. н. сж резултатъ на миналото.

Нѣкой казва: азъ ще напусна школата. Казвамъ: тогава ще отидете въ курника. — Нищо, тамъ ни бѣше много добрѣ. То е друга измама. Добрѣ е само на онзи човѣкъ, който познава законитѣ на природата. И желанието на Божествения свѣтъ е да ви освѣтли въ пѣтя — да бждете смѣли и рѣшителни и да знаете, че има единъ обектъ въ свѣта, който никога не се мѣни. Единственото реално нѣщо въ свѣта, което съществува, е Любовта. Тя е единъ обектъ, който никога не се измѣня. Независимо отъ това, дали вие виждате този обектъ, или не, той съществува всѣкога единъ и сжщъ. Като вървате въ този обектъ, вие ще опитате неговата мощна сила. Вложете вѣра въ този обектъ, за да видите силата му.

За новото мото, което ви дадохъ тази вечеръ, нѣма да разправяте навнѣнъ, но ще го пазите въ себе си, като свещено правило. Ще си кажете: „Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, но Богъ на живитѣ“. По-нататкъ: азъ съмъ живъ, и този Богъ е въ менъ, а щомъ е мой Богъ, съ Него мога да направя всичко. Кажете така и всичко друго оставете настрана! Ама дали ще ме послуша? Щомъ допуснете въ себе си всички отрицателни мисли и настроения, въпросътъ е свършенъ. Никаква друга философия! Философствувашъ

ли, ти не можешъ да изпълнишъ волята Божия. Смѣлъ ли си, безъ да философствувашъ, безъ никакво съмнѣние, ти вървишъ напредъ, побѣдата всѣкога ще бжде твоя. Азъ не казвамъ, че нѣма да дойдатъ страданията. Нѣкой пѣтъ лицето ви ще се проточи, сълзи ще погекатъ. Ние не искаме човѣкъ да изсѣхне съвсѣмъ. Че азъ на сълзитѣ именно се радвамъ. Като плаче нѣкой, азъ се радвамъ тъй, както се радвамъ на единъ изворъ, отъ който постоянно блика, извира чиста кристална вода. Нѣкой казва: не съжالياвашъ ли тази сестра като плаче? Казвамъ: тя е отлична сестричка, азъ се радвамъ, че тя плаче. Азъ съжالياвамъ онази сестра, която не може да плаче. Казва ми нѣкой: тя страда много! Още повече се радвамъ. Тази сестра е много положителна. Това сж ония творчески сили въ нея, които градятъ. Тя има голѣмъ капиталъ. Ние облажаваме онѣзи, които плачатъ; ние облажаваме онѣзи, които страдатъ. Тѣй седи законътъ. И да ви се проточи лицето, това е приятното. Проточеното лице на нѣкой човѣкъ често пѣти е по-приятно, отъ веселото, понеже имашъ прѣдъ себе си единъ човѣкъ, който ти се изявява, какъвъ е. Нѣкой казва: азъ съмъ много лошъ човѣкъ. Казвамъ: радвамъ се, че се изповѣдвашъ. Ти сега признавашъ, че въ касата си нѣмашъ нищо, а по-рано казваше, че имашъ. Касата може да се напълни, мо-

же и да се изпразни. Всички хора, всички същества въ свѣта иматъ страдания. Нѣма живо същество, което да не е подложено на извѣстни страдания. И специални страдания има сега въ свѣта. Бѣлата раса е подложена на единъ специаленъ вжтрѣшенъ изпитъ; и понеже вие влизате като членове на тази раса, и вие имате това страдание, нѣ то нѣма да трае дълго време.

И тъй, ще бъдете герои, да минете направо прѣзъ огъня! Не казвамъ, че трѣбва да се страхувате, но трѣбва да знаете, че прѣзъ огънь ще минете. Нали сте чели „Великитѣ посветени“ и знаете, какви сж изпитанията на онзи ученикъ въ пирамидата? Първо е миналъ прѣзъ огъня; послѣ прѣзъ пропастьта; слѣдъ това прѣзъ водата и най-послѣ е прѣминалъ прѣзъ онази стаичка, въ която имало чаша съ нектаръ. Значи, той е миналъ четири изпита. И за васъ ще дойдатъ изпититѣ. Вие започвате вече, вжтрѣ въ пирамидата сте. Първо започвате съ огъня, а задъ васъ вратата е затворена. Прѣдъ васъ има една огнена пешъ. Ще минете прѣзъ огъня и ще кажете: що ми трѣбваше да влизамъ въ тази дупка? Казвамъ: бѣше вече, влѣзохте, вратата е затворена. Сега напрадъ! — нищо повече. Смѣлостъ! Напрѣдъ! — и ще излѣзете на другата страна здрави и читави. Като излѣзете, ще се зарадвате, и ще кажете: придобихъ отлично познание! Благодарение,

че минахъ по този отличенъ пжтъ. Значи, нѣма какво да се страхувате. Напрѣдъ!

Слѣдния пжтъ ще пишете върху темата: „Възможноститѣ на човѣшката душа.“ Всѣки ще пише тъй, както разбира. Темата е малко замъглена, но ще мислите върху нея.

Сега, ако държите правилото, да кажете въ себе си, че вашата воля седи надъ всички мжнотии, вие ще имате въ себе си хармония. И когато прилагате това правило, ще произнасяте новата формула. Слѣдъ това ще си кажете: „Нашата воля е по-силна отъ всѣка мжнотия!“

Т. м.

Богъ на Любовьтане е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ!

Добритѣ навици. :: :: :: ::
:: :: :: :: Разумното сърце.

24

III година.
24 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 30. III. 1924 г. въ
гр. София.

Добритѣ навици. Разумното сърце.

„Богъ на Любовта не е Богъ
на мъртвитѣ а Богъ на живитѣ“.

Размишление.

Прочетоха се петъ отъ темитѣ „Въз-
можноститѣ на душата“.

Азъ ще ви задамъ слѣдния въпросъ:
при сегашнитѣ условия, при които живѣете,
кое е най-важното нѣщо за васъ? Не какво
мислите, но кое е най-важното, най-сжще-
ственото? Вие може да разисквате помежду
си по този въпросъ. Азъ ще ви хвърля мал-
ко свѣтлина.

До сега азъ съмъ се занимавалъ съ ва-
шия умъ и виждамъ резултатъ въ умствено-
то ви развитие. Отсега нататкъ искамъ да
се занимавамъ съ разумното ви сърце. Не
съ сърцето изобщо, но съ разумното сърце
на човѣка. Туй разумно сърце е душата на
всички човѣшки прояви. Всѣко желание, за-
родено въ душата на човѣка, придобива цѣн-
ность.

При сегашнитѣ условия, за примѣръ,
всички вие проявявате голѣма индивиду-
алность и самостоятелность, която се изразя-

ва въ концентриране вниманието ви към вашето лично „азъ“. И ако външната срѣда, т. е. онѣзи хора, които ви заобикалятъ, не сж въ хармония съ васъ, вие се дразните. Всѣки отъ васъ е готовъ да се докачи, да се обиди за най-малкото нѣщо. И всѣки отъ васъ минава за една норма, т. е. като че ли цѣлиятъ свѣтъ трѣбва да се управлява споредъ както той мисли. Тѣй сж оже-ни нѣщата въ вашия малъкъ свѣтъ. Но тѣй мислятъ и всички останали хора. Обаче, това положение всѣкога довежда хората до конфликтъ. И дълго врѣме тѣ трѣбва да се търкатъ, докато се изгладятъ тия грапавини между тѣхъ. Двама души, като се биятъ, послѣ ставатъ добри приятели. У човѣка има и друга една страна. Азъ я наричамъ проява на разумното сърце: човѣкъ схваща, че и другитѣ сжщества около него иматъ сжщитѣ права, каквито и той. Ако ти извоювашъ тѣхното право, и твоето право ще е извоювано. Допуснете, запримѣрь, че имате прѣдъ себе си едно пияно. Туй пияно има стойностъ дотогава, докато всички клавиши се намиратъ въ извѣстно математическо съотношеніе, така че тоноветѣ да си помагатъ единъ на другъ. Ако единъ тонъ каже: „Азъ взехъ извѣстно рѣшение, днесъ ще звуча 1-2 тона по-низко“ — какво ще стане съ него? Утрѣ и другъ тонъ ще каже: „И азъ имамъ особено мнѣние, днесъ ще звуча 1-2 тона по-

високо“. Това пияно ще има ли вече цѣнностъ? — Нѣма да има. Тогава трѣбва да викаме акордьоръ да нагласи тоя и оня клавишъ, докато най-послѣ каже, че пияното е хубаво направено. Ако ли не, ще трѣбва да го замѣнимъ съ друго пияно.

Това именно върши при сегашнитѣ условия и човѣшкиятъ умъ. Той е търговецъ, но търговията не урежда живота. Мислите ли, че, ако хората иматъ за васъ добро мнѣние, ще ви направятъ по-добри? Вие ще кажете: ние ще влѣземъ въ противорѣчие съ ония твърдения, че трѣбва да мислимъ добро за хората. Добрѣ, но ако вие концентрирате мисълта си къмъ единъ вълкъ и мислите, че той е добъръ, че нѣма да дави овцитѣ, ще изправи ли той своето поведение? — Не, той е вълкъ, и вълкъ ще си остане. Той е изработилъ вълчата природа въ себе си и не може да се откаже отъ нея. Врѣменно, отъ страхъ, той може да покаже, че се е морализиралъ, но страхътъ не е мораль. Моралността прѣдставлява обработка на разумното сърце.

Слѣдователно, за да има човѣкъ мораль въ себе си, това е плодъ на неговото разумно сърце, което е придобило извѣстна опитностъ, извадило извѣстни максими за себе си, приложило ги е, и ние ги наричаме естествени навици на човѣка. Напримѣръ, нѣкой човѣкъ казва: азъ не вѣрвамъ въ никакво

добро, въ никакъвъ Господъ. Обаче, отъ миналото си той носи въ себе си единъ добъръ навикъ и всѣкога постъпва добръ. Казва за нѣкого: този човѣкъ е лошъ, ще му смажа главата. Но вижда по едно врѣме, че сжщиятъ човѣкъ се дави. Хвърля се веднага въ водата и го спасява. Защо? — И той не знае. Той има добри навици, придобити отъ неговото разумно сърце. Казвамъ: този човѣкъ има една неправилна философия, едно неправилно схващане за нѣщата, а постъпва правилно, безъ да разсждава. На другата страна нѣкой ви говори за Бога, че хората трѣбва да се жертвуватъ и т. н. Казвате: отличенъ човѣкъ е този! Обаче, въ сжщия моментъ нѣколко апаши ви нападатъ, той си грабва шапката и прѣвъ офейка — никакъвъ го нѣма. Питамъ: има ли у този човѣкъ моралъ? — Нѣма. Той ви оставя самъ и избѣгва. Или пъкъ, ако види, че нѣкой човѣкъ се дави, той ще отиде да търси вѣже или другъ човѣкъ, който знае да плава, за да го спаси. Но докато намѣри такъвъ човѣкъ, докато търси вѣже, онзи ще се удави. Въ този човѣкъ нѣма разуменъ навикъ. Той има права мисль, но нѣма прави дѣйствия.

Ето защо, вие трѣбва да бждете внимателни, да видите, какви навици сж вложени въ вашето сърце. Направете единъ прѣгледъ, да видите, има ли у васъ разумни навици.

Запримѣрь, тукъ вие сте ученици, нали? Да допуснемъ, че нѣкоя сестра отива при единъ братъ и му каже нѣщо, но той махне съ ржка и си отминава. Какво означава това? — Това е лошъ навикъ. Защо до сега той е идеализиралъ сестрата, а като дойде тя при него, той махва съ ржка? — Това е единъ неразуменъ навикъ. Тази сестра, като дойде при тебе, ти трѣбва да я посрещнешъ внимателно, да я изслушашъ благородно. Ако има нѣкаква погрѣшка, ще ѝ кажешъ право, безъ грубостъ: азъ мисля, че на еди-кое си мѣсто ти имашъ една малка погрѣшка. Азъ тъй мисля: споредъ менъ, ти имашъ една малка погрѣшка. Тази погрѣшка не ще бжде полезна въ практическия ти животъ. Това е разумното проявление на вашето сърце. Каква полза, ако вие, като се събирате въ единъ класъ, не можете да прѣдизвикате помежду си тия благородни чѣрти? Отъ васъ не се изисква да правите невъзможни нѣща. Вие трѣбва да прѣдизвикате въ васъ всички ония благородни навици и да имъ дадете мѣсто, възможностъ, както земледѣлецътъ, да растатъ и да се развиватъ правилно. Ще дойдатъ и противодѣйствия, отъ които може да изгубите присѣтствието на духа си, но веднага ще се корегирате. Тамъ е силата на човѣка. Ти може да кажешъ: азъ не мога да се повдигна. Не, можешъ да се повдигнешъ.

Та всички трѣбва да се стремите да

прѣдизвикате проявление на разумното въ васъ. Благороднитѣ обноси, това е най-хубавото и най-красивото, което вие можете да създадете въ училището. То ще ви даде потокъ за разумно развиване, защото неразумнитѣ прояви на човѣка спъватъ неговия умъ. Човѣкъ може да е много талантливъ въ началото, но въ края на краищата, неразумнитѣ прояви ще го спънатъ. Тѣ сж като малкитѣ червейчета, които влизатъ въ коренитѣ, прѣгризватъ ги, и цѣлото дърво изсъхва. Слѣдователно, вие трѣбва да контролирате всѣки лошъ навикъ въ себе си, не всички навици изведнѣжъ, но единъ по единъ. Хвани единъ отъ тия навици съ щипцитѣ си, ще го спиртосашъ ли, въ нѣкое шишенце ли ще го туришъ, но наблюдавай го и вижъ, при какви случаи се проявява. Изучавайте вашитѣ лоши и добри навици, и вижте, при какви условия се проявяватъ разумнитѣ навици.

Разбира се, ако вие бѣхте въ отношениата си задушежни, свършено организирани, или ако прѣдставляхте едно пияно свършено нагласено, авторътъ на Божественния свѣтъ би свирилъ много хубаво на него. Но сега васъ ви нагласяватъ, турятъ ви като жици на това пияно, и всѣки образува единъ особенъ тонъ. Акордьорътъ ще дойде и ще ви нагласи. Ако ти се подчинишъ на Божествения законъ, ще станешъ единъ Божественъ

тонъ, и всички останали клавиши ще работятъ за твоето повдигане. Туй наричамъ разумностъ на сърцето. Когато нѣкой отъ васъ падне духомъ, не отивайте да го утѣшавате палеативно, но влѣзте дълбоко въ душата му и узнайте неговитѣ страдания. Ако вие можете да влѣзете въ положението на нѣкого, безъ да му говорите и можете да му помогнете и да облекчите неговитѣ страдания, добръ. Нѣкой пжтъ вие може да му говорите много красиви думи и да го оскърбите повече. Има хора, на които колкото повече говоришъ, по-лоши ставатъ, а понѣкога, когато ние мълчимъ, тѣ повече се утѣшаватъ.

Сега отъ васъ се изискватъ добри навици. Безъ тѣхъ никакъвъ моралъ не може да се подкрѣпя. Човѣкъ трѣбва да бжде смѣлъ, да владѣе страха, да не трепва, да бжде безстрашенъ човѣкъ. Прѣдставете си, че пжтувате въ гората, и между камънитѣ нѣкждѣ виждате една малка змия и хуквате да бѣгате. Тя не иде къмъ васъ, но вие бѣгате. Щомъ бѣгате вие, и тя почва да бѣга къмъ васъ. Не, човѣкъ не трѣбва да се стрѣска отъ нищо. Ще се спрете, ще вземете една разумна позиция и ще повикате вашето разумно сърце. То казва, че въ свѣта има разумностъ и всички добри прояви сж разумни, а всички лоши прояви на човѣка сж извънъ природнитѣ закони. Всички разумни прояви сж съобразно природнитѣ закони. За тѣхъ

има една руска поговорка, която казва: „И въ безпорядъкъ есть порядокъ“. Но тази поговорка не е още заради васъ. Ако поставите вашия животъ въз основа на тази поговорка, и въ безпорядъка да виждате порядъкъ, това е една велика философия. Най-първо вие ще изучавате философията за порядъка въ природата, а слѣдъ като свършите този курсъ, тогава ще изучавате философията, че и въ безпорядъка има порядъкъ. Тази втора философия е за великитѣ, за гениалнитѣ хора. Въ тази фаза на живота, въ която се намирате, ще изучавате разумнитѣ прояви на човѣшкото сърце въ неговия ежедневенъ животъ. Слуга сте нѣкъдѣ, или студентъ, или заемате друга нѣкоя длъжностъ, въ всѣки даденъ случай постъпвайте споредъ разумното си сърце. Като видите, че нѣкой се дави, сърцето ви трѣбва да трепне, не да го съжалявате, но да потърсите начинъ, какъ да му помогнете, какъ да извадите този човѣкъ изъ водата. Но така трѣбва да помагате, че да не се удавите и вие.

Човѣкъ, който се подчинява на разумнитѣ прояви на сърцето, никога не прави погрѣшки. Това е законъ. Всѣка разумна проява е единъ Божественъ моментъ въ човѣка. Въ това правило може да има изключение на 100 милиона едно. До сега азъ още не съмъ намѣрилъ изключение, възможно е да има, допускамъ и това, но азъ зная едно: че

въ проявитѣ на Божественото, на разумното сърце нѣма изключения. Ако искашъ да помогнешъ на човѣкъ, който се дави, ти ще го избавишъ.

Ще ви приведа една случка отъ живота, да видите, че разумното работи въ свѣта, по какъвто и да е начинъ. Ставамъ рано една сутринъ и отивамъ на морския брѣгъ до варненскитѣ лозя. Морето бѣше доста развълнувано, и азъ го наблюдавахъ. Гледамъ, единъ човѣкъ съблича дрехитѣ си и се хвърля въ морето. Азъ мисля, че знае да плава. По едно врѣме чувамъ, че той вика, иска помощъ. Азъ се съсрѣдоточихъ, свързахъ се съ него, влѣзохъ въ съзнанието му и казахъ: въ твоето разумно сърце ти знаешъ да плавашъ. И той придоби присѣствие на духа, окуражи се, страхътъ изчезна отъ него, и слѣдъ малко той излѣзе надъ водата, започна да плава — излѣзе на брѣга. Казахъ му тогава: „Иди си съ здраве и още единъ пътъ не влизай въ морето, когато е бурно.“ Ако азъ се бѣхъ затичалъ да търся вжже, той щѣше да се удави. Мжнотията е тамъ, какъ да се свържете съ този законъ. Ако помагате нѣкому съ безпокойствие и съмнѣние, вие сами ще се забатачите. Когато искате, всѣкога можете да помагате. Да помагате, това е навикъ. Помагате ли, ще спазите присѣствието на духа си. Не сѣмо азъ мога да помагамъ, и вие може-

те да помагате. Когато помагамъ, азъ не работя съ своя умъ, не философствувамъ. Силата на човѣка седи въ друго нѣщо: въ даденъ случай човѣкъ трѣбва да излѣзе вънъ отъ себе си — нищо повече! Разумното сърце има сили да направи нѣщата по-леки, да разшири тѣхния обемъ.

И тъй, вие трѣбва да работите за създаване на добри навици въ васъ. Не казвамъ, че трѣбва да учите нѣкой новъ моралъ, но приложете този, който имате. Този моралъ е заложенъ у васъ. Сега вие се спъвате, защото искате да вложите въ себе си нови навици. Вие имате много добри навици, само трѣбва да ги извикате да се проявяватъ. Запримѣрь, всички имате навикъ да проявявате силна воля. Какъ мислите, въ какво седи силната воля? Като кажемъ човѣкъ съ силна воля, свѣтътъ разбира неотстъпчивъ човѣкъ, който, каквото пожелае, направя го. Да, така е, който има физически сили, може да направи всичко физическо; който има силенъ умъ, може да направи, каквото иска въ умствения свѣтъ, но всичко това още не е силна воля. Силна воля, споредъ Божественния законъ, се разбира човѣкъ да може да запази всички придобити резултати отъ добри дѣяния, не само за кратко врѣме, но за винаги и да станатъ плътъ отъ неговата плътъ и кръвъ отъ неговата кръвъ. Всѣка разумна постѣпка у човѣка влиза като една малка

тухла въ неговото здание. Значи, и всѣка разумна постѣпка влиза като градиво въ общия човѣшки животъ.

Мнозина отъ васъ сте неразположени духомъ, нервни, само поради това, че не прѣдизвиквате у васъ проявитѣ на разумното сърце. Когато заговори то, вие си казвате: ти не слушай сърцето си, а слушай ума си! Не, най-първо човѣкъ трѣбва да слуша разумното си сърце, а слѣдъ това своя умъ. Запримѣрь, искате да знаете, дали идещия понедѣлникъ врѣмето ще бѣде хубаво, или не. Почвате да разсждавате съ ума си и слѣдъ като разсждавате дълго врѣме, опрѣдѣляте, какво ще бѣде врѣмето. Записвате си това и като дойде понедѣлникъ, провѣрявате. Дохожда понедѣлникъ, и врѣмето не излиза, споредъ както сте опрѣдѣлили: вали дѣждъ. Или, вие казвате: въ понедѣлникъ слънце ще грѣе. Но нѣма слънце. Тогава софистътъ ще дойде у васъ и ще кажете: да, но еди-къдѣ си грѣе слънце. Разбира се, че слънцето грѣе нѣкъдѣ, но това не е философия. Азъ ви питамъ: тукъ въ София, врѣмето хубаво ли ще бѣде отъ сутринята до вечерята? Вие казвате, че ще бѣде хубаво, но като дойде деня, не излиза хубаво. Ако попитате вашето разумно сърце, дали врѣмето въ понедѣлникъ ще бѣде хубаво и не мислите повече върху този въпросъ, като се оставите въ положението на

онзи философъ, който уповава само на очитъ си, вие ще си отговорите точно. Оставете свѣтлината свободно да пада върху очитъ ви, и тогава ще дойде нейното психическо отражение. Ако въ понеделникъ врѣмето бжде отлично, вие, щомъ се оставите въ това пасивно положение на мисълта, ще усѣтите подъ лъжичката си едно приятно разположение, безъ никакво раздвояване. Туй показва, че врѣмето ще бжде хубаво. Обаче, ако усѣтите на това мѣсто едно малко стѣгане, врѣмето ще бжде лошо — нищо повече! Може да направите този опитъ веднѣжъ, два, три и повече пжти. Може да направите и редъ други опити. Срещнете единъ човѣкъ, запитайте се: мога ли да живѣя добръ съ този човѣкъ? Като запитате тѣй разумното си сърце и нѣщо ви стѣга, сърцето ви подсказва, че този човѣкъ нѣма добри навици и не ще можете да живѣте съ него. Този човѣкъ не е лошъ, но не е прѣдизвикалъ своитѣ добри навици. На друго мѣсто пѣкъ сърцето ще ти каже: ти можешъ да живѣешъ съ този човѣкъ. И ти чувствувашъ едно приятно разположение. Каквото ти каже разумното сърце, неговата дума е върна.

Сега, вие като изслѣдвате тия работи, почвате да се плашите, дѣ ще му излѣзе края. Този страхъ, въ дадения случай, показва, че този индивидъ не е прѣдизвикалъ своитѣ добри навици. Слѣдователно, ние трѣбва

да бждемъ като онзи разуменъ човѣкъ, на когото, като даватъ вжже, той пита: това вжже здраво ли е? Ето дѣ ще употребите своя умъ. Казватъ му: здраво е това вжже, отлично е. Азъ имамъ умъ, казвамъ: добръ, самъ ще опитамъ вжжето. Турямъ вжжето на единъ колець и казвамъ на единъ приятель: хайде и двамата ще теглимъ вжжето, да видимъ, ще се скжса ли, или не. Теглимъ, не се кжса. Повиквамъ и трети, четвърти и т. н. Защо? — Искамъ да спусна нѣкого долу въ кладенеца, та вжжето трѣбва да бжде здраво. Теглимъ четирма, петима, шестима и повече души, но вжжето не се кжса. Значи, това вжже е здраво. Съ него мога да спусна когото и да е въ кладенеца, и то нѣма да се скжса. Но ако азъ самъ потегля вжжето и се скжса, никого не пушамъ въ кладенеца съ него. Това сж сегашнитѣ опити. Въ това отношение, за нѣщата, които можемъ да опитаме, ще употребимъ човѣшкия умъ, но за нѣща, които не можемъ да провѣримъ по този начинъ, ние ще употребимъ нашето разумно сърце. И каквито свѣдѣния ни даде разумното сърце въ дадения случай, тѣй трѣбва да постѣпимъ, безъ никакво изключение. Каже ли ти, напримѣръ, разумното сърце: въздържай се! — ще се въздържашъ. Направи това! — направи го, безъ да мислишъ повече, послѣдствията ще бждатъ всѣкого добри. Поколебаешъ ли се, каже

ли ти разумното сърце нѣщо, и ти не го извършишъ, ще почувствуващъ, че си направилъ погрѣшка.

Та гледайте да прѣдизвикате добритѣ навици въ себе си. По това ще се отличавате и прѣдъ външния, и прѣдъ вжтрѣшния свѣтъ. Само чрѣзъ добритѣ навици на сърцето вие ще имате единъ сносенъ животъ, защото условията, при които живѣете сега, сж доста груби. Дори и у животни, които се подчиняватъ на този вжтрѣшенъ законъ, на своето разумно сърце, нѣкой пжтъ работитѣ имъ се оправятъ много по-добрѣ, отколкото човѣшкитѣ. Сега азъ ви казвамъ, че безъ тази подготовка на вашитѣ добри навици, знанието, което придобивате, не ще можете да го използвате разумно. Вие ще мязате на единъ богатъ синъ, у когото моралниятъ устой е слабъ, и затова наслѣдството, което ще вземе отъ баща си, ще го употребява за зло, както за самия себе си, тъй и за околнитѣ.

У всички ви трѣбва да се прояви разумното. Въ всички васъ има много добри навици, но ще трѣбва само да ги прѣдизвикате. Давидъ казва: „Размислихъ въ сърцето си“. Затуй, при сегашнитѣ условия на живота, разумнитѣ сили на природата лѣкуватъ хората чрѣзъ страданията. Тѣ изолиратъ човѣка, за да проникне дълбоко въ сърцето си и да се обърне къмъ доброто, което отъ

хиляди години е заложено въ него, да започне да прилага тия добри навици за своето развитие. Само така вие ще можете да станете самостоятелни, вжтрѣшно свободни, да не губите присжтствие на духа. Отвѣнъ буритѣ може да ви засѣгатъ, да ви люлѣятъ като параходъ, ту на една, ту на друга страна, но тия вълни никога нѣма да влѣзатъ вжтрѣ и да ви засегнатъ. Вашиятъ корабъ ще мине отъ единия брѣгъ на другия безопасно. Но ако вие не уповавате на добритѣ навици въ васъ, много прѣчки и спънки ще ви постигнатъ.

Сега азъ ви говоря това, защото виждамъ ученици въ свѣта, които, безъ да сж слѣдвали нѣкоя окултна школа, употребяватъ своитѣ добри навици, а ученицитѣ отъ окултната школа често не употребяватъ своитѣ добри навици. Тѣ мислятъ, че като сж въ окултната школа, нѣкоя друга сила ще ги упжти къмъ тия добри навици. Не, тѣ сж заложени въ тѣхъ, и ученицитѣ сами трѣбва да ги разработватъ. Всѣки самъ трѣбва да разработва своето вжтрѣшно богатство. Що се отнася до погрѣшкитѣ, които правите, до вашия темпераментъ, до лошото ви разположение, до лошитѣ ви мисли, тия нѣща минаватъ всички хора. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не ги е миналъ. Като четете псалмитѣ на Давида, ще видите, какъ единъ пророкъ се оплаква, че станалъ по-

смѣшище на всички, какъ билъ атакуванъ отъ лошитѣ духове — отвънъ и отвътрѣ. Новъ него имало едно: той винаги уповавалъ на своитѣ добри навици и въ всички свои борби е прѣминалъ благополучно отъ единия брѣгъ на другия.

Затова, когато дойдатъ изпитанията въ живота ви, нѣма да губите присѣтствието на духа, ще бждете разположени. Ако въ врѣме на мжноти и не можете да приложите единъ добъръ навикъ, кога ще го употребите? Ако не ми помогнете, когато имамъ нужда, когато забогатѣя ли ще ми помогнете? Тогава нѣмамъ нужда отъ васъ. Мислите ли, че тогава ще свържете приятелство съ мене? — Не, приятелство, свързано въ врѣме на богатство, трае день и половина, а приятелство, свързано при най-мжчни условия, трае за винаги. Ако вие избавите единъ човѣкъ, който се дави, той ще ви бже признателенъ прѣзъ цѣлия си животъ. Ако вие избавите нѣкого, койго е билъ на брѣга, но замислялъ да прѣкрати своя животъ, той сжщо ще ви бже благодаренъ. Тамъ седятъ добритѣ навици, тамъ ще се покаже и вашето богатство. Вие можете да философствувате, колкото искате, това нѣма да ви ползува. Трѣбва да търсите нуждаещитѣ се и да имъ помагате на врѣме.

Въ това отношение може да бждете добри работници, смѣли и рѣшителни, защото зна-

нието, което имате сега тукъ, е достатъчно прѣдъ съврѣменното знание въ свѣта. Външниятъ свѣтъ при вашето знание е въ положение на невѣжи хора, но въ друго отношение тѣ иматъ голѣма смѣлостъ. Външнитѣ хора сж по-смѣли, по-рѣшителни, а ученицитѣ на окултната школа казватъ понѣкога: ние ще отстѣпимъ! Ако отстѣпите по своитѣ добри навици, по духъ, разбирамъ, но ако отстѣпите поради материални побуждения, вие ще останете послѣденъ човѣкъ въ свѣта. Казвате: за да не се карамъ съ този човѣкъ, ще отстѣпя. На такъвъ човѣкъ, който отстѣпва отъ принципитѣ си, кажи: приятелю, твоята постѣпка въ дадения случай не е права. Азъ те моля като приятел, недѣй отстѣпва! Пъкъ ако желанието, което той има е право и благородно, и 10 души да му сж въ оппозиция, кажете: не, азъ съмъ съ него, на неговата страна съмъ, ще го подържамъ. Подкрѣпете го въ доброто! Това е добриятъ навикъ. Това подразбирали въ срѣднитѣ вѣкове да бждешъ рицаръ, кавалеръ. Да бждешъ рицаръ, значи да имашъ морална доблестъ, да постѣпвашъ въ даденъ случай споредъ добритѣ си навици, за доброто на окръжаващитѣ. По такъвъ начинъ ще се повдигнете въ собственитѣ си очи.

Сега, мнозина отъ васъ не вѣрватъ на себе си. Щомъ ви турятъ на изпитъ, вие почвате да се колебаете. И нѣкои ме питатъ,

дали ще успѣятъ, или не. Казвамъ: ще ви туримъ на вжжето, ще теглимъ и ще ви опитае. Ако 10 души те теглятъ и ти устоишъ, вжжето ти не се кжса, ще устоишъ и на изпитанията, но ако само азъ те потегля и вжжето ти се скжса, казвамъ: не можешъ да устоишъ. Въпросътъ, обаче съ васъ не седи така. Ако искате, може да устоите.

Прѣди врѣме въ вѣстниците се изнесе, че съмъ казалъ, какво всѣка истина е наполовина истина, и всѣка лъжа е наполовина лъжа. Какво се разбира подъ тая дума? — Законътъ е слѣдниятъ: въ даденъ моментъ азъ имамъ възможность да кажа и Истината, и лъжата. Колкото имамъ възможность да кажа Истината, толкова имамъ възможность да кажа и лъжата. Азъ съмъ господарь на положението, отъ менъ зависи, какво да кажа. Това не значи, че слѣдъ като съмъ казалъ Истината, тя не е върна. Човѣкъ може да каже една лъжа и да я обвие въ една Истина, а може да каже една Истина и да я обвие въ една лъжа. Тогава тази лъжа е практична. Често лѣкарите обвиватъ горчиви хапове въ сладка обвивка и болниятъ като хапне, казва: сладичко е, но послѣ му става горчиво. Този хапъ отвънъ е сладъкъ, а отвътрѣ горчивъ. Законътъ е таквъ: въ даденъ случай човѣкъ има толкова условия да каже Истината, колкото и да я откаже. Въ даденъ случай човѣкъ може да направи и добро, и зло; това сѣ

възможности. Слѣдователно, въ това, да се избере възможността на доброто и възможността на Истината, седи силата на човѣка. Значи, Богъ ти е далъ единъ законъ, споредъ който да постѣпвашъ: едноврѣменно ти разполагашъ и съ Истината, и съ лъжата. Ако подчинишъ лъжата на Истината, ти си мощенъ човѣкъ. Ако подчинишъ злото на доброто, ти си мощенъ човѣкъ. Ако подчинишъ неправдата на Правдата, ти си мощенъ човѣкъ. Ако подчинишъ глупостта на Мъдростта, ти си мощенъ човѣкъ. Ако подчинишъ умразата на Любовта, ти си мощенъ човѣкъ. И обратно: всѣки може да стане играчка на сждбата. Щомъ подчинишъ Истината на лъжата, Правдата на неправдата, доброто на злото, ти ще станешъ единъ изсъхналъ листъ. И този листъ ще се мѣсти отъ мѣсто на мѣсто. Ти не можешъ да кажешъ, че твоята сждба била такава. Въ дадения случай Богъ те е поставилъ на изпитъ, казва: отъ тебъ зависи, азъ ще те изпитамъ. Ти имашъ толкова възможности за доброто, колкото и за злото; ти си господарь, ти можешъ да постѣпишъ, както искашъ.

И тъй, извикайте своите разумни навици и приложете този великъ законъ за духовнитѣ работи, безъ никакво разсѣждане. Само така ще имате отлични резултати. Бждете увѣрени, че щомъ почнете да се колебаете и разсѣждаете, вашиятъ умъ вече е взелъ участие. Щомъ колебанието прѣстане,

твоео разумно сърце дѣйствува, казва ти: „Напрѣдъ!“ Ама и отзадъ и отпрѣдъ имало неприятели! — нищо отъ това. Твоео разумно сърце ти казва: „Напрѣдъ!“ Ама може да ме убиятъ! — Напрѣдъ! Само умътъ философствува. А ти, като вървишъ напрѣдъ, ония, които те прѣслѣдватъ, ще бѣгатъ отъ тебъ, ще кажатъ: този човѣкъ е много смѣлъ, ние се боимъ отъ него. Даже и въ гората да си, и видишъ нѣкоя мечка, ако се отправишъ къмъ нея смѣло и безъ страхъ, тя бѣга. Ако се уплашишъ, мечката ще мине покрай тебе, ще те оплюе и ще каже: ти не си Божественъ човѣкъ, а си една страхлива крава. Защо не прояви своитѣ добри навици? Когато ти кажешъ една лъжа, хората ще те оплюятъ, както мечката, защото не си употребилъ своя добъръ навикъ. За всичко, което ви се изпрѣчи на пътя, ще се попитате вжтрѣ въ себе си, какъ да постѣпите и слѣдъ това ще бждете смѣли. Напрѣдъ! — и ще минете безъ опасностъ. За послѣдствията не мислете. Постѣпвате ли съобразно тоя законъ, цѣлата разумна природа е съ васъ, всички разумни същества сж съ васъ. Тѣ ще оправятъ вашия пътъ. Проявите ли добритѣ навици, вашиятъ пътъ е отворенъ. Поколебаете ли се малко, тогава ще дойдатъ обратнитѣ сили въ природата, а вие знаете вече, какви сж послѣдствията отъ тия сили. И тъй, сега ще извицатъ въ себе си

своитѣ добри навици. Азъ искамъ за въ бждеще да видя благородство въ вашето поведение, въ вашата обхода. Благородство се изисква отъ всички ви: въ лицето ви, въ поведението ви, въ обноскитѣ ви — навсѣкѣждѣ и въ всичко да се четѣ благородство. Който ви види, да каже: това сж хора, които служатъ на единъ високъ идеалъ; това сж хора съ идеи! Всички можете да бждете такива. Ясенъ ли съмъ? (— Да). Има ли нѣщо неразбрано? Все ще има нѣщо неразбрано, но трѣбва да знаете, че вие имате основнитѣ елементи на живота. Тѣ сж необходими. Който става музикантъ, трѣбва да има нѣкои основни елементи. Който става лѣкарь, писателъ, или какъвъ и да е, все трѣбва да има основни елементи въ живота си. Азъ не ви говоря за нѣкои специални елементи, но ви говоря за общи основни елементи на живота, които сж необходими, както за хората, тъй и за животнитѣ. Всички имате добри навици, вложени отъ миналото. Всички хора иматъ възможностъ да се повдигнатъ, ако въ всѣки даденъ случай бждатъ готови да проявятъ своитѣ добри навици.

Сега, ще правите разлика: въ постѣпитѣ на разумното сърце нѣма страхъ. Когато разсждава умътъ, тамъ вече има страхъ. Въ разумното сърце гнѣвъ нѣма, но въ ума има гнѣвъ. Въ разумното сърце, въ добритѣ навици завистъ нѣма, въ ума има завистъ. Все

чки отрицателни чърти се дължатъ на участието на вашия умъ, а когато се движимъ по добритъ навици, всичко е разумно, всичко е въ хармония.

Та ще знаете, че вие сте подъ влияние то или на вашия умъ, или на вашето разумно, благородно сърце. Азъ не говоря за ония чувства, които уподобявамъ на каша. Не, тѣ принадлежатъ къмъ съвсѣмъ друга областъ. Разумното сърце, това сж ония вжтрѣшни нѣща въ човѣка, които сж придобити отъ миналото. Всички качества, които човѣкъ притежава, не сж всѣкога добри. Само разумнитѣ навици даватъ стойностъ на човѣка. И пакъ ви казвамъ: искамъ отъ васъ да видя поне въ нѣколко мѣсеца, че вашето поведение, вашитѣ обноси, обходата ви, всичко това се е измѣнило въ добро. Нали ви казахъ, че Царството Божие е за малкитѣ дѣца? Искамъ и вие, младитѣ, да бждете хора на добритѣ навици. Азъ желая да видя, че вие сте отъ тия хора — дѣца на Царството Божие. Ще живѣте въ този свѣтъ и ще бждете дѣца на Царството Божие; ще живѣте разумно, ще дѣйствувате споредъ вашето разумно сърце и ще работите споредъ добритѣ си навици, въ всѣко направление; ще бждете смѣли и рѣшителни. Каквато работа започнете, да се не колебае.

Да не ме разберете криво. Ще срещнете мжчноти, но всички тия мжчноти, въ

края на краищата, ще се стопятъ прѣдъ васъ, и пжтътъ ви ще се отвори.

Сега азъ ви давамъ основа, върху която вие може да градите, да поставите вашия пръвъ стълбъ; вашата първа греда. Тази първа греда е у васъ. Не мислете за нея, тя е сигурна. Щомъ този стълбъ е здравъ, щомъ имате тази основа, отъ тамъ започва всичко. Уповавайте напълно на вашето разумно сърце. Безъ никакъвъ страхъ, безъ какво колебание! Колебаете ли се, ще знаете, че вашиятъ умъ взима участие. Ще се стремите да разбирате разумното си сърце и споредъ него да постѣпвате. Въ каквото направление и да дѣйствувате, ако правите това, което разумното ви сърце диктува, работитѣ ви ще се уредятъ тѣй добръ, че вие сами ще сте доволни. Най-малката работа, извършена съ разумното сърце, е отлична. И въ добрия резултатъ на тази работа нѣма какво изключение. Разумното сърце разполага съ знания и сили, не само за нѣщо специално, но за работи, които се отнасятъ въ всички направления. Затова, разумното ви сърце ще остане като основа въ живота ви, а отъ тази основа вашиятъ умъ ще се развива въ ново направление. Това ще бжде вашата придобивка, вашиятъ капиталъ за въ бждеще.

Т. м.

„Богъ на Любовта нее Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“,

ДОБРАТА СТРАНА НА СТРАДАНИЯТА. ЧИСТОТАТА.

25

III година.

25 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 6. IV. 1924 г.
въ гр. София.

ДОБРАТА СТРАНА НА СТРАДАНИЯТА. ЧИСТОТАТА.

„Богъ на Любовта не е Богъ на
мъртвитъ, а Богъ на живитъ“

Т. м.

Прочете се резюме отъ темитъ: „Възмо-
жноститъ на човѣшката душа“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху те-
ма № 21: „Цѣлитъ на съврѣменната наука“.

Слѣдъ това ще пишете върху тема
№ 22: „Приспособление на човѣшката душа“.

Природата има свои методи за нареж-
дане нѣщата. Напримѣръ, по-твърдитъ веще-
ства падатъ долу, по-лекитъ оставатъ отгорѣ
и по този начинъ се нареждатъ. Когато гово-
римъ за приспособление, разбираме този
естественъ методъ за нареждане. За да се
хармонизирате, вие трѣбва да намѣрите ниво-
то на окръжаващата ви срѣда и да знаете,
какво положение да вземете по отношение
нея. Ако искате да бждете на повърхността,
трѣбва да бждете едно отъ лекитъ масла.
Тогава, дѣто и да ви турятъ, нищо не ще
може да ви задържи долу, вие всѣкога ще
изплувате на повърхността. И когато ние гово-
римъ за духовния животъ, всѣкога разбираме
именно това състояние на душата, въ което

тя може да изплува на повърхността на живота. Тъй че вие ще разсърждате философи. Какво разбирате под думата „приспособление“? Може да философствувате колкото искате, но маслото винаги ще изплува на повърхността. Сжщото нъщо е и въ духовния живот: когато човѣкъ се повдига въ една по-висша срѣда, когато човѣшкитѣ мисли и желанія напреднатъ, то и душата на човѣка функционира правилно. Всѣки отъ васъ трѣбва да прави такива опити, да слѣди своитѣ състояния. По този начинъ вие може да измѣните едно ваше настроение.

Защо иде лошото настроение? — Три състояния влияятъ върху човѣка. Първото състояние се прѣдизвиква отъ тѣлото, т. е. въ кръга на тѣлото вие имате едно неприятно чувство — изпитвате нѣкакво страдание или скръбъ. Вие страдате и не може да си дадете смѣтка, защо страдате. Вие сте въ положението на една мишка, която се намира въ капанъ. Тя се чувствува стѣснена, ходи, обикаля, прѣгрива желѣзнитѣ прѣчки на капана, но не може да излѣзе. У нея се забѣлѣзва извѣстенъ страхъ, че не може да се освободи. Това е страдание на тѣлото. Всички вие имате такива страдания на тѣлото и ги считате за много важни, но трѣбва да знаете, какви сж качества на тия страдания. Защо идватъ страданията и радоститѣ? И затова трѣбва да си дадете отчетъ. По

този начинъ вие ще дойдете до областта на разумното сърце, което започва съ тѣзи размишления. И най-послѣ, слѣдъ тѣзи размишления, вие ще дойдете до положение да схващате смисъла на страданията и да ги разграничавате. Това азъ наричамъ положение на Духа — когато вие разбирате вашитѣ страдания и сте тѣхни господари, може да ги измѣните. Запримѣрь, има атлети, на които, ако турите на ржката желѣзна халка, достатъчно е само да свиятъ прѣститѣ си, и халката се счупва. Лесно се освобождаватъ тѣ отъ такъвъ родъ страдания.

Първото нъщо за васъ: вие трѣбва да се справяте съ страданията на тѣлото. Запримѣрь, както сте сега въ зданието, ако дойде нѣкой и каже изведнѣжъ: „Пожаръ!“ — какво ще направите? Вие нѣма и да помислите, ще хукнете да бѣгате. Защо трѣбва да бѣгате? Спрете се, помислете малко. Има ли поводъ за бѣгане? Ама еди-кой си казалъ. Та що отъ това? Този поводъ не иде отъ тебъ. Нѣкой ти пошепналъ нъщо, и ти веднага изкачашъ навънъ, но виждашъ, че нѣма никакъвъ пожаръ. Всѣко дѣйствиe, или всѣка мисль, или всѣко желание въ насъ трѣбва да произлиза отъ дълбочината на нашия духъ, отвжтрѣ. Ако нъщо отвжтрѣ ми каже, че има пожаръ, азъ ще го послушамъ; но ако нѣкой отвънъ ми пошепне, че има пожаръ, азъ нѣма да го послушамъ,

докато не провѣря. Това е нашепване отъ обикновения умъ.

Та всички вие виждате, какво несъгласие съществува помежду ви. Азъ наблюдавамъ вашитѣ тѣла, виждамъ, че тѣ не си хармониратъ. Това не е по ваша вина, но нѣкои отъ васъ сж по-интенсивни, а нѣкои — по-малко. Тия отъ васъ, които сж изучавали електричеството, знаятъ, че ако се пусне силенъ електрически токъ прѣзъ слаба жица, тя ще изгори. Значи, жицата трѣбва да съотвѣтствува на напрежението на електрическия токъ, иначе той произвежда разрушение. Затова и вие трѣбва да постѣпвате много внимателно, както къмъ себе си, така и къмъ другитѣ. Запримѣръ, нѣкой пѣтъ искате да ви се каже нѣкоя Истина. Може да ви се каже тази Истина, но ако се пусне единъ такъвъ силенъ токъ — защото Истинитѣ сж свързани съ голѣмо напрежение — тогава мислитѣ ви ще се прѣвѣрнатъ на сили, които ще минатъ прѣзъ вашата нервна система; вие не ще можете да издържите и ще произведатъ съотвѣтенъ ефектъ.

Азъ съмъ ви привеждалъ нѣколко пѣти примѣра за онзи евангелски проповѣдникъ, който се молилъ на Бога, да му се отдаде случай да изпита, какво нѣщо е посѣщението на Духа. Той самъ разправяше тази своя опитностъ. Цѣли 10 години се молилъ за това нѣщо, и най-послѣ една вечеръ ималъ

такова посѣщение. Но когато Духътъ дошълъ, той легналъ по коремъ и викалъ: „Стига, Господи, ще се стопя!“ Какво разбралъ той отъ тази своя опитностъ? Ето защо въ окултната наука казватъ: трѣбва да изучавате силитѣ на природата и да не си играете съ тѣхъ. Тѣ не сж играчка. Това сж динамически сили, съ които човѣкъ трѣбва да бжде много внимателенъ. Тѣ сж свещени работи, не сж областъ, въ която може да пипате, както искате. И Мойсей, който бѣше посветенъ въ Египетъ въ тайнитѣ на Бѣлото Братство, дълго врѣме трѣбваше да седи въ пустинята, и тогава едва му се разкриха нѣкои тайни при капината. Той чу гласъ, който му каза: „Изуй общата си, защото мѣстото, на което седишъ, е свято“. Слѣдователно, когато вие се доближавате до тия свещени области, трѣбва да бждете чисти. Чистотата не изключва живота, но го осмисля.

Всички ще знаете слѣдното правило: онова, което дава цѣнностъ на човѣшката душа, на мъже и на жени, на млади и стари, е чистотата. Докато човѣкъ е чистъ, всѣки може да го обича; стане ли нечистъ, всѣки го отхвърля. Това може да го провѣрите. Слѣдователно, чистотата е една необходимостъ, за да може да се прояви въ васъ разумната Любовь. Вънъ отъ чистотата, Любовь и разумностъ не могатъ да съществува. Туй е едно качество, което всички трѣ-

бва да имате. Ако го нѣмате, трѣбва да го придобиете. Като ученици, вие трѣбва да бждете чисти. Не казвайте, че не можете да бждете чисти. Можете да бждете чисти! Че то е ваше право, гражданско право. Само по философски път на мисълта вие сте дошли до онова погрѣшно схващане, че не можете да бждете чисти. Вие се заблуждавате отъ окръжаващата ви срѣда. Вашитѣ погрѣшки не могатъ да ви направятъ нечисти. Докато азъ дѣйствувамъ принципално, докато сърцето ми не е раздѣлено, докато имамъ само една свещена мисль — да любя Бога и чрѣзъ тази любовъ да обичамъ всички, азъ имамъ чистота въ себе си. Но почна ли да се съмнѣвамъ, дали има Богъ, дали хората сж искрени, чистотата изчезва.

Та ще знаете: когато страдате — това е тѣлото, което страда. Нѣкой дойде при мене, казва ми: сърцето ми се стѣга. Това е тѣлото, което страда. Почни да разсѣждавашъ върху страданията. Поразчепкай ги малко! Да кажемъ, че нѣкой те хваналъ за ржката и те стиска силно. Защо прави това? — Опасява се отъ тебе. Ти пъкъ го хвани по-силно. Той стиска, и ти стискай. Азъ съмъ виждалъ нѣкои майки да постѣпватъ така съ дѣцата си. Дѣтето я ухапе, тя го хване за ухото съ ноктитѣ си. То стиска, и майката стиска, докато най-послѣ то заплаче — боли го. Щомъ това тѣло те хапе, и ти стискай,

Кажи му: не хапи и нѣма да плачешъ — нищо повече. Тѣй трѣбва да говорите на тѣлото си. То е разумно и трѣбва да разбере, че ние сме господари, а не то — нищо повече! „Ама то страда!“ — Ние ще отмахнемъ тия страдания. „Радва се!“ — И ние ще вземемъ участие въ тази радостъ. Тѣй е. И скръбта, и радостта трѣбва да иматъ своя стойностъ. И скръбта, и радостта трѣбва да бждатъ разумни.

Сега, като дойдете до страданията, вижте причинитѣ, защо идватъ тия страдания и не ги прѣувеличавайте. Не казвайте: моята работа се свърши! Какъ, че твоята работа едва сега започва. Ама струва ми се, че умътъ ми ще хвъркне. Чудна работа! Това страдание се отнася до тѣлото. Ти ще го отнесешъ сега до разумното сърце и най-послѣ ще считаешъ, че това страдание е качество на душата. Ако го издържишъ, ще почнешъ да се радвашъ, че страдашъ; ще станешъ по-чувствителенъ и ще влѣзешъ въ връзка съ разумнитѣ същества. По-рано ти бѣше безчувственъ, чакаше да ти заколятъ една кокошка и казваше: хубава е тази кокошка! Или запитваше: агнето заклахте ли? А сега, като дойде нѣкое страдание, което те засѣга, казвашъ: значи и тази кокошка страдала! Тѣй че, чрѣзъ страданията ти се сближавашъ и свързвашъ съ окръжаващитѣ хора, които сж близо до тебе. Слѣдова-

телно, днесъ страданията сж едно благо за насъ, което природата употребява. Безъ страдания вие ще останете чужди единъ на другъ и никога нѣма да се разберете.

И тъй, най-първо имате страдания на тѣлото. Тѣхнитѣ качества се разглеждатъ отъ сърцето, което отпослѣ ги прѣвръща въ добродѣтели. Страданията и радоститѣ на тѣлото образуватъ най-простия материалъ, отъ който сърцето съгражда своитѣ добродѣтели. Тѣ сж, значи, материалътъ, върху който сърцето ще работи. Добродѣтелитѣ пкъ ставатъ градиво за Духа, за да създаде Той своитѣ велики мисли. Всичко това е свързано едно съ друго. Не страдате ли и не се ли радвате, сърцето не може да създава добродѣтели. Нѣмате ли добродѣтели, вашиятъ духъ не може да прояви своята мощна сила. Това е естествениятъ редъ на нѣщата. Вие ще опитате тия нѣща. Почнете да мислите върху нѣкое страдание и ще го прѣвърнете въ радостъ. За сега вие сте въ тази фаза на живота, когато страданията идватъ върху ви, но тѣ сж едно незамѣнимо благо за васъ. Ще бждете смѣли и рѣшителни, да изнесете тия страдания по единъ най-естественъ начинъ. Само тогава сегашната наука има смисълъ.

Сегѣ, колко желанія и мисли има, които ви смущаватъ! Ако при васъ дойде нѣкоя по-чувствителна душа, тя ще констатира ед-

на натегнатостъ. Вие се събирате заедно, но всичкитѣ ви връзки сж още официални. Азъ ги наричамъ неорганически, механически, връзки по необходимостъ. Това става и въ свѣта. Нѣкой пжтъ, по необходимостъ, се събиратъ хора отъ противоположни лагери и създаватъ помежду си отношения, като че живѣятъ въ съгласие. Но въ школата вашиятъ отношения трѣбва да бждатъ разумни, понеже тѣ сж условия, при които вашиятъ характеръ може да се прояви. Ако тукъ не можете да научите законитѣ, въ природата ще ги научите, само че тамъ това ще ви отнеме много дълъгъ периодъ отъ врѣме и ще прѣживѣте може би 10, 20, 100 пжти по-голъми страдания, и пакъ ще дойдете до сжщитѣ резултати и заключения. Като четете Стария Завѣтъ, ще видите, каква е била школата на пророцитѣ. Всички пророци, които сж били опрѣдѣлени да повдигнатъ нѣкого, всѣкога сж бивали поставяни на голѣми страдания и изпитания, тъй наречени „вжтрѣшни изпитания“, за да се приготвятъ за живота, да разбиратъ законитѣ на природата и да изпълняватъ волята Божия. Положението имъ не е било много розово, но тѣ сж били хора съ силна воля.

Трѣбва да знаете, че първото нѣщо, необходимо за васъ, е чистотата. Ако искате да бждете обичани, чистота ви е необходима. Ако искате да бждете запазени отъ болести,

чистота ви е необходима. Тази идея трѣбва тѣй да залегне у васъ, да знаете, че другъ пътъ нѣма. И сега, азъ бихъ желалъ, онѣзи отъ васъ, които правятъ опити, да бждатъ, като първитъ пѣпки, които се разцвѣтватъ, та да може по този начинъ единъ на другъ да си помагате. Щомъ имате това истинско разбиране за нѣщата, вие ще бждете въ сила да помогнете комуто и да е.

Слѣдователно, ще изучавате приспособленията, т. е. условията на живота. Ще изучавате и свойствата на елементитѣ. Ако ставате твърди и жестоки въ себе си, трѣбва да знаете, че имате много неорганическо желѣзо. Ако въображението, или фантазията ви става анормална, среброто ви се увеличава, т. е. имате повече сребро въ кръвта си. Ако мислите, че сте нѣкой голѣмъ философъ или гений, много неорганическото злато е влѣзло въ кръвта ви. Всичкитѣ елементи въ човѣка сж точно математически опрѣдѣлени—ни повече, ни по-малко. Природата не търпи излишъкъ. Колко атома злато трѣбва да има човѣкъ въ кръвта си, колко атома желѣзо, всичко това е точно опрѣдѣлено. Когато човѣкъ достигне своето съвършенство, елементитѣ сж съразмѣрно, хармонично разпрѣдѣлени въ кръвта му. Въ обикновенитѣ хора всички елементи не сж тѣй хармонично разпрѣдѣлени, вслѣдствие на което се раждатъ разни дефекти въ характера имъ. Когато же-

лѣзото стане органическо и се увеличи, човѣкъ става по-устойчивъ, по-твърдъ — повече издържа. Ако среброто, което влиза въ състава на кръвта, стане органическо, у човѣка се развива въображението. Влиянието на мѣсечината върху него е силно. Астролозитѣ казватъ, че мѣсечината била майка на въображението.

Та мнозина отъ васъ трѣбва да прѣустройте тѣлата си. Това е доста трудна задача, съ която съмъ ви занимавалъ толкова години, но сжщеврѣменно тя е задача, която може да се разрѣши разумно. Тя нѣма да се разрѣши въ единъ или въ два деня, нито въ една година, но ще се разрѣшава постепенно.

Ще ви дамъ едно разяснение: имате нѣ какво неразположение. Трѣбва да знаете, какво е това неразположение и какъ се лѣкува. Ако имате неразположение на сърцето, туй неразположение се лѣкува лесно, но има и такива състояния, които траятъ по-дълго врѣме: може би частъ два, день, седмица, мѣсець, а понѣкога и година. Въ такъвъ случай, когато минавате прѣзъ тази криза, ще намѣрите едно лице подобно на васъ, една близка вамъ душа, която може да ви помогне. Все ще намѣрите единъ вашъ приятель, който има отлично състояние и разположение на духа, който ви разбира, влиза въ положението ви, обича ви, и съ него ще дру-

жите. Нѣма да дружите съ нѣкой пeси-мистъ. И като отидете при този вашъ приятель, вие ще изпитате едно разположение на душата си. Ще дружите съ този човѣкъ, и той ще ви служи като ограда, докато вашата рана оздравѣе. Човѣкъ може да се нарани и въ духовно отношение. Тогава се раждатъ състояния на душевна болезненостъ. Тѣ се раждатъ и у млади, и у стари. Нѣкой пѣтъ тия заболѣвания се лѣкуватъ мжно, но все-пакъ могатъ да се лѣкуватъ. Ще потърсите, значи, само единъ такъвъ приятель, не двама; за васъ е достатъчно единъ приятель. И тогава не разправяйте състоянията си комуто и да е, но бждете искрени само къмъ тази душа, сродна на васъ. Разчитайте на нея само заради чистотата и добродѣтели-тѣ ѝ. Ако тази душа ви бжде приятель въ пълния смисълъ на думата, тогава болките на сърцето ще се лѣкуватъ лесно, а болки-тѣ на тѣлото се лѣкуватъ още по-лесно. Но влѣзете ли въ свѣта, ще се пазите, защото най-първо окръжаващитѣ ви хора ще искатъ да ви извадятъ отъ това мѣсто, въ което се намирате. Тѣ ще ви поставятъ на из-питъ. Въ свѣтския духъ има едно разполо-жение да разчепкватъ идеитѣ на хората, да видятъ, до колко тѣ сж устойчиви въ своитѣ идеи, и оттамъ си правятъ заключенията. Ако си ученикъ или студентъ и се занима-вашъ по-сериозно съ окултната наука, дру-

житѣ студенти ще почнатъ да говорятъ за тебъ и да казватъ: оставете този човѣкъ, той е голѣмъ философъ! Ще гледатъ, доколко можешъ да издържашъ. Ако имашъ силна воля или дълбоко схващане на нѣщата, ще издържишъ день, два, седмица и повече, и тогава тѣ ще измѣнятъ своето разположение. Но изгубишъ ли равновѣсието си, тѣ ще ка-жатъ: разбрахме колко си силенъ. Тѣ ще из-питатъ задоволство, че сж намѣрили човѣкъ, съ когото могатъ да си играятъ. Единъ уче-никъ отъ окултната школа може да стане обектъ за присмѣхъ на другитѣ хора, но той трѣбва да се пази отъ това. Той трѣбва да се повдигне въ себе си и въ края на краи-щата всички да познаятъ, че у него има нѣ-що повече, отколкото у тѣхъ.

Та ще се привикнете да влизате въ по-ложението на другитѣ. Затова трѣбва да приложите Любовта, да пуснете този токъ. Ако е въпросъ за пущане на електричество, вие знаете, какъ става това, но какъ се пуца Любовта, това трѣбва да учите. Най-първо ще се научите да прѣвръщате вашитѣ съ-стояния. Постарайте се да измѣните всѣко ваше неразположение — и най-малкото дори. Това ще правите, когато сте свободни и нѣ-ма съ какво да се занимавате. Когато напра-вите първия опитъ и видите, че сте прѣвър-нали едно ваше състояние, ще почувствувате голѣма радостъ въ себе си, като че сте

направили нѣкое ново откритие. Може да направите единъ опитъ, 2—10—15 опити и всички да бждатъ безрезултатни, това да не ви отчайва. Продължавайте опититѣ. И отъ първия опитъ, въ който сполучите, ще добиете твърда вѣра, че отъ васъ може да стане нѣщо.

Сега природата ви е турила извѣстни настроения, тѣ сж хубави, но настроенията сж чуждъ капиталъ. Вие отивате въ една гостилница, дѣто нѣкой господинъ ви угощава. Вие разчитате на него, доволни сте и казвате: осигурихъ се! Не, този господинъ може да ви угости само единъ пжтъ, послѣ ще търсите другъ нѣкой да ви нагости. Ти не разчитай на този господинъ, не си осигуренъ. Утрѣ ще се намѣришъ прѣдъ нова мжчнотия. Днесъ той ще ти даде, може - би, много блюда съ ядене, но на слѣдния день нѣма да имашъ нито едно, и това ще прѣдизвика по-голѣмо страдание въ тебъ. Затова, човѣкъ трѣбва да се научи самъ да си изкарва прѣхраната. Неговата прѣхрана се намира въ живата природа.

Сега азъ ви прѣпоръчвамъ най-малкитѣ опити, понеже за голѣми опити се изискватъ голѣми знания. И природата изобщо е много внимателна, тя не позволява да се правятъ голѣми опити. Тя допуска да се правятъ само малки опити. Голѣми опити могатъ да правятъ само напрѣдналитѣ души,

тѣ иматъ голѣмъ кредитъ, а обикновенитѣ хора ще правятъ много малки опити. Природата е щедра, всѣкога позволява да се правятъ малки опити.

Слѣдъ като учите извѣстно врѣме окултната наука, най-първо у васъ ще се роди извѣстно съмнѣние, едно недоволство въ душата ви, ще се яви една сила, която ще започне да ви тласка къмъ периферията, ще искате да бѣгате отъ класа и ще казвате: мѣстото ми не е тукъ, азъ трѣбва да напусна този класъ. Тия около менъ не сж такива, каквито си мислѣхъ. Но законъ е: човѣкъ не може да бѣга отъ себе си. Това състояние се дължи, споредъ менъ, на набиране на извѣстна енергия, която не може да се асимилира отъ окръжаващата ви срѣда. И тия енергии причиняватъ туй болезнено състояние у човѣка. Запримѣрь, азъ забѣлѣзвамъ въ класа, много отъ васъ иматъ силно развити лични чувства, вслѣдствие на което се заражда голѣмъ индивидуализмъ — всѣки мисли само за себе си. Вие говорите за духовенъ животъ, но личниятъ елементъ е на първо мѣсто. Дѣто и да ходите, личниятъ елементъ изпжква несъзнателно въ васъ. Но понеже се проявява и моралътъ, вие казвате: азъ искамъ да бжда откровенъ, трѣбва да говоря Истината. Въ сжщностъ и тукъ личнитѣ чувства може да ви заставятъ да изнесете недостатѣцитѣ нѣкому въ форма на

истина. И този човѣкъ, обаче, ти казва сж-
щото, докато най-послѣ се скарвате. То е,
защото вие не се изказвате чрѣзъ закона на
добродѣтелята. Ти изнасяшъ неговитѣ недо-
статѣци като нѣкакъвъ дефектъ. Въпросътъ
не седи така, азъ ще ви дамъ по това обя-
снение. Да допуснемъ, че вие сте единъ ра-
ботникъ, когото наематъ да работи на лозе-
то. Вие копаете донѣкждѣ хубаво, но случва
се нѣщо прѣзъ деня, дойде ви нѣкоя мисль,
която ви отклонява отъ работата, и вие оста-
вяте 20-30 чукана неизкопани. Вие, обаче,
мислите, че лозето е прѣкопано и си отива-
те. Азъ минавамъ, разглеждамъ работата ви
и виждамъ, че лозето е недоизкопано. Какво
трѣбва да направя? — Трѣбва да довърша ва-
шата работа. Ако забѣлѣжа вашата погрѣш-
ка въ книгата си, ще кажа: ти не прѣкопа вси-
чки чукани, направилъ си една голѣма по-
грѣшка. Подобава ли ти да вършишъ такива
нѣща? Започна ли да те морализирамъ, това
не е разрѣшение на въпроса. Щомъ съмъ
видѣлъ твоята погрѣшка, трѣбва да я изпра-
вя — нищо повече!

Сега вие готови ли сте да прѣкопаете
тия 30 чукана на приятеля си? Нѣма нищо
по-лесно отъ това да прѣкопаешъ 30 чукана.
Но въ васъ ще се зароди друга мисль, за-
питвате: какво ще стане, ако всѣки отъ
насъ остави по 30 чукана неизкопани? Нима
цѣлиятъ класъ все чукани ще копаете? —

Исключение е туй, у одного само ще се
случи това нѣщо. Правилото е слѣдното: ще
довършишъ работата на приятеля си! Ако по-
стѣпвате тѣй, когато видите нѣкакъвъ де-
фектъ у когото и да е, нѣма да бързате да
му го казвате. Не е хубаво да изнасяшъ де-
фектитѣ на хората. Азъ знаа, ти задържашъ
тази погрѣшка въ душата си, но проучи най-
първо, дѣ седи вината, защо този твой прия-
тель или познатъ има тази погрѣшка, кои
сж причинитѣ да има той този недостатѣкъ
и т. н. Проучи я издълбоко! Слѣдъ като про-
учишъ дълбоко причинитѣ, ще разберешъ
законитѣ, защо и за какво този човѣкъ грѣ-
ши и какъ можешъ да му помогнешъ. Само
така ще постѣпишъ по единъ приятелски на-
чинъ. Да допуснемъ, че днесъ нѣкой меж-
ду васъ е веселъ, но на втория день той из-
падне духомъ, става песимистъ, отчайва се.
Минава нѣкой покрай него, казва му: какво
си се отчаялъ? Не, това не е лѣкуване. Ти
като минешъ покрай своя приятель, даже не
забѣлѣзвай, че той е песимистъ, считай, че е
веселъ. Послѣ, постепенно проучи причинитѣ
и послѣдствията за неговото състояние и
слѣдъ това пристѣпи да му разправяшъ, ка-
кво да прави. Нека се мизатъ 1, 2, 3, 4 и по-
вече дни и тогава, ако искашъ да му напра-
вишъ бѣлѣжка, направи я; пкъ, ако мине
безъ бѣлѣжка, още по-добрѣ. Азъ мисля,

че този е истинският път, съ който може да си служите. Това сж начини, методи.

Нѣкои казватъ: да направимъ това, да бждемъ герои! Добрѣ, подложете, напимѣрь, на опитъ вашия страхъ, дали ще можете да се освободите отъ него. Нека ви изпитатъ! Вие седите въ кѣщи, нѣкой дойде отвънъ и ви казва: стаята ви гори! Ще видите, дали ще спазиге хладнокрѣвие. Вие трѣбва да бждете хладнокрѣвни, да знаете, че и да гори, може да я изгасите. Щѣ видите дѣ гори, ще проучите положението, нѣма да бѣгате веднага навънъ. Ти можешъ да загасишъ този пожаръ. Знаете ли защо азъ ви говоря за пожара? Ами гнѣвътъ е най-ужасниятъ пожаръ въ човѣка! Слѣдъ едно разгнѣвяване човѣкъ всѣкога боледува, много клѣтки пострадватъ въ организма му, и той се усѣща неразположенъ. Човѣкъ трѣбва да изправи много мисли въ себе си, да се повдигне. За сега у всички ви ставатъ пожари. Тулумбитъ ви съ вода трѣбва винаги да бждатъ готови. Въ Америка всички колегии, всички университети иматъ такива тулумби. Въ случай на пожаръ, всѣки студентъ знае, какъ да употреби тулумбитъ, за да помогне. Послѣ, въ всѣки пансионъ, който има 3 — 4 етажъ, сжщо така всѣки пансионеръ знае, дѣ се намиратъ тулумбитъ. Ако пожарътъ е голѣмъ, че не можете да го изгасите и става опасенъ за живота ви, ще ви покажатъ, дѣ сж стълбитъ,

прѣзъ които можете да избѣгате на улицата. Прѣдупрѣждаватъ ви, какъ да постѣпите. По сжщия начинъ и вие трѣбва да знаете, дѣ сж вашитъ тулумбички. Разумно трѣбва да се дѣйствува срѣщу всѣка гнѣвлива мисль, която може да ви дойде. Колко е приятно, когато човѣкъ почне да влада себе си, когато съзнанието му е будно! Можешъ ли да се справишъ съ единъ пожаръ, слѣдъ това усѣщашъ въ себе си приятностъ, че си използвалъ правилно тази енергия, че си я прѣвърналъ въ добро. Така човѣкъ започва да се чувствува силенъ. Това сж малки опити, които може да правите въ вашитъ лаборатории. Масонитъ иматъ обичай, когато приематъ нѣкого въ ложата си, за да го изпитатъ, дали е смѣлъ, тѣ му прѣвързватъ очитѣ, въвеждатъ го въ едно подземие, дѣто има една лѣскава, остра сабя, направена, обаче, отъ книга, и му развързватъ очитѣ. Той вижда прѣдъ себе си човѣкъ съ сабя, който иска да го промуши. Ако е страхливъ и почне да бѣга, всичко е свършено, не го приематъ въ ложата си, но ако е смѣлъ, тѣ го мушватъ съ тази сабя, и той остава неповрѣденъ. Слѣдъ това го приематъ. Нѣкой пътъ нему се струва, че сабята излиза отъ другата страна на тѣлото му и се попибва. Така и природата понѣкога прави такива опити. Ако иска да ви изпита, приготвя такива книжни ножове. Нѣма да бѣгате, ще знаете,

че това е книженъ ножъ. Най-първо ще прочувате вашитѣ страдания, къмъ който родъ спадатъ. Има много страдания, които сж само като методъ, начинъ за уякчаване на вашитѣ добродѣтели, за калене на волята ви.

Сега, знаете ли по какво се отличава безстрашливия човѣкъ? Безстрашието е качество на сърцето. Само добродѣтелниятъ човѣкъ на Любовта е безстрашливъ, а който нѣма любовъ, той всѣкога е страхливъ. Хора безъ любовъ сж най-голѣмитѣ страхливици, а хората на Любовта сж смѣли и рѣшителни. Нѣкои хора минаватъ за голѣми герои, обаче тѣ нѣматъ любовъ. Разправяше ми единъ полковникъ една случка отъ послѣдната война. Въ Македония имало сражение. Като падали гранатитѣ, всичкитѣ му членове треперѣли, едва се въздържалъ да не извика, но мълчалъ — честолюбието му недопущало да се покаже страхливъ. Мислилъ си: какво ще кажатъ войницитѣ и другитѣ офицери за мене? Най-послѣ той вижда единъ генералъ, който сжщо тъй треперѣлъ. Той го запитва: страхъ ли те е? — Не ме е страхъ. Обаче и двамата треперятъ. Това не е безстрашие. Безстрашливиятъ човѣкъ е тихъ и спокоенъ. У него се забѣлзва едно вътрѣшно спокойствие и присѣтствие на духа. И човѣкъ трѣбва да прави опити веднѣжъ, дважъ, три пѣти, сто пѣти, а може и хиляда пѣти, докато

най-послѣ добие туй състояние — спокойствие на духа. Тогава ще усѣтите единъ вътрѣшенъ миръ, една вътрѣшна радостъ, че сте наддѣлѣли на страха си и Любовта е станала господаръ на вашето сърце.

Днесъ ви говоря върху тия нѣща, понеже вие минавате прѣзъ най-гѣстата материя, прѣзъ която човѣшкиятъ духъ може да мине. По закона на еволюцията частъ отъ човѣчеството е минала прѣзъ тази гѣста срѣда, но цѣлото човѣчество трѣбва да мине прѣзъ нея и да излѣзе, както евреитѣ, на другия край на Червеното море. Нѣкои отъ васъ едва сега ще се гурнатъ въ тази вълна. Всички трѣбва да минете прѣзъ Червеното море. Слѣдъ васъ иде Фараонъ съ своята войска, а прѣдъ васъ е неизвѣстността, отвореното море. Вие ще минете прѣзъ този пѣтъ и трѣбва да бждете смѣли и рѣшителни. Послѣ ще отидете въ пустинята — това е чистиятъ животъ. Слѣдъ това ще влѣзете въ Ханаанската земя — смисълътъ на истинския животъ. Но трѣбва да минете прѣзъ морето, за да придобиете чистотата въ живота. Защото, животътъ безъ чистота остава всѣкога неразбранъ. И ако вие искате да бждете разбрани, да прѣкарате тъй, както вашитѣ убѣждения ви учатъ, трѣбва да имате абсолютна чистота. Чистотата, това

е гражданско право за всѣка душа, за всѣ-
ки едногo отъ васъ.

Т. м.

„Богъ на Любовъта не е Богъ
на мъртвитъ, а Богъ на живитъ.“

ТЪРПѢНИЕ.

26

III година.

26 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 13. IV. 1924 г. въ
гр. София.

Търпѣние.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Т. м.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Цѣлитѣ на съврѣменната наука“.

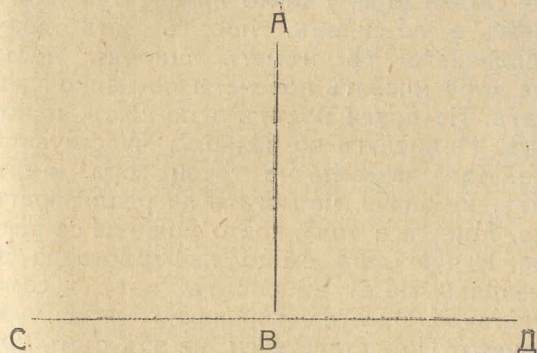
Сега ще ви задамъ една тема, върху която искамъ да работите самостоятелно. Тя ще бже: „Най-добриятъ методъ за самообладание“ (23 тема). Най-първо ще направите единъ опитъ и послѣ ще се изкажете, кой е най-добриятъ методъ за самообладание. Всѣки ще се изкаже самостоятелно. Каквото напише, ще го приложи.

При изучване на природата, трѣбва да спазвате най-малко двѣ правила: 1) природата всѣкога си служи съ картини, съ образи; 2) тя пристѣпва отъ видимото къмъ невидимото, т. е. отъ това, което е близко до човѣшкия дѹхъ, къмъ онова, което е далечъ отъ него. Слѣдователно, при първитѣ ваши изслѣдвания вие ще вземете една картина отъ природата, тъй както си е, безъ никакви коментарии, както дѣцата, и вижте, какво впечатление ще произведе тази картина върху васъ. Може да възразите: защо трѣ-

бва да се постъпи така? По слѣдния простъ законъ: ако вие поставите едно житно зърно въ земята, трѣбва ли то да философствува? Това житно зърно най-напрѣдъ се опитва да разбере почвата. И послѣ какво прави? — Спуска своитѣ корени надолу. То иска само да разбере почвата, никакви коментари не прави. Слѣдователно, като спусне своитѣ корени долу, първиятъ процесъ е почнатъ. Значи, житното зърно е схванало добрѣ задачата си. Второто желание на житното зърно е да разбере туй, което е надъ почвата отгорѣ. Ако една картина не остави дълбоко впечатление у васъ, вие никога не може да разберете вътрѣшния смисълъ на този образъ, защото образитѣ на природата сж живи.

Всѣки отъ васъ прѣдставлява единъ образъ. По тѣло вие сте живи образи. Вие какво правите, обаче? Срещнете единъ вашъ приятелъ, и веднага искате да го разберете. Не, не се старайте къмъ това! Оставете този образъ, или тѣлото на вашия приятелъ да направи извѣстно впечатление върху васъ, както правятъ дѣцата. Този е най-простиятъ начинъ за разбиране даденъ образъ и най-естественитѣ пѣтъ за придобиване на истинско знание. Оставете ли вашата философия на обективния умъ да вземе надмощие въ васъ, той ще ви тури въ единъ кривъ пѣтъ, и вие ще направите една грѣшка. Съврѣменнитѣ учени хора тукъ именно правятъ погрѣшка:

тѣ искатъ да обяснятъ философски, какви сж крайнитѣ цѣли на природата. Какъ ще я разбератъ? Че тѣ още не разбиратъ природата, тѣ още не сж приложили нейнитѣ дълбоки закони, тѣ не сж проникнали въ нейнитѣ вътрѣшни образи. Запитайте съврѣменнитѣ психолози, които говорятъ за човѣшката душа, за човѣшиятъ интелектъ, за човѣшкото сърце,

какъ познаватъ този умъ, това сърце, тази душа, тѣ не ще могатъ да ви кажатъ нищо положително, както не знаятъ, дѣ се намира човѣшкиятъ умъ. Тѣ казватъ: умътъ на човѣка е въ мозъка. Да, но на кое мѣсто е концентриранъ той? Дѣ е човѣшкото сърце, сжщо не знаятъ. Азъ ви казахъ, че когато природата иска да опрѣдѣли, какъвъ е умътъ на нѣкой човѣкъ, тя го опрѣдѣля по носа,

по дължината на челото, по дължината на брадата. Следъ това тя опрѣдѣля посоката на сърцето. Посоката на сърцето е точно диаметрално противоположна на тая на ума. Да кажемъ, че линията АВ прѣдставлява движението на ума. Тогава движението на сърцето ще бѣде линията СД. Вие може да провѣрите това, като погледнете носа на когото и да е. Онѣзи хора, у които интелектуалниятъ стремежъ е по-силенъ, носътъ имъ долу е по-сплеснатъ, тѣ нѣматъ широкъ носъ. Такива хора мислятъ повече, а по-малко чувствуватъ. На други носътъ е по-късъ, но по-широкъ, тѣ мислятъ по-малко, а чувствуватъ повече. Като казвамъ, че нѣкои хора много мислятъ, не значи, че могатъ да реализиратъ всичко. Мисль е това, което може да се реализира. И чувствата сжщо тъй трѣбва да се реализиратъ. Не е въпросътъ човѣкъ само да чувстува. Знаете ли на какво мяза чувствуването? Прѣдставете си, че азъ съмъ готвачъ, готвя ядене, а вие дойдете при мене, приближете се около тенджерата и започвате да миришете, като си въобразявате само, че ядете. Въ сжщностъ ядете ли? Не, яденето не е реализирано. Съ такова чувство човѣкъ може ли да живѣе? Вие само чувствувате парата, която излиза изъ тенджерата, но въ устата ви нищо не влиза. Така могатъ да се хранятъ само умрѣлитѣ хора, а живиятъ човѣкъ трѣбва да вкуси отъ яденето. Този за-

конъ трѣбва да се приложи еднакво и къмъ сърцето, и къмъ ума. Нѣкой казва: азъ мисля. Питамъ: какъвъ е обектътъ на вашата мисль? Може ли твоята мисль да се приложи?

Сега вие какъ можете да приложите това учение? Допуснете, че нѣкой човѣкъ има рана на крака си и казва: не мога да ходя. Онзи човѣкъ, който разбира закона, като го чуе да се оплаква отъ болка на крака, ще му даде цѣръ, ще го излѣкува, и той ще бѣде способенъ да ходи. Добрѣ, да кажемъ, че двама отъ класа не могатъ да се разбератъ. Тогава, какъвъ ще бѣде вашиятъ цѣръ? Нали сте интелектуални типове, казвате, че трѣбва да живѣете братски, да се спוגаждате, да бждете идейни типове, да имате стремежъ къмъ доброто и т. н. Всичко това е хубаво, но тия двама съученици сж скарани, въпрѣки тѣхнитѣ идеи. Дойде единиятъ, другиятъ обърне гърба си къмъ него, казва: азъ съмъ заетъ сега, имамъ нѣкаква мисль. Каква мисль има? — Да си обръща гърба. Единиятъ да си обръща дѣлната страна, а другиятъ — лѣвата. Каква философия има въ това? Виждали ли сте, какво правятъ пѣтлитѣ? — Единиятъ се надига, и другиятъ се надига, казва: ти мислишъ, че азъ съмъ толкова простъ! Това, което правятъ хората, правятъ и пѣтлитѣ, и въ тѣхъ има извѣстно разсжждение. Тукъ, обаче, нѣма никаква философия. Това сж извѣстни навици, но щомъ дойдемъ

до разумното разбиране на природата, ние трѣбва да направимъ единъ опитъ съ себе си. Ето защо ви казвамъ да пишете върху темата: „Най-добриятъ методъ за самообладание“. Но искамъ да напишете нѣщо, което вие сте изживѣли. То ще бѣде единъ цѣненъ приносъ. Всѣки отъ васъ нали има нѣкакъвъ свой методъ? Ще си напишете вашитѣ методи за самообладание. Всички сили, които природата е турила въ дѣйствие, иматъ свои опрѣдѣлени посоки. Единственото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е слѣдното: никогато не поставяйте прѣчка на природата, когато дѣйствува въ васъ, за да не се спънете. Природата, която дѣйствува върху васъ, е жива. Мнозина казватъ: нѣма по-добра учителка отъ природата. Поне азъ не съмъ намѣрилъ по-добра учителка отъ нея. Ако вие я слушате, тя може да ви даде цѣнни внушения и цѣнни упжтвания, може да изправи почти всичкитѣ ваши погрѣшки, да направи живота ви на земята разуменъ, даже и щастливъ. У всички ви има слѣдната погрѣшка: четете единъ романъ, писанъ отъ нѣкой-си авторъ, който възпроизвежда живота на единъ герой. Този герой ви харесва толкова много, че вие искате да му подражавате. Но като го подражавате, не излиза така успѣшно, както е въ романа. Всички автори, които пишатъ романи, излагатъ въ романа само художествени картини, но това не сж опити, които тѣ

сами сж правила. Никой авторъ не е правилъ опита върху себе си. Той само си въобразява и казва: героятъ трѣбва да живѣе тъй или иначе, да се пожертвува. Героинята сжщо тъй трѣбва да жертвува живота си и т. н. Но всичко това сж само въображаеми картини, образи, които много рѣдко се случватъ въ дѣйствителния животъ.

Най-първо вие ще отдѣлите реалнитѣ нѣща отъ нереалнитѣ, да знаете, колко отъ това, което мислите въ даденъ моментъ, може да реализирате. Сега, запримѣръ, говоримъ за търпѣнието. Търпѣнието е нѣщо много необходимо за всинца ви. И знаете ли, какъвъ е знаменателъ на търпѣнието? Съ какво число да означимъ идеалното търпѣние? Азъ ще ви кажа. Знаменателъ на идеалното търпѣние е 100,000,000. Каква частъ съставлява вашето търпѣние отъ идеалното търпѣние? Какъвъ ще бѣде числителъ на търпѣнието? Знаменателъ имате вече, направете изчисление, да видите, какъвъ ще бѣде числителъ на търпѣнието. И числителъ ще бѣде, колкото знаменателя. Значи,

ще имаме дробъта: $\frac{100,000,000}{100,000,000}$. Изчислете

сега, какъвъ ще бѣде числителъ на вашето търпѣние. Какъ мислите, колко ще бѣде вашиятъ числителъ? (— Единица). Не може да бѣде единица. Ще ви дамъ упжтвания за

това. Търпѣнието на най-малкото същество
 въ свѣта е $\frac{1}{100,000,000}$ часть отъ цѣлото.

Най-малката клѣтчица, която започва първо-начално живота си, има за числителъ единица. Сега вие, естественицитѣ, ще намѣрите, колко милиона форми иматъ съществата, и въ коя форма се намирате вие. Каго намѣрите това, ще опрѣдѣлите и вашия числителъ най-първо по форма. Сега азъ говоря за онази единица енергия, вложена въ най-простата форма на клѣтката: $\frac{400,000}{100,000,000} = \frac{4}{1000}$

$\frac{1}{250}$ Това означава сегашния ви знаменателъ. Органически е тъй.

Сега вие какъ схващате търпѣнието? Какъ бихте го опрѣдѣлили? Каква сила е търпѣнието у човѣка? За какво служи то? Търпѣнието има двѣ страни: едното е съзнателното, разумното търпѣние, а другото се налага по необходимостъ. Ние говоримъ сега за разумното търпѣние, въ което взиматъ участие умътъ, сърцето и волята. При това търпѣние човѣкъ е свободенъ. Само абсолютно свободниятъ човѣкъ може да бжде търпеливъ. Човѣкъ, който не е абсолютно свободенъ, той може да носи само неволи, т. е. тогава той търпи ограничения. Въ тия случаи търпѣнието му се налага. И вие сега сте тър-

пеливи, седите на тия столове, но това ви се налага, то не е търпѣние. Въ търпѣнието има слѣдната отличителна чѣрта: търпеливиятъ човѣкъ усѣща удоволствие и работи за постигането на единъ краенъ резултатъ. Единъ художникъ може да бжде търпеливъ; или, единъ математикъ работи съ най-голѣмо търпѣние върху извѣстна задача, която може да му отнеме 1, 2, 3, 4, 5, 10 години, но той намира удоволствие въ самата работа. При всички прѣпятствия, които срѣща, той е търпеливъ, не се отчайва. Търпеливиятъ човѣкъ всѣкога е веселъ и затова не може да изгуби равновѣсието си. Ограничениятъ човѣкъ всѣкога изгубва равновѣсието си — това вече не е търпѣние. Търпеливиятъ човѣкъ има миръ въ себе си. Той всѣкога е тихъ и спокоенъ. Затуй, когато говорите за търпѣнието, само така трѣбва да го разбирате; само така можете да имате добри резултати. Запримѣрь, нѣкой пжтъ трѣбва да видите, дали може да издържате изпитанията и до колко ги издържате. Да кажемъ, имате нѣкоя неприятностъ, недоволни сте отъ нѣщо. Запитайте се, защо сте недоволни отъ извѣстно положение на работата? Нѣма по-лошо нѣщо отъ недоволството. Знаете ли, че за да бждете въ тази стая, за васъ сж работили и небето, и земята, и ангели съ хиляди и милиони години. Хиляди същества сж работили върху васъ, за да ви турятъ въ тази стая, да ви дадатъ тия

знания, а вие сте недоволни, казвате си: какъ, азъ съмъ тъй ограниченъ! Питамъ: дѣ другадѣ може да бждете въ дадения случай?

Ще направя мисълта си по-ясна. Прѣд-ставете си една буѣна нощъ, навсѣкждѣ вѣнъ е навалѣлъ голѣмъ снѣгъ. Кждѣ може да бждете по това вѣрме? Вѣнъ отъ стаята си не може да бждете. Само стаята ви е единственото мѣсто, дѣто може да бждете. Ще кажете: азъ мога да излѣза. Можешъ, но кждѣ ще идешъ? Слѣдователно, човѣкъ трѣб-ва да излѣзе изъ тия условия на ограниче-ние само тогава, когато намѣри духовния пжтъ. Птицитѣ, запримѣръ, съ хиляди години сж мислили, докато сж направили своитѣ кри-ла, и едва тогава сж могли да прѣхвъркватъ извѣстни пространства свободно, да отиватъ отъ едно мѣсто на друго. И вие трѣбва да приложите този законъ. Като имате извѣстна спѣнка въ живота си, вие дълго вѣрме трѣб-ва да работите, докато намѣрите единъ ме-тодъ, какъвто птицитѣ сж намѣрили. Мис-лите ли, че тази птица лесно си е създала крилца и опашка? — Хиляди години, цѣли поколѣния е работила, докато измислила то-ва нѣщо и го приложила въ живота. Слѣдо-вателно, понеже сегашнитѣ птици сж рабо-тили много въ миналото, днесъ по-лесно раз-рѣшаватъ своитѣ работи. И вие сега имате по-добри условия, отколкото въ миналото. За онѣзи, които не сж работили върху търпѣние-

то въ миналитѣ вѣкове, се изисква повече вѣрме; за васъ се изисква по-малко вѣрме, но не мислете, че ще можете да го добиете за единъ или за два часа. Да кажемъ, че нѣ-кой пжтъ вие сте недоволни. Кажете си: се-га азъ ще бжда търпеливъ. Гледайте да бж-дете търпеливи поне за половинъ часъ. Как-во значи това? — Да мислите, че всичкитѣ ви работи сж уредени, и всичко върви по медъ и масло. Вие може да кажете: какъ ще си помисля тъй, когато работитѣ ми не сж уре-дени? А, не сж уредени! Разбира се, въ се-гашния общественъ строй, всѣкога ще ви противопоставятъ тази философия, всѣкога може да ви изкаратъ изъ релситѣ. Вие може да си кажете: като влѣза въ обществения животъ, азъ ще мога да търпя всичко. Да, тъй ще кажете, но когато се срещнете съ реалността въ живота, съ грубия животъ, ще кажете: то не може така, ами да живѣ-емъ, както хората живѣятъ. Тогава слогате новата философил настрана и казвате: тази философия, това учение нѣма приложение. Не, има приложение. Всички вие се занима-вате сега само съ невъзможности. Въ вашия умъ седи идеята, че тѣзи нѣща сж невъзмож-ни. Въ вашия умъ седи друга една погрѣш-на идея. Казвате: ние сме млади, имаме из-вѣстна енергия, нека си поживѣемъ малко, та като остарѣемъ, тогава ще прилагаме тия нѣ-ща. Не, какво ще бжде дѣтето, като порас-

не, това се познава отрано. Може да направите опитъ. Пуснете едно малко дѣте да пѣпли, и по неговото пѣплене азъ ще ви кажа, какъвъ човѣкъ ще стане. Гениалното дѣте пѣпли особено. То не ходи като другитѣ дѣца, но си туря ржцѣтъ по особенъ начинъ. Въ него има особени приеми.

Тѣй щото, отсега вие трѣбва да проявявате качествата на вашата душа, да проявявате нейната свобода, да не се ограничавате. Вие трѣбва да отхвърлите всички външни ограничения, да дадете просторъ на вашата душа, да прояви всичкитѣ си дарби и способности, както сж заложени въ нея отъ природата. Не трѣбва да се ограничавате единъ другъ. Азъ съмъ срѣщаль често въ селата индивиди и отъ двата пола, които сж много досѣтливи. Запримѣрь, нѣкоя млада мома дойде на гости въ нѣкой домъ и не намира майката въ кѣщи, а само дѣцата ѝ. Тя веднага започва работа: помете, донесе вода, замѣси и опече пита, та като се върне майката отъ нивата, дѣто била на работа, намира всичко готово. Досѣтлива е тази мома, не чака разпореждане. Тя вижда отъ какво има нужда тази кѣща и го сторва. И жена-та, като дойде отвънъ, благодарна е. А вие всѣкога чакате да ви даватъ разпореждания, като на войници. Не, вие сами трѣбва да бждете досѣтливи, сами да имате инициатива. Като отидете нѣкъдѣ, каквато работа има, свър-

шете я, не чакайте заповѣдь. Такъвъ е Божествениятъ законъ. Влѣзете ли нѣкъдѣ, направете онова, което другиятъ не е забѣлѣзаль. Запримѣрь, сега въ класа има толкова работи, за които вие чакате да ви се каже и възлагате единъ на другъ. Събирате комисии, разпореждате, говорите, но нито единъ отъ васъ нѣма своя собствена инициатива за работа. Декламирайте, както въ свѣта, и отново се събирате втори, трети, четвърти пжтъ и пакъ работитѣ ви не се уреждатъ. Досѣтливостъ, едно малко отпушване трѣбва. Това сж практически внушения, които сж потребни за сегашното ви развитие. Мжнотиитѣ, които ще срѣщате сега, нищо не значатъ, тѣ сж неизбѣжни. Има извѣстни спънки въ живота, които вие трѣбва да прѣодолѣете, и въ това ще се яви вашата наука.

Сега, кой отъ всички въ класа ви минава за най-търпеливъ? Споредъ васъ, търпеливиятъ човѣкъ има ли нѣкакви външни признаци? Азъ бихъ искалъ да зная, какъ познавате, кой е търпеливъ, и кой не. (— Търпеливиятъ е външно спокоенъ.) Ами ако външното спокойствие е само привидно? Не, трѣбва да има друга нѣкоя чѣрта. Азъ ще ви кажа, какъ да познавате търпеливия човѣкъ. Ако дойдете до човѣкъ, който е веселъ, търпеливъ, вие ще усѣтите една радостъ, отъ него лѣха пролѣтенъ ароматъ. Има нѣкои хора, които се смѣятъ, но вие усѣщате, че

тъ не сж весели. Който е веселъ по сърце, вие чувствувате да лъха отъ него свѣжестъ. Търпеливиятъ човѣкъ проявява едно отлично качество, а именно слѣдното: каквато погрѣшка и да направите прѣдъ него, той никога нѣма да наруши своя миръ; на всички поглежда весело и спокойно. Каквато пакостъ и да му направите, той ще остане тихъ и спокоенъ, и то не само привидно, но и вжтрѣшно. Отлично качество е това! Запримѣрь, ако не сте му донесли на врѣме нѣкоя книга, която сте му обѣщали, той нѣма да се сърди, да каже, че не сте издържали на обѣщанието си и т. н. Той ще ви посрещне, като че на врѣме сте му донесли книгата и пакъ ще бжде веселъ. А вие какъ постѣпвате? Да допуснемъ сега, че единъ вашъ приятелъ ви даде обѣщание да дойде у васъ точно въ 9 часа. Вие го чакате, изваждате часовника, разхождате се неспокойно. Мине една минута отъ опрѣдѣления часъ, и сърцето ви се стегне. Мине още една минута, минатъ три минути, вие вече излизате отъ себе си. Тропнете съ кракъ, кажете: ето единъ човѣкъ, който не държи думата си! Но прѣдставете си, че приятелътъ ви има туй изкуство да връща часовника назадъ. Вие гледате часовника си, минава единъ часъ. Слѣдъ единъ часъ приятелътъ ви идва. Ти казвашъ: знаешъ ли, че си закъснѣлъ единъ часъ! Той ти казва: я си извади часовника! Ти го изваждашъ, поглеждашъ го. Приятелъ

лътъ ти казва: азъ съмъ обѣщаль да дойда въ 9 часа. Ти поглеждашъ своя часовникъ и какво да видишъ? — Часътъ е точно 9. Търпѣнието не върви съобразно часовника на свѣта. И дѣйствително, когато двама търпеливи хора въ свѣта си обѣщатъ нѣщо, тѣ ще бждатъ тъй точни, както е точна земята въ своето движение. Единъ търпеливъ човѣкъ, като ви обѣщае нѣщо, той ще дойде безъ часовникъ и нѣма да закъснѣе нито една минута. Търпѣнието опрѣдѣля врѣмето. Значи, търпѣнието е най-разумното качество на човѣшката душа. Слѣдователно, търпеливиятъ може да бжде точно на врѣме, дѣто е обѣщаль да отиде, но ако другиятъ допусне, че той нѣма да дойде на врѣме, това е прѣстѣпление отъ негова страна. Ако имамъ единъ търпеливъ приятелъ, азъ нѣма да гледамъ часовника си, знаей като правило, че той ще дойде точно на врѣме.

Сега ще опитате вашето търпѣние. Необходимо е да се самонаблюдавате. Азъ наричамъ тия опити психологически маневри. Заемете се нѣкой пътъ съ единъ прѣдметъ, или съ една задача, която не можете да рѣшите. Оставете задачата малко настрана, поговорете си по другъ нѣкой въпросъ и послѣ я извадете. Ама да не блѣснете книгата! Не, разгледайте този прѣдметъ, или тази задача тихо и спокойно. Може да мине день, два, три деня, но пакъ се върнете къмъ нея.

Чрѣзъ тѣрпѣние вие ще успѣете въ всичко.

Първото нѣщо: ще се учите да бждете тѣрпеливи. Като придобиете туй качество, ще видите, че то е едно отъ най-цѣннитѣ качества въ живота на човѣка. Безъ тѣрпѣние вие не може да се мрѣднете нито крачка на прѣдъ. Не е достатъчно само човѣкъ да добие знание, но той трѣбва и да го задържи. Не е достатъчно само да добие добродѣтели, но той трѣбва да има сили да ги задържи. Трѣбва да знаете, че нѣщата се задържатъ само чрѣзъ разумно тѣрпѣние. Човѣкъ трѣбва да има присѣствие на духа.

Та вие ще пристѣпите къмъ развиване на това разумно тѣрпѣние. Сами си задавайте упражнения. Да кажемъ, че вие се разсърдите на нѣкой вашъ приятелъ и му тропнете съ кракъ. Като се приберете въ себе си, ще си кажете: азъ ще си дамъ едно упражнение за тѣрпѣние. Какво упражнение бихте си дали? Какъ бихте се наказали? Вие ще кажете: какъ, азъ да си наложя наказание! Че какво лошо съмъ направилъ? Тропналъ съмъ съ кракъ. Прѣдставете си, че вие сте войникъ подъ команда, и вашиятъ офицеръ види, че тропате съ кракъ и ви казва: ще си събуете обувката, ще вземете единъ котелъ съ вода и босъ ще минете отъ единия край на града до другия и послѣ ще се върнете. Нѣма ли да направите това? Ще го направите. И втори пѣтъ, като ви кажатъ

да тропнете съ кракъ, вие какво ще кажете?— Ти носилъ ли си босъ прѣзъ града котелъ пълненъ съ вода? Че това става постоянно въ обществения животъ. Така хората се възпитаватъ единъ други. Защо трѣбва да чакате нѣкой командиръ да ви каже да вземете котела? Ние ще заповѣдваме сами на себе си.

За въ бждеще азъ бихъ прѣпорѣчалъ на онѣзи отъ васъ, които нѣматъ тѣрпѣние и тропатъ съ кракъ, да си кажатъ: слушай, въ вторникъ ще работишъ на нивата безъ пари. И това трѣбва да приложите. Като тропате тѣй съ крака си, всѣки день ще работите по два часа безъ пари. Щомъ впрегнете неразумното у човѣка на работа, то не тропа вече. Ако имаме възможность, добръ бѣше да направимъ една градина, въ която да работятъ специално тѣзи, които тропатъ съ кракъ. Кой какъ влѣзе, да знае, че тази градина е само за онѣзи, които тропатъ. И тогава тази градина ще я наречемъ „градина, въ която се учи тѣрпѣнието“. Всѣки нетѣрпеливъ ще си има специално мѣсто. Ще знаемъ, какъ прогресира тѣрпѣнието. Всѣки ще сѣе извѣстни продукти, отъ които, като израснатъ, ще разберемъ, дали сте придобили тѣрпѣние, или не. Ако картошкитѣ станатъ много хубави, тѣрпѣнието върви добръ; ако картошкитѣ не станатъ, още ще копаете. Съответствие има въ това, защото хар-

моничнитѣ дѣйствия въ човѣка се прѣдаватъ и на почвата, прѣдаватъ се и на растителното царство. Ако единъ човѣкъ работи съ търпѣние и радостъ, и растенията ще вървятъ подобря, отколкото на онзи, който не е търпеливъ и гледа да се освободи отъ работата си чакъ по-скоро. Слѣдователно, всичко въ живота се опрѣдѣля отъ търпѣнието и вжтрѣшното разположение надуха. Най-хубавиятъ методъ за придобиване на търпѣнието е работата. За да стане търпеливъ, човѣкъ не трѣбва да се труди и мжчи, но да работи разумно.

Сега може да изпитае когото и да е отъ васъ, да видимъ колко е търпеливъ. Ето дѣ може да се изпита вашето търпѣние. Допуснете, че сж ви дошли двама много добри приятели, съ които се разговаряте. Идва трети и ви пришепва на ухото: иди донеси вода! Ако сте търпеливъ, вие ще кажете на приятелитѣ си: извинете ме, азъ имамъ една малка работа, ще я свърша, и ще се върна при васъ. Вие се поразговорете малко сами, докато дойда. При сегашнитѣ условия вие ще кажете: сега ли намѣри да ме карашъ на работа? Разумниятъ човѣкъ трѣбва да бжде всѣкога учтивъ къмъ близкитѣ си. Идете, донесете вода и пакъ се върнете, като че ли всичко е било въ редъ и порядъкъ. Такива поне сж методитѣ на живота природа. Тя работи неуморно и по този

начинъ възпитава всички хора. Като ви дойде нѣкоя неприятностъ, бждете весели, свършете си работата и послѣ пакъ си приказвайте. Всѣка друга философия нѣма да ви ползува. Вие може да си философствувате, да бждете търпеливи, това да приложите, онова да приложите и т. н. Прѣкрасно е всичко това, но една добра постѣпка, направена на врѣме, е много по-цѣнна отъ много философски теории. Теоритѣ сж хубави, съ тѣхъ може да се занимаваме, когато нѣмаме работа. Но щомъ дойдемъ до живота, за да добиемъ търпѣние, трѣбва приложение. Ако всички вие бихте имали това търпѣние, не щѣха да се раждатъ тия противорѣчия, които сега сж-щеставуватъ въ васъ.

Т. м.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ.“

ПРЪДАВАНЕ НА МИСЛИТЪ. МУЗИКАЛНОСТЪ.

27

III година.

27 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 20. IV. 1924 г.
въ гр. София.

Прѣдаване на мислитѣ. Музикалность.

„Богъ на Любовта не е Богъ на
мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Цѣль-
та на съврѣменната наука“. Прочетоха се
нѣколко отъ темитѣ: „Приспособление на
човѣшката душа“.

Какъ опрѣдѣляте вие думата „диферен-
циране“? Или, какъ разбирате видоизмѣне-
нието на материята, минаването ѝ отъ едно
по-просто състояние къмъ по-сложно?

Ако знанието не се прилага, то е опа-
сно за душата. Всѣка материя, която се вла-
га въ човѣшкия организъмъ, а именно въ чо-
вѣшкия умъ и въ човѣшкото сърце и не се
използува, слѣдъ време и тя става опасна.
Ако имате едно желание, което не можете да
реализирате, това желание започва да ви
измъчва.

Сега въ какво седи видоизмѣнението на
материята? Често ние казваме, че човѣкъ
се видоизмѣня. Какъ се видоизмѣня? Да до-
пуснемъ, че нѣкой отъ васъ е мислилъ, че

трѣбва да бжде добъръ, учтивъ спрѣмо всички. Слѣдъ врѣме, обаче, той измѣня този си възгледъ и казва: човѣкъ трѣбва да бжде и малко грубъ. Тогава, каква е разликата между учтивостта и грубостта?

Да допуснемъ, че учтивостта прѣдставлява точката А, а грубостта точката В. Тѣ изразяватъ два метода въ живота. Нѣкой казва,

А

В

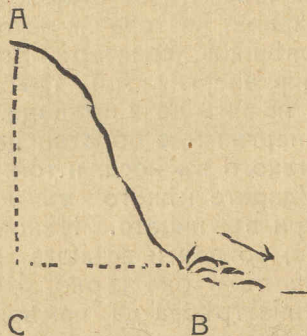
че работата не върви само съ учтивостъ. Мислите ли, че ако употребите грубостта, резултатътъ отъ нея ще бжде по-добъръ отъ този на учтивостта? Ако прѣкарате една година живота си въ учтиви обноси, а слѣдната година въ груби, резултатитъ ще се анулиратъ, и вие ще дойдете пакъ въ първоначалното си състояние — ще образувате единъ кръгъ въ живота си, т. е. нищо нѣма да придобиете, или по-право, това което сте придобили, ще го загубите. Това, което ще придобиете въ А, въ В ще го изхарчите. Грубиятъ човѣкъ всѣкога харчи. Напримѣръ, той ще удари нѣкого, но съ всѣки ударъ прѣдава своята енергия и по този начинъ я изгубва. Наблюдавайте това нѣщо въ живота. Прослѣдете единъ много силенъ човѣкъ, който бие 10-20 души. Ще видите, че слѣдъ това той отслабва, изгубва силата си. Нѣж-

нитъ, учтивитъ хора, на видъ, сж слаби, но слѣдъ врѣме тѣ заякватъ.

Слѣдователно, когато ние казваме, че нѣжността или учтивостта сж за прѣдпочитане, разбираме, че това сж методи за уякчаване на човѣшкия характеръ. Когато човѣкъ има излишна енергия, той трѣбва да знае, по каквъ начинъ да я прѣдаде. Защото човѣшката енергия има обратни движения: ако ударишъ нѣкого въ носа, и той ще ви удари въ носа. Ударете нѣкого въ лицето, и той ще ви удари въ лицето. Нѣкой пжтъ има изключение, но почти всѣкога въ свѣта се прилага законътъ „око за око, зжбъ за зжбъ“. Ето защо, вие трѣбва да намѣрите разумно приложение на всичко това, което е заложено въ васъ. Запримѣръ, отъ 3 години насамъ ви сж прѣдадени толкова лекции. Азъ бихъ желалъ да извадите отъ лекциитъ на първата година единъ методъ за приложение. Допуснете сега, че извадя одного отъ васъ на таблата да изясни, какво нѣщо е живата точка. По какво се отличаватъ живитъ точки отъ мъртвитъ? Азъ разбирамъ, че всѣка точка има форма. Всѣка енергия въ своето първо проявление образува една малка точка Така и всѣка малка свѣтлинка, която се образува въ пространството, се проявява като една малка точка. Какво направление взима тази точка?

Допуснете, че отъ планинския върхъ А тече

вода надолу и прониква въ почвата С, отдѣ-
то при В се явява въ видъ на капка, слѣдъ
нея втора, трета и т. н. Всички тия капки

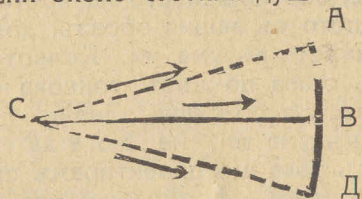

образуватъ една права линия, която не прѣд-
ставлява друго, освѣнъ еднѣнъ ручей, или
една рѣка, т. е. една жива струя.

Да кажемъ, че имате единъ приятель,
който живѣе въ Варна. Вие проектирате ми-
сълъта си къмъ него. Какъ ще се прояви
тази мисълъ въ пространството? Какво на-
правление ще вземе тя, по права линия ли
ще се движи, или ще вземе друго нѣкакво
направление? Какъ ще я види този, у когото
е развито шестото чувство? (— Мисълъта ще
се движи по крива линия, джгообразно).
Допуснете, че поставямъ едного отъ васъ
на единия край на салона, а другиго
на другия край, и вие мислите нѣщо

единъ за другъ. Какви ще бждатъ линиитѣ,
които излизатъ отъ васъ, прави или криви?
Прѣдставете си, че въ сжщото врѣме и азъ
мисля за васъ, като сжщеврѣменно отправямъ
мисълъта си и къмъ друго сжщество нагорѣ.
Каква посока ще има мисълъта ми тогава?
Кажете ми, какъ си прѣдставяте мисълъта?
Най-първо, за да мога да мисля за кого и да
е отъ васъ, трѣбва да имамъ прѣдстава за
лицето и за фигурата ви. Трѣбва да ви прѣд-
ставя въ ума си въ миниатюръ, да ви държа
тамъ малко врѣме като едно микроскопиче-
ско човѣче, съотношението на което да е на-
пълно сжщото съ вашия образъ, докато на-
пълно оживѣете въ ума ми. Колкото ваши-
ятъ образъ става по-живъ, толкова и мисълъ-
та ми за васъ е по-силна. Значи, докато не
оживѣете въ ума ми, не мога да мисля за
васъ. Слѣдъ това ще проектирамъ своята ми-
сълъ къмъ васъ. И обратно: ако пъкъ вие
мислите за мене, по сжщия начинъ ще си
прѣдставите моя образъ въ една микроскопи-
ческа форма въ ума си, за да се образува
връзка между менъ и васъ. Веднѣжъ тази
връзка създадена, мисълъта вече може да се
прѣдава. Какъ си прѣдставявате мисълъта,
материална ли е, или не? (— Материална). Ми-
сълъта, която съмъ проектиралъ къмъ едного
отъ васъ, могатъ да схванатъ и всички остана-
ли. Да кажемъ, че 100-200 души се намиратъ
въ разни пунктове. Ако азъ проектирамъ ми-

съльта си само къмъ одного отъ тия 200 души, а другитѣ сж чувствителни, тѣ ще схванатъ моята мисль. Какво показва това? — Че мисльта върви вълнообразно. Тя върви по права линия къмъ васъ, като сжцеврѣменно се и разширява, поради което мнозина могатъ да я схванатъ. (—Има ли разлика между този, който я приема направо и тѣзи, които я долавятъ косвено?) — Има разлика. Първиятъ я долавя по-интенсивно. Въ даде-тия случай това може да се прѣдстави по слѣдния начинъ: да допуснемъ, че на линията АД сж наредени около стотина души. Мисльта,

обаче, се изпраща по направление отъ С къмъ В. Мисль къмъ В ще бжде много силна, понеже е централна, а другата, която ще отиде до точкитѣ АД, ще бжде по-слаба. Тѣзи точки ще прѣдставляватъ брѣгове, дѣто мисльта ще се поляризира.

Вие можете да правите малки опити за възприемане мисли по телепатически начинъ. Трѣбва да имате поне една малка опитностъ въ това отношение. Нѣкои отъ васъ, които си хармониратъ по темпераментъ, по сърце

и по умъ, може да си изпращатъ мисли и да си отбѣлзватъ резултатитѣ. Да кажемъ, че искате да изпратите една мисль на нѣкой вашъ приятель въ 9 ч. в. Вие трѣбва да му кажете, че между 8 и 10 ч. в. ще му изпратите една мисль, за да се концентрира и той малко, но нѣма да му кажете точно часа. Така ще видите, дали той е схваналъ точно врѣмето и дали е възприелъ мисльта. Нали сте имали такива опитности? Седите нѣкой пжтъ дома си и веднага ви дойде на ума нѣкаква мисль. Напримѣръ, дали сте общание нѣкому да го посѣтите въ 5 ч. слѣдъ обѣдъ, но ви дойдатъ гости, и вие пропуснете врѣмето. Веднага ви дойде мисльта, че въ 5 часа трѣбваше да бждете при единъ вашъ познатъ. Изваждате часовника си и виждате, че сте закъснѣли. Това подсѣщане за вашето общание, е неговата мисль, проектирана къмъ васъ. Взимате шапката си и излизате навънъ. Вие сте имали такива случаи, нали?

Сжщото нѣщо се случва и въ друго отношение. Нѣкой пжтъ вие водите добъръ, религиозенъ животъ, но послѣ почвате да се съмнѣвате въ него и казвате: този пжтъ не е хубавъ, трѣбва да се живѣе по-нашироко. И тръгвате по широкия пжтъ. Послѣ пакъ проблѣсва въ ума ви мисльта за първия животъ и казвате: не, не може да се живѣе така. Питамъ ви: отдѣ е дошла тази мисль

у васъ? — Отъ нѣкой вашъ приятелъ, който живѣе заедно съ васъ, но седи по-високо отъ васъ и вижда вашето положение. Той ви казва: пжтътъ ти не е правъ! Може да е нѣкой вашъ приятелъ извънземния ви животъ, който именно проектира тази мисълъ къмъ васъ, внушава ви я. Законътъ е сжщиятъ.

Сега, при тия наблюдения, може да забѣлжите и слѣднитѣ явления: като мислите често, ще забѣлжите свѣтли, ярки точки, които се явяватъ налѣво, и послѣ отиватъ къмъ дѣсно и се изгубватъ. Когато точкитѣ вървятъ отлѣво къмъ дѣсно, мисълта, която се проектира къмъ васъ, е отъ възходяща степенъ. Тази мисълъ е полезна. А когато тази свѣтла точка върви отдѣсно къмъ лѣво, тя е въ низходяща степенъ. Тази мисълъ е опасна и безполезна за васъ, затова трѣбва да мислите. Човѣшката мисълъ е свързана съ жизненото електричество въ живота. Когато мислитѣ сж положителни, тѣ привличатъ жизненитѣ сили къмъ себе си, а когато мислитѣ сж отрицателни, тия жизнени сили се разпръсватъ, отдалечаватъ отъ човѣка, вслѣдствие на което се появява заболяване. Запримѣрь, ако имате нѣкой противникъ, който ви мрази, неговата мисълъ спрѣмо васъ е много силна. Той може да ви направи негативенъ, и вие ще заболяете. Законътъ е слѣдниятъ: ако вие заболяете,

туй заболяване ще се върне върху него, ще има обратно движение. Вие можете, обаче, да изпращате вашитѣ положителни мисли, вашитѣ топли чувства и пожелания къмъ нѣкой боленъ, съ абсолютна вѣра, безъ никакво колебание и съмнѣние, и той ще оздравѣе. Значи, за да бжде здравъ нѣкой човѣкъ, трѣбва да изпратите отъ себе си единъ жизненъ токъ къмъ него. Той ще възприеме вашата мисълъ и пожелание и ще се почувствува по-добрѣ. Въ туй отношение, добритѣ приятели сж добра ограда за здравето, а лошитѣ приятели всѣкога носятъ болести и страдания.

Допуснете, че линията АВ прѣдставлява извѣстна плоскостъ. Прѣзъ това мѣсто мо-

А

В

же да сж минавали хиляди хора. Ние насаждаме на тази плоскостъ нѣколко хиляди малки зрънца отъ глогъ. Слѣдъ нѣколко години ще можете ли да минете тѣй лесно прѣзъ това мѣсто? — Не. То ще бжде единъ здравъ плетъ. По сжщия законъ, всѣка добра мисълъ може да укрѣпи слабитѣ мѣста въ човѣка. Добритѣ мисли могатъ да се насаждатъ тѣй, както се садятъ сѣменцата. Както ябълката или крушата може да се насади и израсте тамъ, дѣто я посадимъ, така сжщо и добрата мисълъ може да се насади и израсте

и да бжде като една здрава крѣпостъ. Послѣ, не е достатъчно да помислите само веднѣжъ върху нѣщо, но мисълта ви трѣбва да бжде постоянна и силна върху това, което искате да реализирате. Ще мислите дълго време, докато мисълта ви почне да расте. Тогава въ васъ ще се роди желание да посадите втора, трета, четвърта, пета мисъл и т. н. Затова именно, всички трѣбва да насаждате въ себе си всѣки день по една добра мисъл. Като говоримъ сега за добритѣ мисли, кажете ми една реална добра мисъл отъ наше гледище, която може да се реализира въ сегашното ви съзнание. (— Да добиемъ воля, търпѣние, точностъ). Да, но волята е сила, тя прѣдставлява единъ сложенъ процесъ. Волята е сглобена отъ редъ сили. Търпѣнието сѣщо тъй е сглобено отъ редъ сили. Търпеливъ ли се ражда човѣкъ? Не, той не се ражда търпеливъ, но послѣ добива търпѣнието.

И тъй, започнете съ малкитѣ опити! Азъ бихъ ви прѣпоръчалъ, като ученици, да започнете съ музикалнитѣ тонове. Вземете основния тонъ „do“. Пѣйте го, докато останете доволни отъ себе си. Всѣки день се упражнявайте върху тоноветѣ do, mi, sol, do. Отъ чисто музикално гледище, отъ колко качества зависи правотата на единъ тонъ? Колко качества има всѣки тонъ? (— Височина, сила

и тембъръ). Да, всѣки тонъ трѣбва да бжде ясенъ и чистъ.

Задача. Сега отъ всички, безъ разлика, искамъ да изучите гамата много правилно, не като музиканти, но да се научите да взимате тоноветѣ правилно. Това ще бжде за васъ едно упражнение. Да кажемъ, че ви накарамъ да вземете тона sol или la. Искамъ да го вземете изведнѣжъ. Може да направите погрѣшка, това нищо не значи. Ние сега не обръщаме внимание на погрѣшкитѣ. Въ туй отношение, вие не можете да се възпитавате безъ музика, не можете да изработвате характеръ. Музиката е мощно сръдство за възпитание на човѣшкия характеръ. Безъ музика е невъзможно да се възпитава човѣкъ. Туй трѣбва да знаете! Тя указва смекчително влияние върху характера. Както човѣкъ не може да прѣчисти своята кръвь безъ дишане, така и безъ музика той не може да прѣчисти своитѣ чувства. Правилно дишане е необходимо, а музиката прѣдизвиква правилното дишане.

Да кажемъ, че нѣкой пѣвецъ иска да пѣе, но въ него има амбиция, той мисли, че като излѣзе на сцената, трѣбва да го обсипятъ съ букети. Мисли ли така, това разваля работата. Той трѣбва да пѣе за себе си. Всѣки отъ васъ трѣбва да обича музиката за себе си, за самата музика. Азъ съмъ за това, да пѣя за себе си и самъ да се слушамъ.

Едноврѣменно ще бжда и пѣвецъ, и публика. Нѣма по-красиво нѣщо отъ това! И като говоришъ, пакъ едноврѣменно трѣбва да бждешъ и говорителъ, и публика. Ако този, който говори, маха съ ржцѣтъ си, той вече има прѣдъ видъ публиката. Той не говори на себе си. Като говоря на себе си, нѣма какво да махамъ съ ржцѣ. На себе си ще говоря много тихо. Този, който се напѣва да говори много силно, той говори на окръжаващата срѣда, а тази срѣда нѣма да го разбере, колкото да ѝ говори. Не мислете, че като говорите високо, хората отвѣнъ ще ви разбератъ. Може да ви разбере само този човѣкъ, който разбира себе си. Това е законъ. Нѣкой говори високо. Защо? — Искане да накара еднокого си да го разбере. — Празна работа! Тѣй не се приказва. Най-първо ще видишъ, ако този човѣкъ разбира себе си, ако може да говори на себе си, той и васъ ще разбере. Тогава ще кажешъ: ето единъ човѣкъ, съ когото можемъ да се разберемъ. Двама души, които могатъ да говорятъ на себе си, могатъ да се разбератъ помежду си.

Този е правилниятъ начинъ, по който могатъ да се създадатъ правилни отношения за разбиране между хората. Ако вие не можете да говорите на себе си, всички усилия сж напразни, всѣкога ще има вжтрѣшни недоразбирания. Тогава ще се извинявате, ще казвате: ама азъ не искахъ да кажа това,

Какво искаше да кажешъ? Ако изпѣя единъ тонъ криво, ще взема цигулката, тя ще ме поправи. Цигулката, разбира се, е единъ голѣмъ майсторъ, учителъ е тя, ще те поправи. Добрите учители по музика не се измжчватъ да говорятъ много на ученицитѣ, но имъ казватъ само: слушайте цигулката! Най-първо цигулката говори, а послѣ учителътъ пѣе. И въ природата е сжщото: най-първо природата ни говори чрѣзъ физическитѣ явления. Нейниятъ говоръ е грубиятъ елементъ. Всички явления, които ставатъ въ природата, това сж инструменти, чрѣзъ които тя иска да ни поправи. И наистина, природата всѣкога ни поправя. Слѣдователно, страданията въ свѣта не сж нищо друго, освѣнъ поправки на извѣстни наши мисли и чувства. Всѣка мисль или чувство въ природата е една хармонична сила, която дѣйствува. Не вземешъ ли една мисль правилно, тя ти казва: не е така! Тогава Божествениятъ лжкъ започва да свири по цигулката единъ, два, три и повече пѣти, докато най-послѣ се поправите.

Втория пѣтъ ще ви изпитамъ всички да пѣте. Нѣкои отъ васъ ще се срамуватъ, ще кажатъ: ама какъ ще пѣемъ? Азъ искамъ да пѣте за себе си; ако е за други, менъ това не ме интересува. Ако вие пѣте за себе си, а не за менъ, ще ми бжде приятно. Ще ви извадя да пѣте за себе си, единъ по

единъ, послѣ по двама, по трима, по четирѣма и т. н. Тукъ имате сега и органъ, и пияно, и цигулки: ще пѣте, ще се упражнявате, докато всѣки отъ васъ добие самоувѣреностъ, да взима тоноветѣ, колкото е възможно по-правилно. Ние не искаме невъзможно; ние ще свържемъ тия упражнения по музиката съ редъ други упражнения.

Сега вие ще кажете: това е проста работа; азъ не зная ли, какво нѣщо е do, re, mi. . ? Вие още не знаете да пѣте. Азъ мога да пѣя една пѣсенъ по различни начини. Най-хубавото пѣние е когато човѣкъ, като пѣе, свършено се забравя и мисли, че е самъ, нищо го не смуцава. Щомъ фигурира въ ума му нѣкое лице, което и да е то, тази музика се нарушава. Тогава ще имате тѣй нареченитѣ трели. Най-първо тонътъ трѣбва да бжде ясенъ. И трелитѣ спадатъ къмъ окултната музика, само че тѣ се взиматъ съвсѣмъ другояче. А сега, пѣвцитѣ, като не могатъ да взиматъ ясни тонове, правятъ трели. За да се взиматъ хубави трели, изисква се голѣмо изкуство. „Трели“ — значи нѣщо, което трепти, звучи.

Нѣкой пжтъ може да се спремъ върху окултното значение на разнитѣ тонове, за цвѣтоветѣ, които тѣ произвеждатъ, за влиянието, което тѣ упражняватъ и т. н. Всѣки тонъ си има своето влияние. И нашата рѣчь всѣки день се видоизмѣня. Вие всѣкога не почвате

съ единъ и същъ тонъ. Рѣчта ви трѣбва да бжде музикална. Това, дѣто не говорите музикално, то е, защото има едно отклонение отъ правилния пжтъ на живота ви. Музикално говорене не разбирамъ говорене въ този специаленъ смисълъ, както сега се подразбира. Подъ музикалностъ разбирамъ вжтрѣшенъ стремежъ на душата къмъ възвишеното. Музикалността отъ френологическо гледище има свой центъръ при слѣпитѣ очи. У нѣкои хора този центъръ е по-развитъ, у други по-слабъ и въ тѣхъ се вижда слѣпоочната кухня. У добритѣ музиканти челото при слѣпитѣ очи е запълнено. Въ душата на всѣки човѣкъ, обаче, този музикаленъ стремежъ съществува потенциално, а само музикалнитѣ органи сж различно развити. Когато музикалността е свързана съ двигателния центъръ, такива хора могатъ да свирятъ по-добрѣ, отколкото да пѣятъ. У нѣкои хора музикалността е свързана съ тѣхния ларинксъ, тѣ ставатъ добри пѣвци; у други музикалността е свързана съ тѣхния умъ, тѣ ставатъ композитори — у тѣхъ е развитъ и центъра на построяването. Тѣй щото, отъ това, съ какво е свързанъ центърътъ на музикалността, зависи, въ какво направление ще се прояви човѣкъ.

Сега, ще изучавате влиянието на мислитѣ, като правите за цѣлѣта редъ опити. Всѣка проектирана мисль излиза като струя и се

движи изъ пространството вълнообразно. Когато човърската мисълъ е интензивна, тя образува много красиви форми. По формата на тия вълни може да сждите, за какво мисли вашиятъ приятелъ. Защото формиѣ на тия вълни се проектиратъ и прѣдаватъ едноврѣменно и на другитѣ хора. Затова именно трѣбва да си изпращате добри мисли. Не е достатъчно само да пожелаешъ добро нѣкому, но мисълъта ти трѣбва да бжде активна.

Опитъ. Тѣзи отъ васъ, които иматъ врѣме, нека направятъ слѣдния опитъ. Посадете си отъ сѣме едно цвѣте отъ луковичнитѣ, зюмбюлче или нѣкое лале, и го наблюдавайте. Всѣка сутринъ отивайте при това цвѣте и проектирайте мисълъта си къмъ него, да израсте добръ. Туряйте си ржцѣтѣ отгорѣ надъ него и проектирайте своята мисълъ. Още по-добръ ще бжде, ако посадите сѣменца въ двѣ саксии. Всѣка сутринъ слагайте ржцѣтѣ си и проектирайте мисълъта си само върху едното цвѣте, а другото само полѣйте и го оставете да се развива по естественъ пжтъ. Послѣ, вижте, кое отъ тия цвѣта ще върви по-добръ. Нека нѣколко души отъ класа направятъ този опитъ. Ще употребяватъ за опита всѣка сутринъ по 2-3 минути. Този опитъ нѣма да ангажира напълно ума ви, да мислите само за цвѣтетъ. Ще му изпатите една добра мисълъ и ще го забрави.

те. Отъ този малъкъ опитъ ще видите, какво влияние указва мисълъта ви.

Вие трѣбва да приложите въ живота си окултната наука. Ще срещнете редъ мъжнотии, но това да не ви спира. Тѣй, както сте събрани въ класа, съ различни темпераменти, като не знаете, какъ да се отнасяте единъ къмъ други, какъ да се хармонизирате, у васъ се събира много излишна енергия, която не знаете, дѣ да пласирате. Американскитѣ студенти, както и тия изъ Европа, това е общъ законъ въ живота имъ, като не знаятъ, какво да правятъ въ свободното си врѣме, изнамираятъ нѣкакви забавления. Напримѣръ, студентитѣ отъ първитѣ два курса опрѣдѣлятъ да се боксиратъ помежду си, да видятъ, кой курсъ ще придобие правото да носятъ бастуни. Понѣкога II курсъ взима надмощие. Тѣ биятъ I курсъ и казватъ: никой отъ I курсъ нѣма право да носи бастунъ! Нѣкой пжтъ се случва обратното: I курсъ надвива II, и тогава тѣ прилагатъ правилото за бастуна надъ тѣхъ. Ако хванатъ нѣкого, че носи бастунъ, налагатъ го на общо основание. Нѣкой пжтъ учителитѣ ги гледатъ като се боксиратъ и нищо не имъ казватъ, оставятъ ги трѣбва да се изхарчи излишната енергия. Като побѣди единиятъ курсъ, тази енергия се асимилира за прѣзъ цѣлата година. Като мине първата година, другиятъ курсъ, който дойде, ще опита бокса. Тѣ могатъ да се бокси-

ратъ или за единъ бастунъ, или за нѣкой каскетъ, за нѣкоя връзка, за нѣкоя значка, или за какво и да е друго. Туй не вършатъ госпожицитѣ, а господата. Нѣкой пжтъ виждамъ, че и вие се боксирате. Туй ви изнасямъ като фактъ, защото у васъ често се заражда излишна енергия, но тя трѣбва да се пласира разумно. Ако човѣкъ не може да я пласира разумно, природата сама ще си вземе излишното. Природата не търпи нищо излишно. Тогава ще се яви нѣкоя болестъ. Напримѣръ, нѣкой яде по цѣлъ день. Природата въ този случай казва: вземете му тази енергия, не трѣбва да яде толкова много. И какво става?—Разболѣва се. Нѣкой пъкъ прахосва излишната си енергия въ харчене, прѣскане пари надѣсно-налѣво. Природата казва: не трѣбватъ толкова пари на този човѣкъ, вземете му ги. Природата обича точностъ: туй, което тя дава днесъ, трѣбва да го употребите веднага, още сжция день. Тя не търпи нито излишкъ, нито недоимкъ. Въ нея всичко е хармонично. Като свършите работата си, тя казва: почини си сега малко. нѣма какво да мислишъ за утрѣшния день. Той ще се погрижи за тебъ.

Та сега ще се справяте съ излишната енергия, която се заражда въ васъ. Нѣкои иматъ излишна енергия въ едно отношение, а недоимкъ въ друго. Напримѣръ, нѣкои иматъ излишна енергия, която се натрупва въ

цѣнтъра на страха. Дѣто върви, все се страхува. Набралата се въ него енергия постоянно го безпокои. Тогава направете слѣдния опитъ. Нека единъ отъ васъ, който не е страхливъ, да си тури ржката на това мѣсто, дѣто е цѣнтърътъ на страха, и той ще изчезне. Този опитъ може да се направи или отъ много смѣлия, безстрашния, или отъ много страхливия. Гнѣвътъ сжщо тъй е набиране на излишна енергия. Цѣнтърътъ му е задъ ушитѣ. По сжщия начинъ, нека онзи, който е много разположенъ, да си тури ржцѣтъ на това мѣсто, и гнѣвътъ веднага ще изчезне. Ако тази енергия не се отнеме отъ човѣка, веднага започва едно свиване на мускулитѣ. И слѣдъ 5-10 минути, като мине гнѣвното състояние, човѣкъ казва: извини, азъ не бѣхъ въ духа си, нервенъ съмъ. Това е много проста работа: набрала се въ тебе излишна енергия, която трѣбва да дадешъ. Щомъ гнѣвътъ дойде, ще вземешъ мотичката, или ще седнешъ да пишешъ. Трѣбва да имаме една работилница съ чукове и други пособия, та оня, който има излишна енергия, да отива тамъ да работи. Единъ ще вземе чука, другъ — рендето, трети — перото, и по този начинъ всички тия хора ще се хармониратъ. А сега, като нѣма какво да работите, излишната енергия все трѣбва да излѣзе навънъ по нѣкакъвъ начинъ, и затова по нѣкой пжтъ ставатъ тия малки експлозии. Ще на-

правимъ една работилница за трансформиране на излишнитѣ енергии въ васъ. Азъ мисля, че тогава колелото ще се движи прѣкрасно: всѣки, който има излишна енергия, ще работи по единъ часъ на день. Колко души има въ класа? (— 80). Значи, 80 часа работа; всѣки часъ по 10 лева, 800 лева на день. Това не е малко.

Сега, азъ ще приложя този методъ, но най-първо у васъ трѣбва да се образува едно стабилно състояние, защото нѣкой пжтъ, при трансформиране на силитѣ, ставатъ голѣми взривове. Всѣки, който не спазва правилата, може да прѣдизвика експлозия. Ако не внимаваме, нѣкой пжтъ само съ единъ погледъ може да запалите тази набрала се енергия у другия, и той да кипне. Понѣкога единъ погледъ е една запалка. Другиятъ казва: защо ме гледашъ така? То значи, че запалката е турена. Немислете, че онѣзи хора, които не разбиратъ окултната наука, не ви наблюдаватъ. Тѣ, като намѣрятъ една ваша слаба страна, отиватъ да си донесатъ кибрита. Вие веднага се запалвате, и тогава тѣ казватъ: въ училището му мръднала малко дъската. Отъ ученика се изисква да бжде като Сократа: при всички запалки да не избухва, като че нищо не се отнася до него. Да се усмихне малко и да си каже: нѣма го майсторътъ! — нищо повече. „Ама дъската ти мръднала“. — Нѣма го майсторътъ! Така ти не-

утрализирашъ неговата мисль. „Ама ти си вагабонтъ.“ — Нѣма го майсторътъ! Щомъ си чистъ, тъй ще кажешъ. Сегашниятъ свѣтъ, вѣстникаритѣ разбиратъ този законъ и турятъ различни фитили: и химически, и физически — все фитили сж това. Казвамъ: умни, учени хора сж тѣ, но отдавна сж учили.

Въ положителната наука всѣки трѣбва да трансформира излишната си енергия правилно. Има естественъ начинъ, какъ да трансформирате енергията си. Послѣ и на столоветѣ ще се нареждатъ съобразно този законъ. Та ще правимъ опити, 1-2-3 и повече, да видимъ, какви ще бждатъ резултатитѣ.

Кои сж основнитѣ мисли отъ тази лекция? Понеже тя е отъ практическо приложение, за слѣдния пжтъ изнесете основнитѣ мисли отъ нея. Защото не можемъ да вървимъ напредъ, докато нѣмаме първитѣ опити. Тѣ сж микроскопически опити, които можете да правите между другата си работа. Тѣзи опити ще бждатъ за васъ даже едно приятно занимание.

Въ друга лекция ще говоримъ за числата. Имате, напримѣръ, числата $2 + 1 = 3$ и $3 + 1 = 4$ и т. н. Като се прибавя единица при числата 2 и 3, единъ и сжщъ резултатъ ли ще се получи? (— Не, различни резултати). Така е и въ живата природа. Тази жива единица, като дѣйствува при условията

2 и при условията 3, резултатитѣ биватъ различни.

Какъ ще обясните, напимѣръ, че $2 + 1 = 3$? Единицата, това е почвата. Двѣтѣ, това е сѣмката, която расте. Тритѣ, това е плодѣтъ на тази сѣмка.

Слѣдователно, въ живата математика, единицата показва условията или силитѣ въ почвата. При това, математически може да се изчисли, какъвъ резултатъ могатъ да дадатъ тия сили. Числото 3 означава енергията, която е извадена отъ почвата. Това е само едно обяснение, но има и друго. Напимѣръ, единицата, това е киселина, двѣтѣ — основа, а тритѣ — солта. Солта е завършениятъ плодъ.

Тѣй щото, когато боравимъ съ живата математика, трѣбва да знаемъ, какво означаватъ символитѣ на числата, които тѣ подразбиратъ, и тогава вече можемъ да работимъ въ тази областъ.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Съграждане на доброто.

28

III година.

28 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 27. IV. 1924 г.
въ гр. София.

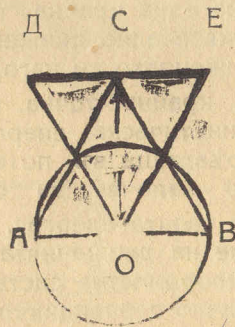
Съграждане на доброто.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ.“

Размишление.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „При-
способление на човѣшката душа.“

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ
върху темата: „Най-добриятъ методъ за са-
мообладание.“

(Учительтъ начерта горния чъртежъ:)
Учительтъ: Да излѣзе единъ отъ васъ

на черната дъска! Ще се постареем да развиемъ заедно тази тема, която е изразена чръзъ този чъртежъ. Кажете ми, кой е посиленъ, който прави зло, или който прави добро? Който се качва на планината, или който слиза?

Ученикътъ: — Който се качва на планината.

Учителътъ: — Изразете тогава това нѣщо на математически езикъ. Отбѣлжете качването на планината съ стрѣлката 1. Обяснете, какъ разбирате това?

Ученикътъ: — Законътъ въ физиката е слѣдниятъ: има една крайна точка, до която може да достигне едно движеще се тѣло. И когато въ движението си нагорѣ тѣлото достигне своята крайна точка, то е изгубило всичката си кинетическа енергия; енергията му вече се прѣвръща въ потенциална. Отъ тази точка то започва да слиза надолу и събира наново своята енергия. За геометрично прѣдставяне на движенията може да служи слѣдната координатна система: тя прѣдставя двѣ взаимно перпендикулярни оси, които се прѣсичатъ въ точка О, която се избира за начало на координатната система. Началото опрѣдѣля посоките върху двѣтъ оси. Надѣсно отъ точка О по хоризонталната ось посоките се смѣтатъ положителни ($+X$), а на лѣво — отрицателни ($-X$). Нагорѣ по осьта

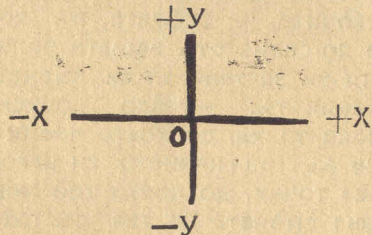
посоката е положителна ($+Y$), а надолу — отрицателна ($-Y$).

Учителътъ: — Тогава, може ли да се опрѣдѣли, като слизае и като се качваме, колко енергия се губи? Или, за да извършимъ едно добро, колко енергия трѣбва да употребимъ?

Ученикътъ: — Енергията е пропорционална на височината. По-висше добро изисква повече сила и обратно.

Учителътъ: — Да кажемъ, че отъ $+Y$ пада едно тѣло, и върви по права линия, но, ако има голѣмо съпротивление, то прави извѣстно отклонение.

Ученикътъ: — Зависи и отъ тежестта

на тѣлото. Ако пуснемъ една перушинка отгорѣ въ въздуха, тя пада по крива линия, а не по права.

Учителътъ: — Прѣдставете си, че пущаме отъ точката $+Y$ двѣ тѣла. Едното тежи 10 кгр., а другото — 1 кгр.. Какво ще стане?

Ученикътъ: — Въ физиката сжществва

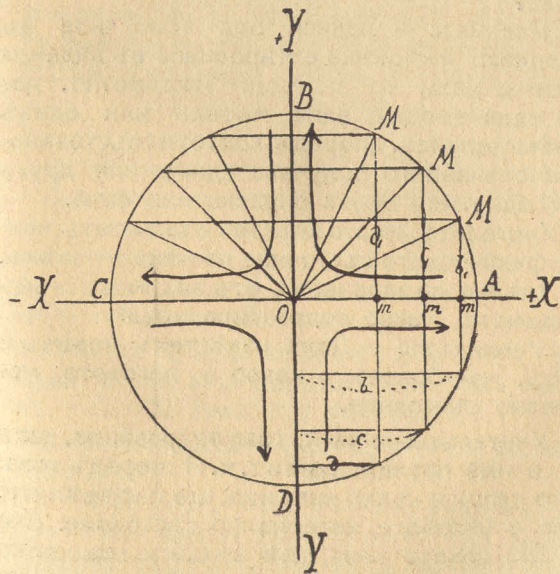
слѣдниятъ законъ: всичкитѣла въ безвъздушно пространство падатъ съ еднаква скоростъ, а въ въздуха лекитѣ тѣла падатъ по-бавно, тежкитѣ — по-бързо.

Учительтъ: — Добръ, като имате прѣдъ видъ, че едно тѣло при прѣминаване-то си въ по-гъста материя, прави по-голъмо отклонение, сжщиятъ законъ ще приложите и въ вашия животъ. Да кажемъ, че днесъ имате отлично настроение, радостни, весели сте. То прѣдставлява движение нагорѣ. Но утрѣ това движение се смѣня и въ васъ се заражда скръбно състояние — то е движение надолу. Вие забравяте старото положение и взимате обратно движение — назадъ. Отъ това ще заключите, че срѣдата, въ която се движите, е по-силна отъ вашата воля. Слѣдователно, тя ви заставя да се върнете назадъ.

Ученикътъ: — Ако допуснемъ една най-висока точка, до която човѣкъ може да достигне въ движението си нагорѣ, и една най-ниска точка, до която той може да слѣзе, тогава смѣната на тия състояния — качване и слизание — може да се обясни съ слѣдния геометрически чъртежъ:

Да приемемъ, че дадена точка M се движи по кръга. Въ точка A още нѣма радостъ, а само условия за нейната проява ($OA = 1$). Това е $\cosinus$. Когато точката M тръгне по кръга, проекцията на радиусъ-вектора OM върху осьта OX се намалява, а проекцията

му върху осьта OY расте. Щомъ точката достигне B , $\cosinus$ 'а е равенъ на нула, а $\sinus$ 'а е добилъ своята най-голъма стойностъ, равенъ е на 1. Отъ този мигъ започва обратниятъ процесъ: радостта се намалява, $\sinus$ 'а се намалява, а $\cosinus$ 'а расте. Оттамъ правилото гласи: когато $\sinus$ 'а расте, $\cosinus$ 'а се намалява, и обратното: когато $\cosinus$ 'а расте, $\sinus$ 'а се намалява.

Учителът:—Тогава, какво мислите, какъ се образуватъ състоянията у васъ, сами по себе си ли идатъ?

Ученикътъ: — Азъ мисля, че човѣкъ пжтува прѣзъ различни срѣди и възприема различни влияния; на това се дължатъ различнѣ състояния.

Учителътъ:—Другъ нѣкой да каже, какъ опрѣдѣлятъ въ психологията състоянията на човѣка?

Ученикътъ: — Зависи отъ това, кое въ съзнанието на човѣка е мѣродавно въ дадения моментъ: дали то е нѣщо прѣдметно, дали е една емоция, една мисль или единъ волевъ импулсъ, споредъ което и състоянието на съзнанието получава единъ или другъ тонъ, една или друга окраска или сила.

Учителътъ: Често хората се запитватъ, какво е физическото състояние на нѣкой човѣкъ. Ние трѣбва да започнемъ отъ видимото къмъ невидимото. Какво подразбира това?

Ученикътъ: — Дали извѣстенъ човѣкъ е здравъ, или боленъ и какво е неговото материално състояние.

Учителътъ:—Значи, това подразбира, дали той си има парици, ниви и т. н. И споредъ това, колко кжщи и колко ниви има, ще опрѣдѣлите, какво е неговото материално състояние. Ако има 100 декара земя, двѣ кжщи и еди-колко си приходъ, казвате, че материалното му състояние е добро. Послѣ запитвате, какво

е здравословното му състояние, тѣлото му. Слѣдъ това се интересувате отъ умственото му състояние и най-послѣ отъ духовното му състояние. И тъй, физическото състояние се опрѣдѣля отъ богатството на органическитѣ сили въ човѣка; умственото състояние се опрѣдѣля отъ богатството на мислитѣ, а духовното състояние се опрѣдѣля отъ богатството на чувствата. Всѣко състояние може да се измѣни. Какъ? Да кажемъ, че вие имате 100, 000 лева капиталъ. Това е вашето състояние. Имате и единъ съдружникъ, който нѣма нито 5 пари, но е уменъ. Вие му давате капитала си и го правите съучастникъ въ печалбата. Обаче, слѣдъ като търгувате една година, изгубвате 50, 000 лева отъ вашия капиталъ. Вашето състояние се е измѣнило, нали? (— Да). Съ колко? (— Съ 50 на сто). Значи, два пжти се е намалило, и при това, загубвате и печалбата. По колко се пада всѣкому? Вие имате 50, 000 лева загуба отъ капитала, при това загубени сж и 5, 000 лева отъ печалбата.

Ученикътъ: — Загубата е 50 на сто и още 5, 000.

Учителътъ: —Какъ ще опрѣдѣлите състоянието на вашия съдружникъ? Той нищо не е ималъ, слѣдователно, съ какво се е измѣнило неговото състояние въ сравнение съ общия капиталъ?

Ученикътъ: — Съ 2,500 лева отъ загубата, която трѣбвало да получатъ.

Учительтъ: — Втората година пѣкъ загубате и другитѣ 50,000 лева отъ капитала и още 5,000 лева отъ печалбата. Тогава вашето състояние съвсѣмъ ще се измѣни, ще загубите вашето разположение. Съ колко ще се измѣни разположението на другия? — Съ 5,000 лева ще се измѣни. Единиятъ е загубилъ съвършено всичко, а другиятъ — само 5,000 лева за двѣ години. Слѣдователно, състоянието и на двамата се е измѣнило. Онзи, който е загубилъ 100-тѣ хиляди лева, цѣлата нощъ нѣма да спи, ще се разхожда нервенъ, възбуденъ, а съдружникътъ, който не е внесълъ нищо, е по-спокоенъ. Защо? Защото нищо не е изгубилъ. Той е изгубилъ само частъ отъ своя трудъ. Първиятъ губи 100 на сто, а вториятъ губи само очакваната печалба. Това е физически законъ — слизание надолу. Обратниятъ законъ е качването нагорѣ. Да кажемъ, че тѣ иматъ първата година 100,000 лв. капиталъ и 10,000 лв. печалба; втората година иматъ още 10,000 лв. печалба. Сега материалното състояние и на двамата се подобрява въ възходяща степенъ. Този законъ важи еднакво за всички. Щомъ влѣзете въ едно общество, все ще вложите извѣстенъ капиталъ, т. е. при сегашнитѣ условия все ще бждете съдружникъ нѣкому, или съ капитала си, или съ труда си. При сегашнитѣ условия

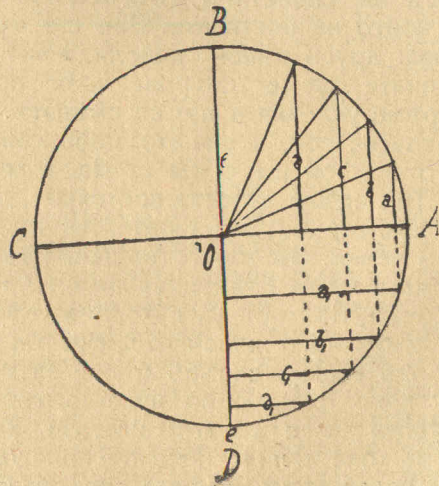
никой не може да бжде свободенъ. Ако нѣмашъ нито 5 пари, но си уменъ, ще ти кажатъ: ела при мене, ти си уменъ човѣкъ; азъ имамъ капиталъ, а ти — умъ, ще започнемъ да работимъ заедно. И при този капиталъ, или ще спечелите, или ще загубите. Туй е сега кармически законъ: родилъ си се въ извѣстенъ периодъ, правилъ си грѣхове, прѣстѣпления, безъ да мислишъ, че се държи смѣтка за всичко. Не мислете, че, като сте дошли тукъ, нѣма да плащате. Ами тази загуба? Знаете ли колко енергия е вложена въ вашето физическо тѣло, колко енергия е изразходвана за създаване на вашето сърце, колко за вашия умъ, колко за вашата воля? Всичката тази енергия е точно изчислена. Слѣдователно, загубата, която има въ този периодъ, ще се изчисли и слѣдъ 50,000 години ще ви намѣрятъ, било като англичанинъ нѣкъдѣ, като французинъ, или какъвто и да е и ще ви кажатъ: вие като българинъ дължите, имате да плащате 500,000 лева и трѣбва да ги платите. Имате единъ такъвъ кармически дългъ. Какво ще се случи при изплащането на този дългъ? — Ще се родите слѣпъ, сакатъ, хилавъ човѣкъ и прѣзъ цѣлия си животъ само ще плащате.

Сега, азъ искамъ да ви наведе на най-добрия методъ за самообладание. Ще се спрете, ще кажете: трѣбва да се плаща! Всички вие грѣшите, като казвате, че

нѣма да плащате. Не, щѣ се спрѣте и щѣ мислите върху този законъ. Щомъ размишлявате върху него, щѣ имате печалба най-малко 50 на сто. Вие не размишлявате върху този законъ, и като ви дойде нѣкое страдание, казвате: азъ се докачамъ. Спри се, кажи си: не, азъ имамъ да мисля върху по-важна работа, трѣбва да отговарямъ за своитѣ дългове. Струва ли сега да се спра на пжтя и да разговарямъ за моето честолюбие, когато имамъ прѣдоставена по-важна работа? Знаете ли, на какво мяза докачението на хората? Господарката праща своя слуга — едно малко момче — да купи млѣко въ едно котле. Друго момче го замѣрва съ камъни. То оставя котлето и отива да го гони. Други дѣца минаватъ, бутватъ котлето, и млѣкото се разлива. Момчето се връща въ кѣщи, и господарката му го набива. Казвамъ: това момче не може да стигне този, който го ударилъ, защото краката на послѣдния сж дълги, а се връща въ кѣщи и пакъ него биятъ. И всѣки човѣкъ въ свѣта, който се спира да защищава честъта си между хора, които нѣматъ никакъвъ моралъ, всѣкога ще намѣри млѣкото си разсипано, другарчетата му ще го биятъ, и господарката му сжщо ще го бие. Този законъ е вѣренъ. Понеже вие се разправяхте съ другитѣ за себе си, господарката ви пита: ти защо остави млѣкото на пжтя?

Сега, вие мислите, че щомъ влѣзете въ

окултната наука, тя ще ви освободи отъ всичкитѣ ви погрѣшки. Не, тази наука може да ви даде отличенъ методъ, какъ да живѣете по-добрѣ. Вижте въ чѣртежа: единиятъ полукръгъ отъ едната страна означава радоститѣ, които се увеличаватъ, а отъ другата страна въ другия полукръгъ сж означени скърбитѣ, които сжщо се увеличаватъ. Точката В прѣдставлява едно възходяще състояние, което е излѣзло благодарение на основата АС. Точкитѣ В и А взимаме за двама приятели. Приятельтъ А влага капитала, той е основата АО, а В печели, безъ да има капиталъ. А е почвата, а В расте върху него. Слѣдователно,

въ дадения моментъ трѣбва да знаете, че когато вие се сдружите, единъ отъ васъ ще бжде почва, а другиятъ растението, т. е. единиятъ пасивенъ — почвата и основата — върху която другиятъ ще расте; последниятъ ще бжде активенъ. Слѣдъ врѣме енергията В като дойде до своя максимумъ, минава въ противоположната страна, и активността на В ще бжде прѣвѣрната въ пасивность, върху която А ще почне да расте. Когато човѣкъ не изпълнява Божествения законъ, той слиза въ долната страна на кржга и трѣбва да се повърне пакъ нагорѣ. Запримѣрь, нѣкой пжтъ васъ ви сполетятъ нещастия, имате идеи, които не постигате. Вие сте турени като почва: другъ нѣкой печели, а вие трѣбва да чакате да се свърши този кржгъ. Слѣдъ врѣме условията ще се смѣнятъ. Като се повдигне той, и вашето повдигане ще дойде. Тогава той ще стане почва, а вие ще растете. Тия смѣни ставатъ постоянно. Дойде ли ви нѣкоя скръбъ, ще знаете, че въ това врѣме сте почва. Въ това отношеніе въ природата съществува слѣдния законъ: върху всѣка скръбъ, нѣкъждѣ въ духовния свѣтъ се повдига едно велико желание. Значи, въ дадения моментъ вашата скръбъ служи за създаване на едно благородно чувство нѣкъждѣ. И вие трѣбва да се радвате на тази велика мисль, на това велико желание или чувство, което се гради върху вашата скръбъ. Слѣдъ

врѣме, тази велика мисль, която се е съградила върху вашата скръбъ и вашитѣ страдания, ще ви отплати. Тя ви познава и ще ви помогне. И тогава скръбта ви ще се прѣвѣрне въ радостъ.

Казва Христосъ: „Сега скръбъ имате въ свѣта“. Това значи: „Сега сте почва, но азъ ще ви видя, и скръбта ви ще се прѣвѣрне на радостъ“. Голѣмата погрѣшка, която забѣлѣзвамъ въ васъ, т. е. не погрѣшка, но едно неразбиране на закона, то е, че вие всѣкого искате да бждете голѣмци, да растете все нагорѣ. Не може така, вашиятъ растежъ ще се спре. Така е и въ природата. До 25 юни всичко расте, а послѣ всѣко растене спира. То значи, че енергиитѣ се прѣкратяватъ. Пъкъ вземете и вашето тѣло: докато сте малко дѣте, вие растете нагорѣ, но не стигате до слънцето. Израствате най-много 1 1/2 - 2 м.. Послѣ това растене спира и се прѣнася въ другитѣ полета: въ вашия мозъкъ, въ вашето сърце, въ вашата душа и въ вашия духъ. Щомъ физическото растение спре, онзи, който не разбира законитѣ, удря само на ядене и пиене и казва: ние остарѣхме, нека поне си отядемъ и отпиемъ, това ще ни остане. Онзи пъкъ, който разбира закона, започва да учи. Затова старитѣ хора повече четатъ, повече учатъ, а младитѣ съ много разсѣяни, освѣнъ ако младиятъ се е родилъ нѣкой гений. Та едно скръбно съ-

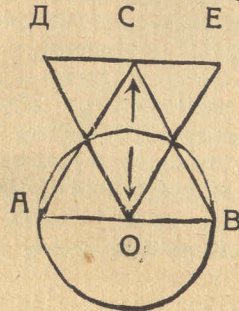
стояние прѣдставя въ природата единъ плюсь. Въ извѣстенъ случай то може да означава зло. Значи, въ извѣстна епоха злото е плюсь, то има надмощие, а въ друга епоха доброто е плюсь, то има надмощие.

(Нали човѣкъ дружи съ много хора?) — Не, въ даденъ случай човѣкъ може да дружи само съ одного, а другитѣ указватъ само извѣстно влияние върху него. Напримѣръ, планетитѣ указватъ извѣстно влияние върху земята, а земята дружи само съ кого? (— Съ слънцето.) Да, земята дружи само съ слънцето. Законъ е: въ даденъ случай вие може да дружите само съ одного, а другитѣ указватъ влияние върху васъ. Отъ другитѣ, които указватъ влияние, всѣки отъ тѣхъ дружи само съ одного. Друженето е цѣль вече, вие принадлежите къмъ нѣкоя планетна система. Разнитѣ индивиди принадлежатъ къмъ разни психологически системи.

Онзи законъ, който искамъ да извадя отъ казаното, или онази мисль, която искамъ да остане въ ума ви е, че при всѣко съзнателно страдание се извършва нѣщо велико. Всѣко страдание, което вие чувствувате, не се отнася само до васъ. Въ дадения случай и други сжщества чувствуватъ това страдание, даже още по-тежко, отколкото вие. Слѣдователно, хиляди и милиони души въ даденъ случай сж като основа, върху която въ духовния свѣтъ, се гради едно вели-

ко благо, и вие трѣбва да вземете вашия дѣлъ.

Нека разгледаме сега тригълника АСВ. Кой е човѣкътъ, който прави добро? — Най-добриятъ е този, който прѣдставлява тригълника АСВ. Въ такъвъ случай тригъл-

никътъ Д О Е прѣдставлява най-лошия човѣкъ. Тѣзи двама души сж активни, показватъ движение. Тѣ сж отъ една и сжща категория. Освѣнъ тѣхъ, ние имаме още: най-добъръ лошъ човѣкъ и най-добъръ добъръ човѣкъ; и двамата сж активни, сжщо образуватъ една категория. Най-послѣ имаме и трета категория хора, а именно: най-лошиятъ добъръ човѣкъ, който не прави добро и най-лошиятъ лошъ човѣкъ, който не прави зло. Тѣзи хора сж негативни. Но този, който не прави

зло, е по-добъръ, въздържа се отъ злото; а онзи, който не прави добро, е по-лошъ въ случая.

Ученикътъ: — Това нѣщо можемъ да означимъ по слѣдния начинъ: добъръ, не прави добро — Д. Н. Д. $+$. Той е добъръ човѣкъ, значи $+$, обаче не прави добро — (минусъ). За другиятъ човѣкъ казваме: лошъ, който не прави зло — Л. Н. З. $+$. Това значи: той е лошъ, — (минусъ), обаче не прави зло, значи „плюсъ.“ ($+$)

Учительтъ: — Сега, да приложимъ закона. Да кажемъ, че въ дадения случай вие правите добро. Послѣ вашето състояние се смѣня и казвате: не искамъ да правя добро. Нѣкога става и обратното. Напримѣръ, имате единъ прѣстѣпникъ, който убива сина на нѣкой гражданинъ и го осждаатъ на смъртъ, понеже прави зло, лошъ човѣкъ е той. Питамъ: може ли да се измѣни неговата сѣдба? — Може. Ето при какъвъ случай: този прѣстѣпникъ избѣгва отъ затвора, минава покрай една рѣка и вижда, че царската дъщеря се дави. Той се хвърля и я избавя. Въ това врѣме го хващатъ. Питамъ: ще приложатъ ли смъртното наказание върху него? (— Нѣма.) Да, нѣма да го приложатъ, понеже той спасява дъщерята на царя. Значи, неговото наказание се анулира. Това се случва въ живота. Затова, нѣкой човѣкъ, като извърши

едно прѣстѣпление, трѣбва да извърши и едно добро, т. е. той трѣбва да избави царската дъщеря, за да не приложатъ върху него смъртното наказание. Най-първо той е направилъ едно прѣстѣпление, минусъ ($-$), а послѣ е направилъ едно добро, плюсъ ($+$), компенсира се. Ако ти извадишъ изъ водата давещата се царска дъщеря, смъртното ти наказание се отмѣнява. Всѣко страдание въ свѣта, това е едно смъртно наказание, нѣщо умира въ тебе, ти страдашъ. Затова именно вие трѣбва да се стремите да използвате за добро всичкитѣ условия, които ви се даватъ. Тѣ сж за васъ плюсъ. Ако този прѣстѣпникъ каже: нека се дави царската дъщеря, нѣма да я спася! — присждата му ще се приложи.

И тъй, отъ всички ви се изисква приложение. Това за сега е само теория. Въ това отношение, когато разглеждате вашитѣ състояния, трѣбва да бждете много внимателни. Защото всѣко състояние може моментално да се измѣни. Вие често забѣлѣзвате въ класа, че нѣкой отъ васъ не е разположенъ. Вие си казвате: нека си носи той! — и не се интересувате за него, отминавате си. Но нѣма да мине дълго врѣме, и това състояние ще се върне върху васъ. Затова, като ученици отъ такъвъ единъ, класъ у всички ви трѣбва да има стремежъ, като видите, че нѣкой отъ васъ е морално разклатенъ, да се яви

у васъ желание да му помогнете. Не всички, но единъ трѣбва да му помогне въ случая. (— Въ какво седи това морално помагане?) Въ васъ още нѣма това чувство, азъ го наричамъ „любвеобилностъ“ — да желаете доброто нѣкому, безъ да го познавате, да му изпращате хубави мисли. Любвеобилността мога да уподобя на разположението, което има нѣкое растение, което расте покрай водата. За сега, ето какъ вие се познавате. Казвате: този е единъ отъ братята! — Вие не можете да бждете взаимно толкова любвеобилни. Вие мислите всѣкога само за себе си, само за своето добро. Кждѣто и да ходите, мислите само за своята личностъ. Не, човѣкъ трѣбва да има и други мисли. Той трѣбва да мисли само 50 на сто за себе си, това трѣбва да е единъ максимумъ, и 50 на сто за окръжаващитѣ го, ако иска да изпълни Божия законъ. Човѣкъ не трѣбва да занемарява себе си, но не може да занемари и своитѣ ближни. Вслѣдствие на това се зараждатъ боледувания. Когато бащата и майката се каратъ, дѣцата почватъ да боледуватъ. Често майката казва: азъ не искамъ вече тия дѣца. И бащата казва сжщото. И ако нѣма нѣкой гѣхенъ роднина да ги подкрѣпи, току-видишъ едното дѣте заминало, другото заминало и т. н. Тамъ, дѣто има обичъ между родителитѣ, дѣцата сж здрави. Сжщиятъ законъ се срѣ-

ща и въ единъ класъ. Всѣкога трѣбва да имате любовъ помежду си; азъ не говоря за вашитѣ врѣменни проявления и промѣни на чувствата, но за ония правилни чувства на висша любовъ, които трѣбва да храните единъ къмъ другъ. Проявявайте Божественото въ васъ, това, което е благородно и възвишено. Щомъ го проявявате, вие усѣщате едно вжтрѣшно задоволство. Минаватъ дни и седмици, но вие усѣщате една дълбока радостъ. Никой не знае това, само вие го знаете.

Та първото нѣщо: трѣбва да бждете герои въ малкитѣ работи. Нѣкой пжтъ казватъ за нѣкого: той си има карма, нека си я носи! Не, този цирей трѣбва да излѣзе отъ него, той има нечиста кръвъ. Азъ мога да му туря единъ лѣкъ и да улесня неговитѣ страдания. Този човѣкъ може да има една рана, но не я лѣкува. Ти казващъ: карма е това! Не, азъ като човѣкъ трѣбва да му помогна, да улесня неговата карма, да мине малко по-лесно. И вие ще спазвате този законъ. Щомъ не се стремите нагорѣ, иде повръщането назадъ. Нѣкой казва: нагорѣ, докато стигна до В. Но заблѣжете: стремлението къмъ доброто никога не може да се спре. Процесътъ къмъ доброто е вѣченъ. И ако нѣкой се спре въ пжтя си отъ доброто, за това има друга нѣкаква причина. Доброто е безкрайно. Тази причина е извънъ него. Допуснете, че нѣкой човѣкъ е искалъ въ първо

врѣме да стане филантропъ, да помага на човѣчеството. Това е пжтьтъ му нагорѣ къмъ доброто. Обаче, вѣнъ отъ него друга една мисль му влияе и у него се заражда желание да стане пръвъ министръ въ България. Туй ще спре неговата филантропия, и той ще се повърне назадъ. Този човѣкъ, като държавникъ вече, не може да има стремежъ къмъ Бога. И всички общественици вървятъ надолу. Щомъ станешъ политикъ, ти непременно ще се върнешъ надолу, но и като се връщашъ, т. е. като слизашъ, трѣбва да разбирашъ законитѣ. Защото може да слизашъ разумно, може да слизашъ и неразумно. Запримѣръ, гнѣва азъ наричамъ дипломация. Човѣкъ, който се гнѣви, той е пръвъ министъръ. Въ мо'мента, когато се разгнѣви, всички ги е страхъ отъ него. Когато майката се разгнѣви, всички се сгушватъ: и бащата, и дѣцата се страхуватъ. Слѣдъ единъ — два часа, обаче, тя вече е грохнала, разболѣва се, слѣзла е вече отъ висотата на своето министерство, не е пръвъ министъръ, а уволненъ министъръ въ оставка.

Та нѣкой пжть и аие казвате: искаме да бждемъ министри, царе. Питамъ: кой отъ васъ не е ставалъ царъ за 5 — 10 минути? Нали знаете онзи разказъ за циганина, който носѣлъ гърне съ млѣко и си въобразявалъ, че станалъ царъ и заповѣдвалъ на свѣта. Въобразявалъ си всичко това и подскочилъ

отъ радостъ, но гърнето паднало на земята, счупило се, и млѣкото се разлѣло. Често и вие при тия малки гърнета, при тия малки блага и способности, които имате, мислите си, фантазирате си, докато дойдете до въображаемитѣ голѣми блага и подскоците отъ радостъ, но паднете на земята и се намѣрите въ единъ реаленъ свѣтъ.

Има редъ закони, обаче, които регулиратъ живота. Можемъ да изчислимъ математически, какви сж възможноститѣ, за да може единъ човѣкъ да стане царъ, напримѣръ. Да кажемъ, че въ България има 4 милиона хора, които иматъ нужда отъ царъ. Значи, възможността за всѣки единъ отъ тия 4 милиона да стане царъ е $\frac{1}{4,000,000}$. Тѣй

щото, най-близкитѣ цѣли на всѣки човѣкъ за сега сж опрѣдѣлени. Всички могатъ да бждатъ добри, но всички не могатъ да бждатъ богати. Ако всички хора рекатъ да станатъ добри, има възможность, но ако всички хора се стремятъ да станатъ богати, нѣма възможность за това. Искатъ ли да станатъ богати, ще се яви едно състезание и ще се роди злото. Но ако всички пожелаятъ доброто, нѣма да се яви състезание, понеже тази възможность сжществува за всички.

Сега, изваждамъ друго правило: ако у васъ нѣкой пжть се зароди едно лошо желание, това показва, че вие се стремите къмъ

нѣща, които спадатъ къмъ изключенията. Въ такъвъ случай, у васъ ще се зароди умраза, съмнѣние, недоволство. Тѣ сж спѣтници на непостигнати желанія. Затова, ще желаете Любовта — тя е постижима за всички. Ще желаете Мъдростта — тя е постижима за всички. Ще желаете Истината — тя е постижима за всички. Ще желаете Добродѣтелта — тя е постижима за всички. Ще желаете Правдата — тя е постижима за всички. Въ този животъ това е постижимо.

Да бждешъ мждъръ човѣкъ, не значи да бждешъ ученъ. Всѣки може да бжде мждъръ, но учени хора могатъ да бждатъ малцина. Затова всички се стремятъ да бждете мждри, но не се стремятъ да бждете непрѣменно учени. Мъдростта е постижима за всички. Всички не може да бждете красиви, защото красотата е нѣщо, което лесно може да изгубите. Тя не е постижима за всички. Да бждете красиви, това не зависи отъ васъ, но душата ви може да бжде изпълнена съ любовъ. Това зависи отъ васъ. Всички можете да добиете Любовта. Тия нѣща не се добиватъ съ вѣкове, но моментално. Мждриятъ човѣкъ е много досѣтливъ, виимателенъ къмъ всичко. Дѣто и да се намѣри, всѣкога ще знае, какъ да постѣпи и ще се прояви скромно. Той е много практиченъ. Ако се намѣри въ университетъ, той ще си отвори пж-тя, ще вземе инициатива за това — за онова,

и така професоритѣ ще го обикнатъ. На мждрия човѣкъ всички професори искатъ да услужатъ. Той ги разбира, и тѣ го разбиратъ. А онзи, който не е мждъръ, на него показватъ вратата на университета и му казватъ: тукъ не е мѣсто за слуги. Има случаи, дѣто слуги сж заемали мѣстото на професори, изучили сж цѣлата материя на професора. Единъ день професорътъ не идва, слугата заема мѣстото му, държи встѣпителна лекция, по всички правила. И когато професорътъ дохожда, слугата казва: „Извинете, азъ държахъ лекцията вмѣсто Васъ.“ Професорътъ му отговаря: „Много добръ си направилъ, станалъ си мой замѣстникъ.“ У този слуга нѣма амбиция, но професорътъ се компрометирва. Туй се казва мждъръ човѣкъ. Такъвъ човѣкъ слѣдъ врѣме може да стане ученъ. Най-напрѣдъ човѣкъ трѣбва да бжде мждъръ. Мждъръ ли е, всичко се добива. Учението е изворъ на Мъдростта.

Т. м.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Психически наслоявания. Законъ за примирение.

29

III година.

29 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 4. V. 1924 г.
въ гр. София.

Психически наслоявания. Законъ за примирение.

„Богъ на Любовта не е Богъ
на мъртвитъ, а Богъ на живитъ.“

Тема за слѣдния пжтъ №24: „Най-мал-
ката любовъ, която можемъ да приложимъ
въ ежедневиия си животъ.“ Като пишете
върху тази тема, ще изнесете нѣщо, което сте
приложили.

Сега у всички има наслоявания. Азъ
ги наричамъ неестествени наслоявания, които
ви прѣпятствуватъ да схванете правилнитъ
прояви въ природата. Разбира се, у човѣка
има и правилни прояви, има дни прѣзъ годи-
ната, когато вие мислите добрѣ, идейно и
прилагате правилно. Но тия свѣтли дни и ми-
нути сж много рѣдки. Запримѣрь, у васъ се
случва такова нѣщо, което често става съ любе-
ниците. Често по коренитъ на любеницитъ се
явяватъ червейчета, които прѣгризватъ корени-
тъ имъ. Любеницитъ израстватъ, разлистватъ се
и послѣ увѣхватъ, не даватъ никакъвъ плодъ.
И вие по сжшия начинъ проявите любовта
си, покажете се навънъ, но слѣдъ това дой-
де този вжтрѣшенъ червей, прѣяжда корена
ви и всичко увѣхва. Тогава вие казвате: е,

такива сж условията, такава е природата, нѣма какво да се прави. Не, не е такава природата.

Вие трѣбва да се освободите отъ тия наслоявания по единъ разуменъ начинъ. Запримѣрь, ще наблюдавате цвѣта на лицето си. Ще се проучавате. Нали всички сте хора съ висше образование? Това е за васъ добро. Ще вземете едно ваше естествено положение, когато сте здрави, или когато имате най-добро разположение на духа, когато сте извършили едно добро дѣло, отъ което сте останали доволни отъ себе си и то ще ви служи като мѣрка. Вземете едно огледапо, погледнете се и забѣлжете положението на вашитѣ мускули. Послѣ ще погледнете ржцѣтъ си, отгорѣ и отдолу, каква е кожата имъ, мека или суха. Обърнете особено внимание на очитѣ си и на цвѣта на лицето си.

Слѣдъ това направете другъ опитъ, когато сте неразположени, сърдити. Вземете огледалото, огледайте се и въ този случай и ще забѣлжете една рѣзка промѣна въ лицето си. Такава промѣна въ лицето става и въ естествения развой на човѣка. Ако нѣкой е влѣзълъ да копае вжглища въ една мина, той ще изцана лицето си, ще го очерни, но той знае методъ за чистене: ще вземе малко топла вода и сапунъ, ще се измие и ще излѣзе навнѣнъ пакъ бѣлъ. Вие се цапате, по васъ

полѣпватъ извѣстни частици отвнѣнъ. Вие мислите, че нѣма наслоявания отвнѣнъ. Не, всѣки день има такива наслоявания върху всѣки човѣкъ. Тѣ сж малко, но все-таки причиняватъ голѣма врѣда на душата ви или върху развитието на вашия умъ. Даже много учени хора, много младежи, които сж общавали отъ ранна възраст да бждатъ талантиливи и способни, сж били завличани отъ тия утайки и сж останали послѣдни въ живота.

Нѣкой пжтъ природата прави благодѣяние на такъвъ човѣкъ: туря го въ сиромашия, т. е. туря го въ водата, и той става чистъ. Ще кажете: какъ така? Да, тя го чисти чрѣзъ страданията, не го оставя да има удоволствия въ свѣта, а го заставя да изкарва храната си съ потъ на чело. Дѣто и да се обърне, нѣма приятель, който да му помогне, и той живѣе съ постоянната мисль, какво да работи днесъ, утрѣ, да прѣживѣе нѣкакъ. И съ това силно напрѣжение на мисълта, този прахъ, който се е полѣпилъ върху него, отскача, и той се чисти постоянно. А вие, като имате всичко, мислите, че имате много идеи. Не, много наслоявания има върху васъ. Тѣзи наслоявания ставатъ по причина на това, че въ васъ нѣма тия естествени разположения на духа. Вслѣдствие на тия наслоявания, въ човѣка се явява разстройство въ стомаха устата започва да мирише, процеситѣ на дишането не ставатъ правилно, приливитѣ, и

отливът на кръвта въ сърцето се забавят и т. н. Когато човѣкъ се нервира, кръвта започва да се събира въ задната част на главата, отъ тоза личнитъ му чувства се развиватъ, и той мяза на оса. Който го бутне, той го жегне. Този жегне, онзи жегне и по този начинъ създава редъ неприятели около себеси. Или, най-малко около такъвъ човѣкъ се образуватъ двѣ партии съ картеченъ огънь. Слѣдъ всичко това ще кажете, че имате идеи. Никакви идеи нѣмате. Това сж все лични чувства. И послѣ тия двѣ групи ще се раздѣлятъ по на още двѣ, ще станатъ четири. Така ще се образуватъ неестествени групички — братята на една страна, сестритъ на друга.

Това не е братство. Братството почива на съвсѣмъ други закони. Има братя по кръвъ, а не по подобие. Двама души за да бждатъ братя въ духовно отношение, тѣ трѣбва да бждатъ съ еднородни, съ подобни идеи, да иматъ единство въ стремежа си. А сега, ако не се чистите отъ наслояванията, които имате, тѣ ще прѣкъснатъ всичкитъ ви съобщения съ живата природа. Ще ви дамъ едно обяснение. Какво би станало съ носа ви, ако нѣмахте тази течностъ, който задържа праха? — Всичкиятъ прахъ би влѣзълъ въ дробоветъ ви и ще запуши бронхитъ. Но виждате, природата е турила тази лигава течностъ като филтъръ. Тѣй и всички хора трѣбва да иматъ

единъ вжтрѣшенъ филтъръ. Казвате нѣкой пжтъ: това не ми трѣбва, онова не ми трѣбва. Това значи: нѣмамъ нужда отъ тази течностъ въ носа. Да, но като прѣсѣхне тази влага въ нсса, хората заболѣватъ. Ето защо, вие трѣбва да се отнасяте разумно къмъ себе си и да знаете, какъ да се освобождавате отъ тия психически наслоявания у васъ.

Онзи день ви зададохъ единъ въпросъ: какъ се освобождавате отъ едно лошо настроение? Какви бѣха вашитъ методи? Да каже нѣкой отъ васъ, какъ се освобождава отъ едно лошо настроение.

Ученикъ: — Лошото настроение, това сж извѣстни енергии, които трѣбва да се пласиратъ по нѣкакъвъ начинъ, било чрѣзъ физическа работа, било чрѣзъ интелектуална работа.

Азъ ще ви обясня психологически причинитъ за лошото настроение. Всѣко лошо настроение се създава отъ съвсѣмъ малки причини. Да кажемъ, че имате единъ приятель, въ когото имате пълна вѣра. Докато ти хранишъ абсолютна вѣра къмъ него, и той къмъ тебе, никакво лошо настроение не може да има. Азъ говоря за единъ уменъ приятель, който разбира сърцето ти, чувствата ти, мислитъ ти, който се интересува за твоя успѣхъ тѣй, както и за своя. Вие се разбирате добръ, обичате се. Докато се обичате така, никога не може да имате лошо настроение.

Но отъ деня, въ който се яви едно малко съмнѣние къмъ твоя приятелъ, ти вече ще имашъ лошо настроение. Тъй седи фактътъ. Тогава, какъ ще поправите това настроение? -- Ще отхвърлите настрана съмнѣнието си, и веднага ще дойде хармонията. Слѣдователно, това ще знаете като законъ и нѣма да го прѣстѣпвате. Вие, като единица, сами за себе си, не можете да живѣете. Силното индивидуализиране произлиза отъ силно развити лични чувства. Когато хората искатъ да станатъ единица въ свѣта, да живѣятъ само за себе си, тѣ се индивидуализиратъ и сами си създаватъ най-голѣмото зло, най-голѣмата отрова. Невъзможно е човѣкъ да живѣе самъ за себе си, да бжде единица. Защото единица въ свѣта е само Богъ, разумниятъ принципъ, който е създалъ всичко и живѣе за всички. А ти като се индивидуализирашъ, започвашъ да прѣзирашъ всички същества, които Богъ е създалъ, и съ които Той живѣе. Тогава въ тебъ се създава това лошо настроение и ставашъ нещастенъ. Какво означава това състояние? — То значи човѣкъ да бие главата си въ една скала, или да пробива кладенецъ или тунелъ съ една игла. Туй е фактъ, който виждаме навсѣкѣждѣ въ живота. Учениятъ, запримѣръ, ще мисли, ще философствува, ще критикува и най-послѣ ще се изтрие.

Та първото нѣщо: ще приложите този законъ, който ви показвамъ. Моето желание

сега е да изправите отношенията помежду си: никакви партии! Ако не се изправите, казвамъ ви, ще оставя класа ви дотогава, докато изправите отношенията си, защото иначе говоренето е безрезултатно. Искамъ да рѣшите този въпросъ. Като дойда слѣдния пътъ въ класа, отношенията ви да бждатъ оправени. Това е основа, върху която може да работите. Вашиятъ умъ и вашето сърце трѣбва да бждатъ въ хармония. Изисква се правилна обмѣна между силитѣ на ума и тѣзи на сърцето. Въ тази областъ, въ която сте влѣзли сега, ако не разберете основното положение на този законъ, слѣдъ врѣме ще имате голѣми мъчности. Пакъ ще разрѣшите въпроса, но по-мъчно. Първото нѣщо: трѣбва да изправите поведението си. Така ще се зароди въ умоветѣ ви, въ сърцата ви, въ волята ви едно здравословно състояние. Всички тия сили у васъ ще работятъ въ хармония, и тъй уравнивъсени въ себе си, по-лесно ще се справяте съ външнитѣ мъчности на живота. Защото, трѣбва да знаете, че въ единъ класъ, въ какъвто сте, вие имате отношения единъ спрямо другъ. И ако вашитѣ отношения не сж правилни, само единъ отъ васъ е въ състояние да причини голѣми страдания на цѣлия класъ. И обратното става: единъ отъ класа може да внесе за всички едно велико добро въ всѣко отношение. Прѣдначението, което ви е дадено въ великия жи-

вотъ, ще се изрази, по който и да е начинъ, само че вие можете да спънете врѣменно вашето развитие. Пъкъ нали всички искате да свършите наврѣме училището и да бждете полезни на себе си, на окръжаващитѣ и на обществото? Но, ако не знаете този законъ, какъ да се чистите отъ тия утайки, вие ще се спънете.

Сега, въ какво седи вашата математика? Ако повдигнемъ въ квадратъ числото a , какво измѣнение става съ него? Нека каже нѣкой отъ васъ.

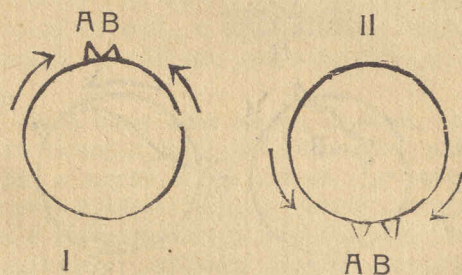
Ученикъ: — Увеличава се неговото измѣнение. Ако a е линия, a^2 вече е плоскостъ.

— Значи a^2 показва повишение, но това повишение може да бжде въ възходяща степенъ, а може да бжде и въ низходяща степенъ. Да допуснемъ, че a прѣдставлява разумно сжщество, което се движи въ права линия. Значи, то има само едно измѣнение, или живѣе само на една линия. При a^2 то живѣе на една плоскостъ, въ единъ квадратъ. Какво придобива това сжщество въ този квадратъ?

Ученикъ: — Съзнанието му се разширява. Като се движило въ права линия, то виждало прѣдъ себе си само една точка, а сега вижда цѣла линия.

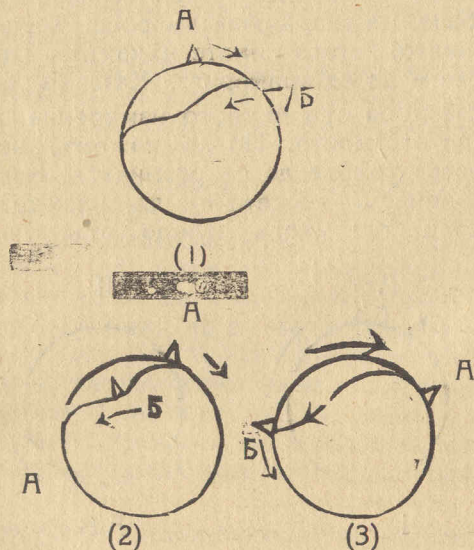
— Ще ви дамъ едно обяснение за движенията на тѣлата въ първото измѣнение. Имате кръга С. По него се движатъ двѣ сжще-

ства А и В, които се срѣщатъ. Могатъ ли да се разминатъ? — Не могатъ. Сжществото А ще каже на В: ще се върнешъ назадъ! В ще каже: не, ти ще се върнешъ. Какво ще направятъ най-послѣ? — Ще се скаратъ. Това, обаче, не разрѣшава въпроса. Това е положението, когато имате нѣкакъвъ споръ и не искате да се примирите. Казвамъ тогава: вие сте хора отъ първото измѣнение, не искате да отстъпите. Но да кажемъ, че тия сжщества трѣбва да се разминатъ. Какъ ще се разминатъ, можете ли да кажете? Тия двѣ сжщества иматъ нужда отъ учителъ,

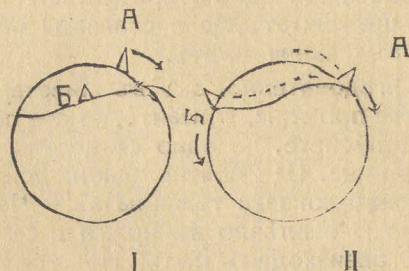
който може да ги избави отъ това положение. Ще ви обясня. Тия двѣ сжщества се срѣщатъ лице съ лице. Едното казва: искамъ да мина на противоположната страна. Отстъпи! — Не мога. Тогава? — Нека В се върне назадъ! — Тѣ не могатъ да се обърнатъ на-

задъ. — Освѣнъ да тръгнатъ съ гърбоветъ си назадъ. Тогава тѣ ще се допратъ на другата страна съ гърбоветъ си и пакъ ще се скаратъ. (II) Този кръгъ трѣбва да се огъ-

не, да се направи единъ мостъ (1). Тогава едното сѣщество ще мине подъ моста (2), а другото сѣщество ще мине отгорѣ (3). Като се разминатъ така, послѣ първото сѣщество ще излѣзе отдолу. Този кръгъ, значи, трѣбва да измѣни своето естество. Едно-

то сѣщество трѣбва да се смири, да влѣзе подъ моста, за да могатъ да се разминатъ. Много отъ вашитѣ спорове сѣ отъ тази категория. Срещнете се, никой не иска да се върне. Направете мостъ: единиятъ отъ васъ

ще мине отгорѣ, а другиятъ — отдолу. Безразлично е, кой ще мине отгорѣ, и кой отдолу.

Тази идея още не ви е ясна. Кръгътъ ще се отвори, едното сѣщество ще влѣзе вжтрѣ, и послѣ пакъ ще се затвори (I), а другото сѣщество ще мине отгорѣ (II). Този е единствениятъ начинъ, ако тѣ искатъ да живѣятъ разумно. Другъ начинъ нѣма. Непрѣменно трѣбва да има едно огъване на кръга, да се образуватъ два пѣтя: единиятъ нагорѣ, другиятъ надолу. Значи, орбитата на живота ви по нѣкой пѣтъ трѣбва да се измѣни. Това е една необходимостъ. Кръгътъ ще се отвори, за да влѣзе единъ отъ васъ,

послѣ пакъ ще се затвори, и вие ще се разминете. Като се срещнете пакъ, този кръгъ отново ще се отвори. И тъй, съ това движение на кръга, въ съзнанието на тия същества се образува идеята за второто измѣрение, а то ще бжде едно откритие за тѣхъ. Съ това тѣ ще считатъ, че е станала извѣстна промѣна въ тѣхния свѣтъ.

Слѣдователно, ако въ живота ви стане нѣкаква промѣна, считайте, че сте подъ моста. Или допуснете, че едно същество се намира въ тъмнина. Ще обясня законна психологически. Какво показва тъмнината? — Че това същество В е влѣзло въ кръга и се намира въ единъ безизходенъ пжтъ. Но това ще трае само, докато съществото А мине на другата страна на кръга. Тогава съществото В пакъ ще излѣзе отгорѣ и ще бжде въ свѣглина. Нѣкой пжтъ вие усѣщате, че съзнанието ви се помрачава. Това е врѣменно, само докато минете този пжтъ отдолу. И всички лоши настроения, които имате, произлизатъ все отъ тия промѣни въ кръга. Дойде ли ви едно мрачно настроение, ще знаете, че има друго едно същество, което минава отгорѣ. Единиятъ трѣбва да мине отдолу, а другиятъ отгорѣ. Онзи, който страда, той минава отдолу, а който се радва, минава отгорѣ. И тъй, когато вие сте радостни, трѣбва да знаете, че другъ нѣкой страда. Ти се радвашъ, но подъ тебе има едно същество, което възди-

ша и казва: по-скоро минавай! Ти нѣма да се спирашъ на този мостъ, да кажешъ: не се мърдамъ отгукъ. Не, ще минешъ това мѣсто, колкото може по-скоро, та да може и другото същество да излѣзе отгорѣ. Затова хората, които скърбятъ и страдатъ, отварятъ пжтъ на други, да се радватъ.

Въпросътъ ни бѣше за психическото наслояване. Щомъ изправишъ отношенията си спрѣмо хората, това наслояване, което се е образувало отъ гжстата материя, отъ постояннитѣ утайки въ васъ, се вдига. Първото правило: ще спазвате закона за примирението! Черната краска, която се образува около лицата ви, показва, че въ васъ има едно негативно течение. Ако вземемъ черната краска, споредъ както се опрѣдѣля въ физиката, тя поглъща всичко въ себе си. Значи, всичко потъва въ нея. Слѣдователно, тя е негативна. И бѣлата краска е негативна, но тя отблъсква всичко. Едната възприема всичко, а другата връща всичко назадъ. Затова, ако искате да въздѣйствувате на черната краска, непременно трѣбва да ѝ поставите контрастъ, ще турите бѣлата краска — нищо повече! На кое чувство трѣбва да противопоставите алтруизмътъ? — (На егоизма). Не, не взимайте тукъ егоизма. Егоизмътъ е на чисто индивидуална почва. Човѣкъ казва: азъ съмъ човѣкъ и като така, имамъ право да мисля нѣщо особено. Това е егои-

зъмъ — прѣвишаване на своето право. Алчността седи въ това, когато нѣкой изисква да бжде обичанъ отъ всички. Не си правете илюзия да мислите, че нѣкой ученикъ може да бжде обичанъ отъ цѣлия класъ. Това е немислимо. Половината отъ класа може да го обича, тритѣ четвърти — сжщо, но цѣлиятъ класъ да го обича, това е немислимо. Всѣкога, въ единъ класъ отъ 100 души, ще има най-малко 10 души, които ще бждатъ на противоположния полюсъ, при особено мнѣние. И когато всички сж радостни, весели и скачатъ, тия 10 души ще бждатъ недоволни. Ще кажатъ: това класъ ли е? Тия 10 души сж неразположени, недоволни. Защо? Защото сж подъ моста. Другитѣ ще се радватъ. Защо? — Минаватъ отгорѣ. Обаче, законътъ се измѣня. Когато тѣзи 90 души слѣзатъ подъ моста, онѣзи 10 души сж весели и радостни. Какво трѣбва да се направи за уравниовѣсяване на състоянията? Когато 90-тѣ сж щастливи, тѣ трѣбва да отдѣлятъ десяткѣ отъ своето щастие, да го дадатъ на своитѣ недоволни братя, да станатъ и тѣ щастливи. Тѣ сж недоволни, защото иматъ въ случая недоимъкъ, намиратъ се при особени условия. Вие сте изпитвали това състояние. Седнете, запримѣръ, да учите, рѣшавате нѣкоя задача, но умътъ ви е разсѣянъ. Правите опитъ да се концентрирате, минава часъ, два, три, докато най-послѣ дойде ед-

но разположение, при което можете да учите. Ето защо, за да изработите характеръ въ себе си, вие трѣбва да разбирате законитѣ на живата природа. Човѣкъ не може всѣкога да учи, както не може всѣкога и да сѣе. Въ Египетъ, дѣто има най-благоприятни условия, може да се сѣе два пѣти въ годината, а тукъ може да се сѣе само единъ пѣтъ въ годината. Тѣй и вие трѣбва да разбирате законитѣ на мисълта. Сжщо тѣй трѣбва да разбирате и законитѣ на чувствата. Има между васъ, които искатъ да иматъ всѣкога добро разположение. Не, закони има за всичко. Когато сте въ физическия свѣтъ, има закони, които опрѣдѣлятъ вашата мисълъ, вашето чувствуване и разположение.

Сега, азъ нѣмамъ нищо противъ, ако между васъ има едно естествено раздѣление. То е добръ дошло. Но забѣлѣзвамъ помежду ви друго едно, нежелателно дѣление. И естественцитѣ правятъ редица класификации на животнитѣ, но въ природата такива класификации не сжществуватъ. Кой е естествениятъ бѣлѣгъ, който отличава едно животно отъ друго?

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: за да има хармония между двама души, какви чѣрти трѣбва да иматъ тѣ? Запримѣръ, вие искате да имате единъ приятель. Какъ ще го придобиете? (— Трѣбва да се поставимъ въ пасивно положение по отношение него, или

да станемъ за него почва, върху която той да расте.) Но какъ познавате, къмъ кого трѣбва да се отнасяте така? Вие не можете да правите всѣкиго вашъ приятелъ. Какъ познавате, кого именно може да изберете за приятелъ? Все-таки вие си имате едно правило, но сега не ви иде на умъ. Азъ ще ви кажа. Въ присѣдствието на онзи, който ще ви бже приятелъ, вие чувствувате една приятностъ, свободни сте. Вие изпитвате свобода на сърцето, на ума и на волята. Ако и той се усѣща сжщо тъй свободенъ при васъ, колкото минава врѣмето, вие ставате все по-добри приятели, и нищо не може да ви раздѣли. Каквито прѣпятствия и да се явягъ между васъ, вие ще издържите. Това е правило. Но щомъ има едно малко търкане помежду ви, може да има приятелство, но само за година, двѣ и слѣдъ това ще изчезне. По този законъ, за да бждатъ двама души приятели, ако сж мъже, единиятъ трѣбва да върви по мъжка линия, а другиятъ — по женска. Ако сж сестри — пакъ сжщия законъ. Едната сестра трѣбва да върви по бащина линия, а другата — по майчина линия. Ако и двѣтъ вървятъ по бащина линия, запознанство може да има, но и споръ ще има. Дълго приятелство, обаче, не може да има. Такъвъ е законътъ. Тогава работи осморката — (∞). Горната линия е женска, а долната — мъжка.

Или, това можемъ да уподобимъ на мо-

зъка въ човѣка, който има двѣ полушария: лѣво и дѣсно. Енергиитѣ отъ лѣвото полушарие се проявяватъ прѣзъ дѣсната страна на човѣка. Човѣкъ е раздѣленъ на два полюса. Лѣвата страна въ него върви по женска линия, а дѣсната — по мъжка. Онзи, който разбира закона, ще има прѣдъ видъ тѣзи течения. Да кажемъ, че нѣкой върви по мъжка линия. Съ коя частъ отъ мозъка си ще се докоснете до него? — Съ лѣвата частъ. Значи, той ще ви тури отлѣво на себе си, и въ такъвъ случай, по отношение него, ще работите повече съ вашитѣ чувства; ако пъкъ е отъ дѣсната страна, ще работите повече съ вашия умъ. Ако нѣкой върви по женска линия, той ще ви докосне отъ дѣсната ви страна. Мислите ли, че е случайно, дѣто нѣкои ходятъ отъ лѣвата ви страна, а други отъ дѣсната? — Не е случайно. Енергиитѣ отъ дѣсното полушарие минаватъ прѣзъ лѣвата ржка. Това е единъ сложенъ законъ. Затова, като дойдете до окултната наука, вие трѣбва да знаете какъ да владѣете мозъка си и какъ да го поляризирате. Вие трѣбва да знаете, кога ще дѣйствувате съ лѣвата частъ на вашия мозъкъ, и кога съ дѣсната. Ако не разбирате законитѣ, ще се намѣрите въ голѣма мъжнотия. Ако ги разбирате, единъ пътъ ще минете въ дѣсното полушарие, другъ пътъ въ лѣвото. Трѣбва да мѣните състоянията на мозъка си. Тази

е една отъ причинитѣ, дѣто хората не могатъ да живѣятъ добрѣ. Това съмъ намѣрилъ въ своитѣ изслѣдвания.

Сега, запримѣрь, всички се оплакватъ, че нѣма хармония. Какъ ще има хармония? Въ васъ се натрупватъ излишни енергии, които вие не знаете, какъ да изразходвате. И тогава тя се изразходва въ съмнѣние, или въ гнѣвъ, или въ необузdana страсть, или въ боксиране. Тази енергия трѣбва да се изразходва по нѣкакъвъ начинъ. Природата е много възискателна, тя не обича да се задържатъ нейнитѣ енергии. Тя дава толкова, колкото е потрѣбно, а излишъкътъ ще го вземе и ще ти създаде неприятностъ. Този законъ е вѣренъ. Богатитѣ хора искатъ да се осигурятъ. Иматъ единъ, два, три, четири милиона лева, но освѣнъ че не могатъ да се осигурятъ, тѣхниятъ животъ се влошава. Идеята да се осигурятъ е хубава, но това е качество на човѣшкия духъ. Щомъ човѣкъ разбира законитѣ на духа, той е осигуренъ.

Напримѣрь, въ вашия класъ по нѣкога заболѣватъ нѣкои отъ другаритѣ ви, но вие оставате безучастни къмъ тѣхъ. Вие не обичате да си помагате. Туй не е добра чѣрта у васъ. Не, като се разболѣе нѣкой, вие даже трѣбва да изучавате причинитѣ, защо вашиятъ приятель е боленъ и съ какво може да му помогнете. Така може да внесете едно микроскопическо подобрение въ него.

То е достатъчно. Утрѣ и вие може да се разболѣете. Всѣки е изложенъ на заболѣване. Сега трѣбва да се учите не само на вѣжливостъ, но и да развивате вашитѣ алтруистични чувства. Когато човѣкъ се изолира, често се започва една борба. Напримѣрь, нѣкой пжтъ вие се стремите да изолирате нѣкого отъ класа. И какво става? Започватъ да говорятъ противъ него, че той е малко смахнатъ, че не върви съ другитѣ заедно. И той започва да усѣща, че го изолиратъ; и остава самъ. Болшинството иска да му наложи правилото, че той трѣбва да се подчинява на сѣщия кодексъ, на който и тѣ. Той, горкиятъ, пѣшка, прѣвива се, но слѣди какво правятъ. Единъ день и той образува партия. Тогава другъ ще се намѣри виновенъ. Тѣй че, все ще намѣрятъ нѣкого виновенъ. И тогава, каквото става въ класа, всичката вина се слага върху него. Той може да е най-изправниятъ, но каквото и да направи, класътъ не вижда добро въ него. Ако рече да направи добро, ще кажатъ: оставете го, той е лицемѣрь. И той се намира въ чудо. Тогава или трѣбва да намѣри пжтъ, по който да се примири, или трѣбва да избѣга.

Такива нѣща се случватъ въ всички училища. Учителътъ намрази нѣкого, и този ученикъ, колкото добрѣ и да му отговаря, той все двойка му туря. Това е психологиче-

ски законъ. Учителътъ вижда, че ученикътъ е горделивъ, и така иска да го смири. Това е кривъ начинъ на въздѣйствиe. Този ученикъ се озлобява повече. Да кажемъ, нѣкой ученикъ мисли, че знае много. Туй не е само неговъ грѣхъ. Всички ученици си мислятъ, че знаятъ много. Какво трѣбва да направи учителътъ въ такъвъ случай? Ако е учителъ по математика, нека извади този ученикъ прѣдъ дъската и да му даде една мжчна задача, а той да си мълчи. И тогава този ученикъ, като рѣшава задачата, ще види, че има нѣщо, което той не знае. Ще каже: не можахъ да я рѣша. Ако пъкъ той дѣйствително иска да знае много, у него ще се роди стимулъ да учи повече.

Та сега, на първа ржка, вие трѣбва не само да съзнавате вашитѣ погрѣшки, но и да ги изправяте. Нѣма по-лошо нѣщо отъ това, да съзнава нѣкой погрѣшките си и да не знае, какъ да ги изправи. Запримѣръ, азъ бихъ могълъ да накарамъ всички да се обичате. Знаете ли какъ? И то, да се обичатъ тѣй, както никога не сте се обичали. Трѣбва да ви туря всички въ затворъ, да ви наложатъ тамъ хубавичко и тогава да ви събератъ на едно мѣсто. Нѣма ли да се обичате? Я да сте затворени, братя и сестри, заедно, че да ви налагатъ, както сж правили съ старитѣ християни, нѣма ли да се обичате? Само да ви събератъ, да видите, какъ ще се раз-

говаряте мило и драго! А сега, понеже не сте въ затвора, вие не се обичате. Не чакайте да ви турятъ въ затворъ. Съ такива методи разполага и природата. Тя мълчи, мълчи, но ви дебне. Единъ день ви хване съ щипците си и ви туря въ ретортата си. Вие може да дигате шумъ, да плачете — нищо не значи за нея. Знаете ли прѣзъ колко реторти ще ви прѣкара тя? Ако вие изслѣдвате живота на великитѣ хора, музиканти, поети и други, пъкъ и на пророцитѣ, ще видите, прѣзъ какви реторти ги е прѣкарала природата. Нѣма човѣкъ, който да не е миналъ прѣзъ дисциплината на природата. Вие трѣбва да бждете готови на всичко това. Сега, азъ виждамъ тази ваша майка иде съ своитѣ щипци, улавя ви, туря ви въ ретортата и казва: азъ работя сега, искамъ, като влѣзете въ тази реторта, да стане нѣщо отъ васъ. Защото, нѣкои като влѣзатъ въ тази реторта, намѣсто да се прѣчистятъ, изгарятъ и излизатъ като пепель. Тя ги погледа, погледа, чуди се какво да ги прави, иска да оживи тази пепель. Тѣй че за васъ е по-добрѣ да се стопите и да излѣзете благополучно отъ ретортата. Това е законътъ на подмладяването, тѣй го наричамъ азъ. Когато човѣкъ изхвърли отъ ума, сърцето и душата си всички отрицателни мисли, желаня, които разрушаватъ, той се подмладява.

И тѣй, какво качество желаете да при-

добиеете въ този класъ? Споредъ васъ, коя е малката добродѣтель, която трѣбва да имате? (— Прощката). Но трѣбва да си искате прошка единъ отъ другъ. Ами като не си искате прошка, тогава? Да кажемъ, че нѣкой отъ васъ влиза въ една гостилница и гостилничарътъ му казва: единъ отъ вашитѣ приятели яде тука и не си плати. Какво трѣбва да направите? Вие трѣбва да кажете: извинете, моятъ приятелъ отдавна ме опълномоши да платя вмѣсто него, но азъ забравихъ. И ако имате пари, още този моментъ ще платите. (Това нѣма ли да бжде лъжа?) — Не, погрѣшката е пакъ негова. Законътъ е вѣренъ. Щомъ този гостилничаръ ми казва, че моятъ приятелъ не си е платилъ, азъ вече съмъ задълженъ да изправа неговата грѣшка, безъ да казвамъ нѣщо. Ако азъ кажа на гостилничаря: добръ, азъ ще платя за него — това е човѣшка постѣпка. Отъ моя страна, ще направя благороденъ жестъ, ако азъ издадя пари и платя на гостилничаря отъ името на приятеля си, безъ да му кажа, какво съмъ направилъ за него. Това наричамъ азъ солидарностъ въ ядене и пиене. Вие ще кажете: ами ако платя на този на онзи-гостилничаръ, какво ще стане съ моя джобъ? Не се плашете, това ще се случи, може-би, веднѣжъ въ живота ви, но казвамъ: този е истинскиятъ начинъ, по който трѣбва да постѣпвате. Въ васъ трѣбва да има готов-

ностъ за такъвъ жестъ. Ако ти не можешъ, ще повикашъ другъ, ще му кажешъ: би ли платилъ за единъ нашъ приятелъ въ гостилницата? Ще му кажете това, и повече нѣма да му четете моралъ. Нѣма да казвате: знаешъ ли, какво направилъ нашиятъ приятелъ? Не, просто ще го повикашъ и ще му кажешъ: единъ нашъ братъ забравилъ да си плати на гостилницата. Можешъ ли да платишъ ти? Ако не може и той, ще съберете помежду си пари, ще платите и ще си млечите. Това е характеръ! Той като узнае, че съкласницитѣ му сж платили за него, въ душата му ще се зароди едно благородно желание и ще каже: както сж постѣпили моитѣ приятели, така ще постѣпвамъ и азъ. Ето начинъ за морализиране. Другиятъ моралъ не е далъ нѣщо много възвишено. И ние можемъ да употрѣбимъ този начинъ.

Сега азъ зная, че всички сте изложени на мъжнотии, затова взаимното помагане е необходимо за васъ при сегашнитѣ условия. Ако се случи нѣкоя сестра да забатачи материално, тогава сестритѣ ще постѣпятъ по сщия начинъ. Пъкъ ако сестритѣ не могатъ да оправятъ работата, нека дойдатъ братята. Все-таки трѣбва да намѣрятъ единъ изходенъ пжтъ. Това е Божествено. Ако вие работите така, ще имате съдѣйствието на живата природа, на невидимия свѣтъ, на светиитѣ, на ангелитѣ, на всички напрѣднали

сжщества. Тъ ще ви съдѣйствуватъ. Нищо нѣма да изгубите; напротивъ, ще спечелите. Това е за да имате спокойствие, да можете да учите, защото голѣмата сиромашия и голѣмата изолираностъ въ свѣта, лишаватъ човѣка отъ възможността да се учи. Все трѣбва да има нѣкой да го подкрѣпи. Само Богъ може да живѣе самичкѣ въ свѣта, а всички сжщества отъ Бога надолу иматъ нужда да си помагатъ. Човѣкъ трѣбва да чувствува, че има нѣкой, който храни нѣжни и благородни чувства къмъ него. Той трѣбва да знае, че има поне единъ човѣкъ въ свѣта, който е готовъ въ даденъ случай да се пожертвува за него. Тогава той ще има куражъ да живѣе. Това е една морална сила, която крѣпи човѣка. Тогава той може да учи, всичко може да направи. Изгуби ли тази вжтрѣшна вѣра, той мяза на една оскубана пуйка. Този законъ работи навсѣкждѣ. Дѣто и да сте, все ще почувствувате нужда отъ вжтрѣшна вѣра.

Та отношенията, които сега ви свързватъ работятъ за вашето бждеще. Разбира се, азъ ви привеждамъ този примѣръ, да постѣпвате така отъ добра воля, по закона на Любовта. Защото, ако това стане като единъ механически законъ за васъ, нищо нѣма да ви ползува. Ако всичко това влѣзе като импулсъ къмъ великата Божия Любовь, тогава ще имате добри резултати. Ето кждѣ може да приложите тази Божествена наука

Слѣдъ това ще се заемемъ да проучимъ и други положения, при други условия. За сега, колкото малко и да съмъ ви прѣдалъ отъ окултната наука, вие сте дошли до едно опасно мѣсто. Запримѣръ, между васъ сега има по-голѣмо подозрѣние, отколкото по-рано. Не сте станали по-лоши, напротивъ, по-добри сте, но не използвате вашата добрина. Въ една отъ лекциитѣ си, нали раздѣлихъ хората на двѣ категории: на добри и лоши — добри, които правятъ добро и добри, които правятъ лошо. Вие сте станали отъ добритѣ, които правятъ лошо. Вие пакъ работите нѣщо, само че въ низходяща степенъ. Ако всички отивате къмъ центъра на земята, питамъ ви тогава: кой ще ходи къмъ слънцето? Окръжаващитѣ ви хора чакатъ само да видятъ нѣкоя слабостъ въ васъ и да кажатъ: тѣ се събраха въ този класъ, но какво излѣзе? И при всѣко ваше заболяване, или неразположение на духа, тѣ казватъ: ето до какъвъ край води това нѣщо! Като мисли много, човѣкъ става негоденъ за живота. Не, ще станете годни за живота. Онѣзи, които разсжждаватъ така, тѣ не разбиратъ законитѣ на живота, тѣ не разбиратъ законитѣ на природата, че и природата има свои закони, които нѣма да измѣни заради насъ. Желѣзарьтъ, докато не сгореши желѣзото, нищо не може да направи отъ него. Затова и природата, за да направи нѣщо отъ васъ, ще ви

тури въ пещъта, ще ви нагорещи и слѣдъ това, като разберете, какво ви е необходимо, тя ще ви тури въ водата си и ще ви ка-ли. Тя нѣма да ви остави като баби, ще ви закали. Но казвамъ: ще минете прѣзъ извѣстни процеси. Нѣкой пжтъ ще чувствувате, че сте слаби; нѣкой пжтъ ще чувствувате, че сте много силни, но не уповавайте на това. Силата не седи нито въ едното, нито въ другото състояние; нито въ мекотата, нито въ твърдостъта. Това сж само прѣходни състояния на естеството на вашето развитие.

Какво разбрахте сега? Какъ ще се разминавате по пжтя?

Колко начина имате за чистене на кжщата си? (— Съ метла). Добъръ методъ ли е метлата? (— Не, защото прахътъ пакъ пада долу).

Сега ще ви наведе на мисълъта, да разберете, какво трѣбва да правите. Да кажемъ, че имате слуга. За да работи добръ на нивата ви, какво трѣбва на вашия слуга?—Трѣбва да го храните. Ако не го храните, може ли да работи? — Не може. Значи, трѣбва да храните добръ слугата си. Послѣ, ако нѣкой работи на нивата и не му плащате, ще ви работи ли? — Нѣма. Но най-сжщественото не е заплатата. Сжщественото за вашия слуга е храната. Тя е най-необходимото условие за онзи, който работи. Ами васъ кой ще храни? (— Нѣкой нашъ приятель). Законътъ е вѣренъ

въ този случай. Послѣ трѣбва да спазвате слѣдния законъ: вие храните едно хубаво чувство къмъ нѣкого. Но трѣбва да знаете, че въ това чувство не трѣбва да има никакво раздвояване. Двѣ мнѣния да нѣма за него. Въ даденъ случай, вие трѣбва да знаете, обичате ли нѣкого, или не го обичате. Чувството ви къмъ него трѣбва да бжде строго опрѣдѣлено. Ако го обичашъ, да знаешъ, че го обичашъ; и ако не го обичашъ, пакъ да знаешъ. Категориченъ да бждешъ въ чувствата си! Нѣма по-лошо нѣщо отъ това, да не знаешъ, какви сж чувствата ти въ даденъ случай и да считаашъ нѣкога умразата за любовъ, а любовта за умраза. Азъ взимамъ думата „любовъ“ като необходима сила въ живота. Напримѣръ, взимамъ чашата, отивамъ при извора, измивамъ я хубаво, напълвамъ я и я занасямъ на моя приятель. Въ дадения случай азъ зная, че тази вода е тъй чиста, както ако е налѣта за мене. Това значи да зная, какви сж моитѣ чувства къмъ нѣкого. Такива трѣбва да бждатъ и вашитѣ отношения. Сжщиятъ законъ е и по отношение на хлѣба. Най-хубавото, което употребявамъ за себе си, трѣбва да дамъ и на приятеля си и да съмъ доволенъ отъ това. Така се създаватъ добритѣ нрави въ човѣшкия характеръ и добрата човѣшка мисълъ.

Сега, на какво е подобна водата?— На живота. Значи, въ даденъ случай, животътъ като сила е подобенъ на водата. Това, което

можемъ да дадемъ нѣкому отъ добрия си животъ, то е тази чаша съ чистата вода. А сега, напиримѣрь, дойде ви нѣкой на гости, казвате му: азъ имамъ високо мнѣние за васъ, но слѣдъ като той излѣзе и дойде другъ, казвате: той не е толкова даровитъ. Не, ще казвашъ Истината на приятеля си, който и да е той. Нѣма да я намалишъ или увеличишъ прѣдъ него, а задъ гърба му да говоришъ друго. Задъ гърба му нищо нѣма да казвашъ. Само така ще се образуватъ добри отношения между васъ. Нѣма нищо по-лошо отъ това, когато говоришъ нѣщо лошо задъ гърба на нѣкого. Пъкъ, ако не можете да кажете нѣщо добро за единъ човѣкъ, мълчете. Така трѣбва да бжде между васъ. Ако искате да кажете за нѣкого нѣщо лошо, кажете му го въ лицето, но намѣрете единъ методъ за това, кажете му го по най-мекия начинъ. Кажете му: искамъ да ти кажа нѣщо, но нѣма да се обидишъ. Като му го казвате, да не се страхувате. Ако намѣрите за необходимо, ще му кажете истината въ най-мекка форма, и тогава тя ще принесе полза. Тѣй ще се образуватъ интимни, благородни отношения между васъ, защото само тѣ могатъ да бждатъ трайни.

Сега азъ бихъ желалъ слѣдното нѣщо отъ васъ. Въ този класъ вие сте 87 души. Искамъ да се раздѣлите на 8 групи по на десетина души, и тогава всѣка група да кореспондира съ нѣкой

градъ отъ провинцията. Сега вие се занимавате само съ себе си, концентрирате се, съзерцавате и т. н. Азъ се радвамъ, че се концентрирате, но много мислите за себе си, а другитъ се оплакватъ, че не имъ се праща нищо отъ София. Казвате: еди-коя си сестра сме опълномошили за това. Питамъ ви: какво може да направи само една сестра? Ще се разпрѣдѣлите помежду си и ще пишете на всички градове: Варна, Сливенъ, Русе . . . да се образува между васъ една връзка, да има постоянна обмѣна. Започнете да работите така за единъ мѣсець само и ще видите, какъ ще се домогнете до извѣстни практически правила. Нали искате практическа работа? Послѣ можете да разширите още повече вашата дѣятелностъ. Ще пишете на нѣкои отъ кржжочитъ изъ провинцията, ще обмѣняте мисли съ тѣхъ. Не мислете, че това е изгубено врѣме — нищо нѣма да изгубите, а ще спечелите. Тия писма сж цѣнни. При това, ученицитъ отъ провинцията ще се насърдчатъ. Чрѣзъ това кореспондиране много отъ идеитъ, които се прокарватъ въ бесѣдитъ и лекциитъ, ще се възобновятъ. Вие, софиянци, сте най-много и на васъ най-много се дава. Трѣбва да знаете, че комуто много се дава, отъ него много се иска. Ще се събирате всѣки мѣсець и ще общаете да пишете редовно прѣзъ това врѣме. Като мине мѣсецътъ, свободни сте. Послѣ пакъ ще вземете анга-

жиментъ за още единъ мѣсецъ, но за другъ нѣкой градъ. Като общаєте веднѣжъ, ще бждете точни.

Тази работа е безъ пари. Ако ви се плаща, азъ мога да накарамъ всички да работите. Ако кажа нѣкому: ти ще кореспондирашъ съ Варна, ще ти се плаща 2000 лева мѣсечно — какъ мислишъ, нѣма ли да бждешъ точенъ? Ще напишешъ не една бесѣда, а десетъ дори. Пишешъ, но защо? — Парички има. Пъкъ и сега има пари. Каквото добро направи човѣкъ, то е повече отъ пари. Колцина души отъ провинцията се оплакватъ, че не имъ пишете! При това, нѣкои отъ васъ трѣбва да отидатъ въ провинцията, да посѣтятъ класоветѣ. Тамъ, въ провинцията, вървятъ съвсѣмъ нередовно. Разправяше ми една ученичка, какво правятъ ученицитѣ отъ провинцията. Тѣ се шегуватъ, смѣятъ се, а малко работятъ. Шеги може да правите вѣнъ, но въ класа не е позволено това. Двама или трима отъ васъ ще отидете нѣкъждѣ въ провинцията. Това ще внесе нова струя въ тѣхъ. Всѣки отъ васъ трѣбва да отиде между тѣхъ, да поседи малко, да имъ поговори и да се върне. Той ще бжде добръ дошълъ.

Сега, вие си поразмислете за това и се раздѣлете на групи. Всѣки отъ васъ да напише по едно насърчително писмо. Може да направи извадки отъ нѣкоя бесѣда. Извадете само есенцията и имъ я пратете. Тѣ ще сж

благодарни. А сега, като нѣматъ нѣщо важно съ което да се занимаватъ, правятъ си смѣшки ученицитѣ. Въ Варна имаше единъ учителъ, който се страхуваше отъ жаби. Ученицитѣ му турятъ единъ денъ въ чекмеджето 4-5 жаби. Учителътъ влиза въ класъ, отваря чекмеджето, жабитѣ изкачатъ навънъ. Той се уплашва и избѣгва. Всички ученици се смѣятъ. Учителътъ наказалъ цѣлия класъ, но виновницитѣ не се уловили. Ученицитѣ били солидарни, не се изказали.

И тѣй, повече трѣбва да се работи за провинцията. Не искамъ да употребите всичкото си врѣме, но само частъ отъ свободното.

Най-първо отъ всички ви се изисква музикална работа и музикална хармония.

Т. м.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ.“

МЛАДИ И СТАРИ.

30

III година.

30 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 11. V. 1924 г.
въ гр. София.

Млади и стари.

Богъ на Любовта не е Богъ на
мъртвитъ, а Богъ на живитъ“.

Т. м.

Прочете се резюме отъ темитъ: „Най-
добриятъ методъ за самообладание“. Проче-
тоха се нѣколко отъ темитъ: „Най-малката
любовъ, която можемъ да проявимъ въ еже-
дневния си животъ.“

Каква е разликата между проучването
на една идея теоретически и нейното прило-
жение? Подъ „теория“ разбираме изучаване на
нѣщата въ сгжстена форма, безъ да ги раз-
бираме, а подъ „приложение или практика“
разбираме изучаване на нѣщата въ разредена
форма. Ако вие изучавате водата на цѣлия
океанъ, това е теория, а ако изпитвате само
една водна капка на езика си, това е прак-
тика — разредяване на тази вода. И идеитъ по
сжщия начинъ иматъ теория и приложение.

Сега, ще говоря малко върху вашия
прѣдстоящъ съборъ. Между васъ, младитъ,
се заражда слѣдната идея: ние, младитъ, ще
имаме съборъ и на този съборъ трѣбва да
присѣтствуватъ само млади хора. Въ това
нѣма никаква идея. Защото младиятъ човѣкъ
не прѣдставлява никаква идея. Това е единъ

процесъ въ природата. Ти днесъ си младъ, утрѣ ще бждешъ старъ. Какъвъ идеалъ има въ това? Казвате: азъ съмъ младъ. Хубаво, колко години ще бждешъ младъ? Като дойдешъ до 33-годишна възраст, ще бждешъ на една срѣдна възраст, а отъ тамъ насетнѣ ще започне единъ наклонъ. Другъ казва: ама азъ съмъ старъ. Каква идея има въ старостта? Да прѣведемъ думата „младъ“. Младостта е единъ символъ, или въ геометрически смисълъ, една фигура, която показва възможно-стиѣ, които се криятъ въ този младъ човѣкъ. Този символъ прѣдставлява движение, което трѣбва да бже нагорѣ, налѣво, надѣсно или надолу. Важното въ случая е, кога това движение е налѣво и кога надѣсно? Въ васъ може да се зароди идеята, че ние всѣкога трѣбва да вървимъ само надѣсно, и никога налѣво. Идеята, че трѣбва да вървимъ само надѣсно, не спада къмъ материалния свѣтъ, тя не е материална идея. Ако вие я считате за материална, азъ ще ви поставя слѣдното възражение. Пжтувашъ за нѣкъдѣ, дойдешъ до единъ кръстопѣтъ: налѣво отива за Пловдивъ, надѣсно — за София. Ти трѣбва да отидешъ за Пловдивъ. Какъ ще тръгнешъ по дѣсния пжтъ? Значи, щомъ си на земята, ще вървишъ и налѣво, и надѣсно, това сж посоки на движение, които не трѣбва да смѣсвате съ принципа. Защото има и идейно дѣсни, и идейно лѣви направления, които не

трѣбва да смѣсвате съ лѣва и дѣсна посоки.

Добрѣ, да опрѣдѣлимъ по-ясно още сега, какво нѣщо е младиятъ. При точка С имате едно сѣменце, заровено въ почвата. То прѣдставлява младия човѣкъ, който започва да расте нагорѣ, като сжщеврѣменно пуца клонища налѣво и надѣсно, обикаля цѣлата окржжностъ. Той е единъ пилигримъ, който сжщеврѣменно работи и надолу. Такова нѣщо е младиятъ човѣкъ, който расте, пуца клончета и листа нагорѣ, но нѣма цвѣтове и плодове. До 3-годишна възраст той расте все на високо, налѣво и надѣсно. Казва: знаете ли, кой съмъ азъ? Азъ пуснахъ клонища и листа. Какво си ти? —Имашъ дебели зелени листа. Той говори само за своитѣ листа и клоне.

Стариятъ човѣкъ пжкъ е достигналъ до границитѣ, до крайния прѣдѣлъ на възможността за растене. И като излѣзатъ неговитѣ клоне навнѣн, започватъ да увисватъ надолу. Като погледнете младия, той е гладкъ, а стариятъ има наоколо си жбци, т. е. има цвѣтове, има и плодове. Знаете ли защо се образуватъ тия жбци? — Тѣ сж плодетѣ. Слѣдователно, младиятъ и стариятъ сж двѣ фази на единъ и сжщъ животъ. Това сж двѣтѣ полушария на кълбото, а всѣко полушарие има своя четвъртинка.

И тѣй, като кажете „младитѣ“, трѣбва да имате една основна идея, не трѣбва да

разглеждате въпроса повърхностно, да казвате, че сте млади. Младият трябва да има една основна идея, която да постигне въ живота си. Каква е вашата основна идея? Защо нѣкои отъ васъ се поусмихнаха? Вие погледнете, позасмѣете се и послѣ погледнете къмъ земята. Нѣкой погледне къмъ земята, а послѣ вдигне погледа си нагорѣ. Задавали ли сте си въпроса, защо се усмива човѣкъ? Азъ ще ви прѣведа този езикъ. Като казаха на Сара, че ще има синъ, тя бѣше на 90-годишна възраст; Сара не повѣрва на тия думи, скри се задъ вратата и се усмивна. Като ѝ казаха, че се е усмивнала, тя отрече това — уплаши се. Защо се усмивна тя? (— Защото се усъмни). Това сж особени психологически моменти. Когато у нѣкой човѣкъ се набере много енергия въ извѣстни области на мозъка, тогава се образува смѣхътъ. Нѣкой пжтъ усмивката иде неволно, безъ да искаме; нѣкой пжтъ усмивката е съзнателна. Има нѣколко вида усмивки, но тѣ сж все резултатъ на извѣстенъ родъ енергия, която трябва да се изяви навънъ.

Но сега на въпроса. Каква е вашата основна идея въ дадения случай?

Геометрически ние можемъ да отбѣлѣжимъ единицата съ точка, т. е. като прѣведемъ математическата единица въ геометрическа форма, имаме точката. Послѣ, възможноститѣ, които се криятъ въ точката, това е

образуването на правата линия, която означаваме съ числото 2. Отъ движението на точката се образува правата линия. Тригълника означаваме съ числото 3. Квадрата — съ числото 4. И тѣй, имаме първото движение на единицата: движение въ извѣстна посока. Човѣкъ като се роди, най-първо въ него има желание да расте нагорѣ, по права линия — имаме движението на точката. Отъ това се опрѣдѣля неговиятъ ръстъ. Следъ туй се опрѣдѣлятъ възможноститѣ на неговия умъ, на неговото сърце и на неговата воля — образува се тригълникътъ. Най-послѣ се образува четиригълникътъ. Тригълникътъ показва посоката на неговия разуменъ животъ.

Ние знаемъ вече движенията на точката, на линията и на плоскостта. Но какво е движението на квадрата, т. е. на числото четири? Каква е посоката на туй движение? — То е въ IV-тото измѣрение. Всички силови линии се движатъ въ противоположностъ една на друга. Движението въ IV-тото измѣрение е движение навжтрѣ. До III-тото измѣрение всички движения сж навънъ, въ тѣхъ има разширение. Щомъ дадено тѣло достигне своя краенъ прѣдѣлъ на разширение, въ него се започва единъ вжтрѣшенъ процесъ на вгъване, при което всичкитѣ сили отиватъ къмъ центъра, отдѣто сж излѣзли. Когато едно дърво достигне крайния прѣдѣлъ на своето разви-

тие, въ него се развиватъ плодетъ. Зрѣнето на плодетъ спада къмъ IV-тото измѣрение. Тогава всички силови линии се обръщатъ къмъ сѣмката, отъ която сж образувани. Значи, става смалвяване на прѣдмета.

Сега, вие ще провѣрите този законъ върху себе си. Мнозина отъ младитѣ се обезсърчаватъ и ще се обезсърчаватъ, ако не разбиратъ закона. Най-първо, като ви посѣятъ, вие сте експансивни, до извѣстна възраст отиватъ нагорѣ, надолу, разширяватъ се, имате особени схващания, мислите, че можете да постигнете всичко, но като достигнете крайния прѣдѣлъ, настѣпва обратенъ процесъ на изпразване. Въ сжщностъ това не е изпразване, но единъ процесъ на вгжване навжтрѣ, къмъ центъра на живота, въ който трѣбва да се образува най-добриятъ плодъ, за да се даде друга посока на живота. Ако вие не разбирате тази основна идея, този основенъ процесъ на вгжване, вие ще дойдете до разочарование, до съмнѣние, до безсмисляне на живота. Нѣкой пжтъ вие мислите, че никой не ви обича, че всички ви подозиратъ, и хиляди още глупости може да дойдатъ въ ума ви. Защо ще ви мразятъ хората? Всѣки човѣкъ е заетъ съ себе си, всѣки си има свои страдания, свои мъчнотии. Ти минавашъ и си мислишъ, че единъ кой си не иска да знае за тебе, или пъкъ, че има нѣщо противъ тебе. Въпросътъ не седи тѣй. Всѣки човѣкъ е за-

етъ съ извѣстни свои неосжществени идеи, съ редъ заболѣвания, несгоди, страдания, а сжщо тѣй го вълнуватъ и много непостижати желаня. Обаче, всѣки отъ васъ ще прѣживѣе такива състояния, но трѣбва да знаете, че нѣкои ваши мисли ще се реализиратъ, може-би, слѣдъ хиляди години. Нѣкои ваши желаня може да се реализиратъ слѣдъ единъ день, слѣдъ една година и т. н., но има желаня и мисли, за които трѣбватъ хиляди години, за да се реализиратъ. Вие хващате една такава мисль и казвате: искамъ сега да стане. Не, разберете, че днесъ нѣма възможность да се реализира тази идея. Слѣдователно, вие трѣбва да опрѣдѣлите, кои идеи могатъ да се реализиратъ въ сегашния ви животъ и кои въ бждеще.

Послѣ, всѣки отъ васъ обича да даде съвѣтъ на другитѣ хора. Вие често казвате: ама ти не трѣбва тѣй да постѣпвашъ! Какъ трѣбва да постѣпва, обаче, вие не му казвате. Или нѣкой пжтъ му казвате: ти трѣбва да бждешъ много щедъръ! Хубаво, вие дайте една опрѣдѣлена норма на щедрость. Ако азъ ви дамъ петъ, десетъ или сто лева, това не е щедрость. Може да ги дамъ отъ срамъ, отъ нѣмай-къдѣ, или положението ми ме кара да ги дамъ, но всичко това още не е щедрость. Причината, която ме е подбудила да ги дамъ, не е щедростъта. Тогава, какви сж качества на щедростъта? Другъ

пжтъ казвате: да имаме самообладание! Какви сж качества на самообладанието? Кажете едно отъ вашитѣ качества на самообладанието, които сте писали въ темитѣ си? Ако азъ ви туря въ морето, можете ли да имате самообладание? Или, ако ви туря върху една площъ и послѣ я нажежа отдолу, ще имате ли самообладание? Човѣкъ на самообладание то е този, който влада всички свои сили, та въ всички случаи въ него не става никакво сътресение. Човѣкъ, който се самовлада, той е изолиранъ; болестъ не може да го хване, бѣднотия не може да го намѣри, съмнѣние не може да проникне въ него, маловѣрие, гнѣвъ — всички тия врагове не могатъ да проникнатъ въ него. Ако гнѣвътъ влѣзе въ тебе като червей, а ти външно си спокоенъ, прѣдставяшъ си, че имашъ самообладание, това не е самообладание. Ще помните: самообладанието е сила, която изолира човѣка отъ всички противодѣйстващи влияния. Всички твои неприятели ще бждатъ отвънъ, и ти ще се разправяшъ съ тѣхъ тъй, както ти искашъ, а не както тѣ искатъ.

За да можете да работите, най-важното, за васъ е да разбирате закона на сходството, на подобиего. Двама души се събиратъ, но не могатъ да работятъ заедно. Защо? — Иматъ двѣ противоположни идеи, спорятъ помежду си. Тогава, вие младитѣ, ще се намѣрите въ слѣдното смѣшно положение: когато пра-

вили баня въ единъ малъкъ градецъ, останалъ споренъ въпросътъ, съ дъски ли да я постелятъ, или съ камъни. Рѣшили най-послѣ да я постелятъ съ дъски. Но какви да бждатъ дъскитѣ: рендосани, или не? Цѣли осемъ години спорили, въпросътъ стоялъ откритъ, и банята оставала недовършена. Най-послѣ идва единъ архитектъ и рѣшава въпроса. Какъ? — Да постелятъ банята съ една рендосана дъска, а другата — нерендосана. И тъй послали цѣлата баня. Слѣдъ това той казалъ на тия хора: които отъ васъ сж за рендосанитѣ дъски, да стѣпватъ на рендосанитѣ, а които сж за нерендосанитѣ — да стѣпватъ по нерендосанитѣ. По този начинъ въпросътъ се разрѣшилъ много правилно. И еднитѣ сж прави, и другитѣ сж прави. Рендосанитѣ дъски за една баня сж много опасни. Тѣ иматъ своето прѣимущество, но иматъ и своето неудобство. И нерендосанитѣ дъски въ банята прѣдставляватъ отъ една страна прѣимущество, отъ друга — неудобство.

Всички вие трѣбва да прибегнете до музиката, да изучавате, кои тонове какъ си хармониратъ. Всѣки отъ васъ си има по единъ основенъ тонъ. Основниятъ тонъ на нѣкои отъ васъ е do, на други — re, на трети — mi, на четвърти — la и т. н. Ако нѣкой отъ васъ е do, кои тонове ще му хармониратъ?

Ученикъ: — Има три групи тонове,

които си хармониратъ. Въ началото: do, mi, sol; въ срѣдата — la, do, mi; въ края — fa, la, do.

Учительтъ: — Слѣдователно, ако вие сте тонътъ do, ще намѣрите нѣкой, който има основенъ тонъ mi, и съ него ще можете да си хармонирате. Ако искате още единъ другаръ, ще намѣрите другъ, който има основенъ тонъ sol. Тѣзи сж тоноветъ въ първата октава, а послѣ има втора, трета, четвърта... до осма октава. При сегашното устройство на вашия мозъкъ, октавитъ сж повече. Въ мозъкътъ има 35,000 клавиши, затова, при сегашното си състояние, човѣкъ има голѣма възможностъ да се развива музикално. Най-първо ще видите, къмъ коя октава спадате вие. Да кажемъ, че вие спадате въ първата октава. Значи, вие сте по-близо до материалния свѣтъ. Слѣдователно, промѣнитъ нѣма да бждатъ много рѣзки.

Какъвъ е вашиятъ методъ, когато си избирате единъ приятель? По кои качества го избирате? Може ли нѣкой отъ васъ, споредъ опитността, която има, да ми каже, какъ избира своитъ приятели? Отъ какви признаци се ръководи? Или, кое ви приближава единъ къмъ другъ? (— Ние не се избираме по чърти.) Какъ се сближавате? (— По интуиция, или по общностъ въ идеала, или когато се допълняме.) Вие трѣбва да изучавате тоноветъ, та като искате да си

изберете нѣкой приятель, трѣбва да се поставите въ едно пасивно състояние, умътъ ви да е напълно свободенъ отъ каквито и да било посторонни, външни мисли, които нарушаватъ равновѣсието ви. Вземете тона do или ge, и вижте, какво ще почувствувате, защото всички тонове въ природата сж живи. Въ по-висшитъ свѣтове вие нѣма да намѣрите музиката написана на книги. Тамъ всѣки тонъ е живъ, и книгата е сжщо жива. Тамъ всѣка нота сама по себе си започва да издава тонъ. Не е нужно ръцѣтъ на нѣкой артистъ да натиснатъ нотата, за да почне да звучи. Не, тя сама издава тона си; слѣдъ нея иде втора, трета и т. н. Сжщо тѣй само по себе си става и прѣкъсване на звука. Тамъ тия тонове сж тѣй интелигентни, каквито сж тукъ най-голѣмитъ музикални величини. При това, всѣка нота знае, кога да издаде своя тонъ. Това е нѣщо приблизително подобно на фонографа. Като завъртите ключа, плочата се върти сама. То е едно далечно подобие. Всѣки тонъ е свързанъ съ акумулирането на извѣстни сили.

Обикновено, двама души съ однородна енергия не могатъ да се търпятъ. Напримѣръ, когато косата на нѣкой човѣкъ отпрѣдъ е малко кждрава, това показва, че въ задната частъ на мозъка той има много положителна енергия. Ако има и другъ нѣкой съ такава коса, тия двама души не мо-

гатъ да седятъ на едно мѣсто — между тѣхъ ще се яви едно отблъскване. Изобщо, всѣки се приближава къмъ такова лице, което съдържа енергия, отъ която вие се нуждаете. Слѣдователно, енергията отъ задната частъ на главата се уравнива съ енергията отъ прѣдната частъ на главата. Прѣдната частъ е повече магнетична, а задната повече динамична, електрическа. Когато се обидите силно, вие ще усѣтите едно малко разгорещаване въ задната частъ на главата си, и когато прѣживѣете едно меко чувство, ще усѣтите слабо разширение отпрѣдъ на главата, въ центъра на въображението си, като сжщеврѣменно и подъ лъжичката си ще усѣтите едно успокоително състояние. Значи' това мѣсто подъ лъжичката е свързано съ горната частъ на главата. Онѣзи отъ васъ, които иматъ дълги лица, не крушеобразни, тѣ сж повече динамически натури. Валчеститѣ лица иматъ повече магнетични, негативни сили въ себе си. Тѣ иматъ активностъ, но тя е повече въздухообразна. Такива хора сж пѣргави, но тази пѣргавина не е на земята, не прави никакво зло. У тѣзи хора пѣкъ, които иматъ крушеобразни лица, прѣобладава нервната, интелектуалната енергия.

Най-първо ще обърнете внимание на косата си. Тя е едно отъ условията, ако искате да изправите характера си. Щомъ косата ви почне да става остра, туй показва, че

динамическитѣ сили иматъ прѣобладаващо влияние въ васъ. Ако космитѣ ви ставатъ дебели, това показва, че енергията ви, освѣнъ динамическа, станала е още и по-груба. Въобще, у всички натури, които не могатъ да се самовладатъ, въ края на краищата, тѣхната коса става дебела. Не е голѣма бѣда, когато космитѣ на нѣкой човѣкъ ставатъ дебели, но той самъ ще забѣлѣжи лошитѣ послѣдствия отъ тази енергия въ своя организъмъ. Тази динамическа енергия у васъ ще ви причини голѣми страдания. Добрѣ е често да мислите около половинъ часъ за нѣкои идейни хора, или да четете живота и историята на нѣкой великъ човѣкъ. Така вие ще разберете, дали този човѣкъ е великъ. Гледайте да схванете неговитѣ добри чѣрти, туй, което е най-хубавото въ него. У васъ има слабостта да схващате по-лесно отрицателнитѣ страни на великитѣ хора. Азъ съмъ срѣщалъ нѣкои, като четатъ Шекспира, на примѣръ, търсятъ нѣкаква ексцентрична чѣрта въ неговия характеръ, гледатъ какво му липсва. И послѣ казватъ: и на менъ липсва нѣщо. Не се спирайте върху отрицателната страна на хората! Всички ще гледате положително на живота. Отрицателното само по себе си ще дойде. Важно е да намирате положителнитѣ чѣрти.

Да допуснемъ, че имате единъ приятель, когото не можете да търпите. Дойде ли той

при васъ, самообладайте се, не казвайте, че не можете да го търпите. Кажете си въ дадения случай, че можете да го търпите. Това, именно, е самообладание. Законъ въ природата е, че туй, което не искашъ да направишъ доброволно, ще ти го наложатъ. Природата най-първо ти дава абсолютна свобода на постъпване, и като не изпълнишъ законитъ, почва да те ограничава. Казвате: ами ако азъ съмъ единъ офицеръ и нѣкой ме удари, не трѣбва ли да си изтегля ножа и да му кажа, че не съмъ говедо, а човѣкъ? Добрѣ, но ти си полковникъ или генералъ, падналъ си въ плѣнъ, войници те каратъ и удрятъ изъ пжтя. Какво ще правишъ? Можешъ ли да си извадишъ ножа? Не можешъ. И ние сме въ плѣнъ отъ една велика сила въ свѣта, срѣщу която не можемъ да извадимъ ножа си. И като не можешъ да извадишъ ножа си, тогава? Всички хора казватъ: трѣбва да докажешъ, че си човѣкъ. Много добрѣ, но какъ ще докажешъ, че си човѣкъ? — По два начина. Единиятъ начинъ седи въ слѣдното: ще го ударишъ и ще го прострешъ на земята, докато изгуби съзнание. Вториятъ начинъ: ти си много силенъ, хващашъ го за краката и го държишъ нагорѣ като свѣщъ. Погледнешъ го и му казвашъ: мислишъ ли сега, че съмъ баба? Ако ти държишъ този човѣкъ нагорѣ въ въздуха около 10 минути, какво мнѣние ще има той за тебе? Мислите

ли, че втори пжтъ ще си позволи да постъпи пакъ тъй съ васъ? Не, като мине втори пжтъ покрай васъ, ще каже: „не, познавамъ ви. Кое е по-хубаво: да го наложишъ ли, или да го вдигнешъ въ въздуха? (— Да го вдигнемъ въ въздуха).

Сега, да приведемъ тази мисль. Да вдигнешъ нѣкого въ въздуха, значи да му повлияешъ съ своята мисль, да познае той, че ти си на правата страна, че твоятъ животъ се ръководи отъ единъ великъ принципъ. И ако не си извадишъ ножа, това не правишъ нито отъ страхъ, нито отъ недоумѣние, нито отъ слабостъ, но отъ единъ великъ принципъ, на който цѣлото битие се подчинява. Нека знае той, че ти зачиташъ този великъ принципъ. Разбере ли този човѣкъ всичко това, и той ще постъпва като тебе. Този методъ трѣбва да се приложи между васъ. Всѣки отъ васъ трѣбва да въздѣйствиува на другитъ, като живѣе по принципъ, а не по извѣстни лични съображения, или лични схващания. Речете ли да приложите този методъ, ще срещнете голѣми мъжнотии. Ние сме изучавали този законъ. Азъ зная, трудно е, но не и невъзможно, човѣкъ да трансформира въ дадения случай натрупаната излишна енергия въ себе си. Ако успѣете да я трансформирате, вие ще се ползвате отъ нея при работата, която имате да вършите. Ако работите по принципъ, каквото започвате, ще успѣвате.

Но ако работите по ваши лични съображения, като млади, работата ви ще бжде като на млади; ако ли пъкъ работите като стари, работата ви ще бжде като на стари. Но ако и като млади живъте по принципъ, имате една основна идея въ васъ, ще имате успѣхъ въ всичко.

Каква идея трѣбва да имате? — Двѣ нѣща сж важни за васъ, които ви казахъ тази сутринъ. Любовта трѣбва да бжде почва и основа, която да включва всички възможности. Надъ тази Любовъ вашата воля трѣбва да работи, да реализира възможноститѣ на Любовта. И като влѣзешъ въ Любовта, прави всичко, което тя ти диктува. Не философствуй, не прави изборъ. Какво бихте направили вие, ако влѣзете въ Любовта? Щомъ живѣте въ Любовта, тамъ вече противорѣчия нѣма. Въ Любовта нѣма болни и неджгави хора. Вие се намирате при най-здравословни и благоприятни условия, при които човѣкъ може да живѣе. Ти влизашъ вече при сжщества, които могатъ да те разбератъ, и ти можешъ да ги разберешъ. Ти можешъ да срещнешъ човѣкъ, който не е ученъ, но живѣе ли той въ Любовта, не мислете, че е невѣжа. Той може да не е свършилъ университетъ, но е мждъръ. Човѣкъ, който не живѣе въ Любовта, може да е ученъ, но това учение е вече голѣмъ товаръ за него. Между хора, които живѣятъ въ Любовта,

всѣкога има съгласие. Напримѣръ, между двама, които се обичатъ, безразлично е кой отъ тѣхъ ще свири. Единиятъ ще свири, другиятъ ще слуша и ще каже: прѣкрасно! Послѣ другиятъ ще свири, а първиятъ ще слуша. Ако пъкъ нѣматъ любовъ помежду си, ще спорятъ. Единиятъ ще каже: азъ ще свиря. И другиятъ ще каже: азъ ще свиря!

Най-важното нѣщо: у васъ трѣбва да има широта въ идеитѣ, а не дребнавостъ. Ако нѣкога се зароди у васъ чувството на завистъ, трѣбва да правите опити, да трансформирате това чувство. Направете слѣдното нѣщо. Изберете единъ комитетъ, въ който, споредъ сегашнитѣ традиции, да има прѣдседателъ, подпрѣдседателъ, касиеръ, сѣвѣтници и членове. Слѣдъ избора, нѣкои отъ васъ ще останатъ на особено мнѣние, ще кажатъ: прѣдседателтъ не е на мѣстото си, другъ трѣбваше да бжде на негово мѣсто. За подпрѣдседателя нѣкои ще кажатъ: и на този човѣкъ липсва нѣщо. За касиера пъкъ ще кажатъ, че не е честенъ човѣкъ. За да се избегнатъ тия недоволства, тази завистъ между васъ, направете друго нѣщо. Вие сте 80 души, нали? Всѣка седмица правете новъ изборъ на комитета, за да опитате много начини. Слѣдъ изтичането на седмицата, старото настоятелство ще падне, ще се избере ново настоятелство. Ако се яви голѣмъ споръ, ще постѣпите по този начинъ, но ако

всички сте на едно мнѣние, може да избирате настоятелството за единъ мѣсецъ, или за една година. Този срокъ е крайниятъ прѣдѣлъ. Споредъ менъ, най-добрата система е да бждешъ прѣдседателъ само единъ день. Тази система работи отлично. По този начинъ ще се роди у васъ частната инициатива.

И тъй, ще имате една обща основна идея, която да ви свързва. И прѣдъ тази основна идея, прѣдъ този основенъ принципъ да изчезнатъ всички различия, които сега съществуватъ помежду ви. Вие не можете да бждете всички еднакви. Природата ви е създала съ различни темпераменти, съ различни мисли и желания. Всѣки човѣкъ е особенъ, като него нѣма другъ. И туй именно е хубавото. Въ природата съществува слѣдниятъ законъ: въ цѣлото битие вие имате условия да станете всичко, което днесъ желаете. Въ цѣлата вѣчностъ имате възможность всичко да спечелите и всичко да изгубите. Като казвамъ всичко да спечелите, разбирате ме, но като казвамъ всичко да изгубите, не ме разбирате. Какъ мислите, не е ли хубаво човѣкъ да изгуби всички грѣхове? Думата „загуба“ има двояко значение. Казвате: какъ, да изгубя всичко? Азъ не искамъ да губя! Но голѣмо щастие е да изгубите всичкитъ си грѣхове. Какво трѣбва да спечелишъ?—Всички добродѣтели. Човѣкъ никога не печели въ грѣховетъ. Може ли да кажете, че нѣкой

е спечелилъ 100,000 грѣхове? Въ такъвъ случай ние употребяваме думата „натоварилъ се“. Защото грѣхътъ не става по свободната воля на човѣка. Той е едно опущение на самия човѣкъ, било отъ незнание, било отъ невѣжество — много фактори влизатъ тогава въ живота му, и той губи. Слѣдователно, когато човѣкъ се натовари, той губи. И за народа казватъ: съ много борчове се е натоварилъ. А когато човѣкъ се сдобие съ добродѣтели, това е печалба.

Та всички ще се научите да мислите правилно и да се изразявате правилно. И когато азъ ви говоря за музиката, вие трѣбва да я изучавате, за да можете да се хармонирате. Музиката докарва въ равновѣсие силитъ, които дѣйствуватъ въ васъ, за да можете да се хармонирате по-лесно. Не ви прѣпорѣчвамъ музиката за професия, но всѣки трѣбва да пѣе идейно, за себе си. Като станешъ сутринъ, изпѣй си тихичко една пѣсенъ да ти е приятно прѣзъ цѣлия день, но никога да не те слуша. Това е музика. Когато усвоите това изкуство, и у васъ се зароди излишна енергия, тогава може да проявите музикалното си чувство и навънъ. Най-първо музикалното чувство трѣбва да работи вътрѣ, само за васъ; слѣдъ като придобиете опитность, ще изразите тази музика и навънъ. Ако искате да станете пѣвецъ, само така ще можете да развиете вашия ларинксъ, да взи-

мате вѣрно тоноветѣ, та който ви чуе, дѣто и да е, на пѣтя било, да се спре да ви слуша. А сега, като ви слушамъ, гърлата ви сѣ като у стари хора. Вие още сега сте млади-остарѣли, тѣй ви виждамъ. Вие сте почнали да мислите като старитѣ, казвате: много страдаме! Пазете се отъ това заблуждение, да мислите, че страданията сѣ зло. Страданията сѣ-най великиятъ плюсъ въ свѣта. Помнете това нѣщо: всички страдания носятъ голѣми блага. Щомъ ви дойде едно страдание, зарадвайте се въ душата си, усмихнете му се. Туй може да провѣрите въ себе си. Всѣко страдание носи голѣмо благо. И не остарявайте прѣждеврѣменно. Като дойде страданието, значи Богъ си е спомнилъ заради васъ, но вие, като не можете да възприемете Неговата мисль, въ васъ се заражда борба. Дойде Любовта при васъ, вие се усъмните. Господъ ви казва: „Пригърни, цѣлуни тази стара баба!“ Казвашъ: нѣ, тя е отвратителна, възможно ли е да направя това? Ти се усъмнишъ, и изведнѣжъ ти дохожда страданието. „Я пригърни това малко, оцапано дѣтенце!“ Ти веднага се намръщишъ. Направи това! Ти се оттегляшъ, и страданието дохожда. Духътъ ти казва: „Вземи тази книга, прочети я!“ Ти се уплашишъ, казвашъ: не е за мене тя! — и пакъ се оттегляшъ. Сжщиятъ гласъ ти казва: „Иди при онази вдовица, измий дѣскитѣ ѝ, че сѣ много кални!“ Ти пакъ се оттегляшъ. И тѣй, вие всѣ-

кога сами се туряте въ противорѣчия, защото искате леснитѣ работи. Не, измий дѣскитѣ, прочети дадената книга, цѣлуни старата баба, направи всичко, каквото Духътъ ти казва.

Сега у васъ ще се яви друго едно противорѣчие. Вие казвате: като правимъ всичко това, какво ще стане съ насъ? Ами свѣтътъ като е постѣпвалъ до сега по обратния пѣтъ, какво е станало съ него? Трѣбва да се приложи правилниятъ и разумниятъ методъ въ живота. Божественигѣ мисли се отличаватъ съ слѣдното качество: когато вие дадете ходъ на една Божествена мисль, нѣма да се намѣри сжщество въ свѣта, което може да ви осжди. Но питамъ ви: извършили ли сте вие едно Божествено нѣщо? Азъ ви казвамъ: въ деня, въ който изпълните една Божествена мисль тѣй, както азъ я разбирамъ, всички ще ви се усмихнатъ—и дърветата, и животнитѣ, и брѣмбарчетата, и хората и ще си кажатъ: много хубаво е това нѣщо! Нѣкой казва: нека ми каже Духътъ, какво трѣбва да правя, азъ съмъ готовъ да изпълня всичко. Но това е само идейно. Приложете на опитъ доброто, и вижте, какви резултати ще имате. Голѣмо щастие за човѣка е, да дойде една Божествена мисль чрѣзъ него, и той да я реализира правилно. Ако човѣкъ може да изпълни само една Божествена мисль, азъ считамъ, че той е придобилъ вече най-голѣмото богатство.

Всѣка Божествена мисълъ е единъ скжпоцѣненъ камѣкъ, който струва милиарди.

Та прѣди всичко вие ще бждете бодри, весели, а не отпаднали духомъ. Стариятъ човѣкъ да отпадне духомъ, разбирамъ, но за младия това е грѣхъ и срамъ. По нѣкой пжтъ старитѣ хора сж по-весели отъ младитѣ. Първото нѣщо: вие трѣбва да имате веселъ и бодъръ духъ, та противорѣчията, които се раждатъ помежду ви, да не ви спъватъ. Ако нѣкога се поскарате помежду си и си кажете нѣкоя лоша дума, ето какво да направите: хванете се за ржцѣтъ, и единиятъ да каже на другия: азъ ти много благодаря за красивитѣ думи! И другиятъ да му каже: и азъ ти благодаря, че ми каза една красива истина! А сега какво правите? Най-първо нѣкой твой познатъ ти каже една похвала: азъ съмъ много доволенъ отъ тебе. Това обаче, не е истина. Не се минава много врѣме, и той ти казва: Ти си егоистъ, ти си такъвъ-онакъвъ. Става ти мжно. Защо? Питамъ ви: кой отъ васъ е билъ толкова щедъръ, та като е дошълъ приятельтъ му на гости, да му е отстжилъ леглото си? Може нѣкои да сж направили това, но тѣ сж единици. И кой отъ васъ, ако има единъ доходъ отъ хиляда лева, е далъ 500 лева на приятеля си? Може да го е направилъ нѣкой отъ васъ, но то е изключение. Общото е, всѣки живѣе повече за себе си. Това не е идейно. Ако вие мислите

за другитѣ толкова, колкото за себе си, вие бихте били хора съ идея. Тази трѣбва да бжде общата идея, която да ви ръководи за въ бждеще. Това да става по свободна воля, по единъ вжтрѣшенъ принципъ, а не да ви се налага отвънъ. Даде ли ти нѣкой твой приятель нѣщо, ще го питашъ: отъ любовъ ли правишъ това, или отъ друга нѣкаква идея? Ако го правишъ отъ любовъ, послѣ да не ми го споменавашъ. Ако му услужвашъ съ пари, а послѣ пращашъ други хора да питатъ, кога ще ти ги върне, по-добъръ нищо не му давай! Ща дадешъ, и ще забравишъ, като че нищо не си далъ. Нека помни заради тебе този човѣкъ, комуто си услужилъ.

Сега, вие искате да имате съборъ. Но принципъ трѣбва да има. Питате се, кой да присжтствува на събора. Чудни сте! Вие присжтствувате на събора на по-старитѣ ви братя и сестри, а не искате да ги приемете на вашия съборъ. Понеже единъ день и вие ще станете стари, трѣбва да приемете старитѣ въ събора си. И обратно: понеже старитѣ единъ день ще станатъ млади, тѣ трѣбва да дойдатъ при васъ. Тѣй шото, ще има и отъ едната и отъ другата страна. Какъ ще опрѣдѣлите, споредъ васъ, кои трѣбва да присжтствуватъ въ събора, и кои не? Ще кажете: всѣки, който не е повече отъ 45 години, той ще бжде въ младежкия съборъ. Не, свѣтътъ може да разсждава тѣй, но между васъ то-

ва нѣщо не трѣбва да става. Принципно ще разсждавате! И онзи, който ще дойде между васъ, той трѣбва да бжде човѣкъ на идеитѣ, той трѣбва да жертвува. Ако не жертвува, той самъ ще напусне това мѣсто. Онзи, който дойде, трѣбва да е готовъ на всички жертви. Това е едно отъ условията. Той трѣбва да е човѣкъ на живитѣ идеи, на опита, да е готовъ за самопожертвуване, да е приложилъ закона на Любовта и да се не колебае на самъ-нататѣкъ. Нека има външни различия между васъ, но всички трѣбва да имате единъ общъ вжтрѣшенъ принципъ. Любовта ви да бжде основа, а волята ви — една динамическа сила, съ която да реализирате нѣщата.

Сега, бихъ ви попиталъ: разбрахте ли ме? Това не е морализиране. Това сж добритѣ начини за дѣйствия, за да бждете свободни въ свѣта. Вие ще се съберете на вашия конгресъ, ще говорите, това е отлично, но трѣбва и да прилагате. Миналата година вие говорихте за едно списание, и списанието дойде. Старитѣ говориха за единъ вѣстникъ, и той дойде. Хубаво, „житното зърно“ е по-сѣто, но трѣбва да израсте. И азъ желая, щото това „житно зърно“ да даде хубавъ плодъ. Туй трѣбва да се реализира. Идейностъ, вжтрѣшно сплотяване трѣбва да има въ васъ! И тази идея трѣбва да я прѣдадете и на другитѣ младежи въ провинцията, иначе

ще се раздѣлите. Има само единъ начинъ за приложение на идеитѣ: ще кажешъ и ще направишъ! Ще кажешъ, и ще направишъ извънъ врѣмето и пространството — нищо повече! По това ще се отличавате. Постъпвате ли така, никой нѣма да ви осжда. Всички млади трѣбва да бждатъ смѣли и рѣшителни въ малкитѣ работи.

Т. м.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Противорѣчията като необходимостъ при всѣко растене.

31

III година.

31 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 18. V. 1924 г.
въ гр. София.

Противорѣчията като необходимостъ при всѣко растене.

„Богъ на Любовътане е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Прочетоха се 10 отъ работитѣ върху темата: „Разлика и прилика въ характеритѣ и философията на Августина и Толстоя“.

Тема за слѣдния пжтъ №26: „Отличителни чѣрти на човѣшкия духъ, на човѣшката душа и на човѣшкото тѣло.“

Учителтъ: — Да излѣзе нѣкой отъ ученицитѣ на дъската и да напише четири числа, а именно числата 1, 2, 3, 4 и да отбѣлѣжи математически, че числото 2 е два пжти по-слабо отъ едно; числото 3 е три пжти по-слабо отъ 2 и числото 4 е четири пжти по-слабо отъ 3.

Ученикътъ: — Ще означимъ силата на единицата съ f . Тогава, ще имаме: 1; 2; 3; 4

$$\begin{array}{cccc} f & f & f & f \\ \hline f & 2 & 6 & 24 \end{array}$$

Учителтъ: — Кждѣ се намиратъ най-благоприятнитѣ условия?

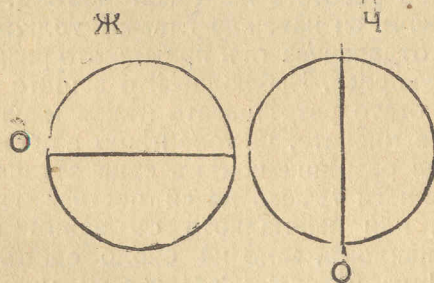
Ученикътъ: — Въ единицата.

Учителятъ: — Тъй, единицата прѣдставлява пролѣтъта. Енергията прѣзъ пролѣтъта е най-силна, понѣже асимилирането въ растенията е най-силно. Енергията прѣзъ лѣтото отслабва, тя е два пѣти по-слаба. Прѣзъ есенъта е три пѣти по-слаба, а прѣзъ зимата — четири пѣти по-слаба. Това е законъ. Въ единицата физическия свѣтъ е най-силенъ по качество. Въ единицата чувствата почватъ да се засилватъ, а физическия свѣтъ е по-слабъ. Слѣдователно, когато физическия свѣтъ отслабва, чувствения свѣтъ се усилюва. Законътъ дѣйствува и по-нататъкъ. Когато чувствения свѣтъ отслабва, умствения свѣтъ става по-силенъ. Когато пъкъ чувствата сж много силни, човѣкъ не може да прояви умствена дѣятелностъ, тамъ той е слабъ. Ако на извѣстно растение турите изобилно вода, то не може да расте, неговото развитие спира, но ако не го поливате, то пакъ не може да расте. Значи, когато условията за чувствата станатъ неблагоприятни, колкото по-голѣми мжнотии срѣща човѣкъ въ чувствата си, толкова по-голѣми условия има за ума. Слѣдователно, за да се развие човѣкъ умствено, той трѣбва да прѣгърпи едно вътрѣшно подпушване на своитѣ чувства. И често, когато човѣкъ не може да разрѣши физически най-дълбокитѣ въпроси, той става мистикъ, ре-

лигиозенъ. Нѣкои причисляватъ това къмъ причинния свѣтъ.

Въ единицата хората се хвалятъ съ своето тѣло. Тѣ се раждатъ материалисти, военни личности и други. Въ второто положение, при двойката, тѣ се раждатъ актьори, хора владени въ чувствата, които постоянно се мѣнятъ и на които не можешъ да разчиташъ. Въ числото три срѣщаме хора на ума. А слѣдъ ученитѣ хора идватъ мистицитѣ и мждрецитѣ.

Прѣдставете си, че Ж е свѣтътъ на животнитѣ, а Ч е свѣтътъ на човѣка. Свѣтътъ

на животнитѣ има 90 градуса наклонъ къмъ земята, осьта имъ О е хоризонтална. Тѣ сж поставени хоризонтално на слънчевитѣ лъчи, подъ жгълъ 180 градуса, и затова възприематъ слънчевитѣ лъчи чрѣзъ грѣбначния мозъкъ. Тѣ възприематъ всички мисли и жела-

ния чрез гръбначния мозък. Тяхният гръбнак е изложен на слънцето, и затова нямат благоприятни условия за развитие. У човъка, обаче, осъта стои перпендикулярно. Понѣкога и човѣкъ прави отклонения. Вие можете да сждите за нѣкой човѣкъ, дали върви въ правия пѣтъ или не, по положението на главата му. Когато той разрѣшава нѣкой мжченъ въпросъ и си държи главата нагорѣ, ще знаете, че той ще разрѣши въпроса лесно и правилно. Наведе ли си, обаче, главата надолу, неговата работа не е добръ. По навеждането на главата може да правите математически изчисления, какъ ще се свърши работата на нѣкой човѣкъ. Колкото повече си навежда главата, толкова повече се отдалечава отъ правилното разрѣшение на въпроса. Наблюдавайте вашето положение, когато разрѣшавате нѣкоя мжчна задача и не мислете, че това нѣщо е произволно. За да разрѣши човѣкъ една задача правилно, винаги трѣбва да си поставя главата отвѣсно, или най-малкото съ единъ много малкъ наклонъ, само на около единъ градусъ. Щомъ наведешъ главата си много надолу, въ разрѣшението на задачата ти вече ще има нѣкакво затруднение. Сега вие може да зададете въпроса: отдѣ произтича този наклонъ? — Той произтича отъ вашата животинска природа, която въ случая взима надмощие въ васъ. Можете да правите редъ

наблюдения. Когато животинското вземе надмощие въ васъ, вие не виждате никаква свѣтлина, съзнанието ви е като една тъмна площъ, усѣщате едно съвършено изпразване. Тогава човѣкътъ е наполовина човѣкъ, наполовина животно, и той има да се бори съ тия животински навици, които изпжкватъ въ неговото естество. И тази животинска култура има своитѣ добри страни. Тя е богата съ материали, които трѣбва да се обработятъ.

Сега, запримѣръ, прѣдставете си, че ви се яде медъ. Такова едно желание е много естествено; не е грѣшно да ви се яде медъ. Минавате покрай една кѣща съ медъ, но медътъ не е вашъ. Какво ще се зароди въ васъ? — Най-малкото, ще се яви у васъ желание да вкусите отъ този медъ. Отишло едно дѣте да купува медъ, но забравило какъ се казва. Питатъ го: какво искашъ? Мама ме прати за нѣщо, но забравихъ какво бѣше. Гледа, гледа, намира кацата съ меда, бърка вжтрѣ съ прѣста, изважда го и го туря въ устата: „Отъ това искамъ“. Питамъ: такава една постѣпка, къмъ коя категория ще я подведете? Това дѣте, като го пращала майка му, не внимавало, какво му казва, мислило си друго нѣщо и забравило името на меда. То мислило да си поиграе изъ пѣтя; неговиятъ умъ не взималъ никакво участие въ това, което майка му говорила. Може ли това дѣте да се счита за интелигентно? И то,

прѣди да види кацата, се намѣрило прѣдъ една мжчнотия. Прѣдъ него веднага изпжква майка му, която ще го бие, като се върне въ кжщи. Страхътъ заработва въ него, то си спомня жуженето на пчелитѣ, и въ този моментъ въ него се събужда единъ животински навикъ, вслѣдствие на който търси начинъ да намѣри прѣдмета, който майка му иска. Та казвамъ: страданията, мжчнотиитѣ въ свѣта, които идватъ, ви заставятъ като това малко дѣте да намѣрите меда. Като не можешъ да намѣришъ нѣщо по естествения пжтъ, ще го намѣришъ по обратния пжтъ, но съ повече страдания, съ повече неприятности. Допуснете друго положение. Да кажемъ, че това дѣте не бѣше толкова досѣтливо и не можеше да намѣри меда, мислители, че като се върне въ кжщи, ще каже истината на майка си? — Ще излъже. Защо ще я излъже? Интересна е тукъ психологическата страна на въпроса. Отдѣ се явява въ това дѣте желанието да излъже майка си? Майка му го е родила, отгледала, възпитала, защо то се страхува отъ нея, та трѣбва да я лъже? Дѣцата въобще най-много лъжатъ майка си и баща си. Защо? Ето дѣ се крие причината, когато единъ учителъ има погрѣшенъ методъ на прѣподаване. Нали той го прѣдава и на ученицитѣ си? — Прѣдава го. По сжщия законъ, по единъ лъжливъ начинъ майката прѣдава извѣстно свое състояние на

дѣтето си, и това учение, като се приложи въ живота, ще засегне най-първо нея, за да види тя лошитѣ послѣдствия на своя методъ. Въобще, у тия дѣца, които лъжатъ, горната частъ на главата имъ е тѣсна, шилеста; свѣстѣта имъ не е развита. Ще знаете, че при всѣки импулсъ да говорите Истината, вие развивате извѣстна областъ на главата си. Запримѣрь, ако искате да бждете смѣли, ще се развие една малка частъ отъ задната страна на черепа. Всички стремежи, които човѣкъ има, развиватъ разни части отъ мозъка. Въображението, напримѣрь, прави челото по-големо.

Въ всѣки класъ трѣбва да има ученици, у които сж развити различни сили и способности. Разнообразие трѣбва да има! Ученицитѣ могатъ взаимно да си прѣдаватъ и добритѣ, и лошитѣ качества. Способнитѣ ученици прѣдаватъ своя импулсъ на по-слабитѣ. Нѣкои отъ ученицитѣ пжкъ иматъ нужда отъ морални качества. Затова въ единъ класъ трѣбва да има ученици съ развити морални качества. Нѣма нѣщо по-лошо отъ еднообразието. Затова едни трѣбва да бждатъ умствено силни, втори да бждатъ музиканти, трети да бждатъ смѣли, четвърти да обичатъ Истината и т. н.. Всички тия качества се взаимно допълнятъ. За сега, въ цѣлото човѣчество работи колективниятъ, великиятъ човѣкъ чрѣзъ своитѣ единици. Единъ денъ той ще ги съ-

дини и ще образува едно цѣло. Единъ день ще се събере и образува едно отлично, красиво тѣло. Вие трѣбва да привикнете да се анализирате добръ. Напримѣръ, нѣкои отъ васъ обичатъ да полъгватъ. Много естествено е, но единъ възрастенъ човѣкъ трѣбва да избѣгва лъжата. Има хора, свършили и по четири факултета, пратишъ ги да изследватъ нѣкой наученъ фактъ, тѣ все ще го прѣувеличатъ. И виждаме, че тѣхнитѣ теории сж все криви истини. Много учени хора изопачаватъ научнитѣ си данни. Вземете единъ богословъ: за да докаже нѣкоя духовна истина, той първо ще я изопачи. Не, всѣкога трѣбва да констатирашъ една истина тъй, както си е. Нѣма да изнасилвашъ единъ фактъ, за да докажешъ другъ. Фактитѣ сж свързани, тѣ взаимно си подпомагатъ.

Най-първо хората нѣматъ искреностъ. Ученитѣ хора, духовнитѣ хора трѣбва да иматъ съвѣсть, да не лъжатъ. Тѣ, обаче, нѣматъ смѣлость, у тѣхъ е развитъ страхътъ. Има много учени хора, много богослови, даже хора на новото учение, които иматъ страхъ и вслѣдствие на това не могатъ да изкажатъ рѣзко една истина. Тѣ ще се спратъ и наполовина ще я кажатъ. Нѣкой сѣдия седи, мисли, прави своята резолюция, но ще каже Истината наполовина.

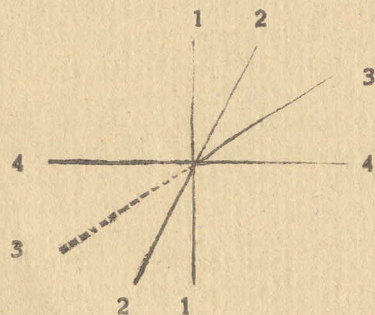
Та първото нѣщо: ще знаете, че всички хора иматъ слабости. Затова,

вие въ себе си ще се стремите да разсждавате правилно. Туй, което градите, то е заради васъ. Ако направите една погрѣшка, тя не е заради мене, вие ще пострадате. Пъкъ, ако направите едно добро, то е за ваша полза. Всѣки човѣкъ причинява или полза, или врѣда на себе си, а косвено неговата погрѣшка може да принесе врѣда и на другитѣ. Сжщото е и съ доброто, което той прави: косвено то може да принесе добро и на другитѣ. Запримѣръ, ако изкарамъ сега нѣкой отъ васъ на дѣската и му задамъ единъ мжченъ въпросъ, на който не може да отговори, той веднага ще се почувствува унизенъ и засраменъ. А като не отговаря, другитѣ ще му се смѣятъ. Не е въпросътъ, че тѣ знаятъ повече, нито това, дали той знае. Въпросътъ е да се обясни една истина.

Първото нѣщо: у васъ трѣбва да се създаде навикъ да обяснявате Истината въ нейнитѣ най-малки проявления. Не се стремете да изяснявате великитѣ проблеми въ живота. Това е единъ грамаденъ капиталъ. Търсете всѣкога микроскопическитѣ факти и за тѣхъ се дрѣжете! Малкитѣ величини сж отлични. Ако единъ човѣкъ го мързи да бръкне съ ржката си въ джоба, за да даде нѣкому 5 ст., той никога нѣма да привикне да дава, отъ 5-тѣ стотинки той ще се научи да дава и по-много.

Сега, отъ този материалъ, който прѣми-

навате, вие още не сте се спрѣли върху ония окултни положения, които можете да приложите въ живота, а трѣбва да ги прилагате! Запримѣрь, трѣбва да знаете въ даденъ моментъ, дали нѣкой човѣкъ ви говори Истината, или не. Послѣ, правете разлика между вѣра и лековѣрие. Вие не трѣбва да бждете лековѣрни. Напримѣрь, вие сте трѣгнали въ единъ пѣтъ, и нѣкой ви казва: знаете ли, че този пѣтъ не е правиятъ пѣтъ? Вие сте трѣгнали по кривъ пѣтъ. И вие веднага се разколебавате. Защо?—Вие изведнѣжъ приемате тия думи за вѣрни, безъ да ги провѣрите. Това е лековѣрие.

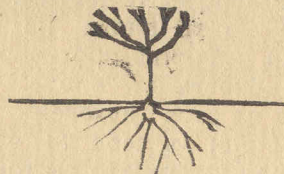
На какво се дължи отклонението на двѣ линии? Какъ се е образувалъ жгълтъ на отклонението?

Ученикътъ: — Въ физиката има единъ

уредъ, електроскопъ, съ който се опрѣдѣля жгълтъ на отклонението. Когато прѣзъ лентичитѣ се пусне електриченъ токъ, електричеството въ двѣтѣ лентички, понеже ще бжде положително, или отрицателно, ще ги отблъсне и ще се образува жгълъ.

Ако разгледате работата на тия четирма души, 1, 2, 3, 4, споредъ както е опрѣдлена посоката на тѣхното дѣйствие въ чъртежа, могатъ ли тѣ да вършатъ заедно работа? (—Всѣки по отдѣлно може да върши работа, но между тѣхъ нѣма съгласие).

Сега ние засѣгаме единъ законъ, който съществува въ природата. Какъвъ е този за-

конъ? Да кажемъ, че имате едно сѣменце. Какви сж неговитѣ възможности? — Да расте нагорѣ и надолу. То срѣща надолу едно противорѣчие — почвата, която му прѣпятства, обаче въ нея се образуватъ коренчетата на това растение. По сжщия начинъ се образуватъ нагорѣ клоницата. И тѣй, тия противодѣйстващи сили, нагорѣ и надолу, образуватъ цѣлото дърво. Тѣй щото, и про-

тиводѣйстващите сили въ нашия организъмъ помагатъ за растенето ни. Когато се яви въ васъ едно противодѣйствие или противорѣчие, трѣбва да знаете, че то е въ реда на нѣщата. Ето защо, и въ вашето растение непрѣменно трѣбва да има противорѣчия. Щомъ нѣма противорѣчия, всѣко растение прѣстава. Щомъ изсѣхне едно дърво, и противорѣчия вече нѣма. Нѣкои питатъ: защо е това противорѣчие?—Това противорѣчие е въ закона на вашето развитие, врѣменно то ви е необходимо. Нѣкой иска да спре противорѣчията. Може да ги спре, но ще спре и развитието си. Едно изсѣхнало дърво показва миналитѣ противорѣчия, които сж сжществували за него, но въ плода на това дърво сж примирени всичкитѣ противорѣчия; всички сили се събиратъ въ плода. Слѣдователно, въ плода на своя духовенъ животъ човѣкъ ще примири въ себе си всички противорѣчия. А при растенето си той не трѣбва да примирява противорѣчията, тѣ сж необходими. Това е философия.

Сега, хората се дѣлятъ на партии. Нѣкои хора не приематъ вашитѣ убѣждения, но не се безпокоятъ отъ това. Тия хора сж едно малко клонче на сжщото дърво, което ще отиде най-много 3-4 метра далечъ отъ дървото и пакъ ще се върне назадъ. Като дойде вѣтрътъ, ще се сблъска съ друго клонче, което ще го пита: какво искашъ отъ менъ?

— Нищо не искамъ, вѣтрътъ ме докара тукъ, сблъскахме се — нищо повече! И тъй, само въ плодоветѣ на едно дърво могатъ да се примирятъ противорѣчията. Слѣдователно, не се смущавайте отъ това, какъ се развива сега външния свѣтъ. Трѣбва да знаете, че вие не можете да измѣните реда на нѣщата. Само въ плода на дървото вие може да примирите всички противорѣчия. Затова, трѣбва да се стремите къмъ идеаленъ, духовенъ животъ. Всѣко дърво трѣбва да има плодъ въ васъ. И, както казва Писанието: „Отъ плодоветѣ имъ ще ги познаете“. Който има плодъ, ние познаваме, че той е примирилъ противорѣчията, а който нѣма плодъ, наричатъ го безплодно дърво. Това показва, че този човѣкъ още не е намѣрилъ закона на примирението. Значи, въ плода, въ доброто, което правишъ въ свѣта, трѣбва да примиришъ всички противорѣчия на твоя физически, чувственъ и умственъ животъ и да прѣминешъ въ причинния свѣтъ. Защото, противорѣчията на физическия свѣтъ не сж противорѣчия и на умствения свѣтъ. Линиитѣ 1, 2, 3, 4 въ чъртежа показватъ движението на тесаракта. Когато жглитѣ се увеличаватъ или намаляватъ, това прѣдставлява движението и посоката на тесаракта. Помнете и слѣдното правило: хора, които иматъ най-голѣми противорѣчия въ живота си, сж най-силни. Силнитѣ хора иматъ най-голѣми спънки. Колкото по-голѣми мж-

чноти и имате въ животаси ,това показва, че природата къмъ васъ е по-снизходителна. Това не изисква никакви теоретически доказателства. Прѣдставете си едно способно дѣте, което майка му ограничава, не го пуца да ходи на кинематографъ, да играе по улицитѣ, а го заставя да стои въ кѣщи и да учи. Това лошо ли е?— Не е лошо. Това дѣте може да се оплаква, че го държатъ затворено, обаче то учи. Слѣдователно, нѣкой пжтъ и природата постѣпва спрѣмо тебе като тази майка: хване те, тури те въ нѣкоя стая и ти казва: ще учишъ!

Важното за васъ е да се стремите чрѣзъ плода на вашия животъ да примирявате противорѣчията. И ако ги примирите така, вие сте на правъ пжтъ. Приложете слѣдното правило: щомъ направите една погрѣшка, изправете я веднага! Всѣка вечеръ, като се върнете въ кѣщи, дайте си отчетъ, какъ сте прѣкарвали деня, какви погрѣшки сте направили и ги отбѣлѣжете. Така ще намѣрите единъ начинъ за поправянето имъ. Който иска да успѣе въ живота, непрѣменно трѣбва да изправя своитѣ погрѣшки. Това е цѣла наука. Спрѣмо себе си вие сте много снизходителни, казвате: условията сж такива. Или: само азъ не съмъ, който правя погрѣшки, и другитѣ хора правятъ погрѣшки . . . Оправдават ли се по този начинъ, единъ денъ вие ще се намѣрите въ една задънена улица. Защо-

то погрѣшки въ живота има, но трѣбва да се изправятъ. Ако нѣкой ви каже, че можете да живѣете безъ погрѣшки, той не говори истината. Погрѣшки ще дойдатъ, въпрѣки всичкото ви знание; и много да знаете, погрѣшки пакъ ще дойдатъ. Пъкъ, ако нѣмате свои погрѣшки, чужди погрѣшки ще ви турятъ, и пакъ ще ги прѣнесете. Но спазвайте правилото, което ви казахъ: всѣка вечеръ ще се отдѣлишъ като учителъ и ще се поставишъ като ученикъ прѣдъ този учителъ. Ще се извикашъ прѣдъ него и ще кажешъ: спри се прѣдъ менъ! Ти знаешъ ли, какво прави днесъ? Питамъ ви: седѣли ли сте така на изпитъ прѣдъ себе си? Ученикътъ ще почне да се оправдава. Учителътъ, обаче, ще бжде напълно справедливъ, ще пита: защо направи тѣзи работи? И ти, като ученикъ, трѣбва да си даѣшъ единъ правилень, истински отчетъ, да намѣришъ причинитѣ, побужденията, поради които си направилъ тази погрѣшка. Щомъ се покажешъ малко снизходителень къмъ себе си, това е вече лицепріятие, ти си изгубилъ. Физическиятъ човѣкъ е като дѣте. Защо майкитѣ нѣматъ уважение прѣдъ дѣцата си? Защото дѣтето гледа майка си, дали говори истината, или полъгва; щомъ я хване, че лъже, то вече нѣма страхъ отъ нея.

И тѣй, щомъ вашиятъ обективенъ умъ схване, че вие сте нѣкждѣ слабъ, казва: и ти

полъгвашъ. Туй е единъ неизмѣненъ законъ въ природата. Запримѣрь, ако ви туря 50 кгр. злато на гърба и послѣ взема да се моля за васъ да прѣминете една дълбока рѣка благополучно, правилно ли ще е? Питамъ: увѣренъ ли сте, че съ 50 кгр. товаръ на гърба си ще можете да минете рѣката, безъ да се удавите? — Не, ще потънете, ще отидете на дъното на тази рѣка и тамъ ще си останете. Тази рѣка се минава безъ товаръ. Всѣка погрѣшка въ живота е единъ тежъкъ товаръ, и ако не я хвърлите отъ гърба си, ще потънете съ нея заедно на дъното на рѣката. Когато сте на сухо, вие може да носите 50 кгр. злато на гърба си, земята нѣма да се продъни, нѣма никаква опасностъ. Опасността е въ водата. Като дойдете въ една по-рѣдка срѣда, тамъ ще фалирате. Трѣбва да знаете, че въ живота си вие ще минете прѣзъ една такава дълбока рѣка. При това и мостъ нѣма да има. Ще кажете: съ лодка. И лодка нѣма да има. Тогава? Прѣдставете си, че носите 50 кгр. пѣськъ на гърба си и трѣбва да минете една рѣка. Какво ви коштува да оставите този пѣськъ на брѣга, да минете рѣката свободно и като излѣзете на другия брѣгъ, тамъ пакъ има пѣськъ да вземете отъ него други 50 кгр.? И като дойдете до друга рѣка, оставете пѣська, минете рѣката и послѣ пакъ си вземете пѣськъ, колкото искате.

Законъ е: ще бъдете много вѣзискателни спрѣмо своитѣ погрѣшки. Защото, ако не изправите погрѣшкитѣ си, тѣ слѣдъ време ще ви създадатъ такива страдания, каквито не сте сънували. Забѣлжете, при правилното възпитание на душата, не е страхътъ, който трѣбва да играе роля, но правото. Въ свѣта сжществува само едно право. Ние не казваме: защо трѣбва да станатъ тия нѣща? Тѣ ще станатъ, но трѣбва да се извършатъ най-правилно. Ако сж погрѣшно направени, трѣбва да се изправятъ. Да кажемъ, че нѣкои нишки въ мозъка трѣбва да растатъ на дължина; при това, обемътъ на извѣстни клѣтки трѣбва да се увеличи. Туй трѣбва да стане! Значи, това е единъ бюджетъ, прѣдвиденъ отъ самата природа. И енергията, която е потрѣбна, ще се изпрати да работи въ вашия мозъкъ. Допуснете сега, че вашиятъ мозъкъ не може да издържи на този напоръ, както една жица не може да издържи на силния токъ въ нѣкоя електрическа инсталация. Какво става тогава?—Жицата изгаря. Има ли между васъ нѣкой електротехникъ, да каже, кога изгаря жицата? (— Когато силата на тока мине опрѣдѣления размѣръ и напрѣжението е по-голѣмо, отколкото жицата може да издържи). Слѣдователно, човѣшкиятъ мозъкъ трѣбва да се инсталира правилно. Тамъ трѣбва да турите най-добрата жица, не каква и да е, а такава,

която може да издържи всички напръжения. Затова, законъ е: каквото вършите, трѣбва да бѣде добрѣ направено. И това добрѣ направено дѣло, най-първо ще се отрази върху строежа на тѣлото.

Та нѣкой пѣтъ дори изкуствено трѣбва да си създавате мжчноти. Забѣлѣзано е, че ония дѣца, които отъ малки страдатъ отъ ед-а, втора, трета и отъ редъ още болести, ако слѣдъ това имъ дойде нѣкоя болестъ, тѣ не умиратъ, а издържатъ, организмътъ имъ става стабиленъ. Онѣзи дѣца пѣкъ, които никакъ не сж боледували, при първата болестъ, която имъ дойде на 21-та година, заминаватъ за онзи свѣтъ, болестъта ги задига. Човѣкъ, който страда постоянно, по-лесно може да издържа на болести, а който никакъ не е боледувалъ, при първото заболѣване още си заминава. Тѣй че страданията сж калене на организма. Разбирате ли този законъ? Това е законъ, отъ който вие не можете да се избавите. Щомъ мислите съобразно тия закони, и вашата мисль ще бѣде въ съгласие съ природата. Това съгласие ще даде сила на ума ви, да мислите по-правилно, а при това ще ви избави отъ много морални терзания. Защото, невѣжеството носи безброй страдания. Вземете, запримѣръ, една микроскопическа искрица, тя при дървата не е опасна, но при взривнитѣ вещества става опасна — зависи, дѣ ще я поставите.

Значи, всѣка вечеръ ще си направите балансъ на всичко, което сте прѣкарвали прѣзъ деня. И ще си поставите единъ идеалъ, който искате да постигнете. Човѣкъ трѣбва да работи надъ себе си! Сега всички хора въобще, особено фаталиститѣ, казватъ: каквото дойде! Това прилича на ония дървета, които сж пуснати въ нѣкоя рѣка, и тя ги блѣска тукъ-тамъ изъ водата, докато най-послѣ ги изхвърли на брѣга. Това, обаче, не е разрѣшение на общитѣ задачи.

И тѣй, коя е основната мисль на тази лекция? (— Погрѣшките да се изправятъ съ врѣме). Първоначално е нѣмало погрѣшки. Друго? (Противорѣчията трѣбва да се примиратъ въ плодоветѣ, които ще изработимъ). Най-първо противорѣчията произтичатъ отъ силитѣ на природата.

Сега, азъ бихъ ви задалъ да пишете върху слѣдната тема: „Кой е най-добриятъ начинъ за запознаване?“ Споредъ васъ, кой е най-практичниятъ методъ за запознаване съ нѣкоя? Кога се запознаватъ хората обикновенс? (— Когато направимъ нѣкому добро). Прѣдставете си, че двама души пѣтуватъ заедно. Торбата на единия пѣтникъ се изпразва, и той цѣли три дни гладува, слѣдъ което се рѣшава да запита втория: нѣмашъ ли нѣщо за ядене? Отъ три дни не съмъ ялъ нищо. — Имамъ. Тѣ започватъ да приказватъ, разговарятъ се.

Вториятъ пътникъ дава на първия да яде, послѣ си подаватъ и двамата ржка и си казватъ: хайде на добъръ път! Единиятъ тръгва на една страна, другиятъ — на друга. Ученицитѣ какъ се запознаватъ? Нѣкой отъ тѣхъ не знае нищо по математика, а пкъ учителътъ ще го изпита. Той казва на единъ отъ съученицитѣ си: я ми разкажи урока по математика, не разбрахъ какъ става това нѣщо! Седнатъ двамата: единиятъ разправя, другиятъ слуша — и тѣй се запознаватъ. Ако и двамата бѣха способни, щѣха ли да се запознаятъ? — Нѣмаше. Но ако и двамата се намиратъ прѣдъ една обща опасностъ, напри- мѣръ, ако и двамата сж гладни, или се намиратъ въ чуждъ градъ, тѣ ще се запозна- ятъ. Тогава отъ тия заключения ние изваж- даме слѣдния законъ: общитѣ нужди, които се появяватъ въ живота, сближаватъ хората. Тия нужди могатъ да бждатъ отъ физически, умственъ или ду- ховенъ характеръ, но тѣ всѣкога сближаватъ хората. И тѣй, щомъ се появи нѣкоя нужда въ вашия животъ, трѣбва да знаете, че тя е на мѣстото си, тя ще ви сближи съ нѣкой човѣкъ. Тогава не пушчайте случая. Всѣко сближение, станало по единъ естественъ пътъ, е Божествено, и то ще принесе своята пол- за. Двама души, които нѣматъ нужда единъ отъ другъ, не могатъ да се сближатъ.

Ще ви дамъ едно обяснение на въпро-

са, защо трѣбва да има мекота между двама души въ живота. Прѣдставете си, че турятъ двама души въ единъ сандѣкъ пълень съ течностъ. Сандѣкътъ е закованъ добръ, и тѣй тѣ пътуватъ по желѣзницата. Какъ мис- лите, като се бълнкатъ вжтрѣ, ще излѣзатъ ли здрави? Ако сж шишета, нали трѣбва да има стѣрготини помежду имъ, за да нѣма търкане? Щомъ кажемъ, че трѣбва да бж- демъ меки, ние подразбираме, че сме въ сан- дѣка и пътуваме. Щомъ не пътуваме, може и безъ мекота. Самѡ шише нѣма нужда отъ стѣрготини, но прашашъ ли го съ други ши- шета отъ единъ градъ въ другъ, непрѣменно трѣбва да има мекота помежду имъ. Когато кажемъ, че трѣбва да бждемъ меки, мило- стиви, подразбираме, че помежду ви трѣ- бва да има нѣщо, за да не става голѣмо търкане. (— Ако тѣ сж поставени въ млѣко ще избиятъ масло). Тѣй, масло ще се избие. Да кажемъ сега, че онзи, който е направилъ тенекията, оставилъ я съ много малъкъ от- воръ и това масло, като се избие, запушва отвора и не може да излѣзе навънъ. Какво ще правите тогава? — Отворътъ трѣбва да бжде много голѣмъ. Ето защо, човѣкъ трѣ- бва да бжде щедъръ, съ голѣма уста. Значи, щедростта е голѣма уста, отъ която можемъ лесно да извадимъ избитото масло.

И тѣй, разбрахте вече, какво нѣщо е ме- котата и защо е необходима въ живота ви.

Като ви турят мекота, тогава не питайте: безъ тази слама не можемъ ли? Или не казвайте: да се махне тази слама! Двама души, които сж меки, тѣ сами се поотдалечаватъ единъ отъ другъ и между тѣхъ не се произвежда това търкане. И тогава, щомъ искате да се скарате съ нѣкого, или ви дойде нѣкое противорѣчие въ живота, кажете: въ сандъкъ съмъ, чакай да видя, дали има стърготини, та да не стане нѣкоя катастрофа съ менъ. При това, вижте, дали устата ви е голѣма. Ако сте захаросанъ медъ, какъ ще излѣзете изъ тѣсното гърло? Хората сж намѣрили и въ този случай едно изкуство: турятъ сжда въ врѣла вода, за да се разтопи медътъ. Въ живота, обаче, когато устата е малка, медътъ се изважда много мжно, понеже тамъ процесътъ е много сложенъ.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитъ, а Богъ на живитъ“.

МАЛКИТЪ ПРИДОБИВКИ ВЪ ЖИВОТА.

32

III година.

32 лекция на младежкия окул-
тенъ класъ, държана отъ
Учителя на 25. V. 1924 г.
въ гр. София.

ния. Въ лѣвата страна имате минусъ и плюсъ (+), въ дѣсната страна имате плюсъ и минусъ (-). Положителнитѣ сили въ природата не дѣйствуватъ тъй, както вие си мислите. Ако вие имате единъ приятель, който въ даденъ моментъ е веселъ, бодъръ, добръ разположенъ, и вие му турите още единъ плюсъ на дѣсната страна, неговото настроение веднага ще се измѣни — той ще се вкисне. Вие казвате: какъ се вкисва човѣкъ? Допуснете, че вие носите раницата на нѣкой вашъ приятель, която тежи около 10 кгр. Вие я носите леко, бодри сте изъ пжтя, казвате си: приятно ми е, ще я понося заради приятеля си, заради любовта си къмъ него. Дойде, обаче, другъ нѣкой вашъ приятель и ви тури на гърба и своята раница отъ 10 кгр. . . Вие веднага се вкисвате. Слѣдователно, придатъкътъ не дава всѣкога разположение на духа.

И тъй, ако искашъ да развалишъ настроението нѣкому, придай му нѣщо на дѣсната страна. Отъ лѣвата страна обикновено се отнима. Обратното положение пъкъ имаме, когато човѣкъ е тжженъ, скърбенъ, неразположенъ. Прибавимъ ли нѣщо на лѣвата му страна, единъ плюсъ, по този начинъ ние отнимаме скръбта му, и той веднага става веселъ. Казвате: защо човѣкъ става веселъ? Допуснете, че нѣкой човѣкъ като върви изъ пжтя, пропада въ една дупка, дълбока 3-4 м. и не може да излѣзе отъ

нея. Той се намира въ едно тревожно, скърбно състояние. Вие минавате оттамъ, чувате пшкане, пущате му едно вжже и го изтегляте нагорѣ. Той се хваща за вжжето, излиза вънъ и се развеселява.

Изобщо теченията въ лѣвата страна на главата у човѣка показватъ, че му липсва нѣщо. Теченията въ дѣсната страна на главата му, показватъ, че той е свързанъ съ слънцето. Щомъ си радостенъ, не искай да ти даватъ нищо повече, защото радостта ти ще се развали. Ако си радостенъ, и нѣкой иска да ти даде още нѣщо, кажи му: дай тази радостъ на нѣкой, който е скърбенъ! Запримѣръ, вие сте веселъ, бодъръ, но дойде нѣкой при васъ и ви изказва своята любовъ. Вие казвате: колко ме обича този човѣкъ! Не, тия хора не ви обичатъ. Помислите ли, че ви обичатъ, ще изгубите радостта си. Тѣ само чувствуватъ вашата радостъ, вашето веселие въ дадения случай, а това значи, че имъ давате едно угощение. Вие като каните гости у дома си, всички сж радостни, нали? Защо сж радостни? Защото ги угощавате. Тѣй щото, ако тѣ сж любезни къмъ васъ, то е заради угощението, което имъ давате. Не мислете, че гоститѣ ви прѣдаватъ нѣщо. Ако мислите така, ще се самозаблудите. Възприемете ли нѣщо отъ тѣхъ, то ще бжде единъ отрицателенъ товаръ. Гоститѣ непременно ще ви отнематъ нѣщо, и настро-

ението ви ще се измѣни. Затова, когато сте доволни, не искайте нищо повече отъ ближния си.

Да кажемъ, че нѣкой отъ васъ, или нѣкои хора отъ свѣта сж много амбициозни. Какво ще искатъ тѣ? — Да се прославятъ и цѣлятъ свѣтъ да говори само за тѣхъ. Това нѣщо е невъзможно. Споредъ законитѣ на природата, отъ 100 души най-много 50 души ще бждатъ на ваша страна, 25 ще бждатъ и за, и противъ васъ, и 25 ще бждатъ свършено противъ васъ. Послѣднитѣ 25 души, дѣто влѣзатъ, всичко развалятъ, затова на тия хора не можете и не трѣбва да разчитате. Вие ще ме запитате: защо всички хора не могатъ да ме считатъ добъръ? Ще ви обясня. Вие искате тия 100 души да ви славятъ, но прѣдставете си, че и тия 100 души сжщо искатъ да бждатъ славени. Тогава какво ще стане съ васъ? То е все едно да се намирате прѣдъ слѣдната дилема: имате 100 лв., и всѣки отъ тия 100 души иска да притежава тия 100 лв. Какво ще излѣзе отъ това? Значи, трѣбва да се дуелирате и който излѣзе най-гслѣмъ пехливанъ и надвие останалитѣ, ще вземе 100-тѣ лева. Питамъ: той ще бжде ли тогава щастливъ? — Не. Въ дадения случай единиятъ левъ е вашето щастие, а не 100-тѣ лева. Ако се стремите къмъ 100-тѣ лева, тѣ сж вашето нещастие.

Да се върнемъ къмъ единицата. Едини-

цата въ дадения случай прѣдставлява началото на човѣшкия умъ. Тя прѣдставлява ума на човѣка, съ който той работи. Вѣждитѣ показватъ интензивността на чувствата. Тѣ могатъ да бждатъ: джгообразни, прави, и извити нагорѣ. Ако вѣждитѣ сж джгообразни, показватъ, че въ чувствата има повече мекота. Ако сж прави, въ чувствата има повече енергия и съобразителностъ, а ако сж извити нагорѣ, какво показватъ? За да се изкривятъ вѣждитѣ на една или друга страна, за това има причина, която дѣйствува извънъ човѣка. Тѣ показватъ, каква е била окръжаващата срѣда, въ която човѣкътъ е живѣлъ. Ако човѣкъ има валчести вѣжди, това показва, че той е живѣлъ въ срѣда, дѣто хората, можѣ-би, въ миналото нѣкждѣ сж били много чувствителни. Но ако вѣждитѣ сж прави, показва, че тѣзи хора сж повече енергични и често материалисти, не толкова на чувствата, колкото на ума. Защото правитѣ линии въ природата сж линии на ума, а кржглитѣ, извититѣ линии въ природата сж всѣкога линии на чувствата. Туй ще вземете като символи. Значи, при създаването на носа сж дѣйствували всички динамически, положителни сили. А когато сж почнали да дѣйствуватъ чувства, образували се кривитѣ линии. Чувствата образуватъ и спиралнитѣ линии. Забѣлжете, когато срѣщате човѣкъ, когото

обичате, вие нѣма да отидете при него по права линия. а ще пообиколите и тогава ще го срещнете. Нѣкой пжтъ обикаляте отъ едно мѣсто на друго. Защо става това, не можете да си дадете отчетъ. Такъвъ е законътъ на вашитѣ чувства. Ако дѣйствувате съзнателно, по вашата воля и ако сте високо повдигнатъ, ще вървите направо. Такива сж проявитѣ на ума и на вашитѣ чувства. Това е законъ на миналото и законъ на бждещето, който дѣйствува сега.

И тъй, вие трѣбва да използвате малкиятъ придобивки. Често, въ постъпките ви вашитѣ мисли и чувства указватъ извѣстно влияние. Когато дѣйствуватъ чувствата ви, вие всѣкога обичате да отлагате нѣщата, да овѣртвате работата. Когато дѣйствува умътъ, той обича рѣзките промѣни. Той всичко върши веднага. Казва: тази работа нѣма какво да се продължава. Когато дѣйствуватъ чувствата, човѣкъ казва: чакай, нека заработи умътъ ми, че ще видя, какво ще направя. Нѣма защо да бързамъ. Казвамъ: въ единъ случай сърцето работи, а въ другъ — умътъ. И затова природата е турила за носа една крива линия. И вие, като математици, по дължината на тия линии ще сждите за динамическитѣ сили, които дѣйствуватъ въ васъ. Тия сили дѣйствуватъ и въ вашето сърце и оставятъ отпечатащи върху лицето ви. Вие трѣбва да изучавате тия линии. Ако вашиятъ

носъ е широкъ и прѣобладаватъ кривитѣ линии, ще знаете, че сърцето ви взима повече участие въ живота ви.

Та каквато и да бжде вашата философия, сърцето ви ще даде свой колоритъ. Ако пкъ умътъ ви взима повече участие, той ще внесе нѣщо твърдо. Сърцето ще ви направи меки като каша. Ако пкъ слушате ума, той ще ви направи твърди като кремъкъ. Нѣкой казва: азъ нѣма да бжда мекъ като каша. Ами ако бждешъ твърдъ като кремъкъ, по-добръ ли е? Кое е по-добръ? Има условия, кждѣто кремъкътъ е на мѣсто. Запримѣрь, кремъкътъ се употребява за вършене при диканитѣ; но когато мѣсишъ брашното, ако то стане твърдо като кремъкъ, какво ще правишъ? Слѣдователно, има условия въ живота, дѣто чувствата трѣбва да иматъ прѣимущество, а има условия въ живота, дѣто умътъ трѣбва да има прѣимущество.

Ще спазвате слѣдния законъ: ако сте неразположени, тогава малко погладете лѣвата страна на главата си. Съзнателно ще прѣкарате лѣвата си ржка по лѣвата страна на главата, съ желание да уравновѣсите вашето душевно състояние. Щомъ сте неразположени, направете този опитъ и кажете: моето разположение, като ученикъ на тази школа, трѣбва да бжде всѣкога отлично! И въ името на Божията Любовь азъ имамъ това разположение!

На ученика не се позволява да бжде намусенъ! Да се муси може, но само 1-2 минути и то ако е самъ. Но ако е между хората, не трѣбва да показва недоволството си, защото тѣ не сж виновни за това. Пъкъ, ако си много веселъ, прокарай тогава дѣсната си ржка по дѣсната страна на главата си. Щомъ се вкиснешъ, тури лѣвата ржка на главата си и кажи: чакай, чакай! Този законъ работи само тогава, ако вие го турите въ дѣйствие, и то съзнателно. Трѣбва да знаете, че ако вашата ржка изпълнява заповѣдта на вашето съзнание, на вашия умъ, на вашата душа, тогава законътъ има резултати. Но ако ги правите механически, нѣма да имате резултати, и ще бжде тѣй, както когато всички се гледатъ по главата. Запримѣрь, нѣкой си хване главата съ ржцѣтъ и я клати. Ние знаемъ, какво означава това. Ние нѣма да го питаме, защо си клати главата, но разбираме законитѣ. Ако го питаме, той ще каже: не зная, тѣй ми иде. То си има причини. Висшето съзнание иска да му каже: твоитѣ работи се уплетоха, понеже ти не постъпи разумно — несправедливо постъпи и затова главата ти тегли. Другъ нѣкой си маха главата. И нему висшето съзнание иска да каже: нѣма да гледашъ надолу, нагорѣ ще гледашъ! Той си клати главата нагорѣ-надолу, понеже между ума и сърцето има борба. Висшето съзнание казва, че нисщата

енергия трѣбва да се прѣвърне въ висша; затова, за да разрѣши въпроса правилно, ще гледа нагорѣ.

Сега, малкитѣ придобивки въ живота седятъ въ това, да бждешъ въ всѣки случай доволенъ въ душата си отъ една малка мисль, отъ едно малко чувство. Едно отъ най-хубавитѣ качества на ученика е да е доволенъ отъ най-малкото проявление: отъ най-малката мисль, която му причинява малка радостъ и отъ най-малкото чувство, което му носи щастие. Всѣка малка мисль и всѣко малко чувство прѣдставляватъ едно малко сѣменце, което едва се показва изъ земята и се радва на бѣлия свѣтъ. Тази малка мисль слѣдъ врѣме ще ти донесе едно голѣмо благо, една голѣма радостъ. Много отъ вашитѣ погрѣшки се дължатъ на това, че вие не сте доволни отъ малкитѣ нѣща. Вие казвате: азъ искамъ нѣщо голѣмо, ако ще е, да е. Не, въ природата нѣма такъвъ законъ. Въ природата всички нѣща започватъ съ микроскопически проявления. И забѣлѣжете, въ училищата, тия ученици, които въ първитѣ класове сж били много способни, талантиливи, въ послѣднитѣ класове свѣршватъ като неспособни. Има и обратни случаи: нѣкои ученици започватъ много слабо, но постепенно вървятъ все по-добрѣ и свѣршватъ отлично. Човѣшката енергия трѣбва да се развива послѣдователно. Майката и ба-

щата постоянно хвалят онѣзи дѣца, които сж даровити, способни. Наистина, тѣ иматъ много сили въ началото, но има опасностъ за тѣхъ да не спратъ изведнѣжъ. Такова развитие е прѣждеврѣменно, и тия дѣца обикновено свършватъ злѣ.

Пазете се, когато хората ви хвалятъ. Защото, когато нѣкой ви хвали, че сте много талантливъ като поетъ или писателъ, и вие приемете това и се зарадвате, може да пропаднете. За да провѣрите това, направете слѣдния опитъ: напишете една статия, безъ да си турите името и вижте, какво ще кажатъ хората за васъ. Тѣ може да кажатъ: ама че глупавъ човѣкъ! Кажатъ ли така, не се обезсърдчавайте, пакъ пишете; не слушайте, какво ще кажатъ хората, ще видите, че не сте такъвъ, какъвто тѣ ви прѣцѣняватъ, защото други ще кажатъ, че сте гений. Послѣ, като напишете нѣкоя статия, отъ която хората ще бждатъ доволни, пакъ не си туряйте името. Нека това бжде за васъ една малка вътрѣшна радостъ. Кажи въ себе си: азъ зная, кой е този поетъ. Запази въ сърцето си тази малка радостъ, която може да ти се причини. Нека те радва вътрѣшно, тя ще ти даде единъ придаткъ въ характера.

Не излижайте въ живота съ всичкитѣ си сили изведнѣжъ. Проявявайте се по малко, по малко, и колкото отивате по-нататкъ, силитѣ ви ще се увеличаватъ по единъ есте-

ственъ пѣтъ, докато най-сетнѣ цѣлятъ духовенъ животъ се прояви въ васъ така, че вие сте напълно въ хармония съ него. Тогава ще знаете законитѣ, какъ да постѣпвате, изобщо, въ живота си. Сега мнозина отъ васъ сте започнали съ голѣмитѣ си козове. Който разбира играта, дава най-първо слабитѣ козове, а задържа силнитѣ; на края показва най-силнитѣ си козове и изведнѣжъ побѣждава. Всички останали капитулирватъ прѣдъ него. Защо? Защото може да се побѣждава само съ силни козове. Като дойдатъ силнитѣ козове, сражението се взима изведнѣжъ. Та и вие постѣпвайте така; силнитѣ си чувства и мисли оставяйте за най-послѣ, не ги излагайте изведнѣжъ, тѣхъ туряйте на заденъ планъ, най-малкитѣ си сили пратете авангардъ.

Това сж практически упѣтвания, полезни за живота ви. Много философски работи, които знаете, нѣма да ви помогнатъ, но тия малки разбирания ще ви помогнатъ. Като си погледнете вѣждитѣ, ако сж закривени, кажете на приятеля си: азъ съмъ човѣкъ на чувствата, не зная граници, но като говоря, ти ела и ме побутвай отъ врѣме на врѣме. Единъ американски проповѣдникъ обичалъ много да прѣувеличава нѣщата, такава слабостъ ималъ. Той държалъ една проповѣдь за силата на Самсона, какъ ловѣлъ лисицитѣ за опашкитѣ имъ, дълги по три метра. Този проповѣдникъ ималъ единъ добъръ приятель,

който го съвѣтвалъ да не прѣувеличава нѣщата. Единъ день тѣ се условили помежду си, когато проповѣдникътъ прѣувеличи въ нѣщо, приятелътъ му отдалеъ да мръдне съ прѣста си, и той да се корегира. Та като заприказвалъ проповѣдникътъ за опашкитѣ на лисицитѣ, че били дълги по три метра, приятелътъ му мръдналъ съ ржката. Проповѣдникътъ се поправя, казва: вижда ми се, че по три метра опашки сж много дълги, това е почти невѣроятнo, но прѣдполагамъ да сж били поне два метра и половина дълги. Приятелътъ му пакъ си мръдналъ ржката. Той се поправя: вижда ми се, че тази дължина при сегашнитѣ условия е невъзможна, но споредъ другъ единъ авторъ, тѣ били два метра дълги. Приятелътъ му палъ си мръдналъ ржката. Публиката го слуша. Най-послѣ проповѣдникътъ съкращава до половинъ метъръ. Приятелътъ пакъ мръдва съ прѣста си, но той му казалъ: „Повече не скжсявамъ,“ т. е. азъ съмъ съгласенъ да мисля, че тия лисици сж имали половинъ метъръ дълги опашки.

Та всѣкога трѣбва да имате единъ приятелъ, който да мръдне съ прѣста си отъ срѣща ви, за да можете да скжсявате дължината на лисичитѣ опашки. Трѣбва да знаете, че у животнитѣ опашката изразява тѣхната интелигентностъ. Запримѣрь, лъвътъ има дълга опашка. Той съзнава, че тя прѣдставлява неговата интелигентностъ; тя е не-

говата гордостъ. Слѣдователно, вашиятъ умъ не трѣбва да прави опашкитѣ на лисицитѣ толкова дълги. Вие не можете да направите всичко. Нѣкой казва: азъ съмъ силенъ човѣкъ, всичко мога да направя. Какво можешъ да направишъ, това е въпросъ още. Питамъ го азъ: като си толкова силенъ, можешъ ли да вдигнешъ цѣлата земя? Щомъ не можешъ да вдигнешъ земята, не казвай, че си силенъ. Туй е мащабъ за силата. Кажи: дѣйствително, умътъ ми схваща нѣщо, донѣкждѣ разбирамъ нѣщата и мога да вдигамъ товаръ до 20, 50 или 100 килограма, но повече не мога. Послѣ, въ умствено отношение сжщо тѣй казвашъ: азъ зная много нѣщо. Какво знаешъ? Какво можешъ да разрѣшишъ? Можешъ ли да рѣшавашъ висшитѣ задачи по математика? Послѣ, знаешъ ли да прѣвърщашъ състоянията на сърцето? Знаешъ ли какво мислятъ за тебе майка ти и баща ти? Ами твоитѣ приятели какво мислятъ? Всѣки, който мисли, че знае много, трѣбва да знае нѣщата конкретно. И какво ще види? Че неговото знание е само една дълга лисича опашка, която трѣбва да се скжси — нищо повече. Та радвайте се на всѣки малъкъ фактъ. Ако знаете, трѣбва да има норма, която да опрѣдѣля какво знаете. Вие трѣбва да знаете, запримѣрь, защо вашиятъ характеръ е такъвъ или онакъвъ, и да може да си обяснявате всичко.

Азъ и другъ пжтъ съмъ казвалъ, че човѣшката интелигентностъ не може да се вложи въ главата на една муха. Значи, въ природата има специални форми за специални проявления: специални криви линии, специални прави линии и то съ специални дължини. Запримѣрь, казваме, че човѣшкиятъ носъ трѣбва да бжде дълъгъ, но той трѣбва да има опрѣдѣлено съотношение спрѣмо цѣлото лице. Ако туй отношение е съразмѣрно, носътъ ще бжде строенъ. Ако носътъ е чрѣзмѣрно дълъгъ и не е въ опрѣдѣлено съотношение спрѣмо цѣлото лице, неговата стройность се губи, и интелигентността на този човѣкъ е аномална.

Слѣдователно, отношението между частитѣ на нашето лице ни показва, че природата обича хармония въ мисли, въ чувства и въ дѣйствия. Една мисълъ нѣма право да взима мѣстото на друга мисълъ; ти можешъ да я туришъ на мѣстото на друга мисълъ, но тя нѣма да те ползува. Природата е опрѣдѣлила мѣстото на всѣка мисълъ, дала ѝ е опрѣдѣлена форма, опрѣдѣленъ мащабъ на развитие, и тя трѣбва да се разграничава отъ другитѣ. Ако вие я разграничите повече, отколкото трѣбва, ще си създадете цѣло нещастие. Затуй не бива да бързате въ развитието си. Напримѣрь, много дѣца иматъ желание да растатъ бързо. Още като малки дѣца тѣ бързатъ да станатъ голѣми като ба-

ща си, да имъ пораснатъ мустаци и т. н., а тази мисълъ ги сбабичасва. Ти не мисли, кога ще пораснешъ и кога ще станешъ като баща си. Искай да станешъ великъ въ свѣта, но не туряй срокъ слѣдъ толкова и толкова години. Ти искай да станешъ музикаленъ, но не опрѣдѣляй срокъ, кога именно. Ти можешъ да постигнешъ извѣстно развитие, но не опрѣдѣляй кога, защото това ще бжде въ твой ущърбъ. Природата като ви е създала, ако е вложила музикални чувства въ васъ, тя точно е опрѣдѣлила извѣстенъ периодъ, слѣдъ колко врѣме да бждете музикаленъ. И вие ще вървите по нейния планъ. Сжщо и вашиятъ умъ ще се развива съобразно законитѣ на природата. А сегашнитѣ хора сами си поставятъ разни планове. Тѣ не слушатъ гласа на природата и затова не успѣватъ.

Прѣди 20 години дойде при мене единъ учителъ отъ Разградъ и ми казва слѣдното: азъ имамъ желание да слѣдвамъ по музика, главно да уча цигулка. Азъ го погледнахъ, питахъ го: това желание съ тебе заедно ли се роди, или отпослѣ дойде? — Отпослѣ дойде. Прѣди четири години слушахъ единъ оркестъръ и тогава ми дойде мисълъта, че мога да стана музикантъ, и мога да се науча да свиря. Азъ му казахъ: ти не си за цигуларъ, ти можешъ да станешъ добъръ търговецъ, а на цигулка ще можешъ само да стържешъ. И така стана. Ако у тебе се яви една мисълъ

за свирене на цигулка само отъ преди четири години, тя не е твоя заложба. Ако мисълта, желанието за музика се ражда заедно съ тебе, само тогава ти можеш да бъдеш музикантъ. Значи, за да бъдеш музикантъ, трѣбва да се родишъ музикаленъ; този по-тикъ къмъ музиката да е у тебе още отъ раждането ти. Остане ли отпослѣ да се развивашъ, това вече сж второстепенни дарби. Затова, вие трѣбва да започнете съ ония дарби, които природата е вложила въ васъ още отначало и на тѣхенъ гърбъ да развивате и по-слабитѣ си сили. Нѣкои отъ васъ сж силни въ математиката, други сж паметливи, трети иматъ силно въображение, четвърти сж поети, музиканти, писатели и др. — всѣки има извѣстна малка дарбица, която трѣбва да развива въ този животъ. Бждете доволни отъ малкото, което имате. Гледай самъ да бъдешъ доволенъ отъ това, което имашъ. Не се спирайте върху похвалитѣ на хората. Ако ти, единъ малкъ поетъ, отидешъ при единъ първокласенъ, гениаленъ поетъ и му се похвалишъ съ своята работа, той ще те погледне, само ще се поусмихне и нѣма да те похвали, нито ще те насърдчи много, но ще каже само: хубава е тази работа. А онзи, който не разбира отъ поезия, ще ти каже: това е отлично нѣщо! Обаче тази похвала нищо не те ползува.

Хора съ голѣми устни сж богати на чу-

вства. Тѣ говорятъ много, иматъ чувства, но не сж толкова идейни. У тѣхъ има повече форми, но не и съдържание. Защо устата у такива хора е станала толкова голѣма? (— Отъ много упражнения). Тѣ сж били въ близко съприкосновение съ физическия свѣтъ. Нуждитѣ въ свѣта сж ги заставили да говорятъ повече. Гжстата материя, въ която човѣкъ се намира, е създала голѣмата му уста. По сжщия начинъ можемъ да разгледаме и другитѣ части на човѣшкото тѣло.

Какъ мислите, кой човѣкъ е най-здравъ? Ако гжрдитѣ на човѣка сж вглѣбнати навътрѣ, за това има извѣстни психически причини. Това хлътване на гжрдитѣ е лошъ признакъ. Никога не позволявайте да се вглѣбаватъ гжрдитѣ ви. Гжрдитѣ ви трѣбва да бждатъ отпрѣдъ прави. Тѣ не трѣбва да бждатъ и много изпжкнали, а само малко издадени напредъ. За да не се вглѣбаватъ гжрдитѣ, вие трѣбва да регулирате чувствата си. Дръжте хармония въ чувствата си, и вие ще урегулируете вашата дихателна система. Урегулируете ли вашата дихателна система, ще урегулируете и проявитѣ на вашитѣ чувства. У нѣкои отъ васъ раменѣтѣ пѣкъ сж прави. У други раменѣтѣ почватъ да се огжаватъ, но това е лошъ признакъ. Туй огжване показва, че чувствата иматъ надмощие надъ ума. Кривитѣ линии у човѣка показватъ, че чувствата, магнетичнитѣ сили прѣобладаватъ въ него.

Когато пъкъ раменѣтъ станатъ много тѣсни, това не е добъръ признакъ. Това показва изопачаване на чувствата. Кривитѣ линии не сж лоши, но тѣ трѣбва да бждатъ красиви.

Природата обича хармония навсѣкждѣ, и вие ще се стремите къмъ това. Като ходите, дръжте въ ума си идеята, вашиятъ организъмъ да има красиви форми, т. е. такива форми, каквито природата изисква. Раменѣтъ ви, лицето ви, очитѣ ви, всичко трѣбва да бжде правилно и красиво. Поставете си въ живота единъ идеалъ, който искате да реализирате. Този идеалъ се срѣща въ природата, само че трѣбва да работите за неговото реализиране. Ако умътъ ви работи, ще създадете вашето чело; ако чувствата ви работятъ, ще създадете вашия носъ; ако волята ви работи, ще създадете брадата си, долната частъ главно. Ако проектирате всичкитѣ си чувства къмъ работа, ще развиете вашето тѣло правилно. Ако сте много активенъ, ще развиете дробовѣтъ си правилно. Ако въ материалнитѣ си работи постѣпвате правилно, и вашата храносмилателна система ще бжде правилна. Природата регистрира всички наши дѣйствия. Правилнитѣ чувствуваня и физически дѣйствия се създаватъ въ стомаха. Правилнитѣ мисли се създаватъ въ мозъка. Тѣй щото, ние градимъ нашитѣ линии и органи, споредъ както постѣпваме. Ти или градишь или събаряшь. То е споредъ както по-

стѣпвашъ. Затова казвамъ: всѣко ваше дѣйствие, всѣко ваше чувство и всѣка ваша мисль ще постави едно малко камъче въ градежа на вашето здание. И ако нѣкой день имате едно красиво чувство, радвайте се прѣзъ цѣлия день, че можете да поставите едно хубаво камъче на зданието си. Бждете доволни, че сте поставили този хубавъ камъкъ. Щомъ у васъ сжществува идея за нѣщо красиво за нѣщо велико, трѣбва да работите идеално.

Сега, тази наука, за която ви говоря, е много сложна. И вие трѣбва да бждете много внимателни въ изучаването ѝ. Трѣбва да прѣкарате най-малко 10 години въ изучаване какво е отношението на линиитѣ и енергиитѣ които се образуватъ между тѣхъ. Послѣ, ще изучавате и отношенията между хората. Това е единъ много сложенъ процесъ. Сега, запримѣръ, вие налучквате нѣщата. Вие харесвате нѣкого и казвате: този човѣкъ ми харесва, добъръ е той. Но защо и за какво го харесвате, не може да опрѣдѣлите. А вие можете и трѣбва да опрѣдѣлите, защо го харесвате. Природата е строго опрѣдѣлила всички линии на очитѣ, на вѣждитѣ, на носа и т. н. Тѣ сж все математически величини, строго опрѣдѣлени, точно измѣрени съ сантиметръ. Правилнитѣ лица иматъ точно опрѣдѣлени измѣрени. Вие можете да провѣрите тия нѣща. Азъ съмъ провѣрявалъ тия исти-

ни цѣли 11 години и не съмъ срещналъ никакво изключение. Единъ мораленъ човѣкъ всѣкога има точно опрѣдѣлени чѣрти. Лицето, рѣцѣтъ, очитѣ, ушитѣ му, всичко се различава у него. Дойдешъ ли до нѣкой типъ, който нѣма мораленъ устой, сантиметритѣ вече се различаватъ. Има мѣрки въ природата, по които моралния човѣкъ се отличава отъ другитѣ типове. У неморалнитѣ типове има друго съчетание на числата и величинитѣ; чѣртитѣ у тия хора сж дисхармонични. Въ живата природа всичко се хармонира, само че се изисква дълбоко разбиране.

Та въ всички ваши постѣпки ще се стремите къмъ възвишеното, къмъ малкитѣ прояви, които се срѣщатъ въ природата. Ако се роди у васъ мисълта, дали сте отъ моралнитѣ типове, или не, ще знаете, че немораленъ типъ е човѣкътъ, който прѣвъ всичкото врѣме се е противилъ на доброто желание на природата. Той е злоупотрѣбилъ съ всички ония добри условия, които тя му е дала. Слѣдователно, всѣки самъ може много добръ да знае, къмъ кои типове спада. Природата отбѣлѣзва всичко. Погрѣшкитѣ на човѣка не се криятъ въ природата, а въ неговата зла воля, той не е искалъ да използва нейнитѣ добри условия. Слѣдователно, и въ сегашния животъ още, щомъ човѣкъ съзнае своитѣ погрѣшки, лесно може да обърне обратния листъ и да измѣни своитѣ

неморални дѣйствия въ морални. Туй е кармически законъ. Щомъ съзнаешъ, че туй, което си вършилъ досега, е несправедливо спрямо природата и почнешъ постепенно да коригирашъ постѣпкитѣ си, нѣма да се мине дълго врѣме и животътъ ти ще се измѣни, ще се поправи.

Сега, понеже настава лѣтната ваканция, ще прѣкрата врѣменно лекциитѣ си, но вие може да се събирате пакъ. Събирайте се за половинъ часъ и прѣкарвайте въ размишление. Слѣдъ това си кажете по една дума и си идете по домоветѣ. Така може да си правите слѣдващитѣ събрания, докато започнемъ новата учебна година. Започвайте съ размишление около 20-25-30 минути най-много. Отпращайте ума си къмъ всичко възвишено и идеално. Теми нѣма да ви дамъ. Туй ще бжде за васъ една почивка и сжщеврѣменно малко разнообразие въ събиранията ви.

Като ви говоря за тия линии, има една опасностъ, като се гледате, да не би да си кажете: моята брада е такава или онакава, моятъ носъ е особенъ—и да се откажете. Вие не сте измѣрвали, колко сантиметра иматъ вѣждитѣ ви и носа ви. Вие имате носъ, но не знаете, колко сантиметра е дългъ и широкъ. Глава имате, но не знаете, колко сантиметра а обиколката на главата ви. Колко сж дълги прѣститѣ ви, и туй не знаете. Защо е толкова дългъ безименния ви прѣстъ,

сжщо не знаете. Значи, вие имате тѣло и не знаете постройката и съотношението на частитѣ му. А всичко туй трѣбва да прѣведете въ величини. Колко сж дълги ржцѣтѣ ви, сжщо не знаете. Разбира се, за този, който знае, това сж важни закони. Ако искате да знаете, какъвъ трѣбва да бжде вашиятъ ръстъ, трѣбва да измѣрите дължината на разтвора на ржцѣтѣ. Нѣкой пжтъ ржцѣтѣ сж по-дълги. Това показва, че въ миналото дѣдитѣ и прадѣдитѣ на този човѣкъ сж обичали да пооткрадватъ. Ако ржцѣтѣ сж по-къси отъ нормалната мѣрка, дѣдитѣ и прадѣдитѣ на този човѣкъ сж обичали да убиватъ. Слѣдователно, желанието имъ да пооткрадватъ или да убиватъ продължава да живѣе и по-нататкъ. Туй е констатирано въ живота: у всички убийци ржцѣтѣ сж къси и дебели, а у всички крадци ржцѣтѣ сж дълги. Азъ обяснявамъ това съ слѣдния фактъ: крадецътъ, като проектира ума си съ цѣль да бръкне въ нѣкой джобъ, кръвта зачочва да циркулира по-усилено въ ржката му, и тя израста повече. Това е вѣрно само една трета отъ истината. Защото дългитѣ ржцѣ показватъ още и сржчностъ, енергичностъ. Тѣй щото, ако главата на този човѣкъ е правилно развита, желанието му да пипа, да пооткрадва, се е прѣвърнало на сржчностъ и трудъ. Въобще, дължината на ржцѣтѣ показва активностъ, енергичностъ. Когато главата не е

правилно развита, тогава такъвъ човѣкъ обича да пипа, както дѣдо си. Дебелата ржка говори за склонностъ къмъ убийство. Всички свирепи животни иматъ силно развити мускули. Обаче, невсѣка дебела ржка е прѣстжпна. Прѣстжпна ржка ние считаме деформираната. Тя не е съразмѣрна съ другитѣ части на тѣлото. Когато ржката е несъразмѣрно дълга, тя е деформирана. Когато ржката е хармонична и съразмѣрна съ другитѣ части на тѣлото, тя показва добри чувства.

Та сега, най-важното за васъ е да използвате малкитѣ придобивки въ живота. Запрмѣрь, при извѣстни случаи вие мислите, че нямате чувства, нѣмате сърце, или че то нее развито добрѣ. Но единъ день, вие се домогнете до нѣкой фактъ, който ви показва че имате сърце. Това е една малка придобивка и вие трѣбба да ѝ се радвате. Или, може да мислите, че нѣмате интелигентностъ. Но единъ день узнаете, че вашия носъ показва интелигентностъ, и вие констатирайте това въ себе си. Това сжщо трѣбва да ви радва. Слѣдователно, трѣбва да се радвате на вашитѣ малки придобивки. Тѣзи малки мисли, или чувство, които ви усилватъ въ живота, тѣ именно сж тия научни данни, които ви подкрѣпватъ къмъ възвишеното въ живота.

И тѣй, видимиятъ животъ е една формула въ човѣшкия животъ. Азъ считамъ човѣка, като най-сложна формула въ живота

математика и геометрия. Ина земята нѣма по-сложно сѣщество отъ човѣка. Органически той е най-сложното сѣщество; и геометрически той е най-сложната формула. За да се изучи човѣкъ, изискватъ се редъ години, а то е въпросъ на бждещето.

Та стремете се сега къмъ хубавото, къмъ красивото, къмъ възвишеното. Азъ виждамъ у всинца ви заложени много красиви чѣрти. Всички вие трѣбва да се развивате, да работите, не само за сегашното, но и за далечното бждеще, което е свързано съ настоящето. А пъкъ малкитѣ несполуки въ живота ви, които може да срещнете, да ви не обезсърдяватъ. Несполуката въ едно отношение е сполука въ друго отношение.

Единъ съвѣтъ ще ви дамъ. Вземете поука отъ растенията, които, като искатъ да израснатъ и да се развиятъ, всѣкога очакватъ слънцето. У тѣхъ има едно красиво желание и очакване — да дойде слънцето! Нѣма сѣщества на земята, които съ такова интензивно желание чакатъ слънцето, както растенията. Затова, когато ние очакваме Божественото въ себе си, трѣбва да бждемъ като растенията, които очакватъ слънцето всѣки день. Това желание за слънцето ги издига, и самото слънце ги привлича къмъ себе си. И когато ние очакваме Бога на Любовта съ сѣщото желание, по този начинъ и ние ще добиемъ сѣжитѣ блага, каквито и растения-

та. Защото само туй интензивно чувство къмъ Бога може да ни повдигне нагорѣ. Имайте и вие сѣщото желание къмъ Бога, както растенията къмъ слънцето. Легнешъ ли си вечерно врѣме, силно пожелай да дойде Божественото да те повдигне. Сутринъта станешъ, пакъ пожелай Божественото. Така всѣки день интензивно пожелавайте близостъта на Бога, т. е. Божественото да дойде въ васъ. И като дойде Божественото, всѣки отъ васъ да си вземе това, което му е необходимо.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, а Богъ на живитѣ“.

Послѣдна лекция отъ III-та година, държана на ученицитѣ отъ младежкия окултентъ класъ.